

Προς Κορινθίους Α' Επιστολή Παύλου

Εκοιμήθη 12 Σεπτεμβρίου 2015

Κείμενον: Εκ του Πρωτοτύπου
Απόδοσις: Ν Σωτηροπούλου
Σχόλια: π. Νικολάου Φαναριώτη

2011-2012

Μεγαλία
Τροία Νίκος

Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΪΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ α'

Ο επιστολές του Αποστόλου Παύλου είναι μια ζωή ή κάθε μια, και όσο κανείς και αν ασχολείται πάντα βρίσκει να πει και να ωφεληθεί . Έτσι και τώρα θα κάνουμε μια εισαγωγή σε μια από τις πιο σπουδαίες επιστολές του Απόστολου Παύλου ,την Α προς Κορινθίους .Είναι από τις από τις μεγαλύτερες επιστολές . Έχει 16 Κεφάλαια ,αλλά το σπουδαίο για μας είναι ότι μοιάζει με την εποχή μας .Οι άλλες μεγάλες επιστολές του ,είναι θεολογικές οι περισσότερες η προς Κορινθίους Α' και Β' αφορά τα υλικά , κυρίως θέματα της εκκλησίας . Οι Κορινθιοί είχανε τέτοιου είδους προβλήματα . Βέβαια ο Παύλος όταν μιλάει για τα υλικά και τα σαρκικά ,πάντοτε θεολογεί, παρόλο ότι δίνει πρακτικές λύσεις . Πάντοτε υπάρχουν πνευματικό βάθος και πνευματικές εξηγήσεις σε όλα του , γιαυτό τον φοβόμαστε και πολύ. Αλλά όμως δίνει απάντηση σε ζητήματα πού απασχολούσαν τους Κορινθίους και απασχολούν και εμάς σήμερα που ζούμε σε μια, ας πούμε ,παράλληλη εποχή . Γιατί τα θέματα που απασχολούσαν κυρίως τον Παύλον και τους Κορινθίους , ήτανε πρώτα το σεξουαλικό θέμα ,δηλαδή οι σχέσεις των δύο φύλων , ο γάμος η αγαμία, η πορνεία ,και αυτά ήταν θέματα που τους καίγανε ,και σε αυτά πήρε θέση ο Παύλος εδώ. και αυτό ήταν ευλογία για την εκκλησία ,γιατί ο Θεός από το πικρό έβγαλε γλυκύ με αυτή την επιστολή που την έχουμε και σήμερα για να φωτιζόμαστε. Ας αρχίσουμε όμως την εισαγωγή, και τα θέματα αυτά θα τα δούμε όταν έλθει η ώρα τους .

Και πρώτα, από πού έγραψε αυτήν την επιστολή ο απόστολος Παύλος .Αυτή ήταν η 4^η επιστολή του ,και την έγραψε από την Έφεσο όπου έμεινε προερχόμενος από την Κόρινθο πλέον από τρία χρόνια και ίδρυσε την εκκλησία της Εφέσου . Και υπολογίζουν οι ιστορικοί , γύρω στο 54 έως 55 μ.Χ. Αν μετρήσει κανείς τα χρόνια ,θα δει ότι γράφτηκε μετά από τρία χρόνια από τότε που πήγε ο Παύλος στην Κόρινθο . Δηλαδή το 51 μ.Χ. πήγε όπως θα δούμε στην Κόρινθο, το 54 μ. χ. αναγκάστηκε να τους γράψει από την Έφεσο . Αν σκεφτούμε δηλαδή ότι έμεινε ενάμιση χρόνο στην Κόρινθο για να ιδρύσει την εκκλησία της ,από τα τρία το ενάμιση ήταν εκεί. Δεν πέρασε δηλαδή ένας με ενάμιση χρόνο και αναγκάστηκε να πάρει θέση ,και τούτο δείχνει ότι οι Κορινθιοί δεν ήτανε καθόλου σταθεροί άνθρωποι . Οι αιτίες πού τους κλόνισαν ήταν δικές τους εσωτερικές και όχι από εβραίους ψευδαδέλφους , όπως συνέβη στην εκκλησία των Γαλατών, και μάλιστα ήταν τόσο σοβαρές , ώστε αναγκάστηκε να τους μαλώσει ,να τους επιτιμήσει .Τώρα βέβαια θα πει κανείς ,πως τόσο γρήγορα, ,άνθρωποι που ζήσανε τα θαύματα μαζί με τον Παύλο , κλονίστηκαν και μάλιστα χωρίς να υπάρχει κάποιος άλλος ξένος για να τους παρασύρει ,αλλ'από μόνοι τους . Αυτό το ασταθές οφείλεται κατά μέγα μέρος και εις την ιδιοσυγκρασία τους ,αλλά κυρίως στο περιβάλλον το κοινωνικό ,το οποίο από ηθικής κυρίως πλευράς , ήταν πολύ απελπιστικό ,πολύ χειρότερο από ότι είναι σήμερα .Για να καταλάβουμε λοιπόν πως τόσο εύκολα κλονίστηκαν, μέχρι του σημείου να ανέχονται για ιεροκήρυκα έναν αιμομίκτη ,έναν άνθρωπο που είχε σχέσεις με την μηριά του , για να το καταλάβουμε λοιπόν αυτό , είναι απαραίτητο να κάνουμε μια αναδρομή ,από ιστορικής βέβαια πλευράς στην κατάσταση που ήτανε η Κόρινθος την εποχή εκείνη. Αν δεν καταλάβουμε το κλίμα το ηθικό και γενικά το περιβάλλον ,την κατάσταση την ηθική και **γενικότερα** την κατάσταση την κοινωνική ,μέσα στην οποία ιδρύθηκε η εκκλησία της Κορίνθου ,δεν μπορούμε βέβαια να καταλάβουμε μερικά πράγματα που θα γράφει προς

αυτούς ο απόστολος Παύλος ,ακριβώς λαμβάνοντας υπ' όψιν την κοινωνική τους κατάσταση.

Γιαυτό θα 'θελα να κάνουμε μια μικρή αναδρομή στα κείμενα που μαρτυρούνε την κατάσταση της εποχής εκείνης . Ας δούμε από πού πήγε στην Κόρινθο ο απόστολος Παύλος . Όπως ίσως θυμάστε ,από τους Φιλίππους (ΠΡΞ΄.ιστ' 9) όπου πέρασε από την Τρωάδα στην Μακεδονία, στο σπίτι της Λύδιας της πορφυροπωλίδος ,την οποία βάπτισε . Έμεινε λίγο εκεί, κήρυξε ,πέρασε διωγμούς φυλακίστηκε, ραβδίστηκε και τελικά διώχτηκε από την πολη των Φιλίππων. Κατέφυγε στη Θεσσαλονίκη, και δια μέσου Βεροίας ήλθε στην Αθήνα. Απ' την Αθήνα που βρέθηκε ο Παύλος ,παρ' ολο ότι ίδρυσε την μικρή , εκλεκτή εκκλησία του Διονυσίου του Αρεοπαγίτου , παρόλο ότι ήταν εκλεκτή ,για τον Παύλο ήταν λίγο.

Στενοχωρημένος λοιπόν έφυγε από την Αθήνα, δεν τον σήκωνε το κλίμα . Μορφωμένος και αυτός αν και είχε τις γνώσεις που ξέρουμε, δεν μπορούσε δεν αναπαυόταν δεν του ταίριαζε ένα κλίμα τέτοιο, με πολυλογίες με φιλοσοφίες, με δαπληκτισμούς κλπ .Αργότερα θα πει :

«Μωράς δε ζητήσεις και γενεαλογίας και έρεις και μάχας νομικάς περιήτασο' εισί γαρ ανωφελείς και μάταιοι .» Τιτ.γ9 .

Από την Αθήνα λοιπόν ,στενοχωρημένος ταλαιπωρημένος , όπως θα λέγαμε όλο ότι ήταν άγιος άνθρωπος , αλλά όπως ξέρουμε ότι και οι άγιοι άνθρωποι έχουν περιόδους της ζωής τους που είναι θλιμμένοι. Με αυτό λοιπόν το ψυχολογικό κλίμα έφθασε στην Κόρινθο . Στην αρχή απογοητεύτηκε εκεί όταν είδε τη σαπίλα ,Ήταν βέβαια και σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση . έτσι αποφάσισε να φύγει και από κει να πάει κάπου αλλού . Αλλά τότε παρουσιάστηκε δι' οράματος μέσα στην νύχτα στον Παύλο ,άγγελος λέγοντας **«μη φόβου ,αλλά λάλοι και μη σιωπήσεις , διότι εγω ειμι μετά σου και ου- δεις επιθησεται σοι του κακώσε σε , διότι λαος εστί μοι πολύς εν τη πόλει ταύτη.» Πρξ ιη' 9**

Έτσι έμεινε στην Κόρινθο ,και ιδρύθηκε μια πελώρια εκκλησία που ακριβώς επειδή τότε η Κόρινθος ήταν η πρωτεύουσα της Αχαΐας ,κέρδισε όλη την Πελοπόννησο . Γιατί όμως τα πράγματα ήταν τόσο σκληρά ; Διότι στην Κόρινθο δεν υπήρχαν πανεπιστήμια και φιλοσοφίες . Εκεί επικρατούσε αυτό που λέμε σήμερα οι μπίζνες . Δηλαδή το εμπόριο, δηλαδή οι βιομηχανίες ,τα πολλά λεφτά .Εκεί μαζεύσαντε παρά πολλά χρήματα . Εκεί ήτανε κέντρο εμπορικό Πολλοί ξένοι πήγαιναν εκεί ,άλλοι για εμπόριο και άλλοι για ακατονόμαστα πράγματα .ακόμα περισσότερα με τους αισχρούς ναούς που είχε . Και επομένως μαζί με τα πολλά λεφτά υπήρχε και πολλή σαπίλα και πολλή ανηθικότητα όπως μαρτυρούν οι ιστορικοί , διότι πάνε μαζί αυτά . Όπου μαζεύονται πολλά λεφτά ,εκεί και πολλή εγκληματικότητα και πολλή διαφθορά και ακολασία. Και εν τούτοις .Εκ των υστέρων βέβαια, όταν έφυγε από εκεί ο Παύλος , αγαπούσε πιο πολύ την Κόρινθο ,με την σαπίλα της, παρά την Αθήνα με την φιλοσοφία της , γιατί όπως πολύ σοφά λέγεται ,το μεγαλύτερο εμπόδιο για την εξάπλωση του Ευαγγελίου, δεν είναι η αδυναμία της σάρκας που αμαρτάνει ,αλλά η υπερηφάνεια του πνεύματος που δεν ανέχεται να το συζητήσει και το ζούμε και σήμερα αυτό .

«ου δε επλεόνασεν η αμαρτία υπερεπερίσευσεν η χάρις .»

θα έγραφε 4 χρόνια αργότερα από την Κόρινθο στην προς Ρωμαίους επιστολή. (Ρωμ.Ε' 20) . Τώρα ας δούμε και το κοινωνικό κλίμα αυτής της εποχής στην Κόρινθο.

ΣΥΝΕΧΪΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ Εισαγωγή β΄

Α΄ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΊΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ Β΄

Η Κόρινθος της εποχής του Παύλου ήταν ακόμα χειρότερη και από την εποχή των φιλοσόφων του Ε΄ π.χ. αιώνας ,του Διογένη, του Πλάτωνα ,του Σωκράτη κλπ που έζησαν αιώνας πολλούς πριν. Ήταν και τότε μεγάλη διαφθορά αλλά στην εποχή του Παύλου είχε φτάσει στο απροχώρητο. Η Ιστορία λέει τα εξής : το 146 π.χ. ύστερα από πολεμική σύγκρουση με τους Ρωμαίους ,και αφού νικήθηκαν οι Κορίνθιοι ,ο Ρωμαίος στρατηγός Μώμιος ,κατέστρεψε ολοκληρωτικά την Κόρινθο. Την κατάστρεψε εκ θεμελίων ,έτσι ώστε για 100 χρόνια να μη φυτρώνει χορτάρι εκεί .Ας ακούσουμε το ιστορικό κείμενο ,

«τον Μώμιον ανήκουστον επιδείξαντα αγριότητα .Εφόνευσε άπαντας τους πολίτας αυτής ,επώλησε ως ανδράποδα τας γυναίκας και τους παιδιάς αυτής, διήρπασε τα πολυτιμότερα αριστοτεχνήματα της πόλεως ,για να κοσμήσει τον θρίαμβό του , και τέλος αφού επυρπόλησε την περίδοξον ταύτην πόλιν κήρυξε το έδαφος της επικατάρατον.»

Κηρύχτηκε καταραμένος τόπος από τον κατακτητή και κανείς δεν τόλμησε επί 100 χρόνια να πάει να χτίσει σπίτι εκεί.

Τέτοιο οικτρό τέλος είχε η πλουσιότερη και ακμαιότερη ,τότε, εμπορικώς, των πόλεων της αρχαίας Ελλάδος .Αυτά έγιναν το 146 π.χ.

Αλλά το 44 π.χ. ο Ιούλιος Καίσαρας , με μια λέξη του ,την ανοικοδόμησε. Έδωσε διαταγή και ξαναχτίστηκε η Κόρινθος ,όχι βεβαία για τους κατοίκους της Κορίνθου ,αλλά για να εγκαταστήσει Ρωμαίους αποίκους κα απελεύθερους που είχε , για δικό του λογαριασμό . Όταν βέβαια ο αυτοκράτωρ αποφάσισε ,κτίστηκε η Κόρινθος από τα ερείπια , και σαν ρωμαϊκή αποικία ,είχε αυστηρά ήθη διότι οι Ρωμαίοι σαν σκληροτράχηλοι και πολεμιστές δεν είχανε, ιδίως οι πολεμιστές στα πρώτα χρόνια της αυτοκρατορίας τους , πολύ διαφθαρεί ,γιαυτό και νικούσαν. Τότε λοιπόν ξεκίνησε με αυστηρά ήθη και κτίστηκε πάλι η Κόρινθος και επετράπη βέβαια και στους παλαιούς και στους περιοίκους να κτίσουν και αυτοί σπίτια εκεί ,για να ζήσουν μαζί με τους Ρωμαίους. Τότε ,ακριβώς διότι η θέση της ήτανε κλειδί . Ότι είναι σήμερα το Σουέζ , ήταν τότε η Κόρινθος γιατί ο περίπλους της Πελοποννήσου με τα πλοία που είχαν τότε, και με τα ναυάγια στον Κάβο Ντόρο, ήτανε πολύ κουραστικός ,και τα πλοία ,τα μικρά τουλάχιστον, τα περνούσαν στο Σαρωνικό . Δηλαδή είχαν σκάψει ειδικά χαντάκια με επένδυση ξύλου ,τα άλειβαν με σαπούνια ,ξύγκια , και με ειδικά βαρούλκα , τροχαλίες κλπ τα περνούσαν από τον Κορινθιακό στον Σαρωνικό και αντιστρόφως .Γιαυτο υπήρχαν και δύο λιμάνια .Η απόπειρα για να ανοιχτεί η διώρυγα δεν είχε γίνει τότε . Ο Νέρων πρώτος σκέφτηκε να την ανοίξει, αργότερα ο Αδριανός ,του οποίου έχουμε και τις στήλες στην Αθήνα . Παρά ταύτα δεν τα κατάφεραν, και μόλις το 1881 ως γνωστόν, κατορθώθηκε ανοίξει αυτή η διώρυγα που και σήμερα υπάρχει .Επειδή λοιπόν ήτανε κέντρο η Κόρινθος άρχισε να μαζεύεται κόσμος . και όπως παλαιά, πολλά λεφτά είχαν συγκεντρωθεί στην Κόρινθο ,έτσι και τώρα πάρα πολλά χρήματα συγκεντρώθηκαν και πάλι. Σ΄ αυτό συνέτεινε και ο ναός με τις χίλιες ιερόδουλες που επλήρωναν ακριβά στον Ναό της Αφροδίτης, για να τις έχουν .Έτσι το χρυσάφι των μεγιστάνων από όλη τη Γή μαζευόταν εκεί .Όλα αυτά έκαναν ώστε να μαζευτεί πολύς κόσμος πάλι στην Κόρινθο ,να φτάσει πολλές χιλιάδες ίσως και εκατομμύριο . Ο δε κόσμος αυτός τώρα πλέον, δεν ήτανε ο παλιός ελληνικός πληθυσμός , αλλά ήτανε κάθε καρυδιάς καρύδι . Βέβαια ή πρώτη ας πούμε μαγιά ,ήταν καλή . Ρωμαίοι στρατιώτες με τα ήθη τους και την οικογενειακή ζωή .αλλ΄ αυτοί ,λίγο κράτησαν . αμέσως έπεσαν μέσα Αφρικανοί ,μπήκανε Σύριοι ,μπήκανε εβραίοι απ΄ όλα τα έθνη της γής ,τους δελέασαν ,

παντρεύτηκαν τις κοπέλες τους, και σιγά σιγά το ρωμαϊκό στοιχείο εκφυλίστηκε εξαφανίστηκε και έμειναν οι Κορίνθιοι σαν μειοψηφία , και όλες οι φυλές της γης .σαν οικονομική δύναμη ,μετέφεραν κα την ακολασία τους . Είναι περίφημη ή ακολασία της ανατολής ,με την διεφθαρμένη εκείνη θεά την Ασάρτη που σκορπούσε τον θάνατο κα την ακολασία .Δεν ήτανε ή αρχαία εκείνη θεά των ελλήνων ή Αφροδίτη όπως τη είχανε στον Όλυμπο οι Έλληνες φιλόσοφοι και οι παλαιότεροι , που ήταν η θεά του ωραίου . Το καλλιτεχνικά ωραίο ήθελαν να απεικονίσουν εκεί ,όχι το προκλητικό, ούτε το διεφθαρμένο. αλλά η Ασάρτη η θεά εκείνη της Ασίας , ήτανε πολύ αισχρή ,και κατάφεραν να κρατήσουν από την Αφροδίτη μόνο το όνομα και να λατρεύουν στην Κόρινθο αντί της Αφροδίτης την Ασάρτην . Ήταν τόσο πολύ αισχρή αυτή ή θρησκεία και κυρίως βασιζότανε στο μεθύσι που προκαλείται από την σεξουαλική ακράτεια που έφτανε μέχρι δαιμονισμού και θεοποίησης των γεννητικών οργάνων. Μέσα σ' αυτό το κλίμα ο Παύλος έφτασε από την Αθήνα στην Κόρινθο. Η βιομηχανία της πορφύρας ,η ταπητουργία ,και η κατασκευή των σκηνών είχαν μεταφυτευθεί εδώ από την ανατολή . Ο Ακύλας με το ανατολίτικο φιλόξενο πνεύμα του , άνοιξε του ξένου ,μόλις είδε εμπρός του ένα άστεγο ομοεθνή του και του παρουσίασε τη σύζυγό του Πρίσκα η Πρισκιλλα .Ο Παύλος ,του άρεσε να τη λέει Πρίσκα , στις Πράξεις ο Λουκάς τη λέει Πρισκιλλα . Αυτό το ζευγάρι πρωτοσυνάντησε ο Παύλος στην Κόρινθο . Έτσι άρχισε μια ωραία και μια από τις πιο καρποφόρες φιλίες που είχε η ζωή του Παύλου και της νέας Εκκλησίας . Εκείνο που τον έκανε να εκπλαγεί πιο πολύ ήταν όταν ανακάλυψε ότι ο Ακύλας και η Πρισκιλλα ήταν ήδη Χριστιανοί. Τούτο βέβαια το συμπεραίνουμε από το γεγονός ότι ο Παύλος δεν αναφέρει αυτό το ζεύγος ανάμεσα αυτούς που βάπτισε στην Κόρινθο . Μια χριστιανική οικογένεια στην Κόρινθο . Δεν είναι λοιπόν παράδοξο ότι οι μοναδικοί ίσως χριστιανοί που ήταν στη πόλη, δέθηκαν μεταξύ τους και μοιράστηκαν ο ένας με τον άλλο, οικία, εργασία και εισοδήματα ήταν ομότεχνοι, γιατί και ο Παύλος έφτιαχνε σκηνές. η καινούρια φιλία ήταν για τον Παύλο ,από πολλές απόψεις ευλογημένη . Τον έκανε να στρέψει το βλέμμα του προς τη δύση. Η Ρώμη φανερώθηκε πιο έντονα μέσα στα μάτια του. Οι ευρείς ορίζοντες που του άνοιξε αυτή η συνάντηση και αυτή η κοσμούπολη, ήταν ότι χρειαζόταν για το πνεύμα του . Η ζωή του ζεύγους αυτού, ήταν πολυκύμαντη ,και γεμάτη περιπέτειες . Γεννημένος ο Ακύλας στον Πόντο ,είχε εγκατασταθεί στη Ρώμη όπου εξασκούσε το επάγγελμα του σκηνοποιού. Στην αρχαιότητα το εμπόριο των σκηνών, επειδή κάθε ταξιδιώτης χρειαζότανε και μια σκηνή, είχε βιομηχανοποιηθεί . Ίσως τη σύζυγό του Πρίσκα να την γνώρισε στη Ρώμη . Το όνομα της το συναντούμε στη κρύπτη των Ακυλλίων σε κατακόμβη της Πρισκίλλης στη Ρώμη .Φαίνεται ότι και οι δύο κατείχαν μόρφωση όχι τυχαία όπως φαίνεται από την στενή επαφή τους με τον Παύλο και τον πολύ μορφωμένο Απολλώ. Το σπιτικό φαίνεται ότι το κυβερνούσε ή Πρίσκα .Σε τέσσερις από τις έξη περιπτώσεις αναφέρεται πρώτη .Έγινε μία από τις ηγετικές μορφές του χριστιανισμού . Καμιά γυναίκα από όσες υπεστήριξαν τον απόστολο στο κήρυγμα του δεν πήρε τέτοιο έπαινο όπως αυτή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ Φ'ΥΛΛΟ Εισαγωγή γ'.

Α΄ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΊΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ γ΄

Τα βράδια ύστερα από τη δουλιά του αργαλειού, του διηγούταν πως το 49μ.χ.ο αυτοκράτωρ Κλαύδιος τους εξώρισε όλη την εβραϊκή συνοικία από τη Ρώμη και έτσι πήγαν στην Κόρινθο . Η ιστορία αυτού του ζεύγους είναι πολύ χαρακτη- ριστική για την ταραγμένη νομαδική ζωή που ήταν ανγκασμένοι να ζουν τότε οι Ιουδαίοι της διασποράς μέσα στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία . Αργότερα τους συναντούμε πάλι στην Έφεσο και έπειτα στη Ρώμη ,και ύστερα πάλι στην Έφεσο. με τέτοια νομαδική σχεδόν ζωή ,δεν ήταν δυνατόν να αποκτήσουν κάποια οικονομική ευχέρεια .Μόνο στη Ρώμη αργότερα ,φαίνεται πώς ήλθαν γι΄αυτούς καλύτερες μέρες γιατί εκεί μπόρεσαν να διαθέσουν το σπίτι τους στο Αβεντίνο για τις θρησκευτικές συναντήσεις. Τον Παύλο κα τον Ακύλα δεν τους σφιχτόδενε μόνο η παρηγοριά της χριστιανικής φιλίας ,αλλά και η κοινή προσπάθεια στο έργο της Βασιλείας του Θεού . Το εργαστήρι του Ακύλα ήταν ένας χώρος στην ταπητα- γορά ανοιχτό στο δρόμο. Εδώ καθόταν ο Παύλος κάθε ημέρα ,με τον Ακύλα και ύφαινε θείες ιδέες στις κλωστές του αργαλειού του. Με το караβόπανο στα γόνα- τα ,διηγόταν στους άλλους τεχνίτες και επισκέπτες που στεκόταν στην ανοικτή πορτα ν΄ακούσουν εκείνα ανώτερα πράγματα που του φλόγιζαν την ψυχή .Αυτά βεβαια για την πρώτη του εμπειρία του Παύλου στην Κόρινθο ._Θα ρίξουμε τώρα μια ματιά στο ανθρωπομάζεμα εκείνο του ενός εκατομμυρίου ανθρώπων που υπήρχε τότε στην πολη της Κορίνθου . Η ανατολίτικη Συρία είχε φέρει τα αισχρά πάθη της ,και τα ανομήματα της 'ως επακόλουθα της λατρείας της Αστάρτης .Η Ρώμη την βαναυσότητα της ,και τους φονικούς αγώνες . Οι Φρύγες τη λατρεία του Απιδος και της Κυβέλης . Οι Αιγύπτιοι την παράξενη λατρεία της Ισιδος και του Θεράπιδος .Οι Θράκες τα μυστήρια του Διονύσου. Όλα είχαν μαζευτεί εκεί . Κάποτε η Κόρινθος ήταν η πόλις του Ποσειδώνα με σύμβολο το δελφίни και την τρίαινα. Τώρα ήλθε να αφιερωθεί στην πάνδημο Αφροδίτη ,την πρόστυχη που ήταν κάτι παρόμοιο με την Φοινικική Άστάρτη .Ο ναός στεκόταν πάνω στον Ακρο- κόρινθο ,και γύρω του σε κάτι χαριτωμένα σπιτάκια πίσω απο κηπάρια με τριαντά- φυλλα , οι 1000 ιερόδουλες στην υπηρεσία της θεάς ,έπαιρναν το χρήμα και την υγεία των πλουσίων ξένων, των περιηγητών των στρατιωτών , των ναυτών των εμπόρων και των πλοιαρχων ,και σκορπούσαν σε όλα τα πέρατα της Αυκρατορίας την Κορινθιακήν ασθένειαν.

Τότε δεν είχε πάρει ακόμα το όνομα « αφροδίσια» .το πήρε αργότερα .Για σύμβολο της η Θεά είχε την εικόνα της Λαιδος ,της περίφημης ιερόδουλης ,με την μορφή μιας λέαινας που μέσα στα νύχια της κατασπαράζει το Θύμα της . Σ΄ολο τον κόσμο κυκλοφορούσε το : **«ου παντός πλείν εις Κορινθον»** διότι ήθελε πολλα λεφ- τά για να ξοδέψει εκεί . Κόρη της Κορίνθου και ελευθέρια γυναίκα εσήμαιναν το ίδιο . Ενώ κάτω στα δυό λιμάνια ,μες΄ τις ταβέρνες των ναυτών και στα ύποπτα κέντρα, ήταν στιβαγμένα τα αποβράσματα όλου του κόσμου. Καθώς ο Παύλος έγραφε από την Κόρινθο την προς Ρωμαίους επιστολή του ,ζωγραφίζοντας την σκοτεινή εικόνα του ειδωλολατρικού κόσμου ,αυτή την πόλη ειχε μπροστά στα μάτια του ,κι΄ όμως την αγαπούσε περισσότερο από την Αθήνα . Γιατί το χειρότερο εμπόδιο για το Ευαγγέλιο δεν προέρχεται τόσο από τη σάρκα που αμαρτάνει, αλλ΄ από την υπερηφάνεια του πνεύματος . **«ου δε επλεόνασεν ή αμαρτία υπερ- επερίσευσε η χάρις» (Ρωμ. ε΄20) .**

Αν δεχθεί κανείς όπως ο Νίτσε ,που είναι τόσο καλός γνώστης του αρχαίου κόσ- μου ότι η απολλώνια ορμή προς το ωραίο και το διονυσιακό εκστατικό μεθύσι αποτελούν τους δύο πόλους ,που ανάμεσα τους κυλούσε η ελληνική ζωή ,θα πρέπει να παραδεχθεί πως ή μαγνητική βελόνη στην Κόρινθο είχε στραφεί προς τον διονυσιακό πόλο . Το κέντρο του βάρους αυτής της διονυσιακής λατρείας βρισκόταν στην ακράτεια ,με ένα ξεχειλισμα της γενετήσιας λειτουργίας που τα κύματα της σκέπαζαν και την οικογένεια και τους θεσμούς της. **« Ακριβώς τα πιο αγρία θηρία της φύσεως (τα ένστικτα) έμεναν εδώ πέρα, ώσπου έφθαναν σ΄εκείνο το αηδισιακό μίγμα της ασελγίας και της σκληρό- τητος , που. πάντα μου έδινε την**

εντύπωση ενός πραγματικού δηλητη- ρίου μάγισσας .» (Νίτσε I '55). Η Α΄ προς Κορινθίους επιστολή αφήνει να διαφανεί το έσχατο βάθος της τότε ειδωλολατρίας . Διαπιστώνει, δηλαδή κανείς ότι στις λατρείες της Ανατολής παρ' όλο που στην αρχή θεοποιούσαν την γονιμό- τητα και την βλάστηση είχαν εισβάλει δαιμονικές δυνάμεις εχθρικές προς τη ζωή ,που μέσα στο βακχικό μεθύσι τους ,απειλούσαν τα θεμέλια της ανθρώπινης κοινωνίας .Ο δαίμονας του αισθησιασμού , στη λατρεία του Μολώχ ,ωδηγούσε στη σφαγή και στη θυσία των παιδιών . Ενώ στη λατρεία της Αφροδίτης ωδηγούσε στο μίσος προς το γάμο και την αναπαραγωγή .Πουθενά ο Παύλος ,σ' ολόκληρη την ιεραποστολική του εργασία , δεν είχε να παλέψει τόσο σκληρά αυτές τις επικίνδυνες τάσεις όπως στην Κόρινθο . Αυτά λοιπόν όσον αφορά την εικόνα που βρήκε ο Παύλος όταν έφθασε στην Κορινθο. Τον Παύλο και τον Ακύλα δεν τους σφιχτόδενε μόνο η παρηγορία της χριστιανικής φιλίας ,αλλά και η κοινή προσπά- θεια στον αργαλειό και στο έργο της Βασιλείας του Θεού . Όπως ξέρουμε από τις Πράξεις το πρώτο βήμα το έκανε στη Συναγωγή .Πήγε λοιπόν ο Παυλος στη Συναγωγή και όπως είχε από το Νόμο το δικαίωμα ,του έδωσαν αμέσως τον λόγο , χωρίς να ξερουν ακόμα τι είναι αυτός ο Παύλος που ήρθε στην Κόρινθο. Πήρε το λόγο βέβαια ,άρχισε να τους μιλάει από τα δικά τους και κυρίως την Παλαιά Διαθήκη ,που τα ήξερε απ' έξω . και αυτό γινόταν κάθε Σάββατο ,ενώ τις καθημερι- νές δούλευε μαζί με τον Ακύλα και την Πρίσκιλλα για να βγάλουν το ψωμί τους _Τους μίλησε και τους άνοιξε την καρδιά ,διότι οι Εβραίοι ,ιδίως στην ξενιτιά , όταν ακούγανε λόγο Θεού , Αγία Γραφή, Μωυσή ,Προφήτες , ψαλμούς κλπ αναγά- ιαζε η καρδιά τους . Έτσι τους κέρδισε με το μέρος του . Αλλ' όταν έφθασε να τους πει για το Εσταυρωμένο και Αναστάντα Ιησού τον Μεσσία, που θα έλθει και πάλι για να κρίνει τον κόσμο, τα πράγματα άλλαξαν .Άρχισαν να ουρλιάζουν και να βλαστημούν . Ο Παύλος διαχώρισε αμέσως τη θέση του .Έμεινε ακίνητος πάνω στο βήμα ,έως ότου κουράστηκαν . Τότε τίναξε τα ιμάτια του κατά την συνήθειαν της εποχής , και είπε προς αυτούς . **«το αίμα υμών ,επι την κεφαλήν υμών καθαρός εγώ από του νυν εις τα έθνη πορευσομαι»** . Και φεύγοντας από εκεί τον ακολούθησαν ειδωλολάτρες μεταξύ των οποίων ήταν και ένας ονόματι Ιούστος της Ρωμαϊκής παροικίας . Αυτός ήταν πολύ πλούσιος , και το ευρύχωρο σπίτι του , ήταν δίπλα στη Συναγωγή. Εκεί συνέχισε ο Παύλος τα κηρύγματα του και όπως αναφέρει ο Λουκάς στις Πράξεις ΚΕΦ. ΙΗ΄ ίδρυσε την εκκλησία της Κορίνθου . Τώρα, τα κύρια θέματα που έχει η επιστολή ,είναι **1^{ov}** το σεξουαλικό ,δηλαδή η γενετήσια σχέση των δύο φύλων, στο γάμο στην αγαμία και αλλού ,**2^{ov}** το χρηματικό δηλ. δοσοληψίες ,περιουσιακά κλπ ,και τα δικαστήρια που ήταν τότε εθνικά ,**3^{ov}** το κοινωνικό ζήτημα δηλ. το πρόβλημα της θέσεως της γυναίκας , και το πρόβλημα της θέσεως των δούλων. και τέλος τις κοινωνικές σχέσεις με τους κοσμικούς κλπ. **ΑΜΗΝ**

α1. Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

- 1. Παύλος ,κλητός απόστολος Ιησού Χριστού δια θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός ,**
- 2. τη εκκλησία του Θεού τη ούση εν Κορίνθω, ηγιασμένοι εν Χριστώ Ιησού, κλητοί αγίοις ,συν πάσι τοις επικαλουμένοις το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ,εν παντι τόπω αυτών τε και ημών.**
- 3. χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού.**

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

- 1.** Εγώ ο Παύλος, προσκαλεσμένος απόστολος του Ιησού Χριστού με το θέλημα του Θεού, κι ο αδελφός Σωσθένης,
- 2.** προς όλους εσάς που αποτελείτε την εκκλησία του Θεού στην Κόρινθο κι έχετε αγιαστεί χάρη στον Ιησού Χριστό κι έχετε κληθεί να είστε άγιοι μαζί με όλους εκείνους, σε κάθε τόπο, που επικαλούνται το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι Κύριος δικός τους και δικός μας.
- 3.** Ευχόμαστε να έχετε τη χάρη και την ειρήνη το Θεό Πατέρα μας και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

ΣΧΟΛΙΑ

Είδαμε στην Εισαγωγή το περιβάλλον μέσα στο οποίο αναπτύχθηκε η Εκκλησία της Κορίνθου ,και μέσα στο οποίο είχαν συμβεί όλα εκείνα για τα οποία αναγκάστηκε να πάρει θέση ο Απόστολος Παύλος ,στην προς Κορινθίους επιστολή του. Θλιβερά ήταν τα γεγονότα και άσχημα εκείνα, αλλά ο Θεός όπως πάντοτε , από το πικρό βγάζει γλυκύ . Αρχίζουμε με το πρώτο Κεφαλαίο ,1^ο στίχο :

1. Παύλος ,κλητός απόστολος Ιησού Χριστού δια θελήματος Θεού,και Σωσθένης ο αδελφός , Είναι ο συνηθισμένος τρόπος με τον οποίον αρχίζουν οι αρχαίοι την επιστολή τους . Παρ' ολο όμως ότι ξεκινάει με ένα καθιερωμένο τρόπο επιστολογραφίας ,δεν αφήνει ευκαιρία για να προετοιμάσει το σκοπό του , για τον οποίο έγραψε αυτή την επιστολή .Να τους τα πει δηλαδή , πλαγίως , μαζί με το χαιρετισμό που τους στέλνει στην αρχή , με τον τρόπο του. Και ο σκοπός ήταν να τους θεραπεύσει την αρχομανία και τον εγωισμό τους. Έτσι με το: Παύλος κλητός απόστολος τους ,αμέσως τους δηλώνει τα εξής : ότι αυτός είναι ο διδάσκαλος τους ,αυτός ίδρυσε την εκκλησία της Κορίνθου .Και εν τούτοις δεν προβάλλει για διδάσκαλος τους από την αξία του .Κλητός απόστολος ,δεν είναι η αξία του που τον έκανε διδάσκαλο και ιδρυτή της εκκλησίας τους ,δεν το πήρα μόνος μου ,ούτε μου το δώσατε σεις αλλά με κάλεσε και μου το έδωσε ο Θεός . Έτσι με υπαινιγμό κρατώντας το τυπικό της προσφωνήσεως, μπαίνει αμέσως στο θέμα του : Μάλιστα μου το έδωσε δια θελήματος του Θεού ,ο Ιησούς Χριστός .Και βάζοντας στη μέση το : Ιησούς Χριστός ,υπαινίσσεται και κάτι άλλο, ότι ο πραγματικός δάσκαλος και πραγματικός αρχηγός και εμένα και σας είναι ο Ιησούς Χριστός ,μη βάλετε κανέναν άλλον στη θέση του . Και Σωσθένης ο αδελφός . Εδώ όπως και στις άλλες επιστολές του. βάνει τους νεώτερους συνεργάτες του ,που δεν έχουν βεβαία το αξίωμα του αποστόλου , στις επιστολές του σε ίση μοίρα με τον εαυτό του. Ο Σωσθένης ,πρώην αποσυνάγωγος στην Κόρινθο και η περιπέτεια του πριν γίνει μέλος της Εκκλησίας της Κορίνθου ,αναφέρεται στις Πράξεις των αποστόλων .Πρξ Ιη' ,17.

2. τη εκκλησία του Θεού τη ούση εν Κορίνθω, ηγιασμένοι εν Χριστώ Ιησου, κλητοί αγίοι,

Δηλ. γράφουμε την επιστολή αυτή ,προς την Εκκλησίαν του Θεού ,που είναι στην Κόρινθον ,και αποτελείται από εσάς ,που έχετε αγιασθεί διά της ενώσεως σας με τον Ιησούν Χριστόν ,τους προσκαλεσμένους αγίους .

Και εδώ βρίσκει την ευκαιρία να τους πει πλαγίως αυτό που αργότερα θα τους το κάνει λιανά. γιατί δεν λέγει ότι αποτελείτε απλώς την εκκλησία που είναι στην Κόρινθο, αλλά την εκκλησία **του Θεού** . Εδώ κατά τους Πατέρας ο Παύλος υπαινίσσεται ότι δεν είναι εκκλησία ανθρώπων (π.χ. εκκλησία του Δήμου) .Πως εσείς τώρα θέλετε με τα σχίσματα να την κάνετε εκκλησία ανθρώπων :

Εδώ είναι σαν να τους λέγει ότι η Εκκλησία, εκτός που είναι μία και είναι του Θεού και δεν είναι των ανθρώπων, είναι σώμα Χριστού. Δηλαδή σημαίνει σύναξη ,σημαίνει ένωση και όχι χωρισμό,.18,23Φ2

...2 .ηγιασμένοι εν Χριστώ Ιησου ,κλητοί αγίοι ,συν πάσι τοις επικαλουμένοις το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ,εν παντι τόπω αυτών τε και ημών '

Δηλ, απευθύνομαι σε σας που είσαστε αγιασμένοι στο όνομα του Ιησού Χριστού. εδώ πάλι υπαινιγμό κάνει για αυτό που θέλει να τους πει .θέλει να πει, είσαστε Άγιοι ,και άγιοι όταν λέω ,είσαστε καθαροί, είσαστε ξεχωρισμένοι από τον κόσμο. η πρώτη έννοια του αγίου είναι ο αφορισμός ,δηλ. το ξεχώρισμα από τον κόσμο, αυτό και μόνο σε κάνει άγιο. και αν διατηρήσεις την ζωή της εκκλησίας παραμένεις άγιος . Είσαστε Άγιοι κατά την κλήσιν δηλαδή κατά το βάπτισμα ,και πιστεύω ότι διατηρείται αυτή την αγιότητα .Διότι είσαστε Άγιοι από τον Ιησού Χριστό και στο όνομα του Ιησού Χριστού. Δεν γίνετε άγιοι ,ούτε από την εξυπνάδα σας, ούτε από τη σοφία σας ,ούτε από τον πλούτο σας ,ούτε από τις ικανότητες τις δικες σας είτε των αρχηγών σας. Οι αρχηγοί σας, όσο σοφοί και αν είναι, όσο πλούσιοι και αν είναι , δεν μπορούν να σας κάνουν αγίους .Είναι υπαινιγμός κατά του σχίσματος που είχε αναφανεί στην εκκλησία της Κορίνθου και για το οποίο θα ασχοληθεί στη συνέχεια της επιστολής .Και κλεινή τον χαιρετισμό ως εξής

3.χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού.

Εδώ στο επισφράγισμα τους μιλάει για δύο πράγματα ,την χάρη και την ειρήνη που είναι από το Θεό και τα δύο. Η μεν χάρη είναι η δωρεάν άφεσις των αμαρτιών και η σωτηρία είναι καθαρά από τον Θεό .αλλά και ή ειρήνη είναι από τον Θεό, αλλά δια του Αγίου Πνεύματος ,είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος « **ο δε καρπός του Πνεύματος , εστίν αγάπη, χαρά ,ειρήνη , μακροθυμία ,χρηστότης ,αγαθοσύνη ,πίστις ,πραότης ,εγκράτεια 'κατά των τοιούτων ουκ έστι νόμος»** Γαλ.Ε' 22,23 . 29,47Φ2

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α2' Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α2. Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΕΦ.Πρώτον στιχ . (4-17)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ α1΄ Α΄ ΚΟΡΙΝΘΊΟΥΣ

Ευχαριστία

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 4. Ευχαριστώ τω Θεώ μου πάντοτε περί υμών επί τη χάριτι του Θεού τη δοθείση υμίν εν Χριστώ Ιησού,**
5. ότι εν παντί επλουτίσθητε εν αυτώ, εν παντί λόγω και πάση γνώσει,
6. καθώς το μαρτύριον του Χριστού εβεβαιώθη εν υμίν,
7. ώστε υμάς μη υστερείσθαι εν μηδενί χαρίσματι, απεκδεχομένους την αποκάλυψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού
8. ος και βεβαιώσει υμάς έως τέλους ανεγκλήτους εν τη ημέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.
9. πιστός ο Θεός δι΄ ου εκλήθητε εις κοινωνίαν του υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών .

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

- 4.** Ευχαριστώ το Θεό μου πάντοτε για σας , για τη χάρη του Θεού που δόθηκε σε σας δια του Ιησού Χριστού .
5. Γιατί σ΄ όλα γίνετε πλούσιοι δι΄ Αυτού σε κάθε λόγο και κάθε γνώση ,
6. διότι η μαρτυρία για το Χριστό στερεώθηκε τόσο καλά σε σας ,πιστεύτηκε τόσο καλά από σας
7. ,ώστε να μην υστερείτε σε κανένα χάρισμα ,και να περιμένετε με λαχτάρα τη φανέρωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού .
8. Αυτός θα σας στηρίξει μέχρι τέλους ώστε να είσαστε άμεμπτοι και ακατηγόρητοι κατά την Ημέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.
9. είναι αξιόπιστος ο Θεός οποίος σας κάλεσε να ζείτε σε κοινωνία με τον Υιό του Ιησού Χριστό ,τον Κύριό μας .

ΣΧΟΛΙΑ

- 1^{ον}** η ευχαριστία του Παύλου προς τον Θεόν οφείλεται για την χάρη που δόθηκε στους πιστούς που αποτελούν την Εκκλησία της Κορίνθου.
2^{ον} Γιατί η χάρη που δόθηκε δια μέσου του Ιησού Χριστού τους έκανε πλουσίους σ΄ όλα , και στη δύναμη του λόγου και σοφία και στη στερέωση για το Χριστό . Και έτσι αυτός θα σας στηρίξει μέχρι τέλους ώστε να είσαστε άμεμπτοι και ακατηγόρητοι κατά την Ημέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. και μην αμφιβάλλετε καθόλου γι΄ αυτό ,είναι αξιόπιστος ο Θεός ο οποίος σας κάλεσε να ζείτε σε κοινωνία με τον Υιό του Ιησού Χριστό ,τον Κύριό μας .
8. ος και βεβαιώσει υμάς έως τέλους ανεγκλήτους , εν τη ημέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. ο οποίος λέει θα σας στερεώσει (βεβαιώσει) μέχρι τέλους και θα σας παρουσιάσει στην ημέρα της Δευτέρας παρουσίας του ανέγκλητους. Ας δούμε τη λέξη **βεβαιώσει** που σημαίνει στερεώσει. Θα σας στερεώσει λέγει ο Χριστός , αυτό δείχνει

ὅτι εσαλεύοντο οἱ Κορίνθιοι ,δεν στεκόσαντε καλά στα πόδια τους ἀπὸ ἀπόψεως πίστεως καὶ ὅτι αὐτὸ συνεπάγεται , στο να μην γκρεμοτσακιστοῦν. Καὶ θα σας κρατήσῃ ἀνεγκλήτους . αὐτὸ σημαίνει ὅτι χωρὶς ἐγκλήματα. Δηλαδὴ με τα σχίσματα τους ,ἦταν υποκείμενοι καὶ σε ἐγκλήματα καὶ ἐκεῖνο που τους εὐχεται εἶναι να τους γλυτώσῃ ἀπὸ περισσότερα ἐγκλήματα εἰς τὸ μέλλον για να μπορέσουν να λάβουν μέρος εἰς τὴν Βασιλεία του Χριστοῦ . 2,34Φ3

Διαιρέσεις μέσα στην ἐκκλησία

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

10. Παρακαλῶ δε υμᾶς, ἀδελφοί, δια του ὀνόματος του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα το αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἡ ἐν υμῖν σχίσματα, ἦτε δε κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11. ἐδηλώθη γὰρ μοι περὶ υμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ των Χλόης, ὅτι ἐρίδες ἐν υμῖν εἰσὶ.

12. λέγω δε τοῦτο, ὅτι ἕκαστος υμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμὶ Παύλου, ἐγὼ δε Ἀπολλῶ, ἐγὼ δε Κηφᾶ, ἐγὼ δε Χριστοῦ.

13. μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ υμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα υμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον,

15. ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.

16. ἐβάπτισα δε καὶ τὸν Στεφανά οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἰ τίνα ἄλλον ἐβάπτισα.

17. οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστός βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφία λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρός του Χριστοῦ.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

10. Σας παρακαλῶ, λοιπὸν, στο ὄνομα του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδελφοί, τὴν ἴδια πίστη να ὁμολογεῖτε ὅλοι καὶ να μην ὑπάρχουν σχίσματα μεταξύ σας. Να εἴστε μάλιστα ἔτσι ἐξασκημένοι, που να σκέφτεστε με τὸν ἴδιο τρόπο καὶ να καταλήγετε στὴν ἴδια γνώμη.

11. Γιατί, πληροφορήθηκα για σας, ἀδελφοί μου, ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς Χλόης, ὅτι ὑπάρχουν διαμάχες μεταξύ σας.

12. Καὶ το λέω αὐτὸ, γιατί ἄλλος ἀπὸ σας λέει: Ἐγὼ εἶμαι του Παύλου οπαδός , ἄλλος λέει: Ἐγὼ εἶμαι του Ἀπολλῶ ,ἄλλος ἐγὼ εἶμαι του Κηφᾶ ,ἄλλος ἐγὼ εἶμαι του Χριστοῦ .

13. Ἐγίνε κομμάτια ὁ Χριστός ; Μήπως σταυρώθηκε για σας ὁ Παῦλος ; ἢ μήπως βαπτιστήκατε στο ὄνομα του Παύλου ;

14. Εὐχαριστῶ τὸ Θεὸ ,διότι κανέναν ἀπὸ σας δεν βάπτισα, παρὰ τὸν Κροῖσο καὶ τὸν Γαῖο,

15. Για να μην πει κανεὶς ὅτι ἐμβάπτισα στο ὄνομα μου.

16. Βάπτισα δε καὶ τὴν οἰκογένεια του Στεφάνια . Πέρα ἀπ'αυτοῦς δεν ξέρω ἀν βάπτισα κανέναν ἄλλον .

17. Διότι ὁ Χριστός δεν μου ἔδωσε τὴν ἀποστολὴ να βαπτίζω ,ἀλλὰ να κηρύπτω τὸ Εὐαγγέλιο .Καὶ ὄχι με ἀνθρώπινης σοφίας λόγο , για να μὴ χάσει τὴ σημασία του . Ὁ Σταυρός- ὁ σταυρικός Θάνατος δηλαδὴ του Χριστοῦ..

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α3' Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α3' . Α" ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΕΦ. Α' στιχ. (10-17)

ΣΧΟΛΙΑ

10. Εδώ στο 10^ο στίχο ο Παύλος τελειώνει τον πρόλογο και μπαίνει στο θέμα του δηλ. το σχίσμα των πιστών μέσα στην Εκκλησία της Κορίνθου . Και το πρώτο επιχείρημα που χρησιμοποιεί είναι το όνομα του Ιησού Χριστού : ***Παρακαλώ δε υμάς, αδελφοί, δια του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού*** . Εκείνο που παρατηρούμε εδώ αλλά και στους προηγούμενους εννέα στίχους αναφέρει συνεχώς το όνομα του Ιησού Χριστού . Μπορεί να παρατηρήσει κανείς ότι δέκα στίχους έχει πει μέχρι τώρα , και στους δέκα αυτούς στίχους ,έχει αναφέρει δέκα φορές το όνομα του Ιησού Χριστού . Κάθε στίχο και επανάληψη του ονόματος .Μάλιστα λένε οι μελετητές των επιστολών του Παύλου ότι η πρώτη προς Κορινθίους επιστολή του Παύλου , είναι η επιστολή στην οποία περισσότερο από κάθε άλλη από τις 14 επιστολές του ,αναφέρεται το όνομα του Ιησού Χριστού .Με αυτό φαίνεται εκ πρώτης όψεως ,ότι προσπαθεί πρώτα να τους θυμίσει σε ποιόν ανήκουν . Δεν ανήκουν στον Α , στον Β ,στον Γ ,που έλεγαν αυτοί ,αλλά ανήκουν στον Ιησούν Χριστόν .Εδώ δείχνει ο Παύλος ,ότι αναγνωρίζει δύναμη στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού ,από την οποίαν δύναμιν είχαν ανάγκη οι Κορινθιοί ,κα γι' αυτό το αναφέρει περισσότερες φορές . Συνηγορεί δε αυτό από μακριά (χρονικά) και υπέρ της ευχής το γνωστό **«Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με»**.

Το όνομα δηλαδή του Ιησού Χριστού δίνει δύναμη στον Παύλο . Τους παρακαλεί δια του ονόματος του Ιησού Χριστού .ίνα το αυτό λέγετε πάντες ,ναι, όλοι το ίδιο πράγμα. **Δεν** εννοεί να γίνουν μαγνητόφωνα ,να τους γράφουν κάτι και να το λένε όλοι με μια φωνή, γνώμη θα έχουν όλοι, αλλά τελικά θα συμμορφώνονται με τη γνώμη την κοινή της εκκλησίας .Και να μην υπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα . Από αυτή τη λέξη του Παύλου βγήκε και η λέξη **Σχίσμα** ,που έγινε μεταξύ της Ορθοδόξου και της Παπικής Εκκλησίας ,και που ακολουθήθηκε από αλλά 300 η 400 σχίσματα που έγιναν στο χώρο των παπικών και των Διαμαρτυρομένων . Να είσαστε καταρτισμένοι με το ίδιο μυαλό και την ίδια γνώμη. δηλαδή να είστε και στο δόγμα, και στην ηθική.

11 .Τώρα μπαίνει κατευθείαν στο θέμα του: Έχω πληροφορίες για σας ,αδελφοί μου, από θετική πηγή , από ανθρώπους της Χλόης ότι υπάρχουν διαμάχες μεταξύ σας. (Χλοη ήταν μια γιαγιά αρχηγός οικογενείας στην Κόρινθο) και θα επιμείνω σ'αυτό , γιατί έχω συγκεκριμένα γεγονότα .

12 . Και το λέω αυτό, γιατί άλλος από σας λέει: Εγώ είμαι του Παύλου οπαδός , άλλος λέει: Εγώ είμαι του Απολλώ ,άλλος εγώ είμαι του Κηφά ,άλλος εγώ είμαι του Χριστού . Αναφέρει ονόματα αρχηγών : του Παύλου , του Απολλω, του Κηφα ,του Χριστού. Είπε άσχετα ονόματα αρχηγών και μάλιστα αδιάβλητα ,για να μη φανερώσει τα πραγματικά ονόματα των αρχηγών και έτσι επιτείνει την οξύτητα. Να μην ρίξει λάδι στη φωτιά. Ούτε ο Απολλώ είχε κόμμα ,ούτε ο Κηφάς δηλ. ο Πέτρος είχε κόμμα ,αφού άλλωστε δεν είχε πάει στην Κόρινθο .Είναι εικονικά ονόματα ,πού μας διδάσκει έτσι ο Παύλος ,να τα χρησιμοποιούμε και μείς όταν θέλουμε να ελέγξουμε καταστάσεις ,χωρίς να κατακρίνουμε πρόσωπα . Η κατάκριση είναι κακό .Τώρα εδώ θα ήθελα να αναφέρω γνώμη πατρική , του Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας πάνω σ' αυτό το θέμα , που μας βεβαιώνει με το κύρος του , ότι δεν ήτανε πραγματικά ονόματα αυτά αλλά ήτανε εικονικά ονόματα.

«Πλην δεν έλεγαν ετζι (ετσι) εκείνοι ότι εγώ ειμι του Παυλου, εγω ειμι του Απολλω ,καθώς το λεγει εδω , αλλά ο Παυλος εσημάτισε τα λογια ταυτα, καθ' υπόδεσιν επάνω εις τον εαυτότου, και εις τον Απολλω ,καθώς το λέγει ο ίδιος ο Παύλος πιο κάτω» Α' Κορ. δ' 6.

Ένα άλλο πού κάνει εντύπωση εδω ,είναι ότι χρησιμοποιεί το όνομα του Χριστού.

Γιατί βάζει και τον Χριστόν ο Παύλος . Όχι ότι είχε κόμμα δικό του ο Κύριος ,αλλά θέλει να ελέγξει κάτι που συμβαίνει στην Εκκλησία και συμβαίνει και σήμερα ,Είναι η κατάσταση των υπερευλαβών. Που ξεχωρίζουν τον εαυτό τους από την Εκκλησία ,και γίνονται οι πολύ αυστηροί μέσα στην Εκκλησία .Δεν τους κατηγορεί γιατί λένε πως είναι του Χριστού, αλλά για Φαρισαϊκή νοοτροπία .

13. Και συνεχίζει σε έντονο ύφος που φαίνεται από τα ερωτηματικά . Κομματιάστηκε λοιπόν ο Χριστός ; Απευθύνομαι σε όσους λένουν εμείς είμαστε του Παύλου και τους ερωτώ . Μήπως σταυρώθηκε για σας ο Παύλος : ή μάπας βαπτιστήκατε στο όνομα του Παύλου ώστε να ανήκετε πλέον εις αυτόν;

14 .Σαν βλέπω τώρα, ποια κατάχρηση κάνατε του ονόματος μου ,ευχαριστώ τον Θεόν, γιατί προνόησε να μη βαπτίσω αυτοπροσώπως κανένα από σας, εκτός από τον Κρισπο και τον Γαϊο .

15,16. Για να μην πει κανείς ότι εμβάπτισα στο όνομα μου .Βάπτισα δε και την οικογένεια του Στεφανα . Πέρα απ'αυτους δεν ξέρω αν βάπτισα κανέναν άλλον. Εδω τα επαναλαμβάνουμε για να δείξουμε την ακριβολογία του Παύλου ,που διορθώνει τον εαυτό του σε ότι αφορά την οικογένεια του Στεφανά .

17. Και δεν έκαμα κύριο έργο μου το βάπτισμα, αυτό το ανέθεσα στους συνεργάτες μου, γιατί ο Χριστός δεν μου έδωσε την αποστολή να βαπτίζω ,αλλά να κηρύττω το Ευαγγέλιο . Δηλαδή να ευαγγελίζομαι σημαίνει να κηρύττω χριστοκεντρικα , όχι με ανθρώπινη σοφία, κουλτουριάρικα επιστημονικά , ρητορικά αλλά μέσα από το ευαγγέλιο ,την Σταυρωση και την ανασταση και έτσι να μη σκεπαστεί και ματαιωθεί ο Σταυρικός Θάνατος του Χριστού . Λέγει πάνω σ' αυτό ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης , ερμηνεύοντας τον Θεοφύλακτον Βουλγαρίας :

«ο Παυλος όμως λέγει εδω ,ότι τον απεστειλε ο Κύριος να κηρύττη και όχι να βαπτίζει ,διότι το να κηρύττει τινας το ευαγγέλιο τουτο είναι εργο τη αληθεια τιμιώτερον από το να βαπτίζει» , και κατά Θεοδώρητο και Χρυσόστομο . *ουκ εν σοφία λόγου, ίνα μη κενωθεί ο σταυρός του Χριστού.* Το θέμα αυτό της σχέσεως που έχει η κοσμική σοφία με το Χριστοκεντρικό κήρυγμα έχει πολύ πλάτος και παίρνει πολλή συζήτηση και μόνο επειδή το λέγει ο Παύλος μπορούμε να το δεχτούμε ,αλλά δύσκολα μπορούμε να το κυκλοφορήσουμε . Πολλοί νομίζουμε ότι πρέπει να γίνει χρήση και φιλοσοφίας (της υγειούς φιλοσοφίας),και της ρητορικής ,και της επιστήμης ,και των μεγάλων ψυχιάτρων, και κοινωνικά κλπ. αρκεί να τραβήξουμε τους ανθρώπους στην εκκλησία. Βεβαίως όταν το κήρυγμα είναι χριστοκεντρικο μπορείς να βάλεις και κανένα τέτοιο σαν παράδειγμα, αλλά σαν δευτερεύον. Αυτά που είπαμε παρά πάνω ξεκαθαρίζονται πλήρως , από τη δήλωση του ίδιου του Παύλου :

Ο Λόγος γαρ ο του σταυρού τοις μεν απολλυμένοις μωρία εστί, τοις δε σωζομένοις ημίν δύναμις Θεού εστί.

Αλλά γι' αυτό θα μιλήσουμε στο επιμένω Φύλλο α' 4 .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α4' Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α4'. ΚΕΦ. Α' στιχ. (18-25)

Ο Λόγος του Σταυρού, για άλλους μωρία, για άλλους δύναμη – σοφία.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 18.** Ο λόγος γαρ ο του σταυρού τοις μεν απολλυμένοις μωρία εστί, τοις δε σωζομένοις ημίν δύναμις Θεού εστί.
- 19.** γέγραπται γαρ' απολώ την σοφίαν των σοφών, και την σύνεσιν των συνετών αθετήσω.
- 20.** που σοφός; που γραμματεύς; που συζητητής του αιώνος τούτου; ουχί εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου;
- 21.** επειδή γαρ εν τη σοφία του Θεού ουκ έγνω ο κόσμος δια της σοφίας τον Θεόν, ευδόκησεν ο Θεός δια της μωρίας του κηρύγματος σώσαι τους πιστεύοντας.
- 22.** επειδή και Ιουδαίοι σημείον αιτούσι και Έλληνες σοφίαν ζητούσιν,
- 23.** ημείς δε κηρύσσομεν Χριστόν εσταυρωμένον, Ιουδαίοις μεν σκάνδαλον, Έλλησι δε μωρίαν,
- 24.** αυτοίς δε τοις κλητοίς, Ιουδαίοις τε και Έλλησι, Χριστόν Θεού δύναμιν και Θεού σοφίαν·
- 25.** ότι το μωρόν του Θεού σοφώτερον των ανθρώπων εστί, και το ασθενές του Θεού ισχυρότερον των ανθρώπων εστί.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

- 18.** Διότι το γεγονός του σταυρικού θανάτου του Χριστού, για εκείνους, βέβαια, που βαδίζουν στο δρόμο του χαμού είναι ανοησία, αλλά για μας που βρισκόμαστε στο δρόμο της σωτηρίας είναι δύναμη Θεού.
- 19.** Το λέει άλλωστε η Γραφή: Θ' αποδείξω ψεύτικη τη σοφία των σοφών και χωρίς αξία τη σύνεση των συνετών!
- 20.** Και πού είναι, στ' αλήθεια, ο σοφός; Πού είναι ο ερμηνευτής των Γραφών; Πού είναι ο συζητητής του κόσμου αυτού; Δεν απέδειξε ο Θεός ανοησία τη σοφία του κόσμου αυτού;
- 21.** Επειδή, λοιπόν, ο κόσμος απέτυχε να γνωρίσει το Θεό μέσα στα πλαίσια της σοφίας του Θεού, γι' αυτό ο Θεός, χρησιμοποιώντας τη σοφία του, θέλησε μέσω της μωρίας του κηρύγματος να σώσει όσους πιστεύουν.
- 22.** Και το λέω αυτό, επειδή και οι Ιουδαίοι κάποιο σημαδιακό θαύμα απαιτούν να δουν, και οι Έλληνες σοφία ζητάνε.
- 23.** Εμείς, όμως, κηρύττουμε το Χριστό, που έχει σταυρωθεί, πράγμα που για τους Ιουδαίους είναι σκάνδαλο και για τους Έλληνες ανοησία!
- 24.** Μα γι' αυτούς που έχει καλέσει ο Θεός, είτε Ιουδαίοι είναι είτε Έλληνες, ο Χριστός αυτός είναι Θεού δύναμη και Θεού σοφία.
- 25.** Γιατί αυτό που κάνει ο Θεός, ακόμα κι αν το βλέπουν σαν ανόητο και σαν αδυναμία οι άνθρωποι, ξεπερνά την ανθρώπινη σοφία και την ανθρώπινη δύναμη.

ΣΧΟΛΙΑ

18. Στο προηγούμενο φύλλο α3' είχαμε καταλήξει στη φράση :**ίνα μη κενωθεί ο σταυρός του Χριστού.** Εδώ, στο στίχο 18 ,ο ίδιος ο Παύλος προχωρεί στην ανάλυση του τι θα πει να κενωθεί ο σταυρός του Χριστού. Διότι ο λόγος του Σταυρού ,το κήρυγμα δηλαδή ο σταυρικός θάνατος του Χριστού ,τοίς μεν **απολλυμένοις μωρία εστί**, δηλ. για τους χαμένους ,τα χαμένα πρόβατα ,είναι μωρία, είναι κουταμάρα είναι ανοησία, τοίς δε σωζομένοις , δηλ. για μας που θα σωθούμε το ίδιο κήρυγμα (και αυτό είναι ένα κριτήριο) είναι δύναμις Θεού .

Είναι αλήθεια και ξέρουμε ότι το κήρυγμα του Εσταυρωμένου ,από την αρχή δεν βρήκε πολλούς ενθουσιώδεις οπαδούς . Και μάλιστα και σήμερα ακόμα Εκτός από τους αθέους και τους αρνητές ,οι Εβραίοι μένουν μακριά από την εκκλησία από τον Χριστόν. από την χριστιανοσύνη, ακριβώς γιατί δεν μπορούν να δείχτουν αυτό το κήρυγμα του Σταυρού.

Εμείς, όμως, κηρύττουμε το Χριστό, που έχει σταυρωθεί, πράγμα που για τους Ιουδαίους είναι σκάνδαλο και για τους Έλληνες ανοησία! **Ιουδαίοις μεν, σκάνδαλον, Έλλησι δε, μωρίαν. Οι Ιουδαίοι**, λέγει ο Παύλος , έχουν σκάνδαλον ,και σκόνταμμα τον Εσταυρωμένο γιατί σκοντάφτουν εις αυτόν, λέγοντες : και πώς δύναται να είναι Θεός εκείνος, όπου έτρωγε, και έπινε με τους τελώνες και πόρνους ,και εκείνος όπου τελευταίον εσταυρώθηκε με τους ληστές; Οι Έλληνες δε πάλιν περιγελούν το μυστήριο ,και την πίστη του Εσταυρωμένου , ως μωρίαν και αγνωσίαν γιατί να σταυρωθεί ο Θεός ,τούτο δεν καταλαβαίνεται με συλλογισμούς και λογικές αποδείξεις. Για να στηρίξει αυτά που λέει ο Παύλος καταφεύγει στην Αγία Γραφή ,στον προφήτη Ησαΐα:

19. Γέγραπται γάρ' «απολώ την σοφίαν των σοφών και την σύνεσιν των συνετών αθετήσω .» Ης. κθ' 14. και στους στίχ. **20** και **21** αναφέρει τόσον το αποτέλεσμα όσον και το δικαιολογητικό αυτής της αποφάσεως του Θεού.

Εδώ θα ήθελα να δούμε μια διαφορά μεταξύ σοφίας και συνέσεως που λέγει πιο πάνω δεν είναι το ίδιο πράγμα. Σύνεσις είναι το φυσικό χάρισμα που έχει ένας άνθρωπος πάρει εκ γενετής από τον Θεόν, το τάλαντο όπως θα λέγαμε **«την σφραγίδα της δωρεάς»**, να είναι να είναι φρόνιμος ξύπνιος ,τετράγωνο μυαλό. Να τα έχει, όπως λέμε τετρακόσα. Αυτό είναι χάρισμα που έχει δώσει ο Θεός , αλλά το έχει δώσει ειδικά , σ' αυτόν τον άνθρωπο . Δεν μπορεί να το επιτύχει μόνος του. το έχει πάρει ,είναι η σφραγίδα της δωρεάς ,είναι η μεγαλοφυΐα .Κάθε πεντακόσιες χιλιάδες παιδιά που γεννιούνται ,παίρνει και κάποιο, από το Θεό βέβαια , τη σφραγίδα αυτή της συνέσεως . Σοφία τώρα ,είναι όλα τα επίκτητα χαρακτηριστικά και οι γνώσεις ,που αποκτάει ο άνθρωπος ,και δια της μελέτης που κάνει , Δεν γεννιέται σοφός ο άνθρωπος . Αυτά όμως τα επίκτητα προσόντα που αποκτά με την μελέτην, αλλά και με την έμπνευση , αυτά λέγονται Σοφία .Η έμπνευσις όμως δεν είναι πάντα Θεϊκή . οι μεγάλοι Άγιοι ,είχαν έμπνευση ,είχαν και σύνεση και με την μελέτη την πολλή και με την χάρη του Θεού ,μεγαλοουργούσαν. Υπάρχουν και άλλοι όμως και άλλοι που γεννήθηκαν με χάρισμα και μεγαλοφυΐα και έχουν μελέτην και έμπνευσην δαιμονικήν. αυτοι έχουν σοφίαν δαιμονικήν, όπως μας πληροφορεί ο Ιάκωβος Γ' 15 στον στίχο 21 ,ομιλεί για την σοφίαν του Θεού για την οποίαν θα αναφερθούμε στο επόμενον φύλλον α5' .47,50,Φ5

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α 5' Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

21. εν τη σοφία του Θεού, ουκ έγνω ο κόσμος δια της σοφίας τον Θεόν,

Εδώ λέγει ο Απόστολος την αιτίαν, δια την οποίαν εμωράνθη η έξω σοφία. Και πρώτα ας δούμε ποια είναι η σοφία του Θεού για την οποίαν μιλάει τώρα. Σοφία του Θεού είναι η σοφία με την οποία ο προσωπικός Θεός ,ήτοι ο εν τριάδι Θεός προίκισε τον κόσμο. Όχι μόνο τον άνθρωπο αλλά ολόκληρη την φύση ,ολόκληρο τον κόσμο τον έχει γεμίσει σοφία **«ως εμεγαλύνθη τα έργα σου Κύριε,πάντα εν σοφία έποίησας» Ψ.ργ.24** Δεν έφτιασε μόνον ανθρώπους σοφούς ,αλλά ότι έφτιασε, και την μέλισσα και την κηρήθρα και το φύλλο και το Σύμπαν και τα αστέρια και την ραδιενέργεια και ότι άλλο και τα πάντα εν σοφία έποίησε ..Αυτή είναι ή σοφία του Θεού που είναι διάχυτη σ' ολη τη φύση ,υλική και βιολογική. Όταν λέγει σοφία του Θεού ο Παύλος εννοεί την **λογική** σοφία με την οποίαν προίκισε ο Θεός τον άνθρωπο . Και η οποία είναι **εικόνα** της Θεϊκής σοφίας ,και όφειλε ο **λογικός** άνθρωπος με την φιλοσοφία του , με τις επιστήμες του, με τον τεχνολογικό του πολιτισμό, τα έργα του, τα κατορθώματα του ,και γενικά με ότι το λογικό του , και η δύναμη του μυαλού του τον έκανε ικανό να πράξει που δεν μπόρεσε ποτέ να πράξει κανένα ζώο μέσα στη φύση .έπρεπε με τη σοφία αυτή ,να ψάξει ,να ερευνήσει ,να βρει το πρότυπό του ..Δηλαδή τίνος εικόνα είμαι εγώ, που κάνω αυτό τώρα ,εγώ που είμαι ο νους, που δημιουργώ, που μεταμορφώνω τον πλανήτη .Τίνος μοιάζω . Γι' αυτό του δόθηκε η σοφία. να αναχθεί με αυτήν στον Δημιουργό. Αλλά ο άνθρωπος εν τη αφροσύνη του ,και με το Διάβολο από την άλλη ,δεν μπόρεσε, ή δεν θέλησε ,να δει τον εαυτό του εικόνα του Θεού ,αλλά θεώρησε τον εαυτόν σοφόν ,και έτσι απέτυχε στον προορισμό του, παρ' όλο ότι πολλοί μεμονωμένοι άνθρωποι το έκαναν. Για παράδειγμα ,από πού έμαθε ο Αβραάμ ότι είναι ένας ο Θεός ,και μέσα στην ειδωλολατρία που ζούσε και με τον πατέρα του και με τα αδέρφια του στην Ούρ . Αυτός σηκώθηκε και έφυγε από την πατρίδα του, επειδή σκέφτηκε ότι εγώ ο σοφός ,και οι άλλοι σοφοί κάποιον έχουμε πρότυπο. Που ο Σωκράτης έμαθε όσα είπε, και ακόμα έγινε και σχεδόν προφήτης ,όταν είπε ότι κάποιον πρέπει να στείλει ο Θεός προφητεύοντας έτσι την έλευση του Χριστού. Που ο Πλάτων έμαθε για το σπηλαίο των σκιών,. Που οδηγηθήκαν οι μεγάλοι Τραγίκοι και ο Αισχύλος έγινε και προφήτης ακόμα ,του Πάθους του Κυρίου . διότι εκαταλαβαν σωστά ότι εμείς που έχουμε αυτό το μυαλό, τη σοφία τη δύναμη ,είμαστε εικόνες κάποιου απείρου προτύπου . Γιαυτό μας δόθηκε η σοφία . Επειδή όμως όλη αυτή η σοφία με την οποίαν προίκισε Θεός τον άνθρωπο δεν τον οδήγησε στο να γνωρίσει τον Θεόν, γιαυτό ο Θεός τα παραμέρισε όλα ,και έφερε την μωρία του κηρύγματος στην οποία θα αναφερθούμε στα επόμενα. **62,52Φ5** Ανακεφαλαιώνοντας τα προηγούμενα ερχόμαστε στο στίχο που μιλάει για τη σοφία του Θεού , είτε λογική σοφία που προίκισε μόνο τον άνθρωπο, είτε με την σοφία την δημιουργική, με την οποία εκποίησε όλα τα δημιουργήματα , είτε με την σοφία της Τροφοδοσίας με την οποία τρέφει όλα τα βιολογικά όντα, όσα έχουν ζωή. Ειδικά για τον άνθρωπο , η σοφία του Θεού ,είναι ο αποκλειστικός προμηθευτής του. Κανένα τρόφιμο δεν μπόρεσε ούτε θα μπορέσει να φτιάξει ο άνθρωπος διαχρονικά που να μην προέρχεται κατά βάση, από βιολογικές πρώτες ύλες. Μια φορά δοκιμάστηκαν κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, στον Ναζιστικό στρατό τα τεχνητά τρόφιμα ,(τα περίφημα ερζάτς) και όσοι έφαγαν ,έπαθαν καρκίνο .

21. Επειδή, λοιπόν, ο κόσμος απέτυχε να γνωρίσει το Θεό μέσα στα πλαίσια της τριπλής σοφίας Του, γι' αυτό ο Θεός, χρησιμοποιώντας τη σοφία του, θέλησε μέσω της μωρίας του κηρύγματος να σώσει όσους πιστεύουν. Εδώ υπάρχει μια ανάθεση θεολογική από

απόψεως της πίστεως Δηλαδή Όταν ο Παύλος έλεγε στους Ιουδαίους να πιστευόσουν ,αυτοί του ζητούσαν κάποιο μεγάλο Θαύμα ,σαν εκείνο με την διάβαση της Ερυθράς Θαλάσσης .Πάλι όταν απευθυνόταν στους Έλληνες (τους ειδωλολάτρεις ,αυτοί του ζητούσαν σοφίαν λόγου και ευλωπίαν. Αλλά εμείς απέναντι σ' αυτά κηρύσσομεν Χριστόν εσταυρωμένον. Το αποτέλεσμα; Για τους Ιουδαίους είναι σκάνδαλο, για τους Έλληνες είναι μωρία. Αλλά είμαστε και εμείς είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες που για μας ο εσταυρωμένος Χριστός , είναι Θεού δύναμις και Θεού σοφία .

25 .Γιατί αυτό που κάνει ο Θεός, ακόμα κι αν το βλέπουν σαν ανόητο και σαν αδυναμία οι άνθρωποι, ξεπερνά την ανθρώπινη σοφία και την ανθρώπινη δύναμη.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ (26-31)

26. Βλέπετε γαρ την κλήσιν υμών, αδελφοί, ότι ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς

27. αλλά τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα τους σοφούς καταισχύνη, και τα ασθενή του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τα ισχυρά,

28. και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξελέξατο ο Θεός, και τα μη όντα, ίνα τα όντα καταργήση,

29. όπως μη καυχήσεται πάσα σαρξ ενώπιον του Θεού.

30. εξ αυτού δε υμείς εστέ εν Χριστώ Ιησού, ος εγενήθη ημίν σοφία από Θεού, δικαιοσύνη τε και αγιασμός και απολύτρωσις,

31. ίνα, καθώς γέγραπται, ο καυχώμενος εν Κυρίω καυχάσθω.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός.

26. Βλέπετε δε αδελφοί , ποιοί είστε σεις τους οποίους κάλεσε ο Θεός . Βλέπετε ότι δεν είστε κατά κόσμον, δεν είστε πολλοί με δύναμη και επιρροή , δεν είστε πολλοί ,με αριστοκρατική καταγωγή,

27. αλλά τους θεωρουμένους μωρούς εξέλεξε ο Θεός από τον κόσμο ,για να καταισχύνει τους σοφούς και τους αδύνατους από τον κόσμο εξέλεξε ο Θεός ,για να καταισχύνει τους ισχυρούς

28. Και τους άσημους από τον κόσμο εξέλεξε ο Θεός ,και τους τιποτένιους ,τους θεωρουμένους ανύπαρκτους , για να καταργήσει τους υπαρκτούς και τους σπουδαίους .

29. Έτσι δεν δύναται να καυχηθεί κανείς άνθρωπος ενώπιον του Θεού. **30.** Απ' αυτών δε ,σεις είστε στον Ιησούν Χριστόν, ο οποίος έγινε για μας σοφία από τον Θεόν, και δικαίωση και αγιασμός και πλήρης λύτρωση

31. ώστε όπως λέγει η Γραφή όποιος καυχάται εις τον Κύριο να καυχάται .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α.6 Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α6 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ στιχ. (1- 5)
ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1. Καγώ ελθών προς υμάς, αδελφοί, ήλθον ου καθ΄ υπεροχήν λόγου ή σοφίας καταγγέλλων υμίν το μαρτύριον του Θεού.
2. ου γαρ έκρινα του ειδέναι τι εν υμίν ει μη Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον.
3. και εγώ εν ασθενεία και εν φόβω και εν τρόμω πολλώ εγενόμην προς υμάς,
4. και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου ουκ εν πειθοίς ανθρωπίνης σοφίας λόγοις, αλλ΄ εν αποδείξει Πνεύματος και δυνάμεως,
5. ίνα η πίστις υμών μη η εν σοφία ανθρώπων, αλλ΄ εν δυνάμει Θεού.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κήρυγμα με απόδειξη Πνεύματος , όχι με σοφία ανθρώπων

1. Και εγώ αδελφοί ,όταν ήλθα σ΄εσάς , ήλθα και σας κήρυξα την αλήθεια του Θεού ,χωρίς επίδειξη υπεροχής ,σε λόγο και σοφία ,
2. γιατί δεν θέλησα να διαπιστώνω τίποτε σε σας παρά τον Ιησού Χριστό. και αυτόν εσταυρωμένο.
3. Επίσης εγώ ήλθα σ΄εσάς σε κατάσταση αδυναμίας .και με πολύ φόβο και τρόμο.
4. Και ο λόγος μου ,και το κήρυγμα μου δεν ήταν με πειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με απόδειξη πνεύματος και δυνάμεως ,
5. ώστε η πίστις σας να μη στηρίζεται στη σοφία των ανθρώπων ,αλλά στη δύναμη του Θεού.

ΣΧΟΛΙΑ

Στο Α΄ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μετά την εισαγωγή και αφού τους επιτίμησε για τα κόμματα και τις διαιρέσεις που είχαν μέσα στην Εκκλησία ,τους είπε σε γενικές γραμμές , ποια είναι η ουσία του κηρύγματος της Εκκλησίας ,του λόγου του Σταυρού, που δεν στηρίζεται σε ανθρώπους ,δεν στηρίζεται σε ανθρωπίνη σοφία, και έτσι δεν έχουν θέση αυτά που πιστεύουν για τους αρχηγούς τους, που είναι άνθρωποι, και τους παρασύρουν με ανθρωπίνα κατασκευάσματα ,ρητορικά σχήματα, φιλοσοφίες και άλλα τέτοια πράγματα. Στο τέλος γενικά μίλησε και είπε; Πρώτον, τι είναι το μωρόν του Θεού , δηλ. το κήρυγμα του Σταυρού, ποια είναι η σοφία των σοφών και των συνετών, ποιά είναι η απόφαση του Θεού για όλα αυτά ,που περιέχονται στο Κεφαλαίο της Επιστολής .

1. Και απόδειξη αυτού είναι ότι όχι μόνον οι μαθηταί του Ευαγγελίου διαλέχτηκαν άσοφοι και αδύνατοι, και από γένος ευτελής . Αλλά και εγώ ο κήρυκας του Ευαγγελίου, δεν ήρθα στην Κόρινθο ετοιμασμένος και αρματωμένος με λόγους εύγλωπτους και ρητορικούς ,ούτε εκήρυξα σε σας με ανθρωπίνη σοφίαν ,το μαρτύριον , ήτοι το πάθος και τον θάνατον του Χριστού.
2. Και ο Χριστός ,λέγει ,τούτο ήθελε ,το να είμαι εγώ ιδιώτης και αμαθής της έξω σοφίας, και ευγλωπτίας και εγώ εις τούτο έκρινα πως είναι καλόν, το να μην ηξεύρω κανένα μάθημα της έξω παιδείας ειμί μόνον να ηξεύρω ,ότι ο Ιησούς Χριστός εσταυρώθηκε ,και τούτο να κηρύττω σε σας
3. Όχι μόνον, λέγει ο Παύλος εγώ ήλθα σε σας τους Κορινθίους ευτελής κατά τον λόγον αλλά αυτά όλα που σας είπα τα εφάρμοσα στον εαυτόν μου, και τα εφάρμοσα γιατί τέτοια εντολή είχα από τον Χριστόν.(αυτό το αναφέρει στην απολογία του μπροστά στον Βασιλέα Αγρίππα Πρξ.ΚΣΤ΄΄19 **«όθεν βασιλευ Αγριππα ουκ εγενόμην απειθής τη ουρανιω οπτασία.»**Πρξ.θ3) Δεν απείθησα ποτέ σε αυτά που είδα στη Δαμασκό ,και μου έδωσε

εντολές ,όπως και σε όλους τους αποστόλους . Δεν έκανα ανυπακοή αλλά και διέτριψα σε σας με ασθένειαν ,και φόβον ,και τρόμον .ήτοι διωκόμενος ,,και πειραζόμενος ,και από φόβους μυρίους συνεχόμενος ,όπως γράφεται στις πράξεις των Αποστόλων- **.Κεφ.18.**

4. Εναντίον μεν στην ανθρώπινη σοφίαν, έβαλε ο Παύλος την απόδειξη του Πνεύματος, εναντίον δε εις την ασθένειαν έβαλε την δύναμιν των θαυμάτων που εγίνοντο κατά την διάρκεια του κηρύγματος. Δηλαδή ,όταν σκέφτηκα τι να σας πω, και πώς να σας πλησιάσω και να σας μιλήσω όταν πρωτοήρθα στην πόλη σας ,εκείνο που έκρινα άξιο να σας μεταδώσω δεν ήτανε τίποτε άλλο, παρά Ιησούν Χριστόν και τούτον εσταυρωμένον. Δηλαδή αν και πολλά έμαθα και πολλά σπούδασα στη ζωή μου ,και μέσα και έξω από το πανεπιστήμιο και της Ταρσού και των Ιεροσολύμων ,και την Ιουδαϊκή σοφία και την ελληνική σοφία , ποιητές ,φιλοσόφους ,ραβίνους ,όλα όσα μπορούσα να μάθω, και έχω γεμίσει το κεφάλι μου με τέτοιες σοφίες , τίποτα από αυτά δεν σας είπα .Και αυτό έκανε πάντοτε .Μόνο μια φορά άλλαξε την τακτική του στον Άρειο Πάγο στην Αθήνα που τους μίλησε φιλοσοφικά ,αλλά το αποτέλεσμα ήτανε μηδαμινό, διότι τα υψηλά νοήματα δεν συγκίνησαν αυτούς . και τούτο διότι ήταν στον ξεπεσμό τότε η φιλοσοφία με τους σοφιστές .Δεν πήγε βέβαια χαμένο το κήρυγμα ,διότι κέρδισε λίγους εκλεκτούς ,και κυρίως τον πολύ μεγάλο άγιον Διονύσιον τον Αρειοπαγίτην .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ στιχ.(6-9)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 6.** Σοφίαν δε λαλούμεν εν τοις τελείοις, σοφίαν δε ου του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου των καταργουμένων·
- 7.** αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού εν μυστηρίω, την αποκεκρυμμένην, ην προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών,
- 8.** ην ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου έγνωνεν· ει γαρ έγνωσαν, ουκ αν τον Κύριον της δόξης εσταύρωσαν·
- 9.** αλλά καθώς γέγραπται, α οφθαλμός ουκ οίδε και ους ουκ ήκουσε και επί καρδιαν ανθρωπων ουκ ανέβη, α ητοιμασεν ο Θεός τοις αγαπώσιν αυτών.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Διδασκαλία με σοφία Θεού .

- 6.** Όμως στους ωρίμους διδάσκομε σοφία, αλλά σοφία όχι αυτού του κόσμου ούτε των αρχόντων αυτού του κόσμου οι οποίοι καταργούνται
- 7.** ,αλλά διδάσκουμε σοφία του Θεού που αναφέρεται σε μυστικό σχέδιο .Σοφία που ήταν κρυμμένη ,που ο Θεός προόρισε προαιωνίως για τη δόξα μας .
- 8.** Αυτή τη σοφία κανείς από τους άρχοντες του κόσμου δεν γνώρισε ,διότι αν γνώριζαν ,δεν θα σταύρωναν τον ένδοξο Κύριο . Ναι ,δεν γνώρισαν ,
- 9.**αλλά συνέβη όπως λέγει η Γραφή :

«εκείνα που μάτι δεν είδε και αυτί δεν άκουσε ,και νους δεν φαντάστηκε , εκείνα που ετοίμασα ο Θεός για όσους τον αγαπούν .»

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α.7 Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΣΧΟΛΙΑ

α7 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ ΣΤΙΧ. (6-9)

ΣΧΟΛΙΑ

- 6.** Σας είπα ,λέγει πριν ότι το κήρυγμα του Σταυρού είναι απλοϊκό είναι μωρία.
Δεν είναι όμως ,όπως φαίνεται απλοϊκό, αλλά είναι σοφία, πολύ ανώτερη από τη σοφία την οποιαδήποτε, την ανθρώπινη, γιατί αυτήν την σοφία του κηρύγματος του Σταυρού δεν την καταλαβαίνει ο καθένας .Αυτήν την σοφία την αποκαλύπτουμε στους τελείους, δηλαδή στους αγίους τους διορατικούς τους κεκαθαρμένους . Αυτή δεν έχει σχέση με την γραμματική σοφία των αρχόντων του κόσμου τούτου, που πρόκειται να καταργηθεί .Εδώ βλέπουμε ότι δεν υποτιμά την σοφία των αρχόντων του αιώνας τούτου ,αφού και ο ίδιος την κατείχε αλλά την περιορίζει στα όρια της στην παρούσα ζωή . Δηλαδή μπορεί και η Επιστήμη να έχει αξία ,και η Φιλοσοφία να έχει αξία και ή τεχνολογία να έχει αξία ,κλπ. που είναι όμως προσωρινή .
- 7.** Αλλά η σοφία την οποίαν κηρύττουμε ,το κήρυγμα του Σταυρού ,στους τελείους , δηλαδή αυτούς που την εννοούν ,είναι εν μυστηρίω, ήτοι δεν είναι δυνατόν να την ακούσει ο καθένας και να την καταλάβει. *Την αποκεκρυμμένην*, είναι κρυμμένη ,και την νοιώθουν μόνον οι κεκαθαρμένοι δια Πνεύματος Αγίου δηλαδή, δια των μυστηρίων της εκκλησίας. και την είχε ο Θεός κρυμμένη και την φύλαξε να την αποκαλύψει μόνο σε μας λέγει ο Παύλος για να μας δοξάσει. Δηλαδή, μπορεί να κοροϊδεύει ο άθεος τον χριστιανό, την γυναίκα, τον άνδρα ,την νοικοκυρά ,η οποία ζει αυτή τη σοφία ,αλλά όταν βλέπει ο άθεος ότι πιο καλά πάει η ζωή, ποιο καλά καταξιώνεται εδώ, λιγότερα προβλήματα έχει ,λιγότερες διαλύσεις οικογενειών, και γενικά όσο πιο πολύ ζει αυτή τη ζωή, τόσο καλύτερα και σε τούτη τη ζωή περνάει και την αιωνιότητα περιμένει ,αυτό είναι δόξα του χριστιανού. Και όταν αυτού που κοροϊδεύουν έλθουν σε μεγάλη θλίψη, σ' αυτούς τους χριστιανούς που κοροϊδεύουν τρέχουν για να βρουν λύση. Και αυτό είναι δόξα του ανθρώπου του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β ΤΗΣ Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΣΤΙΧ. (10-12)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 10.** *ημίν δε ο Θεός απεκάλυψε δια του Πνεύματος αυτού· το γαρ Πνεύμα πάντα ερευνά, και τα βάθη του Θεού.*
- 11.** *τις γαρ οίδεν ανθρώπων ,τα του ανθρώπου ει μη το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτώ; ούτω και τα του Θεού ουδείς οίδε ει μη το Πνεύμα του Θεού.*
- 12.** *ημείς δε ου το πνεύμα του κόσμου ελάβομεν, αλλά το Πνεύμα το εκ του Θεού, ίνα ειδώμεν τα από του Θεού χαρισθέντα ημίν·*

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αποκάλυψη μυστικών του Θεού δια του Πνεύματος

- 10.** Σε μας όμως ο Θεός ,τα φανέρωσε δια μέσου του Πνεύματος Του ,διότι το Πνεύμα γνωρίζει τα πάντα και αυτά τα βάθη του Θεού Πατρός .
- 11.** Ποιος βεβαίως από τους ανθρώπους γνωρίζει τα μυστικά του ανθρώπου. παρά το πνεύμα του ανθρώπου που είναι μέσα του ; Έτσι και τα μυστικά του Θεού κανείς δεν γνωρίζει παρά το Πνεύμα του Θεού .
- 12.** Εμείς δε λάβαμε ,όχι το πνεύμα του κόσμου , αλλά το Πνεύμα που προέρχεται από τον Θεόν για να γνωρίσουμε εκείνα που μας χάρισε ο Θεός .

ΣΧΟΛΙΑ

Όλη η Χριστιανική ζωή ,είναι εν μυστηρίω ,δηλαδή είναι σοφία Θεού. Οποίος δηλαδή ζει σωστά, δεν ζει γιατί είναι αφ'εαυτού δίκαιος ,η είναι καλής πάστας, η έχει την ατομικήν μόνον προαίρεσιν, αλλά διότι του έχει αποκαλυφθεί ο τρόπος αυτός της ζωής και γιαυτό ζει έτσι. Από την στιγμή που θα απομακρυνθεί από την εκκλησία ,που θα διακόψει με την σοφία την αποκαλυμμένην του Θεού ,αυτή που λέει ο Παύλος, θα πάψει να ζει σωστά, και θα αρχίσει πάλι στραβά όπως πριν και ίσως και χειρότερα. Αυτή η σοφία κινείται εν μυστηρίω και αποκεκρυμμένη. Κρυμμένη για τον πολύ κόσμο και μυστηριώδης γιατί προέρχεται από τα βάθη του Θεού, και όχι από την ανθρώπινη πείρα και από την ανθρώπινη πρόοδο. Όταν λέγει λοιπόν αποκεκρυμμένη τι εννοεί; Εννοεί ότι αυτή η σοφία του Θεού, δηλ. ο τρόπος βιώσεως της Εκκλησίας μέσα στον κόσμο ,είναι παντελώς κρυμμένη από τους απίστους. Όχι πως την κρύβουν οι Χριστιανοί. είναι μέσα στο φώς ,ενώ άλλα συστήματα Μασόνοι κλπ έχουν τα μυστικά τους και κινούνται συνωμοτικά. Η ζωή τής εκκλησίας είναι μέσα στο φώς . δεν κρύβει τίποτα , εν τούτοις παρόλο ότι γίνονται στο φώς ,είναι κρυμμένα για τους απίστους παντελώς, δεν καταλαβαίνουν τίποτα γιαυτό και δεν συγκινούνται. Για τους πιστούς δε δεν είναι παντελώς κρυμμένη , δηλαδή ούτε και εντελώς κρυμμένη στα βάθη του Θεού αλλά ούτε και πλήρως αποκαλυμμένη. Κατά τον άγιον Νικόδημον τον Αγιορείτην, **«εκείνα που εχαρίσθησαν εις υμάς από τον Θεόν, ήτοι: τα της οικονομίας της σωτηρίας ,δια της ενανθρωπήσεως του Χριστού μυστήρια δηλαδή πως απέθανε διά λόγου μας ο Υιός του Θεού , πώς μας έκαμε Υιούς του Θεού πώς συνεκάθισεν ημάς μαζί με τον εαυτόν του εις τα δεξιά του Πατρός ώστε εκείνοι, όπου δεν έχουν εις την καρδίαν τους το Πνεύμα το Άγιον, αυτοί δεν θα αξιωθούν να ιδούν τα μυστήρια ταυτα.»**28,51Φ9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' στιχ. (13-16)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

13. α και λαλούμεν ουκ εν διδακτοίς ανθρωπίνης σοφίας λόγοις, αλλ' εν διδακτοίς Πνεύματος Αγίου, πνευματικοίς πνευματικά συγκρίνοντες.

14. ψυχικός δε άνθρωπος ου δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· μωρία γαρ αυτώ εστί, και ου δύναται γνώναι, ότι πνευματικώς ανακρίνεται.

15. ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντοι, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται.

16. τις γαρ έγνωνουν Κυρίου, ος συμβιβάσει αυτόν; ημείς δε νουν Χριστού έχομεν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α 8' Α' ΚΟΡΙΝΘΪΟΥΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

α8 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ στιχ. (13-16)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Πνευματικός και ο απνευμάτιστος (ψυχικός) άνθρωπος .

13. Αυτά και κηρύττουμε, όχι με λόγους πού διδάσκει η ανθρώπινη σοφία, αλλά με λόγους που διδάσκει το Πνεύμα το Άγιο, ερμηνεύοντας πνευματικά πράγματα σε πνευματικούς ανθρώπους, Ο πνευματικός άνθρωπος καταλαβαίνει τα πνευματικά πράγματα.

14. Ο απνευμάτιστος δε άνθρωπος ,δεν δέχεται τα διδάγματα του Πνεύματος του Θεού, διότι εις αυτόν φαίνονται μωρία και δεν δύναται να τα καταλάβει, διότι αυτά κατανοούνται με πνευματικές προϋποθέσεις,

15. Επίσης ο πνευματικός άνθρωπος ερμηνεύει κάθε άνθρωπο , αλλά ο ίδιος δεν ερμηνεύεται από κανέναν.

16. Γιατί ποιος γνώρισε τον νουν του Κυρίου ώστε να ερμηνεύσει αυτόν ;Αλλά εμείς έχουμε νουν Χριστού. Δηλαδή ο πνευματικός άνθρωπος , ο άνθρωπος με νουν Χριστού ,κατανοεί τους άλλους , αλλά αυτός δεν κατανοείται από κανένα απνευμάτιστο άνθρωπο.

ΣΧΟΛΙΑ

13. Αυτά που κηρύττουμε δεν τα λέμε όπως διδάσκουν οι διδάσκαλοι τα παιδιά στο σχολείο η στο Πανεπιστήμιο ,δεν είναι θεωρητικών εξετάσεων θέματα και πτυχίων. Δεν διδάσκονται όπως διδάσκουν οι άνθρωποι την ανθρώπινη σοφία, αλλά με μεθόδους που μόνο το Πνεύμα το Άγιο αποκαλύπτει στους ανθρώπους, πνευματικούς πνευματικά συγκρίνοντας. Διότι τα πνευματικά πράγματα τα εξηγούμε όχι με γήινα παραδείγματα, αλλά πάλι με πνευματικά παραδείγματα. Θέλει να πει εδώ ο Παύλος ότι όταν θέλουμε να εξηγήσουμε την Ανάσταση του Χριστού όπως την εξηγεί ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, δεν θα την εξηγήσουμε με διδασκαλία, με λογικά επιχειρήματα η άλλα ρητορικά σχήματα, αλλά το πνευματικό γεγονός ,θα το συγκρίνουμε με άλλο πνευματικό γεγονός ,τη ζωή του Ιωνά στην κοιλία του κήτους. Μτθ ιβ΄40 . Η αν θέλουμε να εξηγήσουμε το πώς η Παρθένος συνέραβε και γέννησε τον Χριστό χωρίς άνδρα και χωρίς σπορά , δεν θα καταφύγουμε σε σοφούς βιολόγους γενετιστές κλπ . αλλά αυτό το πνευματικό γεγονός , θα το συγκρίνουμε με την δημιουργία της Εύας από τον Αδάμ.

14. Ψυχικός άνθρωπος κατά τον Παύλο είναι ο απνευμάτιστος άνθρωπος που δεν έχει Πνεύμα Άγιο ,και δεν τα καταλαβαίνει αυτά που ο Θεός έχει αποκαλύψει στους ανθρώπους αλλά και ούτε τα δέχεται ,τα κοροϊδεύει, διότι τα θεωρεί μωρία .Και δεν μπορεί να τα καταλάβει γιατί είναι ψυχικός και δεν έχει τον τρόπο να τα ανακρίνει .Τώρα όταν λέγει ψυχικών άνθρωπο ο Παύλος , η λέξη που χρησιμοποιεί έχει βάρος και μετράει .όπως βλέπουμε ο Παύλος δεν καταδέχεται να αναφέρει τον σαρκικό άνθρωπο . Θα προσπαθήσουμε λοιπόν να αναλύσουμε λίγο τη λέξη ψυχικός άνθρωπος . Τους ανθρώπους οι Πατέρες και ο Παύλος διά των Πατέρων ,τους χωρίζει σε τρεις κατηγορίες ,τους σαρκικούς , τους ψυχικούς ,και τους πνευματικούς . Σαρκικός είναι ο άνθρωπος που ευρίσκεται εις το παρά φύσιν ,και εργάζεται το κακό και την αμαρτία δηλαδή ο άνθρωπος που καταστρέφει ,που ληστεύει ,και γενικώς είναι οι άνθρωποι που λένε τα δικά μου δικά μου ,και τα δικά σου δικά μου .

Ψυχικός είναι ο άνθρωπος που δεν δέχεται τα διδάγματα του Πνεύματος του Θεού **μωρία γαρ αυτό εστί** . Και ψυχικός είναι ο άνθρωπος του Μωσαϊκού Νόμου. Οφθαλμό αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος ,που μήτε το κακό εργάζεται μήτε την αρετή . Δηλαδή ευρίσκεται εις το κατά φύσιν. είναι οι λεγόμενοι καλοί άνθρωποι του κόσμου που

λένε ότι αν δεν πάει αυτός στον Παράδεισο ,ποιος θα πάει είναι εκείνος που έχει κατά τους Πατέρας ,την ανθρώπινη δικαιοσύνη όπως εφαρμόζεται στο νόμο του Μωυσεως ,δηλαδή με απλά λόγια ,τα δικά μου δικά μου ,και τα δικά σου δικά σου, ούτε ζητάω να σου πάρω κάτι από τα δικά σου ,αλλά μη μου θίξεις κάτι από τα δικά μου, γιατί θα σε πάω κινώντας μέχρι την κόκκινη Μηλιά. Αυτός είναι ο ψυχικός (απνευματίστος) άνθρωπος . Τέλος ο πνευματικός είναι εκείνος που λέει τα δικά μου και δικά σου .αυτός μόνο μπορεί να καταλάβει την σοφία του Θεού. Και προσθέτει

15. ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται.

Δηλαδή ο πνευματικός άνθρωπος ερμηνεύει κάθε άνθρωπο τους παντας και τα πάντα, καταλαβαίνει γιατί φέρεται ο εγκληματίας έτσι , γιατί ο ψυχικός άνθρωπος φέρεται κατ' αυτόν τον τρόπο και νομίζει ότι είναι ο καλύτερος , μπορεί να μπει στη θέση του άλλου , οτιδήποτε και αν είναι ο άλλος, σε οποιαδήποτε κατηγορία και αν ανήκει ,αλλά τον πνευματικό άνθρωπο ,δεν μπορεί να τον ερμηνεύσει κανένας . Επάνω σ' αυτό θα κάνουμε μια παρατήρηση που έχει σχέση με το λεγόμενο χάσμα των γενεών. Των νέων με τους γέρους. Βέβαια φυσικό είναι ο νέος με τον γέρο να έχει διαφορετικό τρόπο φυσικής ζωής .δεν μπορεί ο γέρος να βγαίνει και να ανεβαίνει στα βουνά ,η να βγαίνει στους δρόμους και να αθλείται στα γήπεδα κλπ ,δεν είναι εδώ το χάσμα ότι ζουν διαφορετικά . Το χάσμα των γενεών είναι ότι δεν μπορεί να καταλάβει ο ένας τον άλλο. Οι νέοι δεν μπορούν να καταλάβουν τους γέρους, και οι μεγάλοι δεν μπορούν να καταλάβουν τους νέους και μένει ο καθένας στη θέση του και έτσι δημιουργείται το χάσμα των γενεών .

Τι σημαίνει αυτό το χάσμα των γενεών; Ότι ούτε οι μεν, ούτε οι δε ,είναι πνευματικοί άνθρωποι. Δηλαδή όταν οι μεγάλοι παραπονιούνται ότι δεν τους ακούνε οι νέοι ,ότι τα παιδιά δεν ακούνε αυτά που τους λένε, θα 'πρεπε να διερωτηθούν μήπως και αυτοί δεν καταλαβαίνουν τη θέση των νέων .Και θα την καταλάβαιναν ασφαλώς εάν ήταν πνευματικοί άνθρωποι . Από την άλλη μεριά πάλι οι νέοι που παραπονιούνται ότι οι μεγάλοι δεν τους καταλαβαίνουν ,ότι έχουν νοοτροπίες προϊστορικές ,μεσαιωνικές, δεν ξέρω και τι άλλο και γίνεται αυτός ο πόλεμος ,αυτό σημαίνει ότι και οι νέοι δεν είναι πνευματικοί άνθρωποι γιατί διαφορετικά θα μπορούσαν να δείξουν μια κατανόηση . Και συναινεί και κάτι άλλο: ότι στην ορθόδοξη Κοινότητα ,που αποτελείται από πνευματικούς ανθρώπους, δεν υπάρχει χάσμα γενεών.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α9' Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

α9 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ στιχ. (1 -4)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εισερχόμεθα αγαπητοί με τη χάρη του Κυρίου μας εις την μελέτη του Γ΄ Κεφαλαίου της Α΄ προς Κορινθίους επιστολής του αποστόλου Παύλου. Στο Α΄ Κεφάλαιο της επιστολής ,τους μίλησε για την απομάκρυνση , την εξορία από το σχέδιο του Θεού ,της σοφίας του κόσμου ,δηλαδή των επιστημών, της φιλοσοφίας ,των μαθηματικών κλπ ,ότι δεν μπορούν να βοηθήσουν εις την σωτηρία του κόσμου , και ούτε είναι δεκτά από τον Θεό . Ο σκοπός τους ήταν, προ Χριστού να βοηθήσουν αλλά απέτυχαν .Τώρα πρέπει να περιοριστούν στα βιοτικά . Είναι καλά και άγια ,είναι δώρο του Θεού η επιστήμη ,ο Θεός την χάρισε στους ανθρώπους ,και τη Φιλοσοφία γιατί τα ζώα δεν φιλοσοφούν ούτε κάνουν επιστήμη, αλλά απέτυχε στο να σώσει τον άνθρωπο. Επομένως πρέπει να περιοριστεί στα πράγματα τούτης της ζωής στα γήινα . Το δεύτερο **Κεφάλαιο** πού είδαμε μας μίλησε για το πώς προσαρμόστηκε στην απόφαση αυτή του Θεού και παρ'όλο ότι ο ίδιος ήτανε κάτοχος αυτής της σοφίας ,των επιστημών των ποιητών ,της φιλοσοφίας κλπ. προσαρμόστηκε στο σχέδιο του Θεού και δεν την χρησιμοποίησε στο έργο του ,στο κήρυγμα του στην ιεραποστολή του γενικά, με κίνδυνο να θεωρηθεί αγράμματος ,απλοϊκός .Εν τούτοις έτσι έπρεπε να γίνει, έτσι αποφάσισε ο Θεός ,και έτσι έκαμε ο Παύλος . Στο Β΄ κεφάλαιο μας είπε πως ο ίδιος απέφευγε να κάνει χρήση αυτής της σοφίας ,με μόνη εξαίρεση στον Άρειο Πάγο στην Αθήνα ,με τα πενιχρά γι' αυτόν αποτελέσματα. Δεν το ξαναέκανε αυτό το πείραμα ο Παύλος. Στο Γ΄ κεφάλαιο βγάζει τις συνέπειες αυτής της αποφάσεως του Θεού, να μην παίζει ρόλο η γραμματική μόρφωση γενικά στη σωτηρία του, δηλαδή στην αιώνια ζωή του . Αυτό τώρα τους μιλάει πώς να το προσαρμόσουν και οι ίδιοι στον εαυτό τους, να μην θαρρούν στην ανθρώπινη παιδείυση τους ,και να μην εμπιστεύονται σ' αυτήν για να γνωρίσουν τον Χριστό. Αυτό το αποφάσισε ο Θεός, είπε στο πρώτο Κεφάλαιο, το εφάρμοσα και εγώ και οι συνεργάτες μου ,είπε στο δεύτερο Κεφάλαιο. Στο Τώρα Κεφάλαιο θα τους δείξει πώς και αυτοί να προσαρμοστούν ,τόσον για τις γραμματικές γνώσεις που έχουν αυτοί, και οι διδάσκαλοι και οι κατηχητές τους. Εδώ γίνεται ένας υπαινιγμός για την ανθρώπινη σοφία που πιθανόν να είχαν οι αρχηγοί τους, των οποίων τα ονόματα δεν τα αναφέρει ο Παύλος και γιαυτο δεν τ'α γνωρίζουμε .Αυτό είναι το νόημα των στίχων που ακολουθούν .

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 1. Και εγώ, αδελφοί, ουκ ηδυνήθην υμίν λαλήσαι ως πνευματικούς, αλλ' ως σαρκικούς, ως νηπίους εν Χριστώ.*
- 2. γάλα υμάς επότισα και ου βρώμα· ούπω γαρ ηδύνασθε. αλλ' ούτε έτι νυν δύνασθε· έτι γαρ σαρκικοί εστέ.*
- 3. όπου γαρ εν υμίν ζήλος και έρις και διχοστασίαι, ουχί σαρκικοί εστε και κατά άνθρωπον περιπατείτε;*
- 4. όταν γαρ λέγη τις, εγώ μεν ειμί Παύλου, έτερος δε, εγώ Απολλώ, ουχί σαρκικοί εστέ;*

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Σαρκικοί και νήπιοι Χριστιανοί

Εγώ δε αδελφοί δεν μπόρεσα να μιλήσω σε σας ως πνευματικούς ανθρώπους αλλά ως σαρκικούς ως νηπίους στο Χριστό. Με γάλα σας έθρεψα ,και όχι με στερεά τροφή, γιατί δεν μπορούσατε ακόμη να δεχθείτε στερεά τροφή ,αλλά ούτε τώρα μπορείτε γιατί ακόμη είστε σαρκικοί .Αλήθεια αφού μεταξύ σας υπάρχουν ζηλοτυπία και φιλονικία και διαιρέσεις ,δεν είστε σαρκικοί και συμπεριφέρεστε ως κοινοί άνθρωποι; Αλήθεια όταν ένας λέγει εγώ είμαι του Παύλου, και ο άλλος εγώ είμαι του Απολλώ, δεν είστε σαρκικοί :

ΣΧΟΛΙΑ

Στους τέσσερις πρώτους στίχους ,τους οδηγεί τους Κορινθίους σε αυτογνωσία για να τους κατεβάσει τον εγωισμό.

1. όταν πρωτοήρθα ,προς εσάς ,και συστήσαμε την εκκλησία της Κορίνθου, αφού τα πνευματικά μόνον οι πνευματικοί τα καταλαβαίνουν , δεν μπόρεσα να σας μιλήσω όπως θα μιλούσα σε πνευματικούς , δηλαδή τελειούς Χριστιανούς, αλλά σας μίλησα σαν σε ανθρώπους σαρκικούς, αλλά δεν σας περιφρόνησα. αντιθέτως σας μίλησα σαν προς νηπίους και αρχαρίους κατά Χριστόν.

2. Σας πότισα με γάλα, τους γράφει ο Παύλος. Σας δίδαξα δηλαδή, τις στοιχειώδεις χριστιανικές αλήθειες και δεν σας έθρεψα με στερεά τροφή, γιατί δεν είχατε τότε την αρκετή πνευματική δύναμιν. Γιατί αυτό είναι το φρόνιμο. Αυτό θέλει και ο Θεός. Δεν μπορείς σε ένα μωρό που ακόμα τρέφεται με το γάλα της μάνας του, να του ψήσεις ένα μπιφτέκι και να του το δώσεις να το φάει θα το σκοτώσεις. Άλλο τώρα αν εμείς μιλάμε στους ανθρώπους που δεν έχουν ιδέα, αλλά δείχνουν ενδιαφέρον για την εκκλησία, με τέτοια λόγια ,που είναι σαν να τους ταΐζουμε με βαρεία θεολογική τροφή, αυτό είναι σφάλμα, για το οποίο όμως θα μιλήσουμε αργότερα. Εγώ λέγει ο Παύλος έκανα ότι θα έκανε μια καλή μητέρα. Σας έδωσα γαλατάκι, Γιατί; γιατί αν σας έδινα στερεά πνευματική τροφή, θα σας σκότωνα πνευματικά, θα σας έχανα για πάντα. Γιατί δεν μπορούσατε, αλλά ούτε και τώρα, ύστερα από τόσα χρόνια που είσατε μέσα στην Εκκλησία, έχετε μείνει ακόμα νήπια κατά Χριστό. Δεν μεγαλώσατε μείνατε ακόμα στο γάλα.

3. Δεν τα λέω ,λέγει ο Παύλος , από μόνος μου αυτά τα πράγματα ,ούτε τα έβγαλα από το μυαλό μου. Μόνοι σας μπορείτε να το καταλάβετε αυτό. Εδώ είναι τα κριτήρια που τους δίνει . Λέτε ότι είστε πνευματικοί και φθασμένοι οπαδοί του Χριστού κλπ. , αλλά όταν υπάρχει μεταξύ σας ζήλια φθόνος και διχαστάσιες και γκρίνιες σκοτωμοί και φιλονικίες ,και μισείτε θανάσιμα ο ένας τον άλλο, τότε νομίζετε ότι είστε τέλειοι; αν το νομίζετε κάνετε την αυτοκριτική σας και τα ξαναλέμε. δηλαδή μπορείτε να ισχυρίζεσθε ότι δεν είσατε σαρκικοί;

4. Γιατί φυσικά όταν κάποιος λέγει εγώ είμαι του Παύλου ,εγώ είμαι του Απολλώ, και αλληλοβρίζεσθε και αλληλοκατηγορείσθε, τότε μπορείτε να ισχυρισθείτε ότι δεν είσατε σαρκικοί; Άλλο τώρα αν εσείς φαντάζεστε ότι είστε υπέρ ευσεβείς και πολύ ανεβασμένοι χριστιανοί .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ α 10' Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

α10 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ στιχ. (4-9)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ α9΄ Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

...4 . Τώρα στο Γ΄ Κεφάλαιο δεν τον απασχολούν αυτοί που εκαυχώντο για τη σοφία τους και για τις γνώσεις τους , αλλά γυρίζει σ΄ αυτούς που καυχώνται για τη Χριστιανική τους ζωή . Για την κατά Χριστόν σοφία τους , ότι είναι οι φτασμένοι χριστιανοί, μάλιστα είχαν και το σύνθημα « εγώ είμαι του Χριστού.» Ήταν οι μόνοι που εκαυχώντο ότι ήσαν κατευθείαν του Χριστού, χωρίς την μεσολάβηση κανενός αποστόλου.. Και επομένως ήταν υποχρεωμένοι να ξεχωρίζουν από τους άλλους για να μη μολύνονται . Ακόμα και στην εξωτερική εμφάνιση, ακόμα και στο ντύσιμο ,ακόμα και στον τρόπο της ομιλίας ,ακόμα και στην κόμμωση. Σ΄ αυτούς τώρα απευθύνεται και όπως είδαμε τους βοηθάει. Προς τον σκοπό αυτό προχωρεί στους επόμενους στίχους .

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

5. *Τις ουν εστί Παύλος, τις δε Απολλώς αλλ΄ ή διάκονοι δι΄ ων επιστεύσατε, και εκάστω ως ο Κύριος έδωκεν;*

6. *Εγώ εφύτευσα, Απολλώς επότισεν, αλλ΄ ο Θεός ηύξανεν·*

7. *ώστε ούτε ο φυτεύων εστί τι ούτε ο ποτίζων, αλλ΄ ο αυξάνων Θεός.*

8. *ο φυτεύων δε και ο ποτίζων εν εισίν· έκαστος δε τον ίδιον μισθόν λήψεται κατά τον ίδιον κόπον .*

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οι Αποστολοι υπηρέτες

5. Τι επί τέλους είναι ο Παύλος και τι είναι ο Απολλώς παρά υπηρέτες που σας οδήγησαν στην πίστη και που καθένας υπηρετεί στο έργο που του ανέθεσε ο Κύριος .

6. Εγώ φύτευσα ,ο Απολλώς πότισε ,αλλά ο Θεός έδινε την αύξηση

7. Ώστε ούτε εκείνος που φυτεύει έχει σπουδαία σημασία ,ούτε εκείνος που ποτίζει ,αλλά ο Θεός που αυξάνει .

8. Εκείνος δε που φυτεύει και εκείνος που ποτίζει είναι στο αυτό επίπεδο, αλλά ο καθένας θα λάβει τον μισθό του , αναλόγως με τον κόπο του .

ΣΧΟΛΙΑ

Από τον 5^ο μέχρι τον 8^ο στίχο, διδάσκει ποιός είναι ο ρόλος και τα καθήκοντα και ποια είναι η θέση των κηρύκων ,των διδασκάλων ,και μάλιστα εδώ εννοεί κατά πρώτον λόγον τους αρχηγούς της εκκλησίας .Επειδή αυτοί οι διδάσκαλοι τους , τους είχανε παρασύρει ,γιαυτό τώρα λέει το εξής ,τοποθετώντας στη σωστή θέση τον κήρυκα ,τον διδάσκαλον , ούτε πιο πάνω ούτε πιο κάτω , αλλά, παρ΄ολο ότι οι εργάτες της οικοδομής της εκκλησίας ευρίσκονται στο ίδιο επίπεδο ,ο καθένας θα λάβει τον μισθό του , αναλόγως με τον κόπο του .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ στιχ. (9- 15)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 9.** Θεού γαρ εσμέν συνεργοί· Θεού γεώργιον, Θεού οικοδομή εστέ.
- 10.** Κατά την χάριν του Θεού την δοθείσάν μοι ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, άλλος δε εποικοδομεί· έκαστος δε βλέπέτω πως εποικοδομεί·
- 11.** θεμέλιον γαρ άλλον ουδείς δύναται θείναι παρά τον κείμενον, ος εστίν Ιησούς Χριστός.
- 12.** ει δε τις εποικοδομεί επί τον θεμέλιον τούτον χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,
- 13.** εκάστου το έργον φανερόν γενήσεται· η γαρ ημέρα δηλώσει· ότι εν πυρί αποκαλύπτεται· και εκάστου το έργον οποίον εστί το πυρ δοκιμάσει.
- 14.** ει τίνος το έργον μενεί ο επωκοδόμησε, μισθόν λήψεται·
- 15.** ει τίνος το έργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αυτός δε σωθήσεται, ούτως δε ως δια πυρός.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η πνευματική οικοδομή ,το έργο των οικοδόμων.

- 9.** Είμαστε βεβαίως συνεργάτες του Θεού , συνεργούντες ως υπηρέτες στο έργο του .Και είστε χωράφι του Θεού και οικοδομή του Θεού.
- 10.** Σύμφωνα με τη χάρη του Θεού, που δόθηκε σε μένα , λέγει ο Παύλος ,εγώ σαν σοφός αρχιτέκτων έχω θέσει θεμέλιο λίθο ,και άλλος οικοδομεί επάνω σ' αυτόν, αλλά καθένας ας προσέχει πως οικοδομεί
- 11.**Άλλο δε θεμέλιο λίθο δεν δύναται κανένας να θέσει παραμερίζοντας αυτόν που ήδη έχει τεθεί ,κα αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός .
- 12** .Εάν δε κανείς επάνω εις τον θεμέλιον τούτον λίθον οικοδομεί με χρυσάφι η ασήμι η πολύτιμους λίθους η ξύλα η άχυρα η καλαμιά ,
- 13.** καθενός το έργο θα φανεί ,διότι η ημέρα της κρίσεως θα το φανερώσει ,επειδή θα έλθει με φωτιά ,και έτσι τι είναι το έργο του καθενός ,θα το αποδείξει η φωτιά .
- 14.** Εάν το έργο κάποιου που οικοδόμησε πάνω στο θεμέλιο λίθο αντέξει , αυτός θα λάβει μισθό .
- 15** . εάν το έργο κάποιου καταστραφεί από τη φωτιά , αυτός θα ζημιωθεί ,δεν θα λάβει μισθό. Ο ίδιος όμως θα σωθεί ,έτσι δε όπως σώζεται κανεις περνώντας μεσα από φωτιά .Θα σωθεί δηλαδή ,μόλις και μετά βίας .

ΣΧΟΛΙΑ

- 9** . Βλέπουμε στους στίχους αυτούς : Ο Παύλος φυτεύων και ο Απολλώς ποτίζων, ότι είμαστε συνεργάτες του Θεού ,γεώργιον, χωράφι του Θεού ,και οικοδομή .
Δηλαδή χρησιμοποιεί παραβολές ,που τις ονομάζει γάλα πνευματικό, που το χρησιμοποιεί για να μιλάει στους νηρίους εν Χριστώ, ήτοι τους αρχαρίους Χριστιανούς.(**γάλα υμών επότισα**). Αυτός ο τρόπος κηρύγματος είναι κατά γράμμα αντιγραφή του τρόπου διδασκαλίας του Χριστού όταν μιλούσε στους όχλους όπως μας πληροφορεί ο Ματθαίος :
«**ταύτα πάντα ελάλησεν ο Ιησούς εν παραβολαίς τοις όχλοις ,και χωρις παραβολής ,ουδέν ελάλει αυτοίς**».Ματθ.ιγ' 34.
Έτσι και εδώ ο Παύλος τους μιλάει για χωράφια για υποστατικά, για οικοδομές , εννοώντας παραβολικά την Εκκλησία . 34,19Φ11 .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ α 11' Α' ΚΟΡΙΝΘΪΟΥΣ

α11 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ ΣΤΙΧ. (9-15)

ΣΥΝΕΧΪΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ α10 Α΄ ΚΟΡΙΝΘΪΟΥΣ

...9. Ας σταματήσουμε και σε μια ακόμα φράση «*Θεού γάρ εσμέν συνεργοί*». Δηλαδή είμαστε συνεργάτες του Θεού που πρέπει να μετράει σε μας, γιατί έχουμε ευθύνη και απέναντι άλλων, ιδίως οι γονείς καθηγηταί κλπ. επειδή είναι μεγάλη τιμή για τον άνθρωπο τον κάθε χριστιανό και όχι μόνον τον Παύλο ,να είναι συνεργάτης του Θεού ,έστω και μόνον για το πότισμα και όχι για το φύτευμα όπως ήταν ο Παύλος. δηλαδή αν είναι εργοδότης ,αν είναι προϊστάμενος ,έστω και αν δεν είναι το κύριο έργο του .Εκείνο όμως που πρέπει να προσέξουμε και στο οποίο γλιστράμε πολλές φορές είναι ότι εμείς είμαστε συνεργάτες του Θεού . Και όταν λεμέ συνεργάτες , δεν εννοούμε συνεταιίροι, όχι, αλλά βοηθητικά πρόσωπα ,κατά την χάριν που μας έχει δώσει. Εκείνο που πρέπει να προσέξουμε είναι ότι εμείς είμαστε συνεργάτες του Θεού και όχι ο Θεός συνεργάτης δικός μας σε ότι εμείς αποφασίζουμε από μόνοι μας χωρίς να ζητήσουμε την ευλογία Του. επίσης όταν λέγει ότι είμαστε θεού γεώργιος, δηλαδή καλλιεργούμενο, συνεχώς χωράφι του Θεού θέλει να πεί επί πλέον ,γιατί στόχος του είναι να τους αποσπάσει από την προσωπολατρία ,από αυτούς που τους είχανε και τους σέρνανε από τη μύτη. Αυτούς που ποζάρανε για σωτήρες τους , για την διχόνοια αυτή δηλαδή που οδηγούσε στο μίσος και στη διαίρεση .Όταν τα μίσση και οι διαιρέσεις πάρουν θρησκευτική μορφή και θρησκευτική πορεία γίνονται πολύ βαθειά . Τους λέει μ' αυτή την εικόνα του καλλιεργούμενου χωραφιού , ότι δεν ανήκει σ' αυτούς που το καλλιεργούν. Εσείς νομίζετε ότι ανήκετε σ' αυτούς που σας καλλιέργησαν, αλλά ελάτε τώρα στην εικόνα την πραγματική.

Έχει ένας γαιοκτήμονας ένα χωράφι. Έχει βάλει και κλαδευτές και ανθρώπους που το οργώνουν και ανθρώπους που το σπέρνουν, που το θερίζουν και γενικά το καλλιεργούν. Σε ποιους ανήκει τώρα το χωράφι; Σ' αυτούς που το καλλιεργούν; μπορεί ένας να το δουλεύει 30 χρόνια και ο ιδιοκτήτης να πηγαίνει μόνον να πάρει το μερίδιο των καρπών .Δεν ανήκει όμως σ' αυτόν που το καλλιεργεί. Το χωράφι είναι του αφεντικού .Και εσείς είσαστε χωράφι του Θεού του ιδιοκτήτη και όχι των καλλιεργητών σας που τους παίρνετε από πίσω ,σαν να ανήκετε σ' αυτούς . Επίσης και με την εικόνα της οικοδομής ,του γιαπιού .Χτίζεται μια οικοδομή ,μια ψυχή .όταν λέει εδώ οικοδομή κατ' αρχήν θέλει να πει εδώ ότι η οικοδομή δεν ανήκει στους οικοδόμους (κτίστες ,ηλεκτρολόγοι υδραυλικοί...) Η οικοδομή ανήκει στον ιδιοκτήτη .Αλλά όταν λέμε οικοδομή ,ο Παύλος εδώ δεν μιλάει ,για έτοιμο σπίτι .αλλά για οικοδομή που είναι μισοτελειωμένη .πού διαρκώς και κάτι προσθέτουν οι οικοδόμοι επάνω της για να την βελτιώσουν .Αυτή την εικόνα της ανεγειρόμενης οικοδομής ,όχι την εικόνα της τελειωμένης, της ολοκληρωμένης οικοδομής ,έτσι πρέπει να το δούμε όταν ακούμε Θεού οικοδομή .Και φυσικά είναι σωστό ,γιατί ο άνθρωπος όσο ζει εδώ, ποτέ δεν τελειώνει η οικοδομή του . Μόνο ένας ήτανε τέλειος και το υπογράμμισε με το τετέλεσται στο Σταυρό .

10. Στη συνέχεια λέει και τα υλικά με τα οποία γίνεται ή οικοδομή .Τα υλικά και την ευθύνη των οικοδόμων ,στην επιλογή των υλικών . Και πρώτα παρουσιάζει τον εαυτό του διότι αυτός πρώτος οικοδόμησε στους Κορινθίους . Ήταν άσχετοι με την Εκκλησία ,δεν ξερανε αν υπάρχει Χριστός .Ήταν λοιπόν ο πρωτομάστορας και σαν σοφός πρωτομάστορας έβαλε αρχή από τα θεμέλια .και πάνω σ' αυτό θα συνεχίσουν θα εποικοδομήσουν άλλοι . Αλλά ας προσέχει καθένας πώς εποικοδομεί , και εξηγεί την δική του περίπτωση. Τι θεμέλιο έβαλε, και γιατί ονομάζει τον εαυτό του σοφό αρχιτέκτονα .

11. Και θεμέλιο έβαλα τον Ζήσουν Χριστό που ήδη έχει τεθεί ,και κανένας δεν μπορεί παραμερίζοντας τον να βάλει άλλα θεμέλιο για τι θα αποτύχει ,και η αποτυχία του θα είναι τραγική . Και η κακοδαιμονία της ανθρωπότητας , διοικουμενικά και διαχρονικά οφείλεται

στο ότι οι άνθρωποι δεν θέλησαν να ακούσουν τον Παύλο και να βάλουν θεμέλιον της κοινωνίας τον Χριστόν . Και στο έθνος μας ακόμα . Εάν το έθνος μας υποφέρει ,αν οικογένειες διαλύονται, αν πολλαπλασιάζονται τα τρελάδικα ,τα ψυχιατρεία ,και δεν χωρούν τους Έλληνες ορθόδοξους που θα 'πρεπε ούτε καν από μακριά να περνάνε από τέτοια ιδρύματα, είναι γιατί δεν ακούμε τον Παύλο που λέει θεμέλιον άλλον ουρείς δύναται θείναι .Και μείς που λεγόμαστε και είμαστε εν πάση περιπτώσει ορθόδοξοι χριστιανοί ,εν τούτοις στη ζωή μας μπορεί με τα λόγια να λέμε ότι συμφωνούμε με τον Παύλο, στην πράξη όμως πολλές φορές το παραμερίζουμε. **12.** Εδώ μας μιλάει για τους επόμενους οικοδόμους ,όλους εμάς τους χριστιανούς ,που σαν συνεργάτες του Θεού , καλουμεθα να οικοδομήσουμε επάνω στο μοναδικό αυτό θεμέλιο.

13 .Και οποίος οικοδομεί επάνω σ' αυτό το θεμέλιο να γνωρίζει ότι το έργο θα περάσει από κρίση ,τόσο ως προς την κατασκευήν ,όσο και προς τα υλικά . Και αναφέρει αλληγορικά δυο τριάδες υλικών . αφ' ενός μια τριάδα υλικών πολυτιμών : χρυσού ασημιού και πολυτιμών λίθων δηλαδή μάρμαρα πολυτίμα μεγάλης αξίας. Και από την άλλη μεριά ,ξύλα ,χόρτα ,και καλαμιές. Αυτά όπως καταλαβαίνουμε είναι συμβολικά και αφορούν κατά πρώτο λόγο τη διδασκαλία που κάνει ο διδάσκαλος και οικοδομεί πνευματικά τους μαθητές. αυτή είναι η εικόνα που χρησιμοποιεί ο Παύλος μένοντας πιστός στη φράση του ότι μας ταΐζει γάλα ,γιατί δεν μπορούμε αντέξουμε σε πιο βαριά τροφή

14,15 . Εδώ αναφέρονται τα κέρδη και οι ζημιές των οικοδόμων όπως θα αξιολογηθούν από την φωτιά κατά την ημέρα της Κρίσεως Τώρα όταν λέγει εποικοδομεί ,πρέπει να προσέξει αυτός που οικοδομεί ψυχές, ότι η οικοδομή γίνεται διπλά .ενφαινεται ότι οικοδομεί πρέπει και να οικοδομείται. Έλεγε κάποιος ομιλητής καλός ,όταν τον ρώτησαν: εγώ δεν τα λέγω μόνον για να τα ακούτε εσείς , τα λέγω για τον εαυτό μου ,και αν τα ακούτε και εσείς αυτό είναι δικό σας θέμα. Φαίνεται καθαρά αυτό βεβαία από εκείνη τη φράση που λένε οι πράξεις των αποστόλων, όταν κήρυττε ο Παύλος στους Φιλίππους της Μακεδονίας . Πρόκειται για την Αγία Λυδία την πορφυροπόλιδα : **«και τις γυνή ονόματι Λυδία ,πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν ,ήκουεν, ης ο Κύριος διήνοιξε την καρδιαν ,προσέχειν τοις λαλουμένοις υπό του Παύλου εβαπτίσθη» Πρξ. ιστ' 14 .**

Ο Παύλος έλεγε στο κήρυγμα του, στον τόπο της προσευχής που ήταν όλες οι γυναίκες των Φιλιππων, έδινε υλικό πνευματικής οικοδομής αλλά δεν το έπαιρναν όλοι ,δηλαδή δεν οικοδομούντο όλες οι γυναίκες .Αυτής λέγει, διότι ήθελε να οικοδομηθεί ,ο Κύριος, ήτοι το Πνεύμα το Άγιο ,άνοιξε την καρδιά της ,της έδωσε την δυνατότητα να παίρνει αυτά που έδινε ο Παύλος και να τα οικοδομεί στον εαυτό της . Γενικά τώρα όπως είδαμε και στο στίχο 13 όποιος οικοδομεί με τα υλικά που αναφέραμε. δεν είναι ανεύθυνος ,γιατί το έργο του ,θα φανερωθεί ποιό είναι κατά την φύσιν του ,γιατί θα το φανερώσει η ημέρα ,η δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, αφού προηγουμένως θα το έχει αξιολογήσει η φωτιά. Και τότε αν κάποιου το έργο που εποικοδόμησε αντέξει ,θα λάβει μισθό .Αντιθέτως αν κάποιου το έργο κατακαεί αυτός ,θα ζημιωθεί . Τώρα πώς θα ζημιωθεί και πώς θα σωθεί αυτό δεν το ξεκαθαρίζει ο Απόστολος . Μάλλον θα περάσει από την φωτιά μετά την κοινή ανάσταση για να κριθεί για όλα τα έργα του .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ α 12' Α΄ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α12 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' ΣΤΙΧ. (16-23)

ΣΥΝΕΧΪΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ α11 Α' ΚΟΡΙΝΘΪΟΥΣ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

16. *Ουκ οίδατε ότι ναός Θεού εστέ και το Πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν;*
17. *Ει τις τον ναόν του Θεού φθείρει, φθερεί τούτον ο Θεός· ο γαρ ναός του Θεού άγιος εστί, οίτινες εστέ υμείς.*
18. *Μηδείς εαυτόν εξαπατάτω· ει τις δοκεί σοφός είναι εν υμίν εν τω αιώνι τούτω, μωρός γενέσθω, ίνα γένηται σοφός.*
19. *η γαρ σοφία του κόσμου τούτου μωρία παρά τω Θεώ εστί. γέγραπται γαρ· ο δρασσόμενος τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών·*
20. *και πάλιν· Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι εισί μάταιοι.*
21. *ώστε μηδείς καυχάσθω εν ανθρώποις· πάντα γαρ υμών εστί,*
22. *είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε ενεστώτα είτε μέλλοντα, πάντα υμών εστί,*
23. *υμείς δε Χριστού, Χριστός δε Θεού*

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Θεός θα καταστρέψει όποιον καταστρέψει τον Ναό

16. Δεν ξέρετε ότι είστε Ναός του Θεού και το Πνεύμα του Θεού .που είναι και αυτό Θεός κατοικεί σε σας,
17. Εάν κάποιος με τις διαιρέσεις και άλλα βεβαίως κακά καταστρέψει τον Ναόν του Θεού ,θα καταστρέψει αυτόν ο Θεός διότι ο Ναός του Θεού είναι άγιος ,και ο Ναός αυτός είστε σεις
18..Ας μην εξαπατά κανείς τον εαυτό του .Όποιος μεταξύ σας νομίζει ότι είναι σοφός σ' αυτό τον Κόσμο ,ας παραδεχθεί ότι είναι μωρός για να γίνει όντως σοφός.
19. διότι η σοφία αυτού του κόσμου είναι μωρία ενώπιον του Θεού . Είναι δε γραμμένο «αυτός ο Θεός ,συλλαμβάνει τους σοφούς από την ίδια τους την πανουργία .»*Ιωβ ε' 13 .*
20. Και πάλι « ο Κύριος γνωρίζει τους συλλογισμούς των σοφών ότι είναι ανόητοι» *ψ.93,11*
21. Όστε κανείς να μην καυχάται για ανθρώπους ή δασκάλους και αρχηγούς, διότι όλα είναι δικά σας και ο Παύλος και ο Απολλώς και ο Κηφάς
22 . και ο Κόσμος και ή ζωή και ο θάνατος και τα παρόντα και τα μέλλοντα .
23 . Όλα είναι δικά σας, σεις δε είστε του Χριστού . Όχι του Παύλου ή του Απολλώ ,ή άλλου ανθρώπου ,ο δε Χριστός είναι του Θεού.

ΣΧΟΛΙΑ

- 16.17. Είπαμε αρκετά για τους κτίστες της πνευματικής οικοδομής . Ας έλθουμε τώρα και εις εκείνους που αντί να κτίζουν καταστρέφουν την οικοδομάν. Με την στροφήν αυτήν του λόγου ο Παύλος έχει να προετοιμάσει την επίπληξη που θα κάνει αργότερα για τον αιμομίκτη . και θέλει να καταλάβει τι καταστροφή έχει κάνει αυτός ο άνθρωπος στο σώμα του με την αμαρτία αυτή .και τούτο γιατί το σώμα του χριστιανού είναι Ναός του Αγίου Πνεύματος ,και δεν είναι στην δικαιοδοσία του ανθρώπου να τον καταστρέψει . Και επειδή είναι εις την δικαιοδοσιών του Θεού είναι άγιος , και ο Ναός αυτός είσαστε σεις .
18. Όσοι πιστεύουν ότι αρκεί η ανθρώπινη σοφία ,η επιστήμη, ο τεχνολογικός πολιτισμός και γενικά οι ανθρώπινες γνώσεις ,σε βάθος χρόνου μπορούν να σώσουν τον κόσμον . εξαπατούν τον εαυτό τους .

19.20. Και αν κάποιος που είναι τίμιος με τον εαυτό του καυχάται για τη σοφία του, ας την συγκρίνει με την σοφία του Θεού για να γίνει πραγματικά σοφός . Γιατί η σοφία του Κόσμου τούτου ,είναι πολύ φτωχή μπροστά στη σοφία του Θεού, Γιαυτό έχει γραφτεί : **«αυτός ο Θεός ,συλλαμβάνει τους σοφούς από την ίδια τους την πανουργία .»** **1ωβ ε '13 .**

21.22.23. και αφού όλα τα ξέρει ο Θεός ,και όλα τα παρακολουθεί, δεν υπάρχει λόγος να καυχηθεί κανείς άνθρωπος .Ούτε εσείς να καυχάστε για σοφούς δασκάλους και πλούσιους αρχηγούς , αλλά ούτε και αυτοί δεν πρέπει να καυχώνται εις την κοσμικήν σοφίαν γιατί αυτή είναι μωρία ,ούτε εις τα πνευματικά χαρίσματα ,γιατί αυτά είναι Θεού δώρα .και τα δώρα αυτά δίδονται στους αρχηγούς ,για χάρη των μαθητών ,εις τους οποίους και ανήκουν .Είτε το θέλουν είτε δεν το θέλουν όλα είναι δικά σας ,όλα για σας γίνονται .γιατί εδόθησαν αυτά εις αυτούς από τον Θεόν δια την ιδική σας ωφέλεια. Και ο Παύλος δικός σας είναι και ο Απολλώς δικός σας είναι .και ο Κηφάς δικός σας είναι και ο Κόσμος δικός σας είναι και για σας έγινε , και η ζωή που κυκλοφορεί ανάμεσα σας για σας έγινε και ο θάνατος και τα παρόντα και τα μέλλοντα ,τα πάντα είναι δικά σας και εσείς είσαστε του Χριστού και ο Χριστός είναι του Θεού. Ώστε δεν κάνετε καλά εσείς οι Κορίνθιοι ,όπου υποτάσσετε τον εαυτόν σας εις ανθρώπους ,στον καιρό που είσθε δούλοι Χριστού .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (ΤΕΤΑΡΤΟΝ) στίχος (1-5)

ΚΕΙΜΕΝΟ

1. Ούτως ημάς λογιζέσθω άνθρωπος, ως υπηρέτας Χριστού και οικονόμους μυστηρίων Θεού.

2. ο δε λοιπόν ζητείται εν τοις οικονόμοις, ίνα πιστός τις ευρεθή

3. εμοί δε εις ελάχιστον εστίν ίνα υφ' υμών ανακριθώ ή υπό ανθρωπίνης ημέρας· αλλ' ουδέ εμαυτόν ανακρίνω·

4. ουδέν γαρ εμαυτώ σύνοιδα· αλλ' ουκ εν τούτω δεδικαίωμαι· ο δε ανακρίνων με Κύριος εστίν.

5.ώστε μη προ καιρού τι κρίνετε, έως αν έλθη ο Κύριος, ος και φωτίσει τα κρυπτά του σκοτούς και φανερώσει τας βουλάς των καρδιών, και τότε ο έπαινος γενήσεται εκάστω από του Θεού.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μη κρίνετε προ της κρίσεως

1. Έτσι ας μας θεωρεί καθένας ως υπηρέτες του Θεού και διαχειριστές των μυστικών πραγμάτων του Θεού ,που ο Θεός φανέρωσε και εμπιστεύτηκε σε μας .

2. Εκείνο λοιπόν που ζητείται από τους διαχειριστές ,είναι να βρεθεί ο καθένας έμπιστος .

3. όσο δε για μένα ,ελάχιστα υπολογίζω το να κριθώ από εσάς και από ανθρώπινο δικαστήριο

4. Αλλά ούτε εγώ ο ίδιος κρίνω τον εαυτό μου .Βεβαίως η συνείδηση μου δεν μου μαρτυρεί καμία ενοχή , αλλά αυτό δεν αρκεί γα να είμαι δικαιωμένος . Ο μόνος δε αρμόδιος για να με κρίνει είναι ο Κύριος,

5. Ώστε μην κάνετε καμία κρίση πριν από τον ορισμένο καιρό , έως ότου δηλαδή έλθει ο Κύριος .Εκείνος θα ρίξει φώς στα κρυμμένα στο σκοτάδι , και θα φανερώσει τις προθέσεις των καρδιών και τότε ο καθένας θα λάβει τον έπαινο από τον Θεό .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ α 13' Α΄ΚΟΡΙΝΘΪΟΥΣ

α13. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (ΤΕΤΑΡΤΟΝ) στίχος (1-5)

ΣΧΟΛΙΑ

στο Κεφ. Δ' στιχ. (1-5)

1.2.Αφού μέχρι τώρα σας είπα λέγει στους Κορινθίους ο Παύλος ,τι δεν είναι οι κήρυκες και οι αρχηγοί και οι επίσκοποι ή οι οποιοδήποτε πού τους θεωρείτε σαν κυριάρχους ,τώρα έρχομαι να σας πω τι είναι οι κήρυκες και οι διδάσκαλοι .Με τη φράση όμως εκείνη ότι δεν ανήκετε σεις στους αρχηγούς, στους επισκόπους ,στους δασκάλους σας ,αλλά αυτοί ανήκουν σε σας, και αν υπάρχουν, ,και αν τους επιτρέπει ο Θεός , και να ζουν και να αναπνέουν και να κηρύττουν ,το κάνει δια το χατίρι σας για σας . Από αυτό πήρε αφορμή ο Χρυσόστομος να πει κάτι που δεν θα πρέπει να το ξεπεράσουμε ,και που αφορά τους ιερείς και μάλιστα τους αναξίους ιερείς και διδασκάλους της εκκλησίας. Μπορεί να είναι ανάξιοι όπως θα διαβάσουμε οι ιερείς , αλλά για σας είναι καλοί, γιαυτό και επιτρέπει ο Θεός να υπάρχουν. Μπορεί να 'ναι σκουριασμένο το σύρμα ,αλλά και από το σκουριασμένο σύρμα περνάει το ηλεκτρικό ρεύμα για να κινήσει τα μηχανήματα και να δώσει το φώς . Λέγει λοιπόν ο Χρυσόστομος : **«ει γαρ δι' όνου φωνήν αφεθείναι εποίησεν ,,και διά μάντεως ευλογιάς πνευματικής εχαρίσατο»**. δηλαδή ο Βαλαάμ ήτανε μάντης ,και γιαυτό διαβολοκίνητος. Ο Θεος δια μέσου αυτού και του γαϊδουριού του, άφησε να βγουν όχι κατάρες ,και ξόρκια και δαιμονικά πράγματα αλλά ευλογίες , πολύ περισσότερο για σας ,που δεν είσατε εχθροί αλλά ευγνώμονες προς τον Χριστόν ,και αν ακόμα είναι πολύ φαύλοι ιερείς ,πολύ ανάξιοι , πολύ κολασμένοι ιερείς (αρκεί να μην είναι καθηρημένοι) ,λέγει ο Χρυσόστομος **«τα αυτά πάντα εργάσεται .»** τα ίδια θα κάμει και μ' αυτούς το Πνεύμα ,ο Χριστός δηλαδή , **«και πέμψει το Πνεύμα το Άγιο, ουδέ γαρ ο καθαρός , επισπάται αυτό από της θυσίας»** δηλαδή γιατί και ο καθαρός ιερεύς δεν το βγάζει αυτό από την καθαρότητα του , την αξιοσύνη του το Πνεύμα το Άγιον , όπως δεν το εμποδίζει ο φαύλος ιερεύς με την αναξιότητα του . **«Η Χάρις εστίν η τα πάντα εργαζομένη»** .Το χωρίο της Παλαιάς Διαθήκης από το οποίο πήρε αφορμή ο Χρυσόστομος είναι στο Βιβλίο των ΑΡΙΘΜΩΝ .Κεφ.22 στιχ,21 και εξής ,όπου αναφέρεται στον Βαλαάμ , και στην όνον του , που μίλησε .Και τώρα στο κείμενο .

Γενικότερα ,εμάς τους αρχηγούς σας ,είτε είμαστε κληρικοί είτε λαϊκοί , έτσι να μας λογαριάζει εμάς ο κάθε άνθρωπος ,ως υπηρέτες Χριστού , και οικονόμους των Μυστηρίων Θεού. Όχι ως αντιπρόσωπους Χριστού όπως λέγει ο Πάπας .Δηλαδή ανθρώπους υπαλλήλους που έχει βάλει ο Χριστός να διαχειρίζονται την περιουσία Του .Και σε άλλη ευκαιρία θα μας πει ο Παύλος **«ουχ ότι κυριεύομεν της πίστεως αλλά συνεργοί εσμέν της χαράς ημών.»Β' Κορ.α' 24** . Σαν οικονόμοι και διαχειρισταί που είμαστε των μυστηρίων του, τι πρέπει να περιμένει από μας ο κάθε άνθρωπος ; Να είναι πιστός σ' αυτά που τον έβαλε ο Κύριος να διαχειριστεί .

3. Όσο για μένα ,πολύ λίγο με νοιάζει αν θα κριθώ από εσάς η ακόμα και από ανθρώπινα δικαστήρια. Και όχι μόνον από εσάς αλλά και τι θα πουν και οι επιφανείς και οι σπουδαίοι . Ανθρώπινης ημέρας όταν λέγει εδώ το λέγει σε αντίθεση με την ημέρα Κυρίου ,επειδή η ημέρα του Κυρίου είναι δικαστήριο ,λέγεται Ημέρα αλλά εκείνη ή ημέρα δεν είναι ανθρώπινη . Αλλά για μένα όχι μόνον δεν μετράει τι θα πείτε εσείς και τι θα κατακρίνετε .Και αυτό είναι μεγάλο μάθημα για μας τους χριστιανούς ,που καθόμαστε και σκεπτόμαστε πως με κατέκρινε ο ένας ,και τι είπε εναντίον μου ή άλλη ,και με ποιό δικαίωμα ... Και έτσι τα 90°/ο του καιρού μας ,τα διαθέτουμε για να μάθουμε το τι λένε για μας και τι να απαντάμε ,και πως κα μείς να κουτσομπολεύουμε απαντώντας . Μπορεί να είναι δίκαιες

,αλλά η μεγάλη αυτή απώλεια χρόνου ,είναι κέρδος του Διαβόλου, γιατί μας εμποδίζει να κάνουμε το καλό ,για την ψυχή μας ,και για τους εν Χριστώ αδελφούς μας .

Ο Παύλος μας λέγει ,πολύ λίγο να μας νοιάζει τι θα πουν οι άλλοι για μας κι'ας είναι το χειρότερο .Εάν λένε ψέματα αυτό είναι στεφάνι για μας ,αν λένε αλήθεια τότε θα είναι μεγάλοι ευεργέτες γιατί μας δείχνουν τον δρόμο της διορθώσεως και ευκαιρία να επωφεληθούμε και να διορθωθούμε .

4. «ΑΛΛ' ΟΥΔΕ ΕΜΑΥΤΟΝ ΑΝΑΚΡΙΝΩ.» ,αλλά ούτε κι' εγώ μπορώ να ανακρίνω τον εαυτό μου σωστά. γιατί και εγώ που εξετάζω τον εαυτό μου, δεν βρίσκω τίποτε στη συνείδηση μου. Αυτό συμβαίνει συχνά και σε μας **«ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΔΕΔΙΚΑΙΩΜΑΙ»** δηλαδή αυτό δεν σημαίνει ότι δικαιώνομαι . Ας το μετρήσουμε και για τον εαυτό μας αυτό, γιατί το λέει ο Παύλος .Γιατί το σωστό μόνο ο Κύριος είναι που κρίνει ταύτα, και τα γνωρίζει ακριβώς και ασφαλώς .

5. Όστε αφού βλέπετε ότι και ο ίδιος ο άνθρωπος δεν μπορεί να κρίνει τον εαυτόν του ,μη βιάζεσθε προ κάρου να κρίνετε τις πράξεις των άλλων .Όταν λέγει προ καιρού , εννοεί πριν από την Δευτέρα παρουσία του Κυρίου , Εκείνος θα ρίξει φώς στα κρυμμένα στο σκοτάδι , και θα φανερώσει τις προθέσεις των καρδιών και τότε ο καθένας θα λάβει τον έπαινο από τον Θεό **Σε αυτό το ρητό :** μη προ καιρού τι κρίνετε, έως αν έλθει ο Κύριος, δηλαδή ποτέ .Στο θέμα αυτό το τόσο κρίσιμο ,γιατί οι πιο πολλοί που θα κολαστούν , **γιαυτό θα κολαστούν ο Μάξιμος ο Ομολογητής** ,στα περίφημα κεφάλαια του περί αγάπης ,που βρίσκονται στη Φιλοκαλία , εκεί παίρνει θέση πάνω **στο** θέμα της κατακρίσεως .Και μάλιστα είδαμε εκεί , πότε μπορεί κανείς , **να** κατακρίνει χωρίς να αμαρτάνει ,και χωρίς επομένως να κινδυνεύει .Διότι υπάρχουν περιπτώσεις που θα κρίνει και θα ελέγξει Θα αναφέρει δηλαδή την αμαρτίαν του αδελφού, χωρίς και να αμαρτήσσει. Αφού είναι γραμμένο στα κεφάλαια περί αγάπης . Είναι δυνατόν ,κατά τον Άγιος Μάξιμος, καθώς μας λέγει και ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης ,να κρίνει ,πάντα βεβαία με ταπεινώση το αμάρτημα του αδελφού χωρίς ο ίδιος να αμαρτάνει , είτε στον ίδιο προσωπικά ,είτε και σε άλλους ,με σκοπό να τον ωφελήσει .Το κριτήριο δεν είναι αν θα το πούμε στον ίδιο ή σε άλλους, το κριτήριο είναι το πώς και με ποιό σκοπό θα το πούμε, είτε στον ίδιο, είτε σε άλλους. Ας το δούμε πως το λέγει ο ίδιος ο Μάξιμος και ερμηνευτεί ο Άγιος Νικόδημος . **«Τότε τινας δεν αμαρτάνει όταν λέγει του άλλου την αμαρτίαν ,ή δια να διορθώσει εκείνον,ή δια να ωφελήσει άλλον,ως λέγει ο αυτός θείος Μάξιμος .Απαθώς λέγων αμαρτηματα αδελφου ,κατά δύο αιτίας ,ή ινα αυτόν διορθώσηται, ή ινα άλλον ωφελήσει .Ει δε εκτος τούτων λέγει , είτε εις τουτον ειτε σε άλλον , ονειδίζων ή διασύρων ου μη εκφύγεις την θείαν εγκατάλειψιν»** .δηλαδή αν το λες με πάθος .με τάσιν να τον υποτιμήσεις , ή κατά επιφάνεια ,τάχα να τον διορθώσεις, η να τον εκδικηθείς κλπ , Τότε , αν μεν το λες στον ίδιον τον ονειδίζεις, αν δε το λες σε άλλον, τον διασύρεις .Αλλά και στις δυο περιπτώσεις αμαρτάνεις και δεν αποφεύγεις την Θεία εγκατάλειψη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α14'

α14 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄ στίχοι (6 -13)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

6. Ταύτα δε, αδελφοί, μετεσχημάτισα εις εμαυτόν και Απολλώ δι' υμάς, ίνα εν ημίν μάθητε το μη υπέρ ο γέγραπται. φρονείν, ίνα μη εις υπέρ του ενός φυσιούσθε κατά του ετέρου.

7. τι δε έχεις ο ουκ έλαβες; ει δε και έλαβες, τι καυχάσαι ως μη λαβών;

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μη υπερηφανεύεσθε υπερ ενός εις βάρος άλλου

6. Αυτά δε αδελφοί ,ενώ έπρεπε να πω για άλλους διδασκάλους ,τα είπα για τον εαυτό μου και για τον Απολλώ για χάρη σας για να διδαχθείτε να μη φρονείτε παραπάνω από ότι λέγει η Γραφή. Και έτσι να μη φουσκώνετε από υπερηφάνεια ο ένας μαθητής υπέρ του ενός διδασκάλου εις βάρος του άλλου.

7. Αλήθεια ,ποιος είναι αυτός που σε κάνει ανώτερο από τον άλλο; Άνθρωπος με κρίση επισφαλή και όχι ο Θεός .Και τι έχεις που δεν το έλαβες από τον Θεό; και αφού έλαβες γιατί καυχάσαι σαν να μην έλαβες ;

ΣΧΟΛΙΑ

6. Εδώ ο Παύλος ,έβαλε τον εαυτό του και τον Απολλώ στη θέση αυτών που ήθελε να κρίνει (δηλαδή των αρχηγών), αφ' ενός για να μην προκαλέσει σχίσμα στην εκκλησία ,και αφ'ετέρου ,για να μάθετε λέγει πάνω σ' εμάς ,να μην παίρνετε αέρα στα μυαλά σας ,να μην φρονείτε για τον εαυτό σας πάνω από ότι πρέπει. δηλαδή να μη σηκώνετε κεφάλι ο ένας απέναντι του άλλου, και να λέτε «ξέρεις ποιος είμαι εγώ!». Αυτό πολλές φορές το λέμε και δεν είναι καλό να το λέμε. Γιατί το ποιος είμαι εγώ ,μόνο ο Κύριος και το Νεκροταφείο το ξέρει.

7. Αυτοδημιούργητος δεν είναι κανένας Ότι έχουμε ,το έχουμε το έχουμε από τον Θεό. **τις γαρ σε διακρίνει;** Ποιος είναι εκείνος που σε διακρίνει ότι εσύ είσαι καλύτερος ,ποιος είναι ο κριτής δηλαδή ,που εσένα σε λέει ότι είσαι ανώτερος (εννοεί τους αρχηγούς) ,και τον άλλο να τον κάνει κατώτερο. Ποιος είναι εκείνος που κάνει αυτές τις διακρίσεις ; Άνθρωπος με κρίση επισφαλή και όχι ο Θεός. Είναι ο δάσκαλος που καμαρώνει σαν αρχηγός, Αλλά που τη βρήκε την εξυπνάδα . έχει ένα χώρισμα, που το βρήκε αυτό ,από πού το έλαβε , Τι έχεις ο ουκ έλαβες ,και ούτω καθεξής για όσους παριστάνουν τον αρχηγό .Τι έχεις ο ουκ έλαβες ; ει δε και έλαβες τι καυχάσαι ως μη λαβών; η φράσις αυτή του Παύλου έχει γίνει παροιμία .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤΙΧ. (8-13)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

8. ήδη κεκορεσμένοι εστέ, ήδη επλουτήσατε, χωρίς ημών βασιλεύσατε· και όφελόν γε βασιλεύσατε, ίνα και ημείς υμίν συμβασιλεύσωμεν.

9.δοκώ γαρ ότι ο Θεός ημάς τους αποστόλους εσχάτους απέδειξεν, ως επιθανατίους, ότι θέατρον εγενήθημεν τω κόσμω, και αγγέλοις και ανθρώποις. 10.ημείς μωροί δια Χριστόν, υμείς δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημείς ασθενείς, υμείς δε ισχυροί· υμείς ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι.

11. *άχρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύο- μεν και κολαφιζόμεθα και αστατούμεν ,*

12. *και κοπιώμεν εργαζόμενοι ταις ιδίαις χερσί· λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα,*

13. *βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάρματα του κόσμου εγενήθημεν, πάντων περίφημα έως άρτι.*

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Θέατρον εγενήθημεν τω κόσμω ,και Αγγέλοις και ανθρώποις

8. Τώρα πλέον είστε χορτάτοι ,τώρα πλέον είστε πλούσιοι .Χωρίς εμάς γίνατε βασιλιάδες ,και είθε να βασιλεύατε για να βασιλεύσουμε κα μεις μαζί σας .

9. Αλλά μου φαίνεται ότι ο Θεός εμάς τους Αποστόλους ,έδωσε την τελευταία και πλέον ατιμωτική θέση ,σαν να είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε στο στάδιο, διότι γίναμε θέαμα στον κόσμο, και στους αγγέλους και στους ανθρώπους .

10. Εμείς οι απόστολοι είμαστε μωροί εξ αιτίας του Χριστού ,ενώ εσείς είστε συνετοί Χριστιανοί .Εμείς είμαστε αδύναμοι, ενώ εσείς είστε ισχυροί .Εσείς είστε τιμημένοι ενώ εμείς είμαστε καταφρονημένοι .

11. Μέχρι αυτή την ώρα ,κα πεινούμε, και διψούμε, και στερούμεθα ενδυμάτων, και δεχόμαστε άγρια και εξευτελιστικά κτυπήματα ,και διωκόμαστε από τόπο σε τόπο.

12. Και κοπιάζουμε για να ζήσουμε δουλεύοντας με τα ίδια μας τα χέρια .Ενώ μας βρίζουν, απαντούμε με καλά λόγια ενώ διωκόμαστε δείχνουμε ανοχή.

13.ενώ δυσφημούμαστε μιλάμε ευφήμως Καταντήσαμε σαν σκουπίδια του κόσμου , απορρίμματα όλων μέχρι τη στιγμή αυτή .

ΣΧΟΛΙΑ

8. Σ' αυτό το σημείο ο Παύλος ξεσπάει τώρα πλέον και αφήνει να φανεί η πικρία του . Είστε λέγει τώρα νοιώθετε χορτασμένοι από Θεό από θρησκεία από θεολογίες ,πλουτίσατε από πνευματικά και υλικά αγαθά , και λεφτά και χαρίσματα και δωρεές ,χωρίς εμάς βασιλεύσατε .Έχετε φτάσει να μπειτε στον παράδεισο στη βασιλεία των ουρανών, και μάλιστα χωρίς να πάρετε και μας κοντά σας Είναι ξέσπασμα αυτό. είναι και ειρωνεία ,αλλά είναι κυρίως ξέσπασμα με ειρωνεία το οποίο όμως δεν γίνεται από κακία Μακάρι να είχατε βασιλεύσει ίνα και εμείς κοντά σας να απολαύσουμε λίγο την βασιλεία.

9. Βασιλεύσατε λέγει χωρίς εμάς ,και έτσι είναι, γιατί εγώ από ότι κρίνω για τον εαυτό μου, και για τους αποστόλους ,έχω βγάλει το συμπέρασμα ,ότι ο Θεός εμάς τους Αποστόλους ,δεν μας έχει κοντά Του για βασιλεία ακόμα .Αντίθετα μας έχει αποδείξει στον κόσμο σαν τελευταίους , σαν τα τελευταία όντα του κόσμου .Μας έχει φέρει σαν ετοιμοθάνατους .Κάθε στιγμή μας έχει έτοιμους ο Θεός να εκτελεστούμε στο στάδιο .Και τούτο το συμπεραίνω γιατί γίναμε θέατρο στον Κόσμο , θέαμα σ' όλους τους Αγγέλους και σ' όλους του ανθρώπους .Να βλέπουν τα βάσανα μας την περιφρόνηση μας το ντρόπιασμα μας και οι Άγγελοι και οι άνθρωποι .Γιατί ο Θεός τα επιτρέπει αυτά για τους Χριστιανούς να υποφέρουν μπροστά σε ολόκληρη τη λογική Κτίση ;

Γιατί γίνεται πάλη των Αποστόλων και των σωστών Χριστιανών για το μέλλον της ανθρωπότητας .Για την ανθρωπότητα παλεύει ο Χριστιανός ,για την ανθρωπότητα έχει θλίψεις και βάσανα, και αφού για λογαριασμό της γίνεται , πρέπει να ξέρει η οικουμένη οτι από την έκβαση αυτού του αγώνα ,εξαρτάται και το μέλλον της .Αν θα επιτύχει η εκκλησία ,θα σωθεί η ανθρωποτης .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ Α' 15 Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α15 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' στίχοι (10-21)

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α14' Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

10. Εξηγεί τώρα γιατί συμβαίνουν αυτά σε μας τους αποστόλους και όχι σε σας . Εμείς μωροί δια Χριστόν . Εμάς εξαιτίας του Χριστού ο κόσμος μας έχει βλάκες, ανόητους . Εσείς δε φρόνιμοι εν Χριστώ . **Εσάς τους Χριστιανούς ο κόσμος** σας έχει για σπουδαιούς και συνετούς. Εμείς είμαστε ασθενείς ,δεν φαίνεται να έχουμε καμία δύναμη, ο κόσμος μπορεί να μας προπηλακίσει. Εσείς φαίνεστε δυνατοί ,ισχυροί ,δεν μπορεί κανείς να σας θίξει .Σεις είστε ένδοξοι ,είστε πρόσωπα σημαίνοντα μέσα στην κοινωνία ,εμείς είμαστε καταφρονεμένοι ,δεν μας υπολογίζει κανένας .

11. Τώρα πια ξέσπασε, του έχει φύγει ο θυμός . Πίεσε τον εαυτό του να τα βάλει με τα παιδιά του. Πάρα κάτω θα τους πει εγώ είμαι πατέρας σας ,οι άλλοι είναι παιδαγωγοί σας .Τώρα έχει αλλάξει τόνο και τους μιλάει στο ίδιο θέμα αλλά με αγάπη . Μέχρι αυτή την ώρα (ήταν στην Έφεσο που τα έγραφε), ακούστε τι τραβάμε εμείς .Και πεινάμε (εννοεί στις μακρές περιόδους που δεν είχαν άλλα τρόφιμα από εκείνα που κουβαλούσαν επάνω τους) και διψάμε και κουρελιάζονται τα ρούχα μας ,και *κολαφίζομεθα* , κόλαφος είναι όταν κάποιος κάνοντας βαθουλή την παλάμη, χτυπάει τον άλλον πίσω στον τράχηλο, και κάνει κρότο για να προκαλέσει γέλωτα στους άλλους οπού ακούνε. Και *αστατούμε* ,θα πει μας διώχνουν από τόπο σε τόπο, και στάση σε ένα τόπο δεν έχουμε . **Εμείς υποφέρουμε ,εσείς έχετε πλούτο ,υποστατικά, και σας τιμούν . ένας από τους δυο έχει άδικο .**

12. Και κοπιάζουμε για να ζήσουμε δουλεύοντας με τα ίδια μας τα χέρια , σαν να τους έλεγε , σε αντίθεση με τους αρχηγούς σας που όχι μόνον δεν εργάζονται για να βγάλουν το ψωμί τους, αλλά σας έχουν για να σας περνούν τα χρήματα και να κάνουν αυτοί περιουσίες εις βάρος σας.

13. Λοιδορούμενοι ,ευλογούμε. Μας λοιδορούν ,σημαίνει μας περιπαίζουν, μας χλευάζουν, και τα μαθαίνουμε εμείς αυτά και όχι μόνο δεν τους βρίζουμε αλλά τους ευλογούμε, δηλαδή ευχόμαστε να απαλλαγεί από το πονηρό πνεύμα που τον δυναστεύει, διωκόμενοι ανεχόμεθα. για εκείνους που μας κακοποιούν εμείς προσπαθούμε να τους ευεργετούμε και να τους αγαθοποιούμε. Βλασφημούμενοι ,παρακαλούμε, μας βρίζουν χυδαιότατα και προσπαθούν να βλάψουν το καλό μας όνομα , εμείς ,επειδή γνωρίσουμε ότι είναι εκτός εαυτού ,αντί να τους βρίσουμε τους παρηγορούμε

13. Ως περικαθάρματα του κόσμου εγενήθημεν, πάντων περίφημα έως άρτι. Όλα αυτά που σας λέω, και άλλα πολλά σε άλλες ευκαιρίες δείχνουν ότι καταντήσαμε σαν περικαθάρματα οι Απόστολοι. Περικαθαрма τι θα πει, σκουπίδι, όλων περίφημα, Περιψημα ,κατά τους Πατέρες κατ' αρχήν είναι το πανί με το οποίο ένας κουρασμένος άνθρωπος σκουπίζει τον ιδρώτα και σε προχωρημένη ανάλυση σημαίνει σφουγγαρόπανο , δηλαδή απορρίμματα όλου του κόσμου μέχρι αυτή τη στιγμή .Οι Απόστολοι και οι πνευματικοί και οι εξομολόγοι και οι σωστοί Χριστιανοί είναι σφουγγαρόπανα για τον κόσμο . Αυτό πρέπει να το προσέξουμε. Ο Πνευματικός ο εξομολόγος δεν είναι εισαγγελέας Δεν είναι ο εισαγγελέας του Θεού που πάω για να μου απαγγείλει κατηγορία, που θα μου πει που πρόσβαλα τον Θεό. Ούτε είναι ο δικαστής που πάω για να με δικάσει . Σφουγγαρόπανο είναι που σφουγγίζει αμαρτίες . Ο Πνευματικός ,αφού ο Παύλος το λέει, είναι σφουγγαρόπανο .Οι εξομολόγοι είναι σφουγγαρόπανα .και ο Παύλος και οι Απόστολοι ,αυτό έκαναν ,σκούπιζαν τις αμαρτίες των μετανοημένων ανθρώπων .και ο Παύλος και οι Απόστολοι αυτό έκαναν ,σκούπιζαν τοις αμαρτίες του κόσμου . υπάρχει όμως και μια

άλλη εξήγηση της αρχαίας λέξεως περίφημα: Ο μέγας Φώτιος ήταν βαθύς γνώστης του Αρχαίου κόσμου ,της αρχαίας Ελληνικής γραμματείας , γιαυτό και μέγας ονομάστηκε ,και μέσα σε πέντε ημέρες , από λαϊκός έγινε Πατριάρχης ,για να αντιμετωπίσει το Σχίσμα και να τραβήξει έγκαιρα την ορθοδοξία από το καράβι, που βούλιαζε του Παπισμού με το Σχίσμα, Αυτός , αιχμαλώτισε ,όπως λέγει ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης ,την παλιά έννοια της λέξεως περίφημα ,στους αρχαίους ως εξής . Ο δε Φώτιος εις τα Αμφιλόχια λέγει: περίφημα ελέγετο κατά τους Παλαιούς (τους Αρχαίους) η θυσία η γινομένη δια σωτηρία τινός .Οι Αρχαίοι για να εξευμενίσουν τους θεούς τους συνήθιζαν να διαλέγουν έναν άνθρωπον από τον λαό και να τον θυσιάζουν να τον σκοτώνουν ,για τον Θεό . Και ξέρουμε για την Ιφιγένεια εν Αυλίδι , τον Θησέα που τον στείλανε στον Μινώταυρο να θυσιαστεί , για τον βασιλιά των Αθηνών ΚΟΔΡΟ που αυτοθυσιάστηκε για να σωθεί η Αθήνα από τους Δωριείς σύμφωνα με το Μαντείο των Δελφών κτλ. Όταν λοιπόν οι πολίτες καταλάβαιναν ότι οι θεοί τους ήταν θυμωμένοι ,όπως νόμιζαν αυτοί , διάλεγαν ένα συμπολίτη τους και τον θυσίαζαν ,τον εκτελούσαν δηλαδή και αυτός έσωζε ,όλους τους άλλους και εξευμένιζε τους θεούς. Και πριν τον θυσιάσουν μαζευόσανται όλοι προύχοντες και λαός , γύρω από αυτόν τον άνθρωπο περιψώντες ,ήγγουν χαϊδεύοντες αυτόν με τα χέρια των ,έλεγαν εις αυτόν : **περίωημα** ημών γενιού ,δηλαδή γίνε θυσία για μας. Από εκεί λοιπόν ο Παύλος ,λαβών το όνομα τούτο το αιχμαλωτίζει εις την υπακοήν του Χριστού . Και από κει το χρησιμοποιεί στον εαυτόν του , και εις τους αποστόλους .και γράφει εις τους Κορινθίους ότι περίφημα πάντων έγινε ,όχι μόνον για την εκκλησία της Κορίνθου, αλλά και για όλες τις Εκκλησίες που είχε ιδρύσει αυτός .

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 14. Ουκ εντρέπων υμάς γράφω ταύτα, αλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ.**
- 15. εάν γαρ μυρίους παιδαγωγούς έχητε εν Χριστώ, αλλ' ου πολλούς πατέρας εν γαρ Χριστώ Ιησού δια του ευαγγελίου εγώ υμάς εγέννησα.**
- 16. παρακαλώ ουν υμάς, μιμηταί μου γίνεσθε.**
- 17. Δια τούτο έπεμψα υμίν Τιμόθεον, ος εστί τέκνον μου αγαπητόν και πιστόν εν Κυρίω, ος υμάς αναμνήσει τας οδούς μου τας εν Χριστώ. καθώς πανταχού εν πάση εκκλησία διδάσκω.**
- 18. Ως μη ερχομένου δε μου προς υμάς εφυσιώθησαν τινες·**
- 19. Ελεύσομαι δε ταχέως προς υμάς εάν ο Κύριος θελήση, και γνώσομαι ου τον λόγον των πεφυσιωμένων, αλλά την δύναμιν·**
- 20. ου γαρ εν λόγω η βασιλεία του Θεού, αλλ' εν δυνάμει.**
- 21. τι θέλετε; εν ράβδω έλθω προς υμάς, ή εν αγάπη, πνεύματί τε πραότητος;**

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α' 16 Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α16 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' στίχος (14-18)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Άλλοι απλώς διδάσκαλοι ,ο Παύλος πνευματικός Πατέρας .

- 14.** Δεν σας γράφω αυτά για να σας προσβάλω και να σας ταπεινώσω ,αλλά για να σας συνετίσω ,ως τέκνα μου αγαπητά.
- 15.** Και αν έχετε μύριους διδασκάλους σαν χριστιανοί , όμως δεν έχετε πολλούς πατέρας διότι ως ανθρώπους του Ιησού Χριστού ,ως χριστιανούς ,εγώ σας γέννησα με το κήρυγμα του ευαγγελίου
- 16.** Σας παρακαλώ λοιπόν να μου μοιάζετε.
- 17.** Γιαυτό σας έστειλα τον Τιμόθεον ο οποίος είναι τέκνον μου αγαπητό και έμπιστο στο έργο του Κυρίου και αυτός θα σας υπενθυμίσει τις χριστιανικές αρχές μου ,πως διδάσκω ,τι διδάσκω παντού σε κάθε εκκλησία
- 18 .**Μερικοί δε επειδή νομίζουν ότι δεν θα έλθω σε σας ,πήραν αέρα
- 19.**Αλλά θα έλθω σε σας συντόμως εάν ο Κύριος θελήσει ,και θα δω όχι πως ομιλούν αυτοί οι αλαζόνες ,αλλά ποια είναι η δύναμη τους σε έργα
- 20.** ,γιατί η βασιλεία του Θεού δεν φαίνεται στα λόγια ,αλλά στη δύναμη των έργων
- 21 .** Τι θέλετε, να έλθω σε σας με ράβδο ,ή με αγάπη και πνεύμα πραότητας ;

ΣΧΟΛΙΑ

14.Είπε (γραπτώς) πολλά στα προηγούμενα .Τους έλεγξε με τον τρόπο του ο Παύλος ,και μαλιστα σε μερικά σημεία ώστε να τσουζει ,,με αγάπη βεβαίως ,και επειδή τους στενοχώρησε ασφαλώς ,τώρα θέλει να μην τους μείνει τίποτε πίκρα ,δηλαδή αυτά που σας είπα και το ξύλο που σας έδωσα, είναι από αγάπη και όχι από μίσος . Γιαυτό λέγει αυτά δεν τα λέω για να σας ντροπιάσω ,για να σας μαλώσω , αλλά επειδή είστε παιδιά μου αγαπητά ,κάνω ότι κάνει κάθε πατέρας και σας συμβουλεύω ,σας νουθετώ ,σας βοηθάω να βρείτε τον εαυτοί σας .

15. Μπορεί λέει ένας άνθρωπος από μικρός όπως και σεις ,να έχει παιδαγωγούς , και ένα και δύο και τρεις ..μυρίους . αλλά πατέρες πολλούς δεν μπορεί ν'άχει . Ενας είναι ο πατέρας του ,ένας εγέννησε τον άνθρωπο .Εγώ είμαι ο πατέρας σας, γιατί εγώ σας εγέννησα πνευματικά δια του Ευαγγελίου .Πριν από μένα είσαστε νεκροί από πνευματική ζωή μέσα στο σκοτάδι και στη σκιά του θανάτου .Τώρα λοιπόν όταν ήλθα εγώ γεννηθήκατε στη νέα ζωή .και ο πατέρας ,ένας μόνο μπορεί να το κάνει αυτό, οι άλλοι είναι παιδαγωγοί . Μ'αυτό βέβαια τους λέει μια αλήθεια την οποία την ακούνε οι Κορίνθιοι . Διότι πνευματικά φέρθηκε σαν πατέρας ,ο Παύλος . Ας δούμε τώρα τι θα πει παιδαγωγός . Το παιδάκι από τη στιγμή που θα γεννηθεί και θα μεγαλώσει αρχίζει να 'χει διάφορους παιδαγωγούς Πρώτα θ' αρχίσει η γιαγιά ,έπειτα η οικιακή βοηθός όταν εργάζεται η μητέρα, μετά η νηπιαγωγός ,αλλάξουν ,πολλές νηπιαγωγοί , ύστερα οι διδάσκαλοι στο Δημοτικό ,στο Γυμνάσιο ,στο ,Λύκειο ,καταλαβαίνουμε τι θέλει να πει ο Παύλος .

Και εδώ μιλαει γιαυτούς που τον βοηθούσαν εν Χριστώ ,που τον διαδέχτηκαν και τους εξηγούσαν το ευαγγέλιο και τους είχανε καταδυναστευσει . Δεν λέει πως δεν ήσαν καλοί. Παιδαγωγούς εν Χριστώ τους λέει ,δεν τους κατακρίνει .Αλλά άλλο ο παιδαγωγός και άλλο ο πατέρας . Επειδή λοιπόν εγώ σας εγέννησα ,και μια φορά γεννιέται ο άνθρωπος ,και από ένα πατέρα γεννιέται ,

16. έχω το δικαίωμα, αλλά δεν κάνω χρήση ,να ζητήσω από σας να γίνεται μιμείται μου , να με μιμηθείτε . το παιδί ,όσο είναι αθώο τουλάχιστον ,μιμείται τον πατέρα ,και η κόρη την

μητέρα ,όσο είναι δυνατόν ,αλλά για προσέξτε , παρ' όλο ότι είμαι ο πατέρας σας ,παρακαλώ ,δεν σας διατάσω να γίνετε μιμηταί μου. Εδώ ας προσέξουμε τον Παύλο και όλους τους διαδόχους του Παύλου και των άλλων αποστόλων και των πνευματικών και των ιερέων και των εξομολόγων. Αυτό το **παρακαλώ ουν υμάς** σηματοδοτεί το ότι δεν τους διατάσει .Δεν φαίνεται εδώ καμιά πνευματική εντολή ούτε διαταγή ούτε απειλή αιωνίου κολάσεως και αυτό ισχύει για όλο το χώρο της ορθοδοξίας διαχρονικά και διοικουμενικά .Αλλού ο Παύλος θα πει: **«ουχ ότι κυριεύομε της πίστεως αλλα συνεργοί εσμέν της χαράς υμών» Β.Κορ,α24**

17. Γιαυτο λέει και σας έστειλα τον Τιμόθεο, μαθητή του από του καλύτερους, νεαρόν ακόμα τον στέλνει στους Κορινθίους .Δεν φαίνεται ότι έστειλε τον Τιμόθεο με επιστολή. Αυτή που διαβάζομε δεν την έστειλε με τον Τιμόθεο . αλλά ούτε καν του έδωσε κανένα χαρτί στο χέρι του, αλλά τους λέει μ' αυτην την επιστολή που την πήγαν άλλοι, ότι είναι παιδί μου αγαπητό .Όχι απλώς παιδί μου ,αλλά **παιδί μου αγαπητό** ,όπως είστε και σεις αγαπητά μου παιδιά .Λοιπόν πείτε τα σαν αδέλφια πνευματικά με τον Τιμόθεο. Και για να μην φανεί ότι τους στέλνει κάποιον που θα τους καταπιέσει ,και κυρίως διότι ο Τιμόθεος ήταν νεαρός .Οι μεγαλύτεροι, δύσκολα δέχονται συμβουλές ή και εντολές από κάποιο νέο άτομο .Γεμάτο είναι το Γεροντικό από τέτοια παραδείγματα όπου και ασκητές ακόμα ,δεν δεχόσαντε να τους συμβουλέψει κάποιος νεώτερος τους στην ηλικία . Γιαυτο δεν τους λέγει θα σας εξηγήσει ή θα σας διδάξει τις εντολές που σας είχα δώσει αλλά τους λέγει θα σας αναμνήσει ,θα σας υπενθυμίσει. Είναι φανερό ότι προσπαθεί και ζυγίζει τα λόγια του ο Παύλος ,για να μην τους θίξει ,. ούτε θα σας διδάξει ,ούτε θα σας κάνει τον έξυπνο .Θα 'ρθει μαζί σας σαν αδέρφια πνευματικά ,να θυμηθείτε τα παλιά ,μια και ο Τιμόθεος τα έχει πιο πρόσφατα ,αφού τώρα φεύγει από εμένα .Δηλαδή **τας οδούς μου τας εν Χριστώ που πανταχου εν πάσει εκκλησία διδασκω.** Δεν διδάσκω άλλα σε σας βαρύτερα και άλλα στην Έφεσο ή αλλού ελαφρότερα .Παντού διδάσκω τα ίδια σε κάθε εκκλησία. Οδοί εν Χριστώ είναι κατά τον Παύλο, ότι λέει το ευαγγέλιο του Χριστού και ότι του είπε ο Χριστός να πει. Κατά τους Πατέρας τώρα ,οδοί εν Χριστώ του Παύλου , είναι η οικονομία που γίνεται στο κήρυγμα και στην εξομολόγηση, οι δρόμοι που ανοίγει ,οι κανόνες οι εκκλησιαστικοί και ο τρόπος της ζωής του .

18 .Ως μη ερχομενου δε μου προς υμάς εφυσιώθησαν τινές . Αλλά επειδή ακριβώς δεν έρχομαι τώρα προς εσάς αν κα ακούω όσα συμβαίνουν εκεί πέρα , μερικοί εφυσιώθησαν, δηλαδή πήρε το μυαλό τους αέρα .Αυτά τα κάνουν γιατί δεν έρχομαι ,δεν μπορώ να έλκω τώρα, και μερικοί σήκωσαν κεφάλι και δημιουργούν αυτά τα προβλήματα και σας βασανίζουν. Εδώ φαίνεται και το παιδαριώδες αυτών που είχαν αναλάβει την ηγεσία εις την Κόρινθο ,τα παιδαρίσματα δηλαδή την συμπεριφορά τους .Όταν ήμουνα εγώ εκεί ή αν ξανάρθω δεν θα μιλάει κανένας .θα πάνε στην ακρούλα τους . Αυτά τα κάνουν , γιατί νομίζουν πώς δεν πρόκειται να έλθω προς εσάς.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α17 Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α17 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ στίχος (19-21)

ΣΧΟΛΙΑ (συνεχεια από α16)

19. *Ελεύσομαι δε ταχέως προς υμάς, αλλά θα ῥθώ γρήγορα προς εσάς ,εάν ο Κύριος θελήσει , αν θέλει ο Θεός , (όπως το λέμε και σήμερα) .Με τα λόγια αυτά καταστέλλει ο Παύλος και ειρηνεύει τους Κορινθίους ,και κάνει αυτούς να στέκουν προσεκτικοί .Θαρθώ για να διαπιστώσω από κοντά όχι τα λόγια , ούτε την σοφίαν και την ευγλωττία αυτών των αλαζόνων που σας βασανίζουν, αλλά θέλω να δώ τη δύναμη τους . Δηλαδή στη συνέχεια αλλάζει ύφος και μιλάει δυναμικά τώρα πλέον. Στον ...*

20. στίχο το συμπληρώνει αυτό : **Γιατί η βασιλεία του Θεού δεν φαίνεται στα λόγια ,αλλά στη δύναμη των έργων . *ου γαρ εν λόγω η βασιλεία του Θεού, αλλ' εν δυνάμει.*** Δεν είναι δηλαδή η Εκκλησία του Χριστού αντιδραστική ,αλλά πρωτοπόρος και παραγωγική εν δυνάμει. Ήδη μέχρι σήμερα 2000 χρόνια μέσα στην Ιστορία διοικουμενικα και διαχρονικά είναι πρωτοπόρος .όλοι την χτυπούν και κανόνα δεν χτυπάει ,αλλά σώζει , διοικουμενικα και διαχρονικά ,την ανθρωπότητα από την σαπίλα .

21. *τι θέλετε; εν ράβδω έλθω προς υμάς, ή εν αγάπη, πνεύματί τε πραότητος;* Κλείνοντας το Δ' κεφάλαιο της επιστολής ο Παύλος ,σκληραίνει τη στάση του: 'Οτι θα ῥθώ, εάν θέλει ο Θεός , αυτό θα γίνει οπωσδήποτε . Αλλά στο χέρι σας είναι ώ Κορινθιοι ,ή να έλκω σε σας για να παιδεύσω και να τιμωρήσω μερικους από λόγου σας αυθεντικως και αποστολικως με την δύναμιν του Αγίου Πνεύματος , ή να έλθω με αγάπην, και πνεύμα πραότητος διότι αν ίσως αμελείτε, θα έλθω να σας παιδεύσω ,καθώς επαίδευσα (όπως εξηγεί ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης) και τον Ελύμα τον μάγον ,τυφλώσας αυτόν . **Πραξεις .ιγ,8 .**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ στίχος (1-5)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 1.** Όλως ακούεται εν υμίν πορνεία, και τοιαύτη πορνεία, ήτις ουδέ εν τοις έθνεσιν ονομάζεται, ώστε γυναίκα τινα του πατρός έχειν.
- 2.** και υμείς πεφυσιωμένοι εστέ, και ουχί μάλλον επενθήσατε, ίνα εξαρθεί εκ μέσου υμών ο το έργον τούτο ποιήσας!
- 3.** εγώ μεν γαρ ως απών τω σώματι, παρών δε τω πνεύματι, ήδη κέκρικα ως παρών τον ούτω τούτο κατεργασάμενον,
- 4.** εν τω ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού συναχθέντων υμών και του εμού πνεύματος συν τη δυνάμει του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού
- 5.** παραδούναι τον τοιούτον τω σατανά εις όλεθρον της σαρκός, ίνα το πνεύμα σωθή εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αφορισμός και παράδοση στον Σατανά

Ευρύτατα ακούγεται ότι υπάρχει σε σας ανηθικότης ,τέτοια μάλιστα ανηθικότης, που ούτε στους εθνικούς ,ώστε κάποιος να έχει σχέσεις με τη γυναίκα του πατέρα του και σεις ,αντί να κηρύξετε πένθος για να φύγει από ανάμεσα σας αυτός που έκανε αυτή την πράξη ,εξακολουθείτε να είστε φουσκωμένοι από υπερηφάνεια .Εγώ δε πάντως απών σωματικώς,

αλλά παρών πνευματικώς, γι' αυτόν που είχε τόση αναισχυντία ώστε να κάνει αυτή την πράξη ,έχω ήδη βγάλει απόφαση, σαν να ήμουν παρών. Να συναχθείτε εις το όνομα του κυρίου μας Ιησού Χριστού. Στη σύναξη να είμαι και εγώ παρών .Και να παραδώσουμε τον αναισχυντο αυτό άνθρωπο στον Σατανά ,για να τιμωρηθεί σκληρά το σώμα του ,ώστε να σωθεί το πνεύμα, η ψυχή κατά την ημέρα του Κυρίου Ιησού, την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας .

ΣΧΟΛΙΑ

1. Ακούγεται λέει να υπάρχει ανάμεσα σας πορνεία, και μάλιστα τέτοια πορνεία , που όχι μόνον να μη συμβαίνει ούτε στους εθνικούς αλλά ούτε και να μην ονομάζεται. Και θέλει να πει ότι μεταξύ των χριστιανών συμβαίνουν αμαρτήματα που δεν συμβαίνουν ούτε στους εθνικούς ούτε στους άπιστους ,ώστε να έχει σχέσεις κάποιος με την γυναίκα του πατέρα του . Εδώ όταν λέγε αυτά και αναφέρεται στους εθνικούς , ίσως ο Παύλος που κατείχε πολύ καλά την αρχαία ελληνική γραμματεία ,να είχε υπ' οψι του το περίφημο Οιδιπόδειο σύμπλεγμα με τον Οιδίποδα .Αυτός χωρίς να το ξέρει είχε παντρευτεί τη μητέρα του .Και όταν το έμαθε ,λέγεται ότι αυτοτυφλώθηκε ,η δε γυναίκα και μητέρα του αυτοκτόνησε , όπως αναφέρει ο Σοφοκλής στην Τραγωδία του Οιδίπους Τύραννος .Η αιμομιξία εδώ γινόταν από ένα στέλεχος ,δάσκαλο και αρχηγό της εκκλησίας και με την ανοχή των άλλων, οι οποίοι το παρέβλεπαν .

2 . Και εσείς ,τόσον έχουν πάρει τα μυαλά σας αέρα ,και αντί να πενθήσετε , γιαυτο που γίνεται σε σας ,και δεν γίνεται ούτε στα έθνη ,δηλαδή στους ειδωλολάτρεις το παρασιωπήσατε το κυκλοφορήσατε, ενώ έπρεπε και να πενθήσετε και να κάνετε το παν για να ξεριζωθεί , όχι απλώς να τιμωρηθεί η να απομονωθεί, να ξεριζωθεί μέσα από την εκκλησία σας ,αυτός που έκαμε αυτό το έργο. Φαίνεται όπως λένε και οι πατέρες και οι ερμηνευτές ότι ήταν από τους σοφούς διδασκάλους της Κορίνθου δυνατός στο κήρυγμα και ίσως κάποιος από τους αρχηγούς από αυτούς που τους είχαν διχάσει .Και επειδή τους τραβούσε με το κήρυγμα του , επειδή ήταν σοφός και διαβασμένος ,τον ακολουθούσαν χωρίς να τους ενδιαφέρει η ζωή του. Αυτός μεν ,λέγει, ευρίσκεται σε τέτοια ασεβέστατη αμαρτία ,εσείς δε υπερηφανεύεσθε, και καυχάστε εις την σοφία του τοιούτου αιμομεικτου. Εδώ παρατηρούμε δυο πράγματα στην τακτική της αντιμετώπισης του φοβερού αμαρτήματος του αιμομικτη ως μέλους του σώματος της Εκκλησίας . Πρώτον τον θεωρεί ανάξιο να αναφέρει το όνομα του. Και δεύτερο χρησιμοποιεί σκληρές λέξεις για τους Κορινθίους που τον ακολουθούσαν . **«Και υμείς πεφυσιωμένοι εστέ»**. Κατά τον Μ. Βασιλειον πεφυσιωμένος είναι εκείνος που υψώνει τον εαυτό του, θαρρώντας στα κατορθώματα του, δηλαδή ο μεγαλοφρονών εις τύπον του Φαρισαίου της παραβολής του Ευαγγελίου. Γιαυτο εσείς οι Κορινθιοί έπρεπε μάλλον να λυπηθείτε και να πενθήσετε γιατί το έγκλημα αυτό και η κατηγορία, προχώρησε εις όλην την κοινότητα της Κορίνθου .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α18 Α' ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α18 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε στίχος (3-5)

ΣΧΟΛΙΑ (συνέχεια από α17)

3. Εδώ βλέπουμε τον Παύλον με θυμό, η μάλλον με ζήλο ιεραποστολικό να απευθύνεται στους Κορινθίους , ότι το ζήτημα δεν παίρνει αναβολή για όταν θα πήγαινε στην Κόρινθο .Εγώ αν και δεν είμαι μεταξύ σας ,είμαι μακριά . Και εν τούτοις παρόλο ότι σωματικά είμαι μακριά σας ,αλλά πνευματικά είμαι παρών, ήδη έχω κρίνει αυτόν που κάνει αυτό το πράγμα.

4. Και αποφάσισα να μαζευτείτε όλοι εις το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και θα 'ναι και το δικό μου πνεύμα με τη δύναμη πάλι του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

5. Να παραδώσετε αυτόν στο Σατανά ,εις όλεθρο της σαρκός πόνους αρρώστιες κλπ. διότι όταν εγκαταλειφθεί από τη χάρη της εκκλησίας μας ένας άνθρωπος, μπορεί να τον κάνει χάλια στη σάρκα ο σατανάς .Αυτό να κάνετε και αυτό όχι από κακία ,ούτε διότι εφαρμόζετε νόμο, για να σωθεί το πνεύμα εις την Ημέρα του Κυρίου Ιησού . Να υποφέρει αυτά σωματικά και έτσι να σωθεί το πνεύμα του, έτσι να σωθεί ο όλος άνθρωπος , δηλαδή αυτό που κάνει ο Παύλος , είναι ο λεγόμενος αφορισμός .

Δίνει εντολή να κάνουν αφορισμό .Είναι ο πρώτος αφορισμός ου αναφέρεται εις την ιστορία της εκκλησίας ,γιαυτό θα ήθελα ο θεσμός αυτός να μας απασχολήσει για λίγο ,να ενημερωθούμε .Ο αφορισμός ήταν εν χρήσει στην παλαιά εκκλησία ,και μάλιστα μέχρι εξευτελισμού του ,όπως θα δούμε. Γιαυτό και γίνεται πολύ φειδωλή η χρήσις του ,επειδή προηγήθηκε αυτή η κατάχρηση. Λοιπόν τι είναι ο αφορισμός ;Είναι ο τέλειος χωρισμός από την εκκλησία. Από τις ακολουθίες. Δεν μπορείς να 'χεις Εσπερινούς, Χαιρετισμούς, ευχέλαια, ότι ακολουθίες έχει η εκκλησία .Γάμους βαφτίσια κλπ, ούτε αγιασμό ακόμη .Αν μετανοήσει και τον δεχθούν πάλι στην εκκλησία τότε λυνεται ο αφορισμός με άλλην ειδική ευχή. ένα είδος τέτοιας ευχής γίνεται από τον επίσκοπο ,ιδίως στο τέλος στις κηδείες και αφορά λύσιν αφορισμού έστω και αν δεν έχει γίνει .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε στίχος (6-8)

ΚΕΜΕΝΟΝ

6. Ου καλόν το καύχημα υμών. ουκ οίδατε ότι μικρά ζύμη όλον το φύραμα ζυμοί;

7. εκκαθάρατε ουν την παλαιάν ζύμην, ίνα ήτε νέον φύραμα, καθώς έστε άζυμοι. και γαρ το πάσχα ημών υπέρ ημών ετύθη Χριστός

8. ώστε εορτάζωμεν μη εν ζύμη παλαιά, μηδέ εν ζύμη κακίας και πονηρίας, αλλ' εν αζύμοις ειλικρινείας και αληθείας.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αποβάλετε την παλαιάν ζύμην

6. Δεν είναι καλόν που καυχάστε. Δεν ξέρετε ότι λίγο προζύμι επιδρά σε όλο το ζυμάρι;

7. Πετάξτε λοιπόν το παλαιό προζύμι της διαφθοράς ,για να είσθε νέο ζυμάρι όπως είσθε σαν Χριστιανοί χωρίς το προζύμι της διαφθοράς .

Γιατί και εμείς έχουμε πασχάλιο αμνό . Και ως πασχάλιος αμνός Θυσιάστηκε για μας ο Χριστός .

8. Γιαυτό ας εορτάζουμε ως οι Εβραίοι με άζυμα .Έτσι και εμείς χωρίς το παλαιό προζύμι της ειδωλολατρίας αλλά και του ιουδαϊσμού και χωρίς το προζύμι της αμαρτίας και της φαυλότητας, αλλά με άζυμα καθαρότητας και αρετής .

ΣΧΟΛΙΑ

6. Δεν είναι καλό αυτό για το οποίο καυχάσθε, δηλαδή δεν είναι καλές οι προτιμήσεις σας ,προς αυτούς τους αρχηγούς που έχετε, και τούτο γιατί πρέπει να ξέρετε ότι λίγο προζύμι ζυμώνει όλο το ζυμάρι .

7.Πετάξατε λοιπόν το παλαιό προζύμι της διαφθοράς ,και έτσι καθώς θα είσαστε χωρίς προζύμι , θα είσαστε Πασχαλινοί άνθρωποι ,γιατί το Πάσχα θυσιάστηκε για μας ο Χριστός. Τώρα συνδέει εδώ το ζυμάρι και τα άζυμα με το Πάσχα .Αυτό δεν είναι τυχαίο γιατί ο Παύλος αναφέρεται στο Πάσχα των Εβραίων που είναι προτυπώσεις του χριστιανικού Πάσχα. Ο Θεολόγος Γρηγόριος ,προτού δώσει τον συμβολισμό που θα δώσουμε γιατί αναφέρει το Πάσχα μαζί με το ζυμάρι και τα άζυμα ,λέει το εξής για το προζύμι : Δύο ιδιώματα έχει το προζύμι. ένα καλό και ένα κακό . και να πως τον ερμηνεύει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης : «Σημείωσε ότι κατά τον Θεολόγον Γρηγόριον, λόγο εις τιο Πάσχα και τον τούτου σχολιαστήν Νικήταν, δυο ιδιώματα έχει το προζύμι ,ένα καλό και ένα κακό. Καθ' ό μεν το προζύμι είναι όξινο και παλαιό δηλαδή ξνισμένο και χαλασμένο είναι κακό και εις την κακίαν παραλαμβάνεται ,συμβολίζει την κακίαν . Καθ' ό είναι ζωτικον και θερμαίνει ολον και το σηκώνει και τρόπον τινά ζωοποιεί το ζυμάρι που είναι καθισμένο κάτω, κατά τούτο είναι καλόν και εις ομοίωμα της αρετής . Δια τούτο ο Κύριος ,στο Ευαγγέλιον, άλλοτε το προζύμι εις ομοίωμα της Βασιλείας των ουρανών παρέλαβε . Μαθθ ιγ 33. Άλλοτε συμβολίζει την κακία, το παλιό το χαλασμένο προζύμι .ειπών : « **Οράτε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων ήτις εστιν υπόκρισις**» **Μαθθ,ιστ16.** Εδώ ο Παύλος επί κακού το προζύμι εξέλαβε

8. « Ώστε εορτάζωμεν μη εν ζύμη παλαιά,μηδε εν ζύμη κακίας και πονηρίας.» Να γιορτάζουμε εμείς οι Χριστιανοί συνεχώς .δεν λέει να εορτάσομε γιατί η ζωή του Χριστιανού ,είναι μια συνεχής γιορτή ,αν την παραβάλει κανείς με τη ζωή του υπόλοιπου κόσμου. Εορτάζουμε συνεχώς μη εν ζύμη παλαιά ,να μην έχουμε στην καρδιά μας το προζύμι της κακίας και της πονηρίας . αλλά με τα άζυμα της ειλικρινείας και της αληθείας .

Το να εορτάζουμε συνεχώς το Πάσχα δηλαδή την Ανάσταση του Χριστού μετά την Πρώτη ημέρα της αναστάσεως Του είναι απόφαση του ίδιου του Κυρίου. δηλαδή την Κυριακή του Θωμά ,όταν θα γιορτάσομε, θα ακούσομε εγκαινία της του Χριστού αναστάσεως .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α19 Α'ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

α19 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ στίχοι (6-8)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ α18

8 . Πιο απλά : ο αναστάς ενώ παρουσιάστηκε αμέσως την πρώτη ημέρα της αναστάσεως και Τον είδαν πολλοί, και όλοι οι μαθητή του πλην του Θωμά έλειψε στη συνέχεια επτά ημέρες και δεν παρουσιάστηκε πουθενά δεν έχουμε εμφάνιση του αναστάντος μέχρι την ογδόη ημέρα στον Θωμά. Γιατί το έκαμε αυτό ; γιατί ο Χριστός έτσι έκαμε τα εγκαίνια της κάθε Κυριακής με πρώτη την Κυριακή του Θωμά σαν ημέρας Αναστάσεως για όλους τους αιώνες .

Όσον αφορά το ρητό ζύμη κακίας και πονηρίας κατά τους πατέρας σημαίνουν: η μεν ζύμη κακίας σημαίνει την χαλασμένη ψυχή τη διεφθαρμένη ψυχή .σε μια κατάσταση στατική και μένουσα ,ενώ με την ζύμη πονηρίας εννοεί τη δυναμική κατάσταση της κακίας που προσπαθεί να την εσωτερικεύσει και να βλάψει τους ανθρώπους .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε στίχοι (9-13)

ΚΕΜΕΝΟΝ

9. Έγραψα υμίν εν τη επιστολή μη συναναμίγνυσθαι πόρνοις,

10. και ου πάντως τοις πόρνοις του κόσμου τούτου ή τοις πλεονέκταις ή άρπαξιν ή ειδωλολάτραις· επει οφείλετε άρα εκ του κόσμου εξελθείν·

11. νυν δε έγγραψα υμίν μη συναναμίγνυσθαι εάν τις αδελφός ονομαζόμενος η πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λοιδορος ή μέθυσος ή άρπαξ, τω τοιούτω μηδέ συνεσθίειν .

12. τι γαρ μοι και τους έξω κρίνειν; ουχι τους έσω υμείς κρίνετε;

13. τους δε έξω ο Θεός κρίνει. και εξαρείτε τον πονηρόν εξ υμών αυτών.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Με σκανδαλοποιό Χριστιανό ούτε να συντρώγετε .

9 .**Σας** έγγραψα στην επιστολή να μη συναναστρέψετε με πόρνους

10. και όχι πάντως με τους πόρνους του κόσμου τούτου ,ή τους ανωμάλους ,ή τους εκβιαστές, η τους ειδωλολάτρες **γιατί τότε** πρέπει να βγείτε από τον κόσμο.

11. αλλά αυτό που σας έγγραψα ,εννοούσα να μην συναναστρέψετε ,εάν κανείς ενώ ονομάζεται αδελφός Χριστιανός είναι πόρνος ,ή ειδωλολάτρης ,ή μέθυσος ,ή υβριστής ,ή εκβιαστής ,με τέτοιοι άνθρωπο ,ούτε να συντρώγετε .

12. Τι δουλειά έχω βεβαίως να κρίνω και τους έξω από την Εκκλησία ; Σεις δεν έχετε καθήκον να κρίνετε αυτούς που είναι μέσα στην εκκλησία ;

13 . Τους δε έξω θα τους κρίνει ο Θεός .Λοιπόν ,να βγάλετε τον πονηρό από ανάμεσα σας .

ΣΧΟΛΙΑ

9 . Έγραψα λέγει στην επιστολή μου ,να μην ανακατεύετε με πόρνους .

10. και αυτό δεν αφορά τους πόρνους ,τους πλεονέκτες ,τους άρπαγες, τους ειδωλολάτρες και γενικά τους αμαρτωλούς του κόσμου τούτου .γιατί αν μιλούσα γι'αυτούς που υπάρχουν γύρω σας ,τότε θα 'πρεπε να φύγετε από τον κόσμο , όπως κάνουν οι μοναχοί

που πάνε στα μοναστήρια . Αλλά δεν το θέλω αυτό και δεν πρέπει να γίνει αυτό. Άρα δεν αφορά αυτούς . Από αυτά που λέω, δεν αφορούν τους έξω της Εκκλησίας ,

11. άρα αφορούν τους μέσα στην Εκκλησία .Τι βγαίνει πρώτο συμπέρασμα από αυτά: Ότι δεν επρόκειτο μόνον για τον ένα εκείνον τον αιμομίκτη, αλλά ήσαν και άλλοι φαίνεται μέσα από την εκκλησία, οπαδοί αυτού ή του κόμματος του, θα ήταν οπαδοί των προγαμιαίων σχέσεων ,της αποποινικοποίησης της μοιχείας κλπ. και που θα ήταν και μεταξύ των Χριστιανών της Κορίνθου . άρα εννοώ λέγει ο Παύλος τους μεταξύ σας πόρνους και μοιχούς και από αυτό φαίνεται ότι δεν υπήρχε μόνον ο αιμομίκτης ,αλλά ήταν και άλλοι , και αυτός ήταν η ακραία κατάσταση που έδωσε αφορμή να ξεχειλίσει το ποτήρι στον Παύλο, και να τους γράψει, όσα τους έγραψε.

Και σ' αυτή την κατάσταση μπορούμε να δούμε και την σημερινή εποχή. Δηλαδή Τότε και μέσα στην εκκλησία της Κορίνθου ειδικά είχε γίνει μια κίνηση για σεξουαλική απελευθέρωση κάτι που γίνεται και σήμερα .Τούτο μόνον μπορώ να πω εδώ ,ότι αυτό γίνεται και σήμερα με τις προγαμιαίες σχέσεις ,ότι αυτά δεν είναι κακά, και είναι φυσικά πράγματα ,και ότι οι νέοι πρέπει να τα δοκιμάζουν πριν συνάψουν γάμον κτλ, Μάλιστα το θεωρούν μια καινούρια κατάσταση μια πρόοδο, ένα μοντερνισμό ,δηλαδή εξέλιξη , Δυστυχώς διαπιστώνεται ότι είναι μια οπισθοδρόμηση 2000 χρόνια πίσω στην εποχή της αρχαίας Κορίνθου. Μεταξύ βέβαια των Χριστιανών ,γιατί μεταξύ των ειδωλολατρών υπήρχαν και παλαιότερα .

Αν λοιπόν καυχάσαι ότι είσαι προοδευτικός ,ας γνωρίζεις ότι πας με αυτή τη λεγόμενη σεξουαλική απελευθέρωση δύο χιλιάδες χρόνια πίσω, στους καημένους τους Κορίνθιους που είχαν ακριβώς τους ίδιους ενθουσιασμούς και τα ίδια κατορθώματα . Βέβαια θα διαβάσω κάτι από ένα ιστορικό που έχει μελετήσει πολύ και τον Παύλο και την εποχή του ,και λέει ακριβώς αυτό ,ότι η κατάσταση αυτή της προσπάθειας οι προγαμιαίες σεξουαλικές σχέσεις να μη θεωρούνται προ του Γάμου αμαρτωλές ότι υπήρχε και τότε. Ο ιστορικός είναι ο j. HOLZNER

ο οποίος έχει αφιερώσει πολλά χρόνια της ζωής του να μελετήσει και τον Παύλο και το περιβάλλον του .Πήγε επί τόπου ο ίδιος βάδισε τις πορείες του , έμεινε εις τα μέρη εκείνα ,και από πολλούς άλλους μελετητές του Παύλου (και είναι εκατοντάδες πιστοί και άπιστοι) και έβγαλε το εξής συμπέρασμα για την κατάσταση μες την Κόρινθο ,για την εκκλησία της Κορίνθου . «οι ψευδοδιδάσκαλοι της ελευθερίας που κανείς δεν γνωρίζει από πού ήλθαν, αν ήσαν νεοφερμένοι ορθολογιστές Ιουδαίοι ή τίποτα μανιασμένοι από έρωτα Κορίνθιοι , κήρυξαν την ελευθερία στις γενετήσιες σχέσεις , και δικαιολόγησαν το πράγμα με την χριστιανική ελευθερία ,που δεν δέχεται κανένα περιορισμό . «Πάντα μοι έξεστη» ,τα πάντα βρίσκονται υπό την εξουσία μου . Η γενετήσια σχέση παρουσιάστηκε σαν μια ηθικά αδιάφορη ικανοποίηση μιας φυσικής ανάγκης όπως το φαί και το πιστό . με αυτό το πνεύμα και ο αιμομίκτης που είδαμε προηγουμένως αν και εξέχον μέλος της εκκλησίας ,δικαιολογούσε την παράνομη σχέση με την μητριά του , που απαγόρευε ακόμα κι ο ρωμαϊκός νόμος . Ενώ έγραφε αυτά ο Παύλος στην Έφεσο, ακούστηκαν στην πόρτα του Ακύλα δυνατά κτυπήματα. Τρεις άνδρες από την Κόρινθο ήταν απ' έξω : ο Στεφανάς ο Φορτουνατος κι' ο Αχαϊκός .Έφερναν ένα γράμμα της εκκλησίας της Κορίνθου.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ α20

α20. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ στίχος (11-13)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥ α19

11. Το γράμμα που έφεραν οι τρεις άνδρες από την Κόρινθο έδωσε μεγάλη χαρά στον Παύλο. Φαίνεται λοιπόν ότι η Κόρινθος θέλει να διορθωθεί. «**αδελφέ Στέφανε διάβασε μας την επιστολή**». Ο Παύλος όμως δεν άκουσε καθόλου με χαρά την ανάγνωση της επιστολής, για μας όμως είναι ευτύχημα, γιατί του έδωσε αφορμή να πάρει θέση σε όλ' αυτά τα ζητήματα, ενώ μας δίδεται μαζί και ή ευκαιρία να ρίξουμε μια ματιά στη ζωή της πρώτης Εκκλησίας, που διαφορετικά δε θα ήταν δυνατόν να την έχουμε. Έτσι ή Α΄ προς Κορινθίους επιστολή, έγινε η πιο πλούσια σε περιεχόμενο κι' έχει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον από όλες τις επιστολές του Παύλου. Το άλλο θέμα που θίγει, τη σχέση του Χριστιανού με τους αμαρτωλούς τους έξω της εκκλησίας, δεν σας απαγορεύω να συναναστρέφεστε με ανθρώπους που είναι άσχετοι άθεοι ειδωλολάτρες, με αυτούς θα έχετε σχέσεις, δεν το απαγορεύω αυτό. Εγώ απαγορεύω να έχετε σχέσεις με ανθρώπους της Εκκλησίας που ζουν σαν αυτούς. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία για μας. Γιατί καμιά φορά δεν ξέρουμε τι να κάνουμε να έχω συναναστροφή με κάποιον, να μη έχω, να πάω σ' αυτό το μαγαζί, να μην πάω, να δουλέψω σ' αυτό το γραφείο, να μην δουλεψω κοκ. Λοιπόν οι Χριστιανοί, ζούνε μέσα στον κόσμο όπως το λέει. Οι Χριστιανοί ζούνε εργάζονται εμπορεύονται μεταξύ των ανθρώπων. Γιαυτό πηγαίνουν σε συνεστιάσεις επαγγελματικής φύσεως όταν είναι ανάγκη για το εμπόριο τους, για την επαγγελματική τους σταδιοδρομία δεν είναι κακό. Εγώ δεν μιλάω για τους εάν πρόκειται για ανθρώπους έξω της εκκλησίας. Εδώ μιλάω λέει ο Παύλος για ανθρώπους απίστευτους που εξακολουθούν να μένουν μέσα στην εκκλησία, να εκκλησιάζονται, να κοινωνάνε, όπως έκαναν τότε οι Κορινθιοί. Εάν κάποιος που ονομάζεται αδελφός, είναι μέλος της εκκλησίας, **προσεξτε όχι πραγματικός αδελφός αλλά ονομαζόμενος αδελφός**, είναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λοιδωρος ή μέθυσος ή άρπαξ, μ' αυτόν ούτε στο τραπέζι μαζί να μην κάθεστε να τρώτε. Αναφέρει πρώτα πρώτα μια σειρά αμαρτημάτων που πρέπει ένας που ζει μέσα στην εκκλησία, να μην τον συναναστρέφονται οι Χριστιανοί, αν δεν μετανοήσει. ποια είναι αυτά τα αναφέραμε.

1. Αν είναι πόρνος, δηλ. να έχει εξώγαμες σεξουαλικές σχέσεις και να είναι μέσα στην εκκλησία

2. Να είναι πλεονέκτης, να κερδίζει διαρκώς και περισσότερα από όσα του χρειάζονται.

3. Να είναι ειδωλολάτρης, ειδωλολάτρης βεβαία μέσα στην εκκλησία δεν μπορεί να είναι, αλλά εδώ ή λέξη ειδωλολάτρης, εδώ λέει ότι **πλονεξία ητις εστιν ειδωλολατρία**. δηλαδή όταν λέει ειδωλολατρία για άνθρωπο βαπτισμένο μέσα στην εκκλησία εννοεί τον φιλάργυρο.

4. ή λοιδωρο δηλαδή βρίζει τους πάντας και τα πάντα.

5. ή μέθυσο, που μεθάει και δεν ξέρει τι κάνει. ή

6. άρπαγα εκμεταλλευτή που πίνει το αίμα του άλλου.

Αυτή ή σειρά των αμαρτημάτων, εφ' όσον ζουν μέσα στην εκκλησία άνθρωποι κατά τον Παύλο μας υποχρεώνει ούτε να τρώμε στο τραπέζι τους μαζί τους.

Τώρα βέβαια θα πει κανείς όταν αρχίσω να ψάχνω ποιος μεταξύ μας είναι αυτά που λέει, θ' αρχίσω την κατάκριση, γιατί αν δεν αρχίσω την κατάκριση κουτσομπολιό, ποιος είναι ο πόρνος, ποιος είναι ο πλεονέκτης κτλ. άρα πρέπει να κουτσομπολέψουμε. για να τους βρούμε αυτούς που λέει ο Παύλος. **Όχι δεν λέει αυτό ο Παύλος**. Εδώ γράφει για φανερή πορνεία, για φανερή πλονεξία...δηλαδή για κάτι το οποίο το φανερώνει ο άνθρωπος. Δεν μιλάμε για τα κρυφά αμαρτήματα του καθενός τα οποία προσπαθεί να κρύψει ή τουλάχιστον να χρειάζεται κουτσομπολιό για να τα ξεσκεπάσουμε, για τις πληγές αυτές δεν μιλάει εδώ ο Παύλος, μιλάει για τα φανερά αμαρτήματα, δηλαδή για τα οποία και καυχάται και τα

επιδεικνύει ακόμα ,όπως πορνείες μοιχείες κλπ ,σαν αυτά που αναφέρει ο Παύλος .Για τους μιλάει , αν είναι ένας προκλητικά πόρνος ,προκλητικά πλεονέκτης κτλ. που πάνε και στην εκκλησία ,και μας καλούν και στα τραπέζια τους ,και θέλουν να 'χουμε και φιλικές σχέσεις σαν να μην τρέχει τίποτε. Γι' αυτούς μιλάει να μην τρώμε μαζί τους . 'Ενα ξεκαθάρισμα του τι θα πει να μην έχουμε σχέσεις . 'Όταν ο Παύλος εδώ λέει να μην έχουμε σχέσεις εννοεί ,όπως θα δούμε παρακάτω, όχι να μην έχουμε καθόλου σχέσεις, όπως ισχύει για τους αιρετικούς .Αλλά να μην έχουμε στενές κοινωνικές σχέσεις (συνεστιάσεις , τραπεζώματα , εκδρομές γλέντια κλπ.) Πιο απλά : Τι θα πει να μην έχουμε σχέσεις ,να μην τους πούμε καλημέρα ; αν τύχει κάποτε σε μια επαγγελματική συγκέντρωση ,σε μια συνεστίαση, σε μια σύσκεψη κλπ. αν τύχει κάποιος τέτοιος, να σηκωθεί να φύγει από το τραπέζι ; **ΟΧΙ δεν είναι έτσι .δέν εννοεί αυτό,** προσέξτε τη λέξη : **Δεν** λέει μη μίγνυσθε ,δηλαδή μην ανακατεύεστε μ' αυτούς , Αλλά λέει μη συναναμίγνυσθε και αυτό το λέει δυο φορές . Και αυτή τη λέξη οι πατέρες την εξετάζουν γιατί δίνει ξεκαθάρισμα για το πώς θα φερόμαστε για το καλό τους & Χρησιμοποιεί τη λέξη συναναμίγνυσθε και όχι απλώς μίγνυσθε, δηλαδή δεν απαγορεύει τις απλές σχέσεις (στο εργοστάσιο, στο λεωφορείο , στην αγορά, στα καταστήματα συνεστιάσεις επαγγελματικές , μήτινγκ κλπ.) ,αλλά με την προθεση **συνανα**μίγνυσθε στην οποία επιμένει , εννοεί στενές σχέσεις : Μαζί , πάντα μαζί, Το συν σημαίνει στενές σχέσεις ,να βγαίνουμε βόλτα μαζί , στα γλέντια και στις εκδρομές μαζί ,στις οικογενειακές συντροφίες κτλ . Το ανά σημαίνει επανάληψη . Συν=στενή σχέση, ανα=επανάληψη . 'Ητοι να μην έχουμε συνεχώς τέτοιες σχέσεις . Δεν σημαίνει ότι αν μια φορά τύχει να βρεθούμε μαζί ,ότι αυτό είναι που λέει ο Παύλος , αλλά να μην έχετε συνέχεια στενές σχέσεις . Να μην τρώτε μαζί ψωμί κι ' αλάτι όπως λέει ο λαός .

12 . « Τι γαρ μοι και τους έξω κρίνειν» . 'Εξω ονομάζει ο Απόστολος ,τους 'Ελληνες τους απίστους και Εθνικούς ,επειδή είναι έξω της του Χριστού Εκκλησίας των Χριστιανών 'Εσω ονομάζει τους Χριστιανούς . λέγει λοιπόν ότι εγώ δεν έχω κανένα λόγο, ούτε καμιά φροντίδα και πρόνοια διά τους έξω, γιατί αυτοί είναι έξω των Νόμων του Χριστού . Αλλά για τους 'Εσω θα μιλήσω γιατί πρώτα κρίνετε εσείς . Δεν κρίνεται και εσείς του εντός της εκκλησίας ; 'Όπως λοιπόν σεις, έτσι και εγώ μόνον αυτούς που είναι μέσα στην εκκλησιαν ,έχω καθήκον και ενδιαφέρον να κρίνω ,

13 .Όσο για τους έξω θα τους κρίνει ο Θεός . Η δουλειά η δική σας είναι να ξεριζώσετε τον πονηρό από ανάμεσα σας, από μέσα από την Εκκλησία .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ α.21

A.21 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στίχος (1-8)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1. Τολμά τις υμών, πράγμα έχων προς τον έτερον, κρίνεσθαι επί των αδίκων και ουχί επί των αγίων;
2. ουκ οίδατε ότι οι άγιοι τον κόσμον κρινούσι; και ει εν υμίν κρίνεται ο κόσμος, ανάξιοι έστε κριτηρίων ελαχίστων;
3. ουκ οίδατε ότι αγγέλους κρινούμεν; μήτι γε βιωτικά;
4. βιωτικά μεν ουν κριτήρια εάν έχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησία τούτους καθίζετε.
5. προς εντροπήν υμίν λέγω. ούτως ουκ ένι εν υμίν σοφός ουδέ εις ος δυνήσεται διακρίναι ανά μέσον του αδελφού αυτού,
6. αλλά αδελφός μετά αδελφού κρίνεται, και τούτο επί απίστων;
7. ήδη μεν ουν όλως ήττημα υμίν εστιν ότι κρίματα έχετε μεθ' εαυτών. διατί ουχί μάλλον αδικείσθε; διατί ουχί μάλλον αποστερείσθε;
8. αλλά υμείς αδικείτε και αποστερείτε, και ταύτα αδελφούς;

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ντροπή η προσφυγή σε ειδωλολατρικά δικαστήρια

1. Όταν κάποιος από σας έχει διαφορά με άλλο Χριστιανό θεωρεί σωστό να προσφεύγει στην κρίση των ειδωλολατρών δικαστών που δεν έχουν το θείον δίκαιον και όχι στην κρίση των αγίων δηλαδή των πιστών ;
2. Δεν ξέρετε ότι οι άγιοι, οι πιστοί δηλαδή θα δικάσουν τον Κόσμο ; Και αφού ο κόσμος θα δικαστεί από σας ,είστε ανάξιοι να δικάσετε ελαχίστης σημασίας υποθέσεις ;
3. δεν ξέρετε ότι θα δικάσουμε αγγέλους ,τους κακούς αγγέλους ,τους δαίμονες; Και δεν μπορούμε να δικάζουμε υποθέσεις βιοτικές;
4. Εάν λοιπόν έχετε υποθέσεις βιοτικές για να δικαστούν ,τους πλέον έστω περιφρονημένους στην εκκλησία ,αυτούς να ορίζετε δικαστές . Αυτοί είναι προτιμότεροι από τους ειδωλολάτρες .
5. Ντροπή σας ,εκεί φτάσατε ,ώστε να μην υπάρχει μεταξύ σας κανένας συνετός άνθρωπος ,που να μπορεί να δώσει λύση στο ζήτημα του αδελφού του ;
6. **Αλλά** αδελφός δικάζεται με αδελφό ,και μάλιστα από δικαστές απίστους ;
7. Και μόνο δε το γεγονός ότι έχετε μεταξύ σας δικαστικές διαφορές είναι βεβαίως ηθική έλλειψη σας .Γιατί δεν προτιμάτε να αδικείσθε, γιατί δεν προτιμάτε να ζημιώνεστε ;
8. Αλλά σεις αδικείτε και ζημιώνετε και μάλιστα αδελφούς .

ΣΧΟΛΙΑ

Προκειμένου να μπούμε φέτος στο έκτο κεφάλαιο της Α΄ προς Κορινθίους επιστολής του Παύλου, θα υπενθυμίσουμε τι είχαμε δει , στο Ε΄ κεφ. και γενικά στην Α΄ προς Κορινθίους επιστολή. Όπως και τότε είχαμε πει η Α΄ προς Κορινθίους επιστολή είναι πρακτική, ασχολείται με πρακτικά θέματα. Άλλες είναι οι επιστολές που εμβαθύνει ο Παύλος εις τα μυστήρια της εκκλησίας της Αγίας Τριάδος. Εδώ ειδικά επειδή οι Κορίνθιοι ήταν άνθρωποι

έτσι πολύ κοσμικοί, πολύ μοντέρνοι, όπως είμαστε και εμείς σήμερα, εξακολουθεί την ίδια τακτική. Όπως στο Ε' κεφ. μίλησε για πρακτικά ζητήματα, Δηλαδή πώς να συναναστρεφόμεστε στην καθημερινή μας ζωή με τους αδελφούς που πέφτουν σε θανάσιμα βαριά αμαρτήματα ακολασίας πλεονεξίας κτλ. Έτσι και στο στ' κεφάλαιο αρχίζει με το θέμα των δικαστηρίων. Αν πρέπει δηλαδή οι χριστιανοί να πηγαίνουν στα δικαστήρια, να ζητούν να κάνουν δίκες να δικάζονται ή να μη δικάζονται.

Και πως θα το αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα είναι το ζήτημα που αναφέρει στο ζτ κεφ. Το παρουσιάζει ότι αυτό είναι αδικία, οπωσδήποτε δημιουργεί αδικία σε αυτά τα πράγματα όπως θα δούμε, και μετά το επεκτείνει και πέραν σε όλα τα αμαρτήματα τα οποία είναι άδικα, οδηγούν σε αδικία και αποκλείουν από τη βασιλεία του Θεού. Ας δούμε λοιπόν μέσα από τι κείμενο τι θέση παίρνει στους δικαστικούς αγώνες στα δικαστήρια των χριστιανών τι πρέπει να κάνουμε και εμείς σύμφωνα με τον Παύλο. Διότι και οι Κορίνθιοι ήταν φιλόνοι, για ψύλλου πήδημα πήγαιναν δικάζονταν έκαναν δικαστήρια αγωγές μηνύσεις, ότι γίνεται περίπου και σήμερα, γινόταν και στην εποχή του. Λοιπόν ας ακούσουμε το κείμενο και θα τα συζητάμε σιγά σιγά:

1. «Τολμά τις ημών πράγμα έχων προς έτερον, κρίνεσθαι επί των αδίκων και ουχί επί των Αγίων;». Αυτό που κάνετε λέει, το να πηγαίνετε στα δικαστήρια – τα δικαστήρια δεν ήταν χριστιανικά όπως είναι σήμερα, ήταν ειδωλολατρικά, δεν υπήρχε χριστιανικό κράτος - και το ονομάζει τόλμη ο Παύλος. Τολμά κάποιος δηλαδή, θράσος όπως θα λέγαμε, να πηγαίνει αν έχει κάτι με τον αδελφό του να κρίνεται στα δικαστήρια των αδίκων. Διότι τη δικαιοσύνη των ειδωλολατρών την ονομάζει αδικία. & **«Κρίνεσθαι επί των αδίκων και ουχί επί των Αγίων;»** και όχι να πηγαίνει στους αδελφούς για να λύνει τη διαφορά στους Αγίους, **Αγίους ο Παύλος λέει τους αδελφούς της εκκλησίας.**

2. λέει **«ουκ οίδατε ότι οι Άγιοι τον κόσμο κρινούσει;»** Δεν ξέρετε ότι οι Άγιοι δηλαδή οι πολίτες της βασιλείας, οι χριστιανοί δηλαδή, θα κρίνουν τον κόσμο κατά τη ώρα της κρίσεως; Δεν το ξέρατε αυτό το πράγμα; **«Και ει εν ημίν κρίνεται ο κόσμος»** και αν πρόκειται με βάση εσάς να κριθεί ο κόσμος ολόκληρος, **«ανάξιοι εστέ κριτηρίων ελαχίστων;»** Δε μπορείτε να κρίνετε αναμεταξύ σας τα μικροπράγματα τα οποία παρουσιάζονται. Ωραία ή εικόνα, εσείς θα κρίνετε τον κόσμο και δε μπορείτε να κριθείτε μεταξύ σας για ψιλοπράγματα. Έχει μία δόση ειρωνείας. Με καλή βέβαια θέληση. **«Ανάξιοι εστέ κριτηρίων ελαχίστων;»** δε μπορείτε να λύσετε τις διαφορές σας μεταξύ σας και πηγαίνετε στα δικαστήρια των ειδωλολατρών;

3. «ουκ οίδατε ότι αγγέλους κρινούμε μήτε για βιοτικά;» δεν ξέρετε ότι θα κρίνουμε εμείς οι χριστιανοί, δηλαδή οι άγιοι όταν λέει εννοεί τους πολίτες της βασιλείας, τους χριστιανούς δηλαδή. Τότε δεν λέγονταν ακόμα χριστιανοί λέγονταν άγιοι. Ο Παύλος τους έλεγε αγίους. **«Μήτε γε βιοτικά;»** Θα κρίνουμε λέει τους αγγέλους, εννοεί τους αποστάτες αγγέλους τους δαίμονες. Και αφού θα κρίνουμε τους αγγέλους δε μπορούμε να κρίνουμε τα βιοτικά μας πράγματα; Είναι πράγματα αυτά; Είναι λογική αυτή; Μιλάει με μία καλόπιστη βέβαια ειρωνεία μήπως και τους συνεφέρει αυτούς τους ανθρώπους. Που όπως θα λέγαμε αφήνουμε το γάμο και πάμε για πουρνάρια, όπως λέει η παροιμία. Θα προοριζόμεστε για τα μεγάλα και εμείς δεν είμαστε άξιοι για τα μικρά. Αυτό θέλει να τους πει, και να μας πει .14,41Φ19

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ α.22

Α.22 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στίχος (3)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ α21

...3.Είδαμε εκεί να χρησιμοποιεί μια λεπτή ειρωνεία : θα δικάσουμε αγγέλους , τους κακούς αγγέλους ,τους δαίμονες ;Και δεν μπορείτε να δικάσετε υποθέσεις βιοτικές. Είναι λογική αυτή !

Σ' αυτούς τους τρεις στίχους το θέμα αφορά τα δικαστήρια, όπως καταλαβαίνετε μεταξύ των χριστιανών. Είχαν τότε τη συνήθεια, όπως σας είπα, οι της Κορίνθου χριστιανοί να πηγαίνουν στους ειδωλολάτρες που είχαν συγκροτημένα δικαστήρια υπήρχαν λογομαθείς δικαστές, δικηγόροι όπως ξέρουμε ο Ισοκράτης ο Λυσίας όλοι αυτοί. Ακόμα και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος προτού γίνει χριστιανός και βαπτιστεί και γίνει ιεράρχης ήταν συνήγορος σε δικαστήρια. Αυτό ήταν το επάγγελμά του, να πηγαίνει στα δικαστήρια σα δικηγόρος, σα ρήτορας, σα συνήγορος. Αυτό είχε σπουδάσει και μετά αυτό βέβαια το μετέφερε στην εκκλησία και έγινε αυτός που έγινε. Έτσι ήταν τότε τα πράγματα στην Κόρινθο. Και ακόμα μέχρι το Χρυσόστομο 500 χρόνια αργότερα. Τους απαγορεύει λοιπόν ρητώς να δικάζονται και να εγκαλεί ο ένας τον άλλον σε ειδωλολατρικά δικαστήρια, δηλ δικαστήρια των απίστων, των αβάπτιστων, των άθεων που δεν έχουν οι δικαστές ο πρόεδρος κλπ καμιά σχέση με την εκκλησία. Εκεί ρητώς απαγορεύεται να πηγαίνουν.

Ας δούμε τώρα τη δικαιολογία που φέρνει με την οποία τους κάνει να ντρέπονται. Ότι είναι προορισμένοι για τα μεγάλα και δεν τα καταφέρνουν στα ψιλοπράγματα και στα μικρά. Όταν λέει ότι θα κρίνουμε τον κόσμο **«ουκ οίδατε ότι οι άγιοι ...» έτσι το λέει «τον κόσμο κρινούσι; Και ει εν ημίν κρίνεται ο κόσμος»**. Δείτε και παρακάτω «και αγγέλους θα κρίνουμε» τι εννοεί όταν λέει ότι θα κρίνουμε τον κόσμο οι χριστιανοί και αγγέλους βέβαια και ανθρώπους; Δεν εννοεί βέβαια ότι θα τον κρίνουμε σαν δικαστές. Ο μόνος δικαστής κατά την ώρα της κρίσεως θα είναι ο Κύριος με εκτελεστικά όργανα τους αγίους αγγέλους. Δεν είναι οι χριστιανοί που θα απαγγείλουν κατηγορία, που θα κρίνουν σαν δικαστές τον κόσμο. Αλλά πως θα τον κρίνουν τον κόσμο οι χριστιανοί; Πως θα μας κρίνουν; Όχι με δικαστική **εξουσία** αλλά με τη βιωτή τους και με τα έργα τους. Δηλαδή όταν θα παρουσιαστούν οι χριστιανοί, όσοι είμαστε σωστοί άγιοι ,δηλ. εννοούμε εξομολογημένοι μετανοημένοι και όταν φύγουμε από αυτό τον κόσμο έτοιμοι, θα κρίνουμε τον κόσμο όσοι πάμε εκεί με τη ζωή τους και με τα έργα τους, με τη βιωτή τους, με το πώς έζησαν σε τούτη τη ζωή. Δηλαδή ένας που θα είναι ταπεινός σε αυτή τη ζωή και δεν θα είναι υπερήφανος και δεν θα είναι εγωιστής δεν θα πει τίποτα . αλλά τα έργα του ,η ταπεινώσή του θα φαίνεται κατά κάποιο τρόπο που δεν μπορούμε να τον φανταστούμε την ώρα εκείνη, και η ίδια η ζωή του η ταπεινή θα κρίνει τον εγωιστή, τον άρπαγα, τον υπερήφανο, αυτόν που εξευτέλιζε τους πάντες, χωρίς να μιλάει. Γιατί θα πει ο Κύριος, «αυτός και συ είσατε ίδιοι άνθρωποι, στις ίδιες συνθήκες ζήσατε, με τις ίδιες περιστάσεις, στην ίδια πόλη, πως βγήκε ταπεινός και συ βγήκες ας πούμε εγωιστής; Και έτσι κρίνεται ο εγωιστής από τα έργα του ταπεινού και χωρίς να πει κουβέντα, για να είναι αναπολόγητος πας άνθρωπος. Η μπορεί να είναι αμαρτωλός αλλά μετανοημένος. Και ο άλλος αμαρτωλός, και ίσως λιγότερο αμαρτωλός αλλά μη μετανοημένος. Θα κριθεί εκείνη την ώρα. Πως ο ένας μετανόησε και ο άλλος δε μετανόησε; Μπορεί να είναι μέσα στην ίδια οικογένεια μπορεί να είναι μέσα στην ίδια γειτονιά, στο ίδιο εργοστάσιο, στο ίδιο γραφείο στην ίδια πόλη. Ε αυτός πως μετανόησε και συ δε μετανόησες; Είναι μία κρίσης που γίνεται. Με αυτή την έννοια λοιπόν οι χριστιανοί θα κρίνουν τον κόσμο. Θα παρουσιάσουν τη ζωή τη χριστιανική του ευαγγελίου δυνατή και κατορθωτή. Γιατί πολλοί λένε ωραία είναι αυτά που λέει το

ευαγγέλιο αλλά ακατόρθωτα. Όταν παρουσιαστούν λοιπόν μυριάδες αγίων και χριστιανών που τα κατόρθωσαν – άνθρωποι με σάρκα που ζούσαν στις ίδιες συνθήκες ίσως και χειρότερες – αυτό το ίδιο θα είναι κριτική και κατάκριση για τους άλλους που λέγανε ότι είναι ακατόρθωτα. Με αυτή την έννοια, λέει, τον κόσμο θα κρίνουμε. Ένας έκανε αγάπη, εφάρμοσε την αγάπη, ο άλλος με τις ίδιες συνθήκες ίσως και ανώτερες έδειξε σκληρότητα, δεν ελέησε κανέναν. Πως κρίθηκε ο πλούσιος και ο Λάζαρος; Ο πλούσιος κρίθηκε από το Λάζαρο χωρίς να μιλήσει καθόλου ο Λάζαρος. Με αυτή την έννοια λέει δεν ξέρετε ότι με τη ζωή μας θα κρίνουμε τον κόσμο; Και πως θα τον κρίνουμε αν εμείς δε μπορούμε να ξεκαθαρίσουμε, να κρίνουμε μικροπράγματα μεταξύ μας, οικονομικά ή άλλα; Κλπ. Και με την ίδια έννοια θα κρίνουμε και τους αγγέλους – τους δαίμονες δηλαδή. Διότι θα πει εκεί δηλαδή η κρίση του Κυρίου: αυτοί που είχαν σάρκα και που επολεμούντο από σας με σκληρότητα, μπόρεσαν και πίστεψαν σε μένα και δεν έφυγαν μακριά μου. Εσείς που δε σας πίεσε κανένας και δεν είχατε άλλο διάβολο να σας σπρώχνει, δείξατε ανταρσία. Δείξατε αντιπαράθεση και φύγατε μακριά μου. Έτσι θα κριθούν με βάση τη ζωή των χριστιανών και οι δαίμονες. Και από εδώ εξηγείται η λύσσα με την οποία πολεμούν οι δαίμονες την εκκλησία του Χριστού. Ενώ δεν πολεμούν τους αιρετικούς γιατί δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα από αυτούς. Η λύσσα είναι η εξής: θέλουν να μη φανερωθεί κανένας εντάξει από τους πιστούς, για να μην κριθούν αυτοί. Για να πουν: ορίστε Κύριε και εμάς μας κατακρίνεις αλλά και αυτοί δεν βρέθηκε κανένας καλός. Γιατί εμάς θα μας ρίξεις στην κόλαση και αυτούς... Αν όμως παρουσιαστούν οι άγιοι καλοί και κατορθωτοί – και θα παρουσιαστούν διότι υπάρχουν εκατομμύρια και δισεκατομμύρια άγιοι – αυτό είναι κατάκριση και για τους δαίμονες και για τους δαιμοναθρώπους, τους διαβολοποιημένους, ας πούμε, τους διαβολανθρώπους, που θα τους κρίνουν οι θεάνθρωποι – βέβαια οι κατά χάριν – δηλαδή οι χριστιανοί. Αυτό το λέω για να μη νομίσει κανείς ότι θα πάμε οι χριστιανοί σε κάνα δικαστήριο και θα κάνουμε το δικαστή. Έτσι με αυτή την έννοια το λέει εδώ: **«ΟΥΚ ΟΪΔΑΤΕ ΟΤΙ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΚΡΙΝΟΥΜΕΝ;»** Και φυσικά θα πρέπει να μπορούμε να ξεκαθαρίσουμε και τα μικροεπεισόδια της καθημερινής μας ζωής. Αυτό εννοούν οι τρεις στίχοι. Απαγόρευση των ειδωλολατρικών δικαστηρίων και προτροπή το να κρίνονται οι χριστιανοί μεταξύ τους – μέσα σε χριστιανικό περιβάλλον. Δε λέει ακόμα χριστιανικά δικαστήρια διότι στην εποχή του Παύλου δεν υπήρχαν χριστιανικά δικαστήρια.

Τώρα ας προχωρήσουμε στο κείμενο στον επόμενο στίχο 4 .

ΣΥΝΕΧΪΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ α23 .

A.23 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στίχος (4-8)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ α22

4. «βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια ἂν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε». ἔτσι λοιπὸν ὅταν ἔχετε διαφορὲς σε βιοτικές υποθέσεις ,οικονομικὲς επαγγελματικὲς κοινωνικὲς περιουσιακὲς κλπ. τοὺς εξουθενημένους δηλαδὴ τοὺς περιφρονημένους ἀπὸ τα κατώτερα κλιμάκια τῆς ἐκκλησίας ἀδελφούς καθίσετε σε δικαστικὴ ἔδρα ,δηλαδὴ αναθέσετε σε αὐτοὺς να σας λύσουν τις διαφορὲς σας . Θέλει ο Παῦλος βέβαια να βάλουμε χαζοὺς να λύνουν τις διαφορὲς μας ; Όχι ! .

5 . «πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω». Αὐτὸ το λέω για να σας ντροπιᾶσω με ἄλλα λόγια: σαν να τοὺς ἔλεγε «σαν δὲν ντρέπεστε !» Τόσο δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα σας οὔτε ἓνας ἄνθρωπος σοφός , ἓνας ἄνθρωπος που να ξέρει ,ἓνας σοβαρὸς ἄνθρωπος που να μπορεῖ να σας λύσει τις διαφορὲς σας .

6. ἀλλὰ ἀδελφός μετὰ ἀδελφού κρίνεται, και τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; αν λοιπὸν δὲν ἔχετε κανένα που να ἴχει το μυαλὸ του ,πάρτε ἓνα επαίτη ,ἓνα ἀγράμματο ,ἓνα χαζὸ ἀδελφὸ και βάλτε τον να σας κρίνει . καλύτερα θα σας κρίνει αὐτὸς παρὰ τα ἄδικα δικαστήρια των ἀθέων. Γιατί εἶναι ἀπαράδεκτων ἀδελφός εν Χριστῷ να κρίνεται μετὰ ἀδελφού, και τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων και ἀθέων δικαστῶν, και ψευδομαρτύρων και ἐπιόρκων δηκιγόρων . Διπλὸν ,λέγει ο Ἅγιος Νικόδημος ο Ἀγιορείτης ,κάμνεται το κακὸν ,ὅτι εσεῖς μεν ὅπου κρίνεσθε ,εἰσθε ομόπιστοι ἀδελφοὶ Χριστιανοὶ ,εκείνοι δε ὅπου σας κρίνουν, εἶναι ἀπίστοι και Ἐθνικοὶ , **Εδῶ** ,βεβαία, ὅταν τοὺς προτρέπει να μὴν πάνε σε εἰδωλολατρικά δικαστήρια ἀλλὰ να πάνε στα δικά τοὺς ,στους δικούς τοὺς ,να τοὺς λύνουν τις διαφορὲς ,δὲν ἐννοεῖ να γίνουν χριστιανικά δικαστήρια μέσα στην ἐκκλησία τα οποία να δικάζουν .Δὲν προτρέπει δηλαδὴ να πηγαίνουν οι χριστιανοὶ, ἔστω και στα χριστιανικά δικαστήρια ,ἀλλὰ ἐδῶ προτρέπει την μεσολάβηση ,των πρεσβυτέρων ,των προεστώτων των σοβαρῶν ἀνθρώπων. Ἐάν ἔχετε μια διαφορὰ μετὰξὺ σας ,να πάτε να βάλετε ἓνα σοβαρὸ ἄνθρωπο ,ας πούμε στο χωριὸ ,τον παπὰ το δάσκαλο ,τον γιαντρὸ ,τον Πρόεδρο ,κάποιο γέροντα που ἔχει φήμη ὅτι εἶναι καλὸς ἄνθρωπος ,να σας ακούσει και σαν ἄνθρωποι του Θεοῦ φωτισμένοι να λύσετε ταις διαφορὲς σας ,αὐτὸ λέει. Το ὅτι δὲν συνιστὰ οὔτε τα χριστιανικά δικαστήρια αὐτὸ θα φανεῖ ἀπὸ τον ἐπόμενο στίχο

7 . ἤδη μεν οὖν ὅλως ἡττημα ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Ἢδη ὑπάρχει λέει κάποιο ἡττημα κάποιο ἐλάττωμα σε σας . Το ὅτι ὑπάρχουν διαφορὲς μετὰξὺ σας που δὲν μπορεῖτε να τις λύσετε αὐτὸ εἶναι ἡττημα ,αὐτὸ εἶναι ἔλλειψη , και μόνον το ὅτι ἔχετε διαφορὲς που δὲν μπορεῖτε να τις λύσετε μονοὶ σας δείχνει ὅτι κάτι δὲν πάει καλά μετὰξὺ σας .Γιατί δὲν προτιμάτε να ἀδικηθεῖτε ἀφοῦ δὲν μπορεῖτε να συνεννοηθεῖτε :να χάσετε και κάτι ,παρὰ να πηγαίνετε στα δικαστήρια ; διὰτὶ οὐχὶ μάλλον ἀδικεῖσθε; διὰτὶ οὐχὶ μάλλον ἀποστερεῖσθε; Γιατι δὲν κανετε καμιά θυσία να στερηθεῖτε και κάτι παρὰ πηγαίνετε στα δικαστήρια ; Ἄρα με αὐτὰ που λέει ἐδῶ δὲν σπρώχνει προς τα δικαστήρια. προτιμήστε λύει να ἀδικηθεῖτε ,θα δούμε μέχρι που ,ἢ να ἀποστερηθεῖτε κάτι ,παρὰ να πάτε στα δικαστήρια . Ἄρα δὲν συνιστὰ να φύγουμε ἀπὸ τα δικαστήρια των ἀθέων ,και να πάμε στα δικαστήρια των Χριστιανῶν.

8 . ἀλλὰ υμεῖς ἀδικεῖτε και ἀποστερεῖτε, και ταῦτα ἀδελφούς; Ἀλλὰ ὄχι μόνον δὲν δέχεσθε να ἀδικηθεῖτε ,ἀλλὰ ἀπὸ πάνω ἀδικεῖτε και ἀποστερεῖτε . δηλαδὴ και ἀδικεῖτε τοὺς ἀδελφούς σας με τοὺς οποίους δικάζεσθε ,και τοὺς στερεῖτε ἀπὸ τα ἀγαθὰ τοὺς . Και αὐτοὶ που ἀδικεῖτε και ἀποστερεῖτε εἶναι ἀδελφοὶ εν Χριστῷ .Αὐτοὶ εἶναι οι δυο στίχοι που τοὺς

παρουσιάζει πως κάτι δεν πάει καλά .Τώρα εδώ δεν ξεκαθαρίζει το αν θα πάς σε κάποιο δικαστήριο να σε δικάσει ,(βέβαια αποκλείει τους ειδωλολάτρες) ,εάν αυτό είναι θανάσιμο αμάρτημα ή συγγνωστό αμάρτημα .Βέβαια είναι ήττημα ,δηλαδή δεν είναι τέλειο , είναι παθητικό , αλλά δεν ξεκαθαρίζει εδώ αν είναι θανάσιμο ή όχι . Γιατί δεν είναι ξεκαθαρισμένο .είναι θολό το τοπίο των δικαστικών αγώνων. Επειδή λοιπόν ο Παύλος με πνεύμα Θεού ξέρει ότι τα δικαστήρια δεν είναι πάντοτε αθώα ,γιαυτό αποφεύγει να το βαθμολογήσει ηθικά και το αφήνει σαν ήττημα ,σαν ανεπίτρεπτο ηθικά χωρίς να το ξεκαθαρίσει .Γιατί όμως το αφήνει αυτό διφορούμενο ; Γιατί μπορεί κάποιος να μην αμαρτήσσει θανάσιμα όποιος πάει στα δικαστήρια αλλά πάντως εντάξει δεν είναι . γιατί είναι ήττημα, ελάττωμα ,είναι ελαττωμένος , θέλει επισκευή. Λίγο η πολύ είναι χαλασμένος , και αυτό για τρεις λόγους το δικαστήριο ,ακόμα και το χριστιανικό δικαστήριο δεν ρέπει να είναι λύση ,κατά το δυνατόν βεβαια. Ο **1^{ος} λόγος** είναι ότι ο φρόνιμος Χριστιανός γνωρίζει να προβλέπει και να προλαμβάνει τις αιτίες που θα οδηγήσουν στο δικαστήριο ,Στο δικαστήριο δεν φτάνουμε αμέσως . Αρχίζει μια χρονιά μικροδιαφορές , αρχίζουν να λέγονται λόγια , περνάμε στις απειλές ,τραβάει ο ένας το σχοινί από δω ,το τραβάει ο άλλος από κει και σιγά σιγά φτάνουμε στο δικαστήριο. Άρα αν είσαι σωστός και δεν έχεις ήττημα ,θα πρέπει σαν φωτισμένος Χριστιανός να προΐδεις που θα πάει αυτό το πράγμα και να το προλάβεις προτού φθάσει στο απροχώρητο, έστω κα με μικρή ζημιά έστω και με αποστέρηση .Και όσο πιο γρήγορα υποστείς αυτή τη μικρή ζημιά ή την αποστέρηση ,τόσο μικρότερη θα είναι , και τόσο καλύτερα θα βγουν τα πράγματα . Όσο αργείς να υποστείς μια θυσία ή οποία στην αρχή μπορεί να είναι μικρή ,στο τέλος θα μπεις στο δίλημμα ή να πάθεις μεγάλη ζημιά ,καταστροφή εκεί που τόφτασες , ή να αμαρτήσεις πηγαίνοντας στο δικαστήριο και βγάζοντας πολυέξοδες δίκες , αναβολές , ψευδορκίες και άδικες αποφάσεις κλπ .γιατί μπορεί να μην αδικηθείς εσύ αλλά να αδικήσεις τον άλλον. επομένως ο σωστός χριστιανός όπως και ο Παύλος το προβλέπει αυτό , κάνει θυσίες ,μικρές θυσίες ,οι οποίες όμως όταν γίνουν εγκαίρως και προλάβουν το κακό δεν είναι καν ζημιά, αλλά είναι ωφέλεια , διότι αυτό που θα σου στοιχίσει όταν προλάβεις τη δίκη ,θα είναι πολύ λιγότερο από τα δικαστικά έξοδα και τους δικηγόρους που θα αναγκαστείς να πληρώνεις , και ξέρουμε ότι άνθρωποι που δεν δέχτηκαν να συμβιβαστούν για μια μυγδαλιά που ήταν στο σύνορο ή γιατί γκρεμίστηκε μια φράχτη ή γιατί μια μάντρα χάλασε και δεν ήθελα εγώ να πληρώσω τα μεροκάματα για να την φτιάξουν, παρ' ότι φταίει ο άλλος ,και άλλα παρόμοια και δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε ,στο τέλος φθάνουμε στα δικαστήρια και εξοντώνονται οικογένειες και οι περιουσίες τους με τα δικαστικά έξοδα και τις αναβολές τους ψευδομάρτυρες και τα τούτοις όμοια που είναι πολύ γνωστά. Αυτό ο πρώτος λόγος που δεν πρέπει να πηγαίνει το μυαλό μας στα δικαστήρια είναι αυτός , ότι μπορεί ο χριστιανός με τον αδελφό του να προλαβαίνουν ενωρίς , πριν φτάσουν στο απροχώρητο και δεν μπορεί να δει ο ένας τον άλλο .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ α24 .

α.24 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στιχος (8)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ α23

8. ο 2^{ος} λόγος που ο φρόνιμος Χριστιανός πρέπει να αποφεύγει το δικαστήριο είναι ότι πολλοί πηγαίνοντας στο δικαστήριο **είμαστε** βέβαιοι ότι έχουμε δίκιο και πιθανόν να 'χουμε μέχρις ενός σημείου δίκιο .Όταν όμως φθάσουμε στο δικαστήριο και προκαλέσουμε μία απόφαση με σκοπό να μη χάσουμε το δίκιο μας ,η διαφορά μεταξύ του δίκιου και του άδικου είναι όσο η κόψη του ξυραφιού . Λίγο να ξεφύγεις από τις προγραφές που έχει το δικό σου δίκαιο ,έχεις ήδη αδικήσει τον άλλο. Δεν μπορεί κανένας δικαστής και άνθρωπος ,να πετύχει να αποδώσει ακριβώς το δίκαιο στον ένα και το άδικο στον άλλο . Επειδή αυτό είναι αδύνατο , ή λοιπόν θα υποστείς ζημία την οποία μπορούσες να υποστείς από την αρχή ,και να μην ανακατευτούν πιθανόν ψευδομάρτυρες και δεν ξέρω τι άλλο ,και άδικο θα παρεισφρήσει οπωσδήποτε , γιατί να μη γίνει ,(αν είναι αυτό δυνατόν), από την αρχή με πολύ μικρότερο κόστος τόσο υλικό , όσο και πνευματικό που μετράει στην Αιωνία ζωή ;**Ο** δεύτερος λοιπόν λόγος είναι αυτός .Γιαυτό ο Παύλος λέγει ,αν μπορούμε, με κάθε θυσία να αποφεύγουμε την προσφυγή μας στα δικαστήρια. Εάν δεν μπορούμε όμως, γιατί υπάρχουν δυστυχώς και περιπτώσεις που ζούμε στον κόσμο που δεν μπορεί όσο καλά και αν προλάβει ο Χριστιανός ,όσο καλή θέληση και αν έχει να ζημιωθεί ,είναι αδύνατον να αποφύγει το δικαστήριο, αν και είναι ελάχιστες.

Παραδείγματα :

1^{ον} Μπόρεσε ο Μέγας Αθανάσιος να αποφύγει το δικαστήριο όταν τον κατηγορήσαν(όπως λέει ο βιος του) ότι είχε σχέσεις με εκείνο το γύναιο ; **Έ**γινε το δικαστήριο και εκεί φανερώθηκε η αλήθεια .Δεν έπρεπε να υποχωρήσει ,έπρεπε να γίνει η δίκη ,διότι αν έβγαινε μοιχός ο Μέγας Άγιος, θα καταστρέφοντο πολλές ψυχές .είναι μία από τις περιπτώσεις που δεν έπρεπε να αποφευχθεί ή δίκη.

2^{ον} Ο ίδιος ο Παύλος, Όταν οι Ιουδαίοι μπροστά στον Ρωμαίο πραιτορα τον Φήστο ,ζητούσαν να τους τον παραδώσει δήθεν να τον δικάσουν, στην πραγματικότητα να τον δολοφονήσουν , είπε Καίσαρα επικαλούμαι .Δηλαδή ,θέλω να πάω στο δικαστήριο του Καίσαρα .**Πράξεις .κε10** Ένα άλλο από τα πολλά :

3^{ον} ο εξαναγκασμός σε παρά φύσιν ασέλγεια ,όταν ο σύζυγος παραμένει αμετανόητος κλπ . Έπειτα από αυτά που είδαμε ,ο Παύλος θα μας προχωρήσει σε γενίκευση του θέματος και όχι πλέον για τα δικαστήρια ,αλλά γενικά για τα πάθη ,γιατί κυρίως θέλει να μιλήσει για το αμάρτημα της πορνείας ,επειδή όπως είδαμε και άλλη φορά , υπήρχε πολύ διαδεδομένο αυτό το αμάρτημα στην Κόρινθο .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στιχ.(9-20)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

9.ή ουκ οίδατε ότι άδικοι βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι; μη πλανάσθε· ούτε πόρναι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται
10.ούτε πλεονέκται ούτε κλέπται ούτε μέθυσοι, ου λοίδοροι, ουχ άρπαγες βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι.

- 11. και ταύτα τινες ήτε· αλλά απελούσασθε, αλλά ηγιασθήτε, αλλά εδικαιώθητε εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού και εν τω Πνεύματι του Θεού ημών.**
- 12. Πάντα μοι έξεστιν, αλλ' ου πάντα συμφέρει· πάντα μοι έξεστιν, αλλ' ουκ εγώ εξουσιασθήσομαι υπό τινος.**
- 13. τα βρώματα τη κοιλία και η κοιλία τοις βρώμασιν· ο δε Θεός και ταύτην και ταύτα καταργήσει. το δε σώμα ου τη πορνεία, αλλά τω Κυρίω, και ο Κύριος τω σώματι·**
- 14. ο δε Θεός και τον Κύριον ήγειρε και ημάς εξεγερεί δια της δυνάμεως αυτού.**
- 15. ουκ οίδατε ότι τα σώματα υμών μέλη Χριστού εστί· άρας ουν τα μέλη του Χριστού ποιήσω πόρνης μέλη· μη γένοιτο,**
- 16. ή ουκ οίδατε ότι ο κολλώμενος τη πόρνη εν σώμα εστί· έσονται γαρ, φησίν, οι δύο εις σάρκα μίαν·**
- 17. ο δε κολλώμενος τω Κυρίω εν πνεύμα εστί.**
- 18. φεύγετε την πορνείαν. παν αμάρτημα ο εάν ποιήση άνθρωπος εκτός του σώματος εστί, ο δε πορνεύων εις το ίδιον σώμα αμαρτάνει.**
- 19. ή ουκ οίδατε ότι το σώμα υμών ναός του εν υμίν Αγίου Πνεύματος εστί, ου έχετε από Θεού, και ουκ εστέ εαυτών·**
- 20. ηγοράσθητε γαρ τιμής· δοξάσατε δη τον Θεόν εν τω σώματι υμών και εν τω πνεύματι υμών, άτινα εστί του Θεού.**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

- 9 .** Η μήπως δεν ξέρετε ότι οι άδικοι δεν θα κληρονομήσουν Βασιλεία Θεού ; Μην τρέφετε αυταπάτες ,ούτε πόρνοι ,ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ,ούτε κίναιδοι ,ούτε αρσενοκοίται
- 10 .** ούτε πλεονέκτες ,ούτε κλεφτές ,ούτε μέθυστοι ,ούτε υβριστές ,ούτε εκβιαστές δεν θα κληρονομήσουν Βασιλεία Θεού .
- 11 .** Και τέτοιοι είσαστε μερικοί ,αλλά καθαρισθήκατε ,αλλά αγιασθήκατε , αλλά κατασταθήκατε δίκαιοι εξ αιτίας του πονόματος του Κυρίου Ιησού , και εξ αιτίας του Πνεύματος του Θεού μας ,διότι πιστεύατε εις το όνομα του Κυρίου Ιησού και ήλθε σε σας το Πνεύμα του Θεού μας
- 12.** Φεύγετε την πόρνευαν .Είμαι ελεύθερος να κάνω όλα αλλά δεν συμφέρουν όλα . Είμαι ελεύθερος να κάνω όλα αλλά εγώ δεν θα γίνω δούλος σε κάτι
- 13.** Οι τροφές είναι για την κοιλιά και ή κοιλιά είναι για τις τροφές .Ο δε Θεός θα καταργήσει κα αυτή και αυτές . οι τροφές και ή κοιλιά δεν έχουν ανώτερο και αιώνιο προορισμό ,το σώμα όμως δεν είναι για την πορνεία αλλά για τον Κύριο και ο Κύριος για το σώμα.
- 14.** ο δε Θεός και τον Κύριο ανέστησε ,και εμάς θα αναστήσει με τη δύναμή του
- 15.** δεν ξέρετε ότι τα σώματα μας είναι μέλη του Χριστού ; θα πάρω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και θα τα κάνω μέλη πόρνης ; Μη γένοιτο
- 16.** ή μήπως δεν ξέρετε ότι οποιός προσκολλάται στην πόρνη ,γίνεται ένα σώμα μαζί της; γιατί θα γίνουν λέγει ή Γραφή οι δύο σάρκα μία
- 17.** Αλλά όποιος προσκολλάται στον Κύριο, γίνεται ένα πνεύμα μαζί Του .

ΣΥΝΕΧΪΖΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ α.25

A.25 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στιχ.(9-20)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ α.24

18. Φεύγετε μακριά από την πορνεία .Κάθε αμάρτημα που κάνει ο άνθρωπος είναι έξω από το σώμα ,αλλά εκείνος που πορνεύει αμαρτάνει στο ίδιο του το σώμα

19. “Η μήπως δεν ξέρετε ότι το σώμα είναι Ναός του Αγίου Πνεύματος, που έχετε από τον Θεόν που κατοικεί μέσα σας και δεν ανήκετε στους εαυτούς σας,

20. διότι αγοραστήκατε με τίμημα, βαρύ, τίμημα το αίμα του Χριστού. Δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν με το σώμα σας και με το πνεύμα σας ,τα οποία ανήκουν στον Θεό .

ΣΧΟΛΙΑ

9. Ύστερα από αυτά που είδαμε ,για τα δικαστήρια θα προχωρήσουμε στη γενίκευση του θέματος διότι ο Παύλος κυρίως θέλει να μιλήσει στους Κορινθίους, για το αμάρτημα της πορνείας ,επειδή όπως είδαμε και άλλη φορά, στην Κόρινθο ήταν πολύ διαδεδομένο, με τις 1000 ιερόδουλες ,και όλους εκείνους που γι’ αυτό το λόγο πήγαιναν στην Κόρινθο για να πορνεύσουν.

Ο Παύλος λοιπόν αντιμετωπίζει μια τέτοια κατάσταση και έχοντας τέτοιους ανθρώπους κάνει χριστιανούς ,οι οποίοι όσο και αν είχαν προσέλθει στην εκκλησία, όχι όλοι ,αρκετοί από αυτούς , κρατούσαν και από τα παλιά και προσπαθούσαν με δικαιολογίες και στην εκκλησιά να είναι και να έχουν και τέτοιου είδους ανεπίσημες σχέσεις . Σ’ αυτό λοιπόν το σημείο λέγει ο Παύλος, επειδή οι Κορινθιοί επικαλούντο την ελευθερία την χριστιανική, ότι ο Χριστιανός είναι ελεύθερος να κάνει τα πάντα ,δεν δεσμεύεται από τίποτα, ***πάντα μοι εξοστιν*** όπως τους είχε διδάξει ο Παύλος για την ελευθερία του Χριστιανού. Παίρνει λοιπόν ο Παύλος τη φράση αυτή ότι όλα μου επιτρέπονται και τα γράφει στον **12^ο** στίχο του ΣΤ΄ κεφαλαίου, ***Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος.*** δηλαδή όλα πραγματικά μου επιτρέπονται, αλλά δεν συμφέρουν όλα όσα μου επιτρέπονται. Είμαι ελεύθερος να κάνω όλα, αλλά εγώ δεν θα γίνω δούλος σε κάτι. Έτσι αντιμετωπίζει το θέμα της εξουσίας ο Παύλος .Όλα είναι στην εξουσία μου αλλά πρέπει και να μείνουν στην εξουσία μου. Εάν δεν μείνουν, αλλά μπω εγώ στην εξουσία τους ,από εκείνη τη στιγμή δεν μου επιτρέπεται να τα πλησιάσω. Να μην περάσω στην εξουσία τους ,αυτό είναι το κριτήριο. Το πώς μπορεί κανείς να περάσει από κάτι που έχει στην εξουσία του και να γίνει δούλος του, οι αρχαίοι προγονοί μας, είχαν ένα παράδειγμα που δεν ξέρουμε πόσο είναι μύθος κα πόσο είναι ιστορία, της Σεμίραμις συζύγου του Νίνου του αυτοκράτορα της Βαβυλώνας. Αυτός σαν αυτοκράτορας της εποχής εκείνης είχε τα πάντα υπό την εξουσιών του. Και μπήκε στο μυαλό της γυναίκας του, που ήτανε σκληρή και αυταρχική και επίμονη, να δοκιμάσει και αυτή να κυβερνήσει για μια μέρα τη Βαβυλώνα. Δηλαδή τα πάντα , να μπουν για μια μέρα όχι υπό την εξουσιών του ανδρός της ,αλλά υπό την εξουσία τη δική της .Κάθε μέρα λοιπόν του τόλεγε δεν πειράζει μονό για μια μέρα να μου δώσεις και μένα τα ηνία της εξουσίας να δώ πως είναι κτλ. Στην αρχή ο Νίνος αντέδρασε βίαια , ύστερα προσπαθούσε να της γεμίσει το μυαλό ,ότι δεν είναι σωστά αυτά τα πράγματα αφού δεν έχεις πείρα δεν θα τα καταφέρεις. Αλλά όταν μια γυναίκα βάλει κάτι στο μυαλό της , με τη γκρίνια ,πρωί ,μεσημέρι ,βράδυ, και επέμενε ένα μήνα ,δύο μήνες ,ένα χρόνο ...τέλος τον κατάφερε . (τώρα αν είναι μύθος ή ιστορία δεν ξέρουμε ,είναι όμως πολύ διδακτικό) και κάποια μέρα αποφάσισε να της κάνει το χατίρι . Και πράγματι ,αφού πήρε βέβαια τις σφραγίδες και το

σκήπτρο η Σεμίραμις κάλεσε τους υπουργούς σε σύσκεψη .και η πρώτη διαταγή που έδωσε ήταν να συλλάβουν τον σύζυγο της, τον αυτοκράτορα Νίνο και τον συνέραβαν. Η δεύτερη διαταγή ήταν να τον εκτελέσουν και να τον αποκεφάλισαν επί τόπου ,και τον εξετέλεσαν . Έτσι λοιπόν αυτός που είχε τα πάντα υπό την εξουσία του δεν άργησε να μπει υπό την εξουσίαν και να χάσει την ζωή του ,και ή μια ημέρα που εξήτησε ή Σεμίραμις δηλαδή η αμαρτία ,κράτησε για όλη τη ζωή . Όταν τα λέγει αυτά ο Παύλος έχει σε πρώτη φάση στο νου του τα φαγητά . Ότι μου επιτρέπεται να τα τρώω όλα ,αλλά δεν με συμφέρει να τα τρώω όλα και μάλιστα στην ποσότητα που θέλω εγώ . Αλλά δεν σταματάει μόνο εδώ .Το προχωρεί το θέμα και το επεκτείνει μετά και στην πορνεία και σε όλα τα ανθρώπινα θέματα. Δεν μπορεί φερ' ειπείν κανείς να εννοήσει την λαιμαργία ,την γαστριμαργία , αυτή τη μανία των φαγητών, χωρίς να επεκταθεί και στην πορνεία .Είναι δεμένα αυτά τα δύο όπως θα δούμε . Δεν μπορείς να είσαι πολυφαγίας, κοιλιόδουλος να μην μπορείς να πεις όχι στην κοιλιά σου ,και να αποφύγεις μετά αυτό το αμάρτησα της πορνείας . Και φυσικά αναφέρεται και στην Αγία Γραφή όπως εκεί που οι Ισραηλίτες στους πρόποδες του όρους Σινά ,όταν ο Ααρών, περιμένοντας τον Μωυσή να κατεβεί από το όρος έφτιαξε το χρυσό μοσχάρι και στη συνέχεια λέγει η Γραφή : **«και εκάθισεν ο λαός φαγείν και πιείν και ανέστησαν παίζειν» .Εξοδος Αβ.6** .δηλ .αφού φάγανε και ήπιανε σηκώθηκαν να παίξουν, δηλαδή να πορνεύσουν. Έτσι εξηγούν οι Πατέρες το παίζειν που λέγει ή Γραφή. Αλλά δεν μας συμφέρει και για ένα άλλο λόγο ότι ή πολυφαγία καταστρέφει το σώμα .Και οι νεώτεροι γιατροί λένε ότι ο άνθρωπος σκάβει τον τάφο του με τα δόντια του ,άλλοι λένε με τα πηρούνια του και με τα μαχαίρια του. Αλλά ο λόγος του Θεού, πολύ προ Χριστού ,είχε πει το ίδιο . Πράγματι .διαβάζουμε στη Σοφία Σειράς το εξής αξιοπρόσεκτο **«εν πολλοίς βρώμασι εστί πόνος»** βρώματα είναι τα φαγητά .Όταν τρως πολλά φαγητά θα υποφέρεις θα γεμίσεις πόνους , στην κοιλιά ,στις πλάτες ,κομμάρες κτλ. το πολύ φαί φέρνει πόνους ,δεν φέρνει χαρά. Γιαυτό ο Παύλος ξεκινάει από την λαιμαργία-γαστριμαργία και επιμένει, γιαυτό και στο **13^ο στίχο** το ξεκαθαρίζει αυτό και επιμένει . **«Τα βρώματα τη κοιλιά και ή κοιλιά τοις βρώμασι ,ο δε Θεός κα τούτην ,και ταύτα καταργήσει»** .τα φαγητά είναι για την κοιλιά και ή κοιλιά είναι για τα φαγητά, ο δε Θεός θα καταργήσει και τα φαγητά και την κοιλιά . **«Το δε σώμα ου τη πορνεία αλλά τω Κυρίω και ο Κύριος τω σώματι»** αλλά το σώμα δεν είναι προορισμένο για την πορνεία ,αλλά προορίζεται για τον Κύριο, και ο Κύριος γιαυτό ενανθρώπισε γιατί προοριζότανε για τα σώματα τα δικά μας .Ένα ξεκαθάρισμα. Όταν λέει κοιλιά δεν εννοεί το όργανο το πεπτικό του ανθρώπου ,αλλά την κοιλιόδουλια την γαστριμαργία το πάθος της πολυφαγίας πολυποσίας ,αυτό εννοεί με τη λέξη κοιλιά, το φρόνημα του ανθρώπου που ζει για να τρώει, και δεν τρώει για να ζει .

ΣΥΝΕΧΊΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α26

α26. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στιχ.(9-20)

ΣΥΝΕΧΊΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.25

Και όταν λέει βρώματα, φαγητά, δεν εννοεί απλώς το φαί το σωστό το αρκετό το ευλογημένο, γιατί φαγητό είναι και το αντίδωρο, φαγητό είναι και η Θεία Κοινωνία (**λάβετε φάγετε**). Επομένως όταν λέγει τα βρώματα, δεν εννοεί το ψωμί, δεν εννοεί το κρασί, δεν εννοεί οποιαδήποτε από τα καλά που έφτιαξε ο Θεός για μας, αλλά την αμετρία, την πολυφαγία. Εδώ ο Παύλος παρουσιάζει ένα φαύλο κύκλο: **«τα βρώματα τη κοιλία και η κοιλία τοις βρώμασι»** όποιος δηλαδή είναι κοιλιόδουλος, θα έχει το νου του με την πολυφαγία, με τα πολλά φαγητά, τι θα φάει, τι θα πιει, τι θα γίνει αύριο που είναι νηστεία, πώς θα επιβιώσω, έχει το νου του διαρκώς εκεί. και έτσι γίνεται ένας κύκλος φαύλος, από την κοιλία στο φαί και από το φαί στην κοιλία, που αφήνει απ' έξω τον Χριστό γιατί δεν του μένει ούτε χρόνος για Αυτόν, ούτε διάθεση.

«ο δε Θεός και τούτην και ταύτα καταργήσει», εδώ μη νομίσουμε ότι λέγει πώς θα καταργήσει την κοιλία ως όργανο του σώματος, εφ' όσον θα αναστηθούν οι άνθρωποι ακριβώς όπως είμαστε σήμερα, αλλά με πνευματικόν σώμα, πανίσχυρον στις θερμοκρασίες εκατομμυρίων βαθμών των πυρηνικών εκρήξεων της διαλύσεως του σύμπαντος. Το σώμα αυτό θα είναι ακριβώς το ίδιο όπως μας το παρουσίασε ο αναστημένος Χριστός επί 40 ημέρες μετά την Ανάσταση, και μάλιστα επίμενε να τον ψηλαφίσουμε με τα χεριά όλων των Αποστόλων, όπως αναφέρει ο Λουκάς και ο Ιωάννης, Λκ' κδ', 39-- 41, 42, 43, και Α' Ιωαν α' 1. Όταν λοιπόν διαβάζουμε ότι ο Θεός και αυτή (την κοιλιά) και αυτά (τα φαγητά) θα καταργήσει, μην πηγαίνουμε στα μέλη, αλλά ότι θα καταργήσει τις ανάγκες της τροφής και στα πάθη της πολυφαγίας και της γαστριμαργίας. Είχανε κι' αυτό οι καημένοι οι Κορίνθιοι γιατί το ένα χωρίς το άλλο δεν γίνεται.

14. «Ο δε Θεός, και τον Κύριον ήγειραν» Εδώ θα ήθελα, πριν προχωρήσουμε, να προσέξουμε κάτι που πιθανόν αυτή τη στιγμή να μην πέρασε από το μυαλό μας, πέρασε όμως από το μυαλό των Πατέρων, και ασφαλώς των αιρετικών. Όταν λέγει, ο Θεός ανέστησε τον Χριστόν, μπορεί να πει κανείς (και γιαυτό λένε οι Πατέρες μη ταραξέσθε), ότι ο Χριστός δεν μπορούσε μόνος Του να αναστηθεί και τον ανέστησε ο Πατήρ. άρα ο Χριστός είναι κατώτερος από τον πατέρα. Μπορεί να πιαστεί κανείς από εδώ, και επειδή πιθανόν τώρα να μην το σκεφτήκαμε, αλλά αύριο να μας τεθεί αυτό το ζήτημα θα πρέπει κατά τους Πατέρας να το ξεκαθαρίσουμε. όταν λέει ότι ο Θεός ανέστησε τον Χριστόν, πρέπει να σκεφτούμε ότι απευθύνεται προς νηπίους της πίστεως, προς ανθρώπους που δεν ξέρουν ακόμα ούτε το Α των μυστηρίων της πίστεως και φυσικά δεν έχουν εμβαθύνει στο μυστήριο της Αγίας Τριάδος, και φυσικά δεν μπορούσαν να τον καταλάβουν. Κατ' αρχην δεν λέγει ότι ο Πατήρ ανέστησε τον Χριστόν, αλλά ότι ο Θεός ανέστησε τον Χριστόν που δεν είναι το ίδιο πράγμα. γιατί στη λέξη Θεός περιλαμβάνονται και τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος: ο Πατήρ ο Υιός, και το Άγιον Πνεύμα. Σαν Θεός λοιπόν στην Ανάσταση του Χριστού εις τον τάφον, μετείχε και ο ίδιος ο υιός του Θεού σαν δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος. δηλαδή ο Κύριος ως Θεός, ανέστησε τον Κύριον ως άνθρωπο. Και πάντοτε ο Θεός στιδήποτε κάνει ενεργεί τριαδικά. οπουδήποτε. Και επάνω στην Αγία Τράπεζα, όπου γίνεται ο άρτος και ο οίνος Σώμα και Αίμα Κυρίου, τριαδικά γίνεται. Ο Πατήρ δέχεται την Θυσία, ο Υιός θυσιάζεται, και το Πνεύμα το Άγιον ολοκληρώνει την θυσία μεταβαλλόντας τον άρτον και τον οίνον σε Σώμα και Αίμα Χριστού, του ιερέως λέγοντος: **« μεταβαλών τω Πνεύματι σου τω Αγίω».**

Όταν στον Ναόν του Σολομώντος είπε στους Ιουδαίους **«λύσατε τον Ναόν τούτον και εν τρισίν ημέρες εγερώ αυτόν» Ιω.β19** δηλαδή διαλύστε γκρεμίστε τον Ναον τούτον, και σε τρεις ημέρες θα τον ανεγείρω με μόνη την δύναμή μου. Προσέξτε δεν είπε σε τρεις ημέρες **οικοδομώ** αυτόν, γιατί δεν μιλούσε για τον ναον του Σολομώντος, αλλά είπε **εγερώ** αυτόν γιατί μιλούσε για τον ναό του Σώματος του ,τον οποίον επρόκειτο να ανεγείρει ,δηλαδή να αναστήσει από τον τάφον . Και σε άλλο σημείο του Ιωάννη ειπε **ι** **«ουδείς αίρει αυτήν απ'εμού αλλ'εγώ τίθημι αυτήν απ'εμαυτού 'εξουσίαν έχω θείναι αυτήν, και εξουσίαν έχω πάλιν λαβείν αυτήν' ».** Ιω ι0.18 .

δηλαδή Κανείς δεν μπορεί να πάρει την ζωή μου και να με θανατώσει παρά την θέληση μου .Αλλά εγώ από τον εαυτόν μου , παραδίδω αυτήν. Έχω εξουσίαν να δώσω την ζωή μου και να με θανατώσουν .και έχω εξουσίαν πάλιν να την πάρω ξανά και να αναστηθώ. και σε πολλά σημεία της Καινής Διαθήκης φαίνεται ότι είναι αυτοδύναμος ο Χριστός ,αλλά ενεργεί πάντα Τριαδικά και ποτέ αυτονομημένα .

15. «ουκ οίδατε ότι τα σώματα υμών μέλη Χριστού εστί; άρας ουν τα μέλη του Χριστού ποιήσω πόρνης μέλη; μη γένοιτο» . Δεν ξέρετε λέει ότι τα σώματα σας είναι μέλη του Χριστού; Όπως είναι το χέρι του Χριστού , όπως είναι τα πόδια του Χριστού, όπως είναι τα όργανα του Χριστού είναι και τα δικά σας μέλη ; ακόμα δεν το ξέρετε ότι τα σώματα σας είναι μέλη Χριστού . Να σηκώσω τα μέλη του Χριστού ,τα χέρια του , τα πόδια του ,το σώμα του, και να τα κάνω μέλη μιας πόρνης; Είναι δυνατόν ο Χριστός ,να δώσει το σώμα του να γίνει σώμα πόρνης ; Αυτό λέει. μη Γένοιτο .Είναι αδύνατο .τόσο φοβερό ήταν το αμάρτημα και τόσο πολύ είχαν αμαρτήσσει .ώστε αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει σκληρές φράσεις .

16.ή ουκ οίδατε ότι ο κολλώμενος τη πόρνη εν σώμα εστί; έσονται γαρ, φησίν, οι δύο εις σάρκα μίαν' ή μήπως δεν ξέρετε ότι ο κολλώμενος τη πόρνη δηλαδή όποιος προσκολλάται σεξουαλικά στην πόρνη γίνεται ένα σώμα μαζί της ; αν δεν το ξέρετε θα σας το πω εγώ. Αυτός που έφτιαξε όλα τα σώματα είπε και αυτό ,ότι αν γνωρίσουν ο ένας τον άλλο γενετήσια ,θα γίνουν μία σάρκα . Αυτά τα φοβερά λόγια λέει, με σκοπό να τους ξεριζώσει το φοβερό αμάρτημα της πορνείας

17. ο δε κολλώμενος τω Κυρίω εν πνεύμα εστί. Τώρα το παίρνει το ίδιο θέμα από την πνευματική του πλευρά . Αυτός που έρχεται σε τόσο στενή πνευματική σχέση με τον Κύριο ,γεμίζει ολόκληρος και διευθύνεται ολόκληρος από το Πνεύμα του Κυρίου και γίνεται ένα πνεύμα με Αυτόν.

18. Και σαν πρώτο συμπέρασμα σε όσα είπε περί πορνείας έβγαλε την κραυγή **:Φεύγετε την πορνείαν** .τε δηλαδή τραπείτε εις φυγήν όταν κινδυνεύετε να πέσετε σε πορνεία. Τι μπορούμε να σκεφτούμε για την παραίτηση της φυγής .Οι πατέρες σκεφτήκαν το εξής : Ότι αλλιώς θα γίνεται ο πόλεμος στο αμάρτημα της πορνείας ,και αλλιώς σε οποιοδήποτε άλλο αμάρτημα ή επίθεση που θα υποστεί ό άνθρωπος .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.27 .

Α.27. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στιχ.(18)

ΣΥΝΕΧΪΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α26

...18 .Είδαμε στα προηγούμενα **ὅτι** ο πόλεμος κατά τους πατέρες ,ειδικά κατά του φοβερού αμαρτήματος της πορνείας , κερδίζεται μόνον διά της φυγής , σύμφωνα με το συνθημα του Παύλου , **Φεύγετε την πορνείαν** .Ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης γράφει :**«Μερικοί δε διδάσκαλοι το φεύγετε την πορνείαν ερμηνεύουσιν ούτως : ὅτι ὅλα τα λοιπά πάθη του θυμικού και του λογιστικού ,(της ψυχής δηλαδή), ὅπως το μίσος ,ἡ μνησικακία ,ἡ κενοδοξία , ἡ υπερηφάνεια ,και τα ἄλλα , πρέπει να στέκουμε να τα πολεμάμε για να τα νικήσουμε με το ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστοῦ ,και με τας ἐναντίας ἐκείνων ἀρετὰς τα δε πάθη του ἐπιθημιτικού και τας σαρκικός ἀμαρτίας ,πρέπει να μη στέκου- με να τὰς πολεμούμε ,οὔτε νοητῶς , οὔτε αἰσθητῶς .Ἀλλά να τα φεύγομε τόσο με την αἴσθησιν ὅταν εἶναι πορόντα τα αἴτια της ἀμαρτίας ,ὅσον και με την φαντασίαν , ὅταν λείπουν τα αἴτια»**. Συνεχίζοντας τα σχόλια επιμένουμε στο σύνθημα του Παύλου , **Φεύγετε την πορνείαν ,και** επαναλαμβάνομεν την πατερικήν διδασκαλίαν ,ὅτι ο μόνος τρόπος να αντιμετωπίσει κανείς το θανάσιμο αυτό αμάρτημα της πορνείας ,ο πιο ηρωικός είναι ἡ φυγή . Δηλαδή είναι ἡ μόνη ἴσως περίπτωση ,που σε μια μάχη είναι ηρωικό να φεύγουμε ,να γυρίζουμε τις πλάτες , παρά να στεκόμαστε και να πολεμάμε .Γιατί ο άνθρωπος ενώ μπορεί να φύγει , σταθεί για να πολεμήσει την πορνείαν ,τότε είναι χαμένος από χέρι , ἡ μάχη είναι χαμένη ολοκληρωτικά ἡ μερικά .Άλλο τώρα εἴναι τέτοια ἡ θέσης του που δεν μπορεί να φύγει .αυτό θα το δούμε βέβαια στην περίπτωση του Ἰωσήφ του Παγκάλου το βράδυ της Κυριακῆς των Βαΐων που ψάλλετε ο «Νυμφίος» της Μ. Δευτέρας .Όταν δηλαδή βρεθῶ εκ συναρπαγῆς ἡ ἀπό παγίδα και δεν μπορῶ να φύγω τότε με καλύπτει ἡ χάρις με νοερή ἐπικλήση του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ και μπορῶ να σταθῶ και να πολεμήσω και μάλιστα νικηφόρα .Τώρα αφοῦ μας λέγει πῶς να αποφύγουμε την ἀμαρτίαν δια της φυγῆς ,δικαιολογεί γιατί εἶναι φοβερό αμάρτημα ἡ πορνεία.. **παν ἀμάρτημα ο εἴναι ποιήση ἄνθρωπος ἐκτός του σώματος εστίν, ο δε πορνεύων εἰς το ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει**. δηλαδή ὄχι μόνον βλάπτει ἄλλον, κάνει κακό σε ἄλλον , μολύνει ἄλλον, ἀλλά και στον εαυτό του, ο ἴδιος με τα χέρια του κάνει συνειδητὰ κακό .Εἶναι ἐκεῖνο που πολύ παραστατικά λέγει ὅτι «βγάνει τα μάτια του, με τα ἴδια του τα χέρια» .

19 . ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι το σῶμα ὑμῶν ναός του εν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος εστίν, οὐ ἔχετε ἀπό Θεοῦ, και οὐκ εστὲ εαυτῶν; Δηλαδή δεν ξέρετε αυτό το οὐκ οἶδατε το ἔχει πει πολλές φορές μέχρι τώρα θέλει να πει ὅτι μόνον με ἀγνοια μπορῶ να δικαιολογήσω αὐτὴ τη συμπεριφορὰ σας που κάνετε αὐτό το πράγμα . Τολμάτε γιατί ἀσφαλῶς δεν θα ξέρετε ὅτι το σῶμα σας εἶναι Ναός του εν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος .θα μπορούσες να κάνεις αὐτό το πράγμα ἐπάνω στην Ἁγία Τράπεζα που εἶναι Ναός του Ἁγίου Πνεύματος; **Το σῶμα του Χριστιανοῦ** εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ την ἁγία τράπεζα των Χριστιανικῶν ναῶν .Αὐτό που τους λέει ἐδῶ σαν τελευταῖο ἐπιχείρημα ,εἶναι ἓνα ὑπαρκτικό γεγονός .το ὅτι ο Θεός κατοικεῖ μέσα στο σῶμα του Χριστιανοῦ και του δίνει ὑπαρξῆ ,δηλαδή Ζωή . Στο Κεφαλαῖο στίχ.16 εἶπε το ἴδιο πράγμα με ἄλλα λόγια .Ὅτι το σῶμα του Χριστιανοῦ εἶναι Ναός του Θεοῦ Ἁγιος . ἐδῶ το ονομάζει ναὸ του Ἁγίου Πνεύματος , λίγους στίχους πριν λέγει ὅτι οἱ Χριστιανοί εἶναι μέλη του Χριστοῦ ,δηλαδή και Ναός του Χριστοῦ .ἀρα σύμφωνα με τον Παῦλο ,Ναός κατοικιτήριο του Τριαδικοῦ Θεοῦ , και του Πατρὸς και του Υἱοῦ εφόσον εἶμαστε Χριστιανοί και του Ἁγίου Πνεύματος ,του εν ὑμῖν. Προσεῆχετε αὐτό το εν ὑμῖν . Εν ὑμῖν θα πει του μέσα σας

κατοικούντος Αγίου Πνεύματος ,το οποίον και σας δίνει βέβαια την ύπαρξιν. Άνθρωπος που δεν κατοικεί μέσα του ο τριαδικός Θεός είναι νεκρός . Είναι κινητό νεκροταφείο .Αυτό το δήλωσε ο Κύριος όταν είπε σ' εκείνον, **«ακολουθεί μοι ,και άφες τους νεκρούς θάψαι τους εαυτών νεκρούς»**, **Μαθ.Η' 22** . Έχεις ένα νεκρό τον πατέρα σου, στο χωριό σου, αλλά υπάρχουν άλλοι νεκροί που κυκλοφορούν στο χωριό σου ,οι οποίοι θα αναλάβουν να θάψουν αυτό το νεκρό. Εσύ κάθισε εδώ και ακολουθήσε με . Αυτό το γεγονός εξηγεί την σύγχρονη υπαρξιακή αγωνία η οποία είναι διάχυτη μέσα στο σύγχρονο κόσμο . Τραγικά θύματα αυτής είναι οι μεγάλοι άθεοι Υπαρξιστές ,Όπως ο Σαρτρ ,ο οποίος ακριβώς επειδή δεν είχε το ορθόδοξο βίωμα αυτού του ρητού ,που το έπαιρνε σαν συμβολικό ,δεν μπόρεσε να ξεφύγει από τον κύκλο της αγωνίας της υπαρξιακής ,Έτσι δεν μπόρεσε να καταλάβει ότι η ύπαρξη έχει σχέση με το Θεό, και τη συνέδεσε με το μηδέν. Αλλά ή αγωνία αυτή είναι αγωνία όλης της ανθρωπότητας .Όλοι οι άνθρωποι έχουν αυτή την υπαρξιακή αγωνία , γιατί δεν νοιώθουν ζωντανοί ,αλλά νοιώθουν νεκροί επειδή δεν έχουν μέσα τους κατοικούντο τον εν Τριάδι Θεόν. Εδώ θα ενθυμίσω ότι αυτό που λέμε κατοικία του Θεού μέσα στον άνθρωπο ,είναι εκείνο που οι θεολόγοι και οι Πατέρες λένε **αλληλοπεριχώρηση** Θεού και ανθρώπου η όπως το λένε **μέθεξη** .Για να μην παρεξηγηθούμε θα πούμε, ότι δεν κατοικεί η Θεότης σαν ουσία γιατί δεν είναι δυνατόν .Αλλά πως κατοικεί ,σαν ενέργεια .Η ενέργεια του Αγίου Πνεύματος μας κάνει μέλη Χριστού και κατοικιτήριο του Θεού .Η ουσία του Θεού είναι απρόσιτη στον Κόσμο στη Δημιουργία και στον άνθρωπο ,όπως λέμε ασύλληπτη . Εκείνο που μπορεί ο άνθρωπος να συλλάβει από την Θεότητα είναι όπως μας παρουσιάζεται ,ή Αγία Τριάς . δηλαδή ή θεότης που δεν πιάνεται ,έρχεται προς εμάς με την Τριαδική μορφή ,σαν Πατέρας ,σαν Υιός και σαν Άγιο Πνεύμα και κατοικούν ενεργεία όμως ,δια των ενεργειών τους όπως για παράδειγμα στην Αιμορροούσα του Ευαγγελίου **Λκ,η' 43** Εκεί γίνεται η αλληλοπεριχώρησης ,όπως την αναφέραμε. Η αιμορροούσα πλησίασε και έδωσε την ψυχή της, αλλά δεν έδωσε μόνον .Πήρε κιόλα έγινε αυτή ή **αλληλοπεριχώρηση** γιατί ο Κύριος είπε: **«έγγων δύναμιν εξελθουσιν απ'εμού»**. Δύναμεις εξήλθε από τον Κύριο και κατοίκισε εκείνη τη στιγμή μέσα στην Αιμορροούσα .Και έτσι απέκτησε ύπαρξη .έγινε ζωντανός άνθρωπος .Όλη η ανθρωπότης ή προ Χριστού ,ήταν ανθρωπότης νεκρών ανθρώπων , διότι δεν είχαν σχέσιν με τον Θεόν δεν κατοικούσε Θεός μέσα τους και επομένως δεν είχαν ύπαρξιν .Όλοι οι εκτός εκκλησίας άνθρωποι είναι νεκροί διότι δεν έχουν ύπαρξιν ζωντανή. Οι χριστιανοί δεν πιστεύουμε ότι θα μας σώσει το ευαγγέλιο ,αλλά πιστεύουμε στον Χριστόν ,κοινωνούμε τον Χριστόν και γιαυτό αγαπούμε το Ευαγγέλιο ,και φυλάγουμε το Ευαγγέλιο σαν κόρη οφθαλμού να μην το πειράξει κανείς, επειδή μέσα στο Ευαγγέλιο υπάρχει η ζωή και το έργο του Χριστού .Αλλά δεν μας σώζει το Ευαγγέλιο ,ο Χριστός μας σώζει .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.28

A.28. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στιχ.(18-19)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.27

...**18** .Αναλύοντας το δύσκολο αυτό θέμα της υπάρξεως θέλω να πω τούτο .Δεν υπάρχει αυτόνομη τάξις ανθρώπων δηλαδή να είναι μόνο άνθρωποι . Ο Θεός δεν δημιούργησε ένα ον που να είναι μόνο άνθρωπος όπως ισχυρίζεται ο άθεος Ουμανισμός (Ανθρωπισμός) . Ο Ουρανισμός της Ευρώπης ,επιμένει ότι ο άνθρωπος είναι μόνο άνθρωπος και τίποτε άλλο .Τέτοιο πράγμα δεν υπάρχει. Δηλαδή δεν υπάρχει όν που να είναι μόνο άνθρωπος και τίποτε άλλο .Για παράδειγμα το ζώο είναι μόνο ζώο και τίποτε άλλο . ο άνθρωπος κατά τους Πατέρες είναι ζώο θεούμενο και η θέωσις δηλαδή η ύπαρξής είναι οι ρίζες του. Οι σύγχρονοι ουμανιστές προσπαθούν να υψώσουν το ανθρώπινο δέντρο χωρίς τις ρίζες του. Κατά τους Αρχαίους , **«Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι»**. κατά τον **Ευδοκίμωφ** έναν από τους μεγάλους Ρώσους φιλοσόφους ο οποίος μελέτησε και τον Υπαρξισμό και τον άθεο και τον υπαρξισμό των Πατέρων της Εκκλησίας , λέγει το εξής : ασ ξεκινήσουμε από τη λέξη υπάρχω ,τι σημαίνει . Υπάρχω θα πει μετέχω ,ή στο είναι ή στο μηδέν. Ο Άνθρωπος λοιπόν για να υπάρχει ,πρέπει να μετέχει ,να γίνει μια μέθεξη ,μια αλληλοπεριχώρηση ,μια ανταλλαγή ,η με το είναι ,δηλαδή με τον Θεόν, ή με το μηδέν , δηλαδή με τον διάβολον. Με κάποιον από τους δύο πρέπει ν έλθει εις επαφή . Ας ακούσουμε πώς το λέει : **«ο άνθρωπος δεν έχει πρόσωπο ,αποκλειστικά δηλαδή ανθρώπινο πρόσωπο ,το ίδιο στην σάρκωση ο Θεός δεν είναι μονον Θεός ,αλλά Θεάνθρωπος .Τούτο όμως έχει συνέπειες ,προς δύο κατευθύνσεις : ότι και ο άνθρωπος δεν είναι μονον άνθρωπος αλλά ένα ον ή θεανδρικό ,ή δαιμονικό .»** Όταν λοιπόν θέλω να υπάρχω σαν άνθρωπος ,όπως με έφτιαξε ο Θεός πρέπει να μετέχω ή στο είναι ή στο μηδέν. Εδώ δεν πρέπει να παρεξηγηθούμε ..Ο άνθρωπος όταν πηγαίνει προς το είναι ,δηλαδή **προς τον Θεόν, δεν είναι δυνατόν να μετέχει της ουσίας Του αλλά των ενεργειών Της Αγίας Τριάδος (μέλη Χριστού ,Ναός του αγίου Πνεύματος ...)** . Από την άλλη μεριά **Ο άνθρωπος πηγαίνει προς το μηδέν δηλαδή στον Διάβολο ,μετέχει στο μηδέν, αλλά δεν μπορεί να γίνει μηδέν,δεν μπορεί να γίνει ανυπαρξία ., όπως και ο διάβολος ,μετέχει του μηδενός ,και όταν θα χωρισθεί τελείως από τν Θεόν, (στη Δευτέρα Παρουσία) αυτός και οι άνθρωποι που θα είναι μαζί του, τότε θα είναι παρέα με το μηδέν, αλλά δεν θα μπορούν να γίνουν μηδέν ακριβώς γιατί τους δημιούργησε ο Θεός και δεν μπορούν να επανέλθουν στην ανυπαρξίαν .**

19. ή ουκ οίδατε ότι το σώμα υμών, ναός του εν υμίν Αγίου Πνεύματος εστί, ου έχετε από Θεού, και ουκ εστέ εαυτών; Ένας δεύτερος λόγος που λένε οι Πατέρες εξηγώντας τον Παύλο ,που θα εξηγήσει το πρώτο ,είναι ότι ο άνθρωπος είναι ναός του αγίου Πνεύματος, δηλαδή του Τριαδικού Θεού (που είναι πάντα **Τριάδα ομοούσιος και αχώριστος**) είναι ο σκοπός για τον οποίον δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο . Και ο Θεός ,κατά τους Θεολόγους και τους Πατέρες , μας δημιούργησε για να κατοικήσει μέσα μας. Ο ίδιος ο Θεός στην Παλαιά Διαθήκη λέγει στο Λευιτικό κοτ' 12 : **«και εμπεριπατήσω εν υμίν και έσομαι υμών Θεός και υμείς έσεσθε μοι λαός »** **δηλαδή κατά τον Π.Τρμπέλα:** θα κατοικήσω μέσα σας και θα περιπατήσω μεταξύ σας, και θα είμαι δικός Θεός ,και εσείς θα είσθε λαός μου. Λέγει λοιπόν ο **Ευδοκίμωφ** μελετώντας τους πατέρες Αθανάσιο , Μάξιμο ,και Ειρηναίο : Ο Θεός δημιούργησε τον Κόσμο ότι υπάρχει , τα ζώα ,τα φυτά , ότι υπάρχει ,την Δημιουργία ,για να γίνει σε αυτόν άνθρωπος ,και για να γίνει ο

άνθρωπος σε αυτόν Θεός .κατά χάριν μετέχοντας της Θείας ζωής. Να τι είναι η μέθεξις ή αλληλοπεριχώρησις για να έχει ύπαρξιν ο άνθρωπος , πρέπει να γίνει η μέθεξις, δηλαδή πρέπει να μετέχει ο άνθρωπος κατά χάριν στις Ενέργειες του Θεού ,και έτσι να γίνει κατά χάριν ο άνθρωπος Θεός . Αν δεν εκπληρωθεί ο προορισμός για τον οποίον έγινε, δεν υπάρχει λόγος ,γιατί να είναι ο άνθρωπος « **σαν άχθος αρούρης**» . Δημάδη , όπως έλεγε ή σοφία των αρχαίων προγόνων μας , που τζάμπα κουράζει με το βάρος του τον πλανήτη Γή ..Ούτε για να γλεντήσει έγινε ,ούτε για την υλική απόλαυση μόνον της παρούσης ζωής , ούτε για να αναπτύξει σοφίες και πύργους της Βαβέλ ,και έτσι να προσπαθήσει να θαμπώσει τον Θεόν .Στο σχέδιό του ο Θεός αποφασίζει να ενωθεί με το ανθρώπινο ον, για να το θεοποιήσει . Και τούτο δεν έχει σχέση μόνο με την συγγνώμη και τη σωτηρία . Να μη νομίσουμε δηλαδή ότι η ενανθρώπιση και το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας έγινε μόνο για να μας σώσει ,και να μας ξαναφέρει εκεί που ήταν ο Αδάμ πρώτα . Αλλά για να κατοικήσει μέσα μας .και εξηγώντας αυτό που είπαμε ,ότι θα γινόταν η ενανθρώπιση ,έστω και αν δεν αμάρτανε ο άνθρωπος . Γιαυτό ένας άλλος μεγάλος Ρώσος ορθόδοξος θεολόγος, το βλέπει πιο βαθειά αυτό το ίδιο πράγμα .Αυτό είναι υπαρξισμός των Πατέρων ,αλλά πρέπει να ασχοληθούμε και με αυτά για να μη μας κάνουν τον έξυπνο οι αιρετικοί . Λοιπόν τούτο που λέγει ο **Μπουλγκάκωφ** το περιέχει και το σύμβολο της Πίστεως ,ότι έτσι κι' αλλιώς οπωσδήποτε θα γινότανε ο Χριστός άνθρωπος έστω και αν δεν αμάρτανε ο Αδάμ. Θα πει κανείς ,που το λέγει αυτό . Το λέει ασφαλώς αλλά επειδή είναι πολύ πυκνά γραμμένο σύμβολο, δηλαδή όχι μόνο κάθε λέξις του είναι ολόκληροι τόμοι βιβλίων ,και αυτό βέβαια δεν το κατόρθωσαν απλοί άνθρωποι ,αλλά το πνεύμα φώτισε τους πατέρες να γράψουν αυτό το σύμβολο που όχι μόνο κάθε λέξη ,αλλά ούτε γράμμα δεν υπάρχει μέσα εκεί που να μην είναι απολύτως απαραίτητο . Αρκεί να σημειωθεί ότι ένα γιώτα ζητούσε ο **Άρειος** για να συνθηκολογήσει ,δηλαδή η λέξις **ομοούσιος, να γίνει ομοιούσιος** και για αυτό το γιώτα , 40 χρόνια έμεινε εξόριστος ο **Μ.Αθανάσιος** ,τον είπανε πόρνο ,τον δικάσανε, έζησε έξη χρόνια μέσα σε ένα πηγάδι ,και τι δεν υπέφερε ,για να μην αφήσει να μπει αυτό το γιώτα . Ας ακούσουμε πως το λέγει ο ίδιος : «Αν η σάρκωση καθορίζονταν από την πτώση θα την ιδιοποιείτο ο σατανάς , δηλαδή το κακό .Θέλει να πει αυτό δεν είναι δυνατόν, ο Θεός να ενεργούσε αντανάκλαστικά . ήτοι με το να κάνει αυτό ο Σατανάς ,ανάγκασε τον Θεό ν' αντιδράσει και να κάνει την σάρκωση ,για να σώσει τον άνθρωπο . να είναι η δράση αυτός που έχει την πρωτοβουλία ,ο Σατανάς ,και αντίδραση να έρχεται δεύτερος ο Θεός .Ο πατήρ Σέργιος Μπουλγκάκωφ εφιστά την προσοχή σ' αυτό το σημείο .Στο σύμβολο της Νικαίας (το πιστεύω) ,ο Χριστός κατέρχεται εκ των ουρανών **δι ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν ...** Η πυκνότητα του λόγου του Συμβόλου αποκλείει οποιαδήποτε σκέψη για επανάληψη χωρίς λόγο .Δεν υπήρχε λόγος το δι' ημάς τους ανθρώπους ,και το διά την ημετέρα σωτηρία ,να το πει δυό φορές, αν έλεγε το ίδιο πράγμα .Δεν αφορούν και τα δύο το ίδιο πράγμα. αλλά το δια την ημετέρα σωτηρία σημαίνει την Λύτρωσαν. και το δι' ημάς τους ανθρώπους σημαίνει την θέωσιν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.29

A.29. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

στιχ.(19-20)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.28

...19 .πιο απλά : ,

1^{ον} . Το δι' ημάς τους ανθρώπου σημαίνει ότι για μας τους ανθρώπους σαρκώθηκε ο Θεός , διότι αυτό ήταν το σχέδιο Του ,από καταβολής Κόσμου είτε αμαρτάναμε ,είτε δεν αμαρτάναμε , και

2^{ον} . μια και πέσαμε ,στην αμαρτία ,χρησιμοποίησε την ανθρώπινη φύση Του και για τη ,για τη δική μας σωτηρία . Και αυτό είναι το μεγαλείο της Αγάπης Του . Η μήπως δεν το ξέρετε αυτό ότι το σώμα σας είναι Ναός του Αγίου Πνεύματος, που έχετε από τον Θεόν που κατοικεί μέσα σας και δεν ανήκετε στους εαυτούς σας, αυτό δημιουργεί υποχρεώσεις .Είναι γνωστό από τους αρχαίους ότι μια εικόνα μιλάει όσο και χίλιες λέξεις ,Εάν λοιπόν εγώ ο άνθρωπος φτιάχνω κάτι για ορισμένο σκοπό, πχ. ένα πλυντήριο να πλένει ρούχα. Και το πλυντήριο δεν μπορεί να πλύνει ρούχα. Είτε τα βγάνει μουτζουρωμένα ,είτε τα βγάζει σκισμένα , μισολέρωμενα κλπ. αυτό μπορεί να έχει σμάλτο απ' έξω ,να έχει διαμάντια επάνω ,μπορεί να κάνει και ωραίο ήχο την ώρα που πλένει ,να έχει και μουσική ,δεν ξέρω τι μπορεί να κάνει , μόνο ρούχα να μην πλένει .Τι το θέλω αυτό το πλυντήριο ,θα το πετάξω . αυτό να το καταλάβουμε : Υπάρχουμε αν ακολουθήσουμε αυτό για το οποίο μας δημιούργησε ,δηλαδή να ενωθεί μαζί μας .

20. και ουκ εστέ εαυτών; ηγοράσθητε γαρ τιμής' ύστερα από όσα είπαμε είναι φανερό ότι δεν ανήκουμε στον εαυτό μας δεν μπορούμε να λέμε ,δικό μου είναι το σώμα και το κάνω ότι θέλω. Διότι αγοραστήκαμε με τίμημα, βαρύ, τίμημα το αίμα του Χριστού. Και είμαστε κατά τον Παύλο **δούλοι Χριστού**. Και επειδή μερικοί απληροφόρητοι Χριστιανοί θεωρούν ταπεινωτικό να ονομάζουν τον εαυτό τους δούλο, έστω και του Χριστού ,τους πληροφορούμε ότι η δουλεία στον Χριστό ,είναι κατοχυρωμένη ελευθερία ,και τους συμβουλευουμε να μην νοσταλγούνε την ελευθερία του αδέσποτου σκυλιού. Από την άλλη μεριά , αρνείται ο Χριστός να μας ονομάσει δούλους Του **«ουκέτι υμάς λέγω δούλους ...»** . **Ιω ιε' 15.** γιατί μας αγόρασε σαν δούλους με κολοσσαίο τίμημα ,το τίμιο Αίμα του, για να μας ελευθερώσει .Ένα πολύ γνωστό παράδειγμα ,θα δια φωτίσει πλήρως το ζήτημα : Την παλιά εποχή που επικρατούσε ο Θεσμός της σωματικής δουλείας ,ένας αφεντικός , όπως όλοι, πήγε στην αγορά για να αγοράσει δούλους για το υποστατικό του . Υπήρχαν νόμιμα δουλοπάζαρα όπου οι δουλέμποροι εξασκούσαν αυτό το εμπόριο .Όταν άρχισε να αγοράζει δούλους έπεσε το μάτι του σε ένα δούλο γιγαντόσωμο πελώριο ,και ζήτησε να τον αγοράσει . Αλλά εάν για τους άλλους δούλους το ποσόν ήταν πχ. 50 χρυσά νομίσματα , γιαυτόν ζητούσε δεκαπλάσια ,500 χρυσά νομίσματα .Αλλά ο αγοραστής χωρίς να το συζητήσει το τεράστιο αυτό ποσόν στον έμπορο ,τον πήρε μαζί με τους άλλους και έφυγαν για να πάνε στο κτήμα. Από εκείνη τη στιγμή ο δούλος αυτός έβαλε το κεφάλι κάτω δεν του παίρνανε κουβέντα ,βαριανάσαινε, μελαγχολικόςΒέβαια το αφεντικό που ήταν καλός άνθρωπος ,ανησύχησε και του λέει : γιατί δεν μιλάς . ΟΙ άλλοι δούλοι που είχε πάρει γελούσανε αστειευόταν, τον είδανε καλόβολο το αφεντικό ,καλά θα περάσουμε , Αυτός ούτε στους άλλους μιλούσε ,απομονωμένος απόκοσμος σαν ετοιμοθάνατος .Τον πίεσε ,αφεντικό ήταν ,και τέλος μίλησε. Πώς θες να 'χω όρεξη να μιλήσω ,όταν άκουσα πόσα πλήρωσες για να με αγοράσεις . Φυσικά εσύ τα πλήρωσες αυτά τα χρήματα για να τα βγάλεις από μένα . Πως είναι δυνατόν εγώ να δουλέψω τόσο πολύ που να βγάλεις αυτά τα λεφτά που έδωσες για μένα ,Όλη μου τη ζωή να δουλεύω δεν πρόκειται να τα βγάλεις .

Φαντάσου πόσο θα με βασανίσεις γιατί πρέπει να κερδίσεις και από πάνω. Πως λοιπόν να έχω όρεξη να μιλήσω από αυτό που άκουσα ότι πλήρωσες για μένα. Όστε γιαυτό του λέει είσαι στενοχωρημένος ; Τότε παίρνει το κλειδί της αλυσίδας που ήταν δεμένος . Την ξεκλειδώνει την παίρνει και την πετάει . Γιαυτό αγόρασα τόσο για να σε ελευθερώσω. Σήκω και φύγε ,πήγαινε όπου θες. Είσαι ελεύθερος ! Όταν άκουσε αυτός ότι γιαυτό τον αγόρασε , έπεσε από τα σύννεφα ,του έπεσε στα πόδια και του είπε : εγώ θα είμαι δούλος σου σε όλη μου τη ζωή. Δεν το περίμενε ποτέ αυτό το πράγμα ,που θα πάω αλλού να βρω καλύτερα . Αυτός είναι ο Χριστός ! Μας αγόρασε τόσο ακριβά ,όχι για να βγάλει κάτι από πάνω μας .Τι να βγάλει από πάνω μας ; Αλλά για να μας εξασφαλίσει την ελευθερία σε όλη την αιωνιότητα .Έτσι πρέπει να απαντούμε σε όσους θεωρούνε υποτιμητικό να αυτοαποκαλούνται δούλοι Χριστού . Δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν , μας λέγει σαν συμπέρασμα ο Παύλος με το σώμα σας και με το πνεύμα σας ,τα οποία ανήκουν στον Θεό. Εδώ όταν λέγει πνεύμα ,εννοεί την διάνοια του ανθρώπου και όχι τον νουν του ανθρώπου .Διότι είναι τριπλή ή έννοια του πνεύματος : είναι η αίσθηση ,η διάνοια ,και ο νους . αναλυτικά :

- 1.** αίσθηση του ανθρώπου είναι εκείνη που παίρνει τις παραστάσεις . Ότι συμβαίνει στον έξω κόσμο μπαίνουνε μέσα στον άνθρωπο διά των αισθήσεων. Η ψυχή τα καταγράφει .Αυτό το κάνουν και τα ζώα .
- 2.**Μετα έρχεται άλλος παράγων και επεξεργάζεται αυτές τις παραστάσεις ,τις συνδυάζει με τα συναισθήματα και γίνονται τα βιώματα .Αυτή είναι η διάνοια . Αυτή που ασχολείται με τις παραστάσεις που παίρνει ο άνθρωπος από τον έξω κόσμο .
- 3.** Ο Νους είναι ο παράγων που ασχολείται με κάτι που δεν υπάρχει στον συγκεκριμένο κόσμο ,την Φιλοσοφία ,τα θεωρητικά Μαθηματικά .κλπ. Τότε δοξάζει ο άνθρωπος τον Θεό ,όταν εκτελεί τον προορισμό δια τον οποίον τον έπλασε .

Δηλαδή Όταν δεχθεί να γίνει ναός του Αγίου Πνεύματος .

ΑΜΗΝ.

Εδώ τελειώνουμε την Ανάλυση του ΕΚΤΟΥ υπαρξιακού Κεφαλαίου της προς Κορινθίους Α' Επιστολής του Αποστόλου Παύλου .

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΕΒΔΟΜΟ (Ζ') ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.30

α30. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ.(1-9)

ΣΥΝΕΧΪΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α 29

ΚΕΙΜΕΝΟ

- 1. *Περί δε ων εγράψατέ μοι, καλόν ανθρώπω γυναικός μη άπτεσθαι·***
- 2. *δια δε τας πορνείας έκαστος την εαυτού γυναίκα εχέτω, και εκάστη τον ίδιον άνδρα εχέτω.***
- 3. *τη γυναικί ο ανήρ την οφειλομένην εύνοϊαν αποδιδότω, ομοίως δε και η γυνή τω ανδρί.***
- 4. *η γυνή του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ΄ ο ανήρ. ομοίως δε και ο ανήρ του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ΄ η γυνή.***
- 5. *μη αποστερείτε αλλήλους, ει μη τι αν εκ συμφώνου προς καιρόν, ίνα σχολάζητε τη νηστεία και τη προσευχή· και πάλιν επί το αυτό συνέρχησθε, ίνα μη πειράζη υμάς ο σατανάς δια την ακρασίαν υμών.***
- 6. *τούτο δε λέγω κατά συγγνώμην, ου κατ΄ επιταγήν.***
- 7. *θέλω γαρ πάντας ανθρώπους είναι ως και εμαυτόν· αλλ΄ έκαστος ίδιον χάρισμα έχει εκ Θεού, ος μεν ούτως, ος δε ούτως.***
- 8. *λέγω δε τοις αγάμοις και ταις χήραις, καλόν αυτοίς εστίν εάν μείνωσιν ως καγώ.***
- 9. *ει δε ουκ εγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρείσσον γαρ εστί γαμήσαι ή πυρούσθαι.***

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αγαμία ,Γάμος και συζυγικές σχέσεις

- 1 .Όσο δε για τα ζητήματα για τα οποία μου γράψατε είναι καλό στον άνδρα να μην εγγίζει γυναίκα**
- 2. Αλλά για να αποφεύγει τις ανήθικες πράξεις ,καθένας ας έχει την γυναίκα του και κάθε μία ας έχει τον άνδρα της**
- 3. Στη γυναίκα ο άνδρας ας αποδίδει το συζυγικό χρέος ,ομοίως δε και ή γυναίκα στον άνδρα**
- 4 Η γυναίκα δεν εξουσιάζει το σώμα της η ίδια αλλά ο άνδρας της ,ομοίως δε και ο άνδρας δεν εξουσιάζει το σώμα του ο ίδιος αλλά η γυναίκα του**
- 5. μη στερείτε ο ένας τον άλλο αυτό που οφείλετε ,εκτός εάν κάνετε αυτό προσκαιρώς , κατόπιν συμφωνίας για να αφοσιώνεστε στη νηστεία και στην προσευχή ,και πάλιν να συνέρχεστε σαν σύζυγοι ,για να μην σας πειράζει ο Σατανάς, λόγω της ακρασίας σας.**
- 6. τούτο δε λέγω συγκαταβαίνων στη ανθρώπινη αδυναμία ,όχι δίνοντας εντολή που να σας δεσμεύει .**
- 7. Θέλω οι άνθρωποι να είναι όπως και εγώ ,αλλά καθένας έχει δικό του χάρισμα από τον Θεό ,άλλος μεν έτσι ,άλλος δε αλλιώς**
- 8. Στους αγάμους δε και τις χήρες λέγω ότι καλόν είναι να μείνουν ,όπως και εγώ.**
- 9 . Αν όμως δεν εγκρατύωνται ,ας έλθουν σε γάμο, γιατί είναι καλύτερον να έλθουν σε γάμο, παρά να καίονται από την σαρκική επιθυμία .**

ΣΧΟΛΙΑ

1. Εισερχόμεθα εις το έβδομο κεφάλαιο της πρώτης προς Κορινθίους επιστολής του Αποστόλου Παύλου .Μπαίνουμε συγχρόνως και σε ένα σοβαρό και πολύ επικίνδυνο θέμα . Είναι οι σχέσεις μεταξύ των συζύγων ,που στους πατέρες και τους παλαιούς ορθοδόξους ήταν απλά πράγματα ,αλλά σήμερα τ'άχουμε μπλέξει όπως τ'άχαν μπλέξει και οι Κορινθιοί εκείνη την εποχή και γιαυτό αναγκάστηκαν να του ζητήσουν γραπτώς πώς να ξεμπλέξουν, πώς να τα ρυθμίσουν αυτά τα θέματα κατά Θεόν ,Δυστυχώς και σήμερα ύστερα από 2000 χρόνια πάλι μπερδεμένα είναι και το μπερδεμα επιτείνεται όταν ο καθένας και η κάθε μία βγάζει και δικούς τους κανόνες πάνω στο θέμα των σχέσεων των συζύγων ,και δογματίζει ο καθένας τον άλλον σε καραντίνα και ούτω καθ'εξής . Τους απαντάει τώρα σε εκείνα που του γράψανε ,Αυτό σημαίνει ότι μέχρι τώρα τους απαντούσε σε κείνα που δεν του γράψανε ,που έπρεπε μεν να του έχουν γράψει ,αλλά εκείνοι ,επειδή ήξεραν ότι θα θύμωνε ο Απόστολος δεν του είχαν γράψει ,αλλά τα έμαθε από τον οίκον της Χλόης και τα ήξερε . Πρώτα λοιπόν τους είπε εκείνα που είχε να τους πει ,που δεν τολμούσαν να του γράψουνε , και ύστερα να απαντήσει σε εκείνα που του ζητούσαν να απαντήσει και πολύ δικαιολογημένα . Γιατί πολλοί όταν άκουγαν εκείνα που θέλανε στην αρχή της επιστολής , μετά μπορεί να σηκωνόσαντε να φύγουνε ,και να μην ακούσουν τα υπόλοιπα . Έτσι λοιπόν από το Ζ' Κεφάλαιο χρησιμοποιεί το χρόνο για να δώσει απαντήσεις σε αυτά που τον ρωτούν. Για το Γάμο τον χριστιανικό ,για τα ειδωλόθυτα ,για τον φεμινισμό κλπ. Αρχίζει από το θέμα του γάμου γιατί προηγουμένως είχε μιλήσει για την πορνεία. Αλλά εδώ δεν αρκείται να δίνει μόνο εντολές ,αλλά δίνει και τον τρόπο της αντιμετώπισης Και ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπιστεί η πορνεία είναι ο γάμος. Και αρχίζει από την τοποθέτηση τη δική του **.καλόν ανθρώπω γυναικός μη άπτεσθαι.** Αν θέλετε τη δική μου άποψη .Αυτό είναι το τέλειο ,να μην έχει ο άνθρωπος ,γενετήσια σχέση με γυναίκα .

2. δια δε τας πορνείας έκαστος την εαυτού γυναίκα εχέτω, και εκάστη τον ίδιον άνδρα εχέτω.

Επειδή όμως υπάρχουν οι πορνείες και γενικά οι σεξουαλικές ανωμαλίες ο καθένας , ας έχει την δική του γυναίκα ,και κάθε μια γυναίκα να έχει τον δικό της τον άνδρα. Εδώ υπάρχει υπαινιγμός περί του υγιούς Χριστιανικού φεμινισμού για την ισότητα των δύο φύλων, για τον οποίον θα μιλήσει παρακάτω. δηλαδή δεν λέγει ο άνδρας να έχει την δική του την γυναίκα ,άρα είναι η γυναικά κτήμα του ανδρός ,αλλά το συμπληρώνει ,και κάθε γυναίκα να έχει το δικό της άνδρα .Αν δηλαδή πεις την γυναίκα κτήμα του ανδρός με το πρώτο μέρος του στίχου, τότε πρέπει να πεις και τον άνδρα κτήμα της γυναικός με το δεύτερο μέρος του στίχου . Γιατί όμως κάθε γυναίκα να έχει τον δικό της άνδρα και κάθε άνδρας τη δική του γυναίκα. το είπε πριν. δια τας πορνείας Διότι υπάρχει φόβος και είναι σχεδόν βέβαιον ότι θα πέσουν στην πορνεία . Δηλαδή για αυτούς που δεν μπορούν να έχουν πλήρη εγκράτεια μοναχική όπως είπε ο Κύριος **«ο δυνάμενος χωρείν χωρείτω»**, αφήνει να εννοηθεί ότι θα ακολουθήσουν τον Γάμο . Δηλαδή πως τον γάμο; Πάλι την εγκράτεια. Όχι την πλήρη απελευθέρωση στις σχέσεις τις σεξουαλικές ,αλλά την σχετική εγκράτεια .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α31

A.31. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ.(2-5)

ΣΥΝΕΧΪΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.30

2 . Όταν λέγομε ότι ο γάμος έχει σχετική εγκράτεια και όχι πλήρη απελευθέρωση στις φυσιολογικές σεξουαλικές σχέσεις , δηλαδή εκείνοι που δεν μπορούν να έχουν την μοναχική ζωή αφήνει να εννοηθεί ότι θα ακολουθήσουν την έγγαμη ζωή , δηλαδή πάλι την εγκράτεια . Τον γάμο δεν τον προσφέρει σαν απελευθέρωση στις σχέσεις τις σεξουαλικές αλλά για να επιτύχει την κατά δύναμιν, ήτοι την σχετική εγκράτεια . Δηλαδή ο ορθόδοξος χριστιανικός γάμος είναι άσκηση ,και όχι απεριόριστη σεξουαλική ικανοποίηση. Τώρα βέβαια θα λέγαμε πάνω σ' αυτό ,ότι ήδη η πράξις ,του ορθοδόξου που έχει παιδιά το δείχνει αυτό, είναι ασκητισμός ο γάμος ,είναι καλογερισμός αλλά σχετικός ο γάμος .Όχι διαρκής απόλαυση .Κάποτε που είπαν για κάποιον που είχε δώδεκα παιδιά ,φαντάσου πόσο ακρατής θα είναι αυτός ,και πόσο δεν μπορούσε να συγκρατηθεί ο άνθρωπος για να κάνει τόσα πολλά παιδιά .Αυτό όμως είναι λάθος . Αντίθετα όσο πιο πολλά παιδιά έχει ,τόσο πιο πολλά χρόνια ζωής σκληρά ασκητικής έχει περάσει αυτός ο άνθρωπος ο άνδρας ή η γυναίκα, και περισσότερο βέβαια ο άνδρας , γιατί η γυναίκα λόγω της εγκυμοσύνης είναι ευκολότερο να περάσει τις περιοχές αυτές της εγκρατείας. Για παράδειγμα ο άνθρωπος που έχει 6 παιδιά .Ας μετρήσουμε : 7 μήνες από την ώρα που διαπιστώνεται η εγκυμοσύνη , δηλαδή 7 μήνες μέχρι να γεννήσει η γυναίκα ,και δύο μήνες μέχρι να σαραντήσει = εννέα μήνες για κάθε παιδί είναι εγκράτεια καλογερική και μάλιστα σκληρότερη γιατί ο μοναχός δεν έχει γυναίκα μέσα στο κελί του ενώ ο έγγαμος έχει πλήρη εγκράτεια και με πολύ σκληρότερους όρους . Αν λοιπόν έχει κάνει 6 παιδιά τότε 6 επί 9 μήνες για κάθε παιδι κάνουν 54 μήνες, δηλαδή έξι χρονιά έχει ζήσει μια πλήρη μοναχική ζωή.

Γι' αυτό λέγομε ότι ο γάμος δεν είναι για να γλεντήσουμε ,έχει και αυτός την εγκράτεια του .Βέβαια εδώ ,όπως το ακούμε ,πάλι για να μην παρεξηγηθούμε, θα πούμε και τούτο .αφού λέγει ότι για τις πορνείες να παντρευτούνε οι άνθρωποι, θα νομίσει κανείς ότι ο Παύλος παρουσιάζει σαν σκοπό του γάμου, την αποφυγή της πορνείας .Θα κάνει όμως λάθος . Διότι εδώ ο Παύλος δεν αναπτύσσει τον Χριστιανικό Γάμο και το σκοπό του. Στην προς Εφεσίους επιστολή του θα πει **«Το μυστήριο τούτο μέγα εστίν, εγώ δε λέγω εις Χριστόν και εις την εκκλησίαν .»** Εφ. ε32 ,αλλά για τον Γάμον σαν μυστήριο και μάλιστα μέγα θα μιλήσει Παύλος στην προς Εφεσίους επιστολή.

3 .*τη γυναικί ο ανήρ την οφειλομένην εύνοϊαν αποδιδότω, ομοίως δε και η γυνή τω ανδρί.* Όσο δε τις ιδιαίτερες σχέσεις του ανδρογύνου που αναφέρεται εδώ . ήτοι ο άνδρας να δείχνει την εύνοια του στην γυναίκα του, και η γυναίκα ομοίως να αποδίδει την εύνοια της εις τον άνδρα της . Όταν λέγει εύνοια στις ιδιαίτερες σχέσεις ,να την ξεχωρίζει την γυναίκα του να την τιμά ,και να μην την βάζει σε καμιά περίπτωση σε χειρότερη θέση από οποιαδήποτε άλλη . Και αντιστρόφως η γυναίκα να τον τιμά ,να τον αγαπά και να μην τον τοποθετεί σε κατώτερη θέση ,από κανέναν άλλον , και προχωρεί ποιο βαθειά :

4. «Η γυνή του ίδιου σώματος ουκ εξουσιάζει αλλά ο ανήρ ομοίως δε και ο ανήρ, του ίδιου σώματος ουκ εξουσιάζει αλλά η γυνή.

Και αυτό ισχύει για κάθε ηλικία ,εκτός εάν με συμφωνία που κάνουν μόνοι τους χωρίς την μεσολάβησιν τρίτου ,προκειμένου να μονάσουν

5. μη απόστερείτε αλλήλους, . Η λέξις αποστερώ ,σημαίνει ότι η μονομερής εγκράτεια ,είναι ένα είδος κατακρατήσεως ,και μη αποδόσεως ,μιας οφειλής . Στο στίχο 3 γράφει την οφειλομένη έννοια . Όταν λοιπόν αποστερείτε σημαίνει ότι κατακρατείτε κάτι που ανήκει στον άλλον. Η μονομερής λοιπόν εγκράτεια , που η γυναίκα βάνει στην άκρη τον άνδρα η ο άνδρας βάζει στην άκρη την γυναίκα , για ν' ανέβει σε μεγάλα μέτρα ,όπως λέει, αυτό είναι αποστέρηση . Αποστέρησις ,θα πει κατακράτησις θα πει κλεψιά ,και ένοχος κλοπής γίνεται . Έτσι το είδαν οι Πατέρες και οι ερμηνευτές. σαν κατακράτηση ,σαν κατάχρηση κάποιου πράγματος .ας ακούσουμε τον Χρυσόστομο .Λέγει λοιπόν ο Χρυσόστομος αλλά και ο Ωριγένης και ο Θεοδώρητος : **«Μη εγκρατευέτω η γυνή του ανδρός άκοντος ,μήτε ο ανήρ της γυναικός μη βουλομένης και καλώς είπε μη αποστερείτε.Αποστέρησιν ενταύθα και οφειλήν ανωτέρω ειπών, ινα δείξει της δεσποτείας την επιθέσαν».**Δεσποτική θεωρεί ο Χρυσόστομος αυτήν την συμπεριφορά ,δηλαδή πολλή μεγάλη καταπίεση . Αυτά τα γράφουν οι πατέρες ερμηνεύοντας τον Παύλο . , **ει μη τι αν εκ συμφώνου προς καιρόν, ινα σχολάζητε τη νηστεία και τη προσευχή'** εκτός εάν με συμφωνία και για χωρισμένο καιρό σχολάζετε ,δηλαδή επιμένετε περισσότερο από το συνηθισμένο .Είναι δύο όροι απαραίτητοι που πρέπει να τους προσέξουμε, στη νηστεία και στην προσευχή . "Ότι κατά αυτές τις νηστείες και τις προσευχές δεν πρέπει να συνέρχονται οι σύζυγοι .Και όταν βέβαια λέγει νηστείες ,εννοεί τις νηστείες τις σκληρές που δεν έχει ούτε λάδι . Τις Τετάρτες ,τις Παρασκευές ,την Τεσσαρακοστή , το Δεκαπενταύγουστο . Ποιος είναι ο λόγος που λέγει ότι η αποχή δεν πρέπει να παρατείνεται πέρα από την συμφωνία (αυτό θα πει το προς καιρόν).Ο λόγος, τον είπε ,για να μη σας πειράξει ο Διάβολος . Γιατί ο διάβολος τέτοιες περιπτώσεις περιμένει να βρει για να «βάλει την ουρά του»,να διαλύσει τα ανδρόγυνα η να ρίξει στη μοιχεία η τον ένα η τον άλλο .Συνέχεια στο προς καιρόν είναι **και πάλιν επί το αυτό συνέρχεσθε, ινα μη πειράζη υμάς ο σατανάς δια την ακρασίαν υμών.** Εδώ λέει το εξής . Συνέχεια του προς καιρόν είναι η επάνοδος στις σχέσεις αυτές . Η μόνιμος παύσις των σχέσεων αυτών, αντιμετωπίζεται αλλιώς από την εκκλησία με ειδικούς Κανόνες . Ποιος είναι ο λόγος που η αποχή δεν πρέπει να παρατείνεται πέρα από την συμφωνία ; Ο λόγος τον είπαμε :να μην μας πειράξει ο διάβολος . Γιατί όμως μας πειράζει ; για την ακρασία μας . Επειδή δεν είστε εγκρατείς γιαυτό παίρνει το δικαίωμα ο διάβολος." Άρα δεν φταίει μόνον ο διάβολος . Εάν είναι όμως εκ συμφώνου για πάντα ,δηλαδή εκ συμφώνου μετάβασις από του Μυστηρίου του Γάμου ,εις τον μοναχισμόν ,αυτό πρέπει να είναι οριστικόν και αμετάκλητον . Αλλά γιαυτό , οι πατέρες έχουν θεσπίσει κανόνες ,για τους οποίους θα μιλήσουμε στο επόμενο δισέλιδο.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α32

α32. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

στιχ.(5-9)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.31

ΣΧΟΛΙΑ

...5. Όπως είδαμε στους πέντε πρώτους στίχους του Κεφαλαίου της Α' προς Κορινθίους επιστολής του αποστόλου Παύλου όπου εκεί μας μίλησε για τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των χριστιανών συζύγων. Μας παρουσίασε εκεί μια θαυμάσια δυναμική ισορροπία που μόνο μέσα στο μυστήριο του χριστιανικού Γάμου διατηρείται ,και τον κάνει και αδιάλυτο εάν βεβαία δεν νοθευτεί με μοντερνισμούς .Διότι όπως ξέρουμε ,στα ζητήματα του γάμου δεν χωρούν νεωτερισμοί . Εκείνο που λέει επί το αυτό σημαίνει στο ίδιο κρεβάτι να κοιμάστε μαζί. Εάν διατηρείται η παράδοση δεν διαλύεται ο γάμος .Όταν αρχίζουν να μοντερνίζουν και να συγχρονίζονται τότε αρχίζει η διάλυση και τα διαζύγια ανεβαίνουν καταπληκτικά . Αλλά αυτό είναι νόθευση του χριστιανικού γάμου . Την ισορροπία αυτή η οποία είναι μόνο μέσα στο χριστιανικό γάμο ο Παύλος ,μας την έκλεισε εκείνη την καταπληκτική φράση που ακούσαμε ,και που είναι πρωτάκουστη στην ιστορία της ανθρωπότητας **«η γυνή του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει αλλά ο ανήρ , ομοίως δε και ο ανήρ, του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει αλλά η γυνή.»** Αυτό συνοψίζει όλα όσα υπάρχουν στον χριστιανικό γάμο .και δεν έχει από αλλού πουθενά ακουστεί . Βέβαια αυτό που μας είπε και που συνοψίζει την επιτυχία του χριστιανικού γάμου την αρμονία ακόμα και στις ιδιαίτερες σχέσεις δεν είναι μια συνταγή που θα μπορούσε ο οποιοσδήποτε να την προτείνει σε κάθε ζευγάρι και σε κάθε γάμο ,έστω και αν είναι πολιτικός ,αλλά αυτό είναι η περιγραφή η λεζάντα που γράφει τι περιέχει ο χριστιανικός γάμος . Είναι η έκφραση η περιγραφή μιας ολοκληρωμένης ενώσεως δύο μελών του σώματος του Χριστού εις ένα ,και όχι συνταγή γενική για κάθε ζευγάρι που έρχεται απλώς εις γάμο .Αυτό το ότι άνδρας δεν εξουσιάζει το σώμα του αλλά η γυναίκα και το ότι η γυναίκα δεν εξουσιάζει το σώμα της αλλά ο άνδρας μόνο μέσα στην Εκκλησία και μόνο από μέλη του σώματος του Χριστού μπορεί να εφαρμοστεί . Την πλευρά αυτήν του μυστηρίου του Γάμου, την αναλύει ο Παύλος στην προς Εφεστίους επιστολή του ,που εκεί μιλάει βέβαια για τον χριστιανικό γάμο .Εδώ μιλάει για την πορνεία, ή οποία καταπολεμείται με τον χριστιανικό γάμο . Θα πει κανείς είναι απαγορευμένο να την δώσουμε αυτή την εντολή και σε άλλα ζευγάρια έξω από την εκκλησία ;Δεν απαγορεύεται ούτε είναι κακό ,αλλά είναι ανεφάρμοστο, είναι αδύνατο να εφαρμοστεί διότι αυτό που εκφράζει τον χριστιανικό Γάμο ,είναι μια κατάσταση που δεν είναι φυσική αλλά είναι χαρισματική .

Μέχρι τώρα μιλήσαμε για την αποχή των συζυγικών σχέσεων προς καιρόν μέσα στο γάμο. Αυτή αρχίζει από την αρχή του γάμου ,και συνεχίζεται μέσα στην συζυγική ζωή όπως είπαμε στα τα προηγούμενα. Διακόπτουμε προς καιρόν και πάλιν επιστρέφουμε επί το αυτό .Αυτός είναι ο κύκλος της προσωρινής αποχής όπως μας τον περιέγραψε ο Παύλος

1^{ον}: εκ συμφώνου,

2^{ον}: προς καιρόν ,και

3^{ον}: να συνέρχεσθε πάλιν επί το αυτό .

Αλλά όπως λει ο **6^{ος} στίχ** .**«τούτο δε λέγω κατά συγγνώμην, ου κατ' επιταγήν.»** Δηλαδή αυτό το **3^{ον}** μέρος του κύκλου της αποχής ,το να συνέρχεσθε πάλιν επί το αυτό, όταν τελειώσει το προς καιρόν (ο συμφωνημένος χρόνος αποχής πχ ένας μήνας) δεν είναι

επιταγή αλλά συμβουλή. Πιο απλά: Δεν πάει να πει ότι αν τελειώσει ο συμφωνημένος καιρός της διακοπής των σχέσεων ,να επανέλθετε υποχρεωτικά σε αυτές ,εάν εκ συμφώνου δεν θέλετε . Μπορείτε να ανανεώνετε το προς καιρόν, ήτοι τον χρόνο της αποχής ,εκ συμφώνου πάντοτε. Εάν όμως ζουν συνεχώς μαζί, με πλήρη εγκράτεια ,γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης : τους συμβουλεύω να μη λένε μέχρι τέλους της ζωής τους ,αλλά να ανανεώνουν τα χρονικά διαστήματα και μπορούν να πάνε έτσι μέχρι τέλους της ζωής τους .

7. θέλω γαρ πάντας ανθρώπους είναι ως και εμαυτόν' αλλ' έκαστος ίδιον χάρισμα έχει εκ Θεού, ος μεν ούτως, ος δε ούτως. Αυτά σας τα λέγω λέγει ο Παύλος ,γιατί θέλω αν είναι δυνατόν ,όλοι να ζουν την μοναστική ζωήν όπως ζω και εγώ. αλλά ο Δημιουργός έχει αποφασίσει να υπάρχουν δύο χαρίσματα μέσα στην εκκλησία του Χριστού , το χάρισμα της μοναστικής ζωής ,και το χάρισμα της συζυγικής ζωής . Όστε ο χριστιανικός γάμος θεωρείται χαρισματική κατάσταση και όχι απλώς φυσική .

8. Λέγω δε τοις αγάμοις και ταις χήραις, καλόν αυτοίς εστίν εάν μείνωσιν ως καγώ.

9.ει δε ουκ εγκρατεύονται, γαμησάτωσαν' κρείσσον γαρ εστί γαμήσαι ή πυρούσθαι. Τώρα λει ασχολούμαι με μια άλλη κατηγορία πιστών .Όταν λέγει τους αγάμους και ταις χήρες εννοεί αυτούς που κατά κάποιον τρόπον έμειναν χωρίς γυναίκα ή χωρίς άνδρα , για διάφορους λόγους ,το να μείνουν σαν κι'εμένα ,δηλαδή να μην ξαναπαντρευτούν ,είναι καλό γι' αυτούς . Εάν όμως δεν το αντέχουν, δηλαδή δεν μπορούν να εγκρατευθούν ας έλθουν εις γάμο, γιατί είναι προτιμότερο να παντρεύεται κανείς και να έχει σχέσεις, παρά να καίεται από την επιθυμία .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

στιχ.(10-16)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

10. τοις δε γεγαμηκόσι παραγγέλλω, ουκ εγώ, αλλ' ο Κύριος, γυναίκα από ανδρός μη χωρισθήναι'

11. εάν δε και χωρισθή, μενέτω άγαμος ή τω ανδρί καταλλαγήτω' και άνδρα γυναίκα μη αφιέναι.

12. τοις δε λοιποίς εγώ λέγω, ουχ ο Κύριος' ει τις αδελφός γυναίκα έχει άπιστον, και αυτή συνευδοκεί οικείν μετ' αυτού, μη αφιέτω αυτήν'

13. και γυνή ει τις έχει άνδρα άπιστον, και αυτός συνευδοκεί οικείν μετ' αυτής, μη αφιέτω αυτόν.

14. ηγίασται γαρ ο ανήρ ο άπιστος εν τη γυναικί, και ηγίασται η γυνή η άπιστος εν τω ανδρί' επει άρα τα τέκνα υμών ακάθαρτα εστί, νυν δε άγια εστί.

15. ει δε ο άπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. ου δεδούλωται ο αδελφός ή η αδελφή εν τοις τοιούτοις. εν δε ειρήνην κέκληκεν ημάς ο Θεός.

16.τι γαρ οίδας, γύναι, ει τον άνδρα σώσεις; ή τι οίδας, άνερ, ει την γυναίκα σώσεις;

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α33

α.33 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ. (10-16)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Το αδιάλυτο του Γάμου

10. Στους δε εγγάμους δίνω εντολή όχι εγώ αλλά ο Κύριος . Η γυναίκα να μην χωρίζεται από τον άνδρα

11. και αν χωρισθεί ,να μην έλθει σε νέο γάμο ,η να συμφιλιωθεί με τον άνδρα της .Επίσης ο άνδρας να μη χωρίζει την γυναίκα του .

12. Για τους άλλους δε που συνήψαν γάμον πριν πιστέψουν, εγώ λέγω όχι ο Κύριος . Όποιος αδελφός έχει γυναίκα μη χριστιανή ,και αυτή συγκατατίθεται να μένει μαζί του να μην την χωρίζει επειδή δεν είναι χριστιανή.

13. Όποια γυναίκα έχει άνδρα μη χριστιανό ,και αυτός συγκατατίθεται να μένει μαζί της, να μην τον χωρίζει ,δεν είναι υποχρεωτικό να τον χωρίζει επειδή δεν είναι χριστιανός,

14. διότι ο μη χριστιανός άνδρας λόγω της ενώσεως του με τη χριστιανή γυναίκα ,κατά κάποιο τρόπο έχει εισέλθει εις τον χώρο του αγιασμού ,και η μη χριστιανή γυναίκα ,λόγω της ενώσεώς της με τον χριστιανό άνδρα ,έχει εισέλθει εις τον χώρο του αγιασμού . Αλλιώς τα τέκνα σας θα ήταν βεβαίως ακάθαρτα όπως τα τέκνα των ειδωλολατρών ,ενώ τώρα μετέχουν αγιασμού.

15. Εάν όμως ο μη χριστιανός θέλει να χωριστεί ας χωριστεί. Σε τέτοια θέματα δεν είναι δεσμευμένος ο χριστιανός ή η χριστιανή .Ο Θεός βεβαίως μας έχει καλέσει για να ζούμε ειρηνικά .

16. Αλλά που ξέρεις χριστιανή γυναίκα μήπως σώσεις τον μη χριστιανό άνδρα , ή που ξέρεις χριστιανό άνδρα μήπως σώσεις την μη χριστιανή γυναίκα .

ΣΧΟΛΙΑ

Τώρα έρχεται στο τρίτο σπουδαίο θέμα του κεφαλαίου αυτού ,και μιλάει για το **διαζύγιο**.

10. τοις δε γεγαμηκόσι παραγγέλλω, ουκ εγώ, αλλ' ο Κύριος, γυναίκα από ανδρός μη χωρισθήναι' Εδώ δεν πρόκειται για συμβουλή η οδηγία του Παύλου ,αλλά για παραγγελία του ιδίου του Χριστού που την διαβιβάζει ο Παύλος ,άρα πρόκειται για εντολή δηλαδή για διαταγή. και μόνο ένα λόγο μας έχει δώσει ο Χριστός .(Ματ.ε' 32.).

11. εάν δε και χωρισθή, μενέτω άγαμος ή τω ανδρί καταλλαγήτω' και άνδρα γυναίκα μη αφιέναι. Αλλά υπάρχουν και περιπτώσεις που γίνονται διαζύγια χωρίς να υπάρχει λόγος πορνείας. Σχετικά γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης : «Επειδή δια εγκράτειαν και σωφροσύνην ,η δι' αλλας προφάσεις και μικροψυχίας αλόγους ,και ουχί δια λόγους πορνείας η μοιχείας γίνονται διαζύγια ,και χωρίζονται ανδρόγυνα δια τούτο λέγει ο Παύλος εδώ ,ότι καλύτερον είναι να μην χωρίζεται τελείως το ανδρόγυνο. είδε και χωρισθεί η γυναίκα από τον άνδρα της , ας μην πάρει δεύτερο άνδρα ,αλλά ας μείνει έτσι έχουσα τον πρώτο της άνδρα. αν όχι κατά την μίξιν αυτού ,αλλά το ολιγωτερον κατά τούτο, καθ' ό δεν παίρνει δεύτερον άνδρα η εάν δεν δύναται να εγκρατεύεται ,ας φιλιώνεται πάλιν και ας ενώνεται με τον άνδρα της .Τούτο δε να κάνει και ο άνδρας ,εάν χωρισθεί από την γυναίκα του ,να μην υπανδρεύεται δηλαδή άλλη γυναίκα , να μένει άγαμος και εάν δεν δύναται να εγκρατεύεται, και να σωφρονεί ,να συμφιλιώνεται με την γυναίκα του . Τώρα

,αυτά που σας είπα μέχρι εδώ, λέγει ο Παύλος ,δεν είναι δικά μου τα είπε ο Χριστός ,τα είπε ο Κύριος . Αυτά που θα σας πω από δω και πέρα είναι δικά μου .

12. «τοις δε λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἰ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἀπίστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν·

13. καὶ γυνὴ εἰ τις ἔχει ἄνδρα ἀπίστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν.» δηλαδή αν κάποιος Χριστιανός έχει γυναίκα άπιστη , παρ' όλο ότι έγινε Χριστιανός ,τον αγαπάει και θέλει να μείνει μαζί του ,να μην την αφήσει ,να μην την διώξει .Το ίδιο ακριβώς και για την γυναίκα .Εάν έχει άνδρα άπιστο, ειδωλολάτρη ,αλλά υπάρχει αγάπη στο ανδρόγυνο να μην τον αφήσει ,δεν είναι αυτός λόγος χωρισμού . Εδώ υπάρχει μια απορία .Γιατί τον μοιχό τον χωρίζει, και τον άπιστο δεν τον χωρίζει .είναι πιο βαρύ αμάρτημα ή μοιχεία από την απιστία ; το πρώτο που θα πούμε εδώ είναι ότι αυτά που λέγει για άπιστους ,ειδωλολάτρες κλπ ,αφορούν ανθρώπους που ήλθαν εις γάμον πριν βαπτισθούν ,τότε πού παντρεύτηκαν, ήσαν και οι δύο άπιστοι .Και ύστερα επίστευσεν ο ένας από τους δύο ,ο ένας επίστευσε και ο άλλος όχι. αυτή την περίπτωση αφορά .Δεν αφορά την περίπτωση που είναι ένας άνδρας η μια γυναίκα ,κόρη πιστή ,να παντρευτεί έναν άθεο ,έναν άπιστον, εκτός εάν προηγουμένως πιστεύσει και βαπτιστεί .αυτό ισχύει και αντιστρόφως.

14. « ηγίασται γαρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπίστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ηγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπίστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτα ἐστί, νυν δε ἅγια ἐστίν».

Και συνεχίζει για τα μικτά ανδρόγυνα ,όπου ο ένας από τους δύο είναι άπιστος με τις παρά πάνω προϋποθέσεις που έθεσε ο ίδιος ο Παύλος . Παίρνει ένα μέρος ο άνδρας ο άπιστος από την αγιότητα της γυναικός, έστω ανεπαίσθητα .στην αγάπη του ,στην συμπεριφορά του, όταν την βλέπει να θυμιάζει τις εικόνες ,να πηγαινει στην εκκλησία ,να προσεύχεται ,να φέρνει τον ιερέα να κάνει αγιασμό στο σπίτι κλπ .Εφ' όσον τα δέχεται ,αν συνευδοκεί . Παίρνει ένα μέρος από την αγιότητα της γυναίκας . Για την περίπτωση που αντιδρά θα το δούμε πάρα κάτω. Ομοίως και αντιστρόφως δηλαδή αν το άπιστο μέλος είναι η γυναίκα . Αλλά αυτό λέει ισχύει και για τα παιδιά .Εάν είναι το ένα μέλος πιστό και το άλλο άπιστο, τα παιδιά θα βγουν στο τέλος άγια δηλαδή πιστά. Γιατί θα είναι άγια ; Όχι ότι θα είναι επειδή γεννήθηκαν από αγίους γονείς .Ξέρουμε ότι και των δύο ορθοδόξων συζύγων τα παιδιά , προτού βαπτιστούν, είναι τέκνα οργής ,που τόσος πόλεμος γίνετε στους εξορκισμούς προ του βαπτίσματος από τον ιερέα (**αποτάσσει τῷ Σατανᾷ ; καὶ πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ,καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ ,καὶ πάσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ;καὶ πάσι τῇ πομπῇ αὐτοῦ ;μικρὸν Ευχολόγιον**) ,γι' αυτό και ο σοφός ορθόδοξος λαός .τα αβάπτιστα παιδιά τα ονόμαζε δράκους και δρακούλες. Δεν γεννιούνται λοιπόν άγια τα παιδιά αλλά υπάρχει το χριστιανικό μέλος να τα βαπτίσει .ενώ αν χωρίσουνε , μπορεί να το πάρει το ένα παιδί ο άπιστος πατέρας ή η άπιστη μητέρα και να μείνει αβάπτιστο .Εάν όμως υπάρχει πρόβλημα , στις σχέσεις του ανδρογύνου ,εάν γίνεται ο βίος αβίωτος μέσα στο σπίτι , ταπεινώσεις ,ξυλοδαρμοί..., τι πρέπει να γίνει ;

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.34

α.34 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ. (15-16)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.33

15.ει δε ο άπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. ου δεδούλωται ο αδελφός ή η αδελφή εν τοις τοιούτοις. εν δε ειρήνη κέκληκεν ημάς ο Θεός.

Μη νομίσετε ότι σας λέγω να γίνετε δούλοι στο άλλο μέλος .Ο χριστιανός είναι ελεύθερος .Αυτά που είπα αφορούν τα ανδρόγυνα τα μονιασμένα .γιατί ο Θεός μας κάλεσε να ζήσουμε ειρηνικά και όχι να ζήσουμε με πόλεμο μέσα στο σπίτι που είναι η κατ' οίκον εκκλησιά .

16.τι γαρ οίδας, γύναι, ει τον άνδρα σώσεις; ή τι οίδας, άνερ, ει την γυναίκα σώσεις; Αλλά αν μένουν, διότι και η υπομονή έχει όρια ,τότε ίσως να υπάρξει μεγάλο κέρδος .Δηλαδή που ξέρεις χριστιανή γυναίκα μήπως σώσεις τον μη χριστιανό άνδρα , ή που ξέρεις χριστιανέ άνδρα μήπως σώσεις την μη χριστιανή γυναίκα .

α.34 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ. (17-24)

ΚΕΙΜΕΝΟ

17. ει μη εκάστω ως εμέρισεν ο Θεός, έκαστον ως κέκληκεν ο Κύριος, ούτω περιπατείτω. και ούτως εν ταις εκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

18. περιτετημημένος τις εκλήθη; μη επισπάσθω. εν ακροβυστία τις εκλήθη; μη περιτεμνέσθω.

19. η περιτομή ουδέν εστί, και η ακροβυστία ουδέν εστί, αλλά τήρησις εντολών Θεού.

20. έκαστος εν τη κλήσει η εκλήθη, εν ταύτη μενέτω.

21. δούλος εκλήθη; μη σοι μελέτω· αλλ' ει και δύνασαι ελεύθερος γενέσθαι, μάλλον χρήσαι.

22. ο γαρ εν Κυρίω κληθείς δούλος απελεύθερος Κυρίου εστί· ομοίως και ο ελεύθερος κληθείς δούλος εστί Χριστού

23. τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων.

24. έκαστος εν ω εκλήθη, αδελφοί, εν τούτω μενέτω παρά τω Θεώ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Προηγούμενη και παρούσα καταστάσεις των πιστών

17. Πάντως καθένας όπως ο Θεός του έδωσε χάρισμα ,όπως ο Κύριος τον κάλεσε ,έτσι να ζει . Αυτόν τον κανόνα δίνω και σ' όλες τις εκκλησίες .Εκλήθη κάποιος στην πίστιν ενώ ήταν περιτετημημένος ; ας μη τραβά το δέρμα για να καλύψει το σημείο της περιτομής .Εκλήθη κάποιος στην πίστιν ενώ ήταν απερίτμητος; ας μην περιτέμνεται η περιτομή δεν είναι τίποτε, και η ακροβυστία δεν είναι τίποτε , αλλά σημασία για τη σωτηρία, έχει η τήρησις των εντολών του Θεού. Καθένας στην κατάσταση που βρέθηκε όταν εκλήθη σ' αυτήν ας μένει . Εκλήθη ενώ ήσουν δούλος δεν πειράζει ,αλλά εάν έχεις και τη δυνατότητα να γίνεις ελεύθερος ,μάλλον χρησιμοποίησε αυτή την δυνατότητα. Πάντως ο δούλος που εκλήθη από τον Κύριο, είναι απελευθερωμένος από τον Κύριο. Επίσης και ο ελεύθερος που εκλήθη από

τον Κύριο είναι δούλος Χριστού. Αγοραστήκατε με τίμημα ,Βαρύ τίμημα το αίμα του Χριστού, μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων .Είτε δούλοι είτε ελεύθεροι κοινωνικώς, μη γίνεσθε δούλοι ηθικώς. Μη δείχνετε δουλοπρέπεια και μη δουλεύετε σε αμαρτωλά θελήματα ανθρώπων. Καθένας σε όποια κατάσταση εκλήθη αδελφοί σ' αυτήν δύναται να μένει αρκεί να είναι κοντά στο Θεό .Αν δηλαδή ο δούλος ευαρεστεί στο Θεό δεν πειράζει αν είναι δούλος .Πνευματικώς είναι ελεύθερος .

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ,στυχ.16

17. Πάντως ας φροντίζει ο καθένας να πολιτεύεται και να ζει ,καθώς ο Θεός με την πρόνοια του εκανόνισε τον βίον του ,και όπως εύρε τον καθένα ή κλήσις που του έκανε ο Χριστός . **18. περιτετμημένος τις εκλήθη; μη επισπάσθω. εν ακροβυστία τις εκλήθη; μη περιτεμνέσθω.** Όταν λέει εκλήθη εννοεί την χρονική στιγμήν που ήλθε εις την χριστιανική πίστη δηλαδή το βάπτισμα .Εάν λοιπόν ήσουνα περιτετμημένος ;μη ζητάς να εξαλείψεις την περιτομή .Ήσουν απεριτμητος μην κάμεις περιτομήν. Διότι πολλοί εξ Εβραίων χριστιανοί έλεγαν, αν θέλεις να είσαι τέλειος χριστιανός από τους σούπερ, θα κάνεις και περιτομή . Βλέπετε οι σούπερ υπήρχαν από τότε, δεν είναι νέο φρούτο της εποχής μας . **περιτετμημένος τις εκλήθη; μη επισπάσθω.** Αυτή είναι η άλλη περίπτωση .Την ώρα που ήρθες στο Χριστό, Εβραίος η Μωαμεθανός, η άλλης φυλής ,πιστός , μη ζητάς να εξαλείψεις την περιτομή σου .Μη επισπάσθω. Τι θα πει να εξαλείψεις την περιτομήν; θα πει ότι επί Παύλου και αργότερα, όσοι εισήρχοντο εις την εκκλησίαν και ντρεπόσαστε επειδή ήσαν περιτμημένοι . Θα πει κανείς πως το ήξεραν οι άλλοι; Τότε είχαν τα δημόσια λουτρά, δεν ήταν όπως σήμερα που έχουμε στο σπίτι ο καθένας το λουτρό του. Πήγαιναν λοιπόν ομαδικά και ελούζοντο ,χωριστά οι άνδρες και χωριστά οι γυναίκες . Και εκεί φυσικά έβλεπαν ποιος είναι περιτετμημένος. Πολλοί λοιπόν που ντρεπόσαστε για την περιτομή τους πήγαιναν σε χειρουργούς και έκαναν μια πλαστική εγχείρηση ,η οποία κατά κάποιο τρόπο έκρυβε το σημάδι της περιτομής .

19. η περιτομή ουδέν εστί, και η ακροβυστία ουδέν εστί, αλλά τήρησις εντολών Θεού. Το να έχεις περιτομή δεν είναι τίποτα και να μην έχεις περιτομή πάλι δεν είναι τίποτα .Εκείνο που μετράει είναι η τήρησις των εντολών του Θεού. Τότε θα πει κανείς αφού δεν είναι τίποτα ,γιατί να μην μπορεί κανείς όταν είναι μέλος της εκκλησίας ,αν θέλει να κάνει περιτομή . Γιατί τότε το κάνει να είναι και μπορεί από τάσιν μιμητισμού να δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στην εκκλησία.

20. έκαστος εν τη κλήσει η εκλήθη, εν ταύτη μενέτω. Ο καθένας όπου βρισκότανε την ώρα που έγινε χριστιανός ,σε όποια κατάσταση βρισκότανε όταν εκλήθη από τον Χριστόν εκεί να μείνει .

21. δούλος εκλήθη; μη σοι μελέτω' αλλ'ει και δύνασαι ελεύθερος γενέσθαι, μάλλον χρήσαι. Την ώρα που εκλήθης εβαπτίσθης ,ήσουνα δούλος ; μη σε στενοχωρεί μη σε ταραζει μη σε μέλλει . Αλλά και αν ακόμα μπορείς νόμιμα να ελευθερωθείς , να μην αμελήσεις , να το επιδιώξεις .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.35

A.35 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ. (21-24)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. α34

...**21** .**Η** δουλεία την αρχαία εποχή ήταν Θεσμός κατοχυρωμένος ,τόσον από τους νόμους του κράτους ,όσον και από τους νόμους και την διανοήση και τους φιλοσόφους της εποχής. Μια επανάστασης των δούλων όπως την αντιλαμβανόμαστε σήμερα είναι αδιανόητη. Παρ' όλα αυτά έγιναν δύο επαναστάσεις κατά του θεσμού της Δουλείας κατά τη ρωμαϊκή εποχή .

Η πρώτη επανάσταση γύρω στο 73 π.χ. με αρχηγό τον Σπάρτακο , και η δεύτερη επανάσταση κατά του θεσμού της Δουλείας ,από τον Απόστολο Παύλο . Η πρώτη επανάσταση με αρχηγό των δούλων τον Σπάρτακο ,ξεκίνησε το 73 π.χ. κράτησε δύο χρόνια πολεμώντας τις ρωμαϊκές λεγεώνες και τελείωσε με το θάνατο του Σπάρτακου το 71 μΧ. Το αποτέλεσμα ήταν να νικηθούν κατά κράτος οι δούλοι ,και να σταυρωθούν 6000 από αυτούς κατά μήκος της Αππίας οδού της Ρώμης . "Αλλά υπήρχαν και πάρα πολλοί άλλοι νεκροί .Η δεύτερη επανάσταση κατά της δουλείας έγινε από τον Απόστολο Παύλο ,στο πλαίσιο της κοινωνικής επαναστάσεως που κήρυξε διαδίδοντας το ευαγγέλιο . Η κήρυξη αυτής της επαναστάσεως έγινε γύρω στο 52 μ.Χ.:**«ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Έλληνας,ουκ ένι δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ ένι άρσεν και θήλυ πάντες γαρ υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού. Γαλατ. Γ.28** Ο Παύλος ήταν ρεαλιστής και καθώς είχε και την εμπειρία του Σπάρτακου, δεν χρησιμοποίησε πολεμική βία και όπλα ,αλλά πνευματικά όπλα. Το αποτέλεσμα ήταν ,να καταργηθεί ο θεσμός της σωματικής δουλείας ,με τελευταίο θύμα τον πρόεδρο των Η. Πολιτειών Αβραάμ Λίνκολν, που εφονευθη από μια σφαίρα στο κεφάλι μέσα στο θέατρο από ένα ηθοποιό ονόματι Μπουθ .Η εικόνα του Λίνκολν ,υπάρχει πάνω στο δολάριο των Η. Πολιτειών.

22. ο γαρ εν Κυρίω κληθείς δούλος απελεύθερος Κυρίου εστίν'ομοίως και ο ελεύθερος κληθείς δούλος εστί Χριστού. Και αν όταν εκλήθης ήσουν δούλος, μη σε μέλει για την κατάσταση αυτή της δουλείας σου. Γιατί εκείνος που εκλήθη από τον Κύριον εις την πίστιν εις τον καιρόν που ήταν δούλος είναι απελεύθερος του Κυρίου, ο οποίος τον χειραφέτησε και τον έκαμε πνευματικώς ελεύθερο. το ίδιο και εκείνος που εκλήθη εις την πίστη ενώ ήταν ελεύθερος είναι δούλος Χριστού.

23.τιμής ηγοράσθητε' μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων. Και δούλοι και ελεύθεροι είσαστε δούλοι Χριστού. είσαστε αγορασμένοι με πολλή ακριβή τιμή. Μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων . Τούτον τον λόγον δεν τον λέγει ο Απόστολος μόνον στους δούλους ,ή προς τους ελευθέρους αλλά εις όλους τους Χριστιανούς , οποιασδήποτε τάξεως και βαθμού είναι δηλαδή ,ότι να μην κάνουν όλοι οι χριστιανοί κανένα πράγμα προς αρέσκειαν των ανθρώπων μηδέ να υποτάσσονται εις ανθρώπους , όταν αυτοί προστάζουν παράνομα ,και έξω από την εντολήν του Χριστού .

24.έκαστος εν ω εκλήθη, αδελφοί, εν τούτω μενέτω παρά τω Θεώ . Και πάλι επαναλαμβάνει αυτό που είπε στο στίχο 20: Ο καθένας εις όποιαν κατάσταση εκλήθη ,εις αυτήν να μένει ,αδελφοί .επιδιώκοντας πάντοτε να είναι πλησίον του Θεού και να ευαρεστεί εις αυτόν.

α35 .ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ. (25-31)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

25. Περὶ δε των παρθένων επιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δε δίδωμι ὡς ηλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστός εἶναι.
26. νομίζω οὖν τούτο καλὸν ὑπάρχειν δια τὴν ενεστώσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ το οὕτως εἶναι.
27. δέδεσαι γυναικί; μὴ ζητεῖ λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζητεῖ γυναῖκα·
28. εἰάν δε και γήμης, οὐχ ἡμαρτες· και εἰάν γήμη η παρθένος, οὐχ ἡμαρτε· θλίψιν δε τη σαρκί ἐξουσιν οι τοιοῦτοι· ἐγὼ δε ὑμῶν φείδομαι.
29. τούτο δε φημι, ἀδελφοί, ο καιρός συνεσταλμένος το λοιπὸν ἐστίν, ἵνα και οι ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι,
30. και οι κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, και οι χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, και οι αγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες,
31. και οι χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γαρ το σχῆμα του κόσμου τούτου.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ἡ υπεροχὴ τῆς παρθενικῆς ζωῆς

25. Ὅσο για τους αγάμους ρητὴ ἐντολὴ ἀπὸ τον Κύριο δεν ἔχω ,ἀλλὰ γνώμην ἔχω, ὡς ελεημένος ἀπὸ τον Κύριο να εἶμαι ἀξιόπιστος .
26. Νομίζω λοιπὸν ὅτι λόγω τῆς παρουσίας κρισίμου καταστάσεως ,αὐτὸ εἶναι καλὸ στον ἄνθρωπο να μένει ὅπως εἶναι .
- 27.Εἶσαι δεμένος με γυναῖκα; μὴ ζητεῖς να λυθεῖς .Εἶσαι ἐλεύθερος ἀπὸ γυναῖκα , μὴ ζητεῖς γυναῖκα .Ἀλλὰ και αν ἔλθεις σε γάμο ,δεν εἶναι ἀμαρτία .
- 28.Εαν η παρθένος ἔλθει σε γάμο δεν εἶναι ἀμαρτία .Ἀλλὰ αυτοὶ θα ἔχουν θλίψεις στη ζωὴ τους και ἐγὼ σας λυπούμε. Τούτο ἐπίσης σας λέγω ἀδελφοί.
29. Ο καιρός που ἀπομένει εἶναι περιορισμένος , ὥστε κα ὅσοι ἔχουν γυναῖκες ,εἶναι σαν να μην ἔχουν.
30. Και ὅσοι ἔχουν θλίψεις εἶναι σαν να μην ἔχουν . και ὅσοι ἔχουν χαρὲς εἶναι σαν να μην ἔχουν χαρὲς ,και ὅσοι αγοράζουν, σαν να μην κατέχουν αὐτὰ που αγοράζουν ,
- 31.και ὅσοι ἀπολαμβάνουν τα ἀγαθὰ αὐτοῦ του κόσμου ,να εἶναι σαν να μην τα ἀπολαμβάνουν καθόλου γιατί η μορφή αὐτοῦ του κόσμου παρέρχεται .

ΣΧΟΛΙΑ

το ἐπόμενοι θέμα με το οποίο θα ἀσχοληθούμε εἶναι παρθενία και Μοναχισμός .

25.Περὶ δε των παρθένων επιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δε δίδωμι ὡς ηλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστός εἶναι. Ὅταν λέγει παρθένους ἐννοεῖ πρόσωπα και των δύο φύλων δηλαδὴ ἄνδρες και γυναῖκες που ζούσαν με πλήρη ἐγκράτεια στα σπίτια τους, γιατί τότε μοναστήρια δεν υπήρχαν, οὔτε ἦταν δυνατόν να ὑπάρχουν λόγω των διωγμῶν. Ὅσον ἀφορὰ για τους παρθένους ἄνδρες και γυναῖκες ἐπιταγὴ ἤτοι ἐντολὴ ἀπὸ τον Χριστὸ δεν ἔχω ,δηλαδὴ να μένει ἢ να μὴ μένει ἕνας ἄνθρωπος παρθένος ὑποχρεωτικά. Ἐπομένως δεν βάζω και ἐγὼ νόμο. ἀλλὰ σας δίνω τὴν γνώμη μου ,γιατί πιστεύω ὅτι εἶμαι ἐλεημένος ἀπὸ τον Κύριο και ἐπομένως ἀξιόπιστος σε εσάς .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. Α.36

A.36 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

στιχ. (25-31)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. Α.35

...**25.** αυτό που λέει , γνώμη δίδω, δηλαδή συμβουλή ,σημαίνει ότι ο Παύλος αυτή την οδηγία που θα δώσει για την παρθενία ο Κύριος μεν ,δεν νομοθέτησε ,ούτε εντολή έδωσε για την παρθενία αλλά είπε μόνον όποιος θέλει ,ας χωρέσει εις αυτήν. **«ο δυνάμενος χωρείν χωρείτω» (Ματθ.ιθ' 13)** .Λοιπόν ουδέ εγώ αποτολμώ να προστάξω κάποιον δια να παρθενεύει ,όμως δίνω γνώμη ήτοι συμβουλή που δεν είναι υποχρεωτική. Ας το μεταφέρουμε αυτό σε όλους τους πνευματικούς πατέρας και εξομολογητάς ,Εάν σκεφτούμε ότι ο Παύλος δεν έβανε εντολή πού δεν είχε πει ο Χριστός ,πως είναι δυνατόν σήμερα εμείς οι πνευματικοί να βάνουμε πνευματικές εντολές και κανόνες που δεν έχει πει το ευαγγέλιο και ο Χριστός ,για να επιτύχουμε ορισμένους σκοπούς , καλούς βέβαια ,αλλά με εντολές που δεν στηρίζονται στον Κύριο και στην Ιερά Παράδοση . **«Το καλόν ,ου καλόν ,εάν μη καλώς γένηται»** θα μας πει ο Μέγας Βασίλειος . Η ορθοδοξία δεν ξέρει πνευματικές εντολές που δεν έχει πει ο Κύριος .

26.νομίζω ουν τούτο καλόν υπάρχειν δια την ενεστώσαν ανάγκην, ότι καλόν ανθρώπω το ούτως είναι. Αυτό που θα πω τώρα, δηλαδή ,η γνώμη μου το λέγω για την παρούσα κατάσταση, και δεν είναι υποχρεωτική, γιατί δεν είναι εντολή του Κυρίου. Δηλαδή είναι καλό για τούτη την κατάσταση που ζούμε ,ήτοι διά τις δυσκολίες ,εις τις αναγκαίες περιστάσεις που ακολουθούν τον γάμο και για τις θλίψεις και φροντίδες που έχει η έγγαμος ζωή ,και όχι γιατί ο γάμος δεν είναι καθαρός . Η παρθενία ,αυτή καθεαυτή ,σαν περίπτωση που ο άνδρας δεν έχει σχέση με γυναίκα και η γυναίκα με τον άνδρα, ήτοι η ανέραστη παρθενία ,δηλαδή η παρθενία για να αποφύγουμε τις δυσκολίες και τα βάσανα της συζυγικής και οικογενειακής ζωής ,τότε δεν είναι για τούτο ανώτερη από τον γάμο .Αλλά όταν γίνεται από αγάπη για τον Χριστό. όσο ανώτερος είναι ο Χριστός από έναν άνδρα η μια γυναίκα , τόσο μεγαλύτερη είναι και η παρθενιά από ένα αντίστοιχο γάμο .

27. δέδεσαι γυναικί; μη ζητεί λύσιν· λέλυσαι από γυναικός; μη ζητεί γυναίκα· Λέγοντας εδώ ο Παύλος ,ότι αν είσαι δεμένος με γυναίκα. μη ζητάς να λυθείς, φανερώνει, ότι ο γάμος προξενεί κακοπάθειες ,και θλίψεις ,ωσαν όπου είναι δεσμός ,και αλυσίδα, και σφιγγουν τους παντρεμένους λύσιν δε του γάμου εννοεί ο Παύλος εδώ, όχι τον γινόμενον χωρισμόν με κοινή συμφωνία του ανδρός κα της γυναικός γιατί ο χωρισμός αυτός του ανδρός και της γυναικός δεν ονομάζεται, επειδή γίνεται για μεγαλύτερο καλό, ήτοι για να παρθενέψουν οι τοιοιτοτρόπως χωρισθέντες αλλά ονομάζει λύσιν ,την παράνομον ,και τον εις αλόγους αιτίας (ήτοι μοιχείας) γινόμενον χωρισμόν .Επειδή δε είπε, ότι αν δεν έχεις γυναίκα ,μη ζητάς γυναίκα, δια να μη φανεί, ότι δίνει τούτο ως εντολή ενώ είναι γνώμη ,και προστάζει αναγκαίως να παρθενευουν οι άνθρωποι ,για τούτο ακολούθως λέγει ,ότι, και εάν εσύ Χριστιανέ παντρευτείς ,δεν αμαρτάνεις .

28. και εάν γήμη η παρθένος, ουχ ήμαρτε· Παρθένο εδώ ονομάζει ο Παύλος ,όχι εκείνην που έχει αφιερωθεί εις τον Θεόν, ήτοι την Μοναχήν ή Καλογριάν γιατί αυτή εάν παντρευτεί ,αμαρτάνει βεβαίως ,και σαν μοιχαλίδα κανονίζεται γιατί έχει εξωθεν άνδρα μοιχό, εναντίον εις τον νυμφίο Χριστό αλλά ονομάζει παρθένο την απλή κόρην, όπου είναι ακόμη ανύπαντρη .Αυτή λοιπόν εάν παντρευτεί ,δεν αμαρτάνει ,γιατί ο γάμος δεν είναι ακάθαρτος . **θλίψιν δε τη σαρκί έξουσιν οι τοιούτοι· εγώ δε υμών φείδομαι.** Θλίψιν ονομάζει ο Απόστολος τις φροντίδες ,και λύπες ,που απαραίτητα ακολουθούν εις τον γάμο εγώ δε, λέγει, σας πονώ ,και σας λυπάμαι σαν παιδιά μου ,και θέλω να είσαστε ελεύθεροι

,και χωρίς λύπες και στενοχώριες γιατί ο γάμος ,όπως είπαμε και προηγουμένως ,είναι δεσμός , και αλυσίδα, και σφίξιμον και όποιοι ευρίσκονται δεμένοι με την αλυσίδα δεν εξουσιάζουν τον εαυτό τους .

29. τούτο δε φημί, αδελφοί, ο καιρός συνεσταλμένος το λοιπόν εστίν. Επειδή πάρα πάνω είπε ,ότι έχουν θλίψεις εις το σώμα εκείνοι που παντρευτούν, για να μην πει κανείς ότι αυτοί έχουν και ηδονή, για τούτο με τα λόγια αυτά ο Παύλος , κόβει και ολιγοστεύει την τοιαύτην του γάμου ηδονή, λέγοντας πως ο καιρός της παρούσης ζωής ,είναι λίγος, και σύντομος ,και πως ο θάνατος είναι κοντά, ,και όλα τα πάντα τρέχουν εις την λύσιν και στην φθορά, και η Βασιλεία του Χριστού εγγίζει να έλθει . Το λοιπόν εμείς οι Χριστιανοί, χρεωστούμε να πάμε στον Χριστό ώστε και αν ο γάμος έχει κάποια ηδονή ,αλλά η ηδονή αυτή είναι σύντομη, και ολιγοχρόνια και αυτή ακόμα η του γάμου ηδονή ,είναι περισσότερο θλίψις , και κόπος , και οδύνη ,παρά όπου είναι ηδονή . **ίνα και οι έχοντες γυναίκας ως μη έχοντες ώσι.** Επειδή , λέγει, και εκείνοι ,όπου έχουν γυναίκες χρεωστούσι να είναι σαν να μην τις έχουν ,λέγει ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης τι χρειάζεται και ολότελα λοιπόν να παντρευτεί κανείς ,και να πάρει γυναίκα ,και να βάλλει εις τον εαυτόν του τέτοιο φορτίο; Τί δε θέλει να πει το «ως μη έχοντες»; σημαίνει οι παντρεμένοι Χριστιανοί, χρεωστούν να μην είναι προσηλωμένοι ,ούτε να ξοδεύουν όλη τους την σπουδή εις τον γάμο, και εις τās γυναίκας των.

30. και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη κατέχοντες. Ομοίως και εκείνοι που κλαίνε ,δηλαδή εκείνοι που λυπούνται ,γιατί εστερήθησαν κανένα σωματικό αγαθόν, και αυτοί δεν πρέπει δια τούτο να λυπούνται ωσαύτως και εκείνοι που χαίρονται ,πως απολαμβάνουν τα τερπνά του Κόσμου τούτου ,και αυτοί δεν πρέπει για ταύτα να χαίρουν .και εκείνοι δε όπου καταγίνονται εις τα συναλλάγματα και πραγματείες και δίνουν και παίρνουν, και αυτοί δεν πρέπει με τόσην σπουδή να ζητούν τα τοιαύτα , γιατί τίποτε από αυτά δεν έχουν να κρατήσουν ,αλλά όλα έχουν να τα αφήσουν εδώ.

31. και οι χρώμενοι τω κόσμω τούτω ως μη καταχρώμενοι. Και για να μην απαρिθμώ , λέγει , ένα προς ένα όλα του Κόσμου τα πράγματα ,λέγω καθολικώς ότι όσοι Χριστιανοί μεταχειρίζονται τον Κόσμο τούτον, αυτοί όλοι χρεωστούν να μην τον κακομεταχειρίζονται ήτοι να μη προσέχουν εις αυτόν με κάθε σπουδή και προσπάθεια κατάχρηση ονομάζεται η περιττή μεταχείριση , η έξω του πρέποντος γινομένη . **παράγει γαρ το σχήμα του κόσμου τούτου.** Ήτοι περνάει ,λέγει ,και διαλύεται όλος αυτός ο Κόσμος όθεν γιατί εσείς Χριστιανοί αδελφοί μου ,να αγκαλιάζετε τόσο πολύ τον έτσι διαλυόμενο Κόσμο; σχήμα δε του Κόσμου είπε ο Απόστολος και όχι Κόσμο ,για να φανερώσει ,ότι τα πράγματα του παρόντος Κόσμου, είναι όπως φαίνονται στα μάτια και σχήμα μόνον έξωθεν και επιφάνεια έχουν .Εσωθεν δε, δεν έχουν κανένα στερεόν, και ουσιώδες ,και ενυπόστατον ,αφού το σύνολο τους είναι πηγμένη ενέργεια .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.37

α37 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ. (32-40)

ΚΕΙΜΕΝΟ

32. θέλω δε υμάς αμερίμνους είναι. ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως αρέσει τω Κυρίω·

33. ο δε γαμήσας μεριμνά τα του κόσμου, πως αρέσει τη γυναικί.

34. μεμέρισται και η γυνή και η παρθένος. η άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, ίνα η αγία και σώματι και πνεύματι· η δε γαμήσασα μεριμνά τα του κόσμου, πως αρέσει τω ανδρί.

35. τούτο δε προς το υμών αυτών συμφέρον λέγω, ουχ ίνα βρόχον υμίν επιβάλω, αλλά προς το εύσχημον και ευπάρεδρον τω Κυρίω απερισπάστως.

36. Ει δε τις ασχημονείν επί την παρθένον αυτού νομίζει, εάν η υπέρακμος, και ούτως οφείλει γίνεσθαι, ο θέλει ποιείτω· ουχ αμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37. ος δε έστηκεν εδραίος εν τη καρδιά, μη έχων ανάγκην, εξουσίαν δε έχει περί του ιδίου θελήματος, και τούτο κέκρικεν εν τη καρδιά αυτού, του τηρείν την εαυτού παρθένον, καλώς ποιεί.

38. ώστε και ο εκγαμίζων καλώς ποιεί, ο δε μη εκγαμίζων κρείσσον ποιεί.

39. Γυνή δέδεται νόμω εφ΄ όσον χρόνον ζη ο ανήρ αυτής· εάν δε κοιμηθή ο ανήρ αυτής, ελευθέρα εστίν ω θέλει γαμηθήναι, μόνον εν Κυρίω.

40. μακαριωτέρα δε εστίν εάν ούτω μείνη, κατά την εμήν γνώμην· δοκώ δε καγώ Πνεύμα Θεού έχειν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

32. Θέλω δε να είσθε ελεύθεροι από κοσμικές φροντίδες .Ο άγαμος φροντίζει για τα πράγματα του Κυρίου, πώς να αρέσει στον Κύριο

33.,ενώ ο έγγαμος φροντίζει για τα κοσμικά πράγματα πώς να αρέσει στη γυναίκα του.

34. Διαφέρουν επίσης η έγγαμος γυναίκα και η παρθένος . Η άγαμη γυναίκα φροντίζει για τα πράγματα του Κυρίου ,να είναι αφιερωμένη και κατά το σώμα και κατά το πνεύμα ,ενώ η έγγαμη φροντίζει για τα κοσμικά πράγματα, πώς να αρέσει στον άνδρα .

35. Λέγω δε τούτο για το δικό σας συμφέρον . Όχι για να σας βάλω θήλεια στο λαιμό ,αλλά για να μένει κανείς άγαμος ,και έτσι να υπηρετεί τον Κύριο απερισπάστως.

36. Οι γεροντοκόρες . Εάν δε κανείς ,είναι της γνώμης να τελεί γάμο στην κόρη του, εάν είναι γεροντοκόρη ,μπορεί να γίνεται και έτσι .Ας πράττει αυτό που θέλει ,δεν αμαρτάνει. ας έρχονται σε γάμο. Επειδή ο Απόστολος μιλάει για την γεροντοκόρη γενικώς συνεπώς για πολλές γεροντοκόρες ,γιαυτό χρησιμοποιεί τον πληθυντικό ,ας έρχονται σε γάμο .

37. Αλλά εκείνος που μένει ακλόνητος στην καρδιά και δεν αισθάνεται πίεση και άγχος, αλλά έχει τη δύναμη να κάνει αυτό που θέλει και έχει αποφασίσει μέσα του αυτό ,το να φυλάττει άγαμη την κόρη του πράττει καλώς.

38. Όστε και εκείνος που την παντρεύει πράττει καλώς ,και εκείνος που δεν την παντρεύει ,πράττει καλύτερα.

39. Οι χήρες .Η γυναίκα δεσμεύεται από τον νόμο ,όσο ζει ο άνδρας της .Εάν δε ο άνδρας της κοιμηθεί ,πεθάνει δηλαδή ,είναι ελεύθερη να έλθει σε γάμο με όποιον θέλει ,αρκεί ο γάμος να γίνει σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου .

40.Αλλά θα είναι ευτυχέστερη κατά τη γνώμη μου εάν μείνει έτσι ,χήρα .Νομίζω δε ότι έχω και εγώ Πνεύμα Θεού .

ΣΧΟΛΙΑ

32. θέλω δε υμάς αμερίμνους είναι. ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως αρέσει τω Κυρίω'

33. ο δε γαμήσας μεριμνά τα του κόσμου, πως αρέσει τη γυναίκι. Σήμερα ο Παύλος , στη συνέχεια ,επειδή μίλησε για τα βάρη και για τις υποχρεώσεις της παρθενικής ζωής ,μας μιλάει και για τις χάρες της ,για τα προνόμια της παρθενικής ζωής ,τα προνόμια δηλαδή της παρθενίας. Σας θέλω να είσθε αμέριμνοι. Και θέλοντας να μας κάμει αμέριμνους μας παρακινεί να μην παντρευόμαστε και πώς πάλι ο άγαμος τώρα μας λέγει «ότι ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου» ; Δηλαδή και στην παρθενία βρίσκονται μέριμνες; Ναι μας αποκρίνεται ο Απόστολος, έχει μέριμνες και η παρθενία ,μα όχι τέτοιες ,καθώς ο γάμος γιατί οι μεν μέριμνες της παρθενίας ,είναι μέριμνες του Κυρίου οι δε μέριμνες του γάμου είναι μέριμνες της γυναικός, οι μέριμνες της παρθενίας είναι μέριμνες ψυχωφελείς ,και χαροποιείς οι μέριμνες του γάμου είναι μέριμνες ψυχοβλαβείς και θλιβερές .

34. μεμέρισται και η γυνή και η παρθένος. η άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, ίνα η αγία και σώματι και πνεύματι' η δε γαμήσασα μεριμνά τα του κόσμου, πως αρέσει τω ανδρί. Διαφορά πολλή , λέγει ,έχουν οι παντρεμένες γυναίκες και οι παρθένες , γιατί δεν έχουν μίαν και την αυτήν φροντίδα και οι δυο αλλά είναι μοιρασμένες και χωρισμένες κατά το ενδιαφέρον ,η μία από την άλλη ότι η μεν παντρεμένη γυναίκα σπουδάζει και καταγίνεται σε άλλα πράγματα, η δε παρθένος καταγίνεται σε άλλα και ότι οι φροντίδες που έχουν αυτές οι δύο είναι εις το άκρον διαφορετικές .

35. τούτο δε προς το υμών αυτών συμφέρον λέγω, ουχ ίνα βρόχον υμίν επιβάλω, αλλά προς το εύσχημον και ευπάρεδρον τω Κυρίω απερισιπάστως.

Για τούτο ,λέγει ,έγραψα εις εσάς τους Χριστιανούς περί παρθενίας λόγους . γιατί γνωρίζω πως το επάγγελμα της παρθενίας είναι συμφέρον εις εσάς γιατί είναι άλυπο, γιατί είναι αμέριμνο, και γιατί είναι ψυχωφελές και όχι για να σας αναγκάσω ,και να σαςβάλω θηλιά στο λαιμό ,οπότε θα παρθενεύετε τυπικά, αλλά για να σας εξασφαλίσω συμπεριφορά σεμνή και θέση τιμημένη πλησίον του Κυρίου ,χωρίς περισπασμούς και βασανιστικές φροντίδες .

36. Ει δε τις ασχημονείν επί την παρθένον αυτού νομίζει, εάν η υπέρακμος, και ούτως οφείλει γίνεσθαι, ο θέλει ποιείτω' ουχ αμαρτάνει' γαμείτωσαν.

Εάν όμως κανένας πατέρας νομίζει ότι είναι ντροπή του το ότι αφήκε την κόρη του να υπερβεί την ακμή της ηλικίας ,και έγινε γεροντοκόρη ,ενώ από το άλλο μέρος πείθεται ότι έτσι πρέπει να γίνει ,δηλαδή να την παντρέψει ,ας κάνει ότι θέλει .Δεν αμαρτάνει . Ας έλθουν εις γάμο.

37.ος δε έστηκεν εδραίος εν τη καρδιά, μη έχων ανάγκην, εξουσίαν δε έχει περί του ιδίου θελήματος, και τούτο κέκρικεν εν τη καρδιά αυτού, του τηρείν την εαυτού παρθένον, καλώς ποιεί. Εκείνος όμως που στέκει ακλόνητος μέσα στην καρδιά του και δεν αναγκάζεται από τίποτε να αλλάξει απόφαση, έχει δε εξουσία να κάμει ότι θέλει και έχει αποφασίσει μέσα του αυτό ,δηλαδή το να φυλάττει την κόρη του άγαμο ,καλώς πράττει .

38.ώστε και ο εκγαμίζων καλώς ποιεί, ο δε μη εκγαμίζων κρείσσον ποιεί. Ώστε εκείνος που παντρεύει την κόρη του καλώς πράττει ,όμως εκείνος που δεν την παντρεύει πράττει καλύτερα .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. Α.38

α.38 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

στιχ. (39-40)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. Α.37

39. Γυνή δέδετα νόμω εφ' όσον χρόνον ζη ο ανήρ αυτής· εάν δε κοιμηθή ο ανήρ αυτής, ελευθέρα εστίν ω θέλει γαμηθήναι, μόνον εν Κυρίω.

40. μακαριωτέρα δε εστίν εάν ούτω μείνη, κατά την εμήν γνώμην· δοκώ δε καγώ Πνεύμα Θεού έχειν. Δια τον δεύτερον γάμο εδώ διδάσκει ο Απόστολος , αδελφοί και συγχωρεί μεν να δευτεροπαντρεύεται η γυναίκα εκείνη, της οποίας πέθανε ο άνδρας. Και συγχωρεί μεν να λαμβάνει η χήρα δεύτερο άνδρα, όμως μακαριωτέρα, και ευτυχέστερη είναι ,και ονομάζει εκείνην που δεν θα δευτεροπαντρευτεί γιατί όσον η παρθενία είναι ανώτερη από τον πρώτον γάμον. τόσον και ο πρώτος γάμος είναι ανώτερος από τον δεύτερον .Δεμένη λοιπόν είναι η γυναίκα εφ' όσον ζει ο άνδρας της, ήτοι κρατείται και εμποδίζεται από τον Νόμο όπου διαλαμβάνει για τις μοιχείες , δηλαδή, ότι αν η παντρεμένη γυναίκα αφήσει τον άνδρα της και πάρει άλλον είναι μοιχαλις εάν όμως αποθάνει ο άνδρας της είναι ελευθερωμένη, και λελυμένη από τον πρώτον δεσμό ,και Νόμο, και έχει εξουσία να πάρει δεύτερο άνδρα μόνον, λέγει ,να τον πάρει εν Κυρίω, ήτοι με σωφροσύνη και κοσμιότητα ,δια να γεννήσει ,αν θέλει ο Θεός τέκνα ,και να προστατεύεται από άνδρα, και όχι για την εμπάθεια, και επιθυμία της σαρκός .Το δε **«κατά την εμήν γνώμην»** το λέγει ο Απόστολος ,δια να μη νομίσει κανείς ότι την αποχή από τον δεύτερον γάμο, την θέλει ο Παύλος ,ως ανάγκην και εντολή , αλλά να την νομίζει ως συμβουλή, συμβουλή όμως ,όχι ανθρωπινη απλώς , αλλά θείαν, και του Αγίου Νεύματος διότι λήγει στη συνέχεια, ότι και εγώ ο Παύλος οπού δίνω αυτή τη συμβουλή ,νομίζω ότι έχω Πνεύμα Θεού .

ΤΕΛΟΣ Ζ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α38. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

στιχ.(1-13)

ΚΕΙΜΕΝΟ

1. Περί δε των ειδωλοθύτων, οίδαμεν ότι πάντες γνώσιν έχομεν.

2. η γνώσις φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. ει δε τις δοκεί ειδέναι τι, ουδέπω ουδέν έγνωκε καθώς δει γνώναι·

3. ει δε τις αγαπά τον Θεόν, ούτος έγνωσται υπ' αυτού.

4. Περί της βρώσεως ουν των ειδωλοθύτων οίδαμεν ότι ουδέν είδωλον εν κόσμω, και ότι ουδείς Θεός έτερος ει μη εις.

5. και γαρ είπερ εισί λεγόμενοι θεοί είτε εν ουρανώ είτε επί της γης, ώσπερ εισί θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί,

6. αλλ' ημίν εις Θεός ο πατήρ, εξ ου τα πάντα και ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού.

7. Αλλ' ουκ εν πάσιν η γνώσις· τινές δε τη συνειδήσει του ειδώλου έως άρτι ως ειδωλόθυτον εσθίουσι, και η συνειδήσις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται.

8. βρώμα δε ημάς ου παρίστησι τω Θεώ· ούτε γαρ εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν μη φάγωμεν υστερούμεθα.

9. βλέπετε δε μήπως η εξουσία υμών αύτη πρόσκομμα γένηται τοις ασθενούσιν.

10. εάν γαρ τις ίδη σε, τον έχοντα γνώσιν, εν ειδωλείω κατακείμενον, ουχί η συνείδησις αυτού ασθενούς όντος οικοδομηθήσεται εις το τα ειδωλόθута εσθίειν;

11. και απολείται ο ασθενών αδελφός επί τη ση γνώσει, δι' ον Χριστός απέθανεν.

12. ούτω δε αμαρτάνοντες εις τους αδελφούς και τύπτοντες αυτών την συνείδησιν ασθενούσαν εις Χριστόν αμαρτάνετε.

13. διόπερ ει βρώμα σκανδαλίζει τον αδελφόν μου, ου μη φάγω κρέα εις τον αιώνα, ίνα μη τον αδελφόν μου σκανδαλίσω.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ειδωλόθута

Η γνώσις φυσιοί ,η δε αγάπη οικοδομεί

1. Όσο τώρα για τα ειδωλόθута ,τα κρέατα των ειδωλολατρικών θυσιών, ξέρουμε ότι όλοι έχουμε γνώση.

2. Η γνώση φουσκώνει τα μυαλά με έπαρση ενώ η αγάπη οικοδομεί .Εαν κανείς με έπαρση νομίζει ότι γνωρίζει κάτι, ακόμη δεν έχει γνωρίσει τίποτε καθώς πρέπει να το γνωρίζει

3.Αλλ' εάν κανείς αγαπά τον Θεόν, αυτός αναγνωρίζεται από αυτόν, είναι γνώριμος και οικείος του Θεού ,και αγαπάται από τον Θεόν.

4.Ως προς το ζήτημα λοιπόν του αν πρέπει να τρώγουμε τα ειδωλόθута ,τα κρέατα των ειδωλολατρικών θυσιών, γνωρίζουμε ότι κανένα είδωλο στον κόσμο δεν είναι πραγματική θεότις ,και ότι κανείς άλλος Θεός δεν υπάρχει παρά ένας .

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Η΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ α.39 .

α39. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

στιχ. (5-13)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Η΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α.38 .

5.Ναι,και αν υπάρχουν λεγόμενοι θεοί ,είτε στον ουρανό, είτε στη γη ,όπως υπάρχουν πολλοί ψευδόθεοι ,πολλοί ψευδοκύριοι,

6. αλλά για μας ,ένας Θεός υπάρχει ,ο Πατήρ ,από τον οποίον δημιουργήθηκαν τα πάντα και εμείς για τη δόξα Του .Και ένας Κύριος υπάρχει ο Ιησούς Χριστός μέσω του οποίου δημιουργήθηκαν τα πάντα ,και εμείς μέσω αυτού.

7.Συνεπώς το είδωλο και τα ειδωλόθυτα αντικειμενικά δεν έχουν καμία θρησκευτική σημασία .Αλλά δεν υπάρχει σ' όλους η σωστή γνώση ,και έτσι μερικοί με την ιδέα του ειδώλου έως τώρα, που είχαν από παλαιότερα που ήταν ειδωλολάτρες ,τρώγουν το ειδωλόθυτον, όχι απλώς ως κρέας ,αλλά ως κρέας ειδωλολατρικής θυσίας μολυσμένο. Και γιαυτό η συνείδηση τους ,επειδή είναι ασθενής όχι πλήρως φωτισμένη και γιαυτό περιδεής μολύνεται. **8.**Βεβαίως δεν μας κάνει ντροπή να είμαστε ευάρεστοι στο Θεό ,διότι ούτε αν φάγομε γινόμαστε καλύτεροι ,ούτε αν δεν φάγομε γινόμαστε χειρότεροι.

9.Προσέχετε όμως μήπως αυτή η ελευθερία σας να τρώγετε ειδωλόθυτα, κρέατα ειδωλολατρικών θυσιών ,γίνει αιτία να σκοντάψουν και να πέσουν οι αδύνατοι στην γνώση και στην πίστη.

10. γιατί αν κάποιος δει εσένα που έχεις γνώση ,να κάθεται στο τραπέζι ειδωλολατρικού ναού ,η συνείδηση του, αφού είναι αδύνατη ,δεν θα ενθαρρυνθεί να τρώει σαν ειδωλόθυτα, τα κρέατα των ειδωλολατρικών θυσιών;

11. Και εκεί εξ αιτίας της δικής σου γνώσεως θα χαθεί ο αδύνατος αδελφός για τον οποίον ο Χριστός υπέστη θάνατον.

12. Έτσι δε αμαρτάνοντας απέναντι των αδελφών και κτυπώντας σκληρά τη συνείδηση τους ,η οποία είναι ασθενής, αμαρτάνετε στον ίδιο το Χριστό. **13.**Γιαυτό εάν τροφή γίνεται αιτία να σκοντάψει και να πέφτει ο αδελφός μου ,δεν θα φάγω κρέατα ειδωλολατρικών θυσιών ποτέ για να μη γίνω αιτία να σκοντάψει και να πέσει ο αδελφός μου .

ΣΧΟΛΙΑ

Το Η΄ κεφάλαιο περιέχει τις κοινωνικές σχέσεις μεταξύ Χριστιανών και ειδωλολατρών ,και σε τελευταία ανάλυση ,μεταξύ Χριστιανών και λεγομένων αθέων που είναι οι ειδωλολάτρες κάθε εποχής . Τα είδωλα δεν είναι μόνον τα αγάλματα οι πέτρες, τα ξύλα ,αλλά ότι λατρεύει ο άνθρωπος ,απ' όλες τις περιοχές της τέχνης ,της επιστήμης, της φιλοσοφίας και γενικά παντός επιστητού ,και το προτιμήσει από τον Θεόν, αυτό είναι είδωλο .Έτσι μπορούμε να φανταστούμε σε τι πυκνό δάσος ειδωλολατρικών θεών ζει και κινείται ο σύγχρονος άνθρωπος .Και αυτές οι κοινωνικές σχέσεις είχαν πάντοτε μέσα τους το πρόβλημα των λεγομένων ειδωλοθύτων. Δηλαδή κάθε τραπέζι κοινό ,που καθόσαντε και Χριστιανοί και ειδωλολάτρες και επειδή είχαν πρόβλημα οι Χριστιανοί, εφ' όσον ήσαν συνέταιροι ,εφ' όσον ήσαν γείτονες, εφ' όσον πριν γίνουν χριστιανοί είχαν στενές οικογενειακές σχέσεις ,ήσαν καλοί άνθρωποι ,άλλο αν ακόμα δεν έγιναν χριστιανοί. Τι να κάνουμε, να ξανατρώμε πάλι μαζί ,να τα παίρνουμε αν μας δίνουν από τα φαγητά τους, είναι ένα πρόβλημα που τότε υπήρχε πάρα πολύ οξύ ,αλλά υπάρχει και σήμερα . Να δούμε λοιπόν πως το αντιμετωπίζει ο Παύλος .Τότε οι αρχαίοι όλες σχεδόν τις σχέσεις τους ,τις τους τις οικογενειακές ,τις κρατικές ,τις εθνικές ,και όλα τα ιστορικά γεγονότα της ζωής

τους ,μα ήτανε γενέθλια ,μα ήτανε γάμοι ,μα ήτανε θεμέλια του σπιτιού, όταν σκεπάζανε τη σκεπή ,ή επιτυχία σε καποια σχολή ακόμα και τα κρατικά μεγάλα γεγονότα ,τις εθνικές εορτές, και την ανακήρυξιν νέου Συντάγματος και οποιοδήποτε εξαιρετικό εθνικό γεγονός που ήθελαν να το τονίσουν ,δεν τα γιόρταζαν με παρελάσεις και πανηγυρισμούς απλώς ,όπως τα γιορτάζουμε εμείς ,αλλά κεντρικός εορτασμός ήταν πάντοτε οι θυσίες .Και όταν λεμέ θυσία την εποχή εκείνη ,εννοούμεν θυσίαν ζώων, μικρών η μεγάλων ανάλογα με την οικονομική επιφάνεια ,που είχε αυτός που γιόρταζε ,και πολύ περισσότερο όταν ήταν αυτός το κράτος .Και ακολουθούσε στη θυσία γεύμα με τα κρέατα των θουσιών. Γιατί εκτός από τα ολοκαυτώματα που όταν σπάνια ,στις άλλες θυσίες οι αρχαίοι έκαιγαν μόνο τα εντόσθια και τα πόδια .Όλο το άλλο κρέας έμενε . Έτρωγαν ,όσο έτρωγαν στο τραπέζι ,και αν ήταν πολλά τα ζώα γιατί ήταν και εκατόμβες ,δηλαδή θυσίες με εκατό βόδια η κάθε μια ,τα υπόλοιπα κρεατικά που δεν τα κατανάλωναν στη συνέχεια τα πουλούσαν στην αγορά. Αλλά όταν τα πήγαιναν στην αγορά τα πουλούσαν φτηνά . Και τα ζώα που ήταν για τις θυσίες ήταν και εκλεκτής ποιότητας λόγω του σεβασμού που ειχαν για τους θεούς τους ,αλλά και πολύ φτηνά. Δεν είχαν τότε ψυγεία για να τα βάλουν στους καταψύκτες ,έπρεπε να καταναλωθούν ,και έτσι η τιμή ήταν πάρα πολύ μικρή .Από την άλλη μεριά οι Χριστιανοί ,στην πλειοψηφία ήταν πολύ φτωχοί και με πολλά παιδιά και δύσκολα μπορούσαν να αγοράσουν ένα κιλό κρέας στην κανονική αγορά να τα ταΐσουν κάθε φορά .Όταν λοιπόν το εύρισκε στην αγορά τέτοιο κρέας από τις θυσίες ,εκλεκτό και τόσο φτηνό, θα το αγόραζε να ταΐσει τα παιδιά του ,η θα άφηνε τα παιδιά του νηστικά επειδή ήταν ειδωλόθυτο; Να ότι το πρόβλημα ήταν βασικό και σοβαρό .Αλλά και υπήρχαν άλλα προβλήματα. Στις εθνικές εορτές έσφαζαν εκατοντάδες μεγάλα ζώα και μικρά, κι 'αν ήταν υπάλληλος του Κράτους ,θα μπορούσε να μην πάει στο τραπέζι που θα τον καλούσε ο προϊστάμενος; Ήταν λοιπόν πολλή τα προβλήματα που ήταν αναγκασμένοι να φάνε κρέατα από θυσίες ειδώλων.

Μετά αυτή την σύντομη εισαγωγή , ας δούμε στο κείμενο ,πως αντιμετώπισε το θέμα των ειδωλοθύτων ο Παύλος .

1. Περί δε των ειδωλοθύτων, οίδαμεν ότι πάντες γνώσιν έχομεν. Μου γράφετε ,λέει, για τα ειδωλόθυτα, που όλοι ξέρουμε για αυτά τα πράγματα .Τι γνώση όμως έχομε ; Θέλει να πει δηλαδή, ότι ευρίσκοντο μερικοί χριστιανοί στην Κόρινθο, τέλειοι στην πίστη, και στέρεοι στη γνώση, και τον λογισμό ,οι οποίοι με το να ξέρουν ότι τα φαγητά, όπου εισέρχονται στην κοιλιά δεν κάνουν ακάθαρτο τον άνθρωπο καθώς είπε ο Κύριος (Ματθ.ιγ',11). και ότι τα είδωλα είναι αναισθητα ξύλα, και πέτρες ,και δεν μπορούν να βλάψουν τον άνθρωπο. Δια τούτο θαρρούντες αυτήν την πίστη, και την γνώση, μπαίνανε μέσα στους βωμούς των ειδώλων, και έτρωγαν από τι θυσίες εκείνες που άθεοι και ειδωλολάτρες έκαναν εις τα είδωλα τους. Βλέποντας δε αυτούς άλλοι Χριστιανοί ,ατελείς εις την πίστη, και ασθενείς στη γνώση και τον λογισμό ,και νομίζοντας ότι για σεβασμό των ειδώλων τα τρώνε αυτά ,εσκανδαλίζοντο , και τα έτρωγαν και αυτοί ,όχι απλώς ως κρέας, αλλά ως κρέας ειδωλολατρικής θυσίας μολυσμένο.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. Α.40

α.40 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

στιχ.(1-6)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. Α.39

Το Πρόβλημα των ειδωλοθύτων ήταν μεγάλο όταν ετέθη γραπτώς στον Παύλο. Συμπληρωματικά σ'αυτά που είπαμε στα προηγούμενα αναφέρουμε και τα εξής: Ο Κλεισθένης ένας Ρωμαίος στους αρραβώνες της κόρης του , θυσίασε 100 βόδια .Στους βωμούς των Συρακουσών προσέφεραν στις ημέρες των εορτών 450 βόδια ,ο Λυβιος αναφέρει μια θυσία με 300 ταύρους ,50 κατσίκες και άλλα 40 μεγαλύτερα ζώα .όταν ανέλαβε την εξουσία ο Καλιγούλας μέσα στη γενική χαρά σε διάστημα μικρότερο από τρεις μήνες έσφαξαν μόνο στη Ρώμη πάνω από 160.000 ζώα . Αυτό ,το πρόβλημα των ειδωλοθύτων ,ήταν μια πηγή για συνεχείς αμφιβολίες και φροντίδες των περιδεών συνειδησεων, δηλαδή των φοβισμένων συνειδησεων .

2.η γνώσις φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. Η γνώσις που είχαν οι τέλειοι Χριστιανοί ,τους επέτρεπε ,όπως είδαμε στα προηγούμενα ,να τρώγουν από τις θυσίες των ειδώλων και των δαιμονίων χωρίς να αμαρτάνουν. Από την άλλη μεριά υπήρχαν οι ατελείς χριστιανοί που δεν είχαν την γνώσιν των τελείων ,και παρακινούντο από αυτούς ,και σπρωχνόσαντε στην ειδωλολατρία . Σπουδάζει λοιπόν ο Απόστολος ,να διορθώσει το κακό τούτο και πρώτα μεν απευθύνεται προ τους τελειότερους εις την πίστιν , και γνώσιν ,και αφήνει τους ατελείς για αργότερα ,καθώς συνηθίζει να κάνει . Και πρώτα μεν, ταπεινώνει ,και γκρεμίζει την υπερηφάνεια πού είχαν στην γνώση τους ,και τους λέει. Δεν έχετε εσείς μοναχοί αυτή τη γνώση ,αλλά όλοι οι Χριστιανοί , ξέρουμε ,ότι κανένα είδωλο δεν υπάρχει στον Κόσμο όμως ή γνώσις μοναχή ,όχι μόνον δεν ωφελεί αυτόν πού την έχει ,αλλά και περισσότερο τον βλάπτει γιατί φουσκώνει και εξογκώνει αυτόν με την υπερηφάνεια ,και για τούτο χωρίζει αυτόν από τον αδελφό του , αν ίσως και δεν έχει μαζί της σύντροφο αχώριστο και την αγάπη . Γιατί ή αγάπη έχει δύναμιν να οικοδομεί ,και να ωφελεί τον πλησίον και όσα η χωρίς αγάπη γνώσις γκρεμίζει ,αυτά ή αγάπη τα οικοδομεί ,και ανεγείρει ,γιατί τα κάνει όλα για την του πλησίον ωφέλεια . **ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΔΟΚΕΙ ΕΙΔΕΝΑΙ ΤΙ, ΟΥΔΕΠΩ ΟΥΔΕΝ ΕΓΝΩΚΕ ΚΑΘΩΣ ΔΕΙ ΓΝΩΝΑΙ'** Προσθέτει ακόμα εδώ και άλλο μεγαλύτερο ο Παύλος ότι και αν ή γνώση είναι ενωμένη με την αγάπη ,όμως ούτε έτσι δεν είναι τελεία γιατί κανένας δεν ξέρει κανένα πράγμα με τέτοια τελειότητα ,καθώς πρέπει να το ξέρει ,ακόμα κι αν είναι Πέτρος , ακόμα κι αν είναι Παύλος . (*εν είδα ,ότι ουδέν οίδα, του Σωκράτη*). Όστε τι καυχάστε ,λέγει εσείς Χριστιανοί ,που έχετε μόνον την γνώση χωρίς την αγάπη ; εις καιρόν όπου και αν είχατε την γνώση ενωμένη με την αγάπη ,πάλιν ούτε έτσι κανένα τέλειο πράγμα δεν θα γνωρίζατε ;

3.ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΑΓΑΠά ΤΟΝ ΘΕΟΝ, ΟΥΤΟΣ ΕΓΝΩΣΤΑΙ ΥΠ' ΑΥΤΟΥ. Κατά τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη το νόημα των Αποστολικών τούτων λόγων_είναι : ότι όποιος αγαπά τον πλησίον και αδελφό του ,αυτός βεβαία αγαπά και τον Θεόν αγαπώντας δε τον Θεόν, δεν είπε ότι γνώρισε τον Θεόν ,αλλά γνωρίζεται αυτός από τον Θεόν, ήτοι γνωστός εις τον Θεό και φίλος ,και οικείος του γίνεται αφού δε γίνει γνωστός και οικείος του Θεού ,γνώσιν λαμβάνει από τον Θεό πλην δεν λαμβάνει την γνώσιν αυτήν τελεία, και απαρτισμένη κατά πάντα επειδή κατά τον Θεοδώρητο, των αδυνάτων είναι να λάβει ταύτη κανένας στον παρόντα βίον . Λοιπόν εσύ Χριστιανέ όπου νομίζεις πως είσαι τέλειος εις την γνώσιν μη καυχάσαι όποια γνώση και τυχόν έχεις γιατί ούτε η γνώση αυτή είναι τέλεια ,ούτε δικό σου κατόρθωμα και αρετή αυτή είναι αλλά είναι χάρισμα του Θεού .βλέπουμε λοιπόν ,με πόσα

επιχειρήματα γκρεμίζει ο Απόστολος την υπερηφάνεια εκείνων που νομίζουν πως έχουν γνώσιν .

4.Περί της βρώσεως ουν των ειδωλοθύτων οίδαμεν ότι ουδέν είδωλον εν κόσμω, και ότι ουδείς Θεός έτερος ει μη εις.

Πάλιν και εδώ ο Απόστολος δείχνει την γνώσιν κοινή σε όλους τους Χριστιανούς ,για να ταπεινώσει εκείνους ,πού καυχώσαντε πως μόνοι έχουν την γνώσιν .Όλοι ,λέγει οι πιστοί Χριστιανοί ξέρουμε ,ότι κανένα είδωλο δεν είναι στον Κόσμο .Και πώς ω μακάριε Παύλε, δεν είναι είδωλα ,δεν είναι ξόανα ;Ναι είναι ,λέγει ,αλλ' αυτοί δεν είναι τίποτα ,ούτε καμίαν και ισχύ δεν έχουν, ούτε θεοί είναι, αλλά είναι λίθοι και δαίμονες . Διότι στους αθέους υπήρχαν και αμαθείς και σοφοί . Και οι μεν αμαθείς και αγράμματοι φρονούσαν πως τα είδωλα δεν ήταν άλλο τι περισσότερο, παρά λίθοι, και ξύλα αναίσθητα οι δε σοφοί φρονούσαν, ότι μέσα εις τα είδωλα αυτά κατοικούσαν θεϊκές δυνάμεις δηλαδή δαιμόνια που τα ονόμαζαν και Θεούς .

5.και γαρ είπερ εισί λεγόμενοι θεοί είτε εν ουρανών είτε επί της γης, ώσπερ εισί θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί,

επειδή όμως ονομάζονταν στους αρχαίους πολλοί θεοί κάτι που ισχύει και σήμερα . Για να μη φανεί λοιπόν ότι ο Παύλος μάχεται τα φανερά τα από αυτούς κηρυττόμενα με κίνδυνο να ανοίξει με τους Έλληνες θεϊστές ένα άκαρπο θεολογικό αντιλογώ γιαυτό συγκαταβαίνει ,και λέγει ,ότι αγκαλά και να λέγονται Θεοί πολλοί , είτε εις τον ουρανό, καθώς ο Ήλιος ,και η Σελήνη και οι λοιποί αστέρες είτε εις την γη, καθώς ήσαν εκείνοι οι γήινοι άνθρωποι τους οποίους θεοποιούσαν οι ίδιοι οι Έλληνες θεϊστές .

6.αλλ' ημίν εις Θεός ο πατήρ, εξ ου τα πάντα και ημείς εις αυτόν,

Αλλ' όμως κοντά σε μας τους πιστούς Χριστιανούς ,ένας Θεός είναι ο Πατήρ , από τον οποίον δημιουργήθηκαν όλα τα όντα ,νοητά και αισθητά γιατί η φράσις **εξ ου** ,το δημιουργικό ,και ποιητικό αίτιον δηλώνει το δε **και ημείς εις αυτόν**, δηλώνει τον λόγον της προς τον Θεόν δικής μας επιστροφής και οικειώσεως . Σαν να ήθελε να πει ,ότι, και εμείς οι χριστιανοί ,εις αυτόν είμαστε αποκρεμασμένοι . Τώρα ας δούμε και λεπτομέρειες πάνω σ' αυτά, με την βοήθεια ενός παραδείγματος αφού, ως γνωστόν, μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις. Ένα ευρωπαϊκό караβάνι διασχίζει με αργά κουρασμένα βήματα την απέραντη και καταθλιπτική έρημο της Σαχάρας πηγαίνοντας σε κάποια όαση . Οι άνθρωποι βαδίζουν με κόπο νιώθοντας τα μέλη τους να γίνονται όλο και πιο πολύ βαριά και δυσκίνητα. Όταν, ξαφνικά, μια συμμορία από Βεδουίνους ληστές κρυμμένη πίσω από έναν αμμόλοφο ,πετάγεται και τους περικυκλώνει απειλητικά .Ο αρχηγός της συμμορίας απευθύνει στον οδηγό του караβανιού αυτά τα τρία ερωτήματα : **«Ποιοι είσαστε ; από πού ερχόσαστε ; που πηγαίνετε ;»**. Έπρεπε να απαντήσουν σ'αυτά τα τρία ερωτήματα .Αν δεν απαντούσαν, θα τους θεωρούσαν κατασκόπους και θα τους εκτελούσαν επί τόπου. Και εγώ τώρα που βλέπω να ταξιδεύουμε ανάμεσα στην έρημο της ζωής, δεν θα είχα να απευθύνω στον εαυτό μου ,και στον καθένα από μας, προσωπικά ,πιο σοβαρές ερωτήσεις από αυτές :

---Ποιός είσαι ; ---Από πού έρχεσαι ; ---Πού πηγαίνεις ;

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ. α.41

α.41 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

στιχ.(6-8)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ. α.40

...6. Συνεχίζουμε τα σχόλια επάνω στα 3 βασικά ερωτήματα :

---ποιός είσαι ;

---Από πού έρχεσαι ;

---Πού πηγαίνεις ;

Αυτές εδώ οι ερωτήσεις έχουν μια αφάνταστη σπουδαιότητα .Γιατί η ζωή όπως την ζούμε είναι έρημος .Και ο άνθρωπος ,όταν γεννηθεί ,μπαίνει μέσα στην έρημο. Και βαδίζει, και οι δαίμονες τον κυνηγούν ,και του βάνουν διλήμματα ,και ερωτήσεις του βάζουν διαρκώς την ερώτηση . Ποιος είσαι, από πού έρχεσαι και που πας . Ποιος είσαι λοιπόν ; Ποιος είσαι σύ το όμορφο μπουμπούκι ,που τώρα μόλις είναι έτοιμο ν' ανθίσει σε κάποιο κλαδί; Ποιος είσαι συ μια καινούρια ανθρώπινη ζωή που ξεδιπλώνεται τώρα πάνω στη γη μας για να μείνει ,ίσως ,μερικές δεκάδες χρόνια ; Από πού ήρθες ; ,που βρισκόσουνα εδώ κι' εκατό χρόνια; Τότε που ούτε αυτό το σπίτι που μένεις τώρα δεν υπήρχε . Και αυτοί ακόμα οι γονείς σου δεν είχαν έρθει στη γη. Και ύστερα ;που πηγαίνεις ; Που θα είσαι μετά από εκατό χρόνια ; αυτό το σπίτι μπορεί να υπάρχει ακόμα και κάποιος άλλος να το κατοικεί στη θέση σου και να διαβάζει αυτές τις γραμμές .Μα δε θα είσαι πια εσύ .Που θα βρίσκεσαι όμως; να τα τρία ερωτήματα ,στα οποία θα προσπαθήσουμε να δώσουμε απάντηση .

---ποιός είσαι ;

Είμαι ένας άνθρωπος και όχι ένα λείψανο ανθρώπου .Τα κύτταρα ,τα μόρια, τα μέταλλα ,τα ηλεκτρόνια ,και όλα αυτά τα υλικά συστατικά που αποτελείται το ανθρώπινο σώμα ,δεν είναι ο άνθρωπος .Είναι το λείψανο του ανθρώπου, όπως είναι γνωστό από τα παλιά τα χρόνια. Ο άνθρωπος οφείλει την ύπαρξη του ,στο Θεό που του έδωσε πρώτα την ύπαρξη ,με το κατ'εικόνα ,που αναφέρεται στη Γραφή :Ας δούμε τι λέει η Γραφή για την δημιουργία του πρώτου ανθρώπου ,του Αδάμ, του Γενάρχη του ανθρωπίνου Γένους , από τον οποίον προερχόμαστε όλοι ,άνδρες και γυναίκες . Γένεσις α 26,27 **«και εποίησεν ο Θεος τον ανθρωπον ,κατ'εκόνα Θεου εποίησεν αυτόν»** με την λέξη **εποίησε**, και κατόπιν στο δεύτερο κεφάλαιο Γέν.β' 7 εφοδίασε αυτόν με υλικά στοιχεία , **«και έπλασε ο Θεος τον ανθρωπον ,χούν από της γής»** με τη λέξη **έπλασε** που δεν είναι το ίδιο . Πιο απλά :με την λέξη εποίησε σημαίνει ότι δημιούργησε μέσα στο Νου του ο Θεός τον Αδάμ σαν ύπαρξη (ή υπόσταση ή πρόσωπο που είναι το ίδιο) και με τη λέξη έπλασε σημαίνει ότι δημιούργησε με υλικά στοιχεία της γης ,δηλαδή με χώμα από τη γη το σώμα του Αδάμ ,το οποίο ένωσε με τον ήδη υπάρχοντα Αδάμ μέσα στο νου Του με ένα ζωοφόρο θεϊκό φύσημα : **«..και ενεφύσησε εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής ,και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζωσαν .»Γεν.β' 7** Και έτσι έγινε ο Αδάμ τέλειος άνθρωπος . Στην ερώτηση ποιος είσαι απαντώ είμαι ένας άνθρωπος ,ένας γνήσιος απόγονος του Αδάμ , που με δημιούργησε ο Θεός κατά τον ίδιο τρόπο .Εδώ φαίνεται καθαρά ότι η ύπαρξις προηγείται της ουσίας ,δηλαδή της φύσεως .

---Από πού έρχεσαι ;

Που ήσουν πριν από 100 χρόνια : Σαν άνθρωπος , σαν πρόσωπο ,σαν υπόσταση όχι σαν λείψανο .Σαν λείψανο ,δηλαδή σαν υλικό άψυχο ανθρώπινο σώμα ,έγινες πολύ αργότερα στην κοιλιά της μάνας σου .

Που ήσουν λοιπόν πριν 100 χρόνια ... **6.ΑΛΛ' ημίν εις Θεός ο πατήρ, εξ ου τα πάντα**
Για μας ,ένας Θεός υπάρχει ,ο Πατήρ ,από τον οποίον δημιουργήθηκαν τα πάντα .Άρα κατά τον Παύλον μέσα σε αυτά τα πάντα , δηλαδή μέσα στη σκέψη και στο σχέδιο του Θεού ,σαν ύπαρξη ,εκεί μέσα ήμουν ,και από εκεί έρχομαι και εγώ .Όλοι οι άνθρωποι και όλα όσα δημιουργήθηκαν από καταβολής κόσμου ,είναι στο σχέδιο του Θεού. Δεν περίμενε ο Θεός χρόνο για να τα δημιουργήσει .Τα έχει όλα στο μυαλό Του και στο σχέδιο του και από εκεί τους δίνει την ύπαρξη και τα υλοποιεί μέσα στο σχέδιο το οποίο έχει .Άρα πριν από 100 χρόνια ήμουν στη σκέψη και στο σχέδιο του Θεού . διότι το **εξ ου τα πάντα** _δηλώνει το δημιουργικό και το ποιητικό αίτιον του Πατρός το δε **και ημείς εις αυτόν** δηλώνει την επιθυμία, την ευδοκία της προς Αυτόν ιδικής μας επιστροφής και οικειώσεως με την ελευθέρια που θα είμαστε προικισμένοι από τον Δημιουργό μας .

---Πού πηγαίνεις ;

: και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού.

Αυτό ο Παυλος με την φραση **δι' ου τα πάντα** ,σημαίνει ότι ολόκληρη η υλική δημιουργία ,και επομένως και το ανθρώπινο γένος ,όσον αφορά την σωματική του ουσία δημιουργήθηκε από τον Χριστό . και με την φράση **και ημείς δι' αυτού.** σημαίνει ότι όσοι ανταποκριθούμε στην επιθυμία του Πατρός ,να επιστρέψουμε εις Αυτόν, αυτό εξαρτάται από τι σχέση θα έχομε με τον Χριστό ,και όχι με τον Πατέρα ,διότι δι' αυτού θα σωθούμε. Πιο απλά:

Το να υπάρχουμε σαν πρόσωπα σαν υποστάσεις ο Θεός Πατήρ δεν μας ρώτησε .Το να ξαναγυρίσουμε στον Θεόν διά του Χριστού ,ο Χριστός θα μας ρωτήσει : **«θέλεις υγιής γενεσθαι ;».** **Ιω,ε' 6, .**

Το που λοιπόν πηγαίνουμε ,εξαρτάται από τι απάντηση θα δώσουμε σ' αυτήν την ερώτηση του Χριστού, στην πράξη όμως ,και όχι με λόγια ,και από την σχέση και την αγάπη που θα έχομε με τον Χριστόν, εξαρτάται που θα είμαστε , ύστερα από 100 ή και περισσότερα χρόνια . Η ανθρωπότης κατά γενική ομολογία είναι άρρωστη και μόνον όσοι θέλουν να μένουν κοντά στον Χριστό θεραπεύονται . Για τον Χριστό δεν υπάρχει το δεν μπορώ : **«Ου θελετε ελθειν προς με ,ίνα ζωνν εχητε»** **Ιω.ε' 40 .** **7.ΑΛΛ' ουκ εν πάσιν η γνώσις' τινές δε τη συνειδήσει του ειδώλου έως άρτι ως ειδωλόθυτον εσθίουσι, και η συνειδήσις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται.**

Αλλά ενώ όλοι οι χριστιανοί έχουν την γνώσιν ότι ένας και μόνος είναι ο Θεός , δεν έχουν όμως όλοι σαφή και καθαρά την γνώσιν δια τα ειδωλόθυτα. Μερικοί δε από τους χριστιανούς με το εσωτερικό φρόνημα και την συνήθεια ότι το είδωλο όπου λάτρευαν άλλοτε ,είναι πραγματική θεότης, τρώγουν ακόμη έως τώρα τα κρέατα ως πραγματική θυσία που προσεφέρθη εις τους θεούς .και η συνείδηση τους λοιπόν ,επειδή είναι ασθενής ,και δεν έχει φωτισθεί αρκετά μολύνεται και ταρασσεται ,και αναστατώνεται για αυτό που έκαμε .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. α.42

α.42 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

στιχ.(8-13)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. α.41

8.βρώμα δε ημάς ου παρίστησι τω Θεώ· ούτε γαρ εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν μη φάγωμεν υστερούμεθα. Εδώ υπάρχει μια άλλη περίπτωση .Μερικοί που ήξεραν ότι το ειδωλόθυτον δεν είναι τίποτε ,νόμισαν ότι αυτή η τολμηρή επίδειξη εφαρμογής της γνώσεώς τους , το να τρώγουν τα ειδωλόθυτα ενώπιον των ανθρώπων, θα εγκριθεί από τον Θεό σαν εποπτική διδασκαλία . Αυτοί πληροφορούνται από τον Παύλο ότι αυτό ούτε κατόρθωμα , ούτε αρετή δεν είναι .Ενώ δε ο ασθενής αδελφός βλάπτεται , συ δεν έχεις να κερδίσεις τίποτε από το φαγητό αυτό . Δεν είναι το φαγητό που μας παρουσιάζει ευάρεστους στον Θεόν. Διότι ούτε εάν φάγομε ευδοκιμούμε και προοδεύουμε εις την αρετή ,ούτε εάν δεν φάγομε υπολειπόμαστε και μένουμε πίσω εις αυτήν.

9.βλέπετε δε μήπως η εξουσία υμών αύτη ,πρόσκομμα γένηται τοις ασθενούσιν. Βλέπετε, ήτοι προσέχετε, λέγει ,και στοχασθείτε καλά ,αδελφοί , λέγει ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης ,για να τους φοβίσει, και να τους ντροπιάσει με αυτόν τον λόγον ,ότι η εξουσία σας αυτή που έχετε από όλα ,ακόμη και από ειδωλόθυτα ,γίνει αιτία να αμαρτήσουν οι ασθενείς κατά την πίστη αδελφοί σας . **10. εάν γαρ τις ήδη σε, τον έχοντα γνώσιν, εν ειδωλείω κατακείμενον, ουχί η συνείδησις αυ- τού ασθενούς όντος οικοδομηθήσεται εις το τα ειδωλόθυτα εσθίειν;**

Επομενον δε είναι να βλαβούν σοβαρά οι ασθενείς αδελφοί .Γιατί ,εάν κάνεις από αυτούς ,σε ιδεί εσένα που έχεις την ορθή γνώσιν, να κάθεται στο τραπέζι κάποιου ναού των ειδώλων ,δεν θα στερεωθεί η συνείδηση του ,αφού αυτός είναι ασθενή αδελφός ,εις το να τρώγει τα ειδωλοθυτα σαν κάτι το ιερόν και άξιον ευλαβείας ;

11.και απολείται ο ασθενών αδελφός επί τη ση γνώσει, δι' ον Χριστός απέθανεν. Και θα χαθεί ,παρασυρόμενος εις ειδωλολατρείαν ο αδελφός σου, πού είναι αδύνατος πνευματικά ,εξ αιτίας της ιδικής σου γνώσεως .Αλλά για την σωτηρία του αδελφού σου αυτού ,ο Χριστός θυσίασε την ζωή Του.

12.ούτω δε αμαρτάνοντες εις τους αδελφούς και τύπτοντες αυτών την συνείδησιν ασθενούσαν, εις Χριστόν αμαρτάνετε. Και έτσι διαπράττετε αμάρτημα από το οποίο βλάπτονται μεγάλως οι αδελφοί ,και δι' αυτό, είναι αυτό αμάρτημα στους αδελφούς .Και πληγώνετε και χτυπάτε σκληρά την συνείδηση τους ,η οποία είναι ασθενής και αδύνατη. αλλ' υποπίπτετε συγχρόνως και εις αμάρτημα ,το οποίον αναφέρεται εις αυτόν τον Χριστόν ,που πέθανε για να σώσει τους αδελφούς αυτούς .

13.διόπερ ει βρώμα σκανδαλίζει τον αδελφόν μου, ου μη φάγω κρέα εις τον αιώνα, ίνα μη τον αδελφόν μου σκανδαλίσω. Γι' αυτό δε ,εάν αυτό που τρώγω γίνεται αιτία σκανδάλου και αμαρτίας εις τον αδελφό μου , δεν θα φάγω ποτέ οιονδήποτε είδος κρεάτων ,διά να μη σκανδαλίσω τον αδελφό μου .

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΓΔΟΥ (Η΄) ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α.42 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

στιχ.(1-12) ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1. Ουκ ειμί απόστολος; ουκ ειμί ελεύθερος; ουχί Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών εώρακα; ου τον έργον μου υμείς εστε εν Κυρίω;
2. ει άλλοις ουκ ειμί απόστολος, αλλά γε υμίν ειμί· η γαρ σφραγίς της εμής αποστολής υμείς εστε εν Κυρίω.
3. η εμή απολογία τοις εμέ ανακρίνουσιν αύτη εστί.
4. μη ουκ έχομεν εξουσίαν φαγείν και πιείν;
5. μη ουκ έχομεν εξουσίαν αδελφήν γυναίκα περιάγειν, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και Κηφάς;
6. ή μόνος εγώ και Βαρνάβας ουκ έχομεν εξουσίαν του μη εργάζεσθαι;
7. τις στρατεύεται ιδίοις οψωνίοις ποτέ; τις φυτεύει αμπελώνα και εκ του καρπού αυτού ουκ εσθίει; ή τις ποιμαίνει ποιμνην και εκ του γάλακτος της ποιμνης ουκ εσθίει;
8. Μη κατά άνθρωπον ταύτα λαλώ; ή ουχί και ο νόμος ταύτα λέγει;
9. εν γαρ τω Μωσέως νόμω γέγραπται· ου φιμώσεις βουν αλοώντα. μη των βοών μέλει τω Θεώ;
10. ή δι΄ ημάς πάντως λέγει; δι΄ ημάς γαρ εγράφη, ότι επ΄ ελπίδι οφείλει ο αροτριών αροτριάν, και ο αλοών της ελπίδος αυτού μετέχειν επ΄ ελπίδι.
11. Ει ημείς υμίν τα πνευματικά εσπείραμεν, μέγα ει ημείς υμών τα σαρκικά θερίσομεν;
12. ει άλλοι της εξουσίας υμών μετέχουσιν, ου μάλλον ημείς; αλλ΄ ουκ εχρησάμεθα τη εξουσία ταύτη, αλλά πάντα στέγομεν, ίνα μη εγκοπήν τινα δώμεν τω ευαγγελίω του Χριστού.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Απόδειξη της αποστολικής ιδιότητας του Παύλου

1. Δεν είμαι Απόστολος ;,δεν είμαι ελεύθερος ;,δεν έχω δει τον Ιησού Χριστό τον Κύριον μας ;
- 2.δεν είστε σεις το αποτέλεσμα του έργου που έκανα για τον Κύριο ; Αν για άλλους δεν είμαι Απόστολος ,αλλά για σας βεβαίως είμαι .Ναι η απόδειξης της αποστολικής ιδιότητας μου, είστε εσείς που σας οδήγησα στον Κύριο .
3. Η απολογία μου προς αυτούς ,που με αμφισβητούν σαν Απόστολο και με καθίζουν στο εδώλιο του κατηγορουμένου αυτή είναι **Δικαιώματα.**
- 4.Αφού λοιπόν είμαι Απόστολος ερωτώ: Μήπως δεν έχουμε δικαίωμα να φάμε και να πιούμε ;
- 5.μήπως δεν έχουμε δικαίωμα να φέρουμε μαζί μας στις περιοδείες, χριστιανή γυναίκα για να μας υπηρετεί ,όπως κάνουνε και οι λοιποί Απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και αυτός ο Κηφάς ,ο Πέτρος ;
- 6.ή μήπως εγώ και ο Βαρνάβας δεν έχουμε δικαίωμα να μην εργαζόμαστε για τη συντήρηση μας .

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Θ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ α. 43 .

α.43 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

στιχ.(7-6)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Θ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α.42 .

- 7.** Ποιος πότε υπηρετεί ως στρατιώτης με δικά του έξοδα ; ποιος φυτεύει αμπέλι και δεν τρώει από τον καρπό του ; ή ποιος ποιμαίνει ποίμνιο και δεν τρώγει από το γάλα του ποιμνίου ;
- 8.** Μήπως λέγω αυτά ανθρωπίνως σκεπτόμενος ; μήπως δεν τα λέει και ο νόμος ;
- 9.** τα λέγει γιατί στο Νόμο του Μωϋσέως είναι γραμμένο , «μη βάλεις φίμωτρο στο βόδι που αλωνίζει» .Μήπως ο Θεός ενδιαφέρεται απλώς για τα βόδια ;
- 10.** η μήπως ομιλεί οπωσδήποτε για μας ; Ναι για μας εγράφη . Ότι δηλαδή εκείνος που οργώνει πρέπει να οργώνει με ελπίδα και εκείνος που αλωνίζει , ασφαλώς να μετέχει του καρπού που ήλπισε .
- 11.** Αφού εμείς σπείραμε σε εσάς τα πνευματικά ,είναι μεγάλο πράγμα εάν εμείς θερίσουμε από σας τα υλικά για συντήρηση μας ;
- 12 .**Αφού άλλοι χρησιμοποιούν το δικαίωμα απέναντι σας ,να λαμβάνουν από τα αγαθά σας , δεν πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε περισσότερο εμείς ;

ΣΧΟΛΙΑ

Εισερχόμενοι στο Θ΄ κεφάλαιο της Α ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ επιστολής του Αποστόλου Παύλου παρατηρούμε εκ πρώτης όψεως δύο πράγματα : **A** .ότι το θέμα είναι και πάλι κοινωνικό ,και **B**΄ ότι ο Παύλος φαίνεται εκνευρισμένος .Το θέμα που εξετάζει τώρα αφορά κυρίως όχι μόνον λαϊκούς ,όπως έκανε μέχρι τώρα , αλλά και κληρικούς μέσα στο σώμα της εκκλησίας .Και ιδιαίτερα το θέμα των οικονομικών σχέσεων λαϊκών και κληρικών, επαναλαμβάνω , μέσα στο σώμα της εκκλησίας . οι σχέσεις βέβαια αυτές ,είναι αντιλεγόμενες .Όχι μόνον στην εποχή του Παύλου, αλλά και στην εποχή μας και μάλιστα και από κακοπροαίρετους, οι οποίοι κατακρίνουν και κτυπούν, και διασύρουν τους ιερείς για τα οικονομικά θέματα, τα λεγόμενα τυχερά, αλλά και από καλοπροαίρετους χριστιανούς ,οι οποίοι νομίζουν ότι έτσι θα εξυψώσουν τον συγκεκριμένο κληρικό ,και γενικά το κύρος του πληρώματος της εκκλησίας . Και πρώτα αναφέρεται στις δικές του οικονομικές σχέσεις με τους πιστούς της Κορίνθου. Γράφει σχετικά ο άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης : «ήταν ως φαίνεται ,κοντά εις τους Κορινθίους, μερικοί διδάσκαλοι πλούσιοι, οί τινες φιλοτιμούμενοι ,δίδασκαν, χωρίς να παίρνουν μισθόν από τους διδασκομένους τούτο δε εμνηχανεύοντο ,διά να κατασχύνουν τον Παυλον το οποίον τούτο, αφού κατάλαβε ο Παύλος ,αφέθη από το να τρέφεται , από τους διδασκομένους ,και μ΄ όλον όπου τούτο ήταν συγκεχωρημένον εις αυτόν υπό του Κυρίου. Και λέγει έτσι έκαμα, και από τα συγκεχωρημένα εις εμένα, απέχω, μόνον δια να μη σκανδαλίσω τινά » . Ο τρόπος με τον οποίον αρχίζει αυτό το κεφάλαιον, : **1.Ουκ ειμί απόστολος; ουκ ειμί ελεύθερος; ουχί Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών εώρακα; ου τον έργον μου υμείς εστε εν Κυρίω;** οι κοφτές ερωτήσεις , δείχνουν τον δικαιολογημένο εκνευρισμό του, ύστερα από αυτά τα γεγονότα, που αναφέρει πιο πάνω ο άγιος Νικόδημος .Ο Παύλος τα ζούσε αυτά που έγραφε ,και αυτό φαίνεται βέβαια, από τη φράση του . Δεν είμαι Απόστολος εγώ ;δεν είμαι ελεύθερος ; ρωτάει όπως όλοι οι χριστιανοί που είναι ελεύθεροι άνθρωποι ;,δεν είδα με τα μάτια μου τον Κύριο μας Ιησού Χριστον; Το πρόβλημα που προβαλεί εδώ είναι ότι ο Παύλος , αρνιόταν συστηματικά και με πείσμα θα λέγαμε ,να πάρει οποιαδήποτε χρηματική βοήθεια από τους πιστούς της

εκκλησίας, ακόμα και το ψωμί του θα λέγαμε ,πλην βέβαια των Θεσσαλονικεων και της Λυδίας απ' όπου δεχότανε χρήματα με χαρά και τους ευχαριστούσε. Εδώ λοιπόν αρνείται . Αυτή του την άρνηση ,οι εχθροί του ,προσπάθησαν να την στρέψουν εναντίον του .και αντί να το εκτιμήσουν είπαν : εφ' οσον οι άλλοι Απόστολοι και μάλιστα οι φίλοι της εκκλησίας οι 12 ,και μάλιστα ο κορυφαίος ο Πέτρος ,ετρεφοντο από την εκκλησία ,ο Παύλος γι' αυτό δεν παίρνει χρήματα ,γιατί δεν έχει δικαίωμα να πάρει .Επομένως αφού οι άλλοι Απόστολοι ,είχαν ένα δικαίωμα το οποίο δεν το έχει ο απόστολος Παύλος ,άρα ο Παύλος είναι δευτέρας κατηγορίας Απόστολος . γι' αυτό φωνάζει , *ουκ ειμι Απόστολος* , και απαντά ο ίδιος : είμαι Απόστολος άρα έχω δικαίωμα να λάβω τα χρήματα, αλλά είμαι και ελεύθερος και έχω το δικαίωμα να μην τα λάβω .Τώρα γιατί επέμενε τόσο πολύ από αυτό το δικαίωμα του, να τον τρέφει η εκκλησία .

5.μη ουκ έχομεν εξουσίαν αδελφήν γυναίκα περιάγειν, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και Κηφάς; Εδώ δεν πρόκειται για θέμα συζυγίας ,αφού άλλωστε ,τότε επιτρεπόταν ο γάμος των επισκόπων, αλλά για κάτι διαφορετικό όπως γράφει ο άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης : **«Οι πλουσιες γυναίκες ακολουθούσαν τους Αγίους Αποστόλους ,διά να δίνουν εις αυτούς τα προς την χρείαν,και να προ- ξενουν εις αυτούς κάθε αμεριμνησιαν εις τα αναγκαία, ινα αμεριμνοι όντες οι θείοι Αποστολοι ,καταγίνονται εις μόνον το κήρυγμα του ευαγγελιου .Βλεπε δε σοφιαν του μακαρίου Παύλου,τον Κορυφαίον Πέτρον ,ύστερον εβαλεν,ως με- γαλύτερον από τους άλλους , τούτο αινιγματωδώς φανερώνοντας ,και λέγων και τι αναφέρω εγώ τους άλλους Αποστόλους ; Και αυτός ο Πετρος ,ο Πρώτος παντων ,τούτο ποιεί ,και εχει γυναικα ακολουθουσαν ,για να δινει εις αυτόν τα χρειώδη.»** Αδελφούς δε του Κυρίου λέγει ο Παύλος ,τον Ιάκωβο τον Ιεροσολύμων Επισκοπον ,και Ιωσην, και Σίμωνα ,και Ιούδα ,οι οποίοι ωνομάσθησαν αδελφοί του Κυρίου ,για τον αρραβωνισμόν που είχαν ο Ιωσήφ με την Θεοτόκο. Και ο θεσμός αυτός , συνεχίστηκε και στους μετέπειτα χρόνους με το τάγμα των διακονισσών. δηλαδή ,αφού ,ιερεύς δεν μπορεί , στην Ορθοδοξία , να χειροτονηθεί γυναίκα ,και έχουμε πει πολλές φορές τους λόγους (διότι ο ιερευς είναι ζωντανή εικόνα του Χριστού και δεν επιτρέπεται να έχει γυναικείο πρόσωπο). Επιτρεπόταν όμως και επιτρέπεται μέχρι σήμερα να χειροτονηθούν γυναίκες μέχρι τον βαθμόν του διακόνου . Και έτσι συν τω χρόνω ,προέκυψε το τάγμα των διακονισσών που αναφέραμε προηγουμένως . Δηλαδή αξιώματα ιερατικά ,έδινε η εκκλησία και στις γυναίκες . Κυρίως όμως όπως λένε οι Ερμηνευτές και οι Ιστορικοί , οι γυναίκες διακόνισσες προσέφεραν υπηρεσίες και σε ιερατικά καθήκοντα ,ανάλογα με τον βαθμό τους ,και εις το βάπτισμα των γυναικών δια το σεμνον του πράγματος .Βλέπε **Βιβλίον Αποστολικών Διαταγών Κεφ. κ' .κή .**

6.ή μόνος εγώ και Βαρνάβας ουκ έχομεν εξουσίαν του μη εργάζεσθαι; Εδώ ο Άγιος Νικόδημος σημειώνει :Μη νομίσει κανείς, Ότι από αυτά που ακουστηκαν ότι δεν εργάζονταν και οι άλλοι Απόστολοι . Στις Αποστολικές Διαταγές φαίνεται ότι και οι άλλοι απόστολοι εργάζονταν όχι όμως συστηματικά, αλλά ευκαιριακά και ανάλογα με τις επισιτιστικές ανάγκες τους .

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ Θ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ α. 44 .

α.44 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

στιχ.(7-12)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Θ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α.43

7.τις στρατεύεται ιδίοις οψωνίοις ποτέ; Ποιος , λέει , επιστρατεύεται , πάει στρατιώτης , και παίρνει μαζί του το βιβλιάριο καταθέσεων της τραπέζης , και πληρώνει τα έξοδα του από την τσέπη του. Δεν τα πληρώνει το δημόσιο; Αυτοί που τον επιστρατεύουν αυτοί πληρώνουν και τα έξοδα. Γιατί αυτό είναι όμοιο με το αποστολικό επάγγελμα γιατί καθώς ο στρατιώτης έχει πόλεμο με τους αισθητούς εχθρούς και βάλλει τη ζωή του εις κινδύνους και θάνατον έτσι και ο αποστολικό έχων επάγγελμα , κάνει πόλεμο με τους νοητούς εχθρούς , και δοκιμάζει κινδύνους , και τελευταίον λαμβάνει και θάνατο. Εδώ πριν προχωρήσουμε στα επόμενα επιχειρήματα, θα ήταν σκόπιμο να κάνουμε μια παρατήρηση . Δηλαδή , το πρώτο επιχείρημα που βάνει , είναι το επιχείρημα του στρατιώτη . Μετά βάνει το επιχείρημα του αμπελουργού , και μετά το επιχείρημα βέβαια του ποιμένου . Δεν είναι τυχαίο κατά τους Πατέρες. Γιατί : γιατί κυρίως , το επάγγελμα του στρατιώτη , είναι όμοιο με το αποστολικό επάγγελμα : Ο στρατιώτης πηγαίνει σε πόλεμο , για να πολεμήσει , και όταν πηγαίνει σε πόλεμο έχει εχθρούς . Οι εχθροί τον χτυπούν, με όλους τους τρόπους , με σκοτεινούς , με φανερούς με κατασκόπους , με όπλα , με νάρκες , διαρκώς βάλλεται εφόσον είναι σε εποχή πολέμου, Ο Χριστιανός είναι πάντα σε περί οδό πολέμου. Δεν υπάρχει εποχή ειρήνης στον πνευματικό πόλεμο αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε , εφ' όρου ζωής . Γιαυτό μιλάει για στρατιώτη σε εμπόλεμη κατάσταση . Γράφει ο Θεοφύλακτος : **«καθώς ο στρατιώτης έχει πόλεμο με τους αισθητούς εχθρούς και βανει την ζωή του εις κινδύνους και θάνατον , έτσι και ο αποστολικον ασκών επάγγελμα , ο Απόστολος , κάνει πόλεμο με τους νοητούς εχθρούς , και δοκιμάζει κινδύνους , και τελευταία αναλαμβάνει θάνατον.»** Αυτό βέβαια έχει και επεκτάσεις . Δεν αφορά μόνο τον Απόστολο , αφορά κάθε ένα , ο οποίος θα βγει μπροστά , και θα θελήσει να κάνει έργο που θα πειράζει τον Διάβολο . **τις φυτεύει αμπελώνα και εκ του καρπού αυτού ουκ εσθίει;** Φυτεύεις ένα αμπέλι , κάνει σταφύλια δεν θα φας σταφύλια ; τότε γιατί το φύτευες . Πρώτα εσύ θα φας και ύστερα θα φάνε και οι άλλοι . Με το παράδειγμα τούτο του αμπελουργού , φανερώνει ο Παύλος τον κόπον, και την κακοπάθειαν, και την επιμέλειαν όπου δοκιμάζει εκείνος που έχει επάγγελμα αποστολικόν . Δεν είπε δε , ότι ο αμπελουργός τρώγει όλον τον καρπών του αμπελιού , αλλά ότι τρώγει μέρος από τον καρπόν του ούτε είπε ποιος δεν πλουτίζει από τον καρπόν του αμπελιού του : δια να διδάξει όλους τους διδασκάλους , και τους το αποστολικόν επάγγελμα έχοντας, να μην ζητούν τα περιττά, και παρά πάνω από ότι χρειάζονται από τους διδασκομένους μαθητάς των , αλλά μόνον τα χρειώδη και αναγκαία . **ή τις ποιμαίνει ποιμήνην και εκ του γάλακτος της ποιμήνης ουκ εσθίει;** Ποιός έχει πρόβατα τα ποιμαίνει , τα οδηγεί σε χλοερά λιβάδια, τρώνε πλούσια, έχουν πολύ γάλα, και από το γάλα τους , δεν θα φάει και ο ίδιος ; βέβαια κανείς. Δεν είπε δε , πως ο ποιμήν , ο τσοπάνης , πουλάει τα πρόβατα ή σφάζει τα πρόβατα και τα τρώει ή πώς τρώει όλο το γάλα τους αλλά πως τρώει μόνο μερικό από το γάλα, διδάσκοντας με το παράδειγμα τούτο , ότι ο ποιμήν και διδάσκαλος των λογικών προβάτων πρέπει να αρκείται σε λίγη παρηγοριά του σώματος του , και στην αναγκαία μόνην τροφή του . Δείχνει δε ακόμη ο Απόστολος με το παράδειγμα του ποιμένου , την πολλή φροντίδα , και επιμέλειαν , που πρέπει να έχει ο διδάσκαλος , και Ιερεύς , και μάλιστα ο Αρχιερεύς , στο λογικό του ποιμνιο .

8.Μη κατά άνθρωπον ταύτα λαλώ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταύτα λέγει; 9.εν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βουν αλοώντα. Μήπως ,λέγει ,από τα ανωτέρω μόνον ανθρώπινα παραδείγματα ,συνιστώ και αποδεικνύω αυτό που σας λέγω ,το να τρέφεται δηλαδή κάθε Απόστολος από τους υπ' αυτού μαθητευομένους; ἢ μήπως δεν ἔχω και της Γραφῆς μαρτυρία ; ναι ἔχω να σας δείξω ὅτι και στον Θεόν ἔτσι φαίνεται αρεστό και

9.ο Νόμος του Μωϋσεως ὅπου δεν εἶναι ἀνθρώπινος , ἀλλὰ θεϊκός ,λέγει ,ὅτι ὅποιος αλωνίζει την θημωνιά του δηλαδή το στάρι του, πρέπει να μη βάλλει κανένα εμπόδιο (φίμωτρο) στο στόμα των βοδιών ,με τα οποία αλωνίζει ,ἀλλὰ να τα αφήνει ελευθέρα ,για να τρώνε και εκείνα ἀπό τον κόπον τους . Με υπερβολή δε ο Παύλος κατασκευάζει εκείνο πού θέλει ,για τούτο και το παράδειγμα των βοδιών φέρει στην υπόθεση του . **μη των βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;** Μήπως ο Θεός σαν νομοθέτης ενδιαφέρεται για τα βόδια ;και ἀπαντᾷ στον 10^{ov} στίχον .

10.ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι οφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ αλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Ἡ Μήπως ὀρισμένως για εμᾶς τους λογικούς ἀνθρώπους λέγει και νομοθετεῖ αὐτά .Ναι για εμᾶς τα λέει αὐτά. Γιατί για εμᾶς τους πνευματικούς ἐργάτες και καλλιεργητές γράφτηκε, ὅτι ὁ καλλιεργητής με ἐλπίδα του να ἀπόλαυσει την σοδειά οφείλει να καλλιεργεῖ την γη. και εκείνος που γεμάτος ἐλπίδα αλωνίζει ,οφείλει να μετέχει και να ἀπολαμβάνει τον καρπὸν που ἤλπιζε ἀπο τον ἀγρῶν του .

11.Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τα πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τα σαρκικὰ θερίσομεν; Ἀν ἴσως ,λέγει εμεῖς οἱ Ἀποστολοὶ, και διδάσκαλοι ἐνσπείραμε σε σας τους Κορινθίους τον πνευματικὸν σπόρο του Ευαγγελίου , μεγάλο πράγμα εἶναι το να θερίσουμε και εμεῖς ἀπό σας τα σαρκικά ,ἤγουν να λάβουμε ἀπό εσᾶς την σωματικὴ ζωτροφία μας ;ὄχι βέβαια δεν εἶναι μεγάλο .δείχνει δε με τα λόγια αὐτά ο Ἀπόστολος τὸ δίκαιον του πράγματος γιατί δεν εἶναι, λέγει ὅμοια εκείνα που δίνετε εσεῖς εἰς εμᾶς, με εκείνα που εσεῖς λάβατε ἀπό εμᾶς, ἐπειδὴ εμεῖς μεν σπείραμε, και ἔκαμε σε εσᾶς τα πνευματικὰ και οὐράνια, εσεῖς δε ἀντιδίδετε σε εμᾶς ,τα σωματικὰ και ἐπίγεια. Και εἶναι τούτο μεγάλο τίποτε ;ὄχι.

12.εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Με τα λόγια αὐτά δηλώνει ο Ἀπόστολος μετρικούς ψευτοδιδασκαλους ,που ἐλάμβαναν, ἀδιάντροπα ,και ἐξουσιαστικά ἀπό τους Κορινθίους κάθε τι, ὅπου ἐχρειάζοντο δια τούτο δεν εἶπε , ὅτι αν ἴσως οἱ ἄλλοι ψευτοδιδάσκαλοι, και ψευδαπόστολοι λαμβάνουν ἀπό εσᾶς ἀλλ' εἶπε, της ἐξουσίας σας μετέχουσι ,ἤτοι κρατοῦσι ,και σας ἐξουσιάζουν ,και σαν δούλους σας μεταχειρίζονται τέτοια ἄτομα τα λεγόμενα λαμόγια, υπάρχουν πάντοτε , και λυμαινονται τις ἐξουσίες κάθε ἐποχῆς .Πόσο μᾶλλον εμεῖς οἱ ἀληθῶς Ἀπόστολοι , και διδάσκαλοι ἔχουμε δίκαιον να λαμβάνουμε ἀπό εσᾶς την ζωτροφίαν μας .

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ Θ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α. 45 .

α.45 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

στιχ.(13-16)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

13. ουκ οίδατε ότι οι τα ιερά εργαζόμενοι εκ του ιερού εσθίουσιν, οι τω θυσιαστηρίω προσεδρεύοντες τω θυσιαστηρίω συμμερίζονται;

14. ούτω και ο Κύριος διέταξε τοις το ευαγγέλιον καταγγέλλουσιν εκ του ευαγγελίου ζην.

15. εγώ δε ουδενί εχρησάμην τούτων. Ουκ έγγραψα δε ταύτα ίνα ούτω γένηται εν εμοί· καλόν γαρ μοι μάλλον αποθανείν ή το καύχημά μου ίνα τις κενώση.

16. εάν γαρ ευαγγελίζωμαι, ουκ έστι μοι καύχημα· ανάγκη γαρ μοι επίκειται· ουαί δε μοι εστίν εάν μη ευαγγελίζωμαι·

17. ει γαρ εκών τούτο πράσσω, μισθόν έχω· ει δε άκων, οικονομίαν πεπίστευμα

18. τις ουν μοι εστίν ο μισθός; ίνα ευαγγελιζόμενος αδάπανον θήσω το ευαγγέλιον του Χριστού, εις το μη καταχρήσασθαι τη εξουσία μου εν τω ευαγγελίω.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Θυσια των δικαιωμάτων

Αλλά δεν κάναμε χρήση αυτού του δικαιώματος ,αλλά υπομένομε όλες τις στερήσεις ,για να μην παρεμβάλομε το παραμικρό εμπόδιο στην διάδοση του Ευαγγελίου του Χριστού .

13.δεν ξέρετε ότι όσοι εργάζονται στο Ναό τρώνουν από τα προσφερόμεν στο Ναό ;όσοι υπηρετούν στο θυσιαστήριο λαμβάνουν μερίδιο από τα προσφερόμενα σ' αυτό ;

14.ετσι ο Κύριος όρισε γ' αυτούς που κηρύττουν το ευαγγέλιο .να ζουν από τις συνδρομές όσων πιστεύουν στο ευαγγέλιο ,

15. αλλά εγώ δεν έκανα χρήση κανενός από τα δικαιώματα αυτά .και δεν γράφω αυτά για να γίνει το ίδιο και σε μένα, για να μου προσφέρετε για τη συντήρηση μου προτιμώ δε να πεθάνω παρά να μου στερήσει κανείς το καύχημα μου ότι κηρύττω δωρεάν το ευαγγέλιο .

16. Εάν βεβαίως κηρύττω, αυτό δεν είναι λόγος για να καυχώμαι .Διότι είμαι αναγκασμένος για να κηρύττω αφού με διέταξε ο δεσπότης Χριστός .Και αλλοίμονο μου εάν δεν κηρύττω.

17.Εάν έπραττα αυτό από δική μου πρωτοβουλία ,τότε θα είχα το δικαίωμα να λάβω μισθό αλλά αφού δεν το πράττω από δική μου πρωτοβουλία ,μου έχει ανατεθεί έργων οικονόμου ,που είμαι υποχρεωμένος να εκτελώ ως δούλος πιστός, χωρίς να δύναμαι να απαιτώ μισθό .

18.Ποιος είναι τότε ο μισθός μου; είναι να κηρύξω δωρεάν το ευαγγέλιο του Χριστού ώστε να μην κάνω καθόλου χρήση του δικαιώματος μου να συντηρούμαι από το κήρυγμα του Ευαγγελίου . Ο μισθός μου είναι να μη λαμβάνω μισθό . Ο Κύριος δίνει στους κήρυκες μισθό πολύ μεγάλο ,όταν δεν λαμβάνουν από τους ανθρώπους μισθό καθόλου .

ΣΧΟΛΙΑ

13 .ουκ οίδατε ότι οι τα ιερά εργαζόμενοι εκ του ιερού εσθίουσιν.

Δεν αρκέσθηκε ο Παύλος στα πρώτα παραδείγματα που είπε περί του δικαίου που έχουν οι διδάσκαλοι να τρέφονται από τους μαθητάς αλλά προσθέτει τα εκ του νόμου δεν ξέρετε, λέει ότι εκείνοι που δουλεύουν τα ιερά, από τα ιερά τρώνουν, και τρέφονται; επειδή μίλησε

ανωτέρω αλληγορικά την περί των βοδιών μαρτυρία της Παλαιάς Διαθήκης ,λέει τώρα. ότι φανερά ο Νόμος προστάζει να τρέφονται από το ιερό εκείνοι που εργάζονται τα ιερά . **οι τω θυσιαστηρίω προσεδρεύοντες τω θυσιαστηρίω συμμερίζονται;** Ήτοι οι Αρχιερείς ,και οι ιερείς οι προσμένοντες εις το θυσιαστήριο ,παίρνουν μερίδιο προσμένοντες δε είπε, για να φανερώσει την παντοτινή υπηρεσία και υπομονή, όπου οι Αρχιερείς και ιερείς έκαναν ,στο θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων .Δεν είπε δε οι αρχιερείς και οι ιερείς λαμβάνουν τα ιερά για να φανερώσει ότι αυτοί δεν πρέπει να συνάγουνε αργύρια από τα ιερά ,ούτε είπε ,ότι λαμβάνουν αυτά από τους θυσιάζοντας, αλλά είπε ,ότι τω θυσιαστηρίω συμμερίζονται ,ήτοι παίρνουν και αυτοί μερίδιο ,μαζί με το θυσιαστήριο.

14.ούτω και ο Κύριος διέταξε τοις το ευαγγέλιον καταγγέλλουσιν εκ του ευαγγελίου ζην. Το δυνατότερο επιχείρημα από όλα το έβαλε τώρα στο τέλος ο Απόστολος Τι λέγει αναφέρω εγώ πάλι ,και πάλι, ανθρώπινα παραδείγματα ,και της παλαιάς Γραφής μαρτυρίες; Αυτός ο Κύριος Ιησούς Χριστός ,έτσι διέταξε εις την νέαν Γραφήν. Νομοθέτησε δηλαδή σύμφωνα με την παλαιάν, όταν είπε «άξιος ο εργάτης της τροφής αυτού εστιν» (Λουκ. Ι.7.)

15.εγώ δε ουδενί εχρησάμην τούτων. Εγώ όμως ,λέγει ο Παύλος ,δεν μεταχειρίστηκα κανένα από τα παραδείγματα αυτά που απαρίθμησα παραπάνω, ούτε τα της παλαιάς ,ούτε την διαταγή του Χριστού ,δια να τρέφομαι δηλαδή από εσάς τους μαθητάς μου ,ή μάλλον ειπείν ,από το Ευαγγέλιον που κηρύττω .**Ουκ έγγραψα δε ταύτα ίνα ούτω γένηται εν μοί.** Για να μην του ειπεί κανείς ,τι μ' αυτό; και αν τώρα ,κανένα από αυτά ,όσα είπες δια να τρέφεσαι από εμάς ,δεν μεταχειρίστηκες ,όμως Μέτα ταύτα θα τα μεταχειρισθείς ,και για τούτο τα λες αυτά χάριν τούτου επιδιορθώνει αυτήν την υπόνοια γρήγορα ο Απόστολος και λέγει ότι εγώ δεν έγγραψα αυτά, για να πάρω από εσάς και να τραφώ . **καλόν γαρ μοι μάλλον αποθανείν ή το καύχημά μου ίνα τις κενώση.** Προτιμώ, λέγει, καλύτερα να πεθάνω από την πείνα, και την δίψα, και την γυμνότητα, παρά να κενώσει .δηλαδή να αδειάσει κάποιος το καύχημα μου αυτό ,που είναι το να μην παίρνω τίποτα από τους μαθητιάς μου .Καύχημα δε αυτό είπε , για να δείξει την υπερβολή της χαράς του, διότι ,ίσως θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αληθινά εσύ Παύλε ,δεν λαμβάνεις μεν από κανένα τίποτα ,πλην όμως αυτό το κάνεις στενάζοντας και λυπούμενος γιαυτό ο Απόστολος , λέγει ότι τόσοσόν είμαι μακριά από το να λυπάμαι γι' αυτό , ότι και χαίρω με υπερβολή, και από την χαράν μου καυχώμαι γι' αυτό.

16. Εάν γαρ ευαγγελίζωμαι, ουκ έστι μοι καύχημα' ανάγκη γαρ μοι επίκειται' ουαί δε μοι εστίν εάν μη ευαγγελίζωμαι'.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. α.46

α.46 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

στιχ.(16-18) ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ. α.45

16. εάν γαρ ευαγγελίζωμαι, ουκ έστι μοι καύχημα· ανάγκη γαρ μοι επίκειται· ουαί δε μοι εστίν εάν μη ευαγγελίζωμαι· Γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης : «Τι λέγεις ώ μακάριε Παύλε; δεν είναι καύχημα σου το να ευαγγελίζεσαι, αλλά το να κηρύττεις χωρίς μισθόν το Ευαγγέλιον» ;μη γένοιτο !λέγεις δεν φρονώ έτσι αλλά το μεν να ευαγγελίζομαι απλώς ,και να κηρύττω το Ευαγγέλιον ,τούτο είναι προσταγή και χρέος μου και εάν εκπληρώνω το χρέος μου τούτο, δεν κάνω καμίαν αρετήν και κατόρθωμα όπου να καυχώμαι αλλά μάλιστα ,ουαί και αλλοίμονο ,θέλει ακολουθήσει εις εμέ, ανίσως και δεν πληρώνω το χρέος μου τούτο .Διότι θα δαρθώ και θα παιδευθώ πολύ ,γιατί δεν κάνω την προσταγήν του Δεσπότη μου το δε να κηρύττω το ευαγγέλιον χωρίς καμίαν πληρωμή, τούτο είναι της προαιρέσεως φιλοτιμία και αρετή ,και δια τούτο είναι καύχημα μου .Το δε «ανάγκη μοι επίκειται» δεν το είπε ο Απόστολος για να αναιρέσει το αυτεξούσιον ,αλλά προς διαφοράν της ελευθερίας ,και της εξουσίας οπού ειχεν εις το να λαμβάνει από τους μαθητάς του και επί πλέον για να φανερώσει τον φόβον που ειχεν ,ότι μέλει να παιδευθεί εάν δεν κηρύττει το Ευαγγέλιο .

17.ει γαρ εκών τούτο πράσσω, μισθόν έχω· ει δε άκων, οικονομίαν πεπίστευμαι. Διότι ,αν έκανα το κήρυγμα από δική μου θέληση και πρωτοβουλία, χωρίς να μου είναι επιβεβλημένον από την διακονία που μου ανέθεσε ο Χριστός τότε θα ειχα δικαίωμα να μου δοθεί μισθός .Εάν όμως το κάνω ,όχι από δική μου πρωτοβουλια ,αλλά διότι μου ανετέθη η διακονία αυτή από τον Κύριον, τότε μου έχει εμπιστευθει ο Κύριος , οικονομίαν, και διαχείρησιν, και υπηρεσίαν ,και αλλοίμονο μου, εάν δεν δειχθώ πιστός δούλος και οικονόμος .

18.τις ουν μοι εστίν ο μισθός; ίνα ευαγγελιζό- μενος αδάπανον θήσω το ευαγγέλιον του Χριστού, εις το μη καταχρήσασθαι τη εξουσία μου εν τω ευαγγελίω. Ποιον λοιπόν έργον μένει εις εμέ ,διά να μου ανήκει δι' αυτό μισθός και δικαίωμα να καυχώμαι. Μου μένει τούτο: Όταν κηρύττω το χαρμόσυνο μήνυμα της σωτηρίας να εναποθέσω ως πολύτιμο θησαυρό στις καρδιές των ακροατών το Ευαγγέλιο του Χριστού, χωρίς να υποβάλλω αυτούς σε δαπάνες και έξοδα ,ώστε να μην κάνω ολότελα χρήση της εξουσίας που μου παρέχει το Ευαγγέλιο να τρέφομαι από τους Χριστιανούς.

α.46 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

στιχ.(19- 27)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

19. Ελεύθερος γαρ ὢν ἐκ πάντων πάσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω·

20. καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαίος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21. τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους·

23. Τοῦτο δε ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι.

24. οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δε λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

25. πᾶς δε ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεῖται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δε ἀφθαρτον

26. ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πικτεῦω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων,

27. ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τοῖς πάσι γέγονα τα πάντα ,ἵνα πάντως τινὰς σώσω .

19 .Ενὼ δε εἶμαι ἐλεύθερος ἀπέναντι ὅλων ,ἐκάνα τὸν εαυτὸ μου δούλο σε ὅλους ,για να κερδίσω ὅσο το δυνατόν περισσότερους.

20 .Ἐτσι συμπεριφέρθηκα στους Ἰουδαίους σαν Ἰουδαίος για να κερδίσω Ἰουδαίους , Σ' αὐτοὺς που βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο, συμπεριφέρθηκα σαν να ἤμουν και ἐγὼ κάτω ἀπὸ τὸ Νόμο ,για να κερδίσω αὐτοὺς που εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ Νόμο

21 .Στους ἐθνικοὺς ,που δεν ἔχουν τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο συμπεριφέρθηκα σαν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ,σαν ἄνθρωπος χωρὶς νόμο ,ενὼ δεν ζω χωρὶς τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ ,ἀλλὰ συμφώνως με τὸ Νόμο τοῦ Χριστοῦ. Ἐτσι συμπεριφέρθηκα για να κερδίσω ἐθνικοὺς που δεν ἔχουν τὸ Νόμο.

22 .Στους ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν κα τὴν γνώσιν ,συμπεριφέρθηκα σαν ἀσθενής ,για να κερδίσω τοὺς ἀσθενεῖς .Στους πάντας ἐγίνα τα πάντα ὥστε παντοιοτρόπως ἐνεργώντας, συγκαταβαίνοντας δηλαδὴ ,ἀλλὰ ὄχι και παραβαίνοντας τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ, να σώσω μερικοὺς .

23 .Και κάνω τοῦτο για τὸ κηρυττόμενο ἀγαθὸ τῆς σωτηρίας για να γίνω και ἐγὼ, μαζί με τοὺς ἄλλους πιστοὺς μέτοχος σ' αὐτό .

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Θ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ α. 47 .

α.47 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

στιχ.(24-27)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Θ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α.46

Σκληρός αγώνας για το βραβείο

24 .Δεν ξέρετε ότι οι δρομείς στο στάδιο ,όλοι μεν τρέχουν ,αλλά ένας λαμ- βάνει το βραβείο ; έτσι να τρέχετε ,ώστε να κατακτήσετε το βραβείο .

25 .Όλοι δε οι αθλητές πάντοτε ασκούνται . Αλλά εκείνοι μεν ,για να λάβουν στεφάνι που μαραίνεται ,ενώ εμείς για να λάβουμε στεφάνι αμάραντο .Εγώ λοιπόν έτσι τρέχω ,όχι σαν για κάτι αβέβαιο . Για τον αγωνιζόμενο στο υλικό στάδιο , το βραβείο είναι αβέβαιο ,ενώ για τον αγωνιζόμενο στο πνευματικό στάδιο ,το βραβείο είναι βέβαιο

26 .Έτσι πυγμαχώ ,όχι σα να δίνω γροθιές στον αέρα .Ο πνευματικώς αγωνιζόμενος ,δεν ματαιοπονεί .

27 .Χτυπώ δε σκληρά το σώμα μου και το μεταχειρίζομαι σαν δούλο ,για να μην κριθώ εγώ ,που κήρυξα σε άλλους ,ανάξιος για το βραβείο .Το ουράνιο βραβείο είναι βέβαιο για όποιον αγωνίζεται .

ΣΧΟΛΙΑ

19. Ελεύθερος γαρ ων εκ πάντων πάσιν εμαυτόν εδούλωσα, ίνα τους πλείονας κερδήσω: Εδώ προσθέτει ο Παύλος και άλλο μεγαλύτερο κατόρθωμα όχι ,λέγει, μόνον δεν έλαβον τίποτε από τους μαθητάς μου ,και μ'ολον όπου είχα εξουσία να λάβω, αλλά και προς τούτοις ,ενώ ήμουν ελεύθερος , ήτοι χωρίς να είμαι σε κανένα υποκείμενος ,κα χωρίς να έχω καμμίαν ανάγκην ,όμως εδούλωσα τον εαυτόν μου ,σε όλους Και τούτο το έκανα ,όχι για να αρέσω σε αυτούς ,ωσαν κόλακας ,και απατεώνας αλλά για να κερδίσω ,και να σώσω τους ,περισσότερους , επειδή όλους να τους σώσω δεν είναι δυνατόν εις εμέ .

20.και εγενόμην τοις Ιουδαίοις ως Ιουδαίος, ίνα Ιουδαίους κερδίσω τότε έγινε ο Παύλος με τους Ιουδαίους σαν Ιουδαίος ,όταν έκαμε περιτομή στον εθνικόν Τιμόθεον, καθώς δηλώνουν οι Πράξεις των Αποστόλων (πραξ. ιστ'3.) για να καταργήσει την περιτομήν, δέχθηκε κατά οικονομία την περιτομή του_Τιμοθέου δεν είπε όμως ,έγινα Ιουδαίος ,αλλά σαν Ιουδαίος ,για να δείξει ,ότι όσα έκανε, δεχόμενος τα των Ιουδαίων ,ήταν οικοκομία, και επίδειξης μόνον, και συγκατάβασις , για να κερδίσει ,και να σώσει τους Ιουδαίους **· τοις υπό νόμον ως υπό νόμον, ίνα τους υπό νόμον κερδήσω**. Υπό Νόμον εδώ ονομάζει εδώ ο Παύλος τους προσήλυτους ,ήγουν εκείνους όπου ήταν από τους εθνικούς, και νεωστί προσελθόντας εις τον Ιουδαϊσμόν, οι οποίοι δεχτήκαν μεν, και εκατηχήθησαν τον παλαιόν Νόμον, ακόμη δε, δεν ήσαν καθαροί Ιουδαίοι ή υπό Νομον ονομάζει ,τους Ιουδαίους εκείνους όπου επίστευσαν μεν εις τον Χριστόν ,όμως εδέχοντο ακόμη και τον παλαιόν Νόμο. Τότε δε έγινε ο Παύλος ως υπό Νόμον ευρισκόμενος ,όταν εξύρισε την κεφαλήν ,και πρόσφερε τας υπέρ του αγνισμού θυσίας ,καθώς αναφέρουν οι Πράξεις των Αποστόλων (Κεφ.κα΄) Τούτο δε έκανε κατ'οικονομίαν, και κατ'επίδειξη μόνον ,διά να διορθώσει τους αληθώς ταύτα ποιούντας .

21.τοις ανόμοις ως άνομος, Ανόμους ,λέγει ,τους μη εκόντας τον παλαιόν Νομον του Μωϋσέως ,ήτοι τους εξ' εθνων ,και μήτε Ιουδαίους όντας ,ούτε Χριστιανούς , ούτε πάλιν Έλληνας ,και Ειδωολάτρες , αλλά τον ένα Θεόν πιστεύοντας και ένα Δημιουργόν του παντός .Τέτοιοις ήταν ό Κορνήλιος ,στους οποίους ο Παύλος επήγαινε συχνά να κηρύξει το

Ευαγγέλιον ,και συγκαταβαίνοντας εις την ασθένεια τους ,και τα δικά τους υποκρινόμενος κατ'οικονομίαν' αυτή η τακτική του Παύλου εφαρμόζεται και στην εποχή μας και αφήνει αναπολόγητους ,όσους κατακρίνουν την νεολαία από τους εξωτερικούς της τρόπους και την εξωτερική της εμφάνιση δηλαδή όσους κρίνουν την νεολαία εξωτερικά, έρχονται κόντρα με αυτή την τακτικήν του Παύλου. Διότι και ο ίδιος την δίδασκε, θεωρητικά αλλά και ο ίδιος πήγαινε και γινότανε σαν αυτούς ,εξωτερικά. Και σήμερα υπάρχουν πολλοί και κληρικοί ,και λαϊκοί που πλησιάζουν την νεολαία, όπως ο Παύλος και γιαυτό κατακρίνονται από πολλούς που δεν γνωρίζουν ,ή δεν αντιλαμβάνονται την τακτικήν αυτήν του Αποστόλου Παύλου **.Μη των άνομος Θεώ, αλλ' έννομος Χριστώ, ίνα κερδήσω ανόμους'** Για να μην νομίσει κανείς ότι ο Παύλος μετεβλήθη εις την γνώμην, όταν συνομιλούσε με τους ανόμους , δια τούτο εδώ λέγει ,και ότι και μ'όλον ότι συνωμίλουν με τους ανόμους πλην εγώ δεν ήμουν άνομος , ήτοι δεν ήμουν έξω από τους Νόμους του Θεού αλλά τουναντίον, ήμουν έννομος κα όχι μόνον απλώς έννομος ,αλλά του Χριστού έννομος .Εδώ δεν γίνεται μια προσχώρηση στην αμαρτία ,αλλά μία εξωτερική προσαρμογή .Δηλαδή μπαίνοντας στο κλίμα των αμαρτωλών συγκαταβαίνει και ο Κύριος μας , και ο Παύλος ,και ο κάθε σωστός Χριστιανός ,για να μοιάζει μ'αυτους ,γιατί ; για να μην τους απωθήσει . Η ορθοδοξία εφήρμοσε . Όπως ξέρουμε και από τα συναξάρια και από τα Γερωντικά , αυτόν το στίχο τον εφήρμοσε ,και γενικά και κατά γράμμα ,μέχρι του σημείου να κατηγορούνται και ορθόδοξοι εργάτες του ευαγγελίου διότι έκαναν αυτό που ο Παύλος είπε να κάνουμε . Αλλά τέτοιοι άνθρωποι με άγνοια της Γραφής , που είναι έτοιμοι να παρεξηγήσουν υπήρχαν, υπάρχουν, και θα υπάρχουν παντού ,οι οποίοι θα παρεξηγούν και τον Χριστό και τον Παύλο . Όμως αυτοί αν θέλουν να μείνουν πιστοί στην ορθοδοξία ,θα τους αγνοήσουν ,με οποιοδήποτε κόστος .Αυτό άλλως τε το έκανε ο Κύριος όταν ενανθρώπησε. όταν ντύθηκε τη σάρκα την δική μας ,και φόρεσε την δική μας μορφή ,και πήρε τα πάθη τα δικά μας ,(χωρίς αμαρτίας) ,να πεινάει, να τρώγει , να κουράζεται , να κοιμάται ,τι έκανε ; Άφησε τη δόξα της Μεταμορφώσεως , και έγινε να μοιάζει με εμάς τους αμαρτωλούς .Έτσι κατηγορήθηκε όπως ο ίδιος το λέγει ,(Ματθ.ια19και Λκ.ζ34) σαν φαύλος, σαν οιοπότης , σαν φίλος ,των τελωνών, και των αμαρτωλών .Αυτή η εξωτερική προσαρμογή προς το περιβάλλον είναι το κύριο χαρακτηριστικό της Ορθοδοξίας . Από τα παλιά τα χρόνια ,από τους πρώτους Χριστιανούς ,οι ορθόδοξοι Χριστιανοί ζούσαν ανάμεσα στους ανθρώπους ,εντύνονταν ,και έτρωγαν, και συμπεριφέρονταν και μιλούσαν και όλες τις κοινωνικές σχέσεις τις είχαν ρυθμίσει κατά τέτοιον τρόπον , ώστε να μην ξεχωρίζουν από τους άλλους . Και θα αναφέρω εδώ την περίφημη προς Διόγνητον επιστολή του αγίου Ιουστίνου , φιλοσόφου και μάρτυρος που μιλάει γι'αυτά τα πράγματα ,ότι ο ορθόδοξος δεν πρέπει να ξεχωρίζει από την εξωτερική του εμφάνιση, σε τίποτα από τον υπόλοιπο κόσμο, να μοιάζει τελείως μόνο εσωτερικά πρέπει να ξεχωρίζει. Ένα μικρό απόσπασμα της επιστολής ,θα δούμε τώρα

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.48

α.48 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

στιχ.(22-24)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Θ΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α.47

Διαβάζουμε ένα χαρακτηριστικό αποσπάσιμα :

«**Ε .1 Χριστιανοί γαρ,ούτε γη ,ούτε φωνή ,ούτε έθεσιν διακεκριμένοι των λοιπών συν ανθρώπων .** διότι οι Χριστιανοί ούτε στη γή ,δηλαδή στον τόπο που μένουν ,ούτε στη φωνή δηλαδή στη γλώσσα με την οποία μιλάνε, ούτε στα έθιμα τους ξεχωρίζονται από τους άλλους ανθρώπους

2..ούτε γαρ ου πόλεις ιδίας κατοικούσιν . Δεν έχουνε και ούτε είναι δυνατόν να έχουν πόλεις ιδιαίτερες με καθαρά ορθόδοξο πληθυσμό. Και τούτο γιατί η Ορθοδοξία είναι οικουμενική

3 .ούτε διαλεκτω τινί παρηλαγμένοι χρώνται Δεν μιλάνε με ειδική φωνή ,με ειδική παραλλαγμένη , ευσεβιστική γλώσσα θρησκευτικού τύπου ή θρησκευτικής χροιάς .

4.ούτε βίον παράσημον ασκούσιν . Βίος παράσημος σημαίνει κατά λέξιν ,εμφάνιση με παράσημα , κάποιος διακρίθηκε στον πόλεμο του δίνουν ένα παράσημο . Οι χριστιανοί δεν φοράνε κανένα παράσημο ,που να δείχνει την ορθοδοξία τους, πολύ περισσότερο, ούτε οι και οι μεγάλοι άγιοι.

22.εγενόμην τοις ασθενέσιν ως ασθενής, ίνα τους ασθενείς κερδίσω Έγινα λέγει, και εγώ με τους ασθενείς σαν ασθενής , για να κερδίσω τους ασθενείς . Εγώ μπορεί να είμαι δυνατός στο σώμα ,και στην ψυχή .Όταν όμως θέλω να σώσω (δηλαδή να βοηθήσω να σωθεί) κάποιον που είναι ασθενής ,είτε στο σώμα ,σύμφωνα με την τακτική του Παύλου ,πρέπει να τον πλησιάσω κοινωνικά, αν θέλει, και να γίνω εξωτερικά σαν αυτόν χωρίς αμαρτίας ,τοις ασθενέσιν ως ασθενής ,και όχι σαν ανώτερος που θα τον διορθώσει. και επειδή αυτό μπορεί να μην πείθει θα επικαλεστώ την πείρα της Εκκλησίας όπου στα γεροντικά και στα συναξάρια υπάρχουν άφθονα παραδείγματα , από τα οποία μπορεί κανείς αν θέλει ,να διδαχθεί. Επειδή όμως μια εικόνα αξίζει όσο και χίλιες λέξεις θα αναφέρω ένα μικρό ανέκδοτο από το Γεροντικό της Χαμπάκη σελις 26 που τα λέει όλα .

«Δυο συνασκηταί αγρυπνούσαν μια νύκτα στο εργόχειρο .έφτιαχναν κλωστή από κάνναβη για να πλέξουν ύστερα σχοινί. μα η κλωστή του ενός διαρκώς κοβόταν .Άρχισε κι αυτός να χάνει την υπομονή του και να θυμώνει με τον άλλον που η δουλειά του προχωρούσε ομαλά .Εκείνος όμως το κατάλαβε και για να μη στενοχωρείται ο αδελφός του ,κάθε φορά που του έσπαζε η κλωστή έκοβε με τρόπο τη δική του .Έτσι έμειναν στο ίδιο σημείο και οι δύο ,και η δουλειά τελείωσε χωρίς να συμβεί μεταξύ τους δυσαρέσκεια.» Εδώ είναι ευκαιρία , πως θα μπορούσες ο καθένας να τεστάρει τον εαυτό του σε παρομοια περίπτωση. Και επανερχόμαστε με τον Παύλο στο ίδιο θέμα : **εγενόμην τοις ασθενέσιν ως ασθενής** ' το θέμα αυτό είναι, όπως φαίνεται και από τα προηγούμενα ,τόσο σοβαρό ,τόσο κρίσιμο ,για την πορεία της Ορθοδοξίας μέσα στην Ιστορία ,ακόμα και για αυτήν την επιβίωση της στον ιστορικό χρόνο, ώστε ,νοιώθω την ανάγκη να προσθέσω μερικά απλά λόγια ώστε να το προσέξουμε και να το ερευνήσουμε μέσα στα Γεροντικά περισσότερο . Είδαμε ότι ο χριστιανός ,τους κατά την γνώμη του λιγότερο προχωρημένους εις τον Χριστόν, να μην τους κάνει επίδειξη αγιότητος αλλά να γίνεται μαζί τους ασθενής . Γιατί έτσι κερδίζονται οι ασθενείς ,όχι με την επίδειξη δυνάμεως και γνώσεων αλλά εμφάνιση αδυναμίας ,δηλαδή ταπεινώσεως .

Παράδειγμα: Όταν ένας πατέρας παλεύει παίζοντας με το παιδάκι του, θέλοντας να του δώσει την χαρά της νίκης και να το παιδαγωγήσει , βεβαίως ,δεν παριστάνει τον αθλητή

που μπορεί με μια κίνηση να νικήσει το παιδί και να το εξευτελίσει ,αλλά παλεύει μαζί του και παριστάνει τον αδύνατο για να του ενισχύσει την αυτοπεποίθηση ,και να του δώσει τη χαρά της νίκης. Καθώς και τώρα έκαμα σε σας τους Κορινθίους ,λέγει ο Παύλος για να μην σκανδαλίσω την ασθενή σας γνώμη ,δεν ηθέλησα να τραφώ από εσάς . Και επειδή τούτο εστάθη αίτιον, στον Παύλον να ειπεί όλα ,όσα είπε πρωτύτερα. Τώρα αποφάσισε να κλείσει την τόσο εκτενή περιγραφή της τακτικής του κατά την ιεραποστολή .Έτσι ολοκληρώνει το θέμα ως εξής : **τοις πάσι γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινάς σώσω.** και τι να απαριθμώ ,λέει ,ένα προς ένα, με όλους έκανα συγκατάβαση ,αν και δεν έλπιζα να τους σώσω όλους ,αλλά δια να σώσω έστω μόνον λίγους το οποίον είναι περισσότερο θαύματος και επαίνου άξιον .και σχολιάζει ο Άγιος **Νικόδημος ο Αγιορείτης** . «Γιατί δεν είναι τόσο θαυμαστό ,το να κοπιάζει κανείς όταν ελπίζει να απολαύσει πολύν καρπό, αλλ' όταν μοχθεί και κοπιάζει, ελπίζοντας να λάβει ένα ολίγον κέρδος ,τούτο είναι αληθώς μέγα και θαυμαστό. Είπε δε ότι δια να σώσω(, μερικούς και ολίγους) ,ίνα με τον λόγον τούτον, παρηγορεί τους Ιεροκήρυκας ,και Διδασκάλους διότι και αν δεν σώσει ο διδάσκαλος όλους τους υπ' αυτόν διδασκομένους ,όμως βέβαια και εξάπαντος , έχει να σώσει μερικούς και λοιπόν δεν πρέπει να σκνεί ,να τεμπελιάζει ,εις το να διδάσκει» . **23.Τούτο δε ποιώ δια το ευαγγέλιον, ίνα συκοινωνός αυτού γένωμαι.** Ευαγγέλιο εδώ ονομάζει το αφηρημένο αντί του συγκεκριμένου , ήγουν Ευαγγέλιο ονομάζει τους πιστούς Χριστιανούς ,τους δια του Ευαγγελίου σωζομένους ,καθώς και ανωτέρω είπε ,ότι να ζουν εκ του Ευαγγελίου, ήτοι εκ των πιστών, οι τούτο κηρύττοντες .Και πράττω αυτά λέγει ο Παύλος , χάριν του Ευαγγελίου για να γίνω μαζί με τους άλλους πιστούς ,σαν ένας από τους πολλούς ,και εγώ συμμετοχος εις τα αγαθά, τα οποία τούτο υπόσχεται .

24. ουκ οίδατε ότι οι εν σταδίω τρέχοντες πάντες μεν τρέχουσιν, εις δε λαμβάνει το βραβείον; ούτω τρέχετε, ίνα καταλάβητε. Αφού ο Παύλος έδειξε στους Κορινθίους ,ότι πρέπει να συγκαταβαίνομε εις τους αδελφούς μας ,για να τους κερδίσουμε ,εδώ μιλάει πιο επιπληκτικά σ' αυτούς .Κατά τον άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη το νόημα του αυτού του λόγου είναι το εξής : «μη νομίσετε, λέγει ,αδελφοί ,ότι επειδή επιστεύσατε εις τον Χριστόν και μπήκατε στο στάδιο της κατά Θεόν Χριστιανικής πολιτείας ,τούτο μόνον είναι αρκετόν ,για να σας σώσει, όχι μη έτσι νομίζετε ,γιατί καθώς εις εκείνους που παρατρέχουν εις τον τόπον του αγώνος ,δεν είναι αρκετόν μόνον το να εμβουν εις τον αγώνα, και να τρέχουν απλώς ,αλλά είναι χρεια εις αυτούς να τρέχουν νομίμως ,και ως το τέλος τον διορισμένο δρόμο ,και τότε πάλιν να λάβει μόνος εκείνος τον στέφανον, όποιος τρέξει με τοιούτον τρόπον, και προφθάσει πρωτύτερα από τους άλλους έτσι και εσείς χρεωστάτε να έχετε μεγάλη σπουδή ,και μέχρι τέλους της ζωής σας να αγωνίζεσθε, για να λάβετε τον ουράνιο στέφανο.» Τους δίνει εδώ μιαν εικόνα από τους αθλητικούς αγώνες των αρχαίων ,τα Ίσθμια, που γινοσαντε κάθε δυο χρόνια, τα οποία είχαν 5 αγωνίσματα :το πήδημα ,το τρέξιμο ,το λιθάρι ,το κοντάρι, και το πάλεμα.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣ'ΕΛΙΔΟ α.49

α.49 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

στιχ.(25-27)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α.48

Από τα 5 αυτά αγωνίσματα, δηλαδή το Πένταθλο, εδώ ο Παύλος χρησιμοποιεί το τρέξιμο. Τώρα όταν μιλάει για το τρέξιμο, διότι είναι κάτοχος όλης της ελληνικής Γραμματείας και Φιλοσοφίας, ίσως να υπονοεί και τον μύθο του Αισώπου, με τον λαγό και την χελώνα, που πολύ το παθαίνουμε οι Χριστιανοί. Παρ' όλο που δεν είναι μέσα στο κείμενο, δεν θα ήταν άσκοπο να το αναφέρουμε, σαν ιντερμέτζο, σαν ενδιάμεσο διάψαλμα που ξεκουράζει. «Κάποτε, λέγει ο Αίσωπος, ο λαγός εκαυχάτο για τα κατορθώματα του στο τρέξιμο. και βρέθηκε μια χελώνα εκεί, και για να του σταματήσει το στόμα, του πρότεινε να παραβγούν στο τρέξιμο. Ο λαγός στην αρχή εγέλασε, αλλά στην επιμονή της χελώνας, αποφάσισε να τρέξει. Όρισε λοιπόν η χελώνα ένα τέρμα μερικά χιλιόμετρα μακριά, που το ήξεραν και οι δύο πολύ καλά, και άρχισαν να τρέχουν. στην αρχή ο λαγός, με μερικά πηδήματα άφησε πίσω την χελώνα και αφού είδε ότι έφυγε γρήγορα, σκέφτηκε αφού τώρα εγώ τι να κάνω να φτάσω τόσο γρήγορα στο τέρμα, και να περιμένω εκεί τόσες ώρες την χελώνα, ας μείνω λίγο στο δρόμο να ξεκουραστώ. Και ξάπλωσε κάπου εκεί, τον πήρε όμως ο ύπνος, η χελώνα όμως που δεν κοιμόταν συνέχισε τον αγώνα της και έφτασε πρώτη στο τέρμα σε λίγο έφτασε ντροπιασμένος και ο λαγός. Και αυτό παθαίνουμε πολλοί που ξεκινάμε με όρεξη για δράση, και στο δρόμο μας παίρνει ο ύπνος της κοσμικής ζωής.

25.πας δε ο αγωνιζόμενος πάντα εγκρατεύεται, Χρωστάτε, λέγει, και εσείς, να τρέχετε στο στάδιο της παρούσης ζωής προκοπτοντες εις τας αρετας, για να φθάσετε την τελειότητα το φθάσιμον δε τούτο της τελειότητος, χωρίς την αγάπην δεν γίνεται, την οποίαν αγάπην εσείς δεν έχετε αν καλά και να νομίζετε πως είστε τέλειοι, δεν είσθε όμως στ' αλήθεια, επειδή ακόμα δεν εφθάσατε στην τελειότητα. Γράφει ο άγιος Νικόδημος: «Θέλοντας δε να φανερώσει αινιγματωδώς, ότι κατά πολλά ήταν ελλιπείς οι Κορίνθιοι, με το να επολιτεύετο εις αυτούς η Γαστριμαργία, και η μέθη, και η πορνεία, δια τούτο λέγει ότι όποιος αγωνίζεται εις τον πνευματικόν και αόρατο αγώνα και πόλεμο, όλα πρέπει να τα εγκρατεύεται, και όχι από ένα μεν να απέχει, από άλλο δε, όχι αλλά από όλα. Γνωρίστε, λέγει, λοιπόν πόσον, εσείς, αδελφοί, λείπετε μακριά από την τελειότητα, που νομίζετε πως έχετε και μάθετε τον τρόπο, με τον οποίο θέλετε μπορέσει να στεφανωθείτε ποιος είναι αυτός ο τρόπος; είναι το να εγκρατεύεσθε από όλα. **εκείνοι μεν ουν ίνα φθαρτόν στέφανον λάβωσιν, ημείς δε άφθαρτον**. Ντροπιάζει τους ακούοντας ο λόγος αυτός του Αποστόλου επειδή εκείνοι μεν οπου τρέχουν και αγωνίζονται στους έξω αγώνες, εγκρατεύονται από κάθε λογής εναντίων, διά να λάβουν ένα φθαρτόν στέφανο, από σέλινο, η κότινο, ήτοι αγριελιά εμείς δε οι Χριστιανοί, δεν εγκρατευόμαστε, από τα πάθη, και τα εναντία οι όποιοι έχομεν να λάβουμε ένα άφθαρτον, και ουράνιο στέφανο

26.εγώ τοίνυν ούτω τρέχω, ως ουκ αδήλως, ούτω πυκτεύω, ως ουκ αέρα δέρων. Τι θέλει να πει το «ουκ αδήλως»; θέλει να πει ότι όλα μου τα έργα τα κάνω με ορθόν σκοπό, και τέλος θεάρεστης οικονομίας, και όταν περιέτεμνα τον Τιμόθεον, και όταν εξυρισθηκα και αγνισθηκα και κανένα πράγμα δεν κάνω ματαιως, και ανωφελώς, καθώς εσείς κάνετε τα έργα σας επειδή τι ορθός σκοπός, και τι θεάρεστο τέλος είναι, το να τρώγετε τις θυσίες των ειδώλων, εις καιρόν όπου άλλοι αδελφοί σκανδαλίζονται, και χάνονται από τούτο; βέβαια ουδείς αλλά μάλλον είναι και άλογος και ψυχοβλαβής ώστε εσείς, χωρίς σκοπό, και λόγον ορθόν τούτο ποιούντες, αδήλως τρέχετε, και ασκόπως, και

ανωφελώς .Ως εκ προσώπου δε του δικού του λέγει τούτα ο Παύλος ,για να βάλει ,κατά τον άγιο Νικόδημο ,τον εαυτό του παράδειγμα εις το μέσον, ως άριστος της αρετής Διδάσκαλος . **οὕτω πυκτεύω, ως ουκ αέρα δέρων,** Δεν αγωνίζομαι ,λέγει ,εγώ και δεν πολεμώ, ωσαν να δέρνω τον αέρα ,καθώς εκείνοι που αγωνίζονται στους έξω αγώνες που κτυπάνε τον αέρα με τα χέρια τους για γυμναστική, όχι γιατί έχω ,και βλέπω νοητώ, εκείνον που κτυπώ ,και πληγώνω, ήτοι τον διάβολο ,και τις αόρατες δυνάμεις εσείς όμως δεν πληγώνετε τον διάβολον ,αλλά ματαιως μεταχειρίζεστε την πλειότητα της γνώσεως που νομίζετε ότι έχετε .

27.αλλ' υποπιάζω μου το σώμα και δουλαγωγώ, Με τα λόγια αυτά φανερώνει τους Κορίνθιους ο Παύλος ,πως ενικώντο από την γαστριμαργία ,και δια τούτο έτρωγαν τις θυσίες των ειδώλων πρόφαση δε , και προσωπείο βάλλοντες πως τας τρώγουν για την τελειότητα της γνώσεως θεράπευαν την γαστριμαργία .Εγώ λοιπόν, λέγει ,κάθε κόπο υπέμεινα ,μόνον για να ζώ με σωφροσύνη και καθαρότητα υποπιάζω ,δηλαδή ,πολεμαω ,και σκληραγωγώ το σώμα μου, τόσοσόν όπου σχεδόν και πληγές ,και τραύματα εις αυτό προξενώ όθεν με τις λέξεις αυτές, φανερώνει τον πολύν αγώνα όπου έδειχνε ο Παύλος , εναντίον εις την φύσιν . Επειδή η τυρανις της φύσεως είναι μεγάλη ,και το σώμα είναι μέγας εχθρός, και πολέμιος του ανθρώπου .Επειδή είπε ότι υποπιαζω και τραύματα ανέφερε δια τούτο αμέσως συμπληρώνει ότι το δουλαγωγώ ,ήτοι του φέρομαι όπως στους δούλους της εποχής εκείνης .Μερικοί δε νοούν ,ότι το υποπιαζω δηλώνει ειδικότερα, το να παραδίδει κανείς το σώμα του στην πείνα , και στην δίψα ,το όποιον δεν είναι έτσι . **μήπως άλλους κηρύξας αυτός αδόκιμος γένωμαι.** Και με αυτά τα λόγια κάνει ο Απόστολος πιο προσεκτικούς τους Χριστιανούς Γιατί ανίσως λέγει , σ' εμένα δεν είναι αρκετόν για την σωτηρία ,το να είμαι Κήρυξ και διδάσκαλος της οικουμένης , εάν μη καθ' όλα δεν φανώ ,ακατηγόρητος ,πως εσείς θα σωθείτε από μόνην την Πίστη ,οπού είσαστε πίσω από τόσα και τόσα πάθη ;

Από τα λόγια αυτά του Αποστόλου μαθαίνουμε, ότι ουδέποτε πρέπει να ξεθαρεύσει κανείς ,αλλά πάντοτε πρέπει να ευρίσκεται σε φόβο μήπως εκπέσει από την χαριν της εν τω καλώ διαμονής ,και γένει α αδόκιμος ήτοι κολασθεί . Διότι, και ο Παύλος ο μέχρι 3^{ου} ουρανού αναβάς ,και ρήματα ακούσας άρρητα, φοβόταν αυτά ,πόσο μάλλον εμείς ,πρέπει να φοβούμεθα του εμείς ,γράφει ο Άγιος Νικόδημος ,οι οποίοι , εις τα πάθη εγκυλινδουμενοι ,κι καθ' εκαστην στιγμήν ως σελήνη ,αλλοιούμενοι και τρεπόμενοι .

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Θ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α.50 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

στιχ.(1-13)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1. Ου θέλω δε υμάς αγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες δια τῆς θαλάσσης διήλθον,
2. καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν εβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ,
3. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον,
4. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἣ δε πέτρα ἦν ὁ Χριστός.
5. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 6. ταῦτα δε τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κακεῖνοι ἐπεθύμησαν.
7. μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν, ὡς γέγραπται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.
8. μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.
9. μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλοντο.
10. μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.
11. ταῦτα δε πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, ἐγράφη δε πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων κατήντησεν.
12. Ὡστε ὁ δοκῶν εστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ.
13. πειρασμὸς υμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δε ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἑάσει υμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι υμᾶς ὑπενενγκεῖν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Προειδοποιητικά παραδείγματα

ἀπὸ τὴν Ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ

1. Δεν θέλω δε να αγνοεῖτε ἀδελφοί ,ὅτι οἱ Πατέρες μας ,ἦταν ὅλοι κάτω ἀπὸ τὴν προστατευτικὴ νεφέλη καὶ ὅλοι με ἀσφάλεια πέρασαν δια μέσου τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης.
2. Ἐτσι ὅλοι ,δίνοντας ἐμπιστοσύνη στο Μωϋσῆ ,καὶ ἀκολουθώντας αὐτόν, ἔλαβαν βάπτισμα μέσα στη νεφέλη καὶ στη θάλασσα
3. Ἐπίσης ὅλοι ἔφαγαν τὴν ἴδια πνευματικὴ τροφή, καὶ ὅλοι ἤπιαν τὸ ἴδιο θαυματουργικὸ ποτό,
4. γιατί ἔπιαν ἀπὸ τὸν πνευματικὸ βράχο ὁ ὁποῖος τοὺς συνόδευε , ὁ δε βράχος ἦταν ὁ Χριστός .Ἀλλὰ στοὺς περισσότερους ἀπ' αὐτοὺς ,δεν εὐαρεστήθηκε ὁ Θεός .γιατὸ ἡ ἐρημος ,στρώθηκε με τὰ πτώματα τοὺς . Αὐτὰ δε ἔγιναν παραδείγματα για μας ,για να μην ἐπιθυμοῦμε πράγματα κακὰ ὅπως ἐπιθύμησαν ἐκεῖνοι .Οὔτε να γίνετε εἰδωλολάτρες , ὅπως ἔγιναν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς .ὅπως ἡ Γραφή ἀναφέρει .Κάθισε ὁ λαὸς να φάγει καὶ να πιεῖ, καὶ σηκώθηκαν καὶ διασκέδαζαν με ὀργιώδεις εἰδωλολατρικοὺς χοροὺς γύρω ἀπὸ τὸ χρυσό

μοσχάρι . ούτε να κάνουμε ανήθικες πράξεις ,όπως μερικοί απ' αυτούς έκαναν ανήθικες πράξεις ,και θανατώθηκαν σε μια ημέρα 23.000 .Ούτε να προκαλούμε το Χριστό ,όπως και μερικοί απ' αυτούς. Τον προκάλεσαν και θανατώθηκαν από τα φίδια ,ούτε να γογγύζεται ,όπως μερικοί απ' αυτούς γόγγυζαν και θανατώθηκαν από τον εξολοθρευτή Άγγελο .Όλα δε αυτά συνέβαιναν σε εκείνους παραδειγματικά ,και γράφτηκαν για να διδάξουν εμάς ,στους οποίους έφτασαν τα έσχατα των αιώνων, η τελευταία δηλαδή περίοδος του χρόνου, η χριστιανική περίοδος ,ώστε όποιος νομίζει ότι στέκεται καλά ,ας προσέχει να μην πέφτει .Δεν σας έχει καταλάβει δοκιμασία, ειμή ανάλογη προς τις ανθρώπινες δυνάμεις .Ο δε Θεός ,είναι εύσπλαχνος και δεν θα σας αφήσει να πειρασθείτε παραπάνω από τις δυνάμεις σας ,αλλά μαζί με τη δοκιμασία θα δώσει και την διέξοδο ώστε να δύνασθε να υποφέρετε .

ΣΧΟΛΙΑ

Μετά από όσα είπε ,ο Παύλος στα εννέα πρώτα Κεφάλαια ,που αναλύσαμε μέχρι σήμερα , φαίνεται ότι είναι καθαρά ρεαλιστικά .Γυμνά αντιμετωπίζουν τα πράγματα της παρούσης ζωής ,δεν κάνουν καμιά αναφορά στην πνευματικότητα και στην αιωνιότητα όπως τα ζήσαμε ,τώρα, έρχεται να τα ανεβάσει αυτές τις συμβουλές, αυτές τις οδηγίες που έδωσε , να τα φέρει σε πνευματικό επίπεδο τα ίδια πράγματα με αναφορά στη Γραφή .Δηλαδή, για να τα στηρίξει, εκτός από τη λογική ,χρησιμοποιεί και τη λεγομένη αλληγορική ή συμβολική ερμηνεία της Αγίας Γραφής .Και έτσι μας μαθαίνει και εμάς ο Παύλος να βλέπουμε τα γεγονότα μέσα στη Γραφή ,και μ' αυτό τον τρόπο ,τον τυπικό η αλληγορικό. Και έτσι μας μαθαίνει και μας ο Παύλος και με αυτό τον τρόπο πώς να εξηγούμε αλληγορικά τα γεγονότα της Γραφής . και με αυτή την προοπτική εισερχόμαστε με την καθοδήγηση των Πατέρων στο 10^ο Κεφάλαιο .

1. *Ου θέλω δε υμάς αγνοείν, αδελφοί, ότι οι πατέρες ημών πάντες υπό την νεφέλην ήσαν, και πάντες δια της θαλάσσης διήλθον,20,54Φ35* Εδώ απαριθμεί ο Απόστολος ,πόσες δωρεές, και χαρίσματα αξιώθηκαν από τον Θεόν οι Εβραίοι ,και δείχνει, πως ύστερα από τόσα χαρίσματα, οι πολλοί από αυτούς δεν άρεσαν εις τον Θεόν ταύτα δε λέγει για να δείξει, ότι καθώς εκείνους δεν ωφέλησαν τίποτε τα τόσα χαρίσματα που έλαβαν, επειδή δεν πρόσφεραν και αυτοί καλή γνώμη και ενάρετα έργα ,έτσι ουδέ εσάς τους χριστιανούς , θέλει ωφελήσει η Πίστις ,και τα τόσα Πνευματικά Μυστήρια ,που αξιωθήκατε, ανίσως και εσείς δεν κάμετε άξιον τον εαυτό σας της του Θεού χάριτος . Όλοι, λέγει οι πρόγονοι των Εβραίων ήταν κάτω απ' την νεφέλη «**διεπέτασεν γαρ φησιν ο ψαλμωδός ,νεφέλην εις σκέπην» (ψαλμ. ρδ,38)**,και όλοι πέρασαν δια μέσου της Ερυθράς θαλάσσης

2.και πάντες εις τον Μωϋσήν εβαπτίσαντο εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση Έτσι όλοι οι Εβραίοι, δίνοντας εμπιστοσύνη στο Μωϋσή , έλαβαν βάπτισμα ,δηλαδή, έζησαν κοινά ,τόσον τον ίσκιό της νεφέλης οπού τους σκέπαζε όλη την ημέρα, για να μην συγκαίγονται από τον Ήλιο όσον και το διαπερασμα της θαλάσσης ,χωρίς να πνίγουν γιατί βλέποντες εκείνον τον Μωϋσήν να μπει πρώτος στην θάλασσαν ,και να διαπεράσει , τόλμησαν και αυτοί και μπήκαν ,και αφού μπήκαν την διαπέρασαν χωρίς να βραχούν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣ'ΕΛΙΔΟ α.51

α.51 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

στιχ.(2-8)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Ι΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α. 50

...2.Τούτο δε το ίδιο και εις εμάς τους Χριστιανούς αλληγορικά και πνευματικά ακολούθησε ,γιατί και εμείς βλέποντες τον Χριστόν πως απέθαντε, και αναστήθηκε, βαπτιζόμεστε ,και δια του βαπτίσματος μιμούμαστε τον θάνατον, και την ανάσταση του Χριστού και δια μεν των τριών καταδύσεων μιμούμεθα τον τριήμερο αυτού θάνατον ,δια δε των τριών αναδύσεων, την τριήμερον του Αναστασιν.

3.και πάντες το αυτό βρώμα πνευματικόν έφαγον, και πάντες το αυτό πόμα πνευματικόν έπιον· καθώς οι Εβραίοι τότε αφού διεπέρασαν την Ερυθρά θάλασσαν ,έφαγαν το μάννα, ,έτσι και εμείς οι Χριστιανοί τώρα , αφού βαπτισθούμε τρώγομε το ουράνιον μάννα ήτοι το Σώμα το Δεσποτικών του Κυρίου, και καθώς τότε οι Εβραίοι ,μετά την διάβασιν της Ερυθράς ,ήπιαν το ύδωρ που ανέβλυσαν από την ακρότομη πέτρα, έτσι και εμείς οι Χριστιανοί, μετά το Βάπτισμα ,πίνουμε το ζωήρρυτον αίμα του Κυρίου .Πνευματικά λέγει ο Παύλος το μάννα και το της πέτρας ύδωρ ,επειδή, κατά τον άγιο Νικόδημο , και ο Κύριος με το μάννα παρομοίασε το ζωοποιό Σώμα του ,λέγων «**οι Πατέρες υμών το μάννα έφαγον εν τη ερήμω καθώς είναι γεγραμμένον : άρτον εκ του ουρανού έδωκεν αυτοίς φαγειν**» Ιω.στ΄ 31 .

4.και πάντες το αυτό πόμα πνευματικόν έπιον· έπιον γαρ εκ πνευματικής ακολουθούσης πέτρας, η δε πέτρα ην ο Χριστός. Περί μεν του φαγητού, του μάννα, δεν χρειάστηκε ο Απόστολος λογικές και επιχειρήματα για να αποδείξει πως ήταν πνευματικόν, και με υπερφυσικό τρόπον γινόμενο επειδή αφ΄ εαυτού απέδειχνε πως ήταν παραλλαγμένο και παραδόξως ενεργούμενο , περί δε του ποτού επειδή μόνος ο τρόπος της αναβλύσεώς του ήταν παραλλαγμένος ,και υπερφυσικός ,χρειάστηκε κατασκευή και επιχείρημα για να το αποδείξει, και λέγει ότι δεν ανέβλυζε τότε η φύσις της πέτρας (γιατί αν ήταν έτσι να το αναβλύσει και προτού να την κτυπήσει ο Μωϋσής με την ράβδο του). Αλλά άλλη πέτρα νοητή, και πνευματική ,το παν ηργάσατο και το ύδωρ ανέβλυσε ήτοι ο Χριστός το δε «ακολουθούσης» ειπε διά να δείξει ότι ο από της πέτρας τυπούμενος Χριστός , αυτός καθ΄ ό Θεός ήταν αοράτως παρών με τους Εβραίους πανταχού, και ενεργούσε τα θαυματα .

5.αλλοικ εν τοις πλείοσιν αυτών ευδόκησεν ο Θεός καταστρώθησαν γαρ εν τη ερήμω. Αλλά, λέγει ,και τόσα πολλά θαύματα και σημάδια αγάπης έδειξε εις τους Εβραίους ο Θεός και αξίωσε αυτούς ,τόσα μεγάλα αγαθά και χαρίσματα, όμως δεν ευαρεστήθηκε εις τους περισσότερους από εκείνους .Γιατί τούτο δηλώνει το ευδόκησεν . Εις τους περισσότερους δε ειπε , γιατι όλοι δεν αποδοκιμασθήκαν από τον Θεόν αλλ΄ οι περισσότεροι και προς τούτοις ειπε τούτο, για να φανερώσει ότι το πολύ πλήθος δεν ωφέλησε τους Εβραίους ,επειδή και δεν έδειξαν αγάπη και ευχαριστία προς τον ευεργέτη τους .Λέγοντας δε ότι οι περισσότεροι Εβραίοι καταστρώθηκαν στην έρημο , φανερώνει την απώλεια οπου έλαβαν όλοι ομού , έξω από τον Ιησού του Ναυή, και τον Χάλεβ υιό Ιεφονή .

6.ταύτα δε τύποι ημών εγενήθησαν, εις το μη είναι ημάς επιθυμητάς κακών, καθώς κακείνοι επεθύμησαν. Καθώς ,λέγει ,οι προς τους Εβραίους ευεργεσίες τύποι έγιναν εξ ευεργεσιών και χαρίτων οπου χάρισε ο Θεός σε εμάς τους Χριστιανούς έτσι και αι εις τους Εβραίους τότε γενόμενες τιμωρίες και παιδείες έγιναν τύποι και παραδείγματα σ΄ εμάς ,για να μην πάθουμε και εμείς τις ίδιες τιμωρίες .Δείχνει δε ο Απόστολος ,κατά τον

άγιο Νικόδημο ,ότι όχι μόνον εμείς οι Χριστιανοί θέλουμε να κολασθούμε, καθώς και οι Εβραίοι εάν φανούμε επιθυμείται των κακών αλλά και περισσότερο από τους Εβραίους γιατί όσο ανώτερα είναι τα πράγματα ,και η αλήθεια ,από του τύπους και τις εικόνες ,τόσον ανώτερες και μεγαλύτερες έχουν να γίνουν και οι τιμωρίες σ' εμάς τους Χριστιανούς, κι όσο περισσότερα χαρίσματα από τους Εβραίους λάβαμε εμείς οι χριστιανοί ,τόσο περισσότερες κολάσεις και παιδείες ,θα λάβουμε εάν δεν φυλάξουμε αυτά ,Λέγοντας δε ο Απόστολος να μην είμαστε επιθυμητές των κακών, φανέρωσε ότι καθολικά μιλάει για κάθε κακία ,επειδή, και κάθε κακία από την επιθυμία προέρχεται ,και γεννάται . Έπειτα παρακάτω απαριθμεί και κατ' είδος τις κακίες. Τι δε οι Εβραίοι επιθύμησαν; σκόρδα ,και κρεμμύδια και κρέατα και αγγούρια, και Θεούς ξεχωριστούς ιδικούς τους ,καθώς και ο Απόστολος εις τα ακόλουθα λόγια δηλώνει ,την ειδωλολατρία και πολυθεΐα εκείνη .

7.μηδέ ειδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αυτών, ως γέγραπται· εκάθισεν ο λαός φαγείν και πιείν, και ανέστησαν παίζειν. (Εξοδ.λβ' 6)Με τα λόγια αυτά ,εγγίζει, και κατηγορεί ο Απόστολος ,εκείνους τους Κορινθίους ,που έτρωγαν μέσα στους βωμούς των ειδώλων ,και δείχνει ότι καθώς οι Εβραίοι από την γαστριμαργία έπεσαν εις την ειδωλολατρία ,έτσι λέγει ,και εσείς κινδυνεύετε να πέσετε σε αυτήν, με το να τρώγετε τις θυσίες των ειδώλων μέσα στους βωμούς των ,από γαστριμαργία σας γιατί οι Εβραίοι αφού έφαγαν και ήπιαν ,τότε σηκωθήκαν, έστησαν χορούς και έπαιζαν μπροστά στον μόσχο, λατρεύοντας αυτόν. Διά τούτο είπε ο Μέγας Βασίλειος ότι ,την παλαιάν αυτήν ειδωλολατρία κινδυνεύετε να την μιμηθείτε κι εσείς οι Κορινθιοι και λοιπόν πού είναι η φαινομένη σας τελειότης εις καιρόν που αυτή σας γκρεμίζει στην ειδωλολατρία ;

8.μηδέ πορνεύωμεν, καθώς τινες αυτών επόρνευσαν και έπεσον εν μια ημέρα εικοσιτρείς χιλιάδες. Πάλιν εδώ την πορνεία αναφέρει ο Παύλος ,για να μπάσει στην διάνοιαν του πορνεύοντας στην Κόρινθο μητριομίκτου την τιμωρία της πορνείας ,και διά να κάμει τον λόγον δυνατότερο και καρποφόρο με την συνέχεια των ελέγχων που θα ακολουθήσουν. Και αυτή δε η αμαρτία της πορνείας ,από την γαστριμαργία γεννάται. Πότε δε έπεσαν είκοσιτρείς χιλιάδες ; όταν με την συμβουλή του μάντη Βαλαάμ ,οι γυναίκες των Μαδιανιτών ,φανήκαν μπροστά από το στράτευμα τους ,τράβηξαν τους νεότερους Εβραίους ,και διά μέσου της πορνείας τους έσυραν εις το να θυσιάσουν εις τον Βεελφεγώρ (Βεέλ είναι ο Κρόνος ο πρώτος Θεός των Ελλήνων, τον οποίον έλαβαν οι Μαδιανίται και Φεγώρ είναι ο τόπος όπου επιμάτο το είδωλο του Βεέλ)όθεν από την αιτίαν αυτήν, φονεύθηκαν 23.000 Εβραίοι .Βλέπε Π.Διαθήκη Βιβλίο των Αριθμών .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Ι' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ α.52

α.52 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

στιχ.(9-13)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Ι΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α. 51

9.μηδέ εκπειράζωμεν τον Χριστόν, καθώς και τινες αυτών επείρασαν και υπό των όφρων απώλοντο.

ΟΙ Εβραίοι ,λέγει ,τότε πείραξαν τον Θεόν, και για τούτο εθανατώθησαν από τα φίδια . Είναι το περιστατικό που χρησιμοποίησε ο ίδιος ο Χριστός για να προτυπώσει στο Νικόδημο τον νυκτερινό μαθητή, τον φρικτό Γολγοθά , που είναι η αιτία της σωτηρίας μας ,μέσα στο ευαγγέλιο :

«14 και καθώς Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω ,ούτως υψωθήναι δει τον υιόν του ανθρώπου,15 ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ'έχει ζωήν αιωνιον .» Ιωαν. γ' 14,15 . « Περι αυτού λέγει τούτο η θεια Γραφή:

«4.Και άπάραντες έξ "Ωρ τοϋ "ορου, όδον έπί θάλασσαν Ερυθράν περιεκύκλωσαν γήν'Εδώμ (Ιδουμαϊαν), και ώλιγοψύχησεν ό λαός έν τή όδω.5.και κατελάλει ό λαός προς τόν Θεόν και κατά Μωυσή λέγοντες: ίνατί τοϋτο; έξήγαγες ήμάς έξ Αίγύπτου, άποκτείναι έν τή έρήμω; ότι ούκ έστιν άρτος ούδє ύδωρ, ή δє ψυχή ήμών προσώχθισεν έν τώ άρτω τω διακένω τούτω. 6. και άπέστειλε Κύριος εις τόν λαόν τούς όφεις τούς θανατούντας, και έδακνον τόν λαόν, και άπέθανε λαός πολυς των υιών 'Ισραήλ. 7. και παραγενόμενος ό λαός προς Μωυσήν έλεγον: ότι ήμάρτομεν, ότι κατελαλήσαμεν κατά τοϋ Κυρίου και κατά σου: εύξαι ούν προς Κύριον, και άφελέτω άφ' ήμών τόν όφιν. και ηύξατο Μωυσής προς Κύριον περι τού λαού. 8. και ειπε Κύριος προς Μωυσήν: ποιήσον σεαυτώ όφιν και θες αυτόν έπί σημείου, και έσται εάν δάκη όφισ άνθρωπον, πας ό δεδηγμένος ίδων αυτόν ζήσεται. 9. και έποίησε Μωυσής όφιν χαλκούν και έστησεν αυτόν έπί σημείου, και έγένετο όταν έδακνεν όφισ άνθρωπον, και επέβλεπεν έπί τόν όφιν τόν χαλκούν και έξη.»Π. Διαθ. βιβλ.ΑΡΙΘΜΟΙ .κα' 4-9

Ο Γεώργιος δε ο Κορέσιος λέγει ότι ήταν κόκκινα τα φίδια ,όπου εδαγκαναν τους Εβραίους ή διά το χρώμα ,ή διά το δάγκωμα που έκαναν .

10.μηδέ γογγύζετε, καθώς και τινες αυτών εγόγγυσαν και απώλοντο υπό του ολοθρευτού.

Με τα λόγια αυτά φανερώνει αινιγματωδώς ο Απόστολος , ότι οι Κορίνθιοι δεν υπέφεραν γενναίως τους πειρασμούς και τις θλίψεις , αλλά εγόγγυζαν λέγοντες πότε να έλθουν τα αγαθά ,έως πότε να είναι σ'εμάς οι θλίψεις, και οι κακοπάθειες ; Ολοθρευτήν δε ονομάζει ο Απόστολος ,κάποια τιμωρητική δύναμη, από την οποία επαιδεύοντο οι Ισραηλίτες όταν γόγγυζαν κατά του Θεού .Εδώ βλέπουμε ,ότι μας παρουσιάζει μερικές ακόμα αμαρτίες που εμείς μεν δεν τις θεωρούμε σοβαρές ,αλλά αν δεν τις προσέξουμε, είναι ολέθριες για μας και τις πληρώνουμε πολύ ακριβά ,χωρίς να το καταλαβαίνουμε πολλές φορές. Και γιαυτό ο Παύλος ,προσπαθεί να μας προφυλάξει από όλα αυτά . Αυτές όμως δεν ήταν οι μόνες φορές που είχαν οι Ισραηλίτες γογγύσει κατά του Θεού ,αλλά πολύ περισσότερες . Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης κάνει μια αναδρομή στην Ιστορία του Ισραήλ, και μας παρουσιάζει ενδεικτικά, μια μια τις περιπτώσεις όπου εγόγγυσαν οι Ισραηλίτες. Εγόγγυσαν εις Μερράν δια το πικρόν ύδωρ (Εξοδ.ιε' .24) εγόγγυσαν όταν δεν είχαν ύδωρ (Εξ.ιζ.3 Αριθ.κ'). Εγόγγυσαν όταν γύρισαν οι κατάσκοποι από την γην της επαγγελίας (Αριθ.ιδ .2) Εγόγγυσαν όταν επανέστάτησαν οι περι τον Κορέ και Δαθάν και Αβειρών εναντίον του Μωϋσή και του Ααρών (Αρ.ιστ' .) και άλλες φορές οθεν και η Γραφή μαρτυρεί τους διάφορους αυτούς γογγυσμούς .Και ειπε Μωϋσής και Ααρών προς πάσαν

συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ **«πρῶτὸ ὄψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακούσαι τὸν γογ- γυσμὸν υμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐσμέν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ὑμῶν» ; (ΕΞ.ΙΟΤ' 7)** δηλ, γιατί να τα βάζετε με μας ;από αυτό συμπεραίνουμε: οι γογγυσμοί μας προς τους ανθρώπους του Θεού περνούν κατ' ευθείαν εἰς τὸν Θεόν, και ἀπὸ ἐκεῖ ἔρχεται ἡ ἀπάντησις ,με ἀπρόβλεπτες συνέπειες .Γιαυτό ,μας συμφέρει να ἀποφεύγουμε πάση θυσίᾳ τὴν ἱεροκατηγορία .

11.ταῦτα δε πάντα τύποι συνέβαινον ἐκεῖνοις, ἐγράφη δε πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τα τέλη τῶν αἰῶνων κατήντησεν. Φοβίζει μ' αὐτὰ τα λόγια τοὺς Χριστιανοὺς ὁ Ἀπόστολος ἐπειδὴ λέγει ὅτι πρὸς νοουθεσία και διδασκαλία ἡμῶν τῶν χριστιανῶν γράφτηκαν τα πάρα πάνω ,που ἔπαθαν οἱ Εβραῖοι για να νοουθετηθούμε και σωφρονισθούμε εμεῖς ,στοὺς οὐοίους κατέληξαν οἱ ἔσχατοι χρόνοι (τα σωτήρια ἔτη), κατὰ τοὺς οὐοίους ἄρχισε ἡ νέα περίοδος του Μεσσίου και μετὰ τοὺς οὐοίους θα ἐπακολουθήσει ἡ συντέλεια του Κοσμοῦ, και ἡ Δευτέρα Παρουσία .

12.Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση. Πάλι ἐδῶ αἰνιγματικά ,φανερῶνει ὁ Παῦλος ἐκεῖνοὺς τοὺς Χριστιανοὺς, ὅπου υπερηφανεύοντο εἰς τὴν γνώσιν τοὺς ,και ἐνόμιζαν πῶς εἶναι τέλειοι διότι αν και νομίζεις ,λέγει στο Χριστιανό πως στέκεσε σταθερόσ στην πιστή να φοβάσαι μήπως πέσεις ἐπειδὴ και αὐτό το να θαρρεῖς πως στέκεσαι ,δεν εἶναι στάσιμο ἀληθινό διότι φαίνεσαι μεν ὅτι στέκεσαι, ὁμως ἀληθινά δεν στέκεσαι ἀκόμα και αν στέκεσαι ,να ξέρεις ὅτι εὐκόλα γκρεμιζεσαι, και πέφτεις ἐάν υπερηφανεύεσαι ,και νομίζεις πως στέκεσαι ,και εἶσαι τέλειος ,κατὰ τὸν Ἄγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη .

13.πειρασμός υμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστός δε ὁ Θεός, ὁσ οὐκ εἶσει υμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὁ δύνασθε, ἐπειδὴ φόβισε αὐτοὺς ὁ Ἀπόστολος με το να εἶπε, ὅτι ὁποῖος νομίζει ὅτι στεκεται ας βλέπει μήπως και πέσει ,και ἐπειδὴ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπέφεραν πρῶτύτερα οἱ Κορίνθιοι, για να μη λένε τι μας φοβίζεις ὡ μακάριε Παῦλε ; εμεῖς πολλοὺς πειρασμοὺς ὑποφέραμε ,και δεν ἐπέσαμε διὰ τοῦτο λέγει ἐδῶ, δεν σας ἀκολουθήσεν ἀδελφοί πειρασμός μεγάλος ,ἀλλὰ μικρός ,και σύμμετρος εἰς τὴν φύσιν και ἀσθένειαν σας' ἀπανταχοῦ λοιπὸν ὁ Παῦλος ἀνθρώπινον ὀνομάζει το μικρόν, καθῶσ και ὅταν λέγει **«ἀνθρώπινον λεγῶ δια τὴν ἀσθενειαν τῆσ σαρκὸσ ὑμῶν» (.Ρῶμ. στ' 19)** . ἐπειτα παρηγορεῖ πάλιν αὐτοὺς ,πείθοντας τοὺς να ἐλπίζουν εἰς τὸν Θεόν ,ὁ οὐοίος εἶναι πιστός ,ἤτοι ἀληθινός ,και δεν θα βγει ψεύτης στα λόγια Του γιατί αὐτός ὑποσχέθηκε και εἶπε **«δεῦτε πρὸς με οἱ κοπιῶντες και πεφορτισμένοι ,καγῶ ἀναπαύσω υμᾶς».(Ματθ. ια' 28).** Και πάλιν **«τότε βοήσει, και ὁ Θεὸσ εἰσακούσετε σου' ἔτι λαλούντος σου, ἐρεῖ ἰδοὺ πάρειμι» (Ἠσ.νη' 9)** .Και πάλιν, Δεν θα σας ἀφήσει λοιπὸν λέγει ὁ Θεός ,να πειρασθεῖτε περσσότερο ἀπὸ ἐκεῖνο πού δύνασθε, ἀλλὰ θα κάμει να ἔλθει ὁ πειρασμός σε σας ἀνάλογος και ἰσόμετρος με τὴν δύναμή σας . Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης θέλοντας να παρηγορήσει και αὐτόσ τοὺς Χριστιανοὺς ὀλων τῶν ἐποχῶν ,στο θέμα τῆσ ἐπεμβάσεωσ του Θεοῦ τὴν ὠρα του πειρασμοῦ ἐξήγησε , τα λόγια του Παύλου ὡσ ἐξῆσ :**«αν εἶναι ἡ δύναμή σας μεγάλη, ἀφίνει να σας ἔρχεται και πειρασμός μεγάλος ,και αν ἡ δύναμη σας εἶναι λίγη και μικρή, λίγος και μικρός συγχωρεῖ να σας ἔλθει και ὁ πειρασμός .»** Ἀλλὰ ὁ Παῦλος δεν μίλησε για μεγάλο ἢ μικρό πειρασμό , ἀλλὰ για ἀνθρώπινο ἢ μη , γιατί πάντοτε ὁ πειρασμός εἶναι μεγάλος και ἐξαρτάται ἀπὸ τὸν τρόπον τῆσ ἐπεμβάσεωσ του Θεοῦ ἡ ἔκβαση του .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α53 .

α.53 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

στιχ.(13-...)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Ι΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ α. 52

αλλά ποιήσει συν τω πειρασμῷ και την έκβασιν του δύνασθαι υμᾶς υπενεγκείν.

Ο Θεός λοιπόν με την ακαριαία επέμβαση του, θα ποιήσει μαζί με τον πειρασμό και την απολύτρωση από αυτόν για να μπορέσετε εσείς να τον υπομείνετε, ήτοι για να φανεί εις εσάς ο πειρασμός ελαφρός και υποφερτός .

Επειδή μια εικόνα αξίζει όσο και χίλιες λέξεις ,ένα παράδειγμα από το Γεροντικό, θα διευκολύνει την κατανόηση για το πως επεμβαίνει ταχύτατα ο Χριστός την ώρα του μεγάλου πειρασμού ,έναν φυσικά Τον καλέσουμε εγκαίρως . **«Κάποιος Αναχωρητής βρήκε βαθειά στην έρημο ερείπια παλαιού ειδωλολατρικού Ναού κι αποφάσισε να κατοικήσει εκεί. Την πρώτη νύχτα όμως του επετέθησαν οι δαίμονες για να τον διώξουν . Φύγε από τον τόπο μας κακόγερε του φώναζαν. Εσείς δεν έχετε τόπο τους αποκρίθηκε θαρρετά ο Ερημίτης . Αφού δε μπορούσαν να τον φοβίσουν διαφορετικά ,άρπαξαν τα φοινικόφυλα που είχε μαζέψει για το εργόχειρο του ,και τα πετούσαν μακριά .εκείνος όμως με υπομονή έσκυψε και τα μάζεψε ένα-ένα .Τότε τον πήραν από το χέρι και τον έσυραν με βία να τον βγάλουν έξω. Μα σαν έφτασαν στην έξοδο, αγκάλιασε γερά ο αναχωρητής μια κολώνα και φώναξε μ΄ όλη τη δύναμη της ψυχής του : Ιησού βοήθησε με. Τότε οι δαίμονες έγιναν αμέσως άφαντοι. Ταλαιπωρημένος όπως ήταν από τον αγώνα, ο Αναχωρητής ,άρχισε να κλαίει.**

Γιατί κλαίς ,ακούστηκε μια γλυκιά φωνή ,που του γέμισε παρηγοριά την ψυχή του . για την κακία των δαιμόνων, είπε εκείνος . Πως έχουν εξουσία να μεταχειρίζονται μ΄ αυτόν τον τρόπο το πλάσμα σου Κύριε ; Αλλά μόλις μ΄ εκάλεσες , έτρεξα αμέσως να σε βοηθήσω. Ακούοντας αυτά ο Αναχωρητής, ευχαρίστησε μ΄ όλη του την ψυχή τον Κύριο, κι έμεινε πια άφοβα σ΄ εκείνο τον τόπο. Αυτό το περιστατικό είναι παρμένο από το Γεροντικό Αντωνίου της μοναχής Θεοδώρας Χαμπάκη,(σελ.336) . Και προσφέρεται για μια σύντομη ανάλυση στο θέμα της επεμβάσεως του Χριστού στην έκβαση του πειρασμού:

1^{ov}. Δεν υπάρχει πειρασμός μικρός η μεγάλος δηλαδή πειρασμός «μικρός» που θα μπορέσει να τον αντιμετωπίσει χωρίς την ορατή η αόρατη επέμβαση του Χριστού . Τούτο φαίνεται και από το παρόν περιστατικό με τα φοινικόφυλλα ,αλλά και από το φαινομενικά μικρότερο περιστατικό της Εύας δηλαδή του πειρασμού του Απαγορευμένου καρπού .

2^{ov}. Το ότι ο Αναχωρητής θέλησε να αντιμετωπίσει τον πειρασμό μόνος του, θαρρώντας βέβαια στη δύναμη του Θεού ,χωρίς όμως να σκεφτεί να την ζητήσει ,ήταν γιατί είχε άγνοια του χειρισμού που έχει ορίσει ο Χριστός να αντιμετωπίζουμε τον πειρασμό ,κάθε πειρασμό, και που φαίνεται καθαρά στο τρίτο μέρος της αναλύσεως .

3^{ov}. Θα επαναφέρω τον διάλογο του αναχωρητή με τον Χριστό : Γιατί κλαίς ,ακούστηκε μια γλυκιά φωνή ,που του γέμισε παρηγοριά την ψυχή του . για την κακία των δαιμόνων, είπε εκείνος . Πως έχουν εξουσία να μεταχειρίζονται μ΄ αυτόν τον τρόπο το πλάσμα σου Κύριε ; Αλλά μόλις μ΄ εκάλεσες ,έτρεξα αμέσως να σε βοηθήσω. Αυτό τα λέει όλα . Ο Χριστός

αοράτως ,ήταν συνέχεια μαζί του, όπως και σε όλους εμάς ,κατά την διάρκεια του πειρασμού ,αλλά επενέβη όταν τον εκάλεσε για να μη δεσμεύσει την ελευθερία του. Πιο λαϊκά ,ο Χριστός θέλει να αντιμετωπίζουμε τους πειρασμούς , όλους τους πειρασμούς ,όχι μόνοι μας πάντα μαζί με Αυτόν .Και σ' αυτό συμφωνεί και ο Παύλος όταν λέγει στον παρόντα στίχο **13** ,που μελετάμε : **«αλλά ποιήσει συν τω πειρασμώ και την έκβασιν του δύνασθαι υμάς υπενενγκείν.** δηλαδή λέγει ο Παύλος ,ότι ο Θεός θα ποιήσει ταυτόχρονα με τον πειρασμό και την διέξοδο ώστε να δύνασθε να υποφέρετε ,εφ' οσον φυσικά τον καλέσετε την στιγμή του πειρασμού . εδώ μπορούμε να παρατηρήσουμε ,ότι ο παραπάνω αναχωρητής σαν μοναχός , θα είχε κάνει στη ζωή του εκατοντάδες προσευχές και κομποσκοίνια, όμως στην περίπτωση του πειρασμού ήταν απαραίτητη η επίκληση του Ιησού εκείνη τη στιγμή . Ο δε Θεός ,είναι εύσπλαχνος και δεν θα σας αφήσει να πειρασθείτε παραπάνω από τις δυνάμεις σας ,αλλά μαζί με τη δοκιμασία θα δώσει και την διέξοδο ,ώστε να δύνασθε να υποφέρετε . Και επειδή οι δοκιμασίες και οι πειρασμοί ,είναι τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Χριστιανός στην επίγεια ζωή του ,θα επιμείνουμε λίγο ακόμα ,μιμούμενοι τους Πατέρες της εκκλησίας . Άριστα αλήθεια είναι τα παραδείγματα που φέρνει ο Μέγας Μακάριος μαζί με τον Συμεών τον μεταφραστή ,δια να δείξει ότι ο Θεός δεν αφήνει κανένα να λάβει πειρασμό ,παραπάνω από την δύναμιν του γιατί αν ο άνθρωπος ,ξέρει πόσο φορτίο μπορεί να σηκώσει το ζώο του και ο κεραμέας ξέρει πόσον καιρόν χρειάζονται να μείνουν τα τσουκάλια και τα σκεύη του στο καμίνι. Και παραπάνω από το πρέπον, και την δύναμιν, ούτε εκείνος φορτώνει τα ζώα του, ούτε ο κεραμικός καίει τα σκεύη του πόσο μάλλον ο Θεός δεν αφήνει πειρασμούς στους ανθρώπους ,παραπάνω από την δύναμή τους που σημαίνει ότι και ο πονηρός ,δεν έχει όσο θέλει εξουσία να λυπήσει την ψυχήν, αλλ' όσον σε αυτόν επιτρέπεται παρά του Θεού γιατί όπως στους ανθρώπους δεν είναι άγνωστο, πόσον αν για τον ημίονο βάρος, πόσον αν για τον όνον, πόσον δε για την καμήλα ,είναι το αγωγήμο φορτίο και βάζουν στο καθένα το αντίστοιχο. Και στον κεραμέα είναι γνωστόν ,πόσον χρόνοι χρειάζεται να παραδώσει στο καμίνι τα σκεύη, ίνα μήτε , εάν μείνουν παραπάνω διαρραγούν ,και γίνουν κομμάτια, μήτε πάλιν εάν τα βγάλει από το καμίνι πριν από τον χρόνο της πυρώσεως που τους είναι αρκετός, του είναι άχρηστα εάν λοιπόν , όταν πρόκειται για τον άνθρωπο, υπάρχει τοσαύτη σύνεση ,ουχί πολύ πλέον, και απείρως πλέον ,η του Θεού σύνεσης ,γνωρίζει πόσον σε κάθε μια ψυχή ,είναι ανάγκη να επιτρέψει ,την διάρκεια και την ένταση του πειρασμού ,για να γίνει δόκιμη και κατάλληλη για την των ουρανών Βασιλεία. Εδώ τελειώνει το θέμα Πειρασμοί.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α54 .

α.54 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

στιχ.(14-22)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

14. Διόπερ, αγαπητοί μου, φεύγετε από της ειδωλολατρίας.

15. ως φρονίμοις λέγω· κρίνατε υμείς ο φημί

16. το ποτήριον της ευλογίας ο ευλογούμεν, ουχί κοινωνία του αίματος του Χριστού εστί; τον άρτον ον κλώμεν, ουχί κοινωνία του σώματος του Χριστού εστί;

17. ότι εις άρτος, εν σώμα οι πολλοί εσμέν· οι γαρ πάντες εκ του ενός άρτου μετέχομεν.

18. βλέπετε τον Ισραήλ κατά σάρκα· ουχί οι εσθιοντες τας θυσίας κοινωνοί του θυσιαστηρίου εισί;

19. τι ουν φημί; ότι είδωλον τι εστί; ή ότι ειδωλόθυτόν τι εστί;

20. αλλ΄ ότι α θύει τα έθνη, δαιμονίοις θύει και ου Θεώ· ου θέλω δε υμάς κοινωνούς των δαιμονίων γίνεσθαι.

21. ου δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν και ποτήριον δαιμονίων· ου δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν και τραπέζης δαιμονίων.

22. ή παραζηλούμεν τον Κύριον; μη ισχυρότεροι αυτού εσμέν;

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τράπεζα δαιμονίων και τράπεζα Κυρίου

14. Γιαυτό αγαπητοί μου φεύγετε μακριά από την ειδωλολατρία

15. ομιλώ σε σας ως ανθρώπους λογικούς και συνετούς Κρίνεται σεις αυτό που σας λέγω

16. Το ποτηριο της ευλογίας, το οποίο ευλογούμε για να καθαγιαστεί ,δεν είναι κοινωνία του αίματος του Χριστού; Ο καθαγιασμένος άρτος τον οποίον τεμαχίζουμε για να μεταλάβουμε δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού; Όταν τρώγομε από τον καθαγιασμένο άρτον, και πίνουμε από το περιεχόμενο του ποτηρίου της ευλογίας, ερχόμαστε σε κοινωνία του σώματος και του αίματος του Χριστού .Μεταδίδεται σε μας το σώμα και το αίμα του Χριστού . Ενωνόμαστε με το σώμα και το αίμα του Χριστού. **17.** Επειδή ένας άρτος υπάρχει, οι πολλοί είμαστε ένα σώμα ,ηθικό και μυστικό σώμα .Διότι όλοι από τον ένα άρτο μεταλαμβάνομε

18. Κυπτάξετε το σαρκικό Ισραήλ ,τους Ισραηλίτες που δεν πίστεψαν στο Χριστό, αυτοί οι οποίοι τρώγουν τα προσφερόμενα ως θυσίες ,δεν είναι κοινωνοί του θυσιαστηρίου ;

19. και τι εννοώ μ΄ αυτό ; εννοώ οτι το είδωλο είναι κατι η ότι το ειδωλόθυτο ,το κρεας της ειδωλολατρικής θυσίας είναι κάτι ;όχι βεβαίως

20. Αλλά εννοώ ότι αυτά που θυσιάζουν οι ειδωλολάτρες ,τα θυσιάζουν στα δαιμόνια που κρύβονται πίσω από τα είδωλα και όχι στον Θεό, και δεν θέλω να έρχεστε σε επικοινωνίας με δαιμόνια .

21 . Δεν μπορείτε να μετέχετε και στην τράπεζα του Κυρίου ,και στην τράπεζα των δαιμονίων

22 .Η μήπως θέλομε να προκαλέσουμε την ζηλοτυπία και την οργή του Κυρίου ; Μήπως είμαστε ισχυρότεροι Του;

ΣΧΟΛΙΑ

14 .Επειδή αρκετά κατηγορήσε ,και επέπληξε τους Χριστιανούς της Κορίνθου ο Απόστολος ,τώρα τους καλοπιάνει ,ονομάζοντας αυτούς αδελφούς ,και πλέον δεν τους εμποδίζει από το να τρώγουν τις θυσίες των ειδώλων, για την βλάβην των αδελφών, αλλ' αυτό καθ' αυτό κατηγορεί το πράγμα, ονομάζοντάς το, ειδωλολατρία ,και ζητώντας από αυτούς ,να το παρατήσουν γρήγορα γιατί λέγει , φεύγετε από της ειδωλολατρίας.

15. ως φρόνιμοις λέγω· κρίνατε υμείς ο φημί Και επειδή μεγάλο έγκλημα είπε προηγουμένως ο Παύλος πως έχουν οι Κορίνθιοι, γιατί ονόμασε ειδωλολατρία εκείνα που έκαναν, για τούτο εδώ ελαφρύνει την τραχύτητα του λόγου, και αυτούς τους ίδιους, όπου ήταν υπό δικοί και κατηγορούμενοι τους κατασταίνει κριτάς .Τούτο δε το κάνει ένας που θαρρεί στα λόγια του πως είναι αληθινά, και λέγει εις αυτούς ,εγώ δεν χρειάζομαι άλλους κριτάς, για να κρίνουν αυτά που σας λέγω αλλ' εσείς οι ίδιοι ως φρόνιμοι , κρίνετε αυτά .

16.το ποτήριον της ευλογίας ο ευλογούμεν, ουχί κοινωνία του αίματος του Χριστού εστί; Ποτήριον της ευλογίας ονομάζει ο Απόστολος ,το ποτήριον της Θείας Ευχαριστίας ,ότι κρατούντες αυτό στα χέρια τους οι ιερείς ,ευλογούν και ευχαριστούν τον Ιησούν Χριστόν, όπου έχυσε το αίμα του για να μας αξιώσει τόσων αρρήτων αγαθών .Δεν είπε δε ότι το ποτήριον είναι μόνον μετοχή του Χριστού αλλά και κοινωνία δια να φανερώσει κάτι παραπάνω, δηλαδή την άκραν ένωση όπου αυτό έχει με το αίμα του Χριστού . Το νόημα δε του λόγου είναι ως εξής τούτο που ευρίσκεται μέσα στο ποτηριον ,είναι το ίδιο εκείνο αίμα που έτρεξεν από την πλευράν του Χριστού ,και τούτο όταν πίνουμε εμείς ,κοινωνούμε, ήτοι ενωνόμαστε με τον Χριστόν. Δεν ντρεπόσατε λοιπόν εσείς οι Κορίνθιοι ,ενώ κοινωνείτε το ποτήριον τούτο, που μας λύτρωσε από τα είδωλα, να τρέχετε να πίνετε το ποτηριον των ειδώλων ,ήτοι το προσφερθέν εις τα είδωλα **τον άρτον ον κλώμεν, ουχί κοινωνία του σώματος του Χριστού εστί;** εκείνο όπου ο Χριστός δεν έπαθε επάνω στον στον σταυρόν, ήτοι δεν τσακίσθηκε κανένα του κόκκαλο γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης **«τούτο πάσχει τώρα εις τον αγιασθέντα αρτον της ευχαριστίας, κατατσακίζόμενος δια λόγου μας'είπε δε ότι ο άρτος ούτος της ευχαριστίας είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού ,ήτοι καθώς εκείνο το σώμα ήταν ενωμένο με τον Χριστόν, έτσι και εμείς διά μέσου του άρτου τούτου,του εις το σώμα του Χριστού μεταβληθέντος ,ενωνόμαστε με τον Χριστόν»**

17.ότι εις άρτος, εν σώμα οι πολλοί εσμέν' Επειδή ανωτέρω είπαν ο Παύλος , ότι ο άρτος είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού, εκείνο όπου κοινωνεί, είναι άλλο, από εκείνο όπου κοινωνείται παρ' αυτού, δια τούτο τώρα εδώ δείχνει το μεγαλύτερον, και λέγει, ότι εμείς οι κοινωνούντες ,είμαστε το ίδιο εκείνο σώμα του Χριστού , το οποίον κοινωνούμε δι ό,τι τι είναι ο άρτος της ευχαριστίας ;είναι σώμα Χριστού τι δε γίνονται οι μεταλαμβάνοντες και κοινωνούντες από τούτον τον άρτο; γίνονται σώμα Χριστού , όχι σώματα πολλά ,αλλά σώμα έν ' καθώς ο άρτος από πολλούς κόκκους σίτου γίνεται ένας ,έτσι και εμείς οι μεταλαμβάνοντες από τον άρτον, πολλοί όντες , ένα σώμα Χριστού γινόμαστε .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.55

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι " (στίχοι 18-22)

ΣΧΟΛΙΑ

18.βλέπετε τον Ισραήλ κατά σάρκα· ουχί οι εσθιόντες τας θυσίας κοινωνοί του θυσιαστηρίου εισί; από τα χονδρότερα, λέγει, παραδείγματα διδαχθείτε, Χριστιανοί ότι είναι κοινωνία των ειδώλων εκείνο που εσείς κάνετε ,και τρώγε- τε τις θυσίες των ειδώλων.Βλέπετε τον κατά σάρκα και σαρκικό λαό του Ισρα- ήλ που είσατε κατά πνεύμα και πνευματικός Ισραήλ .Στοχάσου δε ότι ο Α- πόστολος ,δια μέν τους Εβραίους ,δεν είπεν,ότι κοινωνούν με τον Θεόν,αλλ' ό τι είναι κοινωνοί του θυσιαστηρίου .Δια δε το σώμα του Χριστού δεν είπε ετσι αλλά είπε ,ότι είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού ' γιατί εμείς που μετα- λαμβάνομεν ,δεν γινόμαστε κοινωνοί του θυσιαστηρίου ,αλλά κοινωνοί του σώματος του Χριστού .

19.τι ουν φημί; ότι είδωλον τι εστίν; ή ότι ειδωλόθυ- τόν τι εστίν; Δεν τους εμποδίζει, λέγει,από το να τρώγετε τις θυσίες των ει- δώλων ,διατι τα είδωλα είναι τίποτα,και δεν έχουν καμμίαν δύναμιν ή να σας βλάψουν ή να σας ωφελήσουν' όχι ,αλλά σας εμποδίζω να μην τα τρώτε ,για- τι οι θυσίες αυτές,δεν προσφέρονται στον δικόν σας Δεσπότη τον Θεόν .Που δε προσφέρονται το λέγει στην συνεχεια

20.αλλ' ότι α θύει τα έθνη, δαιμο- νίοις θύει και ου Θεώ· ου θέλω δε υμάς κοινωνούς των δαιμονίων γίνεσθαι. Επειδή, λέγει , εκείνα τα ζώα που θυσιάζουν τα έθνη,τα θυσιάζουν στους δαι- μονες , και όχι στον Θεόν .Λοιπόν μη τρέχετε εσείς , στους εχθρούς του Θεού, και δεσπότου σας ,δηλαδή στους δαιμονες' όχι πως θα έβλαπτε η τράπεζα εκείνη ή θα ωφελούσε ,αλλ' ότι θα εφαινετο τούτο που κάνεις ,πως είναι ύβρις και κατάφρόνησις της βασιλικής Τραπέζης' ετσι ακολουθεί και εδώ και εσύ Χριστιανέ αμαρτάνεις ,εάν αφίνεις την θεϊκην Τράπεζαντων μυστηρίων και πηγαινεις εις την Τράπεζαν των δαιμονίων ,και τρωσ από τις θυσίες τους .

21.ου δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν και ποτήριον δαιμονίων· ου δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν και τραπέζης δαιμονίων. Επειδή σαν νουθεσίαν είπε σε αυτούς ο Απόστολος ,ότι δεν θέλω να γίνεσθε κοινωνοί των δαιμο- νίων,για να μη καταφρονηθεί ή νουθεσία του,για τούτο ,σαν απόφαση λέγει στη συνέχεια τον λόγον τούτον εις αυτούς ,ήτοι ότι δεν μπορείτε Χριστιανοί, να πίνετε μαζί, και το ποτήριο του Κυρίου ,και το ποτήριο των δαιμονίων .

22.ή παραζηλούμεν τον Κύριον; μη ισχυρότεροι αυτού εσμέν; Τούτον τον λόγον είπεν ο Απόστολος, για να τους εντροπιάσει τους Κορινθίους' δηλαδή εάν επιμένετε να λαμβάνετε μέρος και εις τα δύο, και εις το ποτήριο του Κυρίου, και εις το ποτήριο των δαιμονίων, ξέρετε τι κάνετε ; Προκαλούμεν σε ζηλοτυπία τον Κύριον και τον ερεθίζομε . και συνεχίζει ειρωνικά :Μήπως είμα- στε ισχυρώτεροι του,ώστε να μπορέσουμε ν' αντιμετωπίσουμε την οργή του ;

α.55 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

στιχ.(23-25)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

23.Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οικοδομεί.

24.μηδεὶς το εαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ το του ετέρου ἕκαστος.

25.Παν το εν μακέλλω πωλούμενον εσθίετε μηδέν ανακρίνοντες δια την συνειδήσιν·

26.του γαρ Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής.

27.ει δε τις καλεῖ υμάς των ἀπίστων και θέλετε πορεύεσθαι, παν το παρατιθέμενον υμῖν εσθίετε μηδέν ανακρίνοντες δια την συνειδήσιν.

28.εάν δε τις υμῖν εἴπῃ, τούτο εἰδωλόθυτόν εστι, μη εσθίετε δι' εκείνον τον μηνύσαντα και την συνειδήσιν· του γαρ Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής.

29.συνειδήσιν δε λέγω ουχί την εαυτοῦ, ἀλλὰ την του ετέρου. ινατί γαρ η ελευθερία μου κρίνεται υπό ἄλλης συνειδήσεως;

30.ει ἐγὼ χάριτι μετέχω, τι βλασφημούμαι υπέρ ου ἐγὼ ευχαριστῶ;

31.Εἴτε ουν εσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιείτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιείτε.

32.ἀπρόσκοποι γίνεσθε και Ἰουδαίοις και Ἑλλησι και τη ἐκκλησίᾳ του Θεοῦ,

33.καθὼς καγὼ πάντα πάσιν ἀρέσκω, μη ζητῶν το εμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ το των πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η σωστή χρήση της ελευθερίας

23.παντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει ,πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιείτε εἶμαι ελεύθερος να κάνω ὅλα ,ἀλλὰ δεν συμφέρουν ὅλα εἶμαι ελεύθερος να κάνω ὅλα, ἀλλὰ δεν οικοδομοῦν ὅλα.

24.Ας μην ενδιαφέρεται κανείς για το δικό του συμφέρον εγωιστικά, ἀλλὰ ο καθένας να ενδιαφέρεται για το συμφέρον του ἄλλου να μην εἶναι κανείς φίλαυτος ἀλλὰ αλτρομιστής.

25.Ὅτι πωλείται στο κρεοπωλείο να τρώγετε, χωρὶς καθόλου να εξετάζετε αν προέρχεται ἀπὸ εἰδωλολατρικὴ θυσία ,ἢ ὄχι ,για να μη δημιουργεῖται πρόβλημα συνειδήσεως

26. διότι του Κυρίου η Γῆ και ὅλα ὅσα βρίσκονται σ' αὐτή .

27.Εαν δε κάποιος ἀπὸ τους μη Χριστιανούς σας προσκαλεῖ ,και θέλετε να πάτε, τρώγετε ὅτι σας παραθέτουν, χωρὶς καθόλου να εξετάζετε για να μη δημιουργεῖται πρόβλημα συνειδήσεως .

28. Εάν ὁμως κανείς σας πει αὐτὸ εἶναι εἰδωλόθυτο, κρέας ἀπὸ εἰδωλολατρικὴ θυσία ,μην το τρώγετε ἐξ αιτίας εκείνου που σας το εἶπε ,και ἐξ αιτίας της συνειδήσεως ,ἀλλιῶς θα μπορούσατε να το φάτε ,διότι του Κυρίου εἶναι η Γῆ και ὅλα ὅσα βρίσκονται ἐπάνω σ' αὐτή.

29.Λέγοντας δε συνειδήση δε, εννοῶ ὄχι την δική σου ἀλλὰ του ἄλλου πρέπει να λαμβάνω υπόψη την συνειδήση του ἄλλου διότι και η ελευθερία μου να τρώγω και εἰδωλόθυτα ,γιατί να δίνω ἀφορμὴ να κατακρίνεται ἀπὸ ἄλλη συνειδήση ;

30 .εάν ἐγὼ με ευχαριστεῖ να τρώγω οτιδήποτε ,γιατί να κακολογούμαι για αὐτὸ ,για το οποίο ἐγὼ ευχαριστῶ το Θεό ; Πράγμα που εἶναι υπόθεση ευχαριστίας ,γιατί να γίνετε ἀφορμὴ κακολογίας ;

31. είτε λοιπόν τρώγετε , είτε πίνετε ,είτε κάτι άλλο κάνετε ,όλα να τα κάνετε ,εις δόξα του Θεού

32. να μη δίνετε αφορμή κατηγορίας ,αλλά να είστε άψογοι, απέναντι και των Ιουδαίων και των Ελλήνων των ειδωλολατρών ,και της Εκκλησίας του Θεού

33. ,όπως και εγώ πάντοτε αρέσω σε όλους ,με το να μη επιδιώκω το δικό μου συμφέρον αλλά το συμφέρον των πολλών , για να σωθούν .

ΣΧΟΛΙΑ

23. Πάντα μοι έξεστιν, αλλ' ου πάντα συμφέρει· Για να μην πει κάποιος εις αυτόν, ότι, εγώ με το να τρώγω τις θυσίες των ειδώλων με καθαρή συνείδηση, έχω εξουσίαν, και συγχώρηση να τις τρώγω διά αυτό αποκρίνεται σε τούτο εδώ ο Απόστολος ναι, λέγει όλα είναι στην εξουσία σου Χριστιανέ επειδή και έγινες από τον Θεόν αυτεξούσιος αλλ' όμως δεν είναι και συμφέρον σε εσένα όλα .Δια τούτο λέγει και ο σοφός Σειράχ : **«Ου γαρ πάντα πάσι συμφέ- ρει ,και ου πάσα ψυχή εν παντί ευδοκεί»(Σοφ.,Σ λζ28)** .Όθεν ακολούθως δεν είναι συμφέρον σε σένα να τρώγεις τις θυσίες αυτές γιατί λίγο λίγο πηγαίνοντας μπροστά θα αποκτήσεις διάθεσιν και κλίσιν εις τα είδωλα, με το να απόλαμβάνεις συχνά τα τραπέζια τους . **πάντα μοι έξεστιν, αλλ' ου πάντα οικοδομεί** Δεν είναι ,λέγει, συμφέρον το να τρώγεις τα ειδωλοθυτα, ούτε εις εσένα ούτε εις τον αδελφό σου καθώς και πρωτύτερα σου είπα γιατί αυτό όχι μόνον δεν οικοδομεί ,και δεν στερεώνει τον αδελφό σου εις το καλόν, και εις την πίστιν, αλλά και περισσότερο τον γκρεμίζει και κατασκάπτει την πιστιν του ώστε επειδή ούτε εσένα ωφελεί ,ούτε τον αδελφό σου, γιατί το πράττεις ;

24. μηδείς το εαυτού ζητείτω, αλλά το του ετέρου έκαστος· Μη ζητείς ,λέγει τούτο μόνον Χριστιανέ ότι εσύ τρώγεις τις θυσίες των ειδώλων με καθαρή συνείδηση αλλά σκέψου αν ίσως και αυτό που κάνεις ,οικοδομεί τον αδελφό σου εις το καλόν ,και την πίστιν γιατί τούτο ο Παύλος θέλει ως αναγκαιότατο εις πολλά μέρη των επιστολών του ,ήτοι την σωτηρία των αδελφών μας γιαυτό και έλεγεν **«έκαστος τω πλησιον αρεσκέτω εις το αγαθον προς οικοδομην» (Ρωμ.ιε' 2)** καιάλιν**«καθώς καγώ πάσιν αρέσκω ,μη ζητών το εμαυτού συμφέρον ,αλλά των το των πολλών ινα σωθώσι»(α Κορ.Ι.33)** . Δεν προστάζει δε απλώς ,και αδιορίστως ο Απόστολος να μη ζητούμε το ιδικό μας συμφέρον αλλά όταν το ιδικό μας συμφέρον βλάπτει τον αδελφό μας ,για τι τότε πρέπει να προτιμώμεν το συμφέρον του αδελφού μας περισσότερο από το δικό μας .

25. Παν το εν μακέλλω πωλούμενον εσθίετε μηδέν ανακρίνοντες δια την συνείδησιν· Επειδή με πολλά επιχειρήματα κατασκεύασε ο Απόστολος ,ότι πρέπει οι εν Κορίνθω Χριστιανοί να μην τρώνε θυσίες ειδώλων για να μη γίνουν ,γιαυτό ,περιεργότεροι περισσότερον από το πρέπον ώστε όπου να παρατούν και εκείνα ακόμα τα απλά κρέατα, που πωλούνται στο παζάρι και κρεοπωλείο ,φοβούμενοι τάχα μήπως είναι και εκείνα θυσιασμένα στα είδωλα.

Δια τούτο ο Απόστολος εδώ λέγει εις αυτούς ,ότι κάθε κρέας που πωλείτε στο μακελείο, δηλαδή κρεοπωλείο ,να το τρώτε αυτό Χριστιανοί ,χωρίς να ερευνάτε περί τούτου ,και να ρωτάτε τους πωλούντας .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α56.

α.56 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄

στιχ.(25-33)

...25. ,λέγει ο άγιος Νικόδημος ,ερμηνεύοντας ,ότι ο Απόστολος με τις λέξεις **,μηδέν ανακρινοντες ,διά την συνείδησιν** ,δηλαδή χωρίς να ρωτάτε τους πωλούντας , γράφει «ο Παύλος λέγει ότι μπορεί να τρώτε οτιδήποτε κρέας πωλείτε στην αγορά χωρίς να ρωτάτε αν ίσως ήταν θυσιασμένο στα είδωλα ,ως τάχα πληττόμενοι από την συνείδηση και θέλοντας με τούτο να την καθαρίσετε

26.του γαρ Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής. (ψαλμ.κγ.1) . Όλη η γη, λέγει, είναι του Κυρίου, και όχι των δαιμονίων ανίσως δε η γη είναι του Κυρίου, φανερό, ότι και οι καρποί ,και τα δένδρα ,και τα ζώα, και τα κρέατα του Κυρίου και αυτά αν δε του Κυρίου είναι όλα, λοιπόν κανένα δεν είναι ακάθαρτο κατά την φύσιν του, αλλά γίνεται ακάθαρτο ,από την διάνοια και υπόληψη όπου έχει κάθε είδος πως είναι τέτοιο .

27.ει δε τις καλεί υμάς των απίστων και θέλετε πορεύεσθαι, παν το παρατιθέμενον υμίν εσθίετε μηδέν ανακρινοντες δια την συνείδησιν . Καλώς είπε ,το, εάν θέλετε να πηγαίνετε όταν σας καλέσει κάποιος άπιστος στο τραπέζι του γιατί ο Απόστολος δεν ήθελε από μέρους του, ούτε να παραινέσει εις τούτο κάποιο Χριστιανο ούτε να αποτρέψει μην ερευνάτε ,λέγει ,τίποτε για τα φαγητά, που σας παραθέτουν οι άπιστοι, ένα μεν μήπως από την περισσότερη έρευνα, και περιέργεια νομισθείτε κοντά εις τους άπιστους ,και άλλο δε ,για να φυλαττετε καθαρά και απλήγωτη την συνείδηση σας .

28.εάν δε τις υμίν είπη, τούτο ειδωλόθυτόν εστι, μη εσθίετε δι' εκείνον τον μηνύσαντα και την συνείδησιν' του γαρ Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής. Δεν σε προστάζω ,λέγει, Χριστιανέ να απέχεις από τα θυσιασμένα κρέατα εις τα είδωλα , γιατί είναι βλαβερά αλλά να απέχεις για εκείνον που σου είπε ,ότι είναι εις τα είδωλα θυσιασμένα ,για να μη βλαβει αυτός στη συνείδηση του, και να νομίσει ότι οι Χριστιανοί δέχονται τα είδωλα, και δεν τα αποστρέφονται . Ότι δε εγώ σας διδάσκω να απέχετε από τα ειδωθута ,όχι για τι είναι ακάθαρτα ,ούτε γιατί είναι ξένα δημιουργήματα ,και όχι οικεία του ιδικού μας αυθέντου Θεού, φανερό είναι από τούτο διότι είναι γραμμένο, ότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής ήτοι όσα πληρούν και περιέχονται μέσα εις την Γή, όλα είναι κτήματα και δημιουργήματα του Κυριου .

29.συνείδησιν δε λέγω ουχί την εαυτού, αλλά την του ετέρου. Ήτοι δια την συνείδηση του άπιστου , σου λέγω Χριστιανέ , να απέχεις από τις θυσίες των ειδώλων, και όχι για την δικήν σου συνείδηση γιατί ίσως εκείνος μπορεί να σκανδαλιστεί και, ή μπορεί να σε κατακρίνει ως λαιμαργο ,ή μπορεί να σε κατηγορήσει πως αποδέχεσαι και εσύ τα είδωλα ,ωσαν και αυτόν. Ίσως ,λέγει ο Άγιος Νικόδημος ,μπορούσε να πει κάποιος «τι φροντίζεις ω μακάριε Παύλε για εκείνον που εμήνυσε ότι το κρέας τούτο είναι εις τα είδωλα θυσιασμένο ;είπες προηγουμένως, ότι ,τι έχω εγώ να κρίνω τους εξωτερικούς και άπιστους (α Κορ.ε.12) . Αλλ' αποκρίνεται ο Άγιος Απόστολος ,και λέγει ,ότι δεν φροντίζω για εκείνον τον άπιστο αλλά για εσάς τους πιστούς ,για να μην κατηγορείσθε από τους άπιστους ,τους εξωτερικούς **Ινα τί γαρ η ελευθερία μου κρίνεται υπό άλλης συνειδήσεως;** Ελευθερία ονομάζει εδώ ο Απόστολος ,το να έχουμε εμείς οι Χριστιανοί απαρατήρητο από τους άλλους , και ανεμποδιστον ζωήν . Εγώ μεν λέγει ο τέλειος εις την γνώσιν Χριστιανός ελευθέρως και απαιρητήτως τρώγω το θυσιασμένο εις τα είδωλα κρέας , άπιστος κα ειδωλολάτρης βλέποντας εμένα να τρώγω ,θα θελήσει να με κατακρίνει ,και θα πει μύθος και ψέμα είναι η πίστη των Χριστιανών γιατί αυτοί, λένουν μεν πως σιχαίνονται τα είδωλα, έπειτα δε, τρώνε προθύμως τα θυσιαζόμενα εις τα είδωλα κρέατα .

30.ει εγώ χάριτι μετέχω, τι βλασφημούμαι υπέρ ου εγώ ευχαριστώ: Εγώ μεν , λέγει, ο τέλειος στη γνώση, και πιστός Χριστιανός ,μετέχω και τρώγω από όλα τα κτίσματα του Θεού ελευθέρως, διά την χάριν του Θεού, ήτις με έκαμε τόσο εδραίο και στερεό ,ώστε να μην παρατηρώ κανένα φαγητόν αλλ' ο άπιστος ,βλέποντας εμέ τρώγοντα ,θα με δυσφημήσει ,πως υποκρίνομαι, ότι μισώ μεν και αποστρέφομαι τα είδωλα, τας δε θυσίας αυτών, τρώω δια γαστριμαργία. Το δε «**το δε υπερ ου εγώ ευχαριστώ**» έχει αυτό το νόημα :ότι εγώ μεν ευχαριστώ τον Θεόν, ότι με έκαμε δια της χάριτος του, τόσο υψηλότερο και ανώτερο ,από την των απίστων ταπεινή γνώσιν και ασθένεια ώστε από κανένα φαγητό να μη βλάπτομαι αλλ'ο άπιστος παρά ταύτα ,με βλαστημάει και με κατηγοράει .

31.Είτε ουν εσθίετε είτε πίνετε είτε τι ποιείτε, πάντα εις δόξαν Θεού ποιείτε. Όλα τα έργα σας ,λέγει, να τα κάνετε αδελφοί μου Χριστιανοί για την δόξα του Θεού γιατί αυτό που τώρα κάνετε, δεν είναι δόξα Θεού, αλλά αδοξία, και βλασφημία τότε δε τρώγει πίνει κάποιος εις δόξα Θεού, όταν δεν τρώγει δια να σκανδαλίσει άλλον όταν δεν τρώγει, σαν γαστριμαργός , ή φιλήδονος ,αλλά γιατί θέλει να συγκρατεί το σώμα με το φαγητό, για την εργασία της αρετής. Και γενικά , κάθε πράγμα κάνει κάποιος για την δόξα του Θεού, όταν, μήτε τον άλλον βλάπτει, σκανδαλίζοντας τον αυτόν, μήτε βλάπτει τον εαυτόν του, όταν κάνει τα έργα του, δια ανθρωπαρέσκειαν ,ή για κανένα άλλον εμπαθή, και κοσμικό λογισμό .

32.απρόσκοποι γίνεσθε και Ιουδαίοις και Έλλησι και τη εκκλησία του Θεού.

Ήτοι μη δίνετε, λέγει, αδελφοί μου Χριστιανοί ,σε κανένα καμίαν αιτιαν κατηγορίας γίνεται δε τούτο ανίσως δεν σκανδαλίζομεν κανένα ,ούτε Εβραίο, ούτε έλληνα και άπιστο ,ούτε τους ομοπίστους μας αδελφούς Χριστιανούς γιατί αυτοί είναι η Εκκλησία του Θεού .Βλέπουμε δε πώς το μεγαλύτερο επιχείρημα το έβαλε ο Παύλος ύστερα διότι και τους απίστους πρέπει να τραβάμε εις την πίστιν του Χριστού ,αλλά και τους αδελφούς μας Χριστιανούς δεν πρέπει να τους διώχνουμε από την πιστιν ,με το να τους σκανδαλίζουμε εμείς οι ίδιοι .

33.καθώς καγώ πάντα πάσιν αρέσκω, μη ζητών το εμαυτού συμφέρον, αλλά των πολλών, ίνα σωθώσι. Για αυτό σας λέγω να συμπεριφέρεστε καθώς και εγώ, ο όποιος καθ' όλα αρέσω σε όλους ,χωρίς να ζητώ εκείνο που συμφέρει εμένα , αλλά εκείνο που συμφέρει τους πολλούς για να σωθούν .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.57.

α.57 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11^ο

στιχ.(1- 16)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 1.Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού.
- 2.Επαινώ δε υμάς, αδελφοί, ότι πάντα μου μέμνησθε και καθώς παρέδωκα υμίν τας παραδόσεις κατέχετε.
- 3.θέλω δε υμάς ειδέναι ότι παντός ανδρός η κεφαλή ο Χριστός εστί, κεφαλή δε γυναικός ο ανήρ, κεφαλή δε Χριστού ο Θεός.
4. πας ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων κατά κεφαλής έχων καταισχύνει την κεφαλήν αυτού.
5. πάσα δε γυνή προσευχομένη ή προφητεύουσα ακατακαλύπτω τη κεφαλή καταισχύνει την κεφαλήν εαυτής· εν γαρ εστί και το αυτό τη εξυρημένη.
6. ει γαρ ου κατακαλύπτεται γυνή, και κειράσθω· ει δε αισχρόν γυναικί το κείρασθαι ή ξυράσθαι, κατακαλυπτέσθω.
- 7.ανήρ μεν γαρ ουκ οφείλει κατακαλύπτεσθαι την κεφαλήν, εικών και δόξα Θεού υπάρχων· γυνή δε δόξα ανδρός εστί.
8. ου γαρ εστί ανήρ εκ γυναικός, αλλά γυνή εξ ανδρός·
9. και γαρ ουκ εκτίσθη ανήρ δια την γυναίκα, αλλά γυνή δια τον άνδρα.
10. δια τούτο οφείλει η γυνή εξουσίαν έχειν επί της κεφαλής δια τους αγγέλους.
11. πλην ούτε ανήρ χωρίς γυναικός ούτε γυνή χωρίς ανδρός εν Κυρίω·
12. ώσπερ γαρ η γυνή εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ δια της γυναικός, τα δε πάντα εκ του Θεού.
13. εν υμίν αυτοίς κρίνατε· πρόπον εστί γυναίκα ακατακάλυπτον τω Θεώ προσεύχεσθαι;
14. ή ουδέ αυτή η φύσις διδάσκει υμάς ότι ανήρ μεν εάν κομά, ατιμία αυτώ εστί
15. γυνή δε εάν κομά, δόξα αυτή εστί; ότι η κόμη αντί περιβολαίου δέδοται αυτή.
- 16.Ει δε τις δοκεί φιλόνεικος είναι, ημείς τοιαύτην συνήθειαν ουκ έχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Να γίνετε μιμηταί μου καθώς και εγώ του Χριστού
Το κάλυμμα στο κεφάλι των γυναικών

Σας επαινώ αδελφοί ,γιατί πάντοτε με ενθυμείσθε και κρατείτε τις παραδόσεις .Αλλά θέλω να ξέρετε ότι του κάθε άνδρα η κεφαλή είναι ο Χριστός κεφαλή δε της γυναίκας είναι ο άνδρας κεφαλή δε του Χριστού είναι ο Θεός .Κάθε άνδρας πού προσεύχεται ή προφητεύει ομιλεί δηλαδή με έμπνευση του Αγίου Πνεύματος ,έχοντας κάλυμμα πάνω στην κεφαλή του ,ντροπιάζει την κεφαλή του και κάθε γυναίκα που προσεύχεται ή προφητεύει ,ομιλεί δηλαδή με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, χωρίς κάλυμμα στην κεφαλή ,ντροπιάζει την κεφαλή της είναι δε ένα και αυτό πράγμα με την ξυρισμένη γι' αυτό, εάν η γυναίκα δεν βάζει κάλυμμα στην κεφαλή της ,τότε και ας κουρευείται . Εάν δε είναι ντροπή στη γυναίκα

να κουρευείται η να ξυρίζεται ,τότε ας βάζει κάλυμμα ,στην κεφαλή της. Ο άνδρας βεβαίως δεν πρέπει να φέρει κάλυμμα εις την κεφαλή του διότι είναι εικών και ομοίωμα του Θεού ενώ η γυναίκα είναι ομοίωμα του άνδρα, διότι δεν έγινε ο άνδρας από την γυναίκα ,αλλά η γυναίκα από τον άνδρα . Επί πλέον δε, δεν δημιουργήθηκε ο άνδρας για την γυναίκα ,αλλά η γυναίκα για τον άνδρα .

10.Επίσης ή γυναίκα πρέπει να έχει κάλυμμα στην κεφαλήν της από την ευλάβεια προς τους αγγέλους .

11.Όμως μέσα στην οικονομία του Κυρίου ,ούτε ο άνδρας νοείται ανεξάρτητα από την γυναίκα ,ούτε η γυναίκα ,ανεξάρτητα από τον άνδρα διότι όπως η γυναίκα προήλθε από τον άνδρα ,έτσι και ο άνδρας γεννάται δια μέσου της γυναίκας και τα πάντα προέρχονται από τον Θεό .

13. Κρίνετε σείς οι ίδιοι είναι πρόπον να προσεύχεται η γυναίκα στο Θεό με ακάλυπτη κεφαλή; μήπως δεν μας διδάσκει η ίδια η φύσις , μήπως δηλαδή δεν αισθάνεστε εκ φύσεως ,ότι ο μεν άνδρας ,εάν τρέφει κόμη είναι ντροπή γι' αυτόν η δε γυναίκα εάν τρέφει κόμη είναι τιμή γι' αυτήν γιατί η κόμη της έχει δοθεί σαν κάλυμμα που την στολίζει .

16. Εάν κανείς αρέσκεται σε αντιρρήσεις και φιλονικίες , εμείς τέτοια συνήθεια δεν έχουμε ,ούτε οι εκκλησίες του Θεού .

ΣΧΟΛΙΑ.

Αφού τελείωσε ο Απόστολος ,στο 10^ο Κεφάλαιο, τον περί ειδωλοθύτων λόγον, ο οποίος ήταν περί μεγάλου αμαρτήματος ,τώρα εδώ διορθώνει μια παράβαση ελαφρότερη γιατί συνηθίζει ο Απόστολος ,ανάμεσα στα βαριά αμαρτήματα να βάλλει τα ελαφρότερα . Προηγουμένως όμως οφείλουμε να επισημάνουμε ,ότι ο πρώτος στίχος :

«**1.Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς και Χριστού.**» ανήκει εις το τέλος του προηγουμένου 10^{ου} Κεφαλαίου, σαν συνέχεια του στίχου 33 που αναφέρεται στα ειδωλόθυτα και εκεί πρέπει να αποδοθεί .

2.Επαινώ δε υμάς, αδελφοί, ότι πάντα μου μέμνησθε και καθώς παρέδωκα υμίν τας παραδόσεις κατέχετε. Ποιό ήταν λοιπόν το ελαφρότερο εκείνο αμάρτημα, δηλαδή η παράβαση με την διόρθωση του οποίου αρχίζει ο Παύλος το 11^ο Κεφάλαιο ; Ήταν το εξής : ότι οι μεν γυναίκες που ήσαν ασκέπαστες εις την κεφαλήν, προσευχόσαντε και προφήτευαν οι δε άνδρες δεν ξύριζαν την κεφαλή ,αλλ' έτρεφαν τα μαλλιά τους ,όπως οι φιλόσοφοι των Ελλήνων ,και μάλιστα οι κυνικοί. Για τούτο απευθύνεται σ' αυτούς τους χριστιανούς που τον υπάκουσαν και κρατούσαν την εντολή του επαινώντας αυτούς σας επαινώ αδελφοί ,γιατί θυμόσαστε όλες μου τις παραγγελίες και αν και μια ήταν η παραγγελία, όπου τους έδωκε το να μην έχουν μαλλιά οι άνδρες ,όμως ο Απόστολος λέγει ότι ενθυμείσθε όλες μου τις παραγγελίες διότι συνηθίζει πάντοτε να μαλακώνει σαφώς με τους επαίνους εκείνους, όπου ελπίζει να έχουν να διορθωθούν με αυτούς, **και καθώς παρέδωκα υμίν τας παραδόσεις κατέχετε.** Από τα λόγια αυτά είναι φανερό, ότι και αγράφως ,ήτοι δια μόνης ζώσης φωνής ,δηλαδή προφορικά ,και όχι γραπτά ,πολλά παρέδωσε ο Απόστολος Παύλος ,εις τους μαθητευθέντας παραυτού Χριστιανούς ,και όχι μόνον αυτός, αλλά και όλοι οι λοιποί Απόστολοι .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α58

α.58 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11ο

στιχ.(3-7)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α57

Οι οδηγίες που αναφέρει να έχει παραδώσει, ο Παύλος στους Κορινθίους ,για την κόμμωση ,και γενικά την εξωτερική εμφάνιση ,ανδρών και γυναικών, τις αναφέρει για να υπηρετήσει τις συνήθειες της εποχής ,τα έθιμα της εποχής,άλλο αν τα έθιμα της εποχής, ύστερα από 2000 χρόνια, συμφωνούν με τα έθιμα της εποχής μας .

2.Επαινώ δε υμάς, αδελφοί, ότι πάντα μου μέμνησθε και καθώς παρέδωκα υμίν τας παραδόσεις κατέχετε . δηλαδή όπως σας τα παρέδωσα όταν ήμουν σε σας , (τώρα έγραφε από την Έφεσο) ,έτσι και τα εφαρμόζετε .Τα εφάρμοζαν όλα οι Κορίνθιοι αυτά που είπε ο Παύλος ; δεν τα εφάρμοζαν ,γιατί αν τα εφάρμοζαν δεν υπήρχε λόγος να γίνει πρόβλημα ,όμως μερικοί τα εφάρμοζαν άλλοι τα εφάρμοζαν και άλλοι όχι . Λοιπόν χρησιμοποιεί εδώ ο Παύλος τον παιδαγωγικό έπαινο . Πολύ ψυχολογημένο αυτό το πράγμα ,και θα πρέπει να διαβάζουμε τον Παύλο για να μάθουμε να φερόμαστε μέσα στην οικογένεια μας, και γενικότερα με τους συνανθρώπους μας .Προτού ο Παύλος επιτιμήσει, η διδάξει ,ή, απαιτήσει κάτι δύσκολο ,και κάτι όχι ευχάριστο πρώτα επαινεί. Γιατί; γιατί ξέρει σαν βαθύς ψυχολόγος και ανατόμος της ανθρώπινης ψυχής ,πολύ πιο εύκολα σηκώνει κάτι βαρύ κάτι δύσκολο ο άνθρωπος όταν προηγουμένως τον έχουν επαινέσει, ακόμα και αν το καταλάβει για ποιόν λόγον τον επαινούν .Το κάνουμε εμείς στα παιδιά μας ; το κάνουν οι άνδρες στις γυναίκες τους και αντιστρόφως ;και είναι γνωστό το ανέκδοτο της γυναίκας εκείνης που έκανε συχνά γευστικά τραπέζια στον άνδρα της και στους φίλους του ,και μια φορά έφερε στο τραπέζι την ώρα του σερβιρίσματος μια κατσαρόλα άγερα .Και στην έκπληξη τους γιατί το έκανε αυτό, είπε: τόσο καιρό που σας έκανα το τραπέζι με ότι καλύτερο μπορούσα κανείς σας δεν μου είπε τη γνώμη του αν του άρεσαν ή όχι !τώρα όμως θα την πείτε .Θα μου πείτε, θα αρχίσουμε τις κολακείες ; **Όχι** ,προς Θεού . Ο έπαινος γίνεται με αληθινά γεγονότα ,ενώ η κολακεία με ψέματα .Και όσο απέχει ο ουρανός από τη γη ,τόσο απέχει και ο παιδαγωγικός έπαινος ,από την κολακεία .Και πολλά γεγονότα που μπορούμε να επαινέσουμε σε κάθε άνθρωπο, δεν βλέπουμε ,ή δεν θέλουμε να δούμε αυτά τα θεωρούμε αυτονόητα.

3 .θέλω δε υμάς ειδέναι ότι παντός ανδρός η κεφαλή ο Χριστός εστί, κεφαλή δε γυναικός ο ανήρ, κεφαλή δε Χριστού ο Θεός. Φαίνεται_μεν ότι, από την ακολουθία του λόγου, διαλέγεται ο Απόστολος με εκείνους τους Χριστιανούς ,όπου προηγουμένως επαινέσε_ότι κρατούν τις αποστολικές παραδόσεις του ,στην πραγματικότητα όμως διαλέγεται και διορθώνει εκείνους τους απειθείς ,που δεν τις κρατούσαν. Όταν δε ακούσουμε να λέγει εδώ ο Παύλος ,ότι κάθε ανδρός κεφαλή είναι ο Χριστός ,τότε όχι ανδρός απίστου ,αλλά κάθε πιστού Χριστιανού γιατί εμείς οι Χριστιανοί είμαστε σώμα του Χριστού και όχι οι άπιστοι ,και κατά συνέπεια δική μας κεφαλή είναι ο Χριστός και όχι δική τους ._λέγεται δε κεφαλή ο Χριστός, διότι αυτός είναι που άρχει, αυτός που διευθύνει την εκκλησία χωρίς να την καταπιέζει.

Κεφαλη δε γυναικός ο ανήρ .Εδώ μιλάει για την παντρεμένη γυναίκα .Δηλαδή ο διευθύνων νους μέσα στην οικογένεια , την γυναίκα και τα παιδιά, είναι ο άνδρας αυτός διευθύνει, όπως σε μια επιχείρηση ,όπως σε μια τράπεζα ο διευθυντής και κατά δεύτερον λόγον ,διότι η γυναίκα προέρχεται από την πλευρά του ανδρός εκ της πλευράς μεν για να είναι ίση προς τον άνδρα ,ούτε από τα πόδια ούτε από το κεφάλι ,αλλά όμως ο άνδρας

προηγήθηκε στην δημιουργία .κεφαλή δε Χριστού ο Θεός. αυτό αναφέρεται εις την σχέση των προσώπων τα Αγίας Τριάδας .

4.πας ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων κατά κεφαλής έχων καταισχύνει την κεφαλήν αυτού . Δεν εμποδίζει εδώ ο Απόστολος τον άνδρα , από το να σκεπάζει πάντοτε το κεφάλι του, αλλά τον διορίζει να είναι ασκεπής , μόνον όταν προσεύχεται και όταν προφητεύει . εδώ θέλω να προσέξουμε ότι μιλάει για προσευχομένους και για προφητεύοντες ,Δεν αφορά όμως την όλη διαγωγή και συμπεριφορά του ανδρός ,στο σπίτι στο εργοστάσιο, στο χωράφι στην καθημερινή ζωή ή οπουδήποτε αλλού ,ανδρών και γυναικών , αλλά μόνον μέσα στον Ναό ,την ώρα της λειτουργίας και των διαφόρων ακολουθιών. Όταν λέγει προσευχομένους εδώ ,αναφέρει κυρίως αυτούς που προσεύχονται ,για λογαριασμό όλου του λαού, όλης της συνάξεως . Είναι οι αναγνώστες, είναι οι ψάλτες ,είναι όποιος λαϊκός αναλάβει να διαβάσει τα αναγνώσματα των ακολουθιών κλπ αυτοί είναι οι προσευχόμενοι εκ μέρους του λαού.

5.πάσα δε γυνή προσευχομένη ή προφητεύουσα ακατακαλύπτω τη κεφαλή καταισχύνει την κεφαλήν εαυτής· εν γαρ εστί και το αυτό τη εξυρημένη.

6.ει γαρ ου κατακαλύπτεται γυνή, και κειράσθω· ει δε αισχρόν γυναικί το κείρασθαι ή ξυράσθαι, κατακαλυπτέσθω.Την εποχή που κήρυττε ο Απόστολος Παύλος ,ήταν και οι γυναίκες που είχαν το χάρισμα της προφητείας ,καθώς ήταν οι τέσσερις θυγατέρες του Αποστόλου Φιλίππου ενός των επτά διακόνων (πραξ.Κά.9) και άλλες πολλές .Λέγει λοιπόν ο Παύλος πως η γυναίκα όπου με ασκέπαστο κεφάλι προσεύχεται ,η προφητεύει, καταισχύνει την κεφαλή της διότι αποδεικνύει πως η κεφαλή της ,δηλαδή ο άνδρας της ,αποστάτησε από την εξουσία εκείνην όπου του εμπιστεύτηκε ο Θεός να έχει επάνω στην γυναίκα γιατί με το ασκέπαστο αυτό σχήμα, κατά τον Άγιο Νικόδημο τον αγιορείτη, φανερώνει η γυναίκα ,(η έγγαμος) ,ότι δεν είναι πλέον υπεξούσιος στον άνδρα ,αλλ' αυτή εξουσιάζει τον άνδρα . Επιμένει δε σε τούτο ο Απόστολος ,δείχνοντας ,ότι το ξεσκέπασμα της κεφαλής των γυναικών ,είναι παρόμοιο με το ξύρισμα,

7.ανήρ μεν γαρ ουκ οφείλει κατακαλύπτεσθαι την κεφαλήν, εικών και δόξα Θεού υπάρχων· γυνή δε δόξα ανδρός εστίν. Πρώτη μεν αιτία του να μην σκεπάζει την κεφαλή του ο άνδρας ,είπε ο Παύλος ,ότι είναι γιατί έχει κεφαλή του τον Χριστόν, και δια τούτο δεν πρέπει να σκεπάζεται τώρα δε λέγει εδώ και δεύτερη αιτία, ότι ο άνδρας είναι δόξα του Θεού, και εικών αυτού. Αλλά είναι και άρχων Θεού ,διότι εξ' αρχής έτσι είπε ο Θεός **«ποιήσομεν άνθρωπον κατ'εικόνα ημετέραν, και καθ'ομοίωσιν, και αρχέτωσαν..» (Γενν. α26)**

Άρα όποιος είναι άρχων του παμβασιλέως Θεού ,πρέπει να φαίνεται μπροστά του με τα σημάδια και παράσημα της εξουσίας, ήγουν με την ασκέπαστον κεφαλήν γιατί η ασκέπαστη κεφαλή του ανδρός, φανερώνει ,ότι αυτός δεν είναι κάτω από την εξουσίαν κανενός επιγείου αλλ' αυτός άρχει και εξουσιάζει όλα τα επιγεια κτίσματα, ως εικών Θεού γιατί ο Θεός εξ αρχής έτσι είπε περί αυτού .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α.59

α.59 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11ο

στιχ.(8-16)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α58

...7.ανήρ εικών και δόξα Θεού υπάρχει γυνή δε δόξα ανδρός εστίν.

Εδώ θα μείνουμε λίγο, για να εξηγήσουμε τι εννοεί με την λέξη δόξα. Τι εννοεί όταν λέει ότι η γυναίκα είναι δόξα του ανδρός ή ότι ο άνδρας είναι δόξα του Χριστού, ή ο Χριστός είναι δόξα του Θεού. Με τη λέξη δόξα εννοεί την ελεύθερη υπακοή δοξάζει η γυναίκα τον άνδρα της, όταν ελεύθερα και με χαρά υπακούει εις αυτόν. Ο άνδρας, είναι δόξα του Χριστού πότε είναι δόξα του Χριστού; Όταν ελεύθερα και με χαρά υπακούει στον Χριστόν και ο Χριστός, είναι δόξα του Θεού, γιατί υπακούει πάντοτε εις τον Θεόν πατέρα Του.

8. ου γαρ εστίν ανήρ εκ γυναικός, αλλά γυνή εξ ανδρός:

9.και γαρ ουκ εκτίσθη ανήρ δια την γυναίκα, αλλά γυνή δια τον άνδρα. Εδώ λέγει ο Απόστολος τα αίτια, δια τα οποία υπερέχει ο άνδρας από την γυναίκα.

α'. Ότι η γυναίκα κτίσθηκε από την πλευρά του ανδρός και

β'. Ότι δεν κτίσθηκε ο άνδρας για την γυναίκα, αλλά η γυναίκα κτίσθηκε για τον άνδρα γιατί ο Θεός είπε «**ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον ποιήσομεν αυτό βοηθόν κατ' αυτόν**» (Γέν, β, 18.) Πως λοιπόν ο άνδρας θέλει σκεπάσει την κεφαλήν του, εις καιρόν, που τιμήθηκε τόσο πολύ από τον Θεόν;

10. δια τούτο οφείλει η γυνή εξουσίαν έχειν επί της κεφαλής δια τους αγγέλους

Δια οσα είπαμε, λέγει, αίτια, χρωστάει η γυναίκα να, έχει στην κεφαλή της το σημάδι πώς εξουσιάζεται από τον άνδρα ήτοι να έχει σκέπασμα εις την κεφαλή της, εντρεπομένη, αν όχι τίποτε άλλο, αλλά κόν τους Αγγέλους, για να μην φαίνεται και εις αυτούς, κατά τον άγιον Νικόδημον τον αγιορείτη, αναίσχυντη και αδιάντροπη, επειδή έχει γυμνή την κεφαλή της γιατί οι Άγγελοι που ακολουθούν και φυλάττουν τους πιστούς, ειπε ο Κύριος ότι: «**βλέπουσι διά παντός το πρόσωπο του Πατρός μου του εν ουρανοίς**» (Μτθ.ιη. 10.)

11. πλην ούτε ανήρ χωρίς γυναικός ούτε γυνή χωρίς ανδρός εν Κυρίω· 12.ώσπερ γαρ η γυνή εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ δια της γυναικός, τα δε πάντα εκ του Θεού.

Επειδή προηγουμένως εδώ σε ο Απόστολος πολλή υπεροχή και αξία αφού έδειξε ότι η γυναίκα είναι παρμένη από την πλευράν του ανδρός, και ευρίσκεται σε κατώτερη θέση από τον άνδρα, και δια τον άνδρα έγινε, για τούτο λέγει αυτά εδώ, ίνα μήτε τους άνδρες υψώσει περισσότερο από το πρόπον, μήτε τις γυναίκες ταπεινώσει, έξω από το μέτρο. Αληθώς, λέγει, εις την πρώτη δημιουργία, η γυναίκα εκτίσθη από την πλευράν του ανδρός, αλλά τώρα ούτε ο άνδρας γεννάται χωρίς γυναίκα ούτε η γυναίκα χωρίς άνδρα, κατά τους νόμους που όρισε ο Κύριος. Όλα δε τα κτίσματα και μαζί με αυτά και ο άνδρας, έχουν την αρχή τους, και την ύπαρξη τους, από τον Θεόν.

13.εν υμίν αυτοίς κρίνατε· πρόπον εστί γυναίκα ακατακάλυπτον τω Θεώ προσεύχεσθαι;

Πάλιν αυτούς τους ίδιους τους Κορινθίους βάζει κριτές ο Απόστολος, για να κατασκευάσει και να ενισχύσει περισσότερο εκείνο που θέλει. με αυτά τα λόγια αλληγορικά φανερώνει εδώ ο Απόστολος, κατά τον άγιο Νικόδημο τον αγιορείτη ένα άλλο φοβερότερο, δηλαδή, ότι αναφέρεται εις τον Θεόν η ύβρις, και η ατιμία που ακολουθεί από το να μη σκεπάζονται οι γυναίκες εις την προσευχή.

7.ανήρ εικών και δόξα Θεού υπάρχει γυνή δε δόξα ανδρός εστίν.

14.ή ουδέ αυτή η φύσις διδάσκει υμάς ότι ανήρ μεν εάν κομά, ατιμία αυτό εστί

15.γυνή δε εάν κομά, δόξα αυτή εστίν; ότι η κόμη αντί περιβολαίου δεδοτε αυτή

Στο φαινόμενο αυτό του καλύμματος η μη της κεφαλής ,των Χριστιανών, κατά τον χρόνον που λαμβάνουν ενεργόν μέρος στις ιερουργίες της Θείας Λατρείας ,(προφητεία και προσευχή) ο Παύλος δίνει ιδιαίτερη σημασία . Τούτο αποδίδεται στα ήθη και έθιμα εκείνης της εποχής ,που του δημιουργούσαν προβλήματα. Για παράδειγμα , ένα από τα προβλήματα που δημιουργούσαν οι γυναίκες της Κορίνθου ήταν ο φεμινισμός της εποχής. Εδώ για να καταλάβουμε την επιμονή του Παύλου σ'αυτά τα δευτερεύοντα θέματα της εξωτερικής εμφανίσεως ,των ανδρών ,και γυναικών ,πρέπει να μπούμε στη θέση του. Δηλαδή πως βρέθηκε όταν του ήλθαν τα νέα στην Έφεσο που βρισκόταν την εποχή εκείνη .Πραγματικά βρέθηκε μπροστά στην έκρηξη του φεμινιστικού κινήματος στην Κόρινθο, το οποίο ήταν πρωτάκουστο στην Ιστορία .Στην Προϊστορία υπήρχαν οι αμαζόνες ,και οι λεγόμενες μητριαρχικές κοινότητες όπου υπήρχε η μητριαρχία αυτά δεν αφορούν την ισότητα των δύο φύλων .Μέχρι την εποχή του Παύλου ,σε όλη την οικουμένη, και σε όλες τις εκκλησίες, δεν είχε εμφανιστεί κίνημα φεμινισμού (δηλαδή κίνημα των γυναικών να εξισωθούν με τους άνδρες) και αυτό τον ανησύχησε τον Παύλο, γιατί απειλούσε να φέρει διχασμούς ,και κινήματα, στην εκκλησία της Κορίνθου Έτσι αναγκάστηκε να θέσει τους κανόνες που αναφέραμε στα προηγούμενα που αφορούν την εξωτερική εμφάνιση εκείνων από τους πιστούς ,άνδρες και γυναίκες που είναι προσευχόμενοι ή προφητεύοντες ,δηλαδή, λαμβάνοντες μέρος στις ιερουργίες της εκκλησίας .

16.Ει δε τις δοκέι φιλόνοικος είναι, ημείς τοιαύτην συνήθειαν ουκ έχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού. Από τα λόγια αυτά του Αποστόλου μαθαίνουμε, ότι της φιλονικίας είναι ιδιαίτερο γνώρισμα, το να εναντιώνεται κάποιος ,αντιλέγοντας χωρίς φρόνηση και ορθό λογισμό.Επειδή ίσως οι Κορίνθιοι , εναντιονώσαντε στις παραπάνω παραγγελίες του Αποστόλου με συλλογισμούς ,αποδεικνύοντες ,ότι το να τρέφουν μαλλιά οι άνδρες ,ή, να μην τρέφουν ,είναι πράγμα αδιάφορον ,για τούτο λέγει ο Απόστολος , ότι εμείς οι Απόστολοι δεν έχομε τέτοια συνήθεια ,ήτοι να φιλονικούμε αν ο άνδρας πρέπει να τρέφει μαλλιά η, ή γυναίκα να σκεπάζεται αλλ' ούτε οι εκκλησίες του Θεού τέτοια συνήθεια έχουν να φιλονικούν , ώστε εσείς που φιλονικείτε περι τούτου,δεν εναντιονόσαστε μόνον σε εμάς τους Αποστόλους ,αλλά και σε όλες τις εκκλησίες του Χριστού ,στις οποίες είναι δεκτά αυτά που σας είπα . Αυτό το είπε ο Παύλος ,ότι οι εκκλησίες του Θεού ήτοι οι Χριστιανοί ,δεν έχομε τέτοια συνήθεια να φιλονικούν προς διαφορά των σκληροτράχηλων Ιουδαίων, οι οποίοι ήταν πάντοτε φιλόνοικοι και ταραχώδεις ,και οργίλοι όθεν είπεν ο Θεός προς τον προφήτην **«πας ο οίκος Ισραήλ φιλόνοικοι εισί» (Ιεζ.γ.7.)** ,γιατί ,η μεν φιλονικία προξενεί μίσος .καθώς είπε ο Παροιμισιαστής**«μίσος εγείρει τείχος» (Παρ.ι.15)**.Το δε αφιλόνοικον προξενεί φιλίαν κατά τον κατά αυτόν παντας δε τους μη φιλονικούντας καλύψει φιλία και γιατί η φιλονικία είναι ιδίωμα των οργίλων ανθρώπων **«ανήρ θυμώδης εγείρει τείχος»(Παρ.κθ.22) .**

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α. 60

α.60 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11^ο

στιχ.(17-34)

ΚΕΙΜΕΝΟ

17. Τούτο δε παραγγέλλων ουκ επαινῶ, ὅτι ουκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε.
18. πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων υμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν υμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω·
19. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν υμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν υμῖν.
20. συνερχομένων οὖν υμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ουκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·
21. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινά, ὅς δε μεθύει.
22. μὴ γὰρ οἰκίας ουκ ἔχετε εἰς τὸ εσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί υμῖν εἶπω; ἐπαινέσω υμᾶς ἐν τούτῳ; ουκ ἐπαινῶ.
23. ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὁ καὶ παρέδωκα υμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε·
24. λάβετε φάγετε· τούτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ υμῶν κλῶμενον· τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
25. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων· τούτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τούτο ποιεῖτε, ὡσὰκς ἀν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
26. ὡσὰκς γὰρ ἀν εσθίητε τὸν ἄρτον τούτον καὶ τὸ ποτήριον τούτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἀν ἔλθῃ.
27. ὥστε ὅς ἀν εσθίῃ τὸν ἄρτον τούτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.
28. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος εαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου εσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω·
29. ὁ γὰρ εσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρίμα εαυτῷ εσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.
30. διὰ τούτο ἐν υμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοὶ καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.
31. εἰ γὰρ εαυτοὺς διεκρίνομεν, ουκ ἀν ἐκρινόμεθα·
32. κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ συν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.
33. Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε·
34. εἰ δὲ τις πεινά ἐν οἴκῳ εσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τα δὲ λοιπὰ ὡς ἀν ἔλθῳ διατάξομαι .

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακὸ δείπνο ἀταξίες κατ' αὐτὸ φοβερὲς συνεπεὶς ὁδηγίες .

17 Σχετικὰ τώρα με τὸ θέμα γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ σας δώσω ὁδηγίες δὲν σας ἐπαινῶ. γιὰτὶ ἀπὸ τὶς συνάξεις σας δὲν προκύπτει πνευματικὴ ὠφέλεια ,ἀλλὰ ζημίαι .Καὶ πρῶτα ,ὅταν συναθροίζεστε γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ σύναξη ,ἀκούω ὅτι παρουσιάζονται διαιρέσεις σὲ σας

και ένα μέρος το πιστεύω ,διότι πρέπει λόγω αδυναμιών, να υπάρχουν και διαιρέσεις σε σας ,και έτσι γίνονται φανεροί ,οι προοδευμένοι στην αρετή. Όταν λοιπόν μαζεύεστε όλοι μαζί ,δεν είναι δυνατό να φάγετε το κυριακό δείπνο ,το δείπνο που ο Κύριος σύνεστησε ,γιατί καθένας ,δεν περιμένει για φαγητό τους άλλους, αλλά σπεύδει και τρώγει το δικό του δείπνο, και έτσι άλλος μεν πεινάει ,άλλος δε παραχορταίνεται .Μήπως δε δεν έχετε σπίτια να τρώγετε και να πίνετε ;ή καταφρονείτε την εκκλησία του Θεού, και θέλετε να προσβάλετε τους φτωχούς ; Να σας επαινέσω γιαυτό; δεν σας επαινώ διότι εγώ παρέλαβαν από τον Κύριο αυτό ,και παρέδωκα σε σας . Ότι δηλαδή ,ο Κύριος Ιησούς την νύκτα που επρόκειτο να παραδοθεί .πήρε άρτο και αφού έκανε ευχαριστήρια προσευχή , τον τεμάχισε και είπε :λάβετε φάγετε τούτο εστί το Σώμα μου, που τεμαχίζεται για σας, αυτό να κάνετε σε ανάμνηση μου επίσης ,μετά το δείπνο προσέφερε και το ποτήριο, λέγοντας : αυτό το ποτήριο είναι η νέα Διαθήκη που επικυρώνετε με το αίμα μου οσάκις θα πίνετε από αυτό το ποτήριο να το κάνετε εις ανάμνηση μου .Οσάκις δηλαδή τρώγετε αυτόν τον άρτο και πίνετε αυτό το ποτήριο ,διακηρύττετε τον θάνατο του Κυρίου έως ότου έλθει. Όστε όποιος τρώγει αυτό τον άρτο ,ή πίνει το ποτήριο του Κυρίου αναξίως , θα είναι ένοχος για ασέβεια προς το σώμα και το αίμα του Κυρίου γι ' αυτό ας εξετάζει ο άνθρωπος τον εαυτό του, και έτσι ας τρώγει και πίνει από το ποτήρι γιατί εκείνος που τρώγει και πίνει αναξίως τρώγει και πίνει καταδίκη για τον εαυτό του ,επειδή δεν τιμά το σώμα του Κυρίου**30** γι ' αυτό μεταξύ σας είναι πολλοί ασθενείς και άρρωστοι ,και αρκετοί έχουν πεθάνει**31** .Αλλά εάν εξετάζαμε τους εαυτούς μας ,δεν θα υφιστάμεθα τιμωρίες . **32**Όταν δε τιμωρούμαστε από τον Κύριο παιδαγωγούμαστε για να μην καταδικαστούμε μαζί με τον Κόσμο **33** .Όστε αδελφοί μου ,όταν συναθροίξεσθε για να φάγετε το Κυριακό δείπνο, να περιμένετε ο ένας τον άλλο**34** και εάν κάνεις πεινάει ας τρώγει στο σπίτι του, για να μην γίνονται οι συνάξεις σας αιτία καταδίκης **35** τα δε λοιπά ,θα τα κανονίσω όταν έλθω .

ΣΧΟΛΙΑ

17 . Τούτο δε παραγγέλλων ουκ επαινώ, ότι ουκ εις το κρείττον, αλλ' εις το ήττον συνέρχεσθε. Καθώς εκείνοι οι χριστιανοί ,που επιστέψαν στις αρχές του κηρύγματος ,στην Παλαιστίνη ,είχαν όλα τα πράγματα τους κοινοβιατικά ,και έτρωγαν όλοι μαζί ,τοιουτοτρόπως , αν και όχι κατά ακρίβειαν, αλλ' όμως κατά κάποιαν μίμησιν των Χριστιανών εκείνων ,οι εν Κορινθω Χριστιανοί σε κάποιες διορισμένες ημέρες ,ίσως εορτάσιμες , είχαν συνήθεια να συνάζονται ,και αφού μεταλάμβαναν τα θεία Μυστήρια ,έστηναν τράπεζαν κοινήν εις τους έξω νάρθηκες της εκκλησίας ,και έτρωγαν όλοι μαζί και οι μεν πλούσιοι και οι έχοντες τον τρόπον, έφερναν τα φαγητά οι δε φτωχοί και άποροι, εκαλούντο από τους πλουσίους και φιλευόσαντε . Διά τις διχόνοιες λοιπόν και τα σχίσματα ,που είχαν οι Κορίνθιοι αναμεταξύ τους ,διεφθάρη δε η συνήθεια αυτή η οποία ,κατά τον άγιον Νικόδημον τον Αγιορείτην ,είναι θαυμαστή και φιλάδελφος ,και φιλόσοφος ,αλλά δεν εφυλάσето από όλους αξίως . Η συνήθεια αυτή έφερε το όνομα **αγάπες** με τις αγάπες αυτές των Κορινθίων θα ασχοληθεί στη συνέχεια ο απόστολος Παύλος .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.61

A.61 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11^ο

στιχ.(17-23)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.60

...**17.**τα κοινά αυτά τραπέζια ,που γινόμενται στις εκκλησιές ,ωνομαζόσαντε Αγάπες καθ'ότι εξ αγάπης εγίνοντο ,,και εις αγάπην και ένωσιν έφεραν τους συνεσθίοντας αδελφούς. Επειδή όμως και οι τέτοιες Αγάπες έπεσαν σε κατάχρηση ύστερα, και άλλος μεν πεινούσε σε αυτές ,άλλος δε μεθούσε, και διά τούτο εγένετο καταφρόνηση της εκκλησίας του Θεού, και εντροπιάζοντο οι πτωχοί ,όπου δεν είχαν. **„ότι ουκ εις το κρείττον, αλλ' εις το ήττον συνέρχεσθε.** Έπρεπε ,λέγει ο Παύλος ,εσείς στην απουσία μου στην Έφεσο ,να προσκόπτετε ,και να πηγαίνετε στο καλύτερο, στις κοινές τράπεζες, και αγάπες που κάνατε πρωτύτερα ,να τις κάνετε τώρα πολύ πλουσιώτερες εσείς όμως ολιγοστεύσατε και την συνήθειαν που είχε επικρατήσει σ' αυτά ,και συμμαζώνεστε μεν σε μίαν εκκλησίαν, όχι όμως για να τρώγετε όλοι μαζί γιατί τούτο είναι το λίγο ,ήτοι εκείνο όπου τώρα ελαττωθήκατε.

18.πρώτον μεν γαρ συνερχομένων υμών εν εκκλησία ακούω σχίσματα εν υμίν υπάρχειν, και μέρος τι πιστεύω Δεν λέγει παρευθύς ο Απόστολος για τα τραπέζια , που έκαναν οι Χριστιανοί, αλλά πρωτύτερα επιπλήττει αυτούς ,πως ευρίσκονται σχίσματα , και διχόνοιες αναμεταξύ των. Και πραγματικά, γιατί ήταν σχισμένοι και χωρισμένοι ο ένας από τον άλλον, διά τούτο και χωριστά έτρωγε καθένας Επειδή ήταν χωρισμένοι από την αγάπη, και ομόνοια ,δεν υπέφεραν ,να τρώνε μαζί .Βεβαίως δεν λέγει ,ότι πιστεύει όλα όσα ακούει αλλά

19.δει γαρ και αιρέσεις εν υμίν είναι, ίνα οι δόκιμοι φανεροί γένωνται εν υμίν. Δεν λέγει εδώ ο Παύλος τις αιρέσεις των δογμάτων της πίστεως ,αλλά τις αιρέσεις των τοιούτων σχισμάτων και τις φιλονικίες τις περί των κοινών τραπεζών γινόμενες , τι δε σημαίνει το δει, αντί του ενδέχεται να είναι σχίσματα, και φιλονικίες .Επειδή οι πλέον υπερήφανοι από τους Κορινθίους δεν καταδέχονται να συντρώγουν μαζί με τους πτωχούς. Από τούτο ακολούθησε να φανερώνονται οι φτωχοί εκείνοι που υποφέρουν την καταφρόνηση των πλουσίων, γιατί πρωτύτερα δεν εφαινετο η υπομονή και η ανδρεία τους δοκίμους ονομάζει εκείνους ,όπου δεν χάλασαν την καλήν συνήθειαν αυτήν των κοινών τραπεζών ,αλλά ακόμη την εφύλαγαν γιατί όλοι δεν την παρέβησαν. Επειδή λοιπόν και εκείνοι που παρέβησαν αυτήν εφάνησαν αδόκιμοι, εκ τούτου απέβη να φαίνονται δόκιμοι ,οι την συνήθειαν ταύτην φυλάττοντες .

20.συνερχομένων ουν υμών επί το αυτό ουκ έστι κυριακόν δείπνον φαγείν· Η μεν σύναξις ,όπου κάνετε εις την Εκκλησίαν ,αδελφοί, δείχνει αγάπη, και αδελφική συναναστροφή ,το έργο όμως ,και το τέλος ,για το οποίο συνάζεσθε ,δεν γίνεται, επειδή και δεν τρώγετε όλοι μαζί . Γιατί Κυριακό δείπνο ονομάζει ο Παύλος , το να συντρώγουν όλοι οι Χριστιανοί μαζί ,γιατί κατά τον άγιο Νικόδημο τον αγιορείτη ,έχει μίμηση εκείνου του φοβερού δείπνου το οποίον ο Κύριος συνέφαγε με τους μαθητάς του, κατά την νύκτα εκείνην ,στην οποίαν έμελλε να παραδοθεί και γι' αυτήν την αιτίαν, το άριστον και γεύμα ,όπου έκαναν οι Κορίνθιοι εις τας Εκκλησίας , εν τω μέσω σχεδόν της ημέρας ,δείπνο

ονόμασε ο Απόστολος ,για να τους φέρει εις ενθύμηση του δεσποτικού εκείνου δείπνου ,του γενομένου κατά το εσπέρας της μεγάλης Πέμπτης .

21.έκαστος γαρ το ίδιον δείπνον προλαμβάνει εν τω φαγείν, Το κοινόν ,λέγει και κυριακόν δείπνον το εκάματε σεις μερικόν και ξεχωριστον διότι εν όσω ήταν κοινόν, δικαίως ονομαζόταν και κυριακόν επειδή όλα τα του δείπνου ,είτε φαγητά ,είτε άλλα , είναι κοινά εις όλους τους συναχθέντας ,είτε φτωχούς είτε πλούσιους επειδή δε κάθε ένας από σας, προλαμβάνει να τρώγει το δικό του φαγητό ,και δεν περιμένει τους φτωχούς να έλθουν για να συμπάγουν από αυτό και αυτοί αλλά ξεχωριστά, και κατά μόνας τρώγει ο καθένας ,για τούτο ατιμάσατε το δείπνον και , φαγητόν σας ,και αντί να είναι κυριακόν και κοινόν ,εσείς το εκάματε ξεχωριστόν και ιδιωτικόν . **και ος μεν πεινά, ος δε μεθύει.** Εις το δείπνον ,λέγει, και την τράπεζαν, όπου εσείς κάνετε μέσα στην Εκκλησία, ο μεν πτωχός ,πεινάει, ο δε πλούσιος μεθάει δύο δε εγκλήματα, και αμαρτίες προξενείτε ότι και οι πτωχοί παραβλέπονται, και αφήνονται πεινασμένοι και διψασμένοι ,και εσείς μεθάτε ,με το να τρώγετε μόνοι ,εκείνα τα φαγητά, που έπρεπε να φάνε οι φτωχοί αδελφοί . Εμφαντικά δε και επιπληκτικά είπε το «μεθάτε» για να φανερώσει ,πόσον πολλά τρώνε ,και πίνουν οι πλούσιοι μόνοι ,ώστε πού ,και χορταίνουν από τα φαγητά ,και μεθάνε από τα ποτά ,και οι φτωχοί αδελφοί πεινούν ,και διψούν ,και υστερούνται των αναγκαίων .

22.μη γαρ οικίας ουκ έχετε εις το εσθίειν και πίνειν; ή της εκκλησίας του Θεού καταφρονείτε, Ανίσως ,λέγει ,και δεν θέλετε να τρώγετε οι πλούσιοι μαζί με τους φτωχούς ,γιατί κάν να συμμαζώνεσθε εις την Εκκλησίαν να τρώγετε ,και δεν κάθεσθε στα σπίτια σας και εκεί να τρώτε και να πίνετε; Γιατί ,λέγει, όταν εσύ Χριστιανέ τρώγεις μόνος σου εις την Εκκλησίαν ευρισκόμενος ,και το κυριακόν ,ήτοι ένα κοινό δείπνο και τραπέζι ,το κάνεις χωριστόν και μοναχός σου ,με τούτο υβρίζεις ,και ατιμάζεις την Εκκλησίαν, και τον ιερόν τόπον . **«και καταισχύνετε τους μη έχοντας;»** Δεν λυπούνται ,λέγει ,τόσον οι πτωχοί, γιατί δεν τους τρέφετε από το μέσα στην Εκκλησία τραπέζι σας ,όσον λυπούνται ,για την καταισχύνη ,και ντροπή που λαμβάνουν διατί εσείς μεν κάθεσθε στο τραπέζι , ,και φιλοτίμως και με τρυφήν τρώγετε και πίνετε ,και μεθάτε ,αυτοί δε οι δυστυχείς ,θεατρίζονται μπροστά σε όλους ,γιατί δεν έχουν τι να φάνε, σαν φτωχοί που είναι .**τι υμίν είπω; επαινέσω υμάς εν τούτω; ουκ επαινώ** Αφού απέδειξε ο Παύλος εις τους Κορινθίους το άτοπον του πράγματος ,τώρα μιλά εις αυτούς ημερότερα διότι ημπαρώντας να ειπεί ,ότι αυτά τα κακά που κάνετε, είναι μυρίων θανάτων άξια αυτός όμως λέγει ,να σας επαινέσω αλλά εις τούτο δεν σας επαινώ. Κάνει δε τούτο οικονομικώς ,για να καταστήσει αυτούς ημερώτερους στους φτωχούς γιατί ανίσως ήθελε επιπλήξει αυτούς δυνατώτερα έως τέλος ,βέβαια ήθελε τους κάμει να γίνουν αγριώτεροι κατά των φτωχών επειδή εξ αιτίας αυτών ατιμάσθησαν από τον Απόστολον .

23.εγώ γαρ παρέλαβον από του Κυρίου ο και παρέδωκα υμίν, ότι ο Κύριος Ιη σούς εν τη νυκτί η παρεδίδοτο έλαβεν άρτον και ευχαριστήσας εκοψε σε τεμαχια και είπε:

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.62

α62 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11ο

στιχ(23-29)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α.61

23.εγώ γαρ παρέλαβον από του Κυρίου ο και παρέδωκα υμίν, .Για ποια αιτία εδώ ενθυμείται ο Απόστολος τα μυστήρια του Κυρίου ,και αναφέρει την εσπέραν εκείνην της Μ. Πέμπτης , κατά την οποίαν παραδόθηκε ο Κύριος ; πολλές φορές αναγκάστηκε να κάνει τούτο ο Παύλος ,ήγουν ,για να διδάξει κάθε Χριστανό ,ότι ,αν ο Δεσπότης Χριστός έκαμε όλους τους Χριστιανούς κοινωνούς της πνευματικής τραπέζης των μυστηρίων του, πως εσύ ο πλούσιος διώχνεις από την τράπεζα σου τον αδελφόν σου χριστιανό; Γιατί δε λέγει ο Παύλος ότι παρέλαβε από τον Κυριών τα μυστήρια ,εις καιρόν όπου αυτός δεν ήταν τότε μαθητής του Κυρίου ,αλλά διώκτης ; για να μάθεις ,εσύ ο αναγνώστης, ότι και σήμερα αυτός ο ίδιος Χριστός είναι ,που παραδίδει επάνω εις την θείον τράπεζα τα μυστήρια εις τους μεταλαμβάνοντας ,καθώς και τότε τα παρέδωσε, καθώς γράφει ο άγιος Νικόδημος ο **αγιορείτης ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτί η παρεδίδοτο, έλαβεν άρτον και ευχαριστήσας έκλασε και ειπε:**

24.λάβετε φάγετε' τούτο μου εστί το σώμα το υπέρ υμών κλώμενον. Ένθυμηθήτε ,λέγει ,ότι ο μεν Κύριος ,αυτήν την θείαν μυσταγωγίαν των μυστηρίων έδωσεν εις εσάς ,τελευταίαν και ολοϋστερινήν , και εις εκείνην την ίδια νύκτα ,εις την οποίαν έμελλε να σφαγιασθεί, όταν ειχε και τον προδότην Ιουδαν ομοτράπεζον εσύ όμως Χριστιανέ πως δεν κρίνεις άξιον τον πτωχόν αδελφόν της τραπέζης σου ; Και εσύ μεν διδάχτηκες για τα μυστήρια τούτα της ευχαριστίας ,και ευχαριστείς τον Θεό, καθώς και ο Χριστός ,όταν το μυστήριο τούτο παρέδιδε ,ευχαρίστησε τον Θεό για να δώσει τύπον εις ημάς να ευχαριστούμε τώρα δε, πως κάνεις έργα της ευχαριστίας αυτής ,και έτσι υβρίζεις την Εκκλησία του Θεού ; και εις καιρόν που άλλος πεινά ,εσύ πίνεις , και μεθάς ; και ο μεν Κύριος ειπε κοινώς σε όλους λάβετε φάγετε ,όχι τίποτε άλλο, αλλά αυτό το ίδιο το σώμα του ,εξίσου για όλους , δίνοντας αυτό εις τον θάνατον εσύ δε προλαβαίνεις και τρώγεις μόνος σου ,και ούτε αυτόν τον κοινό άρτο δεν βάνεις στην μέση ,για να φάει ο αδελφός σου ,και ούτε κομματιάζεις αυτόν, για να δοθεί εις πολλούς πτωχούς αλλά τον φυλάς για μόνον τον εαυτόν σου **τούτο ποιείτε εις την εμήν ανάμνησιν.** Τι λέγεις άνθρωπε, ; σχολιάζει ο άγιος Νικοδημος, αν μεν έκανες ,λέγω, κανενός υιού ή πατρός σου ανάμνηση , και μνημόσυνο ,βέβαια ήθελε σε τύψει ,η συνειδηση ,αν ίσως δεν τελείωνες τις νόμιμες ελεημοσύνες ,και κοινές τράπεζες εκείνες που είναι συνήθεια να γίνονται στα μνημόσυνα των εν Χριστώ κοιμηθέντων, δηλαδή ανίσως δεν καλείς φτωχούς το να τους φιλευσεις για την συγχωρήσουν εκείνους τώρα δε κάνοντας του Δεσπότη των απάντων ανάμνηση, δεν μεταδίδεις ουδέ αυτήν την απλή τράπεζα σου σε κανένα φτωχό για να φάει ; και δεν τρομάζεις δια την ανομία αυτήν όπου κάνεις ;

25. ωσαύτως και το ποτήριον μετά το δειπνήσαι λέγων' τούτο το ποτήριον, η καινή διαθήκη εστί εν τω εμώ αίματι' τούτο ποιείτε, οσάκις αν πίνητε, εις την εμήν ανάμνησιν. Ήταν και εις την Παλαιάν Διαθήκην ποτήρια , και φιάλες ,μέσα στα οποία έχυναν οι ιερείς το αίμα των αλόγων ζώων ,αφού τα εθυσίαζαν, και έτσι ράντιζαν αυτό. Αντί λοιπόν του αίματος των αλόγων ζώων το οποίον σφράγισε την παλαιάν διαθήκην, φέρνει εδώ ο Παύλος τον Κύριον λέγοντα ότι εγώ χύνω τώρα το αίμα μου, για να σφραγίσω την νέα Διαθήκη .Μη παραχτείς δε εσύ Ιουδαίε ακούοντας αίμα γιατί , αν

δέχθηκες το αίμα των αλόγων ζώων εις την παλαιάν, πόσω μάλλον πρέπει να δεχθείς τώρα εις την Νέαν ,το αίμα του Θεού ;

26. οσάκις γαρ αν εσθίητε τον άρτον τούτον και το ποτήριον τούτο πίνητε, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, άχρις ου αν έλθη. Τέτοια ,λέγει διάθεση χρωστάτε να έχετε ,_Χριστιανοί, όταν μεταλαμβάνετε το σώμα και αίμα του Κυρίου ,ωσάν να ευρίσκεσθε σε εκείνην την ιδίαν εσπέραν της Μ. Πέμπτης ,και σαν να καθόσαστε στην ίδια εκείνη τράπεζα που καθότανε και ο Κύριος ,και να νομίζετε πως παίρνετε την θυσίαν αυτήν την αναίμακτον των μυστηρίων από τα ίδια τα χέρια του Χριστού γιατί ,εκείνο το ίδιο δείπνο ,όπου τότε ο Κύριος παρέδωσε, τούτο τελούμε και σε κάθε Λειτουργία ,και εκείνον τον ίδιο θάνατον του Κυρίου καταγγέλομε ,ήτοι φανερώνουμε διά των μυστηρίων μέχρι την Δευτέραν παρουσίαν.

27. ώστε ος αν εσθίη τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναξίως, ένοχος έσται του σώματος και αίμα- τος του Κυρίου. Με τα λόγια αυτά ο απόστολος φανερώνει αινιγματωδως στους Κορινθίους ,πως αναξίως μεταλάμβαναν τα θεία Μυστήρια, γιατί παράβλεπαν τους πένητας, και δεν φίλευαν αυτούς ,στα κοινά τραπέζια που έκαναν . Πως δε γίνεται ένοχος του σώματος και αίματος του Κυρίου ,εκείνος που αναξίως αυτά μεταλαμβάνει; διότι άλλης λογής γίνεται ένοχος ,και υπόδικος ,κατά τον αγιον Νικόδημον και όποιος Χριστιανός δεν ήθελε να φάγει ,ή να πιει το του Κυρίου σώμα, και αίμα , δείχνοντας ότι νομίζει πως ο Κύριος , ματαιώς έχυσε αυτό.

28. δοκιμαζέτω δε άνθρωπος εαυτόν, και ούτως εκ του άρτου εσθι- έτω και εκ του ποτηρίου πινέτω· εδών παρατηρούμε ότι συνηθίζει ο Παύλος ,όταν στο μέσον μιας υποθέσεως παρεμπέσει καμία άλλη αναγκαία υπόθεσις ,να διηγείται και εκείνην καθώς έκαμε και τώρα Γιατί έχοντας μπροστά του προκειμένη περι των τραπεζών της αγάπης υπόδεσιν ,επειδή έπεσε εις το λόγοι περι Μυστηρίων ,κάνει μίαν υπέρβασιν .Δηλαδή ασχολείται λεπτομερώς με αυτά ,για να τα χρησιμοποιήσει ,αργότερα εις την περι των τραπεζών υπόθεσιν :

29. ο γαρ εσθίων και πίνων αναξίως, κρίμα εαυτώ εσθίει και πίνει, μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου. Όποιος, λέγει, Χριστιανός αναξίως μεταλαμβάνει το σώμα, και το αίμα του Κυρίου ,αυτός εις κατάκρισιν του, αυτά μετά λαμβάνει όχι για την φυσιν των μυστηρίων (Γιατί αυτά καθ' εαυτα είναι ζωηρά ,και ζωής και σωτηρίας πρόξενα) αλλά για την αναξιότητα εκείνου ,όπου τα μεταλαμβάνει γιατί και ο ήλιος ,εις εκείνους μεν που έχουν τα μάτια γερά ,είναι ωφέλιμος ,και γλυκύς ,εις εκείνους δε που έχουν τα μάτια βλαμμένα ,και ασθενή ,γίνεται βλαβερός κα επιζήμιος . Ήτοι για τούτο ο Χριστιανός που μεταλαμβάνει αναξίως εις κατάκρισιν του είναι :γιατί δεν εξετάζει ,μήτε εννοεί το μεγαλείον του Μυστηρίου διότι ανίσως και θέλαμε να στοχασθούμε καλά ,ποιος είναι εκείνος που βρίσκεται μπροστά μας επάνω στην Αγια Τράπεζα ,και ποιος είναι εκείνος όπου μεταλαμβάνει ,βέβαια δεν θα θέλαμε άλλην διδασκαλία Αλλ' αυτός ο στοχασμός ,κατά τον αγιον Νικοδημο τον αγιορείτη, ήθελε μας κάμει να φοβούμεθα ,να νήφωμε, και να είμαστε προσεκτικοί όταν μεταλαμβάνουμε .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.63

α63 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 11^ο

στιχ(23-29)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.62

30. Δια τούτο εν υμίν πολλοί ασθενείς και άρρωστοι και κοιμώνται ικανοί.

Από εκείνα, λέγει, τα κακά ,και τις συμφορές ,που ακολουθούσε εσάς Χριστιανοί ,λάβετε τις αποδείξεις αυτών που σας λέγω επειδή δια τούτο ακολουθούν εις εσάς άωροι και αιφνίδιοι ,και προ του φυσικού καιρού θάνατοι και πολυχρόνιες ασθένειες ,γιατί από εσάς πολλοί αναξίως μεταλαμβάνουν. Αλ ήθελε πει κάποιος τι λοιπόν; εκείνοι που δεν ασθενούν, ούτε αποθνήσκουν προ καιρού ,αλλά φθάνουν σε βαθεία γεράματα ,αυτοί, δεν αμαρτάνουν ,αλλά μόνον οι ασθενούντες ,και προ καιρού αποθνήσκοντες ; στο οποίο αποκρινόμεσθε, ότι αμαρτάνουν και αυτοί . Και λοιπόν γιατί και αυτοί δεν παιδεύονται εδώ, και ούτε ασθενούν, ούτε προ καιρού πεθαίνουν και αποκρινόμεσθε ,ότι οι τοιοῦτοι όπου αμαρτάνουν, και δεν παιδεύονται εδώ , αυτοί έχουν εκεί που θα πάνε μετά θάνατον, να παιδευθούν χειρότερα εμείς όμως που ηθέλαμε να μην αμαρτάνομε ,ούτε εδώ ηθέλαμε παιδευθεί ούτε εκεί γι' αυτό και στη συνέχεια λέγει.

31.ει γαρ εαυτούς διεκρίνομεν, ουκ αν εκρινόμεθα' Δεν είπε, ανίσως εμείς παιδεύαμε τον εαυτό μας ,αλλά μόνον, ανίσως και εκρίναμε, ήτοι ανίσως και εγνωρίζαμε τις αμαρτίες μας ,και εκατηγορούσαμε τον εαυτό μας με την αυτομεμφίαν και μετάνοιαν, ούτε εδώ ηθέλαμεν κατακριθώμεν από τον Θεόν ούτε εκεί ,αλλά ηθέλαμε γλυτώσει και τις εδώ προσκαίρους κολάσεις ,και τις εκεί αιώνιες καθώς λέγει και ο Χρυσόστομος **«ο καταγνούς εαυτού ,διπλή τον Θεόν εξιλεούται και τω επιγνώντι τα αμαρτήματα,και τη προς το μέλλον Ομιλ. κή. εις την παρούσαν»** **32.κρινόμενοι δε υπό του Κυρίου παιδευόμεθα, ίνα μη συν τω κόσμω κατάκριθώμεν.** Αν καλά λέγει ,και εμείς οι Χριστιανοί δεν κάμνωμεν το τόσο ελαφρόν, και εύκολον πράγμα ,δηλαδή το να εξετάζομε την συνείδηση μας , και να κατηγορούμε, και να μεμφόμεσθε τον εαυτό μας ,ως αμαρτωλούς ,και παραβάτες των θείων εντολών μ' όλον τούτο ,ο Θεός πάλιν δεν μας τιμωρεί με ασπλαχνία, και οργήν αλλά μας παιδεύει εδώ, διά να μας ελεήσει εκεί γιατί ,παιδεύόμεσθε εδώ, λέγει , από τον Θεόν ,ήτοι νουθετούμασθε σαν από Πατέρα ,και όχι κολαζόμεσθε για να μην συν τω Κόσμω κατακριθούμε, ήτοι για να μην κατακριθούμε εκεί ,και κολασθούμε αιωνίως ,μαζί με τους απίστους και ασεβείς διότι οι Χριστιανοί ,με το να είναι περιπόθητοι κοντά στον Θεό , για τούτο εδώ λαμβάνουν οι περισσότεροι τις παιδείες για τις αμαρτίες τους , ανίσως δεν πράξουν μεγάλα πράγματα ,που ανατρέπουν τα αμαρτήματα.

33.Ώστε, αδελφοί μου, συνερχόμενοι εις το φαγείν, αλλήλους εκδέχεσθε' Αφού είπε περί της Πνευματικής Τραπέζης των θείων Μυστηρίων ο Παύλος ,πάλιν ήλθε εις τον λόγον περί των κοινών τραπεζών , και λέγει ότι εάν θέλετε ,αδελφοί μου να μην κοινωνάτε αναξίως το σώμα, και αίμα του Κυρίου ,και να μην γίνεσθε ένοχοι του σώματος και αίματος του Κυρίου και ακολουθως, εάν θέλετε κατά κατά τον άγιον Νικόδημον , **ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ Α΄ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ.ια'** **«ίνα μη εκ τούτου, πίπτετε εις διαφόρους ασθενειας και θανάτους ,τούτο να καμνετε; και όταν κάθεσθε ,και όταν τρώγετε εις την Εκκλησία ,μην προλαμβάνετε και τρώγετε μόνονι ,αλλά προσμένετε να έλθουν και οι φτωχοί αδελφοί εις την τράπεζα σας να φάνε .**Βλέπε δε ότι δεν είπε,

μεταδώστε ο ένας στον άλλο από την τράπεζαν του» ,αλλ'είπε, προσμένετε , φανερώνοντας με τούτο, ότι είναι κοινά όλα τα φαγητά, που εφέροντο στις τράπεζες εκείνες ,και για τούτο πρέπει να προς μένουν την κοινήν συμμαζωξιν όλων των αδελφών ,και πτωχών .

34.ει δε τις πεινά εν οίκω εσθιέτω, ινα μη εις κρίμα συνέρχησθε. Τα δε λοιπά ως αν έλθω διατάξομαι .

Παρακινητικός και πρόξενος εντροπής είναι αυτός ο λόγος του Παύλου, γιατί μιλάει με τους Κορινθίους ,σαν να μιλάει με παιδιά που λυπούνται και κλαίνε γιατί πεινάνε ,και στη συνέχεια τους κατηγορεί σαν γαστρίμαργους για τούτο και λέγει σ' αυτούς ,ότι όποιος πεινάει ,ήτοι όποιος είναι γαστρίμαργος ,και δεν προσμένει έως που να έλθουν και οι άλλοι αδελφοί και οι φτωχοί ,για να συμφάγουν όλοι μαζί ,ο τοιοούτος ας πηγαίνει εις το σπίτι του να τρώει , και ας μη τρώγει εις την Εκκλησίαν ,και εις τους ιερούς τόπους της Εκκλησίας ,το οποίοον εφαινετο εις αυτούς όχι ολίγη καταισχύνη και ντροπή .

ινα μη εις κρίμα συνέρχησθε. 'Ητοι δια τούτο σας λέγω ,αδελφοί να πηγαίνετε στο σπίτι σας να τρώγετε , όσοι είσατε λαίμαργοι ,για να μη συμμαζώνεστε μέσα στην Εκκλησία εις κατάκριση σας και βλάβη. Επειδή δια τούτο διορίσθηκαν να γίνονται οι συμμαζώξεις, και οι κοινές τράπεζες ,και οι Αγάπες των χριστιανών μέσα στην Εκκλησία, για να ωφελείσθε από την συμμαζωξη αυτή με την προς αλλήλους φιλαδελφία ει δε και δεν ωφελείσθε από τις κοινές αυτές τράπεζες ,καλύτερα είναι να μένετε στο σπίτι σας να τρώγετε και όχι εις την εκκλησία .Τούτο δε λέγει εις αυτούς ο Απόστολος , όχι για να τους παρακινήσει να μένουν στο σπίτι τους να τρώνε ,αλλά για να τους ελκύσει περισσότερο εις το να συμμαζώνονται εις την εκκλησία ,καθώς πρέπει , και να συντρώγουν όλοι μαζί.

Τα δε λοιπά ως αν έλθω διατάξομαι . Για τα λόγια ταύτα λέγει ο Παύλος, ή για κάποια άλλα σφάλματα που έκαναν οι Κορινθίοι ,τα οποία εχρειάζοντο διαταγήν ξεχωριστήν ,και διδασκαλίαν ,ή για την ίδια υπόθεση ταύτην των κοινών τραπεζών γιατί είναι επόμενον να απολογήθηκαν μερικοί από τους Κορινθίους στα ανωτέρω λόγια που είπε ο Απόστολος γιαυτό λέγει ,ότι κατά το παρόν μεν φυλάττετε αυτά που σας είπα ανίσως δε κάποιος έχει να πει τίποτε περί τούτων ,ας το φυλάττει να το πεί όταν έλθω εγώ .έτσι τους φοβίζει ,για να συσταλθούν ,και να διορθωθούν ανίσως πράττουν κανένα πράγμα άτοπον και μη καλώς έχον .

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 11^{ου} (ΙΑ") ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α.64 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12^ο

στιχ.(1-3)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οι εθνικοί άβουλα όντα απέναντι των νεκρών ειδώλων . Οι πιστοί συνειδητά όργανα του Αγίου Πνεύματος

1.Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, ου θέλω υμάς αγνοείν.

2.οίδατε ότι, ότε έθνη ήτε, προς τα είδωλα τα άφωνα ως αν ήγεσθε απαγόμενοι.

3.διο γνωρίζω υμίν ότι ουδείς εν Πνεύματι Θεού λαλών λέγει ανάθεμα Ιησούν, και ουδείς δύναται ειπείν Κύριον Ιησούν ει μη εν Πνεύματι Αγίω.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

1 Για τα πνευματικά δε χαρίσματα ,τα χαρίσματα του Πνεύματος αδελφοί δεν θέλω να έχετε άγνοια

2.Ξέρετε ότι όταν είσαστε εθνικοί ,ειδωλολάτρες δηλαδή ,φέρεστε προς τα είδωλα τα άφωνα ,συρόμενοι προς αυτά σαν άβουλα όντα .

3. Γι' αυτό τονίζω σ' εσάς ,ότι στη νέα κατάσταση ,λόγω της ενεργείας και των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος ,τα πράγματα διαφέρουν γιατί κανείς πού ομιλεί με έμπνευση του πνεύματος του Θεού ,δεν λέγει αναθεματισμένο, καταραμένο ,δηλαδή ,τον Ιησού, και κανείς δεν δύναται να ομολογήσει ειλικρινώς τον Ιησού ως Κύριο παρά με τον φωτισμό και τη βεβαιότητα που δίνει το Πνεύμα το Άγιο .

ΣΧΟΛΙΑ

1 . Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, ου θέλω υμάς αγνοείν 'Ητοι περί των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος ,δεν θέλω να μην ξέρετε, αδελφοί .Η δε υποθεσις είναι αυτή οι Χριστιανοί εκείνοι όπου επίστευαν στην αρχή του κηρύγματος ,και βαπτιζόσαντε ,όλοι ελάμβαναν Πνεύμα Άγιον επειδή δε το Πνεύμα το Άγιο είναι κατά την εαυτού φύσιν άορατον ,εδίδετο εις αυτούς που το ελάμβαναν ,ένα σημάδι αισθητόν ,και ορατόν της αυτού ενεργείας έτσι οι βαπτιζόμενοι , παρουσίαζαν διάφορες εκδηλώσεις ,δηλαδή, ή κατά τον Άγιον Νικοδημον, ή με γλώσσες διάφορες ελάλουν ή επροφήτευαν ή θαύματα έκαναν εις τους Κορινθίους, που για τα «χαρίσματα» αυτά του Αγίου Πνεύματος ήταν σχίσματα και διχόνοιες ,που δύσκολα εδιακρίνοντο από τις αληθινές και θείες προφητείες 'όθεν όλα αυτά τα διορθώνει ,ο Απόστολος , και πρώτα λέγει περί μάντεων, και ψευδοπροφητών .

2.οίδατε ότι, ότε έθνη ήτε, προς τα είδωλα τα άφωνα ως αν ήγεσθε απαγόμενοι. Εδώ φανερώνει ο Παύλος ,ποιο είναι το σημάδι του μάντη και ψευδοπροφήτη ,και ποιο το σημάδι του αληθινού προφήτη ,και λέγει ότι όποιος ψευδοπροφήτης εμαντεύετο εις τα είδωλα εμπνευσθείς από το ακάθαρτον πνεύμα, και δαιμόνιον, ωσάν να εκινείτο και να εφέρετο από άλλον, έτσι ετραβιόταν από το δαιμόνιον δεμένος , και έλεγε μεν πολλά ,χωρίς όμως να ξέρει κανένα από εκείνα όπου έλεγε αλλ ήταν εξεστηκώς και έξω φρενών. ο δε αληθινός Προφήτης δεν ήταν έτσι αλλά με νούν καθαρόν ,και προσεκτικόν ,και με φρένες (μυαλά) σταθερά ,λαλεί όλα εκείνα όπου λαλεί .Τούτο είναι το πρώτο σημάδι ,του υπό δαιμόνων κινουμένου προφήτου, και του υπό Πνεύματος Αγίου ,εμπνευσμένου

3.διο γνωρίζω υμίν ότι ουδείς εν Πνεύματι Θεού λαλών λέγει ανάθεμα Ιησούν, και ουδείς δύναται ειπείν Κύριον Ιησούν ει μη εν Πνεύματι Αγίω. Δεύτερο σημάδι δίδει εδώ του μάντεως ,και ψευδοπροφήτη, το να αναθεματίζει ,ήτοι το να βλασφημεί και να κακολογεί τον Ιησούν Χριστό του δε θείου_προφήτου σημάδι λέγει πως είναι , το να ονομάζει αυτός ,με εύφημα ,και καλά λόγια το όνομα του Ιησού ,και να λέγει αυτόν Κύριον και Δεσπότην .Αλλά θα μπορούσε να πει κάποιος και πώς οι κατηχούμενοι ,όπου ακόμη δεν έλαβαν Πνεύμα Άγιον, ονομάζουν Κύριον τον Ιησούν προς τον οποίον αποκρίνομαι ,ότι δεν είναι ο λόγος εδώ του Αποστόλου περί κατηχουμένων ,αλλά περί πιστών, και απίστων Πώς όμως και οι δαίμονες ονομάζουν πολλάκις Κύριον τον Ιησούν, και Άγιον , και Υιόν του Θεού καθώς εις το Άγιον Ευαγγέλιον φαίνεται ,(Μαρκ.α.΄24. ,Λκ. δ΄34.) Αλλ΄ αποκρίνομαι , ότι αυτά λέγουν οι δαίμονες ,μαστιζόμενοι αοράτως , και βιαζόμενοι, θεληματικώς δε και χωρίς να μαστίζονται αοράτως ,ουδέποτε τάυτα λεγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12^ο

στιχ.(4-6)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ποικιλία χαρισμάτων διακονιών ενεργειών **Η πηγή των είναι μία**

4.Διαιρέσεις δε χαρισμάτων εισί, το δε αυτό Πνεύμα:

5.και διαιρέσεις διακονιών εισί, και ο αυτός Κύριος:

6.και διαιρέσεις ενεργημάτων εισίν, ο δε αυτός εστί Θεός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

4.Υπάρχουν δε διάφορα χαρίσματα, αλλά το πνεύμα πού τα δίνει είναι ένα και το αυτό ,το Άγιο Πνεύμα δηλαδή .

5.Και υπάρχουν διάφορες διακονίες ,αλλά ο Κύριος που αναθέτει τις διακονίες είναι ένας και ο αυτός ,ο Κύριος Ιησούς Χριστός

6.Επίσης υπάρχουν διάφορες ενέργειες ,αλλά ο Θεός που ενεργεί όλα σε όλους, είναι ένας και ο αυτός .ο Θεός πατήρ.

ΣΧΟΛΙΑ

4.Διαιρέσεις δε χαρισμάτων εισί, το δε αυτό Πνεύμα Αφού έδειξε ο Απόστολος ποια είναι η διαφορά του ψευδοπροφήτη και μάντη από τον αληθινό Προφήτη, λέγει τώρα και για τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος ,για να διορθώσει εκείνους ,όπου είχαν διχόνοιες δι αυτά ότι υπάρχουν μεν διανομές διαφόρων χαρισμάτων, αλλά το Πνεύμα που διαιρεί και διανέμει τα χαρίσματα, είναι ένα και το αυτό .

5.και διαιρέσεις διακονιών εισί και ο αυτός Κύριος: και διανομές υπηρεσιών υπάρχουν άλλη δηλαδή υπηρεσία ανατίθεται εις αυτό και άλλη εις το άλλο μέλος της εκκλησίας

6. και διαιρέσεις ενεργημάτων εισίν, ο δε αυτός εστί Θεός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι υπάρχουν και διανομές δυνάμεων πού εκδηλώνονται σαν έκτακτες και υπερφυσικές ενέργειες και πράξεις .Ο ίδιος όμως Θεός ενεργεί όλα αυτά τα ενεργήματα εις όλους εκείνους διά μέσου των οποίων ενεργούνται καθώς και εις εκείνους προς ευεργεσία των οποίων γίνονται αυτά .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α. 65

α.65 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12^ο
στιχ.(7-11)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

7.Εκάστω δε δίδεται η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον.

8.ω μεν γαρ δια του Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, άλλω δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα,

10.άλλω δε ενεργήματα δυνάμεων, άλλω δε προφητεία, άλλω δε διακρίσεις πνευμάτων, ετέρω δε γένη γλωσσών, άλλω δε ερμηνεία γλωσσών:

11πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διαιρούν ιδία εκάστω καθώς βούλεται.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

πώς το πνεύμα διανέμει τα χαρίσματα

7 Στον καθένα δε ,δίδεται το χάρισμα πού είναι ή εκδήλωση του πνεύματος

προς το συμφερον **8**.Ετσι σε ένα μεν δίδεται από το Πνεύμα λόγος σοφίας ,σε

“Άλλον δε λόγος γνώσεως από το ίδιο το Πνεύμα**9** ,σε “Άλλον δε πίστη ,σαν ιδιαιτερο και θαυματουργο χαρισμα , από το ίδιο το Πνεύμα ,σε Άλλον δε χα- ρισματα θεραπείας διαφόρων ασθενειων από το το ίδιο το Πνεύμα .**10** Σε άλ-

λον δε ενεργειες θαυμάτων γενικώς ,όχι μόνον θαυματων θεραπείας ασθενει- ων ,Σε άλλον δε προφητεία ,σε άλλον δε να διακρίνει τα πνευματα αν είναι από τον Θεόν η όχι ,σε άλλον δε να ομι λει διάφορες γλωσσες ,και σε άλλον να ερμηνεύει τις γλώσσες .**11**Ναι ,όλα αυτά τα χαρισματα ενεργεί το ένα και το αυτό Πνεύμα ' και τα διανεμει ιδιαιτερωσ στον καθένα όπως αυτό θέλει .

ΣΧΟΛΙΑ

7.Εκάστω δε δίδεται η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. Γραφει ο αγιος

Νικόδημος ο αγιορείτης σχολιάζοντας τα λογια αυτά του Παύλου, για τα χαρισματα του Αγίου Πνεύματος : Για να μη λέγει κάποιος ' και τι μέλει εμέ- να ,αν είναι το ίδιο Πνεύμα και ο ίδιος Κύριος και ο ίδιος Θεός που δίνει τις δώ-ρεές ,εγώ δε έλαβα από τους άλλους λιγότερες ; δια τούτο ,λέγω , δείχνει εδώ ο Αποστολος ,ότι τούτο το να λάβεις εσύ αδελφέ λιγότερο χαρισμα ,ήταν συμ φέρον εις εσένα 'γιατί μη δυνάμενος να υποφέρεις τα μεγαλύτερο ,είχες να

βλαφτείς ' φανέρωσή δε του Πνεύματος λέγει ,τα σημεία και τα θαύματα 'επε-δή από τα σημεια ,εδειχνετο εις τους απίστους ,πώς κατοικει εις τους βαπτισθ- έντας το Πνεύμα το Αγιον .Και λοιπόν τι λυπείσαι εσύ οπου έχεις το μικρότε- ρο στονχάρισμα ; διότι κάν μεγαλον χαρισμα εχεις ,κάν μικρόν,δείχνεις εις τον απιστον πως έχεις Πνεύμα Αγιον' ώστε και από τουτο να παρηγορήσαι ' επειδή αν και τα χαρισματα είναι διάφορα, αλλ ' η αποδειξις η προς τον απισ- τον είναι μία, καθ ' ότι και με το πολύ και με το λίγο γίνεσαι φανερός εις αυ-τον ,ότι ελαβες Πνεύμα Αγιον .**8.ω μεν γαρ δια του Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, άλλω δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα,**

Καθώς δηλαδή τέτοιο χαρισμα του λόγου της σοφιας είχε ο Ιωαννης ο Θεολογος ,ο της βροντης υιος ,και ο Πετρος ,και οι λοιποι Απόστολοι ,και μάλιστα ο Αποστολος ούτος ο Παύλος ,με το οποιον όχι μόνον ηξεραν τα απόκρυφα μυστηρια του Θεου αλλά και εις τους άλλους δια του λογου τα εδιδασκαν. **9.ετέρω δε πίστις εν τω αυτώ Πνεύματι** Πιστιν εδώ δεν εννοεί ο Παύλος την των δογμάτων, αλλά την των σημείων και θαυμάτων, ήτις δύναται και τα βουνά να μετατοπίζει .Περί της οποίας ειπε ο Κύριος « εάν εχετε πιστιν ως κόκκον σινάπεως ,ερείτε τω ορει τούτω μετάβηθι, και μεταβήσεται» (Ματθ. ιζ' .20) .Και οι Απόστολοι δε δι 'αυτην την πιστιν πάρεκάλουν τον Κυριον λέγοντες' «πρόσθεσ ημίν πιστιν» (Λουκ ιζ. 5) . **άλλω δε χαρίσματα ιαμάτων εν τω αυτώ Πνεύματι** Χαρι- σμα ιαμάτων είναι ,το να θεραπεύει καποιος τόσοσν κάθε πολυχρόνιον ,και βραδείαν ασθένειαν όσον και κάθε ελαφράν και ολιγοχρόνιον ασθένειαν ,καθώς τοιούτον χάρισμα έδωκεν ο Κύριος εις τους

Αποστόλους , κατά τον Ευαγγελιστήν Ματθαιον(ΚεφΙ,1) **10.άλλω δε ενεργήματα δυνάμεων.** Εκείνος που είχε το χάρισμα των δυνα- μεων ,αυτός εδύνατο και να τιμωρεί τους απειθείς ,καθώς ο Παύλος ετύφλω- σε Ελύμα τονμάγον, και καθώς ο Πέτρος εθανάτωσε τον Ανανία καιτην Σαπφ- είραν'το οποίον τούτο, ήτοι το να τιμωρεί τους απειθείς , δεν είχε εκείνος οπου ελάμβανε το χάρισμα των ιαμάτων . **άλλω δε προφητεία, άλλω δε διακρίσεις πνευμάτων,** Το χάρισμα της διακρισε- ως των πνευμάτων ήταν,το να ξέρει κάποιος ,ποιος είναι ο πνευματικός ανθρω- πος ,και ποιος ο μη πνευματικός, αλλά ψυχικός ών ,ή σαρκικός' Ποιος είναι ο προφήτης ο αλήθινος ,ο εκ Θεού εμπνευσμένος ,και ποιος είναι ο μάντις και ψευδοπροφήτης , ο εκ δαιμόνων εμπνεόμενος'δι τούτο ο ίδιος Απόστολος πε- ρί τούτου ,έγραφε Θεσσαλονικείς'«Προφητείας μη εξουθενείτε' πάντα δοκιμάζοντες ,το κατέχετε»(ά Θεσ. ί.20). για τι τότε ,καθώς ήταν πολλοί προφήτες αληθινοί ,όπως ήταν και ο Αγαβος ο οποίος δια τούΑγίου Πνεύματος επροφήτευσε ότι έχει να γίνει πεινα μεγάλη εις όλη την οικουμένη ήτις και έγινε επί Κλαυδίου Καισαρος ,καθώς γράφουν οι πράξεις' (Κεφ.ια'28). Επίσης ησαν και αί τέσσαρες του Φιλίππου πρόφητεύουσαι' (Παξ.κα'9) Τοιουτοτρό- πως ήταν τότε και πολλοί ψευδοφήτες ,με το να εφιλονίικει ο διάβολος ,κοντα στις αληθινες Προφητείες του Θεού ,να παρυποστήσει, ητοι να δείξει πως έχουν καποιαν φαινομενικήν υποστασιν και οι ψευδοπροφητείες και οι μαντείες οι δικές του ,καθώς ο Μεγας Χρυσόστομος ,ώστε το χάρισμα ,της διακρι- σεως των πνευμάτων ,δευτερον ήταν από το χάρισμα της Προφητείας . **πολετέρω δε γένη γλωσσών, άλλω δε ερμηνεία γλωσσών** Πολύ ,και μεγάλο, και εκτεταμένον εις πολλούς ,ήταν κοντα στους Κορινθίους το χάρισμα των γλωσσών, δια το οποιον και αυτοί εκαυχωντο περισσότερον ,παρα που εκαυ- χώντο ,για όλα τα άλλα χαρίσματα ,ωσαν όπου το χάρισμα*αυτό εδοθη πρώ- τα εις τους Αποστόλους υπο του Αγίου Πνευματος εν ειδει πυρίνων γλωσσών και δια τούτο ενομιζετο μεγαλίτερο από τα άλλα' αλλά δεν είναι ετσι η αλήθ- εια ,γιάτι το χάρισμα της διδασκαλίας εί- ναι μεγαλίτερο , και το να καποιος τις γλώσσες ,και είναι μεγαλίτερον από το να λαλει τας γλώσσας' δια τουτο και εβαλε τελευταιον από ολους αυτών ο Από στολος ως ανώτερον .Οικειότατα δε κατά τον αγιον Νικόδημον τον αγιορείτην ειπε ο Παύλος επί των γλωσσών γένη ονομάσας γένη ,τις διαφορές των γλωσ- σων , οπου είναι μοιρασμενες κατά τα γένη ,και έθνη του Κοσμου **11πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διαιρούν ιδία εκάστω καθώς βού λεται.** Όλα δε αυτά τα πολλά και ποικιλα χαρίσματα ,ενεργεί το ένακαι το αυτό Αγιον Πνευμα, το οποιον μοιράζει ιδιαίτέρως και χωριστά στον καθένα σύμφω- να με την θείαν θέλησιν. Και η θέλησις του αυτή δεν είναι μεροληπτικη και αυ- θαίρετος ,αλλά παντοτε αποβλέπει στο συμφέρον και εκείνου εις τον οποίον δίδεται το χάρισμα ,και του όλου σώματος της Εκκλησίας .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α66

α.66 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12^ο

στιχ.(12-31)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 12.Καθάπερ γαρ το σώμα εν εστί και μέλη έχει πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά όντα, εν εστί σώμα, ούτω και ο Χριστός:
13.και γαρ εν ενί Πνεύματι ημείς πάντες εις εν σώμα εβαπτίσθημεν, είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποτίσθημεν.
14.και γαρ το σώμα ουκ έστιν εν μέλος, αλλά πολλά.
15.εάν ειπή ο πούς, ότι ουκ ειμί χείρ, ουκ ειμί εκ του σώματος, ου παρά τούτο ουκ έστιν εκ του σώματος;
16.και εάν ειπή το ους, ότι ουκ ειμί οφθαλμός, ουκ ειμί εκ του σώματος, ου παρά τούτο ουκ έστιν εκ του σώματος;
17.ει όλον το σώμα οφθαλμός, που η ακοή; ει όλον ακοή, που η όσφρησις;
18.νυνί δε ο Θεός έθετο τα μέλη εν έκαστον αυτών εν τω σώματι καθώς ηθέλησεν.
19.ει δε ην τα πάντα εν μέλος, που το σώμα;
20.νυν δε πολλά μεν μέλη, εν δε σώμα.
21. ου δύναται δε οφθαλμός ειπείν τη χειρί· χρειάν σου ουκ έχω· ή πάλιν η κεφαλή τοις ποσί· χρειάν υμών ουκ έχω·
22. αλλά πολλώ μάλλον τα δοκούντα μέλη του σώματος ασθενέστερα υπάρχουν αναγκαία εστί,
23. και α δοκούμεν ατιμότερα είναι του σώματος, τούτοις τιμήν περισσοτέραν περιτίθεμεν, και τα ασχήμονα ημών ευσχημοσύνην περισσοτέραν έχει,
24. τα δε ευσχήμονα ημών ου χρειάν έχει. αλλ' ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, τω υστερούντι περισσοτέραν δους τιμήν,
25. ίνα μη η σχίσμα εν τω σώματι, αλλά το αυτό υπέρ αλλήλων μεριμνώσι τα μέλη·
26. και είτε πάσχει εν μέλος, συμπάσχει πάντα τα μέλη, είτε δοξάζεται εν μέλος, συγχαίρει πάντα τα μέλη.
27. Υμείς δε εστε σώμα Χριστού και μέλη εκ μέρους.
28. Και ους μεν έθετο ο θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα δυνάμεις, είτε χαρίσματα ιαμάτων, αντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσών.
29. μη πάντες απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες δυνάμεις;
30. μη πάντες χαρίσματα έχουσιν ιαμάτων; μη πάντες Γλώσσαις λαλούσι; μη πάντες διερμηνεύουσι;
31. ζηλούτε δε τα χαρίσματα τα κρείττονα. και έτι καθ' υπερβολήν οδόν υμίν δείκνυμι.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ένα σώμα, με πολλά ,αναγκαία. και αρμονικώς συνδεόμενα μέλη .

12. Όπως δε το σώμα είναι ένα ,αλλά έχει μέλη πολλά ,όλα δε τα μέλη του ενός σώματος αν και είναι πολλά ,αποτελούν ένα σώμα έτσι και ο Χριστός.

13. για τι με ένα φρόνημα και μία διάθεση εμείς όλοι ,είτε Ιουδαίοι ,είτε Έλληνες είτε δούλοι ,είτε ελεύθεροι ,και βαπτιστήκαμε για να είμαστε ένα σώμα

14. και ποτιστήκαμε όλοι με το ζωντανό νερό ,το Άγιο Πνεύμα ,για να είμαστε ένα Πνεύμα Ναι Το σώμα δεν είναι ένα μέλος ,αλλά, πολλά.

15. Εάν δε το πόδι πει, δεν είμαι χέρι δεν ανήκω στο σώμα , δεν ανήκει παρά ταύτα στο σώμα ;

16. Επίσης εάν το αυτί πει ,δεν είμαι μάτι δεν ανήκω στο σώμα ,δεν ανήκει παρά ταύτα στο σώμα ; εάν όλο το σώμα ήταν μάτι ,που θα ήταν η ακοή; πως θα μπορούσε κανείς ν' ακούσει ;εάν όλο το σώμα ήταν ακοή πού θα ήταν η όσφρηση ;πώς θα μπορούσε κανείς να οσφρανθεί ; Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε στο σώμα καθένα από τα μέλη καθώς Αυτός ηθέλησε. Εάν δε όλα ήταν ένα μέλος που θα ήταν το σώμα ;

Αλλά τώρα υπάρχουν πολλά μεν μέλη ένα δε σώμα και δεν μπορεί το μάτι να πει στο χέρι δεν σε χρειάζομαι , ή επίσης το κεφάλι στα πόδια δεν σας χρειάζομαι.

22. Αντιθέτως ,τα μέλη του σώματος ,που φαίνονται κατώτερα, είναι αναγκαία πολύ περισσότερο και εκείνα τα μέλη του σώματος που έχουμε σε λιγότερη υπόληψη τα περιποιούμαστε περισσότερο, και τα μη παρουσιάσιμα μέλη μας ,καλύπτονται με περισσότερη φροντίδα για ευπρέπεια.

24. ,ενώ τα παρουσιάσιμα μέλη μας δεν έχουν ανάγκη Ο Θεός βεβαίως κατασκεύασε το σώμα με αρμονική σύνθεση μελών, δίνοντας στο μέλος που υστερεί περισσότερη τιμή ,για να μην υπάρξει διαμάχη στο σώμα ,αλλά όλα τα μέλη να φροντίζουν το ένα για το άλλο .

26.έτσι όταν πάσχει ένα μέλος συμπάσχουν όλα τα μέλη ,και όταν τιμάται ένα μέλος χαίρουν μαζί του όλα τα μέλη .

27.ποικιλία χαρισματούχων στην Εκκλησία . Εσείς δε οι πιστοί ως σύνολο είστε σώμα του Χριστού, και επί μέρους είστε μέλη .

28. Και στην Εκκλησία ο Θεός ,έθεσε στην πρώτη θέση Αποστόλους, στη δεύτερη προφήτες ,που ομιλούν με έμπνευση του Αγίου Πνεύματος ,στην Τρίτη θέση διδασκάλους που ομιλούν και από το νου τους ,έπειτα έρχονται οι θαυματουργοί ,κατόπιν όσοι έχουν θεραπευτικά χαρίσματα .Άλλοι που έχουν το χάρισμα να βοηθούν στις ανάγκες ,άλλοι που έχουν διοικητικό χάρισμα, και άλλοι που έχουν το χάρισμα να ομιλούν διάφορες γλώσσες

29.Μήπως είναι όλοι Απόστολοι; μήπως είναι όλοι Προφήτες; Μήπως είναι όλοι διδάσκαλοι ; μήπως είναι όλοι θαυματουργοί; **30.** μήπως έχουν όλοι θεραπευτικά χαρίσματα; μήπως όλοι ομιλούν γλώσσες; μήπως όλοι ερμηνεύουν τις γλώσσες; Να έχετε δε ζήλο για τα ανώτερα χαρίσματα .και τώρα θα σας δήξω ακόμα ανώτερο δρόμο ,ακόμη ανώτερο χάρισμα ,την αγάπη.

ΣΧΟΛΙΑ

12.Καθάπερ γαρ το σώμα εν εστί και μέλη έχει πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά όντα, εν εστί σώμα, ούτω και ο Χριστός·

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α.67

α.67 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12 °
στιχ.(12-18)

ΣΧΟΛΙΑ

12 Παρηγορεί και εδώ ο Απόστολος εκείνον ,που λυπότανε πώς είχε μικρότερο χάρισμα, χρησιμοποιώντας το υπόδειγμα του σώματος ,δείχνοντας σ' αυτόν, πώς δεν είναι κατώτερος από τους άλλους , όπου έχουν τα μεγαλύτερα χαρίσματα ' γιατί ,λέγει ,καθώς το σώμα είναι ένα μεν καθ' εαυτό, είναι δε και πολλά ,γιατί έχει μέλη διάφορα 'έτσι πάλι κα τα μέλη ,είναι μεν και πολλά καθ' εαυτά ,είναι δε και ένα ,καθ' ότι συσταίνουν ένα σώμα . Και λοιπόν αν τα μέλη είναι κατά τούτο ένα ,που είναι πλέον η διαφορά που έχουν ; ή ποιο είναι το μεγαλύτερο ; ή ποιο είναι το μικρότερο;Βέβαια ούτε διαφορά έχουν,ούτε μεγαλύτερο και μικρότερον είναι γιατί όλα είναι ένα ,ως ένα σώμα συνιστώντα ' Τοιουτοτρόπως και ο Χριστός ,ήτοι το του Χριστού σώμα,το οποίον είναι ή Εκκλησία ,και ή σύνάθροισις όλων των Χριστιανών ' Επειδή δηλαδή ο Χριστός είναι κεφαλή του σώματος της εκκλησίας ,δια τούτο και ο Παύλος το σώμα, της Εκκλησίας ,ωνόμασε Χριστόν ,από την κεφαλή της ' Καθώς γαρ το σώμα και ή κεφαλή είναι ένας άνθρωπος ,έτσι και ή Εκκλησία και ο Χριστός ,ωσάν όπου είναι σώμα ,και κεφαλή ακολούθως είναι και ένα, δια τούτο και ο Παύλος ανή για την εκκλησία ,τον Χριστόν έβαλεν .Λέγει λοιπόν,ότι και εις την μίαν Εκκλησίαν, ένα είμαστε όλοι ,ως συγκροτούντες ένα σώμα αυτής ,αγκαλά και τούτο το ένα σώμα της Εκκλησίας συντίθεται από διάφορα τάγματα και μέλη κατὰ τον άγιον Νικόδημον τον Αγορευτην. **13.και γαρ εν ενί Πνεύματι ημείς πάντες εις εν σώμα εβαπτίσθημεν, είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι,** Με τα λογια αυτά δείχνει τώρα ο Παύλος ,πως ή Εκκλησία μοιάζει με το ένα σώμα ,και λέγει 'ότι απο ένα και το αυτό Άγιο Πνεύμα όλοι εμείς ,και εγώ ό Παύλος ,βαπτιστηκαμε σε ένα σώμα ,ητοι να είμαστε ένα σώμα ' διότι δεν εβαπτίσθηκα εγώ σε άλλο Πνευμα ,και σύ σε άλλο ,αλλά βαπτιστηκαμε και οι δύο εις ένα και το αυτό Πνεύμα 'ώστε ,ώστε ούτε εγώ ό Παυλος ,έχω κατι παρά πάνω από λόγου σου ' επειδή εις ένα σώμα βαπτιστήκαμε, τόνσον οι οι Ιουδαίοι, όσον και οι Έλληνες και οι έθνικοι,τόσον οι δούλοι ,όσον και οι ελεύθεροι .Ανίσως δε το Πνεύμα το Άγιον μας ένωσε εμάς τους Χριστιανούς που είμαστε τόσον μακράν ο ένας από τον άλλον και μας έκαμε ένα πολώ μάλλον αφού εγίναμεν ένα διά του Αγίου Πνεύματος δεν πρέπει να λυπούμεθα ,ωσάν να ήταν καμμία διαφορα μεταξύ μας .**και πάντες εις εν Πνεύμα & εποτίσθημεν** Φαίνεται μεν να λέγει ο Παύλος εδώ για τηνπνευματικήν τράπεζαν των μυστηρίων ,του άρτου ,και του οίνου 'διότι λέγοντας λεγοντας πως ποτιστήκαμε σε ένα Πνεύμα , εφανέρωσε και τα δύο ,και το αίμα του Κυρίου όπου πινουμε ,και το σώμα αυτου όπου τρώγομε . Πλην το πιο αληθινό νόημα είναι ,ότι το Πνευμα εδώ ονομάζει την επιφοίτησιν, και ενοίκησιν του Αγίου Πνεύματος ,του την γενομένην σε μας από το Άγιον Βάπτισμα ,και προτού ακο ακομη να μεταλάβωμεν τα Μυστήρια ' γιατί οι Χριστιανοί ,ευθύς όπου βαπτίσθησθουν ,λαμβάνουν και την χάριν του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά τους «ως ύδωρ αλλόμενόν» ' ποτιστήκαμε δε ειπε , από μεταφοράς και ομοιώσεως των δένδρων τα οποία ποτίζονται από την ίδια βρύση ' **14.και γαρ το σώμα ουκ έστιν εν μέλος, αλλά πολλά.** Μη θαυμάσεις ,λέγει ,Χριστιανέ ανίσως εμείς οι τόσον πολλοί ,είμαστε ένα σώμα ' γιατί και εις το σώμα του ανθρώπου έτσι ακολουθεί ' και από τα πολλά μέλη του ανθρώπου ένα σώμα ανθρώπινο γίνεται **15.εάν είπη ο πούς, ότι ουκ ειμί χείρ, ουκ ειμί εκ του σώματος, ου παρά τούτο ουκ έστιν εκ του σώματος;**

16. και εάν είπη το ους, ότι ουκ ειμί οφθαλμός, ουκ ειμί εκ του σώματος, ου παρά τούτο ουκ έστιν εκ του σώματος; Εδώ σαφώς φέρνει ο Άποστολος τα μέλη του ανθρωπίνου σώματος ,και με μίαν προσωποποιίαν σχηματίζει αυτά

πως μιλάνε ,σαν να ήταν λογικά ,και πως γογγύζουν ,γιατί μερικά από αυτά είναι κατώτερα από τα άλλα ,με σκοπόν ,ίνα δείχνοντας πώς ο γογγυσμός των τοιούτων μελών είναι παράλογος ,δείχνοντας ακολούθως,ότι το ίδιο ισχ- ύει για πρόμοιες περιπτώσεις γογγυσμών ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας της Κορίνθου. Εάν επι παραδείγματι ειπέ το πόδι,επειδή δεν είμαι χέρι , δεν είμαι από τα μέλη του σώματος ,με το ότι λέγει τον λόγον αυτόν έπαυσε ά- ραγε να είναι μέλος του σώματος ; Και εάν είπει το αυτί,αφού δεν είμαι μάτι δεν είμαι από τα μέλη του σώματος ,τάχα γιατί είπε τον λόγον αυτόν έπαυ- σε να είναι μέλος του σώματος ; Ετσι και σύ ,επειδη έχεις αυτό το χάρισμα

και δεν έχεις εκείνο ,που θα προτιμούσες ,δεν παύεις γιαυτό να ανήκεις ,στο ένα του Χριστού σώμα . **17.ει όλον το σώμα οφθαλμός, που η ακοή; ει όλον ακοή, που η όσφρησις;** Επειδή ανέφερε ανωτέρω ο Παύλος πόδι ,και χέρι και αυτί ,και μάτι , και έφερε τους Κορινθίους εις ,έννοιαν της υπεροχής και της ελαττώσεως και δια την έννοιαν ήταν ακόλουθον να λυπουνται παλιν αυ- τοί, και όχι να παρηγορούνται ' δια τούτο τώρα δείχνει,τα διαφορα χαρίσματα εις την του Χριστού Εκκλησίαν ' γατι ,ανίσως ήταν ένα μόνον μέλος όλον το σώμα πού ήθελεν είναι τα άλλα μέλη ; Ετσι και αν ήταν ένας μόνος εις την Εκκλησίαν ειχεν όλα τα χαρίσματα ,οι λοιποί θα ήθελαν να έχουν ; δεν ντρέπε- σαι λοιπόν ,λέγει, εσύ,Χριστιανέ ,οπου λυπείσαι πώς είναι άλλοι ανώτεροι σου; γιατί με τούτο ζητείς να βγάλεις έξω από την Εκκλησία τόσα μέλη ,και τόσους άλλους αδελφούς σου ,; και γιατί εσύ μόνος θέλεις να είσαι εις αυτήν, και να έχεις τα χαρίσματα όλων; **18.νυνί δε ο Θεός έθετο τα μέλη εν έκαστον αυτών εν τω σώματι καθώς ηθέλησεν.** Γράφει ο αγιος Νικόδημος ο αγιορείτης:

που. Μεγάλως αποστομίζει τούς Κορινθίους ο Απόστολος ,με τον λόγον τού- τον όπου ειπεν ,ότι ο Θεός ηθέλησε κα εδιώρησε σε κάθε μέλος του σώματος τον ιδικόν του φυσικόν τόπον (γιατί τούτο σημαινει το,έθετο) και ουτε το πόδι χρωστάει να λυπάται ,γιατί διορίσθηκε να έχει τον κατώτερον τόπον του σώματος ,επειδή έτσι θέλησε ο Θεός ,και έτσι συμφέρει στο πόδι να τον έχη ' ουτε παλι η κεφαλή ,χρωστάει εξεναντίας να υπερηφανεύεται γατι έχει τον αν- ώτατον τόπον του σώματος 'επειδη το κατόρθωμα τουτο δεν είναι δικό της αλλά είναι του Θεού όπου εδιώρισε τον τόπον των μελών .Τοιουτοτρόπως λοι-πόν και εις την Εκκλησίαν εδιώρισεν ο Θεός ο ένας μεν,να είναι κάτω ,γιατί έτσι συμφέρει εις αυτόν ' ο άλλος δε ,να είναι άνω γιατί έτσι τον συμφέρει ' και πρέπει και εκείνος μέν ,να στέργει ταν κάτω τόπον, και εκείνος δε να μην υπερηφανεύεται διά τον άνω τόπον . _

α.68 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 12

στιχ.(19-31)

ΣΧΟΛΙΑ

19.ει δε ην τα πάντα εν μέλος, που το σώμα;

20.νυν δε πολλά μεν μέλη, εν δε σώμα. Βλέπε σοφία του μεγάλου Παύλου ,γιατί απο εκείνο όπου λυπούσε τους Κορινθίους ,από αυτό το ίδιο αυτός τους παρηγορεί και εκείνο που φαινότανε σε αυτούς αιτία διαφοράς ,αυτός το δείχνει αιτία ενώσεως λέγω δε το ,ότι πρέπει να είναι διαφορετικά χαρίσματα εις την Εκκλησίαν και να μην είναι όλα ισότιμα γιατί αν δεν ήταν διάφορα μέλη, ούτε ένα σώμα δεν ήταν εάν δε ούτε ένα σώμα δεν ήταν ,ούτε ισοτιμία ήταν εις τα μέλη τώρα δε δια του το είναι ισοτιμία σε όλα τα μέλη , γιατί όλα συνιστώσιν ένα σώμα ώστε ,διά να είναι διάφορα τα μέλη, για τούτο αποτελείται και ένα σώμα ,και δια να είναι πάλιν ένα σώμα δια τούτο είναι ισοτιμία σε όλα τα μέλη κατά τούτο δηλαδή καθ'ό αυτά, χρησιμεύουν και συντελούν εις ενός σώματος ολοκληρίαν ,και συμπλήρωσιν. **«Πολλά γάρ μέλη, λέγει ,έν δε σώμα»** ώστε και σεις Χριστιανοί εάν_δεν είχατε χαρίσματα διάφορα ,ούτε ένα σώμα θα μπορούσατε να είστε εάν δε δεν είσατε ένα σώμα ,ούτε ισότιμοι θα μπορούσατε να είστε γιατί ή ισοτιμία και ή ένωσις γεννάται ,με το να είσθε ένα σώμα .

21. ου δύναται δε οφθαλμός ειπείν τη χειρί' χρείαν σου ουκ έχω' ή πάλιν η κεφαλή τοις ποσί' χρείαν υμών ουκ έχω'. Αφού ,κατασίγασε και παρηγόρησε με τα ανωτέρω ο Άγιος_Απόστολος εκείνους , όπου είχαν τα μικρότερα χαρίσματα ,τώρα μιλάει και με_εκείνους ,όπου είχαν τα μεγαλύτερα χαρίσματα ,και υπερηφανευόσαντε έναντίον των κατωτέρων διότι λέγει ότι καθώς δεν δικαιούται ο οφθαλμός να είπει εις το χέρι, και εις τα λοιπά μέλη του σώματος ,ότι δεν σας έχω ανάγκη ,(επειδή ένα μόνον μέλος και το παραμικρότερον να λείπει χωλαίνει το σώμα ,και δεν είναι ολόκληρον) έτσι και εκείνοι που έχουν τα μεγαλύτερα χαρίσματα ,δεν μπορούν να υπερηφανεύονται και να λένουν εις τους τους τα μικρότερα χαρίσματα έχοντας ,ότι ,δεν σας εχομε ανάγκην επειδή χρειάζονται και αυτούς ,με το να μην είναι αυτάρκεις , και ανελλιπείς εις το να οικοδομούσι_την εκκλησία .Καλά δε είπε το, δεν μπορεί ειδικά ο οφθαλμός να πει ότι δεν έχει ανάγκη των άλλων μελών γιατί καν και πολλά θέλει οφθαλμός ,ότι να μην έχει ανάγκη από τα άλλα μέλη ,όμως κατά φυσικό τρόπον ,του να γίνει είναι αδύνατον εις αυτόν .

22.αλλά πολλά μάλλον τα δοκούντα μέλη του σώματος ασθενέστερα υπάρχουν αναγκαία εστί, Τώρα δείχνει ο Παύλος ,ότι εκείνα τα μέλη που νομίζουμε πως είναι κατώτερα ,αυτά είναι αναγκαία , και χρειαζόμενα ,γιατί ,φαίνονται μεν ότι είναι κατώτερα , όμως στην πραγματικότητα δεν είναι κατώτερα . Αλλά τα μέλη, που εκ φύσεως φαίνονται ασθενέστερα ,αυτά είναι περισσότερο αναγκαία διά την ύπαρξη του σώματος **23.και α δοκούμεν ατιμότερα εί- ναι του σώματος, τούτοις τιμήν περισσοτέραν περιτίθεμεν, και τα ασχήμονα ημών ευσημησούνην περισσοτέραν έχε .** Και εκείνα τα μέλη του σώματος που τα θεωρούμε περισσότερο άσχημα και νομίζουμε ότι στερούνται τιμήν σχετικώς προς τα άλλα ,αυτά τα σκεπάζουμε και έτσι τα περιβάλλομε με περισσότερη τιμή .Και τα άσχημα μέλη μας έχουν περισσότερο εξωτερικό στολισμό και κοσμιωτέραν περιβολήν,

24.τα δε ευσχήμονα ημών ου χρειάν έχει. αλλ' ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, τω υστερούντι περισσοτέραν δους τιμήν. Τα δε μέλη μας που φαίνονται εύσχημα δεν έχουν ανάγκη να τα σκεπάσουμε . Αλλ' ο Θεός έσμιξε μαζί, διάφορα μέλη, εύσχημα κα άσχημα ,και έφτιασε το σώμα, και έδωσε περισσότερη τιμή εις το μέλος ,που είτε εις ευσχημοσύνη είτε εις δύναμιν υστερεί από τα άλλα .

25.ίνα μη η σχίσμα εν τω σώματι, αλλά το αυτό υπέρ αλλήλων μεριμνώσι τα μέλη. Και έκαμε την σοφή αυτήν ανάμιξη ο Θεός ,για να υπάρχει διχασμός και διαίρεσις εις το σώμα, αλλά να λαμβάνουν την ίδια και την ίσην φροντίδα αναμεταξύ τους τα μέλη το ένα για το άλλο .

26.και είτε πάσχει εν μέλος, συμπάσχει πάντα τα μέλη, είτε δοξάζεται εν μέλος, συχαίρει πάντα τα μέλη. Και πράγματι ,όταν πάσχει και πονάει ένα μέλος ,πάσχουν μαζί του όλα τα μέλη είτε δοξάζεται ένα μέλος ,χαίρουν μαζί του όλα τα μέλη .

27.Υμείς δε εστε σώμα Χριστού και μέλη εκ μέρους. Σεις δε οι Χριστιανοί είστε σώμα Χριστού και μέλη που αναλόγως του χαρίσματος που έχει ο καθένας ,μίαν θέσιν και ένα μέρος στην ζωήν του συνόλου .

28.Και ους μεν έθετο ο θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα δυνάμεις, είτα χαρίσματα ιαμάτων, αντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσών Και άλλους μεν τοποθέτησε εις την Εκκλησίαν , πρώτον αποστόλους ,δεύτερον προφήτας ,τρίτον διδασκάλους . Έπειτα άλλους τους έθεσε να κάνουν κάθε είδους θαύματα ,άλλους να έχουν χαρίσματα θεραπειών ,χαρίσματα προστασίας των ορφανών ,των χηρών ,των πτωχών ,των παντός είδους ασθενών ,χαρίσματα κυβερνήσεως και διοικήσεως εν τη Εκκλησία .Χαρίσματα διαφόρων γλωσσών .

29. μη πάντες απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες δυνάμεις;30.μη πάντες χαρίσματα έχουσιν ιαμάτων; μη πάντες Γλώσσαις λαλούσι; μη πάντες διερμηνεύουσι Επειδή ακόλουθο ήταν να λυπηθούν οι Κορίνθιοι, αφ'εφανερώθηκαν ,τα μεγαλύτερα και μικρότερα χαρίσματα καθώς αυτά ο Απόστολος απαρίθμησε δια τούτο τώρα παρηγορεί πάλιν τους τα μικρότερα έχοντας και λέγει ,ότι δεν είναι δυνατόν να είναι όλοι Απόστολοι , ή όλοι προφήτες ,ή όλοι Διδάσκαλοι αλλά, άλλος έχει ένα, και άλλος έχει άλλο χάρισμα ώστε τι λυπάσαι εσύ Χριστιανέ ,γιατί τυχόν δεν έχεις το χάρισμα του Αποστόλου ή του Προφήτου ,στοχάσου ,πως και εσύ πάλι έχεις άλλο χάρισμα όπου δεν το έχει ο Απόστολος ,και ο προφήτης .Και πάλιν άλλος έχει χάρισμα άλλο, όπου ο άλλος δεν το έχει ώστε τούτο είναι συμφέρον σε σας και ωφελιμότερο, το να έχει κάθε ένας διαφορετικό χάρισμα ,για να έχει ο καθένας ,ανάγκην του άλλου ,καθώς και εις τα μέλη του σώματος έτσι ακολουθεί ,και το ένα μέλος δεν έχει τις ενέργειες όλων των μελών αλλ' έχει το καθένα ξεχωριστή ενέργεια ,για να χρειάζεται, το ένα το άλλο .όπως είπαμε προηγουμένως .

31.ζηλούτε δε τα χαρίσματα τα κρείττονα. Με τον λόγον τούτον φανερώνει ο Απόστολος ,ότι αυτοί είναι οι αίτιοι του να λαμβάνουν μικρότερα χαρίσματα ,και όχι μεγαλύτερα γιατί όταν ειπε «ζηλούτε» ,ζητεί την δικήν τους σπουδή και την περισσότερη προθυμία στα πνευματικά .βλέπε δε ότι δεν ειπε ζηλούτε τα μεγαλύτερα χαρίσματα ,αλλά τα κρείττονα ,ήτοι τα χρησιμότερα ,και ωφελιμότερα εις εσάς και εις τους αδελφούς σας **και έτι καθ' υπερβολήν οδόν υμίν δείκνυμι** . Μαζί λέγει με τα χαρίσματα αυτά όπου έχετε (γιατί αυτό δηλώνει το έτι),αν ίσως είσαστε ζηλωτές ,και επιθυμείτε καλλίτερα χαρίσματα εγώ να σας δείξω μιαν στράτα καθ' υπερβολην, ήτοι υπερέχουσα και ανωτάτη. ήτις σας φέρνει σε όλα τα χαρίσματα, και ποια είναι η στράτα αυτή; **είναι ή Αγάπη** .

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α.69 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13ο

στιχ.(1-2)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1. Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον.
2. και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ειμί.
3. και εάν ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμά μου ίνα καυθήσομαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι.
4. Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται,
5. ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν,
- 6.ου χαίρει επί τη αδικία, συγχαίρει δε τη αληθεία·
7. πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει.
8. η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει. είτε δε προφητεΐαι, καταργηθήσονται· είτε γλώσσαι, παύσονται· είτε γνώσις, καταργηθήσεται.
9. εκ μέρους δε γινώσκομεν και εκ μέρους προφητεύομεν·
10. όταν δε έλθη το τέλειον, τότε το εκ μέρους καταργηθήσεται.
11. ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνουν, ως νήπιος ελογιζόμην· ότε δε γέγονα ανήρ, κατήργηκα τα του νηπίου.
12. βλέπομεν γαρ άρτι δι' εσόπτρου εν αινίγματι, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· άρτι γινώσκω εκ μέρους, τότε δε επιγνώσομαι καθώς και επεγνώσθην.
13. νυνί δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα· μείζων δε τούτων η αγάπη.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ο ύμνος της Αγάπης, της υψίστης και αιώνιας αρετής

- 1.**Εάν ομιλώ τις γλώσσες των ανθρώπων ,ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη έγινα άψυχος χαλκός που απλώς βγάζει ήχο ,ή κύμβαλο που αλαλάζει, που κάνει εκκωφαντικό ,και χωρίς σημασία θόρυβο .
- 2.** και αν έχω προφητικό χάρισμα ,και κατέχω όλα τά μυστήρια ,και όλη τη γνώση και αν έχω όλη την πίστη ,ώστε να μετακινώ βουνά ,αλλά δεν έχω αγάπη ,δεν ειμαι τίποτε
- 3.** και αν διαθέσω όλα τα υπάρχοντα μου ,για να θρέψω τους φτωχούς , και εάν πα ραδώσω το σώμα μου, για να γίνω ολοκάυτωμα,αλλά δεν εχω αγάπη δεν ωφε λούμε τίποτε.
- 4.** Η Αγάπη σπλαχνίζεται, δείχνει καλωσύνη .Η Αγάπη δεν ζηλεύει, η Αγάπη δεν αλαζονεύεται ,δεν φουσκώνει από υπερηφάνεια
- 5.** ,δεν συμπεριφέρεται απρεπώς , δεν είναι φίλαυτη και ιδιοτελής ,δεν είναι ευερέθιστη και ευέξαπτη ,δεν μνησικακεί
- 6.**,δεν χαίρει για το κακό ,αλλά συμμετέχει στη χαρά για το καλό
- 7.**,Πάντοτε σκεπάζει ,πάντοτε πιστεύει ,πάντοτε ελπίζει ,πάντοτε υπομένει
- 8.**Η Αγάπη ποτέ δεν θα πάψει να υπάρχει .Οι προφητεΐες θα καταργηθούν ,οι γλώσσες θα πάψουν, η γνώση θα καταργηθεί
- 9.** εν μέρει δε γνωρίζουμε ,και εν μέρει προφητεύουμε

10.Όταν δε έλθει το τέλειο τότε το εν μέρει ,η μερική γνώση θα καταργηθεί, διότι θα έλθει η τέλεια γνώση

11.Όταν ήμουν παιδί , σαν παιδί μιλούσα ,σαν παιδί σκεπτόμουν, σαν παιδί συλλογίζομουν. Αλλά όταν έγινα άνδρας ,κατάργησα τα παιδικά

12.Τώρα δηλαδή βλέπουμε σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη αμυδρά ,ενώ τότε θα δούμε πρόσωπο με πρόσωπο .Τώρα γνωρίζω εν μέρει, ενώ τότε θα γνωρίζω πλήρως ,όπως και γνωρίστηκα πλήρως ,από τον Θεόν .Η θέα πρόσωπο με πρόσωπο και η πλήρης γνώση ,είναι για τότε για τη μέλλουσα ζωή

13. Για τώρα δε ισχύει η πίστη ,η ελπίδα και η Αγάπη , αυτά τα τρία .Και από αυτά δε, ανώτερη είναι η Αγάπη .

ΣΧΟΛΙΑ

Πριν μας μιλήσει ο Παύλος ,όπως μας υποσχέθηκε ,για τα πολλά χαρίσματα της Αγάπης ,προτίμησε να μας μιλήσει πρώτα για την ανυπέμβλητη αξία της Αγάπης .Έτσι προτίμησε να συγκρίνει την Αγάπη με το χάρισμα που φαινότανε κοντά στους Κορινθίους μεγαλύτερο, δηλαδή, των διαφόρων γλωσσών και δείχνει την αγάπη ασυγκρίτως ανώτερη από το χάρισμα αυτό ,και από όλα μαζί τα χαρίσματα αφού δε την συγκρίνει, την κάνει αξιοπόθητη από όλους

1.Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον . Ανίσως, λέγει, λαλώ τις διάφορες

γλώσσες των ανθρώπων ,ήτοι όλων των γενών και εθνών της Οικουμένης και δεν αρκέσθηκε σε μόνον αυτό, αλλά και άλλην επρόσθεσεν υπερβολήν, ότι αν λαλώ και τας γλώσσας των Αγγέλων όχι πως οι άγγελοι έχουν γλώσσας ,αλλά θέλοντας να φανερώσει άλλο τι νόημα ανώτερον και μεγαλύτερο ,και υπέρτερον από τις ανθρώπινες ,για τούτο έτσι το είπε διότι εις τους Αγγέλους γλώσσα είναι η νοερά δύναμις που έχουν εις το να μεταδίδουν ο ένας στον άλλον, τα θεία νοήματα ονόμασε δε γλώσσα, την νοεράν αυτήν των Αγγέλων δύναμιν ,από μεταφοράς και ομοιώσεως , του οργάνου της δικής μας γλώσσας ,διά μέσου της οποίας μεταδίδομεν ένας στον

άλλον τα νοήματα πού έχουμε, στο βάθος της καρδιάς μας έγινα δε είπε χαλκός ηχών, εάν αγάπην δεν έχω, ήτοι ένα χάλκινο ηχητικό όργανο ,ήτοι φωνή μόνον βγάνω και ματαιώς λαλώ πάσας τας γλώσσας ,και γίνομαι οχληρός και βαρετός εις τους πολλούς ,εάν είμαι χωρίς την αγάπην, γιατί δεν ωφελώ κανένα με τις τόσες γλώσσες ,επειδή και είμαι υστερημένος από την αγάπην την ωφελούσαν τους πάντας .Βλέπουμε αγαπητοί που γκρέμισε ο Απόστολος το χάρισμα των διαφόρων γλωσσών ,εις το οποίον οι Κορινθιοί εκουχώντο ;

2. και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ειμί

Διά να μην απαριθμεί ένα προς ένα ,όλα τα χαρίσματα ο Απόστολος και φαίνεται φορτικός και βαρετός εις τους πολλούς, γιά τούτο ανέβηκεν εις την μητέρα και την πηγήν όλων των χαρισμάτων, την πίστη δηλαδή, και λέγει ,αν έχω όλην την πίστιν ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω ,ουδέν ειμί .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.70

0α.70 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13ο

στιχ.(3-5)

ΣΧΟΛΙΑ

.ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.69

3.*και εάν ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμά μου ίνα καυθήσομαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι.* . Δεν είπε για να δώσω ελεημοσύνη μέρος από τον πλούτον ,και την περιουσία μου ,αλλ' εάν δώσω όλα μου τα υπάρχοντα 'και δεν είπε εάν δώσω, αλλ' εάν ψωμίσω ,ήτοι εάν όχι μόνον δώσω ελεημοσύνην εις τους πτωχούς ,αλλ' εάν καθώς λέγει ο Ἅγιος Νικόδημος, εάν υπηρετώ και τους ελεουμένους παρ'εμού ,και με κάθε επιμέλειαν τους διακονώ.

4.*Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται,* Από εδώ αρχινά ο Απόστολος να απαριθμεί τα σημάδια, και αποτελέσματα της προς τον πλησίον αγάπης και πρώτο σημάδι αυτής βάνει την μακροθυμία ,την ρίζα κάθε φιλοσοφίας και υπομονής γιατί μακρόθυμος λέγεται κατά τον άγιο Νικόδημο εκείνος που έχει μακριά ψυχή ,και μεγάλη γεναιοκαρδίαν εδώ είναι πολύ μεγάλο το βάρος ,γιατί η μακροθυμία είναι πολύ μεγάλη αρετή .Μακροθυμία είναι η αναβολή του θυμού με πείραξε κάποιος, όχι ότι δεν μπορώ να θυμώσω , μόνο οι ανόητοι δεν μπορούν Δεν θέλω να θυμώσω ,είτε διότι έτσι το πιστεύω είτε διότι δεν είναι κανένας ικανός ,να με κάνει να θυμωσω επειδή δε μερικοί, κατά τον Άγιον Νικόδημον τον αγιορείτην , πολλές φορές μεταχειρίζονται την μακροθυμία περιγελώντες εκείνους όπου θυμωνονται εναντιον τους ,και ειρωνευόμενοι φαίνονται τάχα πώς είναι μακρόθυμοι, και κάνουν τους θυμω- μενους να ανάβουν περισσότερο από τον θυμόν ,με τα φαινόμενα μακρόθυμα σχήματα και λόγια των. Δια τούτο επρόσθεσε ο Απόστολος ότι η Αγάπη χρηστευεται ήτοι χρηστόν, και άκακον ήθος δείχνει ,και όχι ειρωνικό και υποκριτικόν ,καθώς το δείχνουν εκείνοι όπου καθ' υποκρισιν φαίνονται μακρόθυμοι . Πιο απλά : η Αγάπη είναι πάντοτε χρήσιμη και ποτέ βλαβερή . Το να μιλήσουμε εμείς για την Αγάπη είναι κάτι ακατόρθωτο . Γιατί δεν την έχουμε ζήσει ολοκληρωμένη την Αγάπη αλλά την έχουμε ακουστά ,πολύ περισσότερο επειδή σ' αυτό το κείμενο ,στον ύμνο της αγάπης .ίσως ,υπάρχουν και πράγματα ,πού τα έχει μεταφέρει ο Παύλος από τον τρίτο ουρανό .Εμείς λοιπόν , εγώ τουλάχιστον ,δεν έχω να πω τίποτε δικό μου .Για τα θέματα της αγάπης, μπορούν να μιλήσουν μόνον οι θεωμένοι Πατέρες και ασκητές και των δύο φύλων οι φωτισμένοι από τον φωτισμόν του Αγίου Πνεύματος . Έτσι για ότι θα πω ,θα καταφύγω στους Πατέρες και τους Αγίους της εκκλησίας μας με πρώτον τον Χρυσόστομο .Λέγει δε ο θείος Χρυσόστομος **«αγάπης ουδέν,ουτε μείζον ούτε ισον εστιν ,ουδέ αυτόν το μαρτύριον ό πάντων εστί κεφάλαιον των αγαθών,(δηλ.κορυφαίον αγαθον).Και πώς γινεται αυτό;ακουσον' αγάπη μεν,και χωρίς μαρτυριου ποιεί μαθητάς τού Χριστού' μαρτύριον δε χωρίς αγάπης ,ουκ ισχύσει αυτό εργασασθαι»** (πρδ. Σαπρικιος και Νικηφόρος)

Την μακροθυμία βάζει ο Παύλος ,ως την ριζαν κάθε φιλοσοφίας και υπομονής. Αλλά και πολλοί μεγάλοι πατέρες ,και προφήτες ,ασχοληθήκαν με αυτήν . Διά τούτο και ο Ησαΐας δείχνει ,ότι η μακροθυμία είναι ενάντια με την ολιγοψυχία **«τάδε λέγει ο Ὑψιστος ο εν Αγίοις αναπαυόμενος και ολιγοψύχοις διδούς μακροθυμία. (Ης.νζ' 15)** Και ο Σολομών πολλα φρόνιμον ονομάζει τον μακρόθυμο **«μακρόθυμος ανηρ πολυς εν φρονήσει» (Παρ. ιστ' 32)** .και καλύτερον από τον ανδρείον και δίκαιον άνθρωπον **«κρείσσων ανήρ μακρόθυμος ισχυρού» (Παροιμ. ιστ' 32)** ' και καλύτερον από τον

αξιωματικόν άνθρωπον «**αγαθός ανήρ μακρόθυμος υπέρ υψηλόν**» (Εκκλης. ζ' 9) .Ο δε θεοφόρος Μάξιμος ορίζων τι είναι ο μακρόθυμος ,λέγει.«**Μακρόθυμος εστί ο το τέλος εκ- δεχόμενος του πειρασμού ,και το καύχημα της καρτερίας λαμβάνει**» (Κεφ.κγ της δ' εκατοντ. της αγάπης) . **Ου ζηλεί** 'Ητοι ή Αγάπη δεν βασκαίνει, δεν φθονεί τους καλυτέρους ,επειδή είναι και ζήλος εις τα καλά, και δια τα καλά γινόμενος (άμιλλα),γιατί μπορεί να είναι κάποιος μακρόθυμος ,πλην να φθονεί τους άλλους ,κατά τον άγιον Νικόδημον αλλά η αγάπη ,και την βασκανίαν και τον φθόνον αποφεύγει τούτο δε το είπε ο Παύλος ,για τους εν Κορινθω βασκάνους κα φθονερούς . **η αγάπη ου περπερεύεται,** 'Ητοι η αγάπη δεν φαίνεται προπέτις .Διότι η περπερία είναι κάτι μάταιο κάτι αταίριαστο ,σνομπισμός κιτσαριό και τα τούτοις όμοια . Και πέρπερος είναι εκείνος όπου μετεωρίζεται ,με τον λογισμόν του, ο ελαφρός εις τον νούν,και βλακευόμενος εις τα ήθη και τούτο δε το λέγει διά τους εν Κορίνθω ελαφρούς και νεωτερι- κούς .**ου φυσιούται,** 'Ητοι η Αγάπη δεν υπερηφανίζεται γιατί είναι δυνατόν να έχει κανείς όλα τα ανωτέρω καλά και σημάδια της αγάπης να φυσιούται όμως και να υπερηφανίζεται πως τα έχει αλλ' η αγάπη ούτε τούτο έχει ,αλλά κοντά όπου έχει τα προειρημένα αγαθά, προς τούτοις και ταπεινοφρονεί .

5.ουκ ασχημονεί, 'Ητοι η Αγάπη ,όχι μόνον δεν υπερηφανίζεται ,αλλά αν και τα αίσχιστα ,και τα χειρίστα κακά πάθει,δεν νομίζει αυτά ασχημοσύνην , και ατιμίαν διά τον παρ' αυτής αγαπώμενον άνθρωπον ,καθώς και ο Χριστός για την δική μας αγάπην,όχι μόνον καταδέχτηκε τον άτιμον και άσχημον θάνατον του σταυρού ,αλλά και δόξαν και τιμήν του αυτόν ενόμισε. Θέλεις δε να νοήσεις το ρητόν και έτσι ότι η αγάπη ου ασχημονεί ,ήτοι δεν βρίζει ,ούτε, ασχημον λόγον, η έργον ,λέγει.η κάμνει γιατί από τον υβριστήν άνθρωπον,τι άλλο είναι ασχημότερον ; **ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται.** Εδώ ερμηνεύει ο Παύλος τον τρόπον ,με τον οποίον η αγάπη δεν ασχημονεί ,και λέγει ότι διά τούτο δεν ασχημονεί η αγάπη, γιατί δεν ζητεί το δικό της συμφέρον αλλά το συμφέρον του αδελφού της και τότε νομίζει πως έχει ασχημοσύνην , όταν δεν ελευθερώσει τον αδελφόν της από τις ασχημοσύνες όπου κάμνει, είτε διά λόγου ,είτε διά έργου .Τούτο δε λέγει ο Απόστολος διά τους Κορινθίους εκείνους , όπου παρέβλεπον τους αδελφούς των και δεν τους εδιόρθωναν .

Αλλ' ουδέ η αγάπη παροξύνεται, λέγει, και κινείται εις θυμόν, γιατί ουδέ ασχημονεί επειδή όποιος είναι θυμώδης ,δεν είναι ευσχήμων κατά τον Παροιμοιαστήν (Σολομών) «**ανήρ θυμώδης , ουκ ευσχήμων**».(Παρ.ια' 25) ώστε η Αγάπη δεν ασχημονεί ,γιατί ούτε Παροξύνεται , ήτοι δεν πηδά και δεν κινείται παρευθύς εις οργήν .Τούτο δε το λέγει για εκείνους ,πού υβρίζοντο και δεν υπέφεραν την ύβριν .**ου λογίζεται το κακόν,** Η αγάπη, λέγει, αν και να πάσχει όλα τα κακά ,όμως όχι μόνον δεν κάνει καμίαν εκδίκηση εις εκείνους που την κατοποιούν, αλλ' ούτε λογίζεται καθόλου πώς είναι κακόν εκείνο όπου πάσχει .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α.71

α.71. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13ο

στιχ.(6-12)

ΣΧΟΛΙΑ

.ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.70

6. ου χαίρει επί τη αδικία. Ητοι η αγάπη δεν ευφραίνεται όταν κάποιος αδικηθεί , και ενοχληθεί από άλλους , και κακό πάθει επειδή τούτο δεν είναι σημάδι της αγάπης, αλλά της χαιρεκακίας και του φθόνου **συγχαίρει δε τη αληθεία** Όχι μόνον, λέγει, η αγάπη δεν χαίρεται εις την αδικίαν ,αλλά τα μεγαλύτερο ακόμη και συγχαίρει με εκείνους που προκόφτουν και όταν η αλήθεια παρησιάζεται εις τους άλλους, και δοξάζεται ,τότε και η αγάπη συνδοξάζεται, την προκοπήν εκείνων νομίζουσα , προκοπήν εδικήν της .Ομοίως και την της αληθείας δόξαν, δηλαδή όταν η αλήθεια δοξάζεται, να την λογαριάζει για δική της δόξα .Τούτο είπε ο Παύλος για εκείνους που φθονούν ,και λυπούνται ,όταν οι άλλοι ευδοκιμούν και προκόφτουν .

7. πάντα στέγει. Όλα ,λέγει, τα υποφέρει η αγάπη , και ύβρεις ,και ατιμίες, και πληγές ,και θάνατον διότι αυτήν την εις τα πάντα υπομονήν ,χαρίζει εις την αγάπην ,η μακροθυμία, την οποίαν ο Παύλος είπε άνωτέρω ,ότι έχει η αγάπη .τούτο δε το λέγει ο Απόστολος για εκείνους όπου επιβουλεύονται, διδάσκοντας αυτούς να υποφέρουν όσα ήθελαν τους κάμουν οι επιβουλευοντες . **πάντα πιστεύει.** Όσα λέγει ,ήθελε ειπει ο αγαπημένος φίλος ,όλα τα πιστεύει η αγάπη ,και δεν νομίζει πώς μπορεί να λαλεί ούτε αυτός ούτε άλλος κανένα ψεύδος ή υποκριτικό λόγο . **πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει.** Δεν απελπίζεται ,λέγει , ούτε απογοητεύεται ή αγάπη από

τον αγαπώμενον φίλον της αλλ' ελπίζει πάντοτε, πως αυτός έχει να μεταβληθεί ,και να προκόψει εις το καλύτερον. Τούτο δε είπε ο Παύλος, για εκείνους τους χριστιανούς που απαγοητεύοντο για τους άλλους ανισως δε η αγάπη ελπίζουσα την εις το καλλίτερον μεταβολήν του ηγαπημένου ,αποτύχει, με το να μένει εκείνος εις την κακίαν του αλλ όμως το ολιγώτερον ,υπομένει όλα του φίλου της τα ελαττώματα, και από την αγάπη του δεν χωρίζεται γιατί όλα, λέγει τα υπομένει . Τούτο δε το είπε για εκείνους τους ηγαπημένους που ευκόλως ,και διά ανθρώπινα ελαττώματα ,χωρίζονται ένας από τον άλλον

8. η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει. Τουτέστιν ή αγάπη ουδέποτε αστοχεί ,αλλά όλα τα κατορθώνει ή και έτσι νοείται καλλίτερα ότι ή αγάπη ποτέ δεν διαλύεται, ούτε κόπτεται ,ούτε παύει ,αλλά και εις τον παρόντα αιώνα μένει ,και εις τον μέλλοντα, όταν όλα τα αλλα έχουν να παυσουν ,και να καταργηθούν ,καθως

ακολουθως : **είτε δε προφητεΐαι, καταργηθήσονται' είτε γλώσσαι, παύσονται'**

είτε γνώσις, καταργηθήσεται. Αφ' ού απαρίθμησε τα σημάδια, και βλαστάρια, και αποτελέσματα της αγάπης ο μέγας Απόστολος ,πάλιν εδώ με άλλον τρόπον υψώνει αυτήν ,με το να λέγει, ότι και οι προφητεΐες . και οι έχουν να λάβουν τέλος η δε αγάπη μόνη έχει να είναι αιώνιος ,και ατελεύτητος γιατί καλά και οι προφητεΐες και οι διάφορες γλώσσες δόθηκαν από το Πνεύμα το Άγιον για να παραδεχθεί ,και να απλωθεί η πίστις εις τα Έθνη αφ' ου όμως η πίστις απλωθεί πανταχού ,ακολουθως και οι προφητεΐες ,και οι γλώσσες θα παύσουν σαν περιπτώς και εις την παρούσα ακόμη ζωή ,μάλιστα δε εις την μελλουσαν .

9.εκ μέρους δε γινώσκωμεν και εκ μέρους προφητεύομεν .

10.όταν δε έλθη το τέλειον,τότε το εκ μέρους καταργηθήσεται. Εδώ δικαίως ήθελε απορήσει κάποιος ,ότι ,εάν η γνώσις ,παύσει και καταργηθεί ,καθώς λέγει ο Παύλος ,άραγε λοιπόν, με αγνωσίαν έχομεν να διαπερνώνμεν τον μέλλοντα εκείνον αιώνα ; αλλά

αποκρινόμεστε για να λύσουμε την απορία, ότι δεν λέγει εδώ ο Παύλος ,πως έχει να παύσει, η καθόλου και τελεία γνώση εις εκείνον τον αιώνα ,αλλ' ότι θα πάψει ή εκ μέρους ,όταν έλθει ή τελεία γνώσις ,στη μέλλουσα εκείνη ζωή γιατί τότε δεν θέλουμε να ξέρουμε τόσα, όσα μόνον τώρα ξέρουμε με αλλά πολύ περισσότερα, και τελειότερα, μέλλομεν να γνωρίσωμεν λόγου χάριν τώρα μεν ,ξέρουμε ότι ο Θεός είναι πανταχού, αλλά πως είναι πανταχού δεν ξέρουμε και πως εγέννησε Παρθένος τώρα το ξερουμε πώς δε και με τι τρόπο εγέννησε ,δεν ξέρουμε τότε όμως εις την μέλλουσαν ζωήν, έχουμε να γνωρίσουμε περί τούτων κάποιον τι παραπάνω και όταν είναι συμφέρον εις ημάς . Ο δε θεός Χρυσόστομος ,κατά τον Άγιο Νικόδημο τον αγιορείτην λέγει, ότι και μ' ολον όπου Παύλος είχε τόση πολλή γνώση των πνευματικών και θείων πραγμάτων όσην δεν είχε ποτέ κανένας άλλος άνθρωπος , εταπεινοφρόνει όμως και δεν επαίρετο εις την εις την γνωσιν αυτήν

11.ότε ήμην νήπιος, Επειδή είπε ανωτέρω ο Παύλος ,ότι όταν έλθει το τέλειον, καταργείται και παύει το εκ μέρους ,και ατελές ,τώρα φέρνει εις τούτο και παράδειγμα με το οποίο δείχνει πόση διαφορά έχει η γνώσις του παρόντος αιώνας , από την γνωσιν του μέλλοντος γιατί ,τώρα λέγει, στην παρούσα ζωήν ,είμαστε σαν ατελή νήπια τότε δε ,θα εχομεν γίνει άνδρες τέλειοι . **ως νήπιος ελάλουν εδώ** ειπε το «ελάλουν» διά το χάρισμα των γλωσσών, εις το οποίον οι Κοριμηθιοι εκουχώντο **ως νήπιος εφρόνουν**, Εδώ ειπε το «εφρόνουν» για το χάρισμα της προφητείας ,επειδή το πάν αυτής, με τον νουν και με το φρόνημα του νοός ενεργείται . **ως νηπιος ελογιζόμην**: Εδώ ειπε το «ελογιζόμην» ,για το χάρισμα της γνώσεως .**ότε δε γέγονα ανήρ, κατήρηκα τα του νηπίου**. Καθώς ,λέγει, όταν έγινα τέλειος άνδρας ,έπαυσαν όλα εκείνα που είχα τα ιδιώματα του νηπίου τοιουτοτρόπως και όταν εις τον μέλλοντα αιώνα έχω να λάβω υψηλότερη γνώση και ανδρειότερον και τελειότερον νουν, τότε θα παύσει ή ατελής και ολίγη γνώση που είχα εδώ ,ή με τα νήπια ομοιάζουσα

12.βλέπομεν γαρ άρτι δι' εσόπτρου εν αινίγματι, Σαφηνίζει εδώ καθαρότερα ο Απόστολος το παράδειγμα που έφερε παραπάνω περί του νηπίου και δείχνει ,ότι η γνώσις που τώρα ,εις την παρούσα ζωην έχομεν, είναι αμυδρά , και σκοτεινή τότε θα γίνει αυτή τρανότερη και καθαρότερη ,καθώς και η αμέσως με τους οφθαλμούς του ηλίου θεωρία είναι καθαρότερη από τη θεωρία αυτού ηλίου που ήθελε γίνει δια μέσου καθρέπτη αλλ' επειδή ο μεταλλικός καθρέπτης δείχνει **ζωηρότερα** , αλλά όχι καθαρότερα ,την εικόνα του εμφανιζόμενου εις αυτόν ηλίου , διά τούτο πρόσθεσε ο Παύλος και τα εν «**αινίγματι**» για να δείξει ,με την λέξη του αινίγματος ,ότι η ενταυθα γινομένη γνωσις ,είναι πολλά ατελής ,και ολιγωτατη συγκρινόμενη με την μελλουσαν γιατί αινίγμα είναι ,ο ασαφής ,και σκοτεινός λόγος . **τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον**: Δεν λέγει τούτο ο Παύλος σαν να έχει πρόσωπον ο Θεός αλλά το ειπε ,για να δείξει την άμεση και σαφέστερη, και χωρίς κάλυμμα και μέσον γενομένη τότε του Θεού γνωσιν .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α.72

α.72. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 13^ο

στιχ.(13)

ΣΧΟΛΙΑ

.ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.71

...12. Ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δε ἐπιγνώσομαι καθὼς και ἐπεγνώσθην.

Με διπλό τρόπον καταβάλλει την υπερηφάνεια των Κορινθίων ο θεός Απόστολος γιατί δείχνει μεν

Α. ότι η τώρα εις τον Κόσμο τούτον διδομένη γνώσις είναι μερική, και ατελής δείχνει δε και **Β.** ότι και αυτήν την απλή γνώσιν που δίδεται τώρα, δεν την έχουμε από λόγου μας ,δηλαδή ,από μόνοι μας διότι λέγει εγώ δεν γνώρισα τον Θεόν , αλλ' ο Θεός γνώρισε εμένα ,και αυτός έδραμε κατόπιν εις εμέ να 'έτσι και εγώ, εις την άλλη ζωήν ,θα γνωρίσω και θα τρέξω κατόπιν εις τον Θεό περισσότερον ,παρά όπου τώρα τον εγνώρισα και έτρεξα πίσω του καθὼς , χάριν παραδείγματος ,και εκείνος που κάθεται στο σκοτάδι ,έως μεν όπου δεν βλέπει τον ήλιο ,δεν τρέχει αυτός κατόπιν εις το κάλλος της ακτίνας του ηλίου, αλλά η ακτίνα δείχνει αυτή το κάλλος της προς αυτόν , όταν τον φωτίσει αφ' ού δε εκείνος ιδεί ,και δεχτεί την ακτίνα , και το φως του ηλίου εις τους οφθαλμούς του, τότε ,και αυτός τρέχει και κυνηγά το φώς του ηλίου. Τούτο λοιπόν δηλώνει το «**καθὼς και ἐπεγνώσθην**» όχι πὼς τόσον απaráλλακτα θα γνωρίσουμε τον Θεον ,καθὼς και ο Θεός μας γνώρισε, αλλ' ότι ,καθὼς ο Θεός έτρεξε τώρα κατόπιν εις εμάς ,και μας οικοίωσε με τον εαυτόν του ,έτσι και εμείς τότε ,θέλομεν ποθήσομε να οικειοθώμεν με τον Θεόν. κα για να σαφηνίσω (αγ.Νικόδημος) το ρητον τούτο με ένα παράδειγμα λέγω ,ότι, καθὼς λόγου χάριν ,ανίσως κάποιος ήθελεν εύρει κανένα βρέφος ευγενών γονέων ,ωραίων εις το πρόσωπον ,ερριμμένον εις τον Δρόμον και αυτός μεν ήθελε να το γνωρίσει ποίων ευγενών γονέων είναι ,και ήθελε να το πάρει , να το αναθρέψει ,με ευγενικήν ανατροφή ,έπειτα εις όλον το ύστερον να πλουτίσει και με πλούτον, και να μπάσει αυτό εις τα βασιλικά παλάτια το δε παιδίον εκείνο ,εως μεν είναι χωρίς γνώσιν δεν αισθάνεται καμμίαν από αυτές τις ευεργεσίες ,ούτε γνωρίζει την φιλανθρωπίαν που εδειξεν εις αυτό ο άνθρωπος εκείνος όταν δε γίνει άνδρας ,και έλθει εις γνώσιν τελειαν ,ήθελε γνωρίσει τον ευεργέτην του ηθελε αγαπήσει αυτόν όπως του αξίζει ,και καθὼς του πρέπει τοιουτοτρόπως εμείς που στην παρούσα ζωή δεν εγνώρισαμε το κάλλος και την δόξαν του ευεργέτου και πλάστου μας Θεού . Τότε θα γνωρίσομεν αυτήν ,όσον είναι δυνατόν σε άνθρωπον, και θα οικηθούμε και θα αγαπήσομε αυτήν .Δια τούτο λέγει και ο Θεοδώρητος ,ότι το «επεγνώσθην» αντί του οικειώθην ,έθεσε ο Παύλος .

13. νυνί δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα' μείζων δε τούτων η αγάπη.

Είναι μεν λέγει τώρα ,και ενεργούν τα χαρίσματα των γλωσσών ,και της προφητείας ,και της γνώσεως αν και αμυδράς αφού όμως η πίστις χυθεί σε όλους ,και πλατυνθεί εις την οικουμένην ,τότε θα παύσουν όλα αυτά ,σαν περιττά η πίστις όμως η ελπίδα και η αγάπη ,έχουν να ενεργούν καθ' ότι ,αυτές είναι σταθερότερες ,και πολυχρονιότερες από τις γλώσσες ,και , προφητείες ,και γνώσεις . Αυτά θα γίνουν στην μέλλουσα ζωή .Τώρα δε εις την παρούσα ζωήν μένουν ή πίστις ,η ελπίδα και ή αγάπη ,αυτά τα τρία . Μεγαλύτερη δε από αυτά είναι η αγάπη. Γιατί τούτο

φανερώνει με τον λόγον όπου ειπε «**νυνι δε μένει**» , δηλαδή την μονιμότητα των τριών τούτων θεολογικών αρετών .Πλην υπέρ αυτας τας τρεις πάλιν αρετές ,μεγαλύτερη λέγει ο

Παύλος είναι η αγάπη επειδή οι μεν δύο ,η πίστις , και η ελπίδα ,στον αιώνα τούτον μόνον μένουν ,και όχι εις τον μέλλοντα η δε αγάπη μόνη όχι μόνον εις τον αιώνα τούτον μένει ,και ενεργεί , αλλά έχει να διαμένει ,και να ενεργεί και εις όλον τον απέραντο μέλλοντα αιώνα .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

στιχ (1-5)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 1. Διώκετε την αγάπην· ζηλούτε δε τα πνευματικά, μάλλον δε ίνα προφητεύητε*
- 2. ο γαρ λαλών γλώσση ουκ ανθρώποις λαλεί, αλλά τω Θεώ· ουδείς γαρ ακούει, πνεύματι δε λαλεί μυστήρια·*
- 3. ο δε προφητεύων ανθρώποις λαλεί οικοδομήν και παράκλησιν και παραμυθίαν.*
- 4.ο λαλών γλώσση εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων εκκλησίαν οικοδομεί.*
- 5. θέλω δε πάντας υμάς λαλείν γλώσσαις, μάλλον δε ίνα προφητεύητε· μείζων γαρ ο προφητεύων ή ο λαλών γλώσσαις, εκτός ει μη διερμηνεύει, ίνα η εκκλησία οικοδομήν λάβη.*
- 6.νυνί δε, αδελφοί, εάν έλθω προς υμάς γλώσσαις λαλών, τι υμάς ωφελήσω, εάν μη υμίν λαλήσω ή εν αποκαλύψει ή εν γνώσει ή εν προφητεία η εν διδαχή;*

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η προφητεία ανώτερη της γλωσσολαλίας

1...6. Να επιδιώκετε την αγάπην, και να επιθυμείτε με ζήλο τα χαρίσματα του πνεύματος και περισσότερο το να προφητεύετε , να διδάσκετε με την έμπνευση του πνεύματος ,διότι εκείνος που έχει το χάρισμα της γλωσσολαλίας δεν ομιλεί προς τους ανθρώπους αλλά προς τον Θεον και κανείς δεν καταλαβαίνει αλλά με το πνευματικό χάρισμα λέγει πράγματα ακατάληπτα εκείνος όμως που προφητεύει ,απευθύνει στους ανθρώπους ,λόγους που οικοδομούν και ενισχύουν παρηγορούν .εκείνος που γλωσσολαλεί, οικοδομεί τον εαυτό του ,ενώ εκείνος που προφητεύει οικοδομεί την εκκλησία .Όλοι εσείς θέλω να ομιλείτε γλώσσες περισσότερο δε θέλω να προφητεύετε ,γιατί αυτός που προφητεύει είναι ανώτερος εκείνου που γλωσσολαλεί ,εκτός εάν ο τελευταίος , ερμηνεύει όσα λέγει, για να οικοδομηθεί η εκκλησία τώρα δε αδελφοί ,εάν σας επισκεφθώ και μιλήσω με γλώσσες ,τι θα σας ωφελήσω ,εάν με τον λόγο δεν σας προσφέρω, η αποκάλυψη, ή γνώση, ή προφητεία ,ή διδασκαλία ;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΣΧΟΛΙΑ ,ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.73

α.73. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14ο

ΣΧΟΛΙΑ στους στίχους 1-6

1.«Διώκετε την αγάπην», ζηλούτε δε τα πνευματικά, μάλλον δε ίνα

Προφητεύητε Επειδή ανωτέρω ο Απόστολος απέδειξε την αγάπην πως είναι μεγάλη αρετή και πως διαμένει και σε τούτον τον αιώνα ,και είς τον μέλλοντα, διά τούτο παρακινεί τώρα εις αυτήν τους Χριστιανούς και δεν λέγει, ακολουθείτε αδελφοί μου την αγάπην αλλά λέγει ,διώκετε κα κυνηγάτε την αγάπην ζητώντας ο Παύλος από αυτούς ,μ' αυτά τα λόγια να δείχνουν υπερβολικήν ,και προθυμίαν εις την απόκτησιν της αγάπης έφυγε λέγει αδελφοί , από λόγου σας ,ή αγάπην ,και για τούτο έχετε χρεία να τρέχετε πολύ ,για να την φθάσετε .Για να μη νομίσουν οι Κορίνθιοι, πως δια τούτο ύψωσε ,και εμεγαλυνε την αγάπην ,για να σβύσει ,κα να καταφρονήσει τα άλλα χαρίσματα, μαλιστα δε και εξαιρέτως το χάρισμα της προφητείας τούτο δε ειπε ,για να δείξει κατώρον το χάρισμα των γλωσσών ,εις το οποίον υπερηφανεύοντο .

2. ο γαρ λαλών γλώσση ουκ ανθρώποις λαλεί, αλλά τω Θεώ· ουδείς γαρ ακούει, πνεύματι δε λαλεί μυστήρια·

3. ο δε προφητεύων ανθρώποις λαλεί οικοδομήν και παράκλησιν και παραμυθίαν. .

Συγκρίνει εδώ ο Παύλος τις γλώσσες με την προφητείαν, και δείχνει πως αυταίς είναι, ούτε παντελώς άχρηστες και ανωφελείς, ούτε πάντη ωφέλιμες καθ' εαυτάς επειδή όποιος έχει το χάρισμα των γλωσσών ,δεν μιλεί με τους ανθρώπους ,αλλά με τον Θεόν ,ήτοι δεν λαλεί λόγια ,που να είναι ευκολονόη- τα από τους ανθρώπους και σαφή ,αλλά λαλει μεν με την χάριν του Αγίου Πνεύματος μυστηριώδη όμως , λαλεί και δυσκολονόητα από τους ακούοντας , όθεν και δεν ωφελεί αυτούς ,ώστε ο λαλών διαφόρους γλώσσας ,καθ' ό μεν λαλεί διά του Αγίου Πνεύματος ,,κατά τούτο μεγάλον έχει πράγμα και χαρισ- μα καθ' ο δε δεν ωφελεί τους ανθρώπους ,κατά τούτο είναι κατώτερος , από τον έχοντα της προφητείας το χάρισμα ,επειδή η προφητεία ,και εκ Πνεύματος Αγίου ενεργείται ,και πλέον ωφελιμότερη είναι από τις γλώσσες ,γιατί οικοδο- μεί ,και στερεώνει εις την πίστιν και αρετήν ,τους αστήριχτους , διατί παρακινεί και θερμαίνει τους ραθύμους και αμελείς ,και διατί παρηγορεί τους ολιγοψύχους ,και λυπούμενους .Γιατί πάντοτε και πανταχού ο Παύλος θέλει να είναι χάρισμα ,μεγαλύτερο ,εκείνο ,που είναι και ωφελιμώτερο .

4.ο λαλών γλώσση εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων εκκλησίαν οικοδομεί.

Πολλοί τον τότε καιρόν ελάλουν μεν διάφορες γλώσσες ,δεν είχαν και το χάρισμα να ερμηνεύουν αυτές εις τους άλλους αυτοί λοιπόν, μόνον τον εαυτόν τους ωφελούσαν ,και όχι τους άλλους ,εκείνος δε όπου προφήτευε ,ωφελούσε όλους όπου τον άκουγαν γιατί κατά τον Θεοδώρητον ,βλέποντες να φανερώνονται ,οι λογισμοί τους ,διά της προφητείας ,και να αποκαλύπτονται τα υπ' αυτων κρυφίως γινόμενα ,μεγάλην διόρθωσιν ελάμβαναν, και ωφέλειαν . Όσην λοιπόν διαφοράν έχει το να ωφελεί κάποιος ένα μόνον .απο το να ωφελεί μιαν ολόκληρην εκκλησίαν , τόσην διαφοράν έχει και το χάρισμα των γλωσσών ,από το χάρισμα της προφητείας .

5. θέλω δε πάντας υμάς λαλείν γλώσσαις, μάλλον δε ίνα προφητεύητε·

Επειδή κοντά στους Κορινθίους ,μιλούσαν πολλοί διάφορες γλώσσες ,για να μη φανεί ο Παύλος ,ότι δια φθόνο εξευτελίζει ταις γλώσσες αυτές δια τούτο λέγει, ότι θέλω να λαλείτε

,όχι ένας ,ή η δύο ,ή τρεις ,αλλά όλοι διάφορες γλώσσες' πλην θέλω και αγαπώ περισσότερο ,το να προφητεύετε όλοι για να ωφελείτε και περισσότερους .

μείζων γαρ ο προφητεύων ή ο λαλών γλώσσαις, εκτός ει μη διερμηνεύει, ίνα η εκκλησία οικοδομήν λάβη.

Μεγαλύτερος ,λέγει ,είναι εκείνος όπου προφητεύει, αλλά μεγαλύτερος από εκείνον, όπου μόνον λαλεί μεν διάφορες γλώσσες, δεν ξέρει δε και να τις ερμηνεύει εάν όμως ξέρει και να ερμηνεύει τις γλώσσες όπου λαλεί ίσος είναι με τον προφήτην γιατί οικοδομεί και αυτός την εκκλησίαν και στερεώνει αυτήν εις την αρετή ,καθώς και ο προφήτης ,με το να ερμηνεύει ,και να σαφηνίζει ε- κείνα όπου λαλεί ασαφώς με μόνες τις γλώσσες.

6.νυνί δε,αδελφοί, εάν έλθω προς υμάς γλώσσαις λαλών,τι υμάς ωφελήσω, εάν μη υμίν λαλήσω ή εν αποκαλύψει ή εν γνώσει ή εν προφητεία η εν διδαχή;

Θέλετε, ,λέγει ,να γνωρίσετε πόσον ανωφελείς είναι οι ανερμήνευτες και ασαφείς γλώσσες ; καταλάβετε αυτό από τούτο ανίσως ,καθ' υπόθεσιν. εγώ ο Παύλος ο διδάσκαλος σας ,ήθελα έλθω σε σας ,και να μιλήσω με διάφορες γλώσσες ,βέβαια δεν θα γίνει καμία ωφέλεια εις εσάς τους ακούοντας ,εάν δεν σας μιλήσω ,ή με αποκάλυψη, ή με γνώση, ή με προφητεία ,ή με διδα- σκαλία.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α74 .

α74. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14ο

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

στιχ.(7-22)

9. ούτω και υμείς δια της γλώσσης εάν μη εύσημον λόγον δώτε, πως γνωσθήσεται το λαλούμενον; έσεσθε γαρ εις αέρα λαλούντες.
10. τοσαύτα ει τύχοι γένη φωνών εστί εν κόσμω, και ουδέν αυτών άφωνον·
11. εάν ουν μη ειδώ την δύναμιν της φωνής, έσομαι τω λαλούντι βάρβαρος και ο λαλών εν εμοί βάρβαρος.
12. ούτω και υμείς επει ζηλωταί εστε πνευμάτων, προς την οικοδομήν της εκκλησίας ζητείτε ίνα περισσεύητε.
13. Διόπερ ο λαλών γλώσση προσευχέσθω ίνα διερμηνεύη.
14. εάν γαρ προσεύχωμαι γλώσση, το πνεύμα μου προσεύχεται, ο δε νους μου άκαρπος εστί.
15. τι ουν εστί; προσεύξομαι τω πνεύματι, προσεύξομαι δε και τω νοϊ. ψαλώ τω πνεύματι, ψαλώ δε και τω νοϊ.
16. επει εάν ευλογήσης τω πνεύματι, ο αναπληρών τον τόπον του ιδιώτου πως ερεί το αμήν επί τη ση ευχαριστία; επειδή τι λέγεις ουκ οίδε·
17. συ μεν γαρ καλώς ευχαριστείς, αλλ' ο έτερος ουκ οικοδομείται.
18. ευχαριστώ τω Θεώ μου πάντων υμών μάλλον Γλώσσαις λαλών·
19. αλλ' εν εκκλησία θέλω πέντε λόγους δια του νοός μου λαλήσαι, ίνα και άλλους κατηχήσω, ή μυρίους λόγους εν Γλώσση.
20. Αδελφοί, μη παιδία γίνεσθε ταις φρεσίν, αλλά τη κακία νηπιάζετε, ταις δε φρεσί τέλειοι γίνεσθε.
21. εν τω νόμω γέγραπται ότι εν ετερογλώσσοις και εν χείλεσιν ετέροις λαλήσω τω λαώ τούτω, και ουδ' ούτως εισακούσονται μου, λέγει Κύριος.
22. ώστε αι γλώσσαι εις σημείον εισίν ου τοις πιστεύουσιν, αλλά τοις απίστοις, η δε προφητεία ου τοις απίστοις, αλλά τοις πιστεύουσιν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΙΧΟ 7, ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.72

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

στιχ.(7-22)

- 7.** και αυτά τα άψυχα μουσικά όργανα όταν παράγουν ήχο ,όπως η φλογέρα και η κιθάρα, εάν δεν κάνουν διάκριση στους μουσικούς ήχους ,πως θα καταλάβει κανείς ποια μελωδία παίζεται με την κιθάρα η με τη φλογέρα ; επίσης δε εάν η σάλπιγγα βγάλει ήχο χωρίς νόημα ,ποιος θα ετοιμαστεί για μάχη ;
- 9.** έτσι και σεις εάν με τη γλώσσα σας ,δεν πείτε λόγια κατανοητά πως θα καταλάβουν οι άλλοι τι λέτε ; θα μιλάτε βεβαίως στον αέρα ,ασκόπως. **10.**Τόσα π.χ. είδη γλωσσών υπάρχουν στον κόσμο και κανένα δεν είναι χωρίς νόημα. όλες δηλαδή οι γλώσσες εκφράζουν νοήματα
- 11.**Αλλ' εάν δεν γνωρίζω την σημασία της γλώσσης δεν θα καταλαβαίνω τον ομιλητή και ο ομιλητής δεν θα καταλαβαίνει εμένα .

12. Έτσι και σεις γλωσσολαλουντες δεν θα καταλαβαίνετε ο ένας τον άλλον. Αφού είστε ζηλωτές χαρισμάτων του Πνεύματος ,να ζητάτε να λαμβάνετε εκείνα τα χαρίσματα περισσότερο που συντελούν στην οικοδομή της εκκλησίας .Γιαυτό, εκείνος που γλωσσολαλεί ας προσεύχεται να λάβει και το χάρισμα να ερμηνεύει ,γιατί, εάν προσεύχομαι με τον ακατάληπτο τρόπο της γλωσσολαλίας ,προσεύχεται το χάρισμα μου ο δε νους μου αφού δεν καταλαβαίνει δεν ωφελείται. Θα προσευχηθώ και με το χάρισμα ,αλλά θα προσευχηθώ και με το νου ,θα ψάλλω και με το χάρισμα αλλά ,θα ψάλλω και με το νου .Γιατί αν προσευχηθείς με το χάρισμα πως εκείνος που είναι στη θέση του λαϊκού θα πει το αμήν για την προσευχή σου;

17. αφού δεν ξέρει τι λέγεις ; Συ μεν βεβαίως καλώς προσεύχεσαι αλλά ο άλλος ,αφού δεν καταλαβαίνει δεν οικοδομείται.

18. Ευχαριστώ το Θεό μου ,γιατί ομιλώ γλώσσες ,περισσότερο από όλους σας **19.** αλλά στην Εκκλησία προτιμώ να πω πέντε λόγια κατανοητά για να διδάξω και άλλους παρά μύρια λόγια διά της γλωσσολαλίας λόγια δηλαδή ακατανόητα.

20. Αδελφοί ,μη γίνεσθε παιδιά στο μυαλό ,αλλά, παιδιά να γίνεσθε ως προς στην κακία ως προς δε το μυαλό , να είσθε άνδρες ,άνθρωποι ώριμοι .

21. Στο Νόμο , στη ευρεία έννοια της Παλαιάς Διαθήκης ,είναι γραμμένο :«και με χείλη ξένα θα μιλήσω στο λαό τούτο και ούτε έτσι θα με ακούσουν» λέει ο Κύριος

22. Όστε η γλωσσολαλία ,είναι θαύμα που προορίζεται όχι για τους πιστούς αλλά για τους απίστους. Ενώ η προφητεία ,είναι θαύμα ,που προορίζεται όχι για τους απίστους.

ΣΧΟΛΙΑ

στιχ.(7-22)

7.όμως τα άψυχα φωνήν διδόντα, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν διαστολήν τοις φθόγγοις μη διδώ, πως γνωσθήσεται το αυλούμενον ή το κιθαριζόμενον; Και τι να λέγω, λέγει, ότι σε μας τους ανθρώπους ανωφελες μεν είναι το ασαφές , και σκοτεινό, ωφέλιμο δε το σαφές ,και καθαρό; ακόμα και εις αυτά τα άψυχα όργανα ,όταν δίνουν φωνή ,είτε αυλός είτε κιθάρα, αν δεν δώσουν ξεχωρισμένους τους ήχους ,πώς θα γνωριστεί αυτό που παίζεται με τον αυλό ή με την κιθάρα ;

8.και γαρ εάν άδηλον φωνήν σάλπιγγ δω, τις παρασκευάσεται εις πόλεμον . Και επειδή, αν ή σάλπιγγα δώσει ασαφή, φωνή ,ποιος θα ετοιμαστεί για πόλεμο;

9.ούτω και υμείς δια της γλώσσης εάν μη εύσημον λόγον δώτε, πως γνωσθήσεται το λαλούμενον; έσεσθε γαρ εις αέρα λαλούντες.

Έτσι και σεις ,αν διαμέσου της γλώσσας δεν δώσετε μιαν ευκαταληπτη φωνή, πως θα γνωριστεί αυτό που λέγεται ; Επειδή θα μιλάτε στον αέρα.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.75

α.75. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14ο

στιχ.(10-19)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.74

10.τοσαύτα ει τύχοι γένη φωνών εστίν εν κόσμω, και ουδέν αυτών άφωνον. Ήτοι τόσες φωνές ,και τόσες γλώσσες έτυχαν να είναι στον Κόσμον, Εβραίων ,Ελλήνων , Σκυθών ,Ινδών ,Περσών ,και άλλων Εθνών ,και όλες οι φυλές ,με τις γλώσσες όπου μιλάνε ,λένε ,και δηλώνουν ,ένα κάποιο νόημα επειδή οι γλώσσες αυτές δεν είναι άφωνες ,ήτοι άσημοι (χωρίς σημασία) ,και να μη φανερώνουν τίποτε πράγμα , αλλ'είναι πραγμάτων ,και νοημάτων σημαντικές , και , δηλωτικές , και μάλιστα εις τους ομογενείς των και ομόγλωσσους .

11.εάν ουν μη ειδώ την δύναμιν της φωνής, έσομαι τω λαλούντι βάρβαρος και ο λαλών εν εμοί βάρβαρος. Ανίσως ,λέγει δεν γνωρίσω την δύναμιν μιας για παράδειγμα ,φωνής ,και γλώσσης των Ελλήνων ,ή των Ινδών, βέβαια θα φανεί εις εμένα εκείνος που μιλάει την Ελληνική ,ή την Ινδική γλώσσα ,πως είναι βάρβαρος, ήτοι πως ανόητα και άσημα λόγια λαλεί ομοίως δε και εγώ που λαλώ άλλη γλώσσα την των Εβραίων ,θα φανώ κοντά εις εκείνον που ομιλεί την γλώσσα των Ελλήνων ,ή των Ινδών ,πως είμαι βάρβαρος ,και άσημα ,και ανόητα φθεγγόμενος όχι γιατί είναι κακές οι γλώσσες όπου μιλούν εκείνοι, και εγώ, αλλά γιατί ούτε εκείνος καταλαβαίνει την Εβραϊκή γλώσσα, που εγώ λαλώ ,ούτε εγώ καταλαβαίνω την Ελληνική, και Ινδική, που εκείνοι ομιλούν .

12.ούτω και υμείς επει ζηλωταί εστέ πνευμάτων, προς την οικοδομήν της εκκλησίας ζητείτε ίνα περισσεύητε .Έτσι και εσείς ,επειδή μιλάτε με γλώσσες ασαφείς , και άδηλες ,φαίνεσθε στους ακούοντας πως είσαστε βάρβαροι ,και πώς μιλάτε ανόητα . Κατά δε την ερμηνεία που δίνει ο Χρυσόστομος στο ρη- τόν **«επει ζηλωταί εστέ πνευμάτων»** . Δηλαδή ,και εσείς ,λέγει ,επειδή ζηλούτε, και αγαπάτε τα πνευματικά χαρίσματα, θέλω τούτο και εγώ ο Παύλος ,και το επαινώ πλην ζητείται για να περισσεύετε ,εις την οικοδομήν, και την ωφέλειαν της Εκκλησίας γιατί τόσοσεν δεν σας εμποδίζω από το να μιλάτε γλώσσες ,ώστε και θελω ακόμη να περισσεύετε σε αυτές, μόνον ανίσως προς το κοινό συμφέρον των αδελφών σας ,τις μεταχειρίζεστε. .

13. Διόπερ ο λαλών γλώσση προσευχέσθω ίνα διερμηνεύη. Εδώ λέγει ο Απόστολος εις τους Κορινθίους τον τρόπον με τον οποίον θέλει γίνει εις ωφέλεια των πολλών, το χάρισμα των γλωσσών ας προσεύχεται, λέγει ,όποιος ομιλεί γλώσσες , και ας παρακαλεί ,για να λάβει από τον Θεόν και το χάρισμα της ερμηνείας των γλωσσών . Λοιπόν με τούτο δείχνει ,ότι αυτοί ήταν αίτιοι, του να μη λαμβάνουν το χάρισμα της ερμηνείας των γλωσσών επειδή και δεν το ζητούσαν από τον Θεό .

14.εάν γαρ προσεύχωμαι γλώσση, το πνεύμα μου προσεύχεται, ο δε νους μου άκαρπος εστί. Τον παλαιόν καιρόν ήσαν μερικοί Χριστιανοί ,οι οποιοι ελάμβαναν χάρισμα προσευχής ,με γλώσσες , και ελάλουν μεν, για παράδειγμα ,με την γλώσσα των Περσών, ή , την των Λατίνων, ο δε νους τους δεν ξέρει εκείνα όπου ελάλει το στόμα .Λέγει λοιπόν ο Παύλος ,ότι το πνεύμα μου προσεύχεται ,ήτοι το πνευματικόν χάρισμα ,το οποίον κινεί την γλώσσα μου ο δε νους μου μένει άκαρπος ,επειδή δεν καταλαβαίνει κανένα από τα λεγόμενα .

15.τι ουν εστί; προσεύξομαι τω πνεύματι, προσεύξομαι δε και τω νοϊ. ψαλώ τω πνεύματι, ψαλώ δε και τω νοϊ. Τι λοιπόν , λέγει ,είναι ωφελιμώτερον, και τι πρέπει να ζητεί κάποιος από τον Θεόν; το να προσεύχεται μεν με το Πνεύμα, ήτοι με το πνευματικόν χάρισμα, αλλά και το να προσεύχεται με τον νουν, ήτοι με την διάνοια να νοεί ,και να καταλαβαίνει εκείνα ,όπου προσεύχεται και να τα ερμηνεύει στους άλλους ομοίως δε και το να ψάλλει μεν ,με το πνευματικό χάρισμα που του εδόθη ,να ψάλλει δε ,και με τον νουν ,και να νοεί τα ψαλλόμενα ,και να τα ερμηνεύει εις τους άλλους . Συμφώνως και ο Θεοδώρητος πνεύμα λέγει το πνευματικόν χάρισμα νουν δε την σαφήνεια και ερμηνεία των λεγομένων ,με το οποίον συμφωνούν και πολλοί άλλοι Πατέρες .

16.επει εάν ευλογήσης τω πνεύματι, ο αναπληρών τον τόπον του ιδιώτου πως ερεί το αμήν επί τη ση ευχαριστία; επειδή τι λέγεις ουκ οίδε' Όταν, λέγει ,εσύ Χριστιανέ ψάλλεις, εάν ευλογήσεις τον Θεόν με το πνεύμα ,ήτοι με το πνευματικόν χάρισμα όπου έχεις ,δια μέσου άλλης γλώσσης αγνώστου εις τους ακούοντας ,εκείνος που αναπληρώνει τον τόπον του ιδιώτη, δηλαδή ο λαϊκός ,πως θα πει το ,αμήν ,ύστερα από την ιδική σου ευχή ; Γιατί όταν ,λόγου χάριν εσύ μεν ειπείς ασαφώς και εις άλλην γλώσσα προς τον Θεόν **«Ευλογητός ει Κύριε εις τους αιώνας των αιώνων»** πώς θέλει αποκριθεί εις αυτό ο λαϊκός το συνηθισμένο αμήν όπου δεν ακούει, ούτε εννοεί τι λέγεις ;

17.συ μεν γαρ καλώς ευχαριστείς, αλλ ' ο έτερος ουκ οικοδομείται.

Για να μη φανεί ο Απόστολος ότι παντελώς εξευτελίζει ,και ατιμάζει το χάρισμα των διαφόρων γλωσσών ,για τούτο λέγει ότι εσύ μεν Χριστιανέ καλώς ευχαριστείς τον Θεόν με άλλην γλώσσα. αλλ' επειδή δεν ωφελείται ο αδελφός σου όπου ακούει ,και δεν καταλαβαίνει τι λέγεις ,δια τούτο άχρηστος είναι ες αυτόν ,η ευχαριστία σου αυτή .

18.ευχαριστώ τω Θεώ μου ,πάντων υμών μάλλον ,Γλώσσαις λαλών'

Για να μη νομίσουν οι Κορίνθιοι ,ότι δια τούτο ο Παύλος εξευτελίζει το χάρισμα των γλωσσών, επειδή αυτός δεν είχε αυτό τούτου χάριν, λέγει εδώ , ό τι εγώ περισσότερο από όλους εσάς λαλώ γλώσσες διάφορες διά του Θείου-Πνεύματος .

19.αλλ ' εν εκκλησία θέλω πέντε λόγους ,Ο δια του νοός μου λαλήσαι, ίνα και άλλους κατηχήσω, ή μυρίους λόγους εν Γλώσση.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.76

α.76. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14 ο

στιχ.(19-22)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.75

...19. ..αλλ' εν εκκλησία θέλω πέντε λόγους, δια του νοός μου λαλήσαι, ίνα και άλλους κατηγήσω,ή μυρίους λόγους εν Γλώσση. Θέλω, λέγει, και προτιμώ εγώ, ο περισσότερον από εσάς ομιλών γλώσσας, το να ειπώ πέντε μόνον λόγια εις την Εκκλησίαν και σύναξιν των πιστών διά του νοός μου, ήτοι ενο- ώντας, ξέρωντας εκείνα που λέγω, και μπορώντας να τα ερμηνεύσω, για να ώφελήσω και τους άλλους που με ακούουν, παρά να ειπώ μεν χιλιάδες λόγους με άλλην ξένην γλώσσαν, να μην μπορώ δε να τους ερμηνεύσω, γιατί τότε εις εμένα μόνον η ωφέλεια μένει, και από τους άλλους, δεν τους νοιώθει κανένας.

20. Αδελφοί, μη παιδία γίνεσθε ταις φρεσίν, αλλά τη κακία νηπιάζετε, ταις δε φρεσί τέλειοι γίνεσθε. Αφ' ου έδειξε ο Απόστολος ποιο είναι το χάρισμα των γλωσσών, στη συνέχεια μεταχειρίζεται εδώ επιπηλεκτικώτερα τον λόγον, και κατηγορεί τους Κορινθίους, ως φρονούντας τα των μικρών παιδίων επειδή στα αλήθεια των νηπίων είναι ίδιον, το να θαυμάζουν μεν τα μικρά πράγματα, και χαρίσματα, με το να φαίνονται ταύτα εκπληκτικά, και παράδοξα εις τους πολλούς μεταξύ των οποίων είναι και οι γλώσσες, να καταφρονούν δε τα μεγάλα πράγματα, και χαρίσματα, με το να μη δείχνουν αυτά εις τους πολλούς κανένα καινοπρεπές και θαυμαστικόν οποίες είναι οι προφητείες. Και για να τελειώνω με το ζήτημα αυτό, αδελφοί, σας προτρέπω να μη συμπεριφέρεσθε σαν να είσθε ακόμη παιδιά στο μυαλό, ανίκανοι να σκεφτείτε σοβαρά και συνετά, αλλά να γίνεσθε μόνον ως προς την κακία απονήρευτοι και αθώοι σαν τα νήπια. Εις τα μυαλά όμως και την φρόνιμη και συνετήν σκέψη, φροντίζετε πάντοτε να γίνεσθε τέλειοι.

21. εν τω νόμω γέγραπται ότι εν ετέρογλώσσοις και εν χείλεσιν ετέροις λαλήσω τω λαώ τούτω,και ουδούτως εισακούσονταιί μου, λέγει Κύριος. Πάλιν εδώ συγκρίνει ο Παύλος την προφητείαν με τις γλώσσες και δείχνει αυτήν υπερέχουσαν. Σκεφθείτε και τώρα ωριμώτερα. Εις την Παλαιάν Διαθήκην έχει γραφεί ότι με ανθρώπους που μιλάνε ξένες γλώσσες και με χείλη ξένων λαών, θα μιλήσω προς τον λαόν αυτόν, αλλ' ουδέ με τον τρόπον αυτόν θα με ακούσουν λέγει ο Κύριος . (Ησ. κή .11.).

22.ώστε αι γλώσσαί εις σημείον εισίν ου τοις πιστεύουσιν, αλλά τοις απίστοις, η δε προφητεία ου τοις απίστοις, αλλά τοις πιστεύουσιν. Όστε οι ξένες γλώσσες δίδονται για να είναι θαύμα και υπερφυσικόν σημείον όχι εις εκείνους που πιστεύουν, αλλ' εις τους απίστους, για να παρακινηθούν από αυτό και να πιστεύσουν. Η προφητεία όμως και το διδακτικό χάρισμα, δίδεται όχι διά τους απίστους, αλλά δι' εκείνους που πιστεύουν για να φωτιστούν και οικοδομηθούν περισσότερον.

α.76. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14 ο

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

στιχ.(23-40)

23.Εάν ουν συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και πάντες γλώσσαίς λαλώσιν, εισέλθωσι δε ιδιώται ή άπιστοι, ουκ ερούσιν ότι μαίνεσθε;

24.εάν δε πάντες προφητεύωσιν, εισέλθη δε τις άπιστος ή ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων,

25.και ούτω τα κρυπά της καρδιάς αυτού φανερά γίνεται' και ούτω πεσών ε-πί πρόσωπον προσκυνήσει τω Θεώ,απαγγέλλων ότι ο Θεός όντως εν υμίν εστι.

26.Τι ουν εστίν, αδελφοί; όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει' πάντα προς οικοδομήν γινέσθω.

27.είτε γλώσση τις λαλεί, κατά δύο ή το πλείστον τρείς, και ανά μέρος, και εις διερμηνευέτω'

28.εάν δε μη η διερμηνευτής, σιγάτω εν εκκλησία, εαυτώ δε λαλείτω και τω Θεώ.

29.προφήται δε δύο ή τρεις λαλείτωσαν, και οι άλλοι διακρινέτωσαν'

30.εάν δε άλλω αποκαλυφθή καθημένω, ο πρώτος σιγάτω.

31.δύνασθε γαρ καθ' ένα πάντες προφητεύειν, ίνα πάντες μανθάνωσι και πάντες παρακαλώνται'

32.και πνεύματα προφητών προφήταις υποτάσσεται'

33.ου γαρ εστίν ακαταστασίας ο Θεός, αλλά ειρήνης.

34.Ως εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων, αι γυναίκες υμών εν ταις εκκλησίαις σιγάτωσαν' ου γαρ επιτέτραπται αυταίς λαλείν, αλλ' υποτάσσεσθαι, καθώς και ο νόμος λέγει

35.ει δε τι μαθείν θέλουσιν, εν οίκω τους ιδίους άνδρας επερωτάτωσαν' αισχρόν γαρ εστί γυναίξιν εν εκκλησία λαλείν.

36.ή αφ' υμών ο λόγος του Θεού εξήλθεν, ή εις υμάς μόνους κατήντησεν;

37.Ει τις δοκεί προφήτης είναι ή πνευματικός, επιγνωσκέτω α γράφω υμίν, ότι του Κυρίου εισίν εντολαί'

38.ει δε τις αγνοεί, αγνοείτω.

39.Ωστε, αδελφοί, ζηλούτε το προφητεύειν, και το λαλείν γλώσσαις μη κωλύετε'

40.πάντα ευσημόνως και κατά τάξιν γινέσθω.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

23. Εάν λοιπόν συναθροισθεί όλη η Εκκλησία και όλοι γλωσσολαλούν ο ένας κατόπιν του άλλου, και μπουν στο χώρο της συναθροίσεως άσχετοι η άπιστοι, δεν θα πουν ότι είστε τρελοί; **24** εάν όμως όλοι προφητεύουν και μπει κάποιος άσχετος ή άπιστος, από τα λόγια πού θα ακούσει ως αμαρτωλός, θα αισθανθεί ότι ελέγχεται από όλους, εξετάζεται από όλους **25** και έτσι τα κρυπά της καρδιάς του γίνονται φανερά, και έτσι θα πέσει με το πρόσωπο στη γη, και θα προσκυνήσει τον Θεό ομολογώντας, όντως σε σας είναι ο Θεός, **26...**

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ Α77

α.77. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14 ο

στιχ.(26-40)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ 14^{ου} ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α.76

- 26.** Ποιό είναι το συμπέρασμα αδελφοί ,όταν συναθροίξεσθε για την λατρεία, καθένας από σας ,με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος είτε έχει ύμνο, είτε έχει διδασκαλία ,είτε έχει γλωσσολαλία ,είτε έχει αποκάλυψη ,είτε έχει ερμηνεία ,όλα να γίνονται για την οικοδομή της Εκκλησίας.
- 27.** στην περίπτωση δε της γλωσσολαλίας να ομιλούν δύο ή το πολύ τρεις ,ο ένας μετά τον άλλον, και κάποιος να ερμηνεύει τα λεγόμενα.
- 28.** Εάν δε δεν υπάρχει ερμηνευτής τότε εκεί νος που έχει το χάρισμα της γλωσσολαλίας ,ας σιωπά στην Εκκλησία, και ας ομιλεί με τον εαυτόν του και με τον Θεό .
- 29.** Προφήτες δε ας ομιλούνε δύο ή τρεις και οι άλλοι, με το χάρισμα της διακρίσεως ,ας κρίνουν αν οι ομιλούντες είναι αληθινοί προφήτες ,ή όχι .
- 30.** Εάν γίνει αποκάλυψις σε άλλον που κάθεται, ο πρώτος ας σιωπήσει.
- 31.** μπορείτε δε με τη σειρά να προφητεύετε όλοι ,για να θυμούνται όλοι ,και να μαθαίνουνε όλοι.
- 32.** και τα χαρίσματα των προφητών υποτάσσονται στους προφήτες ,και έτσι μπορεί να σιωπά ο ένας και να ομιλεί ο άλλος.
- 33.** Διότι ο Θεός δεν είναι της αταξίας ,αλλά της τάξεως ,όπως γίνεται στις εκκλησιαστικές συνάξεις των αγίων ,των πιστών δηλαδή ,
- 34.** οι γυναίκες στις εκκλησιαστικές συνάξεις να σιωπούν ,γιατί δεν επιτρέπεται εις αυτές να ομιλούν, αλλά καθώς και ο Νόμος με την ευρεία έννοια της Π. Διαθήκης λέγει πρέπει να υποτάσσονται .
- 35.** και αν θέλουν να μάθουν κάτι ,ας ρωτούν τους άνδρες τους στο σπίτι διότι είναι απρεπές στις γυναίκες να μιλούν στην Εκκλησία ,
- 36.** η μήπως ο λόγος του Θεού ξεκίνησε από σας και έφθασε μόνο σε σας ώστε να μην υπάρχουν στην οικουμένη άλλες Εκκλησίες ,για να συμμορφώνεστε με την ταξιν εκείνων;
- 37.** αν κανείς νομίζει ότι είναι προφήτης ,ή άλλος χαρισματούχος ας παραδέχεται ,αυτά που σας γράφω ,διότι είναι εντολές του Κυρίου.
- 38.** Αν δε κανείς τα απορρίπτει ,ας τα απορρίπτει .
- 39.** Ώστε αδελφοί να έχετε ζήλο για το προφητικό χάρισμα , αλλά και τη γλωσσολαλία να μην εμποδίζετε .
- 40.** Όλα να γίνονται με ευπρέπεια και με τάξη.

ΣΧΟΛΙΑ

26.Τι ουν εστίν, αδελφοί; όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδασχίν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει' πάντα προς οικοδομήν γινέσθω. Τι λοιπόν ,λέγει ,είναι συμφέρον, και τι πρέπει να κάνετε ,αδελφοί ;,ανίσως κάποιος από λόγου σας έχει ψαλμόν γιατί παλαιόθεν, μερικοί Χριστιανοί εσύνθεταν ψαλμούς από χάρισμα του Αγίου Πνεύματος , ή ανίσως έχει διδασκαλίαν γιατί ομοίως εδίδετο και χάρισμα διδασκαλίας ή αν έχει Αποκάλυψιν ,ήγουν προφητείαν, είτε γλώσσαν ,είτε έχει χάρισμα να διερμηνεύει τις γλώσσες ό,τι και αν έχει ο καθένας ,ας γίνονται όλα προς οικοδομήν της συναξέως .

27.εἴτε γλῶσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ το πλείστον τρεῖς, καὶ ἀνά μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω· Δεν εμποδίζω, λέγει, το να μιλάτε αδελφοί με διάφορες γλώσσες, αλλά εμποδίζω να τις μιλάτε χωρίς να είναι κάποιος να τις ερμηνεύει. Ας μην λοιπόν μιλάνε όλοι με γλώσσες, για να μη γίνεται σύγχυσις και ακαταστασία, αλλά δύο ἢ το πολύ τρεῖς και ας μη μιλοῦν οι δύο, ἢ οι τρεῖς μαζί, αλλά ἀνά μέρος, ἤτοι κατὰ διαδοχὴν, και αφού παύσει ο ένας, ας αρχίνα ο άλλος ἐξάπαντος δε, και χωρίς άλλο, πρέπει να εἶναι ένας, όπου να ερμηνεύει τις γλώσσες όπου θα μιλούσαν οι δύο εκείνοι, ἢ τρεῖς.

28.εάν δε μη ἡ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, εαυτῷ δε λαλείτω και τῷ Θεῷ. Όποιος, λέγει, ἔχει το χάρισμα των γλωσσῶν, όταν ευρίσκεται εἰς την ἐκκλησίαν, και δεν εἶναι ερμηνευτής των γλωσσῶν, ας μη μιλάει γλώσσες, αλλά ας σιωπά, για να μη φαίνεται βάρβαρος εἰς τους πολλούς, ως ασύνετα και αδιανόητα ομιλῶν. Εάν δε εἶναι τόσον κενόδοξος, ὥστε δεν υποφέρει να σιωπά, ας λαλεῖ εἰς τον εαυτό του και εἰς τον Θεον, ἤτοι ας μιλά ἤσυχα, και χωρίς φωνή μόνος εἰς τον εαυτόν του, ὥστε εἰς μόνον τον Θεόν να εἶναι ακουστα τα υπ' αυτού λεγόμενα, και ὄχι εἰς τους ανθρώπους.

29.προφήται δε δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, και οι ἄλλοι διακρινέτωσαν·

Εἶπαμε προλαβόντες ότι μαζί με τους ἀληθινούς προφῆτες του Θεοῦ, ἦταν και ψευδοπροφῆτες ἐνωμένοι, και μάντις των δαιμόνων, οι οποίοι δεν ἐγωρίζοντο, διὰ τούτο, λέγει ο Απόστολος ἐδῶ, ότι τους προφῆτες τους ἀληθινούς του Θεοῦ ας τους διακρίνουν οι ἄλλοι, ἀνίσως εἶναι τοιούτοι ἀληθινοὶ προφῆτες μήπως κρύπτεται ἀνάμεσα εἰς αυτούς κανένας μάντις και ψευδοπροφήτης γιατί ἦταν χάρισμα διακρίσεως ως προείπαμε, με το οποίον ἐγωρίζοντο οι ψευδεῖς προφῆτες και οι ἀληθινοί. Προστάζει δε να προφητεύουν δύο ἢ τρεῖς Προφῆται, και ὄχι όλοι μαζί, ένα μεν δια το ευτακτότερον, κι' ἄλλο δε για να μη τύχει να κρυβούν κατὰ λάθος μέσα εἰς το πλήθος, οι μάντις και ψευδοπροφῆτες.

30.εάν δε ἄλλῳ ἀποκαλυφθῆ καθημένῳ, ο πρώτος σιγάτω.

Με τα λόγια αυτά διδάσκει ο Απόστολος ευταξίαν, και ταπεινοφροσύνην διότι λέγει, ότι όταν εἰς ἄλλον ἐμπνεύσει το Πνεῦμα το Ἅγιον μέσα στην καρδιά του καμμίαν ἀποκάλυψιν, και προφητείαν, τότε εσύ που ἀρχισες να ομιλεῖς πρώτος, σιώπα γιατί εάν το Πνεῦμα το Ἅγιο ἤθελε να ομιλεῖς ἀκόμα εσύ, δεν ἔπρεπε να κινήσει εκείνον. Ἐπειτα για να παρηγορήσει και εκείνον όπου σιωπά λέγει.

31.δύνασθε γαρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι και πάντες παρακαλώνται· ότι μπορείτε όλοι κατὰ διαδοχὴν να προφητεύετε, ἤτοι μη λυπάσαι εσύ που σιώπησες, διότι ἠμπορεῖς και σύ και ἄλλος και όλοι χωριστά και κατὰ διαδοχὴν να προφητεύετε διότι μήπως εἰς ένα μόνον περικλείεται το χάρισμα της προφητείας; ὄχι αλλά εἰς όλους δίδεται, για να μαθαίνει ὅλη ἡ Ἐκκλησία, και σύναξις των χριστιανῶν, και διὰ να λαμβάνει, ἐκ της προφητείας πάντων παρακίνησιν εἰς την ἀρετήν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ 14^{ου} ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.78

α.78. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14 ο

στιχ.(32-40)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ 14^{ου} ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.77

32. και πνεύματα προφητών προφήταις υποτάσσεται·

Και τούτον τον λόγον προς παρηγορίαν ειπεν ο Απόστολος σε εκείνον, τον οποίον επρόσταζεν ανωτέρω να σιωπά, όταν άλλος υπό του Πνεύματος κινηθεί. Το δε νόημα του λόγου τούτου είναι τοιούτον. Μη φιλονικείς λέγει ούτε να μάχεσαι Χριστιανέ, πως εσύ εισιώπησες, και άλλος εκινήθη υπό του Πνεύματος να ομιλήσει γιατί αυτό το Πνεύμα, ήτοι το ευρισκόμενον εις το χάρισμα, και η ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, υποτάσσεται εις το πνευματικόν χάρισμα του άλλου, όπου εκινήθη εις το να προφητεύει. Και αν το Πνεύμα, ήτοι το πνευματικόν χάρισμα υποτάσσεται, πόσω μάλλον χρωστάς να υποτάσσεσαι εσύ, οπού έχεις το χάρισμα αυτό το πνευματικόν και να μη φιλονικείς; Μερικοί δε έτσι εννόησαν το ρητόν οι μεν μάντιες των ειδωλολατρών αφού μιαν φοράν εκινούντο έσωθεν υπό του δαίμονος, δεν ηδύναντο πλέον να σιωπήσουν καν και ήθελαν να σιωπήσουν οι δε ιδικοί μας Άγιοι Προφήτες, δεν πάσχουσι τούτο, αλλά εις την εξουσίαν αυτών είναι, ή να σιωπούν ή να ομιλούν και τούτο είναι το, όπου λέγει εδώ ο Απόστολος ότι τα πνεύματα των προφητών, ήτοι τα πνευματικά χαρίσματα των προφητών, υποτάσσονται εις αυτούς τους ιδίους Προφήτας και εις την εξουσίαν των Προφητών είναι το να σιωπήσουν, ή, το να μη σιωπήσουν και συνεπώς όταν θέλουν μπορούν να σιωπούν.

33.ου γαρ εστίν ακαταστασίας ο Θεός, αλλά ειρήνης. Με τα λόγια αυτά δείχνει ο Παύλος, ότι και εις τον Θεόν είναι αρεστόν, το να σιωπά ο πρώτος, όταν ο άλλος κινηθεί υπό του Πνεύματος εις το να ομιλεί γιατί λέγει ότι ο Θεός δεν είναι Θεός συγχύσεως και αταξίας (η οποία, ακολουθεί, όταν δεν σιωπά ο ένας, αλλά όλοι προφητεύουσι) αλλ' είναι ειρήνης, και ευταξίας Θεός. Αυτή δε η ειρήνη, και ευταξία πολιτεύεται εις όλες τις εκκλησίες των Αγίων, ήτοι των Χριστιανών διότι, είναι και εκκλησίες ήτοι συναθροίσεις, των Ελλήνων και των Ιουδαίων. Εντραπέιτε λοιπόν λέγει εσείς οι Κορίνθιοι, όπου πολιτεύεστε έξω από την ειρήνη και ευταξία των άλλων εκκλησιών των Χριστιανών.

34.Ως εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων, αι γυναίκες υμών εν ταις εκκλησίαις σιγάτωσαν· ου γαρ επιτέτραπται αυταίς λαλείν, αλλ' υποτάσσεσθαι, καθώς και ο νόμος λέγει

Επειδή όλα καλώς διετάξατο, και εδίδαξε ο ουρανοβάμων Απόστολος, και περί των γλωσσών, και περί των Προφητών, για να μη προφητεύουσι πολλοί και γίνεται σύγχυσης, και ακαταστασία τώρα καταπραΰνει και την εν ταις Εκκλησίαις ταραχήν των γυναικών, και λέγει, ότι οι γυναίκες πρέπει να σιωπούν εις την Εκκλησίαν, και να μη λαλούν τίποτε, ούτε να ψάλλουν, ούτε να διδάσκουνε έπειτα λέγει και το μεγαλύτερο, ότι είναι αρμοδιότερο εις αυτές το να υποτάσσονται, καθώς το λέγει και ο Νόμος. Νόμον ονομάζει το βιβλίο της Γενέσεως του Μωϋσέως, (Γεν.γ.16)

35.ει δε τι μαθείν θέλουσιν, εν οίκω τους ιδίους άνδρας επερωτάτωσαν· Και αν οι γυναίκες δεν ομιλούν εις την Εκκλησιών, πως να μάθουν εκείνα που δεν ξεύρουν; δια τούτο αποκρινόμενος ο Παύλος λέγει ότι στο σπίτι ας ερωτούν τους άνδρες τους για να μαθαίνουν. **Αισχρόν γαρ εστί γυναιξιν εν εκκλησία λαλείν.** Επειδή οι γυναίκες ίσως το είχαν για καλλωπισμόν, και καύχημα το να ομιλούν εις την εκκλησίαν πνευματικά τάχα,

και θεία λόγια, δια τούτο ο Παύλος το εναντίον λέγει, ότι το όπου νομίζουν εις αυτές καύχημα, είναι αληθώς ατιμία και εντροπή τους .

36.ή αφ' υμών ο λόγος του Θεού εξήλθεν, ή εις υμάς μόνους κατήνησεν; αυτό επικρατεί και εις τις άλλες Εκκλησιές. Γιατί δεν το τηρείτε και σεις; Ή μήπως ή Εκκλησία σας είναι ή μητέρα των άλλων Εκκλησιών και από εσάς πρωτοεβγήκε ο λόγος του Θεού; ή εις σας μόνους εκατήνησε και εμείνατε οι μοναδικοί εις την οικουμένη πιστοί, ώστε από σας να εξαρτάται η τακτοποίησης της Εκκλησίας .

37.Ει τις δοκεί προφήτης είναι ή πνευματικός, επιγνωσκέτω α γράφω υμίν, ότι του Κυρίου εισίν εντολαί: Εάν κανείς νομίζει ότι είναι προφήτης ή ότι έχει χάρισμα πνευματικόν, ας φωτισθεί από το χάρισμα του και ας καταλάβει καλά, ότι όσα σας γράφω είναι εντολές του Κυρίου .

38.Ει δε τις αγνοεί, αγνοείτω.

Ήτοι εγώ είπα , και όποιος θέλει, ας πείθεται εις τα λόγια μου το δε να μιλάει με τέτοιο ταπεινό τρόπο ο Απόστολος , τούτο είναι σημείο ανδρός που δεν θέλει να στήσει το ιδικόν του θέλημα αλλά στοχάζεται, και αφορά εις το κοινόν συμφέρον. Συνηθίζει δε ο Παύλος να κάνει τούτο, όταν δεν έχει πολύ αναγκαίον το να αντιστέκεται εις τους αντιλέγοντας. Εάν δε κανείς επιμένει να μη μαθαίνει, ας μείνει εις την άγνοιαν και ας έχει αυτός την βαρεία ευθύνη της αγνοίας του .

39.Ώστε, αδελφοί, ζηλούτε το προφητεύειν, και το λαλείν γλώσσαις μη κωλύετε:

Αφού εδίδαξεν αυτός περί χαρισμάτων ο θείος Απόστολος , έπειτα εις το μέσον παρενέβαλε τον περί των γυναικών λόγον δια τούτο τώρα πάλιν λέγει για τα πνευματικά χαρίσματα, και δίνει τα πρωτεία εις το χάρισμα της Προφητείας, λέγοντας ζηλούτε και αγαπάτε αδελφοί μου το να προφητεύετε εις δε το χάρισμα των γλωσσών δίνει τα δευτερεία. Δεν είπε δε, συγχωρείτε, και παρακινείτε τους άλλους να μιλούν γλώσσες , αλλά μη τους εμποδίζετε από το να τις ομιλούν το οποίον τούτο εμείς συνηθίζουμε να λέγωμεν εις πράγματα, όπου δεν είναι αναγκαία, τα οποία ούτε παρακινούμεν να γίνονται, ούτε πάλιν εμποδίζομεν από το να μη γίνονται .

40.πάντα ευσχημόνως και κατά τάξιν γινέσθω.

Με τον λόγον τούτον ,κεφαλαιωδώς, και περιληπτικώς καθώς γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο αγιορείτης, διορθώνει ο Παύλος όλα τα πράγματα, περί οποίων μίλησε προλαβόντως, τόσο για τους ομιλούντας με γλώσσες ,όσον και για τις γυναίκες που μιλούσαν εις την Εκκλησίαν και απλώς για εκείνα τα οποία δεν έγινοντο κατά τάξιν κοντά εις τους Κορινθίους.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΔ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α79 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ – Μερὸς 1^ο

στιχ (1-19)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1. Γνωρίζω δε υμίν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην υμίν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε,
2. δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην υμίν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε.
3. παρέδωκα γὰρ υμίν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς,
4. καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς,
5. καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα·
6. ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν·
7. ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοὺς ἀποστόλους πάσιν·
8. ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη καμοί.
9. ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·
10. ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί.
11. εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.
12. Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσι τινες ἐν υμίν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν·
13. εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·
14. εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις υμῶν.
15. εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἠγειρε τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἠγειρεν, εἰπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται·
16. εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.
17. εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαίᾳ ἡ πίστις υμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις υμῶν.
18. ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο.
19. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ἡ Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ αὐτόπτες μάρτυρες

1.-6. Ὑπενθυμίζω δε σε σὰς ἀδελφοί, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖο κήρυξα σε σὰς, τὸ ὁποῖο καὶ παραλάβατε, στὸ ὁποῖο καὶ στέκεστε, με τὸ ὁποῖο καὶ σώζεστε, ἀν τὸ κρατεῖτε, ἐκτὸς ἀν πιστέψατε ματαίως . Ὑπενθυμίζω με ποῖο λόγο, με ποῖο περιεχόμενο δηλαδὴ σὰς κήρυξα τὸ εὐαγγέλιον. Λοιπὸν, σὰς παρέδωσα προ πάντων ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο καὶ παρέλαβα. Ὅτι ὁ Χριστὸς πέθανε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, σύμφωνα με τὶς Γραφές ,καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη, τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ σύμφωνα με τὶς γραφές καὶ ὅτι ἐμφανίστηκε στὸν Κηφᾶ, στὸν

Πέτρο, δηλαδή , και έπειτα στους 12. Έπειτα, εμφανίστηκε, σε περισσότερους από 500σιους αδελφούς συγχρόνως . απ' αυτούς μερικοί κοιμήθηκαν, πέθαναν δηλαδή, αλλά οι περισσότεροι ζουν έως τώρα .

7. Έπειτα, εμφανίστηκε στον Ιάκωβο, ύστερα στους Αποστόλους όλους .

8. Τελευταία δε από όλους , σαν σε έκτρωμα, εμφανίστηκε και σε μένα.

9.Βεβαίως, εγώ είμαι ο ελάχιστος μεταξύ των αποστόλων, και δεν είμαι άξιος να λέγομαι Απόστολος διότι καταδίωξα την Εκκλησία του Θεού.

10.Ότι δε είμαι, είμαι με τη χάρη του Θεού, η δε χάρη που μου έδωσε δεν υπήρχε δίχως αποτέλεσμα, αλλά κοπίασα περισσότερο από αυτούς όλους ,όχι δε εγώ, αλλά η χάρη τού Θεού, που είναι μαζί μου.

11.Αλλα είτε εγώ, είτε εκείνοι, έτσι κηρύττουμε. και έτσι πιστεύσατε. Όλοι δηλαδή οι Απόστολοι το ίδιο Ευαγγέλιο κηρύττουμε, στο οποίο πρωταρχική θέση έχει ο θάνατος και η ανάσταση του Χριστού, και όλοι εσείς οι πιστοί στο ίδιο Ευαγγέλιο πιστεύσατε. Χωρίς την ανάσταση του Χριστού ή πίστις είναι μάταιη . Αφού δε κηρύττουμε, ότι ο Χριστός έχει αναστηθεί εκ νεκρών, πως μερικοί , μεταξύ σας λέ- νε, πως δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών; αν δεν υπάρχει δε ανάσταση νεκρών, τότε ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί . Και εάν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, τότε μάταιο είναι το κήρυγμα μας, μάταιη δε και η πίστις σας . Καταντούμε δε και ψευδομάρτυρες ως προς τον Θεόν, γιατί είπαμε για τον Θεό, ότι ανέστησε τον Χριστό, τον οποίο δεν ανέστησε, εάν βεβαίως, οι νεκροί δεν ανασταίνονται. Ναι . εάν οι νεκροί δεν ανασταίνονται ούτε ο Χριστός αναστήθηκε . και εάν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, μάταιη είναι η πίστις σας , ακόμη είστε μέσα στις αμαρτίες σας . Δεν απαλλάχτηκατε από αυτές. Άρα και όσοι κοιμήθηκαν, πέθαναν, δηλαδή, με πίστη στο Χριστό, δεν απαλλάχτηκαν από τις αμαρτίες τους και έτσι χάθηκαν, καταδικάστηκαν. Εάν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, μετά θάνατον χανόμαστε και σε τούτη τη ζωή δεν απαλασσόμαστε από τις αμαρτίες μας .

19. αλλά απολαμβάνομεν τουλάχιστον αυτή τη ζωή; η απάντηση : Εάν για τη ζωή αυτή έχουμε στηριχτεί μόνον στον Χριστό, τότε είμαστε οι περισσότερο αξιολύπητοι απ' όλους τους ανθρώπους ,διότι στερούμαστε τις τις κοσμικές απολαύσεις της ζωής .Ποικιλοτρόπως διωκόμαστε εξ αιτίας της πίστεως μας στο Χριστό ,και επί πλέον αποδεικνυόμαστε πλανεμένοι .

ΣΧΟΛΙΑ

1.Γνωρίζω δε υμίν, αδελφοί, το ευαγγέλιον ο ευηγγελισάμην υμίν, Εδώ μπαίνει ο Απόστολος εις τον περι αναστάσεως λόγον, πού είναι το_κεφαλαιώδες ζήτημα της ορθοδόξου μας πίστεως ,δηλαδή της Ορθοδοξίας διότι αν ανάστασις των σωμάτων δεν υπάρχει, ούτε ο Χριστός ανεστήθει αν δε ο Χριστός δεν ανεστήθει, ούτε εσαρκώθει, και έτσι χάνεται τελείως και σβήνει όλη η πίστις των Χριστιανών .Επειδή λοιπόν το περι αναστάσεως δόγμα κούτσαινε, και δεν ορθοποδούσε, ήτοι δεν εφρονείτο ορθώς, και τελείως κατά τους Κορινθίους (γιατί οι έξω σοφοί, οποίοι ήσαν οι εν Κορίνθω Χριστιανοί που όλα τα άλλα δόγματα της εκκλησίας δεχόσαντε , έξω από την ανάσταση .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.80 ΜερΟΣ 2°

α.80. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15 ο ΜΕΡΟΣ 2

στιχ.(1-8)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.79

...1, ο και παρελάβετε, εν ω και εστήκατε, δι' ου και σώζεσθε. Δεν είπε εκείνο το ευαγγέλιο οπου ακούσατε, αλλά εκείνο που παραλάβατε. Όχι δηλαδή με λόγον μόνον, αλλά και με έργα και θαύματα είπε δε τούτο ο Απόστολος για να καταπείσει τους εν Κορινθω Χριστιανούς, να κρατούν ασφαλώς το ευαγγέλιον αυτό, όπου παρέλας εάν μάταια και χωρίς λογον επιστεύσατε. Λησμονήσατε εν τούτοις μια ουσιώδη αλήθειαν του ευαγγελίου μου τούτου: Ότι όλον το κεφάλαιον του Χριστιανισμού, εις το δόγμα της αναστάσεως θεμελιούται, κα όποιος εις τούτο απιστεί, αυτός ματαιως πιστεύει .

3. παρέδωκα γαρ υμίν εν πρώτοις ο και παρέλαβον, ότι Χριστός απέθανεν υπέρ των αμαρτιών ημών κατά τας γραφάς. Επειδή το περί αναστάσεως δόγμα (δηλαδή αλήθεια) είναι μεγάλον, γιαυτο λέγει εδώ ο Παύλος ότι εν πρώτοις αυτό σας παρέδωσα διότι αυτό είναι, σαν θεμέλιο όλης της Πίστεως παρέλαβα, δε και εγώ το δόγμα από τον Χριστόν δηλαδή . Καθώς λοιπόν εγώ τούτο κρατώ, έτσι και σεις χρεωστείτε να το κρατάτε και επειδή το δόγμα αυτό παραλάβατε πρώτο, δια τούτο είναι δίκαιο να μην αμφιβάλλετε τώρα περί αυτού, αν όχι για άλλο, αλλά καν για τον χρόνον, ήτοι γιατί κατά πρώτην αρχήν αυτό εδιδάχθητε ότι ο Χριστός απέθανε για τις αμαρτίες μας σύμφωνα με όσα επροφητεύθησαν εις τας Γραφάς .

4. και ότι ετάφη Επειδή δε ετάφη ο Χριστός , λοιπόν είχε και σώμα διότι εκείνο όπου θάπτεται, σώμα είναι δεν επρόσθεσε εδώ ο Παύλος το « κατά τας Γραφάς» , ή διατί ο τάφος του ήταν φανερός εις όλους ή ότι από κοινού νοείται και εδώ το «κατά τας Γραφάς» **και ότι εγήγερται τη τρίτη ημέρα κατά τας γραφάς.** Και πού λέγουν οι Γραφές ότι την τρίτη ημέρα ανέστη ο Κύριος ; τούτο προδηλώθηκε διά μέσου του τύπου του γενομένου εις τον Ιωάνν, όστις μετά τρεις ημέρες εβγήκεν αβλαβής από την κοιλίαν του κήτους . **«ώσπερ ην Ιωνας εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας, και τρεις νύκτες, ούτως έσται ο Υιός του ανθρωπου εν τη καρδια της γής ,τρεις ημέρες και τρεις νύκτες .» (Ματθ. ιβ' 40.).**

Και προ του Ιωνά εικονίσθηκε ή τριήμερος ανάστασις του Κυρίου, δια μέσου του Ισαάκ ο οποίος μετά τρεις ημέρες εσώθηκε .(Γένεσις Κεφ.22. 1-19) . και εδόθηκε ζωντανός στην Μητέρα του Σάρρα ,χωρίς να σφαγεί . Προεικονίσθηκε δε και με άλλους μυρίους, τύπους και λόγια της παλαιάς Γραφής .

5. και ότι ώφθη Κηφά, Πρώτον εις την τάξιν βάλλει τον αξιοπιστότερον από όλους Απόστολον Πέτρον, και μ' όλον όπου το Ευαγγέλιο λέγει , ότι εφάνη πρώτον εις την Μαριάν αφού ανέστη (Ματθ.κη.) αλλά από τους άνδρας, πρώτον εφάνη εις τον Πέτρον, ως υπέρ έχοντα των άλλων μαθητών, γιατί έπρεπε εκείνος , οπου ωμολόγησε πρώτος τον Χριστόν, αυτός να δεί και πρώτος την ανάσταση του Χριστού αλλά και γιατί αρνήθηκε ο Πέτρος τον Κύριον, δια τούτο φαίνεται πρώτον εις αυτόν ο Κύριος μετά την ανάσταση, για να δείξει ότι δεν τον απέβαλεν .

εἶτα τοῖς δώδεκα Ὁ Απόστολος Ματθίας , μετά την ανάληψιν του Κυρίου διαλέχθηκε, και μπήκε εις τον τόπον του Ιούδα, και όχι μετά την ανάστασιν ευθύς πως λοιπόν λέγει εδῶ ο Παῦλος ὅτι ο Κύριος εφάνη εις τους δώδεκα λέγομεν λοιπόν σε τούτο, ὅτι ἐπόμενον εἶναι να εφάνη μετά την ανάληψιν και εις τον Ματθία.

Ὁ6.ἐπειτα ὠφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, Ἀφοῦ ἀπέδειξε ἀπό τις Γραφές την ἀνάστασιν του Κυρίου ο Παῦλος ,τώρα φέρει και μάρτυρες της ἀναστάσεως αὐτοῦ και ἄλλους πιστοὺς ἀνθρώπους.

ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινές δε και ἐκοιμήθησαν' Ἐχω, λέγει, μάρτυρες της ἀναστάσεως του Χριστοῦ, και ἀνθρώπους ὅπου ζοῦν ἀκόμη λέγοντας δε ο Απόστολος ἐκοιμήθησαν, ἔβαλεν ἀρχὴν να λέγει περί της ἀναστάσεως, γιατί ὅποιος κοιμάται, ἐκεῖνος και ἀνίσταται .

7.ἐπειτα ὠφθη Ἰακώβω, εἶτα τοῖς ἀποστόλους πάσιν' Ἰάκωβον λέγει εδῶ τον ἀδελφόν του Κυρίου ὅστις κατεστάθη ἀπό αὐτόν τον Κύριον Ἐπίσκοπος των Ἱεροσολύμων καθὼς και ο Χρυσόστομος, τούτο_ μαρτυρεῖ

8.ἐσχάτον δε πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὠφθη καμοὶ Ἀπό ταπεινοφροσύνη εἶναι γεμάτος ο λόγος αὐτός του Ἁγίου Ἀποστόλου με σοφία δε και προλέγει εδῶ την ταπεινοφροσύνην ταύτην, ἵνα ὅταν εἰπεί τον μέγαν ἐκεῖνον λόγον ,το «περισσότερον πάντων ἐκοπίασα» να μη ἀπιστηθεῖ σαν υπερήφανος ἀλαζόνας. Ἐκτρωμα δε λέγεται, το ἀτελές, και κολοβόν ἔμβρυον ,που ἀπό βάλλει προ του καιροῦ η ἐγγαστρωμένη γυναίκα . Μερικοὶ δε ἐκτρωμα λένε ὅτι εἶναι το ὑστερον γέννημα της γυναίκος, ὁθεν ο Παῦλος ἔτσι ονομάζει τον εαυτόν του ,δια το ὅτι ὑστερον ἀπό τους Ἀποστόλους, εἶδε τον Κύριον .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.81 ΚΕΦΑΛΑΟ 15° ΜΕΡΟΣ 3ο

α.81. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15ο

στιχ.(9-19)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.80

9.εγώ γαρ ειμί ο ελάχιστος των αποστόλων, ος ουκ ειμί ικανός καλείσθαι από στολος, διότι έδίδωξα την εκκλησίαν του Θεού .δια λόγου του μιλάει εδώ ο Απόστολος , και λέγει πώς δεν είναι, όχι μόνον από τον αριθμόν των δώδεκα Απόστολων, αλλά και από τον αριθμόν όλων των άλλων εβδομηκοντα Απόστολων, και καθόλου δεν είναι άξιος να ονομάζεται Απόστολος γιατί έδωξε την εκκλησία του Θεού .

10.αλλά περισσότερον αυτών πάντων εκοπίασα, ουκ εγώ δε, αλλ' η χάρις του Θεού η συν εμοί. Αλλά με τη χάρη του Θεού είμαι ότι είμαι και η χάρη του σε μένα δεν έγινε μάταιη ,αλλά κόπιασα περισσότερο απ' όλους αυτούς όμως ,όχι εγώ, αλλά ή χάρη του θεού που είναι μαζί μου.

11.είτε ουν εγώ είτε εκείνοι, ούτω κηρύσσομεν και ούτως επιστεύσατε . Είτε λέγει εγώ εκοπίασα περισσότερο από τους άλλους ,είτε οί άλλοι συναπόστολοι μου, κοπίασαν περισσότερον από λόγου μου, όμως εις το κήρυγμα συμφωνούμε όλοι Και δεν είπε, αν δεν πιστεύετε εις εμένα επειθήτε εις εκείνους γιατί αν έλεγε έτσι , ήθελε εξευτελίσει τον εαυτόν του, και δεν ήθελεν απόδειξει εαυτόν, αξιόπιστον μάρτυρα της αληθείας αλλά λεγει, ότι και αυτός καθεαυτόν είναι αρκετός εις το να πιστευτεί ομοίως δε και εκείνοι αρκετοί εις το να πιστευτούν .

12.Ει δε Χριστός κηρύσσεται ότι εκ νεκρών εγήγερται, πως λέγουσι τινες εν υμίν ότι ανάστασις νεκρών ουκ έστιν ; Εάν δε από όλους τους Αποστόλους κηρύπτεται, ότι ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών, πως λέγουν μερικοί μεταξύ σας, ότι αναστασις νεκρών δεν υπάρχει και ότι οι πεθαμένοι δεν θα αναστηθούν ;

13.ει δε ανάστασις νεκρών ουκ έστιν, ουδέ Χριστός εγήγερται' Εάν ανάσταση νεκρών δεν υπάρχει, τότε λοιπόν ούτε και ο Χριστός ανέστη, αφού και αυτός είχε σώμα σαν το δικό μας .

14.ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών. Εάν δε ο Χριστός δεν ανέστη, είναι χωρίς πραγματικό περιεχόμενο και χωρίς νόημα είναι το κήρυγμα μας ,κούφια και χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο είναι και η πίστις σας ,αφού και το κήρυγμα μας και η πίστις σας θεμέλιον και βάσιν έχει την Ανάσταση του Χριστού .

15.ευρισκόμεθα δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, ότι εμαρτυρήσαμεν κατά του Θεού ότι ήγειρε τον Χριστόν, ον ουκ ήγειρεν, είπερ άρα νεκροί ουκ εγείρονται' Επί πλέον εμείς οι Απόστολοι συλλαμβανόμαστε και ψευδομάρτυρες οι οποίοι διδομεν μαρτυρίαν ψευδή, για τον Θεόν, διότι εμαρτυρήσαμεν εις βάρος του Θεού ,ότι ανέστησε τον Χριστόν, τον οποίον δεν ανέστησε .Και ασφαλώς δεν τον ανέστησε, εάν οι νεκροί δεν ανασταίνονται....

16.ει γαρ νεκροί ουκ εγείρονται, ουδέ Χριστός εγήγερται.17.ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, ματαία η πίστις υμών· έτι εστέ εν ταις αμαρτίαις υμών. Πάλι και εδώ με τον ίδιο συλλογισμό αγωνίζεται ,και λέγει ότι διά τούτο ο Χριστός ανέ στη, για να κάνει καθολική ανάσταση όλων των νεκρών ανίσως δε ανάστασις δεν γίνεται των νεκρών, λοιπόν ούτε ο Χριστός ανέστη ,δοθέντος δε τότε ότι ο Χριστός δεν ανέστη ,λοιπόν, μάταια, είναι η πίστις σας, και απάτη ,γιατί είσαστε ακόμα μέσα στις αμαρτίες σας .

18.άρα και οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απώλονται. Λοιπόν,λέγει. και οι δια Χριστόν αποθανόντες και μαρτυρήσαντες αδελφοί , εχάθησαν από μιάς, ανίσως και ανάστασις νεκρών δεν είναι και όλοι κοινώς οι κοιμηθεντες εις την κατά Χριστόν πίστιν ,και σ' αυτή τη ζωή την στενή και τεθλιμμένη , και αυτοί εχάθησαν επειδή αυτοί , ματαίως εστερήθησαν, από τα τερπνά, τα χαροποιά του Κόσμου πράγματα.

19.ει εν τη ζωή ταύτη ηλικιότες εσμέν εν Χριστώ μόνον, ελεινότεροι πάντων ανθρώπων εσμέν. Ανίσως ,λέγει ,έως την παρούσαν πρόσκαιρον ζωή τελειώνει η Χριστιανική μας πίστις, και εάν εις αυτήν μόνον την ζωήν αποβλέπομεν εμείς ελπίζοντες εις τον Χριστόν , και εκεί δεν είναι άλλη αιώνιος ζωή , βέβαια, αθλιότεροι , και πιο δυστυχημένοι είμαστε από όλους τους ανθρώπους ,τους απίστους και ασεβείς γιατί μήτε τα παρόντα αγαθά απολαμβάνομεν εδώ , σαν τους ασεβείς , καθώς και παραπάνω είπαμε , μήτε τα μέλλοντα πρόκειται να απολαύσομε εκεί, επειδή και δεν πρόκειται να αναστηθώμεν, καθώς λένε μερικοί από λόγου σας . Αλλά θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αν και το σώμα δεν ανασταίνεται ,όμως η ψυχή με το να είναι θάνατη, θα απολαύσει μόνη τα αιώνια αγαθά εμείς δε αποκρινόμαστε ,ότι κανένα λογαριασμό και αλήθεια δεν έχει ο λόγος αυτός, γιατί δεν εκόπιασε μοναχή ή ψυχή, αλλά κόπιασε και το σώμα .Και λοιπόν ποια δικαιοσύνη είναι αυτή , το μεν σώμα, όπου έκαμε τον περισσότερο κόπον, να πηγαίνει εις το μη ών και να μην ανασταίνεται, μηδέ να απολαμβάνει κανένα αγαθόν, μόνη δε ή ψυχή να στεφανώνεται και να απόλαμβάνει ; αυτή είναι μια φανερή αδικία .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ 15^{ου} ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.82

α.82. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15 ο

ΚΕΙΜΕΝΟ

στιχ.(20-34)

20. Νυνί δε Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή των κεκοιμημένων ἐγένετο.
21. ἐπειδή γαρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.
22. ὡσπερ γαρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζῶποιοιθήσονται.
23. ἕκαστος δε ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχή Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ·
24. εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.
25. δεῖ γαρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἀνθη πάντα τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
26. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος·
27. πάντα γαρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δε εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτός του ὑποτάξαντος αὐτῷ τα πάντα.
28. ὅταν δε ὑποταγῇ αὐτῷ τα πάντα, τότε καὶ αὐτός ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τα πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τα πάντα ἐν πᾶσιν.
29. Ἐπεὶ τι ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ των νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τι καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ των νεκρῶν;
30. τι καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;
31. καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νη τὴν ὑμετέραν καύχησιν ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
32. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τι μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίνωμεν, αὐριον γαρ ἀποθνήσκομεν.
33. μὴ πλανᾶσθε· φθειρούσιν ἡθῆ χρηστὰ ομιλίαι κακαί.
34. ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γαρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

20. Αλλά τώρα ο Χριστός αναστήθηκε εκ νεκρών . Έκανε αρχή ,για να αρχίσει ἡ ἀνάστασις ὅλων των κεκοιμημένων ,των νεκρῶν δηλαδή .Επειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε διὰ μέσου ἀνθρώπου , ἔτσι καὶ ἡ ἀνάστασις των νεκρῶν ἐρχεται δια μέσου ἀνθρώπου . Ὅπως δηλαδή , ἐξ αιτίας τῆς συγγενείας με τὸν Ἄδαμ ,ὅλοι πεθαίνουν, ἔτσι καὶ ἐξ αιτίας τῆς συγγενείας με τὸν Χριστὸν, ὅλοι θα ζῶποιοιθῶν .Καὶ ὁ καθένας ζῶποιοεῖται με τὴ σειρά του πρῶτος ὁ Χριστὸς ἔπειτα ,οἱ ἀνθρώποι του Χριστοῦ, κατὰ τὴν παρουσία του Ἐπειτα εἶναι τὸ τέλος

24.οταν θα παραδῶσει τὴν Βασιλεία , που ἔλαβε ὡς ἄνθρωπος Βασιλεὺς Μεσσίας στον Θεὸ καὶ Πατέρα , ὅταν θα ἔχει καταργήσει κάθε ἀρχὴ καὶ ἐξουσία καὶ δύναμη .Πρόκειται δηλαδή να βασιλεύει σαν βασιλεὺς ,ἕως οτου θέσει ὅλους τοὺς ἐχθροὺς κάτω ἀπὸ τα πόδια του .Τελευταίος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος διατὶ ὅπως διακηρύττει ἡ Γραφή, τα πάντα ὑπέταξε κάτω ἀπὸ τα πόδια του τα πάντα ὁ Θεὸς ὑπέταξε στο Χριστό .Αλλά ὅταν λέγει τα πάντα ἔχουν ὑποταχθεῖ εἶναι φανερό ὅτι ἐξαιρεῖται ἐκεῖνος που ὑπέταξε σ' αὐτὸν τα πάντα .

Και ο Θεός δηλαδή υποτάσσει στο Χριστό τα πάντα .Αλλά και ο ίδιος ο Χριστός υποτάσσει εις τον εαυτόν του τα πάντα ,ως Βασιλεύς Μεσσίας και ως Θεός.

28. όταν δε υποταχθούν εις αυτόν τα πάντα, τότε και ο ίδιος ο Υιός, θα υποταχθεί ως άνθρωπος σε εκείνον πού υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα . Και έτσι ο Θεός, θα είναι τα πάντα , στα πάντα . Θα βασιλεύει δηλαδή πλήρως εις όλα .

29 .Χωρίς την ανάσταση , τι το όφελος από αγώνες , πράξεις και θυσίες; **θα** καταργηθεί ο θάνατος, θα αναστηθούν οι νεκροί, Αλλιώς τι θα επιτύχουν όσοι υποβάλλονται σε κάθαρση εξ αιτίας των νεκρών, επειδή άγγιξαν δηλαδή νεκρούς , εάν γενικώς οι νεκροί δεν ανασταίνονται ; γιατί να υποβάλλονται σε κάθαρση , εξ αιτίας των νεκρών ;

30.γιατί και εμείς διακινδυνεύουμε τη ζωή μας κάθε ώρα ;

31.καθημερινώς αντικρίζω τον θάνατον , μα την καύχησιν που έχω για σας , στο έργο του Κυρίου Ιησού ,του Κυρίου μας .

32.Αν στην Έφεσο θηριομάχησα για απλώς ανθρώπινους λόγους και όχι για τον Θεό, και την ελπίδα των μελλόντων αγαθών, ποιό το όφελος μου ;,και εάν οι νεκροί δεν ανασταίνονται ,τότε ας φάμε και ας πιούμε γιατί αύριο πεθαίνουμε .

33.Μη παρασύρεστε σε πλάνες ,Οι κακές συναναστροφές διαφθείρουν τους καλούς χαρακτήρες

34.αφυπνιστείτε τελείως , και μην ασεβείτε, γιατί μερικοί έχουν άγνοια του Θεού . Σας το λέγω για να ντραπείτε .

ΣΧΟΛΙΑ

στιχ.(20-22)

20.Νυνί δε Χριστός εγήγερται εκ νεκρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο.

Αφού έδειξε ο Απόστολος πόσα άτοπα ακολουθούν από το να μη πιστεύει κάποιος πως δεν είναι ανάστασις ,αναλαμβάνει πάλιν τον περί αναστάσεως λόγον εδώ και λέγει **ότι** αυτά μεν ακολουθούν , ανίσως δεν γένει ανάστασις κοινή , Αλλά όχι δεν είμαστε οι ελεεινότεροι από τους ανθρώπους . Γιατί τώρα ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς Όπως οι πρώιμοι καρποί που ωριμάζουν προτήτερα από τους άλλους και μας προαναγγέλλουν, πως θα ακολουθήσει και ολόκληρη η συγκομιδή, έτσι και ο Χριστός, αναστήθηκε πρώτος από τους άλλους και βεβαιώνει με την Ανάσταση του ,ότι θα ακολουθήσει έπειτα η ανάστασις και των άλλων αποθαμένων .

21.επειδή γαρ δι' ανθρώπου ο θάνατος, και δι' ανθρώπου ανάστασις νεκρών,

Περί αυτού δεν πρέπει να αμφιβάλλομε .Γιατί ,αφού δια μέσου ανθρώπου του πρώτου Αδάμ , που παρέβη την θείαν εντολήν, ήλθε εις το ανθρώπινο γένος θάνατος ,έτσι διά μέσου ανθρώπου ,του νέου Αδάμ της χάριτος ,θα έλθει και η ανάστασις των νεκρών .

22.ώσπερ γαρ εν τω Αδάμ πάντες αποθνήσκουσιν, ούτω και εντω Χριστώ πάντες ζωοποιηθήσονται

Καθώς_δηλαδή_ένεκα της σχέσεως και ενώσεως των με τον Αδάμ, όλοι οι απόγονοι του αποθνήσκουν ,έτσι και διά μέσου της σχέσεως και ενώσεως με τον Χριστόν όλοι θα ζωοποιηθούν .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.83

α.83. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15°

Μερος 4°

ΣΧΟΛΙΑ

στιχ.(23-28)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.82

23.έκαστος δε εν τω ιδίω τάγματι: Επειδή είπε πιο πριν ο Παύλος ,ότι όλοι θα ζωοποιηθούν, για να μη νομίσουν μερικοί, ότι και οι αμετανόητοι αμαρτωλό θα σωθούν γιαυτό στη συνέχεια λέγει ότι όσον μεν κατά την ανάστασιν ,όλοι και αμαρτωλοί , και δίκαιοι θα ζωοποιηθούν **όμως** ο κάθε ένας θα ταχθεί εις το δικό του τάγμα ,και εις την μερίδα εκείνην για την οποία είναι άξιος , **απαρχή Χριστός, έπειτα οι Χριστού εν τη παρουσία αυτού** Απαρχή ,λέγει , και στρατά της αναστάσεως έγινε ο Χριστός μετά τον Χριστόν δε ,θα αναστηθούν και οι του Χριστού , ήτοι οι πιστοί του Χριστιανοί, όσοι επρόκοψαν εις τις αρετές, αυτοί θα αναστηθούν μαζί με τον Χριστό πρώτοι ,όταν ο Χριστός έρχεται εξ ουρανού **γιατί** τούτο δηλώνει το «**εν τη παρουσία αυτού**» επειδή οι δίκαιοι θα έχουν κάποιο προνόμιο, και αξίωμα ,και κατ'αυτήν την ανάστασιν, που μέλλουν να λάβουν .Τούτο δε το προνόμιον είναι (κατά τον Άγιον Νικόδημον , ερμηνεία στην Α' Κορινθίους), το να αναστηθούν αυτοί πρώτοι από τους άλλους γιατί επειδή οι δίκαιοι μέλλουν να αρπαγούν εν νεφέλαις ,εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα, δια αυτήν την αιτίαν ,πρώτοι και ανασταίνονται γιατί οι αμαρτωλοί δεν θα αρπαγούν εν νεφέλαις ,αλλά κάτω θα προσμένουν τον Κύριον σαν κατάδικοι όπου είναι.

24.είτα το τέλος, όταν παραδώ την βασιλείαν τω Θεώ και πατρί, όταν καταργήση πάσαν αρχήν και πάσαν εξουσίαν και δύναμιν. Δύο βασιλείες του Θεού ηξεύρει ή Αγία Γραφή, την μίαν, κατά οικείωσιν , την άλλην , κατά δημιουργίαν γιατί ο Θεός βασιλεύει μεν εις όλους και Έλληνες , και Εβραίους ,και εις αυτούς τους ίδιους δαίμονας ,και χωρίς να θέλουν, κατά τον λόγον της Δημιουργίας, καθ'ό δηλαδή όλοι είναι δημιουργήματα , και κτίσματα δικά του ,και υποτάσσονται ,και χωρίς να θέλουν εις την Βασιλεία του, βασιλευε δε ο Θεός και εις τους Χριστιανούς, και Αγίους, οίτινες υποτάσσονται θεληματικώς εις αυτόν ,κατά τον της οικειώσεως λόγον, ήτοι καθ'όσον αυτοί είναι, πιστοί και οικείοι, και φίλοι του Θεού . Διά την Βασιλείαν αυτην την κατά οικείωσιν των πιστών ,λέγει ο Πατήρ προς τον Υιόν δια του Δαβίδ «**Αΐτησε,παρ 'ε μου και δώσω σοι "Εθνη την κληρονομίαν σου» (ψαλμ. β' 8)** Και πάλιν περι αυτής, λε ει ο Χριστός μετά την ανάσταση του εκ νεκρών «**εδόθη μοι πάσα εξουσία εν ουρανών και επι γής» (Μτθ' κη' 18.)**,ταύτην λοιπόν την κατά οικείωσιν Βασιλειαν των πιστών ,παραδίδει ο Υιός προς τον Πατέρα καθώς λέγει εδώ ο Παύλος ,όταν κατορθώνει , και τελειώνει αυτήν .Διότι τότε ο Χριστός θα βασιλεύσει εις εμάς τους πιστούς με όλη την τελειότητα.

25.δει γαρ αυτόν βασιλεύειν άχρις ου αν θη πάντας τους εχθρούς υπό τους πόδας αυτού.

26.έσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος: Επειδή είπε ο Παύλος ότι ο Χριστός μέλλει να καταργήσει τις αποστατημένες δυνάμεις των δαιμόνων, και να κάμει νίκες και τρόπαια ,ακόλουθον δε θα ήταν να πει κάποιος ότι ίσως αδυνατήσει ώσπου να τα κάμει

όλα αυτά ,και δεν θα μπορέσει να τα τελειώσει διά τούτο λέγει ο Παύλος εδώ, ότι δεν πρόκειται να αδυνατίσει αλλά πρέπει να βασιλεύει ήγουν αναστρέφεται σαν βασιλεύς και δυνατός έως ότου υποτάξει τους εχθρούς του και ύστερα από όλους να υποτάξει τον θάνατον διότι εκείνος που θα υποτάξει τον διάβολον ,φανερών ότι θα υποτάξει και το έργον και αποτέλεσμα του διαβόλου που είναι ο θάνατος . Πως δε ο θάνατος θα φανεί ότι υποτάχτηκε ,ανίσως και δεν ξεράσει τα σώματα των νεκρών ,τα οποία κρατούσε εις την εξουσίαν του ; γιατί τότε νικάται ο θάνατος όταν και τα λάφυρα που είχε παρμένα, διαρπαχθούν από αυτόν, ήτοι , τα νεκρά σώματα ,καθώς ειπεν ο Κύριος **«Πώς δύναται τις εισελθὲν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ ,καὶ τὰ σκεῦη αὐτοῦ διαρπάσαι ,ἐὰν μὴ δῆσει πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει»(Ματ.ιβ.29)....**

27.πάντα γὰρ υπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα υποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ υποτάξαντος αὐτῷ τα πάντα. Επειδὴ εἶπε περὶ τοῦ Υἱοῦ ὁ Ἀπόστολος ,ὅτι ἔχει νὰ καταργήσῃ τοὺς εχθρούς, καὶ νὰ κάμῃ νικην, εφοβήθηκε μήπως νομισθεῖ ὁ Υἱὸς ,ὅτι εἶναι ἄλλη ἀρχὴ ἀγέννητος ,ἔξω ἀπὸ τὸν Πατέρα δια τούτο λοιπὸν ἀναφέρει τὰ πάντα εἰς τὸν Πατέρα λέγοντας **ὅτι ὁ Πατὴρ υπέταξε τοὺς εχθρούς εἰς τὸν Υἱὸν** ἐπειδὴ δὲ πάλι ἔγραφε εἰς τοὺς Ἕλληνας ,οἱ ὁποῖοι ἐπιστέψαν ὅτι ὁ Ζεὺς σηκώθηκε ἐναντίον τοῦ πατρὸς τοῦ Κρόνου , καὶ πήρε ἀπὸ αὐτὸν τὴν βασιλεία , φοβήθηκε ,μήπως υποπτεύωσιν οἱ Κορίνθιοι καὶ δια τὸν Υἱὸν κάτι τέτοιο ὅτι δηλαδὴ ἐσηκώθηκε ἐναντίον τοῦ Πατρὸς τοῦ δια τούτο στη συνέχεια λέγει, ὅτι ὅλα υποτάχτηκαν εἰς τὸν Υἱὸν ἔξω μόνον ἀπὸ τὸν Πατέρα Διότι ὁ Πατὴρ μάλλον υπεταξε στον Υἱὸν ὅλα τὰ ἄλλα .

28.ὅταν δὲ υποταγῇ αὐτῷ τα πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς υποταγήσεται τῷ υποτάξαντι αὐτῷ τα πάντα. Για νὰ μὴν πει κανεὶς , ὅτι ἀν καὶ δὲν υποτάχτηκε ὁ Πατὴρ στὸν Υἱὸν ἀλλ' ὅμως δὲν ἐμποδίζει τίποτε ,τὸ νὰ εἶναι ὁ Υἱὸς δυνατώτερος ἀπὸ τὸν Πατέρα δια τούτο ὁ Ἀπόστολος ,για νὰ ἀναιρέσῃ αὐτὴν τὴν ὑπόνοιαν με ὑπερβολή, λέγει ,ὅτι καὶ ὁ Υἱὸς θα υποταχθεῖ εἰς τὸν Πατέρα για νὰ δείξῃ με τὸν λόγον τούτον ,τὴν πολλὴν ὁμόνοιαν που ἔχει ὁ Υἱὸς με τὸν Πατέρα ὥστε ,ὁ Πατὴρ εἶναι ἡ αἰτία, καὶ πηγὴ τῆς δυνάμεως που διαθέτει ὁ Υἱὸς δὲν εἶναι κάποια ἄλλη δύναμις ἐνάντια με τὸν Πατέρα . Ἀνίσως δὲ καὶ ὁ Παύλος μεταχειρίστηκε λέξιν ταπεινὴν τῆς υποταγῆς περισσότερο ἀπὸ τὸ πρέπον ,ας προσέξουμε ὅτι αὐτὸς ἔχει τὴν συνήθειαν (κατὰ τὸν Ἅγιον Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην ὅταν μέλλει νὰ ἀνασπάσῃ ἀπὸ τὴν ρίζαν κανένα αἰρετικὸν φρόνημα ,μεταχειρίζεται πολλὴν ὑπερβολήν . **ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τα πάντα ἐν πάσιν.** Ἦτοι διὰ νὰ εἶναι ,λέγει, ὅλα κρεμασμένα ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ διὰ νὰ μὴ νομίσει κανεὶς ,δύο ἀρχές στὴν Θεότητα ,ἀναρχες ,καὶ χωρισμένες ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην διότι ὅταν οἱ μὲν εχθροὶ βαλθῶσι ὑποκάτω ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ Υἱοῦ, ὁ δὲ Υἱὸς δὲν ἐναντιώνεται με τὸν Πατέρα, ἀλλὰ υποτάσσεται ,καθὼς πρέπει νὰ υποτάσσεται ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς , εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τότε βέβαια ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ θα εἶναι τὰ **πάντα ἐν πάσι** .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.84 Μερὸς 6°

α.84. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15ο Μέρος 6°

ΣΧΟΛΙΑ

στιχ.(29-34)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.83

29.Επει τι ποιήσουσιν οι βαπτιζόμενοι υπέρ των νεκρών, ει όλως νεκροί ουκ εγείρονται; τι και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; Οι αιρετικοί Μαρκανισταί είχαν τέτοια αίρεση , και όταν κάποιος από αυτούς είχε πεθάνει αβάπτιστος έκρυβαν κάτω από το κρεβάτι του αποθανόντος ένα ζωντανόν άνθρωπον και ετσι πηγαίνοντας κοντά στο κρεβάτι , ερωτούσαν τον νεκρόν , ανίσως και θέλει να βαπτισθεί ο δε κρυμμένος από κάτω ζωντανός άνθρωπος αποκρινόταν ότι θέλει και έτσι εβάπτιζαν τον ζωντανό εκείνο άνθρωπο αντί του αποθανόντος όταν δε τους κατηγορούσαν γιατί το κάνουν τούτο ,αποκρινόσαντε ότι ο Απόστολος τούτο είπε και φέρουν εις μαρτυρίαν ένα ρητόν, το οποίον δεν εννοείται έτσι ,καθώς εκείνοι οι κακόδοξοι ερμήνευσαν .

30.τι και ημείς κινδυνεύομεν πάσαν ώραν; ανίσως δε ανάστασις δεν ήταν, γιατί να κινδυνεύομε; η τι και έχομε να απολαύσωμεν, εις αμοιβήν των τοιούτων κινδύνων μας ; διότι και αν υποθέσωμε, ότι και διά κενοδοξίαν προτιμήσει κάποιος να κινδυνεύει μπορεί να προτιμήσει τούτο, αλλά μόνον μιαν φοράν , η και δύο το δε να κινδυνεύει κάθε ώρα ,καθώς εμείς κινδυνεύομε ,τούτο είναι ,μεγαλωτάτη απόδειξις ότι είμαστε πλήρως πληροφορημένοι περι της αναστάσεως .

31.καθ' ημέραν αποθνήσκω, νη την υμετέραν καύχησιν ην έχω εν Χριστώ Ιη σου τω Κυρίω ημών. Λέγοντας μεν ανωτέρω ο Παύλος ,ότι κινδυνεύομε, φανέρωσε τους κινδύνους ,όπου υπέμενε τώρα δε λέγοντας και ότι καθ ημέραν αποθνήσκω , φανέρωσε τους καθημερινούς θανάτους όπου δοκίμαζε. Πώς δε απέθνησκε καθ' ημέραν ; με την προαίρεσιν δηλαδή ,και προθυμία ,και με την ετοιμασίαν όπου είχεν εις τον εαυτό του, να λαμβάνει θανάτους ,αν του ετύχαιναν, και με το να πάσχει τέτοια μεγάλα κακά όπου προξενούσαν θάνατον. Λέγει δε εις βεβαίωσιν του λόγου του:«**νη την υμετέραν καύχησιν**» ήτοι μα την ιδικήν σας προκοπήν ,εις την οποίαν εγώ καυχώμαι, αλήθεια λέγω ότι, ότι καθημερινώς αποθνήσκω καυχάται δε εις την προκοπή τους , επειδή καύχησις του διδασκάλου είναι η του μαθητή του προκοπή έπειτα αφιερώνοντας την καύχησιν ταύτην εις τον Χριστόν, λέγει ,την οποίαν έχω εν Χριστώ Ιησού γιατί Εκείνου είναι το έργον τούτο ,και όχι δικό μου .Σοφότατα δε ενθυμίζει σε αυτούς ,ότι καθώς καυχωμαι όταν εσείς προκόπτετε ,έτσι πάλιν ντρέπομαι,ανίσως μέχρι τέλους έτσι αθλίως ευρίσκεσθε ,και απιστείτε εις την ανάστασιν των νεκρών .

32.ει κατά άνθρωπον εθριομάχησα εν Εφέσω, τι μοι το όφελος; Όταν εις την κακίαν και θηριωδία των ανθρώπων, εγώ,λέγει ο Παύλος ,επολέμησα με θηρία και όχι με ανθρώπους αγκαλά και ο Θεός με ελύτρωσε από τον πόλεμον τώσων μαχών . Τι λοιπόν όφελος είναι εις εμένα πως υπέμεινα ταύτα ανίσως δεν είναι ανάστασις ; Θηριομαχία δε ονομάζει την μάχη πού έλαβε εις την Έφεσον με τους Εβραίους , και με τον αργυροκόπον Δημήτριον επειδή αυτοί τι διαφοράν είχαν από τα θηρία εις την κακία ; βέβαια ουδεμίαν . **εί νεκροί ουκ εγείρονται, φάγωμεν και πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν.** Ανίσως λέγει ,νεκροί δεν ανασταίνονται και αν απόλαυσις άλλη εκεί δεν είναι ,λοιπόν περιττή είναι η

νηστεία και η εγράτεια, και η των ηδονών αποχή, ως λέγει ο Θεοδώρητος. Λοιπόν ας απολαύσωμεν τα αγαθά του παρόντος κόσμου, ας φάμε και ας πιούμε και ας ξεφαντώσωμε επειδή αυτά μόνον έχουμε να κερδίσουμε. Τούτον τον λόγον έφεραν ο Παύλος από τον Ησαΐα να περιγελάσει την αγνωσίαν εκείνων όπου λέγουν πως δεν είναι ανάστασις γιατί και ο Ησαΐας αναφέρει πως τα λόγια αυτά τα έλεγαν μερικοί απελπισμένοι αυτοί «**εποιήσαντο αφροσύνην ,και αγαλλίαμα ,σφάζοντες μόσχους ,και θουσιάζοντας πρόβατα ώστε φαγείν κρέατα και πιείν οίνον,λέγοντες φάγομεν ,και πίομεν αύριον γαρ αποθνήσκομεν» (Ης. κβ.13)** Αλλά και παλαιά παροιμία ήταν αυτή, όθεν, και ένας στρατηγός των Λακεδαιμονίων, μέλλοντας να συγκροτήσει τον πόλεμον με τους εχθρούς το πρωϊ ,έλεγε παραθαρρεύων τους στρατιώτας του «φάγωμεν και πίωμεν αύριον γάρ μετά του Πλούτωνος συνδειπνήσομεν».

33.μη πλανάσθε· φθείρουσιν ήθη χρηστά ομιλίας κακαί. Εις συμβουλήν και παραινεσιν γυρίζει τον λόγον εδώ ο Απόστολος κατηγορεί τους δε τους Κορινθίους με τρόπον επιδέξιον ,ως ανοήτους , και ελαφρούς εις τον λογισμόν ,και ευκόλως δυναμένους να πλανηθούν διότι αυτό δηλώνει με το «**μη πλανάσθε**». Χρηστά δε ήθη ονομάζει κατά τον Χρυσόστομον ,κατά ευφημισμόν (αγαθούτσικος) , τα ευκολοαπάτητα και ευκολογέλαστα ,δηλαδή αυτά τα άτομα , που μπορεί να ξεγελάσει κανείς πολύ εύκολα .

34.εκνήψατε δικαίως και μη αμαρτάνετε· αγνωσίαν γαρ Θεού τινές έχουσι· προς εντροπήν υμίν λέγω. Το «εκνήψατε» είπεν ο Παύλος σαν να μιλούσε σε μεθυσμένους ανανήψατε ,λέγει ,Χριστιανοί ,και ελάτε εις αίσθησιν ,και προσοχήν ,από την μέθη αυτή που σας εκυρίευσε .Δικαίως δε είπε, δηλαδή ,είναι συμφέρον σας γιατί δυνατόν να νήφει , και να προσέχει κανείς αδικώς ,για να κάμει κανένα κακόν .«**Και μη αμαρτάνετε**» λέγει ,ότι από τις αμαρτίες που κάνετε , δεν πιστεύετε και εις την ανάστασιν των νεκρών γιατί όσοι γνωρίζουν, πώς έχουν αμαρτίες ,και ελέγχονται από την συνείδησιν τους , αυτοί δεν πείθονται πώς είναι ανάστασις ,φοβούμενοι να μη κολασθούν αγνωσίαν δε Θεού έχουν εκείνοι ,όπου δεν πιστεύουν εις την αναστασιν των νεκρών γιατί δεν ξέρουν την άπειρον δύναμιν του Θεού ,με την οποίαν μπορεί να αναστήσει τα νεκρά , και διαλυθέντα σώματα .Αυτά σας τα είπα, αδελφοί ,όχι για να σας ονειδίσω σαν εχθρός σας αλλά για να σας κάνω να εντραπείτε , και έτσι να σας φέρω εις διόρθωσιν με την εντροπήν και καταισχύνην , και να σας κάμω να φρονήσετε εκείνο που πρέπει .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.85 ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ Μερος 7°

α85 . ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ – Μερὸς 7^ο

στιχ (35-58)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

- 35.** Ἄλλ' ερεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποῖω δε σώματι ἔρχονται;
- 36.** ἄφρον, συ ὁ σπεῖρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐάν μὴ ἀποθάνῃ·
- 37.** καὶ ὁ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπεῖρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι σίτου ἢ τίνος τῶν λοιπῶν·
- 38.** ὁ δε Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ηθέλησε, καὶ ἐκάστω τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.
- 39.** οὐ πάσα σαρξ ἡ αὐτὴ σαρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δε σαρξ κτηνῶν, ἄλλη δε ἰχθύων, ἄλλη δε πετεινῶν.
- 40.** καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δε ἡ τῶν ἐπιγείων.
- 41.** ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.
- 42.** οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπεῖρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
- 43.** σπεῖρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπεῖρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
- 44.** σπεῖρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.
- 45.** οὕτω καὶ γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιούν.
- 46.** ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
- 47.** ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεῦτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.
- 48.** οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι·
- 49.** καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ.
- 50.** Τοῦτο δε φημι, ἀδελφοί, ὅτι σαρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.
- 51.** ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δε ἀλλαγησόμεθα,
- 52.** ἐν ἀτόμῳ, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπῖσει γὰρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.
- 53.** δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.
- 54.** ὅταν δε τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.
- 57.** τῷ δε Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 58.** Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενός ἐν Κυρίῳ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η αφθαρτοποίηση και η αθανασία των σωμάτων

- 35.** Αλλά θα πει κανείς πως ζωοποιούνται οι νεκροί ,και με ποιό σώμα ανασταίνονται ;
- 36.** ανόητε , ο σπόρος που εσύ σπείρεις δεν πέρνει ζωή αν δεν πεθάνει, αν δεν σαπίσει ,
- 37.** Και αυτό το οποίο σπείρεις δεν είναι το σώμα το οποίον θα προκύψει, αλλά γυμνός κόκκος , παραδείγματος χάριν, σιταριού η άλλου είδους ,
- 38.** ο δε Θεός ,του δίνει σώμα όπως θέλησε , και σε κάθε είδος από τους σπόρους , έδωσε ιδιαίτερο σώμα .
- 39.** Κάθε σάρκα δεν είναι η ίδια σάρκα ,αλλά άλλη είναι η σάρκα των ανθρώπων, άλλη δε η σάρκα των πτηνών , άλλη δε η σάρκα των ψαριών, και άλλη των κτηνών
- 40.** Υπάρχουν και σώματα επουράνια και σώματα επίγεια. Αλλά άλλη βεβαίως είναι η λαμπρότης των επουρανίων σωμάτων, και άλλη των επιγείων
- 41.** Άλλη η λαμπρότης του Ηλίου και άλλη η λαμπρότης της σελήνης , και άλλη η λαμπρότης των άστρων επίσης άστρο από άστρο, διαφέρει σε λαμπρότητα
- 42.** Έτσι και με την ανάσταση των νεκρών ,ως άλλος σπόρος το σώμα σπείρεται νεκρόν, ανασταίνεται αφθαρτον,
- 43.** σπείρεται άδοξον, ανασταίνεται ένδοξο, σπείρεται ανίσχυρο, ανασταίνεται ισχυρό,
- 44.** σπείρεται σώμα ζωικό δηλαδή απλώς, με φυσική ζωή, ανασταίνεται σώμα με υπερφυσική ζωή και δόξα. Υπάρχει σώμα ζωϊκό, και υπάρχει σώμα πνευματικό Γιαυτό, ως προς το πρώτο σώμα, και είναι γραμμένο:
- 45.** Έγινε ο πρώτος άνθρωπος ο Αδάμ, όν, με ζωή, ο τελευταίος Αδάμ , ο Χριστός έγινε Πνεύμα που μεταδίδει ζωήν μέσα στο σώμα Του, κατοίκησε το αιώνιο Πνεύμα, η θεότης διότι με άλλα λόγια η ανθρώπινη φύση του Ιησού ένώθηκε όργανικά με τη Θεία φύση, με τον Κύριο από τον ουρανό
- 46.** Αλλά δεν είναι πρώτα το πνευματικό σώμα ,αλλά το ζωικό, και έπειτα το πνευματικό
- 47.** Ο πρώτος άνθρωπος είναι από τη γη χωματένιος ,ο δεύτερος άνθρωπος είναι ο Κύριος από τον ουρανό , ο οποίος ,προσέλαβε την ανθρώπινη φύση
- 48.** Με τον χωματένιο μοιάζουν οι χωματένιοι, οι μη αναγεννημένοι, και με τον επουράνιο μοιάζουν οι επουράνιοι, οι αναγεννημένοι
- 49.** και όπως φορέσαμε την μορφή του χωματένιου τη φθαρτή και θνητή, έτσι θα φορέσουμε και την μορφή του επουράνιου, την αφθαρτη και αθάνατη
- 50.** Διαβεβαιώνω για τούτο, αδελφοί, ότι δηλαδή η σάρκα και το αίμα ,αυτά καθ εαυτα όπως είναι τώρα, χωρίς να αλλάξουν, δεν μπορούν να κληρονομήσουν την Βασιλείαν του Θεού .Ούτε η φθορά κληρονομεί την αφθαρσία.
- 51.** Ιδου λέγω σε σας ένα μυστήριο : Όλοι μεν δεν θα πεθάνουμε δηλ. δεν θα κοιμηθούμε ,όλοι όμως θα μεταμορφωθούμε ,σε μια στιγμή, όσο χρειάζεται ανοιγοκλείσει το μάτι, όταν ηχησει η τελευταία σάλπιγγα Γιατί θα δοθεί παράγγελμα με ουράνια σάλπιγγα, και οι νεκροί θα αναστηθούν αφθαρτοι, και όσοι τότε θα είμαστε ζωντανοί ,θα μεταμορφωθούμε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α86 ΚΕΦΑΛ.ΙΕ Μερos 8ο.

α86. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ – Μερους 8ο

στιχ (35-41)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α86 ΚΕΦΑΛ.ΙΕ Μερους 8ο.

53.Ναι!Αυτό το φθαρτό σώμα ,πρόκειται να ενδυθεί αφθαρσία,και αυτό το θνητό σώμα να ενδυθεί αθανασία

54 .Και όταν αυτό το φθαρτό σώμα , ενδυθεί αφθαρσία και το θνητό αυτό σώμα, ενδυθεί αθανασία, τότε θα πραγματοποιηθεί ο λόγος της Γραφής «καταβροχθίστηκε ο θάνατος διά παντός, οριστικώς.(Ωσ.ιγ.15).

55.Πού είναι θάνατε το κεντρί σου; που είναι Άδη η νίκη σου;

56.το δε κεντρί του θανάτου είναι η αμαρτία, η δε δύναμις της αμαρτίας είναι ο νόμος. ευχαριστούμε-

57. τον Θεό που δίνει σε μας την νίκη διά μέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού

58. Ώστε αγαπητοί μου αδελφοί, να είστε στερεοί στην πίστη αμετακίνητοι, και πλουσίως να κάνετε το έργο του Κυρίου πάντοτε .Και να ξέρετε ότι χάρις στον Κύριον, που ζωοποιεί και αφθαρτοποιεί τους πιστούς, ο κόπος σας δεν είναι μάταιος .

ΣΧΟΛΙΑ

35.ΑΛΛ' ΕΡΕΪ ΤΙΣ' ΠΩΣ ΕΓΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΪ; ΠΟΪΩ ΔΕ ΣΩΜΑΤΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ; Δεν είπεν ο Παύλος , ότι εσείς τα λέετε αυτά, αλλά, ότι αν κάποιος ήθελε τα ειπεί ,για να μη γίνει ο λόγος φορτικός και βαρύς ως επί άλλων προσώπων θεωρούμενος ,Δύο είναι οι απορίες.

α. ο τρόπος της αναστάσεως ,με ποιόν τρόπον δηλαδή ανασταίνεται το σώμα ,όπου διαλύθηκε όλον,και

β. ' με ποιό σώμα ανασταίνεται το διαλυθέν σώμα, με το ιδικόν του , ή με άλλο ; Ταύτα τα δύο προβλήματα τα λύει ο Παύλος με το παράδειγμα του κόκκου των σπερμάτων .

36.άφρον,συ ο σπείρεις, ου ζωοποιείται εάν μη αποθάνη: Ο Απόστολος εδώ κάνει την λύσιν των δύο αποριών που είπαμε από ένα φανερό παράδειγμα, το οποίον γίνεται καθ' ημεραν. δια τούτο και άφρονας, και ανοήτους ονομάζει τους Κορινθίους ,επειδή και δεν ξέρουν το τόσο φανερό πράγμα. συ λέγει ο φθαρτός άνθρωπος , εκείνο όπου σπέρνεις ,ξέρεις ότι ζωντανεύει ,και πως περί του άφθάρτου Θεού αμφιβάλλεις ότι δεν μπορεί να ζωντανέψει τα σώματα όπου θάπτονται στην γη ; εσύ εκείνο το σπέρμα που σπέρνεις ,ξέρεις ότι δεν ζωντανεύει αν πρώτα δεν πεθάνει ,και δεν σαπίσει εις την γήν. Και πως δεν πιστεύεις, ότι ζωντανεύουν και τα σώματα ,οπού μέσα εις τον τάφον σαπίσουν ; γιατί εκείνο που είναι τα αυλάκια του χωραφιού εις τα σπερματα, τουτο είναι και οι τάφοι ,εις τα ανθρώπινα σώματα .

37.και ο σπείρεις, ου το σώμα το γενησόμενον σπείρεις, αλλά γυμνόν κόκκον, ει τύχοι σίτου ή τινος των λοιπών: Επειδή είπεν ο Παύλος ανωτέρω πως δύο ηταν οι απορίες περί αναστάσεως ,η μία ,με ποιο τρόπο ανασταίνονται οι νεκροί και η άλλη με ποιό σώμα και την μεν πρώτην άπορίαν έλυσεν ειπών ότι ανασταίνονται οι νεκροί με τον τρόπον του θανάτου ,καθώς και ο κόκκος του σίτου και των λοιπών σπορίμων, με τον τρόπον του εν τη γή θανάτου βλαστάνουσι .Τώρα λύνει και την δεύτερη απορία, ήτοι με ποιό σώμα ανασταίνονται οι νεκροί, και λέγει ότι το αυτό μεν σώμα το αποθανόν ανασταίνεται , ήτοι το της αυτής ουσίας με το αποθανόν, λαμπρότερον όμως ,και ωραιότερον.Οι δε αιρετικοί λένε, ότι δεν ανασταίνεται το ίδιο σώμα, και φέρνουν

άρτυρια το ρητόν τούτο του Αποστόλου πού λέγει «ου το γενησόμενον σώμα σπείρεις», πλην ο Απόστολος δεν εννοεί το ρητόν τούτο ετσι' αλλά πώς ; ότι εσύ δεν σπέρνεις εκείνον τον ίδιον στάχυν που έχει να γεννηθεί από το σπέρμα ,λαμπρόν δηλαδή και ωραίον' αλλά σπέρνεις ένα γυμνόν κόκκον σίτου' αλλ' όμως το στάχυ όπου βλαστάνει από τον γυμνόν κόκκον εκείνο είναι ωραιότερον ,και ούτε κατά παντα είναι ομοιον με τον σπαρέντα κόκκον ,γιατί δεν εσπάρθηκε στάχυ ,με την καλαμιά του δηλαδή ,και με τα άγανα του και με την άλλην το ωραιότητα , αλλά εσπάρθηκε κόκκος γυμνός' διότι καθώς λέγει ο Άγιος Νικοόδημος ο αγιορείτης ,δεν εβλάστησε από άλλον κόκκον , αλλά από εκείνον τον ίδιον γυμνόν κόκκον, όπου εσπάρθηκε .

38.ο δε Θεός αυτώ δίδωσι σώμα καθώς ηθέλησε, Ανίσως λοιπόν ο Θεός δίδει ,λέγει , στο στάχυ που βλάστησε ,σώμα ωραιότερον από τον σπαρέντα κόκκο,καθώς ηθέλησεν Τι πλέον εσύ Χριστιανέ περιεργάζεσαι με ποιόν σώμα οι νεκροί ανασταίνονται; Και ακούοντας θελησιν Θεού και δύναμιν ,τι πλέον απαιτεις εις την αναστασιν ; διότι ο Θεος ανασταίνει μεν το σώμα εκείνο όπου διαλύθηκε ,όμως το κάνει ωραιότερο και πνευματικώτερο' από ότι τούτο το ίδιον ευρίσκομεν να γίνεται εις τα σπέρματα' γιατί εκείνο που βλασταίνει , είναι ωραιότερο από τον κόκκον. *Και εκάστω των σπερμάτων το ίδιον σώμα.* Αυτός ο λόγος εμφράττει χωρίς αντίρρηση τα στόματα των αιρετικών εκείνων ,οί τινες λέγουν ,ότι δεν ανασταίνεται το ίδιο σώμα,αλλά άλλο' διότι ιδού φανερά λέγει ο Παύλος εδώ, ότι εις κάθε σπέρμα δίνει ο Θεός το ιδικόν του σώμα .

39.ου πάσα σάρξ η αυτή σάρξ' αλλά άλλη μεν σάρξ, ανθρώπων, άλλη δε σάρξ κτηνών' άλλη δε ιχθύων, άλλη δε των πετεινών. Κάθε σαρκα όμως δεν είναι η ίδια σάρκα' αλλά άλλη μεν είναι η σάρκα των ανθρώπων, άλλη η σάρκα των κτηνών, άλλη δε η σάρκα των ψαριών, και άλλη των πετεινών .

40.ηεπουρανίων δόξα, ετέρα δε η των επιγείων .

41.άλλη δόξα ηλίου, και άλλη δόξα σελήνης, και άλλη δόξα αστέρων' αστήρ γαρ αστέρος διαφέρει εν δόξη. Με τα λόγια αυτά ο Απόστολος φανερώνει την διαφορά ,που θα έχουν τα σώματα των δικαίων, από τα σώματα των αμαρτωλών διότι τα μεν σώματα των δικαίων ,ωνόμασεν επουράνια ,τα δε σώματα των αμαρτωλών, ωνόμασεν επίγεια . Ίσως είναι ένας υπαινιγμός για το πού θα ευρίσκονται τόσο οι μεν ,όσον και οι δε , κατά την στιγμήν της Δευτέρας Παρουσίας .

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α87 ΚΕΦΑΛ.ΙΕ Μερους 9ο.

α87. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ – Μερους 9ο

στιχ (42-51)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α86 ΚΕΦΑΛ.ΙΕ Μερους 8ο.

42.ούτω και η ανάστασις των νεκρών. σπείρεται εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία. Έτσι λέγει θα είναι και η ανάστασις των νεκρών έτσι ,δηλαδή με διαφορά πολλή, καθώς δηλώθηκε από τα παραπάνω παραδείγματα, ή ομοιότητα ,των επιγείων, και ουρανίων σωμάτων .

43. σπείρεται εν ατιμία, εγείρεται εν δόξη. Ατιμίαν ονόμασε ο Απόστολος Παύλος το νεκρόν σώμα επειδή τι άλλο είναι ατιμότερον από τον νεκρον ,αλλά όμως το ατιμον αυτό ,ανασταίνεται με τιμην και δόξαν της αφθαρσίας , έστω και αν όλα τα σωματα των δικαίων δεν έχουν να απολαυσουν την ίδια τιμην και δοξαν ,όπως είπαμε .

σπείρεται εν ασθενεία, εγείρεται εν δυνάμει. Γιατί τόσο ασθενές είναι το εις την γήν κατατιθέμενον νεκρόν σώμα του ανθρώπου, ώστε όπου ακόμη δεν περνούν πέντε ημέρες, και η σάρκα δεν μπορεί να αντισταθεί στην φθοράν, αλλά διαλύεται ανασταίνεται όμως το διαλυθέν αυτό σώμα ,με την δύναμιν της αφθαρσίας επειδή και μένει αιωνίως αβλαβές από την φθοράν αγκαλά και η αφθαρσίας αυτή ,εις τους αθλιους αμαρτωλούς έχει να είναι για περισσότερη τους κόλαση γιατί με το να μένουν αυτοί φθαρτοί, διά τουτο έχουν και αιωνίως να κολάζονται.

44. σπείρεται σώμα ψυχικόν, εγείρεται σώμα πνευματικόν. έστι σώμα ψυχικόν, και έστι σώμα πνευματικόν. Σπέρνεται σώμα που εξωποιοείτο και διευθύνετο από τις κατώτερες ζωϊκες της ψυχής δυνάμεις .Εγείρεται σώμα που θα ζωοποιείται και θα διευθύνεται από τις πνευματικές δυνάμεις της ψυχής .Υπάρχει σώμα ζωϊκόν (ψυχικόν) και υπάρχει σώμα πνευματικόν.

45.ούτω και γέγραπται· εγένετο ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ εις ψυχήν ζώσαν· (Γεν. β´7), ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν. έτσι είναι και γραμμένον και εις την Γένεσιν: Έγινεν ο πρώτος .ο άνθρωπος ο Αδάμ , εμψυχωμένος με ψυχήν ζωντανήν , που δίνει ζωήν και εις το σώμα . Ο έσχατος Αδάμ ο Κύριος δηλαδή , που εδέχθηκε ολόκληρη την παρουσία και κατοίκηση του Αγίου Πνεύματος , έγινε γεμάτος Πνεύμα πού μεταδίδει ζωή πνευματική .

46.αλλ´ ου πρώτον το πνευματικόν, αλλά το ζωϊκόν, έπειτα το πνευματικόν Αλλά δεν έγινε πρώτον το πνευματικόν σώμα, αλλά το ζωϊκόν, εις το οποίον κυριαρχούν οι κατώτερες της ψυχής δυνάμεις Έπειτα έγινε το πνεύματικο σώμα που κυβερνάται από τις ανώτερες δυνάμεις της ψυχής τις εξαγιαζόμενες από το Αγιον Πνεύμα .

47.ο πρώτος άνθρωπος εκ γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος ο Κύριος εξ ουρανού. Για να μην αμελήσουν οι Χριστιανοί την θεάρεστη πολιτεία, διά τουτο συμβουλεύει εδώ περί ταύτης και λέγει ότι ο Αδάμ ήταν από την γήν οθεν και σαν τέτοιος ονομάστηκε διότι Αδάμ Εβραϊστί θέλει να πει Ελληνικά γήινος και χοϊκός. Γιατί Αδαμ ή Εβραϊκά ,ωνομάζετο η γη εκείνη από την οποίαν επλάσθη.

Ο δε δεύτερος άνθρωπος , ο Κύριος ήταν από τον ουρανόν και τον μεν πρώτον Αδάμ ονομάζει ο Παύλος από το κατώτερον μέρος του ανθρώπου, ήτοι από το γήινον σώμα, τον δε ύστερον Αδάμ, τον Χριστόν ,ονομάζει από το καλλίτερον μέρος , ήτοι από την θεότητα .

48.οίος ο χοϊκός, τοιούτοι και οι χοϊκοί, και οίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι' οποίος υπήρξε ο Αδάμ ,δηλαδή φθαρτός και_θνητός ,τέτοιοι είναι και οι χωματένιοι που κατάγονται από αυτόν. Είναι λοιπόν φθαρτοί και θνητοί Και όποιος είναι ο επουράνιος Κύριος ,δηλαδή άφθαρτος και ένδοξος τέτοιοι θα είναι και οι άνθρωποι που αναγεννώνται δια μέσου αυτού και γίνονται επουράνιοι .

49.και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, φορέσομεν και την εικόνα του επουρανίου. Εικόνα εδώ, του χοϊκού και του γήινου ονομάζει ο Παύλος τα κακά έργα και καθώς εφορέσαμε σαν άλλο ρούχο την ομοιότητα του χωματένιου ,έτσι θα φορέσομε και την ομοιότητα του επουρανίου ,ήτοι την ανάστασιν, την αφθαρσίαν, και την αθανασίαν .

50.Τούτο δε φημί, αδελφοί, ότι σάρξ και αίμα βασιλείαν Θεού κληρονομήσαι ου δύνανται, ουδέ η φθορά την αφθαρσίαν κληρονομεί .Με αυτό δε το τελευταίο, αδελφοί ,εννοώ τούτο οργανισμός που σύγκειται από σάρκα_και αίμα είναι φυσικώς αδύνατον να κληρονομήσει την πνευματικήν και αθάνατον βασιλείαν του Θεού ,ούτε η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν .

51.ιδού μυστήριον υμίν λέγω' πάντες μεν ου κοιμηθησόμεθα, πάντες δε αλλαγησόμεθα, Πάλιν επιστρέφει ο Απόστολος εις τον περί αναστάσεως λόγον και λέγει' ότι έχει να ειπει εις τους Κορινθίους ένα φοβερόν ,και απόρρητον μυστήριον φανερώνει δε με τούτον τον λόγον ότι δείχνει εις αυτούς πολλήν τιμήν, και αγάπην με το να τους λέγει τα απόρρητα μυστήρια του Θεού. Με αυτό δε το τελευταίο που σας είπα αδελφοί ,εννοώ ότι οργανισμός όπου σύγκειται από σάρκα και αίμα ,είναι φυσικώς αδύνατον να. κληρονομήσει την πνευματική και αθάνατη Βασιλεία του Θεού Ιδού σας λέγω. αλήθεια ,που ήταν άγνωστη ,και με θείαν αποκάλυψη μας εφανερώθηκε .Και το μυστήριο τούτο είναι το εξής:

Όλοι μεν δεν θα πεθάνουμε . Γιατί όταν θα έλθει ο Κύριος κατά την Δευτέραν Παρουσία του , θα προλάβει εις την ζωήν την γενεάν εκείνην των ανθρώπων που θα ζουν τότε αυτοί λοιπόν δεν θα πεθάνουν . Πλην όμως όλοι, και αυτοί δηλαδή που θα ζουν τότε και όσοι θα έχουμε πεθάνει θα αλλάξουμε σώμα ,και θα πάρουμε αντί του φθαρτού το άφθαρτο .

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.88 ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΕ Μεροσ 10

α88 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ – Μερὸς 10ο

στιχ (52--- ')

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΣΣΕΛΙΔΟ α87 ΚΕΦΑΛ.ΙΕ Μερὸς 9ο.

52 .εν ἀτόμῳ, εν ριπή οφθαλμοῦ, εν τη εσχάτῃ σάλπιγγι' Αυτά ὅλα, θα γίνουν εἰς ἓνα ἀτμητόν καὶ ἀδιαίρατον χρόνον , εἰς μίαν στιγμὴν καὶ εἰς ὅσον νὰ κλείσει κάποιος τὰ βλέφαρα τῶν οφθαλμῶν του 'το ὁποῖον πράγμα εἶναι εἰς τὰ ἀλήθεια γεμάτο ἀπὸ μέγα θαυμασμό ,καὶ ἐκπληξῆ 'διότι δὲν εἶναι μόνον νὰ θαυμάζει κάποιος ,πὼς τὰ προ τῶσων χρόνων σαπίσαντα ,καὶ διαλυθέντα σώματα ἔχουν νὰ ἀναστηθοῦν ,ἢ πὼς κάθε ἄνθρωπος ἔχει νὰ λάβει τὸ δικό του σῶμα 'ἀλλὰ πὼς ἔχουν νὰ ἀναστηθοῦν καὶ τῶσον γρήγορα ὥστε οὐ-τε μπορεῖ κάποιος νὰ πει τὴν γρηγοράδα ἐκείνη ,**σαλπύσει γὰρ, καὶ οἱ νεκ- οὶ ἐγερεθήσονται ἀφθαρτοί** . Για νὰ μὴν ἀπιστήσῃ κανεὶς πὼς τὰ τῶσο_με γάλα καὶ θαυμαστά ἔχουν νὰ γίνουν εν ριπή οφθαλμοῦ ,δείχνει ὁ Παῦλος πὼς εἶναι ἀξιόπιστος ὁ λόγος του ,ἀπὸ τὴν δύναμιν του ταῦτα ποιοῦντος Θεοῦ ,καὶ λέγει ' ὅτι θὰ σαλπύσει , καὶ εὐθύς ὅλα ταῦτα θὰ γίνουν Ὅμοιον τούτο εἶναι με ἐκεῖνο που λέγει ὁ Δαβὶδ «αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν (ψαλμ .ρμ. 5) ,διότι ἡ σαλπύξ δὲν φανερωεῖ ἄλλο παρα τὴν προσταγὴν, καὶ τὸ νεῦμα του Θεοῦ,το ὁποῖον φθάνει εὐθύς εἰς ὅλα. **καὶ ἡμεῖς ἀλλαγῶμεθα.** Δὲν λέγει τούτο γιὰ τὸν εαυτὸ του ὁ Παῦλος ἀλλὰ γιὰ ἐκείνους, πού θέλουν εὐρεθοῦν ζωντανοὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς συντελείας ἐπειδὴ συναριθμεῖ καὶ αὐτὸς με ἐκεῖνους τὸν εαυτοῦ του ,καὶ ὡς παρῶν πασι διαλέγεται . *

53.δει γὰρ τὸ φθαρτὸν τούτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τούτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ἐπειδὴ εἶπε ἀνωτέρω ὁ Ἀπόστολος ὅτι ἡ σάρκα , καὶ τὸ αἷμα , Βασιλεία Θεοῦ δὲν θὰ κληρονομήσουν ' καὶ πάλιν .οτι οἱ νεκροὶ θὰ ἀναστηθοῦν ἀφθαρτοὶ ' γιὰ νὰ μὴν ἀκούσῃ αὐτὰ κανένας καὶ νομίσῃ ὅτι τὰ σώματα στὴν παρούσα ζωὴ εἶναι συντεθειμένα ἀπὸ σάρκα καὶ αἷμα .Διὰ

ταῦτα λέγει ἐδῶ ὁ Παῦλος , ὅτι ἀνασταίνονται μὲν τὰ σώματα ,ἀλλὰ δὲν εἶναι σάρκα καὶ αἷμα ,παχυλά δηλαδὴ καὶ φθαρτά ,ἀλλὰ ἔχουν νὰ μεταβληθοῦν εἰς λεπτότητα , καὶ ἀφθαρσίαν.Σημειῶσαι δὲ τὰ ρητὰ ταῦτα διὰ ἐκείνους ὅπου , λέγουν ,ὅτι δὲν ἀνασταίνονται τὰ ἴδια σώματα , ἀλλὰ ἄλλα ' γιὰτί ,λέγει ὁ Ἀπόστολος ὅτι θὰ ἀναστηθεῖ τὸ φθαρτὸ τούτο σῶμα ,καὶ τὸ θνητὸν τούτο, καὶ ὄχι ἄλλο ,ἀλλὰ τούτο δακτυλοδεικτούμενον ' ὥστε τὸ μὲν σῶμα ,το αὐτὸ μένει (ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι ὅπου ἔχει νὰ ἐνδυθεῖ ,τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὴν ἀθανασίαν) , ἢ δὲ φθαρτοῦ καὶ ἢ θνητότης τῶν σωμάτων ἀφανίζεται ,με τὸ νὰ περικ -ρατήσῃ ὅλως , δι' ὅλου τὰ σώματα ἡ ἀφθαρσία καὶ ἡ ἀθανασία . Διαφέρει *

δὲ ἡ θνητοῦ ἀπὸ τὴν φθορὰν ,καθ' ὅ,τι ,ἢ μὲν θνητότης εἰς λεγεται εἰς μόνον τὰ ἐμψυχα καὶ αἰσθητικὰ ζῶα, ἡ δὲ φθορὰ ,λεγεται καὶ εἰς τὰ ἀψυχα ,ἀναίσθη- τα . Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ εἰς τὰ σώματα τὰ δικά μας εὐρίσκονται μερικά ,πού εἶναι ὅμοια με τὰ ἀψυχα , καὶ ἀναίσθητα ,καθὼς εἶναι οἱ τρίχες ,καὶ τὰ νύχια ,γιὰ τούτο καὶ αὐτὰ θὰ λαβῶν τὴν ἀφθαρσίαν .

54.ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τούτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τούτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος' κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. Ὅταν λέγει γίνονται ὅλα τότε θὰ πληρωθεῖ ὁ λόγος που εἶναι γραμμένος εἰς τὸν προφητὴν Ὡσηέ ' (Ὡς. ιγ.15) ' γιὰτί , ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Ἀπόστολος παραδοξὰ ,βεβεῶνει, καὶ πιστῶνει αὐτὰ με τὴν μαρτυρία τῆς ἁγίας Γραφῆς ' το δὲ «εἰς νίκος» δηλώνει ὅτι εἰς τέλος ,καὶ με ὅλην

την τελειότητα έχει να ,καταποθεί ο θάνατος , ώστε οπού ,αφ' ου νικηθεί και αφανισθεί τελειως , πλέον ελπίδα δεν του μένει ,πως έχει να δύναμώσει όλως εις το εξής .

55.που σου, θάνατε, το κέντρον, που σου, Άδη, το νίκος Σαν να βλέπει τα πραγματα γενόμενα μπροστα του ,ετσι ενθουσιάζεται εδώ ο θείος Αποστολος , και φωναζει , και αλαλάζει το επινικιον άσμα του αυτου προφητου Ωσηέ και ωσαν να έχη από κάτω ριγμενον τον θανατον ,ετσι επιβαίνει επάνω του , και τον καταπατα με τα ποδια του λέγοντας τι έγινε το κεντρο σου θάνατε ; που δε αφανίστηκε η νίκη σου Άδη ; διαφέρει δε ο άδης από τον θάνατον ,καθ' ο,τι , ο μεν άδης κρατει τις ψυχές ,οδε θάνατος πρατεί τα σωματα .

56.το δε κέντρον του θανάτου η αμαρτία, η δε δύναμις της αμαρτίας ο νόμος

Κέντρί του θανάτου είναι ή αμαρτία ,επειδη δια μέσου της αμαρτίας είχε την δυναμιν ο θάνατος και εκυρίεψε τους ανθρώπους ,μεταχειριζόμενος αυτην σαν ένα κέντρί και αρμα, με το οποίο κτυπούσε τους ανθρώπους ,και τούς εθανατωνε πρώτα κατά την ψυχην ,και έπειτα τους εθανατωνε και και κατά το σώμα δι,ότι καθώς ο σκορπίος ,είναι μεν ζώύφιον μικρόν και ευτελές έχει δε την δύναμιν στο κεντρί του 'ετσι και ο θάνατος , έχοντας κεντρι του την αμαρτιαν ,ήταν ισχυρος και και νικούσε .χωρίς δε την αμαρτιαν, ήταν παντελώς αδύνατος και ανενεργητος και τουτο δηλώνει ο Κύριος ,γιατί όταν

ήλθεν ο θάνατος εις Αυτόν , και μη ευρών αμαρτιαν ,ενικηθη ,και έμεινεν ανενεργητος .

Πώς ,και με τι τροπον είναι δύναμις της αμαρτίας ο Νομος ; γιατι ,όταν μεν ο Νόμος δεν ήταν ,οπου προσταζει να μην καμνωμε την ταδε, και την δείνα αμαρτιαν, δεν εκατακρινόμεσθε τόσοσν πολύ με το να εκανα-με την αμαρτιαν εν αγνοια αφου δε ο Νόμος ήλθεν, εφανέρωσε το βαρος της αμαρτίας, και κατέκρινε εμας περισσότερον ,γιατί εν γνώσει αμαρτανομεν,πα- ραβαινοντες τον του Θεου Νόμο και ακολουθως εκαμε την αμαρτία δυνατη ,

όχι από την δική του φύσιν, (γιατι ο Νομος είναι καλός ,και άγιος ως δωρον Θεού) αλλά από την δική μας αμελειαν, που εμείς δεν μεταχειρισθηκαμε κα-λά το γιατρικο ,που μας εχάρισε ο Θεός ,για να γιατρευτούμε από τηναμαρτία.

57.τω δε Θεώ χάρις τω διδόντι ημίν το νίκος δια του Κυρίου ημών Ιησού

Χριστού. Ο μεν αγώνας , και ο πολεμος, λέγει , ήταν του Κυρίου μας Ιησού Χριστού , η δε νικη πολέμου δοθηκε σε μας τους Χριστιανούς ,όχι για όχι για καμμιά ανταμοιβή των καλών μας εργαων ,ουτε κατά χρέος , αλλά κατα χαριν ,και φιλανθρωπίαν του Θεού και Πατρος , ο οποίος εκαμε να νικάμε εμεις τον θανατον και την αμαρτιαν ,και τον διάβολον, διά μέσου του πολεμου ,πού εκαμε ο Υιός αυτου ο Κύριος μας Ιησους Χριστός .

58.Ωστε, αδελφοί μου αγαπητοί, εδραίοι γίνεσθε, αμετακίνητοι, περισσεύοντες εν τω έργω του Κυρίου πάντοτε, ειδότες ότι ο κόπος υμών ουκ έστι κενός εν Κυρίω.

Ωστε συμφωνα με τα ανωτερω ,αδελφοι .στερεώθήτε εις το περι αναστάσεως δογμα και γίνεσθε αμετακίνητοι με περιση προθυμία εργαζόμενοι παντοτε εις το εργον το οποιον ο Κυριος ζητεί . Να γνωρίζετε δε, ότι ο κοπος σας δεν είναι χωρις καρπον και ωφελειαν και γιυτο εγγυάται ο συνδεσμός και η ενωσι σας με τον Κυριον .

α89 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

ΣΤΙΧ (...)

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι ἂν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται.

3 ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ·

4 ἐὰν δὲ ἦ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·

6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὐ ἐὰν πορεύωμαι.

7 οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπη.

8 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

9 θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς κἀγὼ· μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ.

11 προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

14 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.

17 χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·

18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

22 εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

24 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

1-4 Ως προς τη συλλογή δε χρημάτων για τους αγίους (τους πιστούς), σύμφωνα με τις οδηγίες, που έδωσα στις εκκλησίες της Γαλατίας, να πράξετε και εσείς. Κάθε πρώτη μέρα

της εβδομάδας (κάθε Κυριακή δηλαδή) καθέννας από εσάς ας θέτει κατά μέρος ότι διευκολύνεται και ας συγκεντρώνει έτσι ένα ποσό, για να μη γίνονται συλλογές χρημάτων όταν έλθω. Και όταν έλθω, αυτούς που θα εκλέξετε θα τους στείλω με συστατικές επιστολές, για να μεταφέρουν το δώρο σας στην Ιερουσαλήμ. Και αν (το ποσό, που θα συλλέξετε είναι μεγάλο και) αξίζει να πάω και εγώ, τότε θα πάνε μαζί μ' εμένα.

5-9 Θα έλθω δε σε σας, αφού περάσω τη Μακεδονία. Διότι σε λίγο πηγαίνω στη Μακεδονία. Ίσως δε κοντά σας να μείνω μερικό καιρό, ή και να περάσω όλο το χειμώνα, για να με προπέμψετε εσείς για όπου πρόκειται να πάω. Δεν θέλω δε τώρα να σας δω σαν περαστικός και διαβάτης. Αλλ' ελπίζω να μείνω μερικό χρόνο κοντά σας, εάν ο Κύριος επιτρέψει. Θα παραμείνω δε στην Έφεσο μέχρι την Πεντηκοστή. Διότι μεγάλη θύρα μου έχει ανοιχθεί για αποτελεσματικό έργο, αλλά πολλοί είναι πολέμιοι.

10-18 Όταν δε έλθει ο Τιμόθεος, προσέχετε να αισθανθεί άνετα κοντά σας. Διότι κάνει το έργο του Κυρίου, όπως και εγώ. Γι' αυτό κανείς να μη τον περιφρονήσει. Αλλά να τον προπέμψετε με τιμές, ια να επιστρέψει σε μένα. Διότι τον περιμένω μαζί με τους αδελφούς. Όσο για τον αδελφό Απολλώ, πολύ τον παρακάλεσα, να έλθει σε σας μαζί με τους αδελφούς, αλλά με κανένα τρόπο δεν θέλησε να έλθει τώρα, θα έλθει όμως όταν θα έχει ευκαιρία.

Να αγρυπνείτε. Να μένετε στέρεοι στην πίστη. Να είσθε ανδρείοι, δυνατοί. Όλα, όσα κάνετε, να γίνονται με αγάπη.

Σας κάνω δε μια παράκληση, αδελφοί. Γνωρίζετε την οικογένεια του Στεφανά, ότι είναι η πρώτη οικογένεια που πίστευσε στην Αχαΐα και έταξαν τους εαυτούς των στην υπηρεσία των αγίων (των πιστών). Παρακαλώ και σεις να θέτετε τους εαυτούς σας στη διάθεση των πολύτιμων αυτών ανθρώπων, και καθενός που επίσης εργάζεται και κοπιάζει. Χαίρω δε για την εδώ παρουσία του Στεφανά και του Φουρτουνάτου και του Αχαϊκού, διότι αυτοί αναπλήρωσαν το κενό, που αισθανόμουν από τη δική σας στέρηση. Και ανέπαυσαν το δικό μου πνεύμα, ασφαλώς και το δικό σας. Γι αυτό να εκτιμάτε τέτοιους ανθρώπους.

19-24 Σας στέλνουν χαιρετισμούς οι εκκλησίες της επαρχίας της Ασίας. Σας στέλνουν πολλούς χαιρετισμούς εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα μαζί με την εκκλησία, που συναθροίζονται στο σπίτι τους. Σας στέλνουν χαιρετισμούς όλοι οι αδελφοί. Χαιρετισθείτε μεταξύ σας με φίλημα άγιο. Ο χαιρετισμός αυτός γράφεται από μένα τον Παύλο με το ίδιο μου το χέρι.

Όποιος δεν αγαπά τον Κύριο να είναι χωρισμένος από το σώμα της εκκλησίας. Ο Κύριος έρχεται. Η χαρά του Κυρίου μας Ιησού είθε να είναι μαζί σας. Η εν Χριστώ αγάπη μου ας είναι με όλους μας Αμήν.

α.90. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 16ο
ΣΧΟΛΙΑ

στιχ.(1-8)

...1, *Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.*

Αφού τελείωσε ο μακάριος Παῦλος το λόγο για το δόγμα της αναστάσεως , θέλοντας να μπει σε ηθικό λόγο, αφήκε όλα τα άλλα, και ήλθε στο κεφάλαιο των αρετῶν, την ελεημοσύνη. Λογία ονομάζει τη συλλογή των ἄσπρων (ασημένιων νομισμάτων) που δίνονται για ελεημοσύνη στους πτωχοὺς Χριστιανούς, ὅτι εἶναι σήμερα το «κυτίον» για τους πτωχοὺς.

Δείχνει ο Απόστολος αμέσως από την εισαγωγή και από το ὄνομα που χρησιμοποιεῖ, την ευκολία του πράγματος, μια και αυτό που μαζεύεται από πολλούς, δεν φαίνεται βαρὺ ἀλλὰ εἶναι ελαφρὺ για τον κάθε ἕνα. Παρακινεῖ να δίνουν ελεημοσύνη με το να αναφέρεται σε αυτά που κατόρθωσαν ἄλλοι, δηλαδή οι Γαλάτες, οι οποίοι μαζεύουν ελεημοσύνη για τους Ἁγίους. Ἁγίους ονομάζει τους πτωχοὺς Χριστιανούς που βρίσκονται στα Ἱεροσόλυμα.

2. *κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται.*

Μια των Σαββάτων ονομάζει την Κυριακή, ἀντι να πει την πρώτη ἡμέρα της εβδομάδας. Παρακινεῖ τους Κορίνθιους εἰς την ελεημοσύνη την Κυριακή, θυμίζοντας τους ὅτι την Κυριακή κοινωνοῦν οι χριστιανοὶ τα ζωοποιὰ μυστήρια. Ἀν λοιπὸν οι Χριστιανοὶ παίρνουν το ἀφθαρτο σῶμα και το αἷμα του Κυρίου, πῶς δεν εἶναι δίκαιο να δίνουν και αυτοὶ φθαρτὸ ἔλεος, δηλαδή ελεημοσύνη ἀπὸ τα υπάρχοντά τους στους πτωχοὺς Χριστιανούς; Λέγει ἀκόμα ο Απόστολος να θησαυρίζει ο κάθε Χριστιανός ὅτι θέλει, δηλαδή ἐκεῖνο που ἠθέλε να του δώσει ο Θεός κι ἐκεῖνο που του εἶναι εὐκολο. Δεν εἶπε αμέσως φέρτε ελεημοσύνη, για να μην ντραπεῖ κάποιος, ἀν εἶχε να φέρει λίγη, ἀλλὰ εἶπε βάλε σε ἕνα μέρος Χριστιανέ κάθε Κυριακή την ελεημοσύνη που μπορείς να δώσεις (κατὰ δύναμην), και μάζευέ τη στο σπίτι σου, κι ὅταν γίνει αρκετή, τότε φέρτη. Ὅπως λέει ο Ἅγιος Νικόδημος ο Ἀγιορείτης, αυτό θα ἔπρεπε να γίνεται και τώρα, δηλαδή να μαζεύει ο κάθε Χριστιανός την ελεημοσύνη στο σπίτι και μετὰ να τη φέρνει στην ἐκκλησία. Μάλιστα λέει τα χρήματα να δίνονται ἔξω ἀπὸ την ἐκκλησία σε αυτοὺς που κρατοῦν το κουτί ἢ το δίσκο και ὄχι αυτό να γίνεται μέσα στην ἐκκλησία την ὥρα («εν τῷ φρικτῷ καιρῷ») της Θείας Λειτουργίας. Εξηγεῖ δε ὅτι αυτοὶ που κρατοῦν το «κουτί» ἢ το δίσκο και μαζεύουν ελεημοσύνη μέσα στη Θεία Λειτουργία κινούμενοι μέσα στον κόσμο, προξενοῦν μεγάλη παραχὴ στην ἐκκλησία του Θεοῦ, και οὔτε αυτοὶ παρακολουθοῦν τη Θεία Λειτουργία, οὔτε και τους ἄλλους αφήνουν να ακούσουν με ἡσυχία και προσοχή.

Και τους ζητᾶει να μαζεύουν ἀπὸ τώρα την ελεημοσύνη, να μην τη μαζεύουν ὅταν θα χρειάζεται να σταλεῖ στους πτωχοὺς στα Ἱεροσόλυμα. Λέγοντας τους ὅτι θα ἔλθει, προσπαθεῖ να τους κάνει προθυμότερους, στη συγκέντρωση της ελεημοσύνης, σαν να ἐπρόκειτο ὅ,τι δοθεῖ να δοθεῖ μπροστά του.

3. ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἂν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ·

Ὅταν ἔλθω, τους λέγει θα σταλῶ με ἐπιστολές την ελεημοσύνη που θα μαζέψετε, με τους ἀδελφούς ἐκείνους ὅπου θα διαλέξετε οι ἴδιοι και θεωρεῖτε κατάλληλους γι αυτήν την ἀποστολή. Και εἶναι σωστό αυτό που λέει ο Παῦλος, γιατί στέλνοντας αυτοὺς που αυτοὶ θα

διαλέξουν ως κατάλληλους, αποφεύγει τα σκάνδαλα. Δεν θα υπάρξει περίπτωση να υποπτευθούν πως αυτός θέλει να κρατήσει τίποτε από τα χρήματα που θα μαζευτούν.

4 εὐὰν δὲ ἡ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται.

Αν, λέγει ο Απόστολος, το ποσό που συναχθεὶ εἶναι μεγάλο, τότε μπορεί να κάνει κι αυτός διακονία και να πάει και αυτός μαζί με χαρά. Με αυτό τον τρόπο τους παρακινεὶ ο Απόστολος να δώσουν πλουσιότερη ελεημοσύνη. Και στην περίπτωση αὐτή που πάει ο ἴδιος, πάλι θέλει να ἔχει μάρτυρες για το ὅτι δεν ἔλαβε κάτι ἀπὸ τα συναχθέντα χρήματα, αὐτοὺς που θα ἐπιλέξουν οἱ Κορίνθιοι ως κατάλληλους να μεταφέρουν την ελεημοσύνη.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·

6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὐ εὐὰν πορεύωμαι.

7 οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, εὐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπη.

Δεν εἶπε ο Απόστολος ὅτι πηγαίνει στη Μακεδονία, δια να μη θεωρήσουν οἱ Κορίνθιοι ὅτι προτιμᾶ περισσότερο τους Μακεδόνες, ἀλλὰ εἶπε ὅτι περνῶ περαστικός ἀπὸ τη Μακεδονία και βλέπω τους Χριστιανούς ἐκεῖ, ἐνῶ θέλω κοντὰ σε εσὰς τους Κορίνθιους να παραμείνω για ἓνα διάστημα. Με αὐτὸν τον τρόπο δείχνει την προτίμησή του, ως μαθητὲς του γνησιότερους και αξιολογότερους, διότι ἦταν ἄλλωστε μεγάλη ἡ ἐκκλησία της Κορίνθου, ἀλλὰ παράλληλα φοβίζει και αὐτοὺς που αμαρτάνουν ἀναμεσὰ τους. Προσθέτει δε το «τυχὸν» γιατί δεν ἤξερε αν θα δοθεὶ ἀπὸ το Πνεῦμα το Ἅγιο να παραμείνει σε αὐτοὺς, ἢ να μην παραμείνει, διότι ὅπου ἠθέλε το Πνεῦμα, ἐκεῖ κι αὐτὸς πήγαινε. Τότε βρισκόταν στην Ἐφεσο και ἠθέλε να πάει στη Μακεδονία για λίγο, και μετὰ να πάει να μείνει στην Κόρινθο.

8 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

Και ἀναφέρει ὅτι θα μείνει στην Ἐφεσο ἕως την Πεντηκοστή, ἐξηγώντας στους ἀγαπημένους του γιατί δεν εἶναι μαζί τους και ἕως πότε θα πρέπει να τον περιμένουν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.91

ΚΕΦΑΛΑ α.91. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 16ο

ΣΧΟΛΙΑ **στιχ.(9-14)**

9 Θύρα γάρ μοι ανέωγε μεγάλη και ένεργής, και άντικείμενοι πολλοί.

Δηλαδή λέει ο Απόστολος, πολλοί πρόκειται να έλθουν στην πίστη του Χριστού, και να πιστεύουν, γι αυτό έχει ανοιχθεί για αυτόν (τον Παύλο) μια πλατειά πόρτα, για να μπουν αυτοί. Αλλά αυτή η πόρτα είναι μεν ενεργητική επειδή αυτοί που βρίσκονται εδώ έχουν τη διάνοια και την προθυμία και προοδεύουν στην πίστη, αλλά οι αντίθετοι, λέγει ο Απόστολος, είναι πολλοί, επειδή δέχονται πολλοί την πίστη. Διότι ο διάβολος βλέποντας τον εαυτό του να ξεγυμνώνεται από τους ανθρώπους που ήταν δούλοι του, ταραζεται περισσότερο και ξεσηκώνει πολλούς να εναντιωθούν στο ευαγγελικό κήρυγμα.

10 Έάν δέ έλθη Τιμόθεος, βλέπετε ίνα άφόβως γένηται πρός ύμās.

Επειδή επρόκειτο να πάει ο Τιμόθεος στην Κόρινθο, επόμενο ήταν να αναμενόμενο ήταν να επιτιμήσει τους αμαρτάνοντες, γι αυτό ο Παύλος προετοιμάζει τους Κορινθίους και τους λέει να μην εναντιωθούν στον Τιμόθεο οι πλούσιοι και οι σοφοί. Αυτό δεν το λέει εννοώντας ότι ο Τιμόθεος ήταν μικρόψυχος ή άνανδρος και επρόκειτο να φοβηθεί, αλλά το λέει για να μην πάθουν αυτοί βλάβη αυτοί που επρόκειτο να του αντισταθούν. Άλλωστε ο Τιμόθεος ήταν προετοιμασμένος καλά και πρόθυμος να αναλάβει κινδύνους. Ο Παύλος ζητά να δεχθούν τον Τιμόθεο και τους ελέγχους και τις επιτιμήσεις που αυτός μπορεί να τους κάμει, με πραότητα και ταπεινοφροσύνη και υπακοή.

τό γάρ έργον Κυρίου εργάζεται ως κάνώ. μή τις ούν αυτόν έξουθενήση.

Λέγει ότι ο Τιμόθεος κηρύττει και διδάσκει, κι όχι απλά κι όπως έτυχε, αλλά όπως και ο ίδιος ο Παύλος κηρύττει και διδάσκει. Αυτό βέβαια που λέγει ο Απόστολος είναι μεγάλος έπαινος για τον Τιμόθεο. Επειδή λοιπόν είναι τέτοιος άνθρωπος ο Τιμόθεος, γι αυτό λέει να μην το καταφρονήσει κάποιος από τους Κορινθίους ως νεώτερο. Διότι με το να είναι νεώτερος ο Τιμόθεος και δέχθηκε να φροντίσει και να διορθώσει τόσο λαό και μάλιστα λαό υπερήφανο, γι αυτό είναι επόμενο να καταφρονηθεί από το λαό.

11 προπέμψατε δέ αυτόν έν είρήνη ίνα έλθη πρός με. έκδέχομαι γάρ αυτόν μετά τών άδελφών.

Όχι μόνο να μην καταφρονήσουν τον Τιμόθεο, λέει ο Απόστολος, αλλά μάλλον να τον τιμήσουν, και με ειρήνη να τον στείλουν στον Παύλο, δηλαδή χωρίς μάχη και φιλονικία, αλλά μάλλον με υποταγή. Λέγοντας ότι περιμένει τον Τιμόθεο να γυρίσει, τους φοβίζει, γιατί ο Τιμόθεος θα πει στον Παύλο ότι συνέβει στην Κόρινθο, γι αυτό ζητά να μην τον λυπήσουν σε τίποτα.

12 Περι δέ Άπολλώ τοϋ άδελφοϋ, πολλά παρεκάλεσα αυτόν ίνα έλθη πρός ύμās μετά τών άδελφών. και πάντως ούκ ήν θέλημα ίνα νύν έλθη, έλεύσεται δέ όταν εύκαιρήση.

Ο Απολλώς ήταν και μεγαλύτερος στην ηλικία από τον Τιμόθεο, και λόγιος όπως φαίνεται από τις Πράξεις των Αποστόλων. Για να μη λέγουν οι Κορινθίοι γιατί δεν τους έστειλε τον Απολλώ που ήταν παλαιότερος αλλά τον Τιμόθεο που είναι νεώτερος, γι αυτό λέγει ότι παρακάλεσε πολύ τον Απολλώ να έλθει. Δεν λέει όμως ότι αντιστάθηκε ο Απολλώ σε εμένα και δεν θέλησε να έλθει, λέει ότι βέβαια δεν ήταν το θέλημα του Θεού να έλθει αυτή τη στιγμή. Και για να μην πουν οι Κορινθίοι ότι αυτή είναι πρόφαση, γι αυτό ο Παύλος λέει ότι ο Απολλώ θα έλθει όταν έχει μπορέσει. Με αυτόν τον τρόπο τους παρηγορεί, με την ελπίδα ότι θα πάει ο Απολλώ, επειδή γνωρίζει ότι επιθυμούν να τον δουν.

13 Γρηγορείτε,

Πάλι στο τέλος της επιστολής συμβουλεύει ο Απόστολος του Χριστιανούς στην Κόρινθο, και τους λέει να είναι έξυπνοι πάντοτε δείχνοντας με αυτό ότι δεν πρέπει να έχουν την ελπίδα της σωτηρίας στους δασκάλους, αλλά και στην δική τους προθυμία και επιμέλεια. Τους είπε να είναι έξυπνοι, και γι αυτό πρέπει να είναι προσεκτικοί, δια να μη τους εξαπατάει ο ένας κι ο άλλος με τις ψεύτικες απόψεις και τα πονηρά δόγματα, όπως είπε σε πολλά μέρη της επιστολής. Σκέψου, λέει ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ότι και με αυτό το λόγο δείχνει ο Παύλος πως μιλούσε ο Χριστός στην καρδιά του, γιατί εκείνο που έλεγε ο Χριστός στους μαθητές του και σε όλους «*ἀ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· γρηγορεῖτε.*» (Μαρκ 1γ. 37), αυτό λέει και αυτός στους μαθητές του τους Χριστιανούς.

ΟΤΗΚΕΤΕ ἘΝ Τῇ ΠΙΣΤΕΙ.

Εἰς τὴν πίστη, λέγει ο Ἀπόστολος, να εἰστε στερεωμένο, και ὄχι στην σοφία, διότι αὐτὴ δεν βοηθάει να στερεωθούν αλλά μάλλον εἶναι κλονισμός και αναστάτωση και κρημνισμός. Αὐτό το εἶπε γιατί οἱ Κορίνθιοι Χριστιανοὶ ταλαντεύονταν στην πίστη και στα δόγματα, και μάλιστα στο δόγμα τῆς αναστάσεως.

ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

Αὐτό το εἶπε για εκείνους που επιβουλεύονται να τους κακοποιήσουν και τους κάνουν να παραβαίνουν τις παραδόσεις στις οποίες αναφέρθηκε στην επιστολή. Εἶπε να εἶναι ανδρείοι, γιατί ἦταν μικρόψυχοι και κατὰ τον Θεοδώρητο εἶχαν φανερούς εχθρούς και ἐδιωκόντουσαν ἀπό τους ασεβεῖς, ὁπότε υπήρχε ἀνάγκη να δείχνουν μεγαλοκαρδία στους διωγμούς και στα υπόλοιπα δεινά.

14 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

Αὐτό το εἶπε ο Παύλος για εκείνους ὁπού εἶχαν διχόνοια και σχίσματα και ἐχώριζαν σε πολλά κομμάτια τὴν ἐκκλησία του Χριστοῦ. Διότι κάποιος εἶτε διδάσκει, εἶτε μαθαίνει, εἶτε ἐλέγχει και ἐπιτιμᾷ, ὅλα πρέπει να τα κάνει με ἀγάπη. Ὅταν ἡ ἀγάπη εἶναι στο μέσο τότε οὔτε ἡ υπερηφάνεια, οὔτε ἡ διχόνοια οὔτε τα σχίσματα μποροῦν να χωρέσουν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.92 ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16°

α.92. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 16ο

ΣΧΟΛΙΑ

στιχ.(15-22)

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας Εσεῖς λέει ξέρετε ἀδελφοί και δεν χρειάζεται να μάθετε από μένα, ὅτι το φτωχικό σπίτι του Στεφανᾶ είναι το πρώτο στην ἐκκλησία της Αχαΐας. Το ονομάζει «απαρχή» γιατί αυτός πρώτος από ὅλους τους Κορινθίους πίστευσε στο Χριστό, αλλά και γιατί εἶχε ἀριστη και την πιο ἐνάρετη ζωή από τους ἄλλους. Διότι η «απαρχή» δηλώνει το ἐξαίρετο το οποίο και δικαιούται να ἔχει ἕνα διαφορετικό προνόμιο, παραπάνω από τα ἄλλα των οποίων είναι και λέγεται ἀπαρχή. Σημειώνεται ὅτι κατὰ το Γεωγράφο Μελέτιο η Αχαΐα περιέχει ως ἐπι το πλείστον την Κορινθία και Σικυονία (που την ἐποχή του Ἁγίου Νικοδήμου λέγονταν Βασιλικά), και την περιοχή που περιέχεται μεταξύ της Σικυονίας και της Ηλιδας (Γαστούνης), ἐκτεινόμενη προς την Ἀνατολή που καλεῖται και Αἰγιαλεία (ἀπό τη λέξη αἰγιαλός)

καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

Αυτή λέγει ὅτι είναι εὐλογημένη οἰκογένεια και οι ἄνθρωποι που μένουν στο σπίτι του Στεφανᾶ, ἀφιέρωσαν τον εαυτό τους στο να υποδέχονται τους φτωχοὺς Χριστιανούς και να τους υπηρετοῦν σε αυτά που είναι ἀπαραίτητα. Το θαυμαστό ὅπως λέει ο Ἅγιος Νικόδημος σχολιάζοντας το σημεῖο αυτό είναι ὅτι αυτό δεν τους ἐπεβλήθη ἀπὸ ἄλλους, αλλά με τη δική τους πρωτοβουλία και προαίρεση ὄρισαν τους εαυτούς τους, για την ἀγάπη του Χριστοῦ.

16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.

Για αυτό παρακαλεῖ ο Ἀπόστολος να υποτάσσονται οι Κορινθιοὶ σε αυτούς, και να τους βοηθοῦν και με χρήματα και με βοήθεια σωματική. Και δεν μίλησε μόνο για βοήθεια αλλά και για υπακοή, λέγοντας να υποτάσσονται σε αυτούς. Για να μη φανεί ο Ἀπόστολος ὅτι μιλάει μόνο για το Στεφανᾶ, λέγει ὅτι οι Χριστιανοί να υποτάσσονται και σε κάθε ἄλλον που κοπιᾶζει για να βοηθήσει τους πτωχοὺς Χριστιανούς. Λέγει ἀκόμη ὅτι αυτοὶ που βοηθοῦν είναι ἀξιοὶ να ἔχουν την ἐκτίμηση των ἄλλων γιατί με αυτόν τον τρόπο υποφέρουν τον κόπο που κάνουν για τους πτωχοὺς ἀδελφούς.

17 χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·

Ὅπως αναφέρει ο Ἅγιος Νικόδημος, αυτοὶ οι τρεις ἦταν που ἐνημέρωσαν τον Παῦλο για τα προβλήματα, τις διχόνοιες και την ἀκαταστασία των Κορινθίων. Ἐπόμενο ἦταν να παραχθοῦν οι Κορινθιοὶ και να θυμώσουν μαζί τους. Γι αυτό ο Παῦλος αναφέρεται σε αυτούς και λέει ὅτι αυτοὶ ἀναπλήρωσαν τις ἐλλείψεις των Κορινθίων και κόπιασαν πολύ ἀπὸ ἀγάπη για τους υπόλοιπους Κορινθίους κάνοντας αυτό το ταξίδι για να ἐνημερώσουν τον Ἀπόστολο Παῦλο.

18 ἀνάπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους.

Με τα λόγια αυτά φανερώνει ο Παῦλος ὅτι η ἀνάπαυσις που προξένησαν στον Παῦλο οι τρεις παραπάνω, είναι και για τους ἴδιους τους Κορινθίους ἀνάπαυσις. Διότι ἐπειδὴ λέγει ὅτι ἐγὼ ἀναπαύθηκα ἀπὸ αυτούς και εσεῖς θα πρέπει να το θεωρεῖτε δικό σας κέρδος και ἀνάπαυσις. Για το λόγο αυτό να μη δείξετε οργίλον ἦθος προς αυτούς γιατί αυτοὶ ἔκαναν

και σε μένα και σε εσάς τέτοιο καλό. Και συνιστά να τους τιμούν και να δείχνουν καλοσύνη.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.

Με τον ασπασμό και χαιρετισμό αυτό ο Απόστολος συγκολά τα μέλη του Χριστού το ένα με το άλλο, όπως συνηθίζει να κάνει στο τέλος όλων των των επιστολών.

ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

Επειδή στο σπίτι του Ακύλα και της Πρισκίλλας, οι οποίοι ήταν σκηνοποιοί, έμενε ο Παύλος όταν ήταν στην Κόρινθο, και εργαζόταν μαζί τους στην ίδια τέχνη, και επειδή ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα ήταν τότε στην Έφεσο (Πραξ. Κεφ. ιη, στιχ. 16), γι αυτό στέλνει εκ μέρους τους χαιρετισμούς στους Κορινθίους. Τονίζει ο Άγιος Νικόδημος την αρετή του Ακύλα και της Πρισκίλλας οι οποίοι ήταν τρισμακάριοι κάνοντας το σπίτι τους εκκλησία στην οποία μαζευόταν πλήθος Χριστιανών.

20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

Αυτήν η προσθήκη του αγίου φιλήματος, δηλαδή η προτροπή στους Κορινθίους να φιληθούν όλοι αναμεταξύ τους, αναφέρει ο Άγιος Νικόδημος ότι αναφέρεται μόνο σε αυτήν την επιστολή. Αυτό το έκανε γιατί εμφανίστηκαν στην Κόρινθο πολλές διχόνοιες και σχίσματα. Επειδή λοιπόν σε όλη την επιστολή τους προτρέπει σε ένωση και αγάπη και ομόνοια, γι αυτό και στο τέλος τους ενώνει με το φίλημα το Άγιο, δηλαδή το άδολο και το ανυπόκριτο.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

Επειδή ο Παύλος υπαγόρευε τις επιστολές τους σε γραμματέα (εκτός από την προς Γαλάτας και προς Φιλήμονα) για να δείξει πως τιμά και αγαπά την επιστολή αυτή και πως αυτά που είναι γραμμένα είναι όλα δικά του, γι αυτό έγραψε ιδιοχείρως τον από μέρους ασπασμό.

22 εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Με αυτό το λόγο εφόβισε ο Απόστολος όλους τους Κορινθίους οι οποίοι αμάρταναν, με φιλονικίες, σχίσματα, απιστία στην ανάσταση και όλους τους τρόπους που ανέφερε στην επιτολή και γενικά με την μη τήρηση της αποστολικής διδασκαλίας και παράδοσης και δεν αγαπούσαν ένα αληθεία τον Κύριο. Όσοι δεν αγαπούν εν αληθεία τον Κύριο αυτοί είναι ανάθεμα, δηλαδή είναι χωρισμένοι από τον Κύριο. Αυτός είναι φοβερό λόγος, με τον οποίο λέγει ο Άγιος Νικόδημος ότι πρέπει να φρίξουμε και να τρομάξουμε.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ α.93 ΚΕΦΑΛΑΟ 16°

α.93. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 16ο

ΣΧΟΛΙΑ

στιχ.(22-24)

22(συνέχεια)

μαρὰν ἀθά.

Δηλαδή ο Κύριος ήλθε. Αυτό το λέει ο Απόστολος για να βεβαιώσει το δόγμα της ενσάρκου οικονομίας του Χριστού, και δια μέσου αυτής να βεβαιώσει την Ανάσταση στην οποία απιστούσαν οι Κορίνθιοι. Επίσης το λέει για να ντροπιάσει τους Κορίνθιους γιατί ενώ ο Κύριος καταδέχθηκε να έλθει, να σαρκωθεί και να σταυρωθεί και να πεθάνει για την αγάπη τη δική τους, αυτοί τον παροργίζουν και άλλοι ονομάζονται από τον ένα και τον άλλον δάσκαλοι και όχι από τον Χριστό, και άλλοι κάνουν κακίες και δεν τηρούν τις εντολές του. Χρησιμοποιεί δε λέξη της Συριακής γλώσσας που έχει μεγάλη συγγένεια με την Εβραϊκή και όχι Ελληνική λέξη για να δείξει στους Κορίνθιους που περηφανεύονταν για τη σοφία και την ευφράδειά τους, ότι αυτόν δεν περηφανεύεται, ούτε χρειάζεται τόσο την Ελληνική γλώσσα αλλά χαιρέται στην απλότητα, ώστε και με την βαρβαρική γλώσσα να γράφει και να ομιλεί.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

Αυτό είναι χαρακτηριστικό του αληθινού δασκάλου ο οποίος δε διδάσκει και συμβουλεύει μόνο, αλλά εύχεται στους μαθητές του και τους στηρίζει με διπλό τρόπο. Τους στηρίζει λοιπόν τόσο με τη διδασκαλία του όσο και με τις ευχές του προς τον Κύριο, να έχουν την άνωθεν χάρη Του.

24 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Επειδή ο Παύλος ήταν μακριά από τους Κορίνθιους για αυτό σαν να απλώνει τα χέρια του και με αυτά με αγάπη τους περιλαμβάνει και τους αγκαλιάζει όλους. Λέγει δε ότι η αγάπη του είναι με όλους εσάς τα τέκνα μου, το οποίο είναι ίδιο με το να πει ότι είμαι μαζί με όλους εσάς αδελφοί μου και δεν λείπω κατά το πνεύμα αν και είμαι χωρισμένος από σας τοπικά. Με αυτόν τον τρόπο δείχνει ότι όλα αυτά που έγραψε δεν τα έγραψε από θυμό και μίσος αλλά από αγάπη και πατρική φροντίδα, αν και μπορεί να φαινόταν εξωτερικά ότι υπήρχε κάποια πικρία. Και για να μη νομίζουν ότι τους κολακεύει λέγοντας αυτά, προσθέτει το «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» δείχνοντας έτσι ότι η αγάπη του προς αυτούς δεν είναι ανθρώπινη ή σαρκική αλλά είναι όλη πνευματική, όλη θεία, και κατά Χριστόν.